

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+(CGPA: 3.64) தகுதியும்
மனிதவள மேம்பாட்டு அமைகச்சகம் - பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் முதல் தரப்
பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தன்னாட்சித் தகுதியும் பெற்றது

காரைக்குடி – 630 003

தொலைநிலைக்கல்வி இயக்ககம்

பி.ஏ. [வரலாறு]

பருவம் – II

108 23

இந்தியாவின் வரலாறு
(கி.பி. 1707 முதல் 1947 வரை)

Authors:

Dr Vijay Kumar Tiwary, *Assistant Professor, University of Delhi*

Bhaskar Priydarshy, *Assistant Director, District Child Protection, Unit Saharsa*

Units (1.2-1.5, 4.2, 11.4, 13)

Rajeev Garg, *Academic Writer*

Units (2, 3, 4.3-4.4, 5, 6.2, 6.3.1, 7.2)

Dr Pooja Kapoor, *Assistant Professor, Symbiosis Law School, Noida*

Units (6.3, 10)

Vikas® Publishing House

Units (1.0-1.1, 1.6-1.10, 4.0-4.1, 4.5-4.9, 6.0-6.1, 6.4-6.8, 7.0-7.1, 7.3-7.8, 8, 9, 11.0-11.3, 11.5-11.9, 12, 14)

"The copyright shall be vested with Alagappa University"

All rights reserved. No part of this publication which is material protected by this copyright notice may be reproduced or transmitted or utilized or stored in any form or by any means now known or hereinafter invented, electronic, digital or mechanical, including photocopying, scanning, recording or by any information storage or retrieval system, without prior written permission from the Alagappa University, Karaikudi, Tamil Nadu.

Information contained in this book has been published by VIKAS® Publishing House Pvt. Ltd. and has been obtained by its Authors from sources believed to be reliable and are correct to the best of their knowledge. However, the Alagappa University, Publisher and its Authors shall in no event be liable for any errors, omissions or damages arising out of use of this information and specifically disclaim any implied warranties or merchantability or fitness for any particular use.

VIKAS®

Vikas® is the registered trademark of Vikas® Publishing House Pvt. Ltd.

VIKAS® PUBLISHING HOUSE PVT. LTD.

E-28, Sector-8, Noida - 201301 (UP)

Phone: 0120-4078900 • Fax: 0120-4078999

Regd. Office: 7361, Ravindra Mansion, Ram Nagar, New Delhi 110 055

• Website: www.vikaspublishing.com • Email: helpline@vikaspublishing.com

Work Order No. AU/DDE/DE1-291/Preparation and Printing of Course Materials/2018 Dated 19.11.2018 Copies - 500

பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டம் – பாடப்பகுப்பு அட்டவணை

இந்திய வரலாறு (கி.பி 1707 முதல் 1947 வரை)

பல்கலைக்கழகப்பாடத்திட்டம்	பாடப்பகுப்பு
<u>பகுதி – I: பிற்கால முகலாயர்கள் மற்றும் ஐரோப்பியர்களின் வருகை</u>	
<u>அலகு 1: பிற்கால முகலாயர்கள் – மராத்திய கூட்டமைப்பு – மராட்டிய அதிகாரத்தின் எழுச்சி – மூன்றாவது பானிபட் போர்.</u>	<u>அலகு 1: பிற்கால முகலாயர்களும் மராட்டியர்களின் எழுச்சியும் (பக்கங்கள் 1–38)</u>
<u>அலகு 2: ஐரோப்பியரின் வருகை-போர்த்துகீசியர்கள் – டச்சு – பிரெஞ்சு – ஆங்கிலேயர்கள்.</u>	<u>அலகு 2: ஐரோப்பியர்களின் வருகை (பக்கங்கள் 39–61)</u>
<u>அலகு 3: ஆங்கில-பிரெஞ்சுப் பகைமை – பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தின் எழுச்சி.</u>	<u>அலகு 3: இந்தியாவில் ஐரோப்பிய அதிகாரங்களுக்கு இடையில் பகைமை (பக்கங்கள் 62–82)</u>
<u>பகுதி – II: 1757 முதல் 1857 வரை இந்திய தலைமை தளபதிகள்</u>	
<u>அலகு 4: இராபர்ட் கிளைவ்-நிர்வாகம், வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் – காரன்வாலிஸ் பிரபு.</u>	<u>அலகு 4: பிரிட்டிஷ் தலைமை ஆளுநர்கள் – I (பக்கங்கள் 83–103)</u>
<u>அலகு 5: வெல்லெஸ்லி பிரபு – ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு – வில்லியம் பெண்டிங் பிரபு – டல்ஹவுஸி பிரபு.</u>	<u>அலகு 5: பிரிட்டிஷ் தலைமை ஆளுநர்கள் – II (பக்கங்கள் 104–120)</u>
<u>அலகு 6: 1857 இந்த கிளர்ச்சி – காரணங்களும் விளைவுகளும் – சுதந்திரத்தின் முதற் நிலை போராட்டம்.</u>	<u>அலகு 6: 1857 இன் எழுச்சி மற்றும் இந்திய தேசியத்தின் தோற்றம் (பக்கங்கள் 121–140)</u>
<u>பகுதி – III: இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதற் நிலை 1885–1919 மற்றும் இந்தியாவில் சில ஆளுமைகள்</u>	
<u>அலகு 7: இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் – மிதவாதிகள்-தீவிரவாதிகளின் எழுச்சி.</u>	<u>அலகு 7: இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் உருவாக்கம் (பக்கங்கள் 141–159)</u>
<u>அலகு 8: வங்காளப் பிரிவினை – உள்ளாட்சி இயக்கம் – சில தலைவர்கள்.</u>	<u>அலகு 8: வங்காளப் பிரிவினை மற்றும் தன்னாட்சி இயக்கம் (பக்கங்கள் 160–181)</u>
<u>அலகு 9: திலகர், கோகலே, லஜ்பத் ராஜ், V. O. சிதம்பரம் – முதல் உலக போரின் தாக்கம்</u>	<u>அலகு 9: பிரபல தலைவர்களின் சுதந்திரப் போராட்டம் (பக்கங்கள் 182–195)</u>

பகுதி – IV: இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் இரண்டாம் நிலை (1919–1947)

அலகு 10: இரண்டாம் நிலை – ஜாலியன் வாலாபாக் துக்க நிலை – ஒத்துழையாமை இயக்கம்.

அலகு 11: சுயராஜ்ய பகுதி – சட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கம் – இரண்டாவது உலகப் போர்.

அலகு 12: வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் – பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம் – சில தலைவர்கள். மோதிலால் நேரு, முகம்மது அலி ஜின்னா, ஜவஹர்லால் நேரு, காந்திஜி, மற்றும் ராஜாஜி.

அலகு 10: சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இரண்டாம் நிலை (பக்கங்கள் **196–205**)

அலகு 11: சட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கம் (பக்கங்கள் **206–215**)

அலகு 12: பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம் (பக்கங்கள் **216–240**)

பகுதி – V: பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் சமூக மற்றும் நிருவாகச் சீர்திருத்தங்கள்

அலகு 13: ஆங்கிலேயரின் கீழ் சமூக சீர்திருத்தங்கள் – மக்களின் பொருளாதார நிலை-மத மற்றும் சமூக நிலைகள்

அலகு 14: கல்வி மேம்பாடு – உள்ளூர் சுய வளர்ச்சி – கல்வியில் அரசு

அலகு 13: ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ் சமூக, பொருளாதார மற்றும் சமய நிலைமைகள் (பக்கங்கள் **241–270**)

அலகு 14: அங்கிலேய ஆட்சிக் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி (பக்கங்கள் **271–307**)

உள்ளடக்கம்

முன்னுரை

x

பகுதி – I: பிற்கால முகலாயர்கள் மற்றும் ஐரோப்பியர்களின் வருகை

அலகு 1 பிற்கால முகலாயர்களும் மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

1–38

- 1.0 முன்னுரை
- 1.1 நோக்கங்கள்
- 1.2 பிற்கால முகலாயர்கள்
 - 1.2.1 வங்காளம்
 - 1.2.2 அவத்
 - 1.2.3 ஹைதராபாத்
 - 1.2.4 பஞ்சாப்
- 1.3 மராத்திய அதிகார எழுச்சி
- 1.4 மராத்திய கூட்டமைப்பு
- 1.5 மூன்றாம் பானிபட் போர்
- 1.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 1.7 சுருக்கம்
- 1.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 1.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 1.10 மேலும் படிக்க

அலகு 2 ஐரோப்பியரின் வருகை

39–61

- 2.0 முன்னுரை
- 2.1 நோக்கங்கள்
- 2.2 ஐரோப்பியர்களின் வருகை
- 2.3 போர்த்துகீசியர்கள்
 - 2.3.1 தொழிற்சாலைகள், படையரண் மற்றும் வர்த்தக ஏற்பாடுகள்
 - 2.3.2 ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதியின் சரக்குகள்
 - 2.3.3 போர்த்துகீசியர்களின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்
- 2.4 டச்சு
- 2.5 பிரெஞ்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ்
 - 2.5.1 பிரெஞ்சு
 - 2.5.2 பிரிட்டிஷ்
 - 2.5.3 பிரெஞ்சுக்கு எதிராக ஆங்கிலேயர்கள்
- 2.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 2.7 சுருக்கம்
- 2.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 2.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 2.10 மேலும் படிக்க

அலகு 3 இந்தியாவில் ஐரோப்பிய அதிகாரங்களுக்கு இடையேயான போட்டி

62–82

- 3.0 முன்னுரை
- 3.1 நோக்கங்கள்
- 3.2 கர்நாடகத்தில் ஆங்கில-பிரெஞ்சு போட்டிகள்

- 3.3 பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தின் எழுச்சி
 - 3.3.1 இரட்டை அரசாங்கம்
 - 3.3.2 பக்சார் போர்
- 3.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 3.5 சுருக்கம்
- 3.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 3.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 3.8 மேலும் படிக்க

பகுதி – II: 1757 முதல் 1857 வரை இந்திய தலைமை ஆளுநர்கள்

அலகு 4 பிரிட்டிஷ் தலைமை ஆளுநர்கள் – I

83–103

- 4.0 முன்னுரை
- 4.1 நோக்கங்கள்
- 4.2 இராபர்ட் கிளைவ் மற்றும் அவரது நிர்வாகம்
- 4.3 வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ்
- 4.4 காரன்வாலிஸ் பிரபு
- 4.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 4.6 சுருக்கம்
- 4.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 4.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 4.9 மேலும் படிக்க

அலகு 5 பிரிட்டிஷ் தலைமை ஆளுநர்கள் – II

104–120

- 5.0 முன்னுரை
- 5.1 நோக்கங்கள்
- 5.2 வெல்லெஸ்லி பிரபு: துணை கூட்டணி முறை
- 5.3 வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு: சீர்திருத்தங்கள்
- 5.4 வில்லியம் பென்டிங் பிரபு
 - 5.4.1 வில்லியம் பென்டிங் பிரபுவின் சீர்திருத்தங்கள்
- 5.5 டல்ஹவுசி பிரபு: வாரிசு இழப்பு கொள்கை
- 5.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 5.7 சுருக்கம்
- 5.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 5.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 5.10 மேலும் படிக்க

அலகு 6 1857-ன் கிளர்ச்சி மற்றும் இந்திய தேசியத்தின் தோற்றம்

121–140

- 6.0 முன்னுரை
- 6.1 நோக்கங்கள்
- 6.2 1857 எழுச்சி: காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகள்
- 6.3 சுதந்திரப் போராட்டத்தின் முதல் முதல் நிலை
 - 6.3.1 அரசியல் சங்கங்கள் உருவாக்கம் (1885 வரை)
- 6.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 6.5 சுருக்கம்
- 6.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 6.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 6.8 மேலும் படிக்க

பகுதி – III: இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் நிலை 1885–1919 மற்றும்
இந்தியாவின் சில ஆளுமைகள்

அலகு 7 இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் உருவாக்கம்

141–159

- 7.0 முன்னுரை
- 7.1 நோக்கங்கள்
- 7.2 இந்திய தேசிய காங்கிரஸ்: மிதவாதிகள் உருவாக்கம்
- 7.3 தீவிரவாதிகளின் எழுச்சி
 - 7.3.1 தீவிரவாத எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தக் காரணிகள்
 - 7.3.2 தீவிரவாதிகளின் நோக்கங்கள் மற்றும் வழிமுறைகள்
- 7.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 7.5 சுருக்கம்
- 7.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 7.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 7.8 மேலும் படிக்க

அலகு 8 வங்காளப் பிரிவினை மற்றும் தன்னாட்சி இயக்கம்

160–181

- 8.0 முன்னுரை
- 8.1 நோக்கங்கள்
- 8.2 வங்காளப் பிரிவினை
- 8.3 உள்ளாட்சி இயக்கம் மற்றும் சில நபர்கள்
- 8.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 8.5 சுருக்கம்
- 8.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 8.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 8.8 மேலும் படிக்க

அலகு 9 சுதந்திர போராட்டத்தில் தனி நபர்கள்

182–195

- 9.0 முன்னுரை
- 9.1 நோக்கங்கள்
- 9.2 திலக், கோகலே, லாலா லஜ்பதி ராஜ் மற்றும் V. O. சிதம்பரம்
- 9.3 முதல் உலகப் போரின் தாக்கம்
- 9.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 9.5 சுருக்கம்
- 9.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 9.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 9.8 மேலும் படிக்க

பகுதி – IV: இந்திய தேசியவாத இயக்கத்தின் இரண்டாவது நிலை (1919–1947)

அலகு 10 சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இரண்டாவது நிலை

196–205

- 10.0 முன்னுரை
- 10.1 நோக்கங்கள்
- 10.2 ஜாலியன் வாலாபாக் துன்பநிலை
- 10.3 ஒத்துழையாமை இயக்கம்
- 10.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 10.5 சுருக்கம்

- 10.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 10.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 10.8 மேலும் படிக்க

அலகு 11 சட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கம்

206–215

- 11.0 முன்னுரை
- 11.1 நோக்கங்கள்
- 11.2 சுயராஜ்யர்கள்
- 11.3 சட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கம்
- 11.4 இரண்டாம் உலகப் போர்
- 11.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 11.6 சுருக்கம்
- 11.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 11.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 11.9 மேலும் படிக்க

அலகு 12 பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

216–240

- 12.0 முன்னுரை
- 12.1 நோக்கங்கள்
- 12.2 வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்
- 12.3 பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்
 - 12.3.1 சில ஆளுமைகள்
- 12.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 12.5 சுருக்கம்
- 12.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 12.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 12.8 மேலும் படிக்க

பகுதி – V: ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ் சமூக மற்றும் நிருவாகச் சீர்திருத்தங்கள்

அலகு 13 ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ் சமூக, பொருளாதார மற்றும் சமய நிலைமைகள்

241–270

- 13.0 முன்னுரை
- 13.1 நோக்கங்கள்
- 13.2 ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ் சமூக, மத சீர்திருத்தங்கள்: மக்களின் சமூக, மத நிலைமைகள்
- 13.3 மக்களின் பொருளாதார நிலை
- 13.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 13.5 சுருக்கம்
- 13.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 13.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 13.8 மேலும் படிக்க

அலகு 14 ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ் கல்வி மேம்பாடு

271–307

- 14.0 முன்னுரை
- 14.1 நோக்கங்கள்
- 14.2 கல்வி மேம்பாடு
- 14.3 உள்ளூர் சுய அரசின் வளர்ச்சி

- 14.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 14.5 சுருக்கம்
- 14.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 14.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 14.8 மேலும் படிக்க

முன்னுரை

இந்திய வரலாற்றில் கி.பி. 1707 முதல் 1947 வரையிலான இடைப்பட்ட காலம் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

பின்னர் வர்த்தகம் செய்த ஐரோப்பியர்களின் வருகை, இந்தியாவை நீண்ட காலமாக ஆட்சி செய்த ஆங்கிலேயர்களின் படையெடுப்புக்கு வழிவகுத்தது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில், இந்தியா தனது பொருளாதார வளத்திற்காக பெரிதும் சுரண்டப்பட்டது.

எனினும், அவர்களின் ஆட்சி இந்தியாவில் சமூகம், கல்வி, வணிகம் மற்றும் நீதித்துறை சார்ந்த துறைகள் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் சீர்திருத்தங்களுக்கு வழிவகுத்தது. இரண்டாம் உலகப்போரும் உலக யுத்தமும் மக்கள் மத்தியில் தேசியம் என்ற உணர்வை தூண்டியதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது.

நாட்டின் விடுதலைக்காக பல்வேறு சுதந்திரப் போராளிகள் போராடினார்கள். இறுதியாக, 1947 ஆகஸ்டு 15 அன்று இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றது. 1950 ஜனவரி 26ஆம் தேதி இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டபோது குடியரசாக மாறியது.

இந்தியாவின் வரலாறு (கி.பி.1707 முதல் 1947 வரை) என்னும் இப்புத்தகம் தொலைதூர கற்றல் மாணவரை மனதில் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு தெளிவான, குழப்பமற்ற மொழியை பயன்படுத்தி ஒரு பயனர் - நட்பு வடிவத்தில் வழங்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு அலகும் ஒரு முன்னுரையுடன் தொடங்குகிறது, அதன்பிறகு நோக்கங்களின் வெளிப்பாட்டை உணர்த்துகிறது. இதில் விரிவான உள்ளடக்கம் பின்னர் ஒரு எளிய மற்றும் கட்டமைக்கப்பட்ட முறையில் வழங்கப்படும், உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக, மாணவரின் புரிதலை சோதிக்க உதவுகிறது. சுருக்கம், முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள், தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள் அடங்கிய தொகுத்துரைத்தல் ஒவ்வொரு அலகின் இறுதியிலும் வழங்கப்படுகிறது.

பகுதி – I

பிற்கால முகலாயர்கள் மற்றும் ஐரோப்பியர்களின் வருகை

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

அலகு 1 பிற்கால முகலாயர்களும் மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 1.0 முன்னுரை
- 1.1 நோக்கங்கள்
- 1.2 பிற்கால முகலாயர்கள்
 - 1.2.1 வங்காளம்
 - 1.2.2 அவாத்
 - 1.2.3 ஹைதராபாத்
 - 1.2.4 பஞ்சாப்
- 1.3 மராத்திய அதிகார எழுச்சி
- 1.4 மராத்திய கூட்டமைப்பு
- 1.5 மூன்றாம் பானிபட் போர்
- 1.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 1.7 சுருக்கம்
- 1.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 1.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 1.10 மேலும் படிக்க

1.0 முன்னுரை

முகலாய வம்சத்தை நிறுவியது இந்தியாவில் பல சமூக, பண்பாட்டு மாறுதல்களைக் கொண்டுவந்தது. கடைசி பெரிய முகலாயர்களில் ஒருவரான ஓளரங்கசீப், அவரது ஆட்சியின் கீழ் இந்தியாவின் மிகப் பெரிய பகுதியை கொண்டிருந்தார். விரைவிலேயே அவர் பின்பற்றிய மதக் கொள்கை அவரது பேரரசில் இருந்து விசுவாசமான இந்துக்கள், ராஜபுத்திரர்களை ஒதுக்கி வைத்தது. அதே நேரத்தில் சிவாஜியின் தலைமையில் மற்றொரு பெரும் சாம்ராஜ்யம் அதிகாரத்திற்கு வந்தது. மொகலாயப் பேரரசில் இருந்த எண்ணற்ற கிளர்ச்சிகளை சாதகமாக்கிக் கொண்ட சிவாஜி, விரைவிலேயே மொகலாயப் பேரரசின் பெரும்பகுதிகளை இணைத்துக் கொண்டார். ஓளரங்கசீபின் முகலாய ஆட்சியாளர்கள் பிற்கால முகலாயர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

மொகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சியால், அதன் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பங்கள் நிலப்பகுதிகளை சிறிய சமஸ்தானங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன. முகலாயர்களை தூக்கி எறிந்துவிட வேண்டும் என்ற கனவுகளை கொண்ட வட்டார ஆட்சியாளர்கள் கசப்பான போர்களை நடத்த தொடங்கினர். அவாத், ஐதராபாத், பஞ்சாப், மைசூர் போன்ற மாநிலங்கள் முன்னணிக்கு வந்தன. அவாத் மற்றும் ஹைதராபாத்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 1

குறிப்புகள்

நவாப்கள் ஆங்கிலேயர்களின் கைகளில் வெறும் கைப்பாவைகளாக மாறினர். இந்த அலகு வங்காளம், அவாத், பஞ்சாப் சிந்து, ஹைதராபாத் மற்றும் மைசூர் ஆகிய நாடுகளின் பிராந்திய சக்திகளின் எழுச்சியை விளக்குகிறது. மராட்டியப் பேரரசின் எழுச்சி பற்றியும் அது விவாதிக்கிறது.

1.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- 18ஆம் நூற்றாண்டில் பிராந்திய அரசுகளின் எழுச்சியை விவாதிக்க முடியும்
- மராத்திய பேரரசின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியையும் ஆராய முடியும்
- மூன்றாம் பானிப் போரின் காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகளை விளக்க முடியும்

1.2 பிற்கால முகலாயர்கள்

ஒளரங்கசீப்பின் மறைவுக்குப் பிறகு, கடந்த காலத்தின் மாபெரும் மொகலாயப் பேரரசர்களின் பாரம்பரியத்துடன் ஒப்பிட முடியாத ஒரு புதிய பேரரசர் சம்பவ இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்ததார். முகமது ஷா, அகமது ஷா பகதூர், ஆலமகிர் II, ஷா ஆலம்-II மற்றும் பல பேர் பேரரசில் கெடுவை வகைபடுத்தமுடியாத பலவீனமான தலைவர்களாக இருந்தனர். காலப்போக்கில் முகலாய சக்கரவர்த்தியின் சக்தி வலுவிழக்க ஆரம்பித்தது. மத்திய அரசு வலுவிழந்து வருவதால் பிராந்திய வீரர்கள் இந்தியாவில் மையப் மேடையை எடுக்கத் தொடங்கினர். வெளிவரத் தொடங்கிய இந்த பல்வேறு பிராந்திய அரசுகளை பற்றி நாம் விவாதிப்போம்.

1.2.1 வங்காளம்

1717 ல் மொகலாயப் பேரரசர் ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய நிறுவனத்திற்கு சிறப்பு சலுகைகள் வழங்கியதன் மூலம் ஒரு .:பிர்மேனை (அரசாரணைப் பத்திரம்) வெளியிட்டார். அதாவது, வங்காளத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. எனினும், இந்த சலுகை, எந்த வரியையும் செலுத்தாமல் வங்காளத்தில் வர்த்தகம் செய்ய முடியும் என்பதை உறுதி செய்யவில்லை. மற்ற இந்திய வர்த்தகர்கள் போன்ற நிறுவன ஊழியர்கள் வரி செலுத்த வேண்டியிருந்தது. .:பிர்மேனின் இந்த தவறான விளக்கம் வங்காளத்திலும் நிறுவனத்தின் நவாபுகளுக்கு இடையே ஏற்பட்ட நிலையான தகராறுக்கான காரணம் ஆகும். முர்ஷித் குலி கானிலிருந்து அலிவர்தி கான் வரை, வங்காளத்தின் அனைத்து நவாபுகளும், அந்த நிறுவனத்தின் தவறான விளக்கத்தின் மீது அனுதாபம் கொள்ள மறுத்ததுடன், அவர்கள் தஸ்தாக்களை தவறாக பயன்படுத்தியிருந்தால், ஒரு பெரும் தொகையை இழப்பீடாக வழங்க வேண்டும் என்றும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர்.

1741 ல் முகமது ஷா ரங்கலா முகலாய இறையாண்மை பெற்ற போது, வங்காளத்தின் ஆளுநரான அலிவர்தி கான் தன்னை சுதந்திரமாக அறிவித்து, முஷிதாபாத்தில் தனது தலைநகரை நிறுவினார். 1756 ல், அலிவர்தி மறைவு மற்றும் எந்த ஒரு சரியான வாரிசும் இல்லாத நிலையில்,

பல பிரிவுகளும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து வங்காள நவாபுகளை தேர்ந்தெடுத்தனர். அலிவர்டி அவரது பேரன், தனது இளைய மகளின் மகனான சிராஜ்-உத்-டாலாவை, நவாப்பிற்கு கையகப்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பினார் என்றாலும், பிந்தையவர் அரியணையில் இருந்த அலிவர்டியின் மூத்த மகள்களான ஷௌத் ஜாங் (ஃபாரீத்) மற்றும் கஸிதி பேகம் போன்ற பிற போட்டியாளர்களால் ஏற்க மறுத்தனர். அதிகரித்து வரும் நீதிமன்றத்தின் சதித்திட்டங்கள் காரணமாக, ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய நிறுவனம், நவாபுக்கு எதிராக, வேலை செய்யும் பிரிவுகளில் வெற்றி பெறும் வாய்ப்பை பெற்று, அதன் மூலம் நவாப் உடனான ஒரு தலைகீழ் மோதலுக்கு வழிநடத்தியது.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வங்காளம் மிகவும் செழிப்பான மாகாணமாக இருந்த நிலையில், ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய நிறுவனம் பொருளாதார ரீதியாகவும், அரசியல்ரீதியாகவும் மிகுந்த லாபகரமாகக் கருதப்பட்டது. எனவே, அவர்கள் வங்காளத்தில் தங்கள் நிலையை இன்னும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பினர். கல்கத்தாவில் தங்கள் செயற்பாடுகளை அடித்தளப் படுத்தவிரும்பினர். வங்காளத்தில் அதாவது டச்சுக்காரர்கள் மற்ற ஐரோப்பியச் போட்டியாளர்களை கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் சினசுராவில் தங்கள் தொழிற்சாலை மற்றும் சண்டெர்னகோரில் பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் தங்கள் தொழிற்சாலையை கொண்டிருந்தனர். சிராஜ்-உத்-டவுலா 1756ல் வங்காள நவாப் ஆனார். வாரிசுரிமையால் மகிழ்ச்சியாக இல்லாத குடும்பத்தில் பல பகைமைகளைப் பெற்றதைத் தவிர, அவர் முதிர்ச்சியற்ற நிலையில், சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ள போதுமான திறன்களை கொண்டிருக்கவில்லை. தெற்கில், இங்கிலாந்து கிழக்கிந்திய கம்பெனியும், பிரெஞ்சுக்காரர்களும் ஒருவருக்கொருவர் எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தனர். நவாப் சிராஜ்-உத் -டவுலாவின் ஒப்புதலை பெற முற்படாமலேயே, ஆங்கிலேயர்கள் கல்கத்தாவில் கோட்டைகளை கட்டத் தொடங்கினர். அவர்கள் தங்களது இராணுவ ஆதாரங்களை பெருக்கவும், 1717 என்ற ஃபர்மேன் மூலம் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தஸ்தாபங்களை தவறாகப் பயன்படுத்தியும் நவாப்பின் உத்தரவை புறக்கணித்தனர். மேலும், நிறுவன ஊழியர்கள் 1717 என்ற ஃபர்மேன் வழங்கிய சலுகைகளை தவறாகப் பயன்படுத்தி, தங்கள் தனிப்பட்ட வர்த்தகத்தின் மீதான சலுகைகளை விரிவாக்கினார்கள். வங்காளத்திற்கு மேலும் பொருளாதார இழப்பை ஏற்படுத்திய நிலையில், இந்திய வர்த்தகர்களின் தஸ்தாபங்களை விற்பனை செய்வதன் மூலம் அதிகாரிகள் இலாபம் ஈட்ட ஆரம்பித்தனர். சிராஜ் மீது ஆங்கிலேயருக்கு ஏற்பட்ட அதிருப்திக்கு மற்றொரு காரணம், சிராஜின் எதிரியான ராஜா ராஜபல்லாவா என்பவரின் மகனான கிருஷ்ண தாஸ் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் அவர்களது உணர்வுபூர்வமான நடவடிக்கை ஆகும். வங்காளம் மற்றும் பிரிட்டனின் நவாப்களுக்கு இடையிலான சூழ்ச்சி, நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆங்கிலேயர்களின் எழுச்சியில் முக்கிய பங்கை ஆற்ற வேண்டும் என்பதாகும்.

1.2.2 அவாத்

முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சியின்போது, 18ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பிற்பாதியில், வட இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் பங்கு

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

படிப்படியாக குறைந்து வந்தது. இது அவாத்தின் பொருளாதாரத்தையும் அரசியலையும் வலிமையுடன் கொண்டிருந்தது. 1801 வரை, அவாத், மராட்டியர்களின் அதிகாரத்துக்கு எதிராக வங்காளத்தை பாதுகாக்கும் ஒரு இடையக அரசாக நடத்தப்பட்டார். ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் இணைப்பு பற்றிய பிரச்சினை எழவில்லை. 19ஆம் நூற்றாண்டின் திருப்பத்தை ஒட்டி, அவாத், பிரிட்டிஷ் விரிவாக்கத்திற்கு ஒரு வட்டாரமாக மாறியது. இது இறுதியில் 1856 ல் மாகாணத்தை எடுத்துக் கொள்ள வழிவகுத்தது.

பக்ஸார் போரில் அவாத் மற்றும் ஆங்கிலேயருக்கிடையே இருந்த விரோதம் 1764 ல் துவங்கியது. இப்போட்டியில் ஆங்கிலேய நவாப் ஷா ஜா-உத்-தவுலா, மொகலாயப் பேரரசர் ஷா ஆலம், வங்காள நவாப் மீர் காசிம் ஆகியோரின் கூட்டுப் படைகளை தோற்கடித்தது. போர் முடிந்தவுடன், அவாத் நவாப் மற்றும் ஆங்கிலேயருக்கு இடையே அலகாபாத் உடன்படிக்கை கையெழுத்திடப்பட்டது. இந்த உடன்படிக்கையின்படி, சுஜௌத்-தாலா அவாத்தை தக்கவைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டார். எனினும், கோரா மற்றும் அலகாபாத் மொகலாயப் பேரரசருக்கு இசைவளித்து வந்தனர். 'ஒரு தலைகீழ் ஏற்பாடாக நுழைந்த ஒரு நிறுவனத்துடன் ஒவ்வொரு எல்லைப்பகுதியையும் பாதுகாப்பதற்காக ஷாஜா மீது தவணை முறையில் செலுத்த வேண்டிய 50 லட்சம் போர் இழப்பீடாக வழங்கப்பட்டது. நவாப்கள் நிறுவனத்தின் வளர்ந்து வரும் வலிமை மற்றும் விளைவுகள் பற்றி அறிந்திருந்தனர். வங்காள நவாபுகள் போலவே, குறைந்தபட்சம் ஒரு போராட்டத்தின் ஒரு புறத்தோற்ற ஒற்றுமை இல்லாமல் செல்ல அவர்கள் தயாராக இல்லை. இது ஆரம்ப கட்டங்களில் பிரிட்டிஷ் வர்த்தகரீதியான அவாத் ஊடுருவலின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த உந்துதலின் வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டது. அதோடு அவாத் இராணுவத்தின் ஒரு பெரிய மறுசீரமைப்பும் சீர்திருத்தமும் தொடங்கியது.

பக்ஸார் என்ற இடத்தில் ஏற்பட்ட அவமானத்திற்கு பின்னர் ஷாஜா-உத்-தவுலா உருவாக்கிய இராணுவ சீர்திருத்தங்கள், ஆங்கிலேயரை அச்சுறுத்தவோ அல்லது மீண்டும் ஒரு போரை ஊக்குவிப்பதோ விரும்பவில்லை. மாறாக, ஒட்டுமொத்த இராணுவ முயற்சி, அன்னிய நிறுவனத்தால் படிப்படியாக குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நவாப் தனது அரசியல் அதிகாரத்தை காக்க வேண்டும் என்பதே பிரதிபலிக்கிறது. நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவாத் மிக முக்கியமான, இலாபகரமான ஒரு மாகாணத்தை தனித்து விடப்பட வேண்டும் என்பதாகும். இதன் மிகப் பெரிய தொகை, நிறுவனத்தின் இராணுவங்களுக்கு துணைபுரியும் வகையில் பயன்படுத்தப்படலாம். கவனமாக திட்டமிட்ட கட்டங்களில் நிறுவனம் தனது நிதி கோரிக்கைகளை முடக்கிவிட்டது. 1773 ல் அவாத் மற்றும் இங்கிலாந்து கிழக்கிந்திய நிறுவனம் இடையே முதல் நிச்சயமான ஒப்பந்தம் முடிவுக்கு வந்தது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம், நவாப், அவாத் அல்லது அலகாபாத்தில் இருக்கும் நிறுவன படைகளின் ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் ரூ 2,10,000 யை மாதந்தோறும் கொடுக்க சம்மதித்தார். இந்த ஏற்பாடு அவாத் நீண்டகால கடன்சுமையின் தொடக்கத்தைத் தொடங்கி, அந்த பிராந்தியத்தின் அரசியல் அமைப்புமுறைக்கு ஆரம்ப பிரிட்டிஷ் உந்துசக்தியை பிரதிநிதித்துவம் செய்தது.

1775 க்குப் பிறகும் நவாபியின் துயர் கூர்மையாகக் கொண்டு வந்தது. இந்த ஆண்டுகளில், புதிய நீதிமன்றம் மற்றும் தலைநகர்

லக்னோவில் மையம் கொண்டிருந்த ஒரு மாகாண பண்பாட்டு அடையாளம், (தலைநகரம் தொழுசாபாத்தில் இருந்து மாற்றப்பட்டது) முன்பு இருந்ததை விட மிகத் தெளிவாக அடையாளம் காணப்பட்டது. 1775 ல் அ.ப.உத்-டவுலா அரியணையின் வாரிசுரிமை, "ஜாவின் நீதிமன்ற தலைவர்கள் மற்றும் ரோஹில்கண்ட் ஆளுநராக இருந்த அவரது சகோதரர் சதாத் அலியின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகியோரின் பகைமை இருந்தபோதிலும் கூட, ஒரு பெரும் சலசலப்பு இல்லாமல் சென்றது. ஆனால் விரைவிலேயே, முர்தாஸா கானின் தலைமையில், (முக்தார்-ரன-டவுலா என்ற உயர்ந்த பட்டத்தை பெற்ற ஆச.ப.) பழைய பிரபுக்களும் தளபதிகளும் இடம் பெயர்ந்ததால், தற்போதுள்ள அரசியல் அமைப்பு உறுதித்தன்மை வலுப்படுத்தப்பட்டது. மேலும், நவாப், வடக்கே ஜான்பூர் மற்றும் மேற்கே அலகாபாத்தில் உள்ள பெனாரஸ் பகுதியை சுற்றியுள்ள பகுதிகளை ஆங்கிலேயர்களின் கட்டுப்பாட்டிற்கு கொண்டு வந்து, பின்னர் சாத் சிங் தலைமையில் ஒரு உடன்படிக்கையை செய்து கொண்டார். கம்பெனியின் படைப் பிரிவுக்கு முன்பை விட அதிக மானியத்தையும் இந்த உடன்படிக்கை நிர்ணயித்தது. இறுதியாக அனைத்து இராஜதந்திர நடவடிக்கைகளும் வெளிநாட்டு உளவுத்துறையும் நவாபின் நீதிமன்றத்தில் வசிப்போர் மூலம் ஆங்கிலேயரால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வந்தது. அரசியல் அமைப்புமுறையின் சிதைவு, அவாத் விவகாரங்களில் ஆங்கிலேயர்களின் அப்பட்டமான தலையீடு, அசா.ப.உத்-டவுலாவின் மிகுந்த மனோநிலையற்ற தன்மை மற்றும் அரசியல் விவகாரங்களில் அலட்சியம் ஆகிய இரண்டும் அவாத் பிரபுத்துவத்தின் கணிசமான பகுதியை எச்சரிக்கை செய்தது. துருப்புக்கள் நிலுவையில் இருந்ததால் மற்றும் இடங்களின் கிளர்ச்சியால் நிலைமை மோசமடைந்தது. இந்த இடையூறுகள், சட்ட விரோதம் போன்ற செயல்கள் பிரிட்டிஷ் தலையீட்டிற்கு வழி செய்கின்றன. 1890 களில் ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய நிறுவனம், அவாத் இறையாண்மையின் அடிப்படையை தொடர்ந்து நிராகரித்து வந்தது. ஆங்கிலேயரின் இராணுவ பிரசன்னத்தால் ஏற்பட்ட விரைவான மாற்றம், 1780 ல் நடந்த நவாபி ஆட்சியை கடுமையாக கீழறுக்கச் செய்தது. அவாத்தின் வளங்கள் மீது மீண்டும் அனுமதி இல்லாத அழுத்தம் நீடிக்கப்பட முடியாது என்றும், ஆங்கிலேய குடியிருப்பாளரின் அதீதமான தலையீடு அவாப்பின் பயன்நிலை இருந்தால், அது வெட்டப்பட வேண்டும் என்றும் கல்கத்தாவில் உள்ள உயர் அரசு நிர்ப்பந்தித்தது. இதற்கு துணை விமானி உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறாக, 1784 இல் வாரன் ஹஸ்டிங்ஸ் ஒரு புதிய தொடர் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு, அதன் மூலம் '50 லட்சம்' கடனை குறைத்ததோடு, அவாத் ஆட்சியின் மீதான அழுத்தமும் குறைந்தது. பின்வரும் பத்தாண்டுகளில் ஒரு பாதி, அவாத் ஆட்சி ஒரு அரை தன்னாட்சி பெற்ற பிராந்திய சக்தியாக தொடர்ந்து இயங்கிவந்தது. அந்த நிறுவனத்துடன் உறவுகள் சுமுகமான முறையில் இருந்தன. இந்த விவகாரம் 1797 வரை அஸாப் மறைவு ஆண்டு வரை நீடித்தது. ஆங்கிலேயர் மீண்டும் ஒரு முறை, மீண்டும் ஒரு தடவை இந்த விஷயத்தில் தலையிட்டு வந்தனர். அஸாத் பின் பதவிக்கு வந்த வஜிர அலி, சாத் அலிக்கு ஆதரவாக பதவிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டார். சாதோத் அலியுடன் 1798 பிப்ரவரி 21 அன்று ஒரு முறையான ஒப்பந்தம்

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

கையெழுத்திடப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 76 இலட்சம் வரை மானியம் அதிகரித்தது.

1798 ல் வந்த வெல்லெஸ்லி பிரபு, அவாத் அமைப்பை நிராகரிக்க மட்டுமே ஒரு முன்னோக்கிய கொள்கை தொடங்கப்பட்டது. நிறுவனத்தின் அதிகரித்த நிதி தேவையை கொடுக்க இயலாததற்கு நவாப்பின் அறிவிப்பு, ஒரு பொருத்தமான சாக்குப்போக்காக வெல்லெஸ்லி, ஒரு சரியான சாக்கை வழங்கியது. செப்டம்பர் 1801 ல் ஹென்ரி வெல்லெஸ்லி லக்னோவை தனது முழுப் பிராந்தியத்தையும் சரணடையுமாறு வற்புறுத்த லக்னோ வந்தடைந்தார். நீடித்த பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப் பின்னர், இந்நிறுவனம் ரோஹில்லன், கோரக்பூர் மற்றும் தோசாப் ஆகியவற்றின் நிரந்தரமான இறையாண்மையை ஏற்றுக்கொண்டது. இது 1 கோடி 35 இலட்சம் ரூபாய் இந்த இணைப்புகள் ஆங்கிலோ-அவாத் உறவுகளில் புதிதாக சகாப்தத்தை தொடங்கி வைத்தது. சபன் சுபா, கம்பெனியின் ஆட்சிப் பங்கின் உறுதிப்பாட்டிற்கு இனியும் அச்சுறுத்தலாக இருக்க முடியாது. ஆங்கிலேயரின் இடைவிடாத முன்னோக்கிற்கு எதிர்ப்பு என்ற எந்தக் கருத்தையும் அவாத் ஆட்சியாளர்கள் ஏற்கவில்லை. அவர்கள் அவர்களுடைய இராணுவத்தையும் அவர்களுடைய பகுதியில் பாதியை இழந்து விட்டனர், பண்பாட்டு பின்தொடர்பில் தங்கள் ஆற்றலை குவித்தனர்.

இதில் அவர்கள், லக்னோ நீதிமன்றத்தை சுற்றி ஒரு துடிப்பான மற்றும் உயிருள்ள கலாச்சார அரங்கைச் சுற்றிக் கட்டிய அப்-உத் -டாலா ஆகியோரின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி வந்தனர். இந்த ஆதரவு லாமிஸ் ிகள் மற்றும் கவிஞர்கள் மிர்சா ரபி சடா (1713–86) மற்றும் மீர் குலாம் ஹசன் (1734–86) வரை விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இந்த உணர்ச்சிகரமான கடிதங்களுக்கு லக்னோ இரண்டாவது வீடாக இருந்தது. டெல்லியை விட்டு வெளியேறி, அவர்கள் நேசித்திருந்த உலகிற்குப் புலம்பினார். காசி-தீன்-ஹைட்ர் (1819) என்ற பேரரசின் அந்தஸ்து, மொகலாயப் இறையாண்மையை உத்தியோகபூர்வமாக திரும்பப் பெறுதல் அவாத் மீதான நீதிமன்ற கலாச்சாரத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். ஆனால் இது நிர்வாகத்திலும், மாகாணத்திலும் ஆட்சியாளரின் கட்டுப்பாட்டை வீழ்ச்சியுடன் ஒருங்கிணையும் வகையில் அமைந்திருந்தது. 'பாதுகாப்பு' என்ற நிறுவனத்துக்கு தொடர்ந்து ஊதியம் வழங்க வேண்டும், அமைச்சர்களிடம் நிர்வாக பொறுப்பை பரவலாக்குவது, ஆதிக்க பிரிட்டிஷ் குடியிருப்பாளரின் நிலைப்பாடு, மற்றும் எந்த ஒரு ரெனியல் ஆடம்பரமும், விழாவும் மறைக்க முடியாத உண்மைகளாக இருந்தது.

அவாத் நவாப் பல வாரிசுகளை வைத்திருந்தார். எனவே, வாரிசு இழக்கும் கொள்கையாலும் அது மூடப்பட முடியாது. அவருடைய ஆட்சிப் பகுதியில் அவரை விட்டு வெளியே வர வேறு சில சாக்குப்போக்குகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இறுதியாக அவாத் மக்களின் துயரத்தை தணிக்கும் யோசனையை டல்ஹவுஸி பிரபு அடித்தார். நவாப் வஜித் அலி ஷா தனது அரசை தவறாக ஆட்சி செய்ததாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்த மறுத்துவிட்டார். எனவே அவரது அரசு 1856 ல் இணைக்கப்பட்டது. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, அவாத் நிர்வாகத்தின் சீரழிவு அதன் மக்களுக்கு ஒரு வேதனையான யதார்த்தமாக இருந்தது.

1.2.3 ஹைதராபாத்

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

மொகலாயப் பேரரசின் ஆறு தக்காண சுஹாக்கள் ஹைதராபாத் பகுதியை உருவாக்கித் தரவேண்டியிருந்தது. முகலாயர்கள் போர் வெறியர்களுடன் தொடர்ந்து போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு வந்ததால், புதிதாக வெல்லப்பட்ட தக்காண பிராந்தியத்தை வலுப்படுத்துவதற்கு அவர்கள் புறக்கணித்திருந்தனர். ஓளரங்கசீப் இறந்துவிட்ட பிறகு, ஒரு பேரார்வமான ஜூல்பர்கான் ஓளரங்கசீப்பின் வலுவான, செல்வாக்கு மிகுந்த ஜெனரலும், தக்காணக்களின் ஒரு தொனியையும் கைப்பற்றுவோம் என்று உறுதிமொழி எடுத்துக்கொண்டது. அவ்வாறு செய்ய வேண்டுமானால், மொகலாயப் பகைவர்களை — மராட்டியர்களை இணைத்து, அவர்களுடன் இரகசிய உடன்படிக்கை செய்து கொள்ள முடிவெடுத்தார். கான் ஒரு ஷியா முஸ்லிமாக இருந்ததால், பீஜாப்பூர் மற்றும் கோல்கொண்டா ஆகிய இடங்களில் ஒரு ஷியா அரசை நிறுவுவது அவரது லட்சியமாக இருந்தது. ஆனால், இந்த இரண்டு மாநிலங்களின் பரிசுக் கூத்தின் மீது அவர் ஒரு கண் மட்டும் கொண்டிருக்கவில்லை. சின் குசிலிச் கான் (பின்னாளில் அறியப்பட்ட நிஜாம்-உல்-முகே அஸாப் ஜா) போன்ற ஒரு சக்திவாய்ந்த மன்தாதாரர், தக்காணத்தில் சுதந்திரமான அரசை அமைக்க விரும்பினார்.

ஜூல்பிகர் கான் மற்றும் சின் குல்விச் கான் ஆகியோர் நீண்டகாலமாக எதிரிகளாக இருந்து வந்தனர். ஏனெனில் அவர்கள் முகலாய நீதிமன்றத்தில்— இரானி மற்றும் டர்னி ஆகிய இரண்டு போர் முகாம்களைச் சேர்ந்தவர்கள். எனினும், ஓளரங்கசீப் இறந்த பிறகு, ஜூல்பிஸ்கான் சற்று விளிம்பு ஏனெனில் அவரது தந்தை அஸாத் கான் ஓளரங்கசீப்பின் காலத்தில் வஜிரராக இருந்து, பேரரசர் இறந்த பிறகு நீண்ட நேரம் தனது செல்வாக்கை நிலைநாட்டினார். 1708 ல் ஜூல்பிகர் தனது இலட்சியம் நிறைவேறுவதற்கு இன்னும் நெருக்கமாக வந்தார். அவர் தனது குறிக்கோளை நிறைவேற்றினார். 1713 ல் தனது கொலையாளி பர்கான்-சியார் ஆகியோரின் கைகளில் இறக்கும் வரை அந்தப் பதவியை அவர் நடத்தினார்.

ஓளரங்கசீப் இறந்த உடனேயே, அவரது மகன்கள் அரியணை எடுக்க தங்களுக்குள் சண்டையைத் தொடங்கினர். ஆனால், தாசின் குல்விச் கான் பீஜாப்பூரின் இடுகையில் நடுநிலையாக இருந்தார். 1707 டிசம்பர் 9 அன்று பகதூர் ஷாவின் அவாத் மற்றும் பாரீஜ்தார் ஆளுநராக அவர் இருந்தார். இவ்விதம் அவர் தனது லட்சியங்களை லாபி பீஜாப்பூரிடமிருந்து அகற்றினார். பகதூர் ஷா தனது ஆட்சிக் காலத்தின் இறுதியில் நெருங்கி வந்த போது, காசின் குல்விச் கான் பொதுப் பணியில் மீண்டும் சேர்ந்தார். ஏனெனில் அவர் அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு மற்றொரு வாய்ப்பைக் கண்டார். எனினும், தக்காணத்தின் மறு ஆட்சி, 1713 ல் நிஜாம்-உல் முஸ்க், நிசாம்-உல்-முஸ்க் என்ற பெருமைக்குரிய பட்டங்களை வழங்கினார். கான் கானா, பகதூர் பதேஜாங் போன்றவர்கள் அவருடைய சேவைகளுக்கு திரும்புகின்றனர். புதிய கவர்னரான நிஜாம்-உல்-முஸ்க், மொகலாயப் பகுதியில் இருந்து சுதந்திரத் தலையீட்டைக் கொண்டு தக்காணப் பிராந்தியத்தை ஆட்சி செய்ய ஆசைப்பட்டார்.

நிஜாம்-உல்-முஸ்க் ஒரு தந்திரமான மற்றும் ஒரு நிர்வாகியாக இருந்தார். மராட்டியர்களை அடக்க நினைத்த அவர், 'சௌத்' என்ற கொடுப்பனவை நிறுத்தி, ஏற்கனவே பெருமை கொண்ட மற்றும் சுயநலமிக்க

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

மராட்டிய தலைவர்களை சாஹு மீது தூண்டிவிட்டார். இதற்கிடையே, டெல்லி நீதிமன்றத்தில் பல அரசியல் சதிச்செயல்கள் உருவாகிக் கொண்டிருந்தன. இதன் காரணமாக நிஜாம்-உல்-முஸ்க் தக்காணத்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டார். 1715 இறுதியில் ஹசன் அலி ஆண்ட்லிக்கு நெருக்கமாக இருந்தார். முதாபாத்தையும், பின்னர் பீகாரையும் கட்டுப்படுத்த நிஜாம் உல் முஸ்க் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். அவர் இன்னும் தயாராகிக் கொண்டிருக்கும்போது அவரது புதிய கடமைகளின் பொறுப்பை ஏற்கவும் பராக்-சியறு வீழ்ந்தது மற்றும் நிஜாம்-உல் முஸ்க், இம்முறை மாளவியாவுக்கு மீண்டும் மாற்றப்பட்டார். இந்த முறை அவர் மீண்டும் இடமாற்றம் செய்யப்பட மாட்டார் என்ற உறுதிமொழியை பெற்றார்.

இறுதியாக மால்வாவில் நிஸாம்-உல்-முஸ்க் ஒரு பெரிய தலைவரானார். மிகவும் பிரபலமாக இருந்த அவர், சையது சகோதரர் மீது பொறாமை கொண்டார். அவரையும், அவர் மீண்டும் நீதிமன்றத்துக்கு அழைத்து வந்தனர். ஆனால், நிஜாம்-உல்-முஸ்கிற்கு இந்த முடிவு மகிழ்ச்சி தரவில்லை, அதனால் அதற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தார். மே 1720 மற்றும் மூன்று நாட்கள் கழித்து பர்ஹர்பூர், அசீர்கர் மீது கட்டுப்பாட்டை எடுக்க இராணுவத்தை வழிநடத்திச் சென்றார். சையத் முஜாஹித் அலி கான் மற்றும் ஆலம் அலி காணை, நிஸாம் உல் முஸ்க் கடத்துவதற்கு சையது சகோதரர்களை அனுப்பினார். ஆனால் தில்வார் அலி கான் ஜூன் 1720ல் தோல்வியைச் சந்தித்ததோடு, ஆலம் அலி கான் சண்டையில் கொல்லப்பட்டார். 1720 அக்டோபர் 8 அன்று அவர் தக்காணத்தில் இருந்தபோது ஹுசன் அலி கொலை செய்யப்பட்டார். விரைவிலேயே சையது அப்துல்லாவும் கொல்லப்பட்டார்.

சையது சகோதரர்கள் அவரது வழியில் இருந்து வெளியே வந்ததும், நிஸாம்- உல் முஸ்க் தக்காணத்தின் ஆறு சுபாக்களின் ஆட்சியாளராக தன்னை நியமித்து மராட்டியர்கள் மீது கவனம் செலுத்த தனது கவனத்தை மாற்றினார். பிப்ரவரி 1722 அன்று முகலாய பேரரசின் விருந்துகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அவர் 1724 வரை முகலாய பேரரசின் வஜிர் பதவி அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. அவர் கண்டிப்பான ஒழுங்கை கடைபிடிப்பவராக இருந்தார். நீதிமன்றத்தை இரும்புக் கரம் கொண்டு ஆட்சி செய்ய முயன்றார். எனினும், நீதிமன்றத்தில் இருந்த தூக்கிலிடுபவர்களுக்கு இது பிடிக்கவில்லை. அவரைப் பற்றிய கதைகளை மன்னனிடம் பரப்பினர். ஒரு வஜிர் என்ற முறையில் அவர் மால்வா மற்றும் குஜராத்தை தக்காண பகுதியுடன் சேர்ந்திருந்தாலும் அவரது பதவி அவருக்கு மிகவும் திருப்தியளிப்பதாக இருந்தது.

ஒரு முறை அவர் நீதிமன்றத்தில் பாராட்டப்படவில்லை என்பதை கண்டறிந்ததன் மூலம், சக்ரவர்த்தியிடம் விடுப்பு எடுக்காமல், தக்காணத்தில் இருந்து வெளியேறினார். சக்ரவர்த்தி அவமதிக்கப்பட்டு, முபர்மீஸ் காணை தக்காணத்தின் வைஸ்ராயாக நியமித்து, புதிய வைஸ்ராயை நிஜாம் நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்து வருமாறு அவர் உத்தரவிட்டார். ஆனால் நிஜாம் அவ்வளவு எளிதில் தோற்கடிக்கப்படவில்லை. முபர்மீஸ் காணை கொன்றதோடு அதற்குப் பதிலாக அவனது தலையை சக்ரவர்த்தியிடம் அனுப்பினார். நிஜாம்-உல்-முஸ்க் ஆகியோரும் முபர்மீஸ் கானின் மகனை தோற்கடித்து, 1725 ஆம் ஆண்டு ஆரம்ப காலத்தில் ஹைதராபாத்தை மீண்டும் பிடித்தனர்.

இந்த வரலாற்றாளரான இர்வின் எழுதுகிறார், 'இந்த காலகட்டத்திலிருந்து நிஜாமுல்-முஸ்க், மெய்நிகர் சுதந்திரம் மற்றும் தற்போதைய ஹைதராபாத்

அரசின் அஸ்திவாரம் ஆகியவையாக இருக்கலாம்.’ நிஸாம் தனது ஆட்சியைத் தொடங்கி, பல்வேறு பதவிகளுக்காக அலுவலர்களை நியமித்துக் கொண்டு, தனது பிடித்தங்களையும், தகுதியான அலுவலர்களுக்கு பட்டங்களை வழங்குவதிலும் ஈடுபட்டு வந்தார். தனது சொந்த நிர்வாகத்தைப் பொறுத்து நில வருவாயிலும் ஒதுக்கீடுகளை அவர் வழங்கினார். மற்ற எல்லா வழிகளிலும் அவர் ஒரு அரசனைப்போல் இருந்தார். அவர் தனது சொந்த பெயரில் வெள்ளிக்கிழமை பிரார்த்தனையைப் பயன்படுத்தியும், அவரது சொந்தப் பெயரிலான நாணயப் பதிவும், ஒரு அரசர் போல, அரச வெளிப்பாடுகளைக் செயல்படுத்தினார்.

நிஸாம்-உல்-மாலிக் ஒரு அறிவார்ந்த ஆட்சியாளராக இருந்தார், குறிப்பாக பேஷ்வா பாஜிராவை தக்காணத்தில் அவரது சுதந்திரமான ஆட்சியை எதிர்த்து, மராட்டியர்களின் நோக்கங்களை அவர் விட்டுக் கொடுத்து விட்டார். இவ்வாறு தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அவர் முடிவெடுத்தார். அதே சமயம், பேஷ்வா மீது அதிருப்தியடைந்த பல மராட்டிய தலைவர்கள், நிஸாம் அவர்களை தன் பக்கம் கொண்டுவந்து விட்டனர். நிஸாம் மற்றும் ஆதரவாளர்களான பேஷ்வா பாஜிராவ் ஆகியோருக்கிடையே நடந்த சண்டை ஐந்து ஆண்டுகள்—1727 முதல் 1732 வரை தொடர்ந்தது. 1728-ல் நிஸாம் பால்கேத் தோல்வியடைந்தார். அவரது முக்கிய ஆதரவாளரான சேனாபதி திரிம்பராக் ராவ் டபாதே பின்னர் 1731-ல் கொல்லப்பட்டார்.

அவர் ஒரு பரஸ்பர பேச்சுவார்த்தை அவசியம் என்பதை நிஸாம்-உல்-முல்க் உணர்ந்தார், இத்தகைய நீண்ட கால சச்சரவுக்குப் பின்னர் அமைதியை விரும்பிய பேஷ்வா உடனான நன்மை தரும் உடன்படிக்கை, வடக்கிற்கு அவர் விரைந்து செல்ல வேண்டும் என்று நிஸாமிடம் ஆதரவு கோரினார். இந்த இரு தலைவர்களும் டிசம்பர் 1732-ல் சமரசம் செய்து கொண்டனர். அதன் தெற்கிலும் பேஷ்வாவும் வடக்கில் தனது பேரரசை விரிவுபடுத்துவதற்கு நிசாமிற்கு சுதந்திரத்தை அளித்தது.

பேஷ்வா பாஜிராவ் I திடீரென இறந்துவிட்ட நிலையில், நிஜாம் சக்ரவர்த்தியால் அழைக்கப்பட்டு ஜூலை 1737-ல் டெல்லி சென்றடைந்தார். இங்கு நிஸாம் அஸாப் ஜா என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. பின்னர் நிஸாம் மாளவியாவுக்கு முன்னேறி, போபாலில் அருகிலுள்ள பேஷ்வா பாஜிராவ் மீது அதிக திறனுடன் ஜனவரி 1738-ல் அவமானகரமான சமாதான உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட நேர்ந்தது. நஜிம் மால்காவின் துணைபாரி பாஜி ராவுக்கும், நர்மதா மற்றும் சம்பல் நதிகளுக்கும் இடையில் கையெழுத்திட வேண்டியிருந்தது.

முகலாய இந்தியா மீது நாதிர்ஷா தாக்குதல் நடத்திய பிறகு நிஸாம் நாதிர்ஷாவிடம் சமாதான ஒப்பந்தத்தை இறுதி செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பிய சக்கரவர்த்தி டெல்லிக்கு அழைத்து வந்தார். நிஸாம் இந்தப் பணியில் வெற்றி பெற்றார், ஆனால் ஸதாத் அலி கானின் தலையீட்டால் அது பெரிதாக கொள்ளப்படவில்லை.

1748-ல் மரணம் அடையும் வரை நிஸாம் உல் முக் தக்காண மண்டலத்தை கட்டுப்படுத்தினார். முகலாய ஆட்சியாளரிடம் தனது விசுவாசத்தை நிலைநாட்டி விட்டு, டெல்லியில் அரியணையில் இருந்த நாதிர்ஷாவின் கோரிக்கையை நிராகரித்தார். நிஸாம்-உல்-முல்க் ஒரு சிறந்த ஜெனரலும்,

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

சிந்திக்கும் முற்போக்கான நிர்வாகி மட்டுமல்லாமல், அவர் ஒரு சிறந்த ராஜதந்திரியாகவும், இருந்தார். அவர் தனது பொருளாதார மண்டலங்களின் கீழ் உள்ள பிராந்தியங்களை வெற்றிகரமாக அடக்குவதற்கு உதவினார். இது மீண்டும் முறிந்தத் தலைவர்கள், அதிக பேரார்வம் கொண்ட அதிகாரிகள் மற்றும் கொள்ளைக்காரர்களை ஒடுக்குவது ஆகும். அவர் தனது அளவீட்டு வருவாய் மதிப்பீடு மற்றும் வரி விதிப்பின் மூலம் வர்த்தகத்தை உயர்த்தினார். மதம் வாரியாக, அவர் சகிப்புத்தன்மையையும் முற்போக்கையும் கொண்டிருந்தார். திவான் என்று நியமிக்கப்பட்ட அவரது வலது கை மனிதர் புருன் சந்த் ஆவார்.

நிஸாம் -உல் முக் இறந்த பிறகு, இறுதியில் தக்காணத்தில் ஆங்கில-பிரெஞ்சுப் பிரச்சனையுடன் வாரிசு யுத்தம் தொடர்ந்தது. இறுதியாக 1762-ல் நிஸாம் அலி அரியணையில் வந்து 40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஆட்சி செய்த போது இந்தியா அரசியல் நிலைத்தன்மையை அடைந்தது. ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய நிறுவனம் தன்னைத் தானே நிறுவிட, வெல்லெஸ்லி பிரபு நிர்வாகியாக இருந்த பிறகு, நிஸாம் அவர்களுடன் ஒரு துணை கூட்டணியில் நுழைந்து தங்கள் கூட்டாளியாக மாறினார்.

1.2.4. பஞ்சாப்

பஞ்சாபை சேர்ந்த ரஞ்சித்சிங் தன்னை தானே தலைவராக அறிவித்துக் கொண்டார். ஆங்கிலேயர்களின் கடுமையான எதிரியாக திப்பு சுல்தான் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். ஆப்கானிய ஆட்சியாளரான ஜமான் ஷா மீதான படையெடுப்பால் இந்தியா அச்சுறுத்தப்பட்டபோது, ரஞ்சித் சிங்குக்கும் பிரிட்டிசுக்கும் இடையிலான முதல் முறையான தொடர்பு 1800-ல் போர் அறிவிக்கப்பட்டதாக தெரிகிறது. முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையாக, பிரிட்டிஷ் தரப்பில் மகாராஜாவை வெல்வதற்கு பணக்கார பரிசுகளுடன், ரஞ்சித்சிங் நீதிமன்றத்திற்கு முன்ஷி யூசு.:ப் அலியை அனுப்பினர். ஆனால், ஜமான் ஷாவின் படையெடுப்பின் ஆபத்து, யூசு.:ப் அலியின் நினைவிற்கு வந்தது என்று அவர் அறிந்து கொண்டார்.

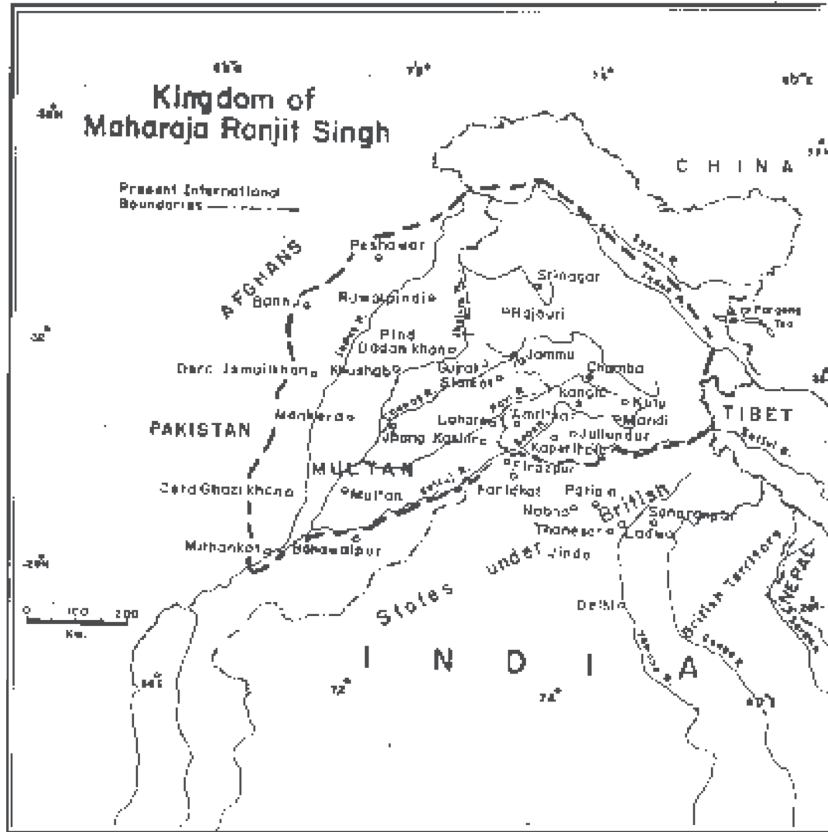
ரஞ்சித் சிங்கின் உதவியோடு மராட்டிய தலைவர் ஹோல்கர் பஞ்சாபில் நுழைந்தபோது, இரண்டாவது தொடர்பு 1805-ல் செய்யப்பட்டது. முல்லா மற்றும் ஜஹங்கின் ஆகியோரை வெல்ல ரஞ்சித் சிங் சென்றிருந்தார். ஆனால், ஹோல்கர் வருகையை அறிந்து அமிர்தசரஸ் வந்தார். ஹோல்கர் மீது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கொள்கை பற்றி முடிவெடுக்க, சர்பத் கால்சா ஒரு கூட்டத்தை அழைத்தார். ∴பதக் சிங் அஹ்லுல்வாலியா மற்றும் பங் சிங் ஜண்ட்க்கும், ஹோல்கர் உதவி செய்வதன் மூலம் பிரிட்டனுடனான மோதலில் வர வேண்டாம் என்று ரஞ்சித் சிங்கிற்கு அறிவுறுத்தினார். ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக தனக்கு உதவப் போவதில்லை என்று ரஞ்சித் சிங் ஹோல்கரிடம் மரியாதையுடன் கூறினார். ஜெனரல் லேக் மற்றும் மகாராஜா ரஞ்சித் சிங் ஆகியோருடன் ஜனவரி 1806-ல் ஒப்பந்தம் ஒன்றை முடித்தார்.

இந்தியா மீதான பிரெஞ்சுப் படையெடுப்பின் அபாயம் தொலைதூரத்தில் இருந்ததால், ஆங்கிலேயரின் ரஞ்சித் சிங்கை நோக்கி கடுமையான கொள்கையை கையாண்டான். அவருக்கு, தலைமை ஆளுநர் மெட்கல்ப் ஒரு குறிப்பு கொடுத்தார். அவருடைய ஆக்கிரமிப்பு கொள்கைக்கு எதிராக சில மென்மையான எச்சரிக்கைகள் இருந்தன. 1806 முதல் அவர் வசம் இருந்த அனைத்து இடங்களையும் மீட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று

ரஞ்சித் சிங் கேட்டுக் கொண்டார். அது அவருடைய இராணுவ உரிமையை சுட்லெஜ் வங்கிக்கு எடுத்துச் செல்லும். இந்த கோரிக்கையை ஏற்க ரஞ்சித் சிங் தயாராக இல்லை. ஆனால், அவர் அம்பாலா மற்றும் சனிவால் படைகளை விலக்கிக் கொண்டார். ஆனால், தொடர்ந்து ஃபாரிடோகோட் தக்கவைத்துக் கொண்டார். ரஞ்சித் சிங், கோவிந்த்கர் கோட்டையை செறிவூட்டத் துவங்கி விட்டார். ஆனால், கடைசி கட்டத்தில் ரஞ்சித் சிங் மனம் மாறி, 1809-ல் அமிர்தசரஸ் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட சம்மதித்தார்.

அமிர்தசரஸ் உடன்படிக்கையின் விளைவுகளில் ஒன்று, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் சுட்லெஜ் மாநிலங்களை அதன் பாதுகாப்பின் கீழ் கொண்டு வர முடிந்தது. கிழக்கில் ரஞ்சித் சிங்கின் முன்னேற்றம் சரிபார்க்கப்பட்டது. ஆனால், அந்த பகுதியில், சுட்லெஜ் பற்றிக் கவலைப்படும் அளவுக்கு அவர்க்கு குதிரைப்படையின் வாள் ஒன்று கொடுக்கப்பட்டது.

1839 ஜூன் மாதம் மகாராஜா ரஞ்சித் சிங்கின் மரணம், அரசியல் உறுதியற்ற தன்மை மற்றும் பஞ்சாபில் அரசு விரைவான மாற்றங்கள் ஆகியவை தொடர்ந்தன. சுயநலமும், ஊழல் தலைவர்களும் முன்னுக்கு வந்தார்கள். இறுதியில், அதிகாரம் என்பது துணிவான, தேசப்பற்று கொண்ட, ஆனால் முற்றிலும் ஒழுக்கமற்ற இராணுவத்தின் கைகளுக்குள் விழுந்தது. இது பிரிட்டிஷாருக்கு, 1809-ல் உடன்படிக்கை ஒன்றில் கையெழுத்திட்டிருந்தாலும், ஐந்து ஆறுகளின் நிலத்தில் சுட்லெஜ் முழுவதும் ஒப்பந்தம் இடப்பட்டது. மகாராஜா ரஞ்சித் சிங்கின் ராஜ்ஜியத்தைக் காண்பிக்கும் படம் 1.1 காட்டுகிறது.

படம் 1.1 மகாராஜா ரஞ்சித் சிங்கின் ராஜ்ஜியம்

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

முதலாம் ஆங்கிலோ-சீக்கியர் போர் (1845–1846)

முதல் ஆங்கிலோ-சீக்கியர் போர் 1845 டிசம்பர் 18 அன்று முட்கியில் போராடி, சீக்கியர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். டிசம்பர் 21ல் பெரோஸிப்பூரில் ஆங்கிலேயர்கள் மீண்டும் போரில் வெற்றி பெற்றனர். ஆனால், ரஞ்சித் சிங் மஜிதியா தலைமையிலான சீக்கியர்கள் 1846 ஜனவரி 21 அன்று புத்தவால் என்ற ஆங்கிலேயரை தோற்கடித்தனர். ஆனால், ஜனவரி 28ம் தேதி அலிவால் சீக்கியர்கள் மீண்டும் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். மார்ச் 10, 1846 அன்று சோப்ரானில் நடந்த தீர்க்கமானப் போரில் சீக்கியர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். பின்னர், பிப்ரவரி 13 அன்று பிரிட்டிஷைக் கடந்து, பிப்ரவரி 20ம் தேதி லாகூர் தலைநகரை கைப்பற்றினார். சீக்கியர்கள் முற்றிலும் தோற்கடிக்கப்பட்ட நிலையில், பேரரசை இணைத்துக் கொள்ளுமாறு பிரபு ஹார்டிக்கு பலரும் அறிவுறுத்தினர். ஆனால், அவர் இதை ஏற்கவில்லை.

1846 மார்ச் 9 அன்று கையெழுத்திடப்பட்ட லாகூர் உடன்படிக்கையின்படி போர் முடிவுக்கு வந்தது. இந்த உடன்படிக்கை ஆங்கிலேயர்களை எதிர்க்கும் திறன் இல்லாமல், சீக்கியர்களை விட்டு விலகியது. 1846 டிசம்பர் 16 அன்று சீக்கியர்களுடன் மற்றொரு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. இந்த உடன்படிக்கை 'இரண்டாம் லாகூர் உடன்படிக்கை' அல்லது 'பேரோவால் உடன்படிக்கை' என்று அழைக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் ஆங்கிலோ-சீக்கியர் போர் (1848–1849)

முதல் சீக்கிய யுத்தத்தில் தங்கள் தோல்வியை சீக்கியர்கள் பெரும் அவமானமாக கருதினார்கள். ரஞ்சித் சிங்கின் காலத்தில் வெற்றிகளுக்கு பழகிப் போன அவர்கள், இந்தத் தோல்வி அவர்களின் மனநிலைக்கு முரட்டுத் தனமாக அதிர்ச்சியை அளித்தது. சீக்கியர்கள் இராஜ்ஜியம் வீழ்ச்சியடைந்தும், இரண்டாம் ஆங்கிலோ-சீக்கியர் யுத்தமும் 1848–1849கள் நடந்தது.

பிரிட்டிஷ் தளபதியாக இருந்த கௌகுஹ், நவம்பர் 13 அன்று பஞ்சாப்பின் பிரமாண்ட படையுடன் லாகூரை அடைந்தார். நவம்பர் 22ம் தேதி ராம்நகரில் நடந்த சண்டையில் கிளர்ச்சியாளர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். டிசம்பர் 3ம் தேதி சதால்லாப்பூரில் மற்றொரு தீர்க்கமான செயல் நடந்தது.

மூன்றாவது ஆங்கிலோ-சீக்கியர் போர் (1849)

மூன்றாவது போர் 1849 ஜனவரி 13 அன்று செலியன்வாலா என்ற இடத்தில் நடைபெற்றது. பிப்ரவரி 21ம் தேதி, டிராஜெட் நகரில் நடந்த மற்றொரு சண்டையில், கௌகுஹ் பிரபு சீக்கியர்களை சந்தித்தார். சீக்கியர்கள் முற்றிலும் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். ராவல்பிண்டியில் அவர்கள் சரணடைந்தனர்.

சீக்கியர்களின் முழுமையான தோல்வி அவர்களது ராஜ்ஜியத்தின் தலைவிதியை முடி முத்திரையிட்டது. டல்ஹவுஸி பிரபு தனது சொந்தப் பொறுப்பில் 1849 மார்ச் 29 அன்று பஞ்சாப்பை இணைத்துக் கொண்டார்.

பஞ்சாப்பை இணைத்துக் கொண்டு, இந்தியாவில் உள்ள ஆங்கிலேயப் பகுதிகளை, அவற்றின் இயற்கையான எல்லைகள் வரை வடமேற்கு நோக்கி நீட்டித்து இணைத்துக் கொண்டது. அது மட்டுமல்லாமல், சீக்கியர்களின்

அதிகாரம் அழிக்கப்பட்டபின், இந்தியாவில் ஆங்கிலேயரின் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படும் வகையில் எந்த தீவிர சக்தியும் தோன்றவில்லை.

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. 1717-ல் மொகலாயப் பேரரசரால் வழங்கப்பட்ட அரசாணை பத்திரம் என்ன?
2. அவாத் மற்றும் ஆங்கிலேயரின் பகைமை எப்பொழுது ஆரம்பிப்பது?

குறிப்புகள்

1.3 மராத்திய அதிகார எழுச்சி

ஒளரங்கசீப்பின் மரணம் கிட்டத்தட்ட மூன்று மாதங்களுக்குப் பின்னர், நவம்பர் 3ஆம் தேதி முதல் மொகலாயப் சிறையில் இருந்த சாம்பஹானின் மகன் சாஹு ஐ (1682 அன்று பிறந்தார்), 1689 மே 1707 அன்று ஒளரங்கசீப்பின் இரண்டாவது மகன் பகதூர் ஷா சிம்மாசனத்தில் இருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டார். மராட்டியர்களின் அரசராக சாஹு அங்கீகரிக்கப்பட்டார். மராட்டிய சுயராஜ்யத்தின் உரிமையாகவும், சௌத் முகலாயர்களின் தக்காண உப சபைக்காகவும் மற்றும் சர்தேமுகி கூட அநேகமாக அடையாளம் காணப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டார்கள். பேரரசின் ஒரு வம்சமாக, அவர் ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டின் மூலம் மொகலாய மேலாதிக்கத்தை பாதுகாத்தனர். தக்காணத்தில் நீண்டகாலம் வரையப்பட்டுள்ள போர்களை முடிவுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் அல்லது மராத்திய முகாமில் உள்ள கருத்து வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்துவது தான் முகலாயர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. இரண்டு சூழ்நிலைகளும் முகலாயர்களுக்கு சாதகமானதாக இருந்ததால், அவர்கள் ஏமாற்றம் அடையவில்லை. சாஹுவின் விடுதலையைத்தொடர்ந்து, 1714 வரை நீடித்த தாராபாய் மற்றும் சாஹு ஆகிய படைகளுக்கு இடையே உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டது.

பாலாஜி விஸ்வநாத் (1713–1720)

பாலாஜி விஸ்வநாத் தனது பணியை ஒரு சிறிய வருவாய் அதிகாரியாக தொடங்கி, 1708-ல் ஷாஹு எழுதிய 'சேனா கார்டே' என்ற பட்டத்தை வழங்கினார். அவர் 1713 ல் பேஷ்வா ஆனார். அந்த பதவியை மிக முக்கியமான மற்றும் சக்திவாய்ந்த, மரபுரிமையாக செய்தார். ஷாஹு இறுதி வெற்றியில் முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தார். கிட்டத்தட்ட அனைத்து மராட்டிய சர்தாரர்களும் ஷாஹு பக்கம் நின்று, வெற்றி பெற முக்கியப் பங்காற்றினார்கள்.

அவர் சையது சகோதரர்களுடன் (1719) ஒரு ஒப்பந்தத்தை முடித்தார். அதன் மூலம் முகலாயப் பேரரசர்(ஃ. பருக்ஷ் சியர்) ஷாகுவை, சுயராஜ்ஜிய அரசராக நியமித்தார். பாலாஜியின் குணமும், திறனும், நாட்டின் விசித்திரமான சூழ்நிலையும், பேஷ்வாஸின் எழுச்சியையும், துறைகளையும் ஆதரித்தது. அவரது மகன் சாஹு வின் நல்ல நடத்தைக்காக, டெல்லியில் அவரை பிணையக் கைதிகளாக கைது செய்த முகலாயர்கள் சிறையில் இருந்து, சாஹுவின் தாயாரை பத்திரமாக மீட்டு வர வேண்டும் என்று முதல் முதலாக பாலாஜி அழைப்பு விடுத்தார். மற்றும் பிப்ரவரி 1719 அவரது கோரிக்கைகள் அனைத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 13

குறிப்புகள்

அதன்படி சாஹுவின் தாய் மற்றும் குடும்பத்தினர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். அவர் சிவாஜியின் வீட்டு ஆட்சித்துறையின் ஆட்சியாளராக அங்கீகரிக்கப்பட்டதோடு, டெக்கானில் உள்ள ஆறு சபைகளிலிருந்து சௌத் மற்றும் சர்தேஷ்முகி ஆகியோரை கர்நாடகம் மற்றும் தமிழகத்திலும் சேகரிக்க அனுமதிக்கப்பட்டார். இதற்கு ஈடாக மராட்டியர்கள் முகலாயர்களின் சேவையில் 15,000 குதிரைகள் மீது ஒரு படைப்பிரிவை வைத்துக் கொண்டு டெக்கானில் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. டெல்லியில் பாலாஜியின் வெற்றி அவரது அதிகாரத்தையும், கவுரவத்தையும் பெரிதும் அதிகரித்தது. பாலாஜி விஸ்வநாத் 'மராட்டிய மாநிலத்தை சேர்ந்த இரண்டாம் நிறுவனர்' என்று சரியாக அழைக்கப்பட்டார்.

மராட்டிய அதிகாரத்தின் பழைய முடியரசு வடிவத்தில் புத்துயிர்ப்பு என்பது இனியும் சாத்தியமில்லை என்றும், முக்கியமான இடத்தில் வெற்றி பெற்ற பெரும் பிரபுக்களுக்கு சலுகைகள் வழங்கப்படாவிட்டால், நாட்டின் இராணுவ வளங்களை பொதுவான காரணத்திற்கு பயன்படுத்திக் கொள்வது கடினமாக இருக்கும் என்றும் அவர் கூறினார். அவர்கள் தமது படையெடுப்பினை நிர்வகிப்பதில் சுதந்திரமான ஒரு கையை வழங்கியும், பொதுக் கொள்கை விவகாரங்களில் ஒன்றுபடுவதன் மூலம் பெரிய தியாகம் எதையும் செய்ய வேண்டாம் என்று அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தும், அவர்களை தமது சொந்த கூட்டாளியாகவோ அல்லது இறைமை பெற்ற கூட்டாகவோ அடிபணிய வைத்தனர். ஆனால் இந்த ஏற்பாடு, இந்த தலைவர்களைக் கணக்கில் கொண்டு மிக அதிக அளவில் அதிகாரத்தை விட்டுச் சென்று விட்டது. அது, மராட்டிய அதிகாரத்தின் விரைவான விரிவாக்கம் மற்றும் அதன் விரைவான கலைப்பிற்கு பொறுப்பாக இருந்தது. பாலாஜியின் பேஷ்வாஹியின் பதவிக்காலம், அரச காலத்தில் இருந்து பேஷ்வாவின் வயதை நோக்கி மாறியதைக் குறிக்கிறது.

பாலாஜி 'ஒரு தலைசிறந்த நிதி' என்ற கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டு உள்ளார். போர் மற்றும் இராஜதந்திரத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தாலும், அவர் ராஜ்ஜியத்தில் அராஜகத்தை நிறுத்த உறுதியான நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். அவர் கடற்கொள்ளையர்களை அடக்கி, குடியரிமைக்குரிய அரசாங்கத்தை மீட்டெடுத்தார். ஸ்வராஜ் சமஸ்தானத்தில், நேரடி அரச நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்த, நன்கு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட வருவாய் முறைக்கு திடமான அடித்தளம் போட்டார்.

பாஜி ராவ் I (1720–1740)

பாலாஜி விஸ்வநாத் என்பவரின் மூத்த மகனான பாஜிராவ் அவருடைய இளம் வயதான இருபது வயதிலேயே பேஷ்வாவை வெற்றி கொண்டார். சிவாஜியும் மராட்டிய அதிகாரமும் அவருக்குப் பின், உச்சத்தை எட்டியது. அவர் கொரில்லாப் போர்த்தந்திரங்களின் மிகப் பெரிய பாகமாக கருதப்பட்டார்.

அவருக்கு கீழ் பல மராத்திய குடும்பங்கள் பிரபலமாகியது. இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் அவர்கள் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர். இவற்றில் சில இடங்கள் வருமாறு:

- பரோடாவிலுள்ள கெய்க்வாட்
- நாக்பூரிலுள்ள போன்ஸ்லேஸ்
- இந்தோரிலுள்ள ஹோல்கர்கள்

- குவாலியரிலுள்ள சிண்டியாஸ்
- புனேவிலுள்ள பேஷ்வாஸ்

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

நிலப்பகுதியில் (1722) இருந்து ஜஞ்சிரா சித்தியைத் தோற்கடித்து, வெளியேற்றியப் பின்னர் அவர் போர்த்துகீசியத்தில் உள்ள பசேயின் (1733) மற்றும் சால்சடை வெற்றி கண்டார். அவர் போபால் அருகே நிஜாம்-உல்-முல்கை தோற்கடித்தார். துரை சார் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். இதன் மூலம் அவர் மால்வா மற்றும் புலிக் கண்டத்தையும் பெற்றார் (1737). மொகலாயப் பேரரசைப் பலவீனப்படுத்தவும் மராட்டியர்களை இந்தியாவிலேயே உச்ச சக்தியாக ஆக்கவும் வட இந்தியாவில் எண்ணற்ற வெற்றிகரமான பணிகளை அவர் முன்னின்று செய்தார்.

குறிப்புகள்

பாலாஜி பாஜிராவ் (1740–1761)

பாலாஜி பாஜிராவ் 'நானா சாகிப்' என்று அனைவராலும் அறியப்பட்டார். தனது இருபது வயதில் தந்தையை வெற்றி கண்டார். தந்தை இறந்த பிறகு, அனைத்து மாநில விவகாரங்களின் நிர்வாகமும் அவர் கையில் விடப்பட்டது. மொகலாயப் பேரரசருடன் (அகமது ஷா) போடப்பட்ட ஒப்பந்தம் ஒன்றில், பேஷ்வா (1752), மொகலாயப் பேரரசைப் பாதுகாத்து, உள்நாட்டு மற்றும் வெளிப்புற (அஹ்மத் ஷா அப்தாலி) எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றி சௌத்திற்கு திரும்பினார். தனது உறவினர் சதாசிவ ராவ் பாமு அவர்களின் அறிவுரையையும், வழிகாட்டுதலையும் அவர் நம்பியிருந்தாராம்.

தனது அரசின் எதிர்காலக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரை, தனது தந்தையின் கொள்கைகளை தொடர வேண்டும் என்று சதாசிவ ராவ் பானு கேட்டுக் கொண்டார், 'முத்த பாஜிராவ்' ராஜாவின் அர்ப்பணிப்பு சேவையில் பெரிய சாதனைகளை அடைந்தார். ஆனால் அவரது வாழ்க்கை குறுகியதாக அமைந்தது. நீ அவன் மகன், ஹிந்துஸ்தானத்தை வென்று, ஒரு பேரரசை நிறுவி, உன் குதிரைகளைத் தாக்குதலுக்கு வழிநடத்திச் செல்ல வேண்டும்.

நானா சாகேப் மேற்கொண்ட ஆரம்பகால சாதனைகளில் ஒன்று, அனைத்து நிதிச் கொடுத்தல் வாங்கல்கள் மீதும் கவனமாக மேற்பார்வை செய்வதன் மூலம் பேரரசின் நிதி மேலாண்மையை சிறந்ததாக ஆக்குவது ஆகும். அவர் பின்னர் வட இந்திய விவகாரங்கள் பற்றி ஹோல்கர் மற்றும் சிந்தியா ஆகியோருடன் விவாதித்தார். ஏப்ரல் 1742 அன்று வடக்கு நோக்கி அணிவகுத்துச் சென்றனர். 1743 ல் ரஹ்ஜி போன்ஸ்லே என்ற பகுதியில் உள்ள அலி வர்தி கானின் சமஸ்தானத்திற்கு (வங்காளத்தில்) இருந்து உதவி செய்ய வடக்கே இரண்டாவது படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். பேஷ்வா முர்ஷிதாபாதத்தை அடைந்து அலி வர்தி காளை சந்தித்தார். அவர் வங்காளத்திற்கு சௌத்தை கொடுக்க சம்மதித்து, ரூ. 22 லட்சத்தை பேஷ்வாவிற்கு அவருடைய படையெடுப்பு செலவுக்காக ஒப்புக் கொண்டார். இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் பேஷ்வா அலி வர்தி கானின் பகுதிகளை ரஹ்ஜியின் படைகளால் சூறையாடப்பட்டதிலிருந்து விடுவித்தார். அவரது பேஷ்வாஷியின் முதல் பாதியில் கர்நாடகாவில் மராட்டிய மேலாதிக்கத்தை நிறுவினார். ராஜபுதனவுக்கு துரிதப்படுத்தல்கள் அனுப்பப்பட்டன.

1749 டிசம்பர் 15ஆம் தேதி சாஹு சிலுலெஸ் இறந்து போனார். அவர் இறப்பதற்கு முன் அவரது வாரிசாக தாராபாய் என்ற பேரன் ராமராஜனை

சுயகற்பித்தல் பொருள் 15

குறிப்புகள்

நியமித்திருந்தார். ராமராஜர் கடந்த 1750 ஜனவரியில் அசத்ரபதி என்பவரை அடைந்தார். அவர் பலவீனமாக, திறமையற்ற நிலையில் இருந்ததால், தாராபாய் அவரை தனது சொந்தக் கரங்களில் ஒரு பொம்மையாகவே மாற்ற முயன்றார். மராட்டிய ராஜ்ஜியத்தில் குழப்பமும், நெருக்கடியும் மேலும் ஆழமடைந்தது. ராமராஜா தாரபத்தின் பேரன் அல்ல என்று பேஷ்வா அறிந்து கொண்டார். இந்த உண்மையை அறிந்த போது சத்ரபதி கிட்டத்தட்ட சதாரா கோட்டையில் அடைக்கப்பட்டு, அரசியல் நிகழ்வுகளுடன் எல்லாத் தொடர்புகளையும் இழந்தார். எனவே, மராட்டிய கூட்டாட்சி மற்றும் பேஷ்வா அதன் மெய்நிகர் ஆட்சியாளராக புனே விளங்கியது.

பாலாஜியின் இரண்டாம் ஆட்சி காலத்தில் (1751–1761) நான்கு பிரச்சாரங்களும் வடக்கில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. பஞ்சாப் அரசியல் அந்த நேரத்தில் குழப்பமான நிலையில் இருந்தது. இதன் விளைவாக அகமது ஷா அப்தாலி அவர்களின் முதல் இரண்டு படையெடுப்புக்கள் லாகூர், முல்தான் மற்றும் காஷ்மீரின் உபாக்கள், அப்துலி ஆட்சிப் பகுதியில் உள்ளது. மூன்றாவது படையெடுப்பிற்குப் பிறகு முகலாய வஜிர் சபர்ஜங், மே 1752 அன்று பேரரசரை அதன் உள்நாட்டு, வெளிப்புற பகைவர்களுக்கு எதிராக பாதுகாத்ததற்காக பேரரசியை ஒரு ஒப்பந்தத்தில் நுழைய சம்மதிக்க வைத்தார். இதற்குப் பதிலாக மராட்டியர்கள் வட மேற்கு மாகாணங்களின் சௌத் சத்தையும் ஆப்கானியர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டனர். ஆனால், உண்மையான படையெடுப்பால் மட்டுமே அந்தச் சௌத்தை பாதுகாக்கப்பட முடியும். மராட்டியர்களுக்கு ஆக்ரா, அஜ்மீர் ஆகிய உப சபைகளும் வழங்கப்பட்டன. இந்த ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக மராட்டிய ராணுவப்படை டெல்லியில் அஞ்சலிக்காக வைக்கப்பட்டது. அவர்கள் தொடர்ந்து வட இந்திய அரசியலில் தலையிட்டு டெல்லியில் தங்கள் மேலாதிக்கத்தை நிலை நாட்டினார்கள்.

‘ஒரு முகலாயப் பேரரசு – மராட்டிய கூட்டணி இந்தியா முழுவதையுமே ஆட்சிசெய்ய வேண்டும்’ என்ற பாலாஜி பாஜிராவ் கனவை இந்த ஏற்பாட்டின் மூலம் குறித்திருந்தார். ஆனால் சதார்ஜங் தனது வஜீரிகையை இழந்து 1753 ல் அவாத் ஓய்வு பெற்றார். பேரரசின் நீதிமன்றத்தில் உள்ள அதிகாரம் நிஜாம் உல் முஸ்க் என்ற பகுதியில் உள்ள இமாட் உல்-முஸ்க் வரை சென்றது. அந்த உதவியற்ற சக்ரவர்த்தியை மராத்திய, உதவி செய்து, பதவியில் இருந்த அகமது ஷாவை பதவியிலிருந்து நீக்க அவர் அச்சுறுத்தினார். அவர் 1754 ல் பேரரசின் சிம்மாசனத்தில் பகதூர் ஷாவின் பேரன் அலமகிர் II அமர்த்தப்பட்டார்.

இமாட்-உல்-முஸ்க் ஆட்சியை போன்றே, டெல்லியைச் சேர்ந்த ஒரு வஜிர் ஆட்சி நல்ல விளைவைப் பெற்றது. அதனால் தனக்கும், பேரரசுக்கும், அவரது நண்பர்களாலும், எதிரிகளுக்கு மிகுந்த துயரமும் ஏற்பட்டது. முதலில் அவர், ‘மராட்டியர்களின் மார்பகத்திற்கு ஒரு உதவியற்ற சிசுவை போல் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது’ என்று கூறினார். ஆனால், ‘மராட்டிய நட்புறவு மட்டுமே நம்பியிருந்த ரொக்க உறவுவை தொடர முடியவில்லை’ என்று அவர் அகமது ஷா அப்தாலி, அவாத், மகன் மற்றும் சதாரிஜாங் ஆகியோரின் மகனும், அதன் வாரிசும், மாகாண கவர்னர் கப்பலில் இருந்து மராட்டியர்களை பதவியிலிருந்து நீக்கக் கூடாது என்று அஹமது ஷாஹலியின் திட்டத்திற்கு (1757) ஆம் ஆண்டு ஒப்புக்கொண்டார். இது ஷாஜா-உத்-தௌலா, சூரஜமால்

ஜாட் மற்றும் மராட்டியர்கள் ஒன்றாக சேர்ந்து, இந்தியாவில் இருந்து அப்தாலி இல்லாதபோது, இம்பாட் உல்-முல்லிக் முற்றிலும் நட்பற்றது என்று இழுத்தது. மேற்கண்ட ஏற்பாடுகளின்படி, 1758ல், ரகுநாத் ராவ், மாலஹர் உடன் ராவ் ஹோல்கர் பஞ்சாப்பில் நுழைந்தார். அவருடன் அடினா பேக் கான் மற்றும் சீக்கியர்களுடன் இணைந்து இருந்தனர். சிறிஹிந்த் வீழ்ந்தது லாகூர் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு (ஏப்ரல் 1758) ஆப்கானியர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். மராட்டியர்களால் திம்பூர் ஷா தப்பி ஓடிவிட்டார்.

திம்பிர் ஷா தப்பி ஓடினார். அவர்கள் ஆற்றை கடக்கவில்லை. ஏனெனில், அது மிகவும் ஆழமாக இருந்தது. ஆனால் அதற்கு அப்பால் இருந்த மாவட்டங்கள் பெரும்பாலும் ஆப்கானியர்களின் வசிப்பிடங்களாக இருந்தன.

அடினா பேக் கானின் பொறுப்பிலிருந்து மாகாணத்தை விட்டு வெளியேறிய பின்னர் ரகுநாத் ராவ் பஞ்சாபிலிருந்து திரும்பினார். சில மாதங்களுக்கு பிறகு (அக்டோபர் 1758) பிந்தைய மரணத்தின் பின்னால் குழப்பம் ஏற்பட்டது. பேஷ்வா, கடந்த ஏப்ரல் 1759 அன்று கிழக்கு கரையை அடைந்த தடாஜி சிந்தியா தலைமையில் ஒரு பெரிய படையை அனுப்பினார். அந்த மாகாணத்தின் கவர்னர் கப்பலை எடுத்துக் கொள்வதற்காக சபாஜி சிந்தியா லாகூருக்கு அனுப்பினார். ஒரு சில மாதங்களுக்குள் அப்தாலி அனுப்பிய வலிமையான ராணுவம் சிந்து நதியைக் கடந்தது. சபாஜி மீண்டும் தவறி, பஞ்சாப்பின் முழு மாகாணத்தையும் ஆப்கானியர்களிடம் கைவிட்டார். அப்தாலி தனது அரசாங்கத்தை லாகூரில் நிறுவி, தனது பேரணியை மீண்டும் தொடங்கினார் மற்றும் சிர்ஹிந்திற்கு (நவம்பர் 1759) நுழைந்தார்.

பஞ்சாபில் உள்ள மராட்டா சாகசமானது, ‘இந்து பரிவுமுறையை அடாக்குக்கு கொண்டு செல்லும்’ என சில வரலாற்றாசிரியர்களால் கூறப்பட்டது. மராத்தா இராணுவம் உண்மையில் அடோக் வரை முன்னேற்றம் அடைந்ததும், டிரான்-செனாப் மாவட்டத்தில் வருவாய் வசூலிப்பு முற்றிலும் தற்காலிகமாக இருந்தது என்றால் சந்தேகம்தான். பஞ்சாப்பை தொடர்ந்து ஒரு பெரிய சக்தி கொண்ட படையை வைத்துக் கொள்ளாமல் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதை பேஷ்வா உணரவில்லை. தேவையான நிதி கிடைக்காததால், லாகூரின் குளிர்காலத்தை எந்த மராட்டிய வீரரும் சமாளிக்க முடியாது என்பதால் இது சாத்தியமில்லை. வடமேற்கு எல்லைப்புறத்தின் பாதுகாவலர் பதவிக்கு எந்த முதல் தர மராட்டிய தளபதியும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அப்தாலுடன் நடக்கும் போரை தவிர்க்க முடியாது என்பதால், ‘ஆத்திரமூட்டும் வகையில் முன்னேறிய எல்லைப்புறத்திற்கு’ ஒப்புதல் கொடுத்தார் ஆனால் அதன் பாதுகாப்பிற்கு போதுமான ஏற்பாட்டை அவர் செய்யவில்லை.

வட இந்தியா: பாவ் இன் படையெடுப்பு (1760)

பஞ்சாப்பை வெற்றி கொண்ட பின்னர் தில்லி நோக்கி (மே 1759) திருப்பியதுடன் தடாஜி சிந்தியா, ரோகில்கண்டில் உள்ள நஜீப்-உத்-தவுலா ஆகியோருடன் போர் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார். அவர் தோல்வியடைந்தார் மற்றும் பாணிபட் (டிசம்பர் 1759) நோக்கி பின்வாங்கினார், மற்றும் அப்தாலி படைகள் சிந்துவிலிருந்து முன்னேறி வருவதாகவும் அம்பலாவை ஆக்கிரமித்துள்ளதாகவும் கேள்விப்பட்டார். அவரது எதிர்ப்பு தோல்வியடைந்தது. டெல்லிக்கு வடக்கே

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

16 கிலோமீட்டர் தொலைவிலுள்ள பார்பாரி என்ற இடத்தில் (ஜனவரி 1760) நடந்த சண்டையில் அவர் கொல்லப்பட்டார். சிகண்டெராபாத் அருகே மல்ஹார் ராவ் ஹோல்கர் ஆப்கானியர்கள் மூலம் தோற்கடிக்கப்பட்டார். அதன் பிறகு இந்துஸ்தானில் மராட்டிய ராணுவம் முடிவடைந்தது.

இந்தப் பேரழிவுகளின் செய்தி புனேவில் பேஷ்வாவை அடைந்தபோது, 'வட இந்தியாவில் அவர் பெற்ற வெற்றிகள் அனைத்தும் துடைத்தெறியப்பட்டது. அவர் மீண்டும் டெல்லி சாம்ராஜ்யத்தின் மீது மராட்டிய கட்டுப்பாட்டிற்கு போராட வேண்டும், அதே அடித்தளத்திலிருந்து ஹிந்துஸ்தானத்தில் தனது மேலாதிக்கத்தை கட்டியெழுப்ப வேண்டும்.' என்று உணர்ந்தார். வடக்கிற்கு பலமான இராணுவத்தை அனுப்புவதன் மூலமே இந்த நெருக்கடியை எதிர்கொள்ள முடியும். விரைவிலேயே பேஷ்வா அவரது உறவினரான சதாசிவ் ராவ் பாவ் மற்றும் அவரது மூத்த மகன் விஸ்வாஸ் ராவ் ஆகியோரின் கீழ் மராட்டிய படைகளை அனுப்பி வைத்தார். மராட்டிய பீரங்கிப்படை, இப்ராஹிம் கான் கார்டியால் கட்டளையிடப்பட்டது. ஜூலை 1760 ல் மராட்டியர்கள் டெல்லியை ஆக்கிரமித்தனர். இந்த சிறிய வெற்றி மராட்டியர்களுக்கு கௌரவத்தை சேர்த்தது. ஆனால் அவர்கள் வட இந்தியா முழுவதும் நட்பில்லாத நிலையில் இருந்தனர். ஜாட் அரசர் சுராஜ்மல் கூட கடைசி நேரத்தில் அவர்களை விட்டு விலகிவிட்டார். மறுபுறம், அகமது ஷா அப்தாலிக்கு ருகேலா தலைவர்கள், நஜிப்-உத்-தவுலா மற்றும் நவாப் சுஜா-உத்-தவுலா ஆகியோரின் ஆதரவைப் பெற முடிந்தது. இக்கால கட்டத்தில் அகமது ஷா அப்தாலி மற்றும் பேஷ்வா ஆகியோருக்கு இடையே சமாதானத்திற்காக சில பயனற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் மராட்டியர்கள் மற்றும் முஸ்லீம் ஆட்சியாளர்களின் சுய நலன்கள் காரணமாக அவர்களால் வெற்றிபெற முடியவில்லை. இது பாணிபட்டின் துரதிருஷ்டவசமான, பேரழிவு தரக்கூடிய போரில் முடிந்தது. பாணிபட் போர் (ஜனவரி 14, 1761) அன்று விஸ்வாஸ் ராவ் (நானா சாகிப் என்பவரின் மகன்) மரணம் அடைந்தார்.

மாதவ ராவ் (1761–1772), நாராயண ராவ் (1772–1773), சவாய் மாதா ராவ் (1773–1795), மற்றும் பாஜி ராவ் II (1795–1818) ஆகியோர் பின்னர் அவரை எதிர்த்து வெற்றி அடைந்தார்கள்.

1.4 மராத்திய கூட்டமைப்பு

'கூட்டமைப்பு' என்ற வார்த்தை ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சு வார்த்தையிலிருந்து 'கூட்டமைப்பு சியர்' என்ற சொல்லிலிருந்து பெறப்படுகிறது. அதாவது கழகம் அல்லது தொழிற்சங்கம், மாநிலங்கள் அல்லது தனிநபர்கள் என்பதாகும். சிவாஜியின் பேரன் சாஹு முகலாயக் காவலின்கீழ் இருந்தார் (1689 க்கும் 1707 க்கும் இடையே) இது அவரை பலவீனமாகவும், செயலற்ற மற்றும்வர்களை சார்ந்து இருப்பவராக மாற்றியது. பேஷ்வா 'நடைமுறையில்' ஆட்சியாளராக தோன்றுவதை நேரடியாக சாஹுவின் பலவீனமான பண்புடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டது. பாலாஜி விஸ்வநாத் பேஷ்வா (1713–1720) என்ற முறையில் பணியாற்றிய போது ராஜாவை தனது கையில் ஒரு கைப்பாவை மற்றும் தனது சொந்த பரம்பரை பதவியை அளித்தார்.

ஆனால் மராட்டியப் பேரரசு வட, தென்னிந்தியாவில் விரிவடைந்தபோது, பாலாஜி விஸ்வநாத் என்பவரின் மகனான பாஜிராவ் I (1720–1740) என்ற பேஷ்வாஹியில் மராட்டிய கூட்டமைப்பு தொடங்கியது. பேஷ்வா தன் கீழ்க்கண்ட

துணைப் பணியாளர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் பெரும் பகுதிகளை கொண்டு வந்தார்:

- ரமோஜி சிந்தியாவின் கீழ் குவாலியர்
- தாமாஜி கெய்க்வாத்தின் கீழ் பரோடா
- மல்ஹர் ராவ் ஹோல்கர் கீழ் இண்டோர்
- ரகுஜி போஸ்லேவின் கீழ் நாக்பூர்

பேஷ்வாவின் ஆசனம் பூனாவில் இருந்தது. சாஹு பெயரளவிற்கு மன்னாக மட்டுமே இருந்தார். இந்த கூட்டணியானது இரண்டு பேஷ்வாக்கள் கண்டிப்பான முறையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது:

- பாஜி ராவ் (1720–1740)
- பாலாஜி பாஜி ராவ் (1740–1761)

அகமது ஷா அப்தாலி என்ற ஆப்கானிய ராணுவத்தின் மூன்றாவது பணிப்பட் போரில் மராட்டியர்களின் தோல்வி பேஷ்வாவின் பதவியை மிகவும் பலவீனமாக ஆக்கி விட்டது. அவர் இப்போது பட்னவிஸ் மற்ற மராட்டிய தலைவர்களையும் சார்ந்துள்ளார்.

மராட்டியர்களின் கூட்டமைப்புத் தோற்றம், ராஜாராம் அல்லது சரஞ்சம் முறை, இராஜாராம் அவர்களால் புதுப்பிக்கப்படுவதற்கு அடையாளம் காணப்படலாம். ஆனால், பாஜிராவ் காலத்தில், அந்த அமைப்பு தனக்கான அடித்தளத்தை உருவாக்கிக் கொண்டது. இந்த செயல்பாட்டில், இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து சௌத் மற்றும் சர்தேஷ்முதியை சேகரிக்க சாஹு தனது பல்வேறு மரத்தா சர்தாருக்கு கடிதங்களை வழங்கினார். இந்த அதிகாரக் கடிதங்கள் சரஞ்சம் என்று அழைக்கப்பட்டன. இந்த சாஸ்திரங்களை வைத்திருப்பவர்கள் சரம்ஞ்தார்கள் எனப்பட்டனர். சாஹு மறைவுக்குப் பிறகு மராட்டிய பேஸ்வாஸ் தங்கள் பெயரளவிலான தலைவராக மட்டுமே அங்கீகரித்துள்ளனர். இந்த வகையில், மிக முக்கியமான மராட்டிய ஜாகீர்தார்களைக் கொண்ட கூட்டமைப்பு உருவானது. அவற்றில் சில வருமாறு:

- பெரரின் ராகுஜி போன்ஸ்லே
- பரோடாவின் கெய்க்வாட்
- இந்தோரின் ஹோல்கர்
- குவாலியரின் சிந்தியா
- பூனாவின் பேஷ்வா

1. முதலாம் ஆங்கிலோ-மராட்டியப் போர் (1775–1782)

முதல் ஆங்கிலோ-மராட்டியப் போர், பேஷ்வா நாராயணராயை கொன்ற பின்னர் ரகுநாத் ராவ், பேஷ்வா பதவியை வகிக்கும்போது தொடங்கியது. ஆனால் நாராயணராவின் விதவை மாதவ ராவ் நாராயணனுக்கு பிறந்தார். நானா தலைமையில் மராட்டிய சர்தார்கள் சிறு மாதவ் ராவ் நாராயணனை பேஷ்வா என்று ஏற்றுக் கொண்டார். ஒரு நண்பனை தேடி வந்த ரகுநாத் ராமிடம், மார்ச் 7, 1775 அன்று சூரத் நகரில் ஆங்கிலேயருடன் ஒப்பந்தம் முடித்தார். இந்த உடன்படிக்கை பிரிட்டிஷாருக்கும் மராட்டியருக்கும் இடையே முதல் போருக்கு வழிவகுத்தது.

பிற்கால முகலாயர்களும் மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

முதல் ஆங்கிலோ-மராத்திய போரின் காரணங்கள்

முதல் ஆங்கிலோ-மராட்டியப் போரின் காரணங்கள் வருமாறு:

- ரகுநாத் ராவுடன் நட்பு
- தலீகோவில் மராட்டியர்களால் ஆங்கிலேயர்களின் தோல்வி (1776)
- மத்திய இந்தியா வழியாக கல்கத்தாவிலிருந்து அகமதாபாத்தின் கீழ் உள்ள பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தின் அணிவகுப்பு (அது அந்த நாட்களில் ஒரு மாபெரும் இராணுவ சாதனையாக இருந்தது) மற்றும் வழியில் அட்டகாசமான வெற்றிகள் பெற்றன. (1779–1780)
- இரண்டு வருடத்திற்கான முட்டுக்கட்டை மற்றும் முட்டுக்கட்டைப் பூட்டும் (1781–1782) காரணமாகும்.

முடிவுகள்

முதல் ஆங்கிலோ-மராத்திய போரின் முடிவுகள் வருமாறு:

- சூரத் உடன்படிக்கை (1775): ரகுநாத் ராவ் கையெழுத்திட்டார் அதில் பாசேனின் மீதும் மற்றும் சால்சட் மீதும் கைவிடுவதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார். பம்பாய்க்கு அருகிலுள்ள ஒரு சில தீவுகள் ஆங்கிலேயர்களிடம் இருந்தன.

சூரத்தை ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட ஏற்பாடுகள் வருமாறு:

- o ரகுநாத் ராணியுடன் 2,500 பேர் கொண்ட படையுடன் உதவ ஆங்கிலேயர்கள் சம்மதித்தனர்.
- o சால்சட் மற்றும் பஷில் ஆகியோருக்கு ஆங்கிலேயரை அளிக்க ரகுநாத் ராவ் சம்மதம் பெற்றார் மற்றும் ஆறு லட்சம் பாதுகாப்புக்காக முன்தொகை செய்யப்பட்டது.
- o மராட்டியர்கள் வங்காளம் மற்றும் கர்நாடகாவில் சோதனை நடத்தவில்லை.
- o சூரத், பாருஞ்ச் ஆகிய சில பகுதிகள் ஆங்கிலேயருக்கு கொடுக்கப்படும்.
- o புனேவுடன் ஒப்பந்தம் செய்ய ரகுநாத் ராவ் முடிவெடுத்தால் ஆங்கிலேயரின் ஈடுபாடு அதில் இருந்தது.

பம்பாய் மற்றும் மதராஸ் அரசாங்கத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சட்ட நெறிமுறைச் சட்டம் 1773-ல் கல்கத்தா சபையால் மேலும் வலுவாயிற்று. பம்பாய் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் 'அபாயகரமானது', 'அங்கீகாரமற்றது', 'அநியாயம்'; என்று இந்த குழுவால் கண்டனம் செய்ததோடு சூரத் உடன்படிக்கையை நிராகரித்தது. மார்ச் 1, 1776 அன்று புரந்தர் உடன்படிக்கையை முடிவுக்கு கொண்டு வந்த புனேவுக்கு துணையாக அனுப்பியது.

- புரந்தர் உடன்படிக்கை (1776): மாதவராவ் II கையெழுத்திட்ட நிறுவனத்தின் ஒப்பந்தத்தில் மிகப் பெரிய போர் குறைபாடுகள் மற்றும் சால்சட்டைத் தக்கவைத்துக் கொண்டது.

புரந்தர் உடன்படிக்கையின் ஏற்பாடுகள் வருமாறு:

- o ஆங்கிலேயரும் மராட்டியர்களும் அமைதியை நிலைநாட்டுவார்கள்.
- o இங்கிலாந்து கிழக்கிந்திய நிறுவனம் சால்சுட்டைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளும்.
- o ரகுநாத் ராவ் குஜராத் மற்றும் புனே செல்வார் அவருக்கு மாதம் 2,500 ரூபாய் ஓய்வூதியம் அளிக்கப்படும்.

இம்முறை பம்பாய் அரசாங்கத்தின் உடன்பாடு ஏற்படையதாக இல்லை மற்றும் புனேவும் செயல்படுத்துவதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. சராசரி காலத்தில் அமெரிக்க சுதந்திரப் போர் (1776–1781) தொடங்கியது. இந்த யுத்தத்தில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக அமெரிக்கர்களை ஆதரித்தார்கள். ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் பழைய போட்டியாளர்களான பிரெஞ்சுக்காரர்கள் புனே தர்பார் அருகே வந்தார்கள். ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் இயக்குநர் நீதிமன்றம் புதிய அரசியல் வளர்ச்சியுடன் கவலை கொண்டிருந்தது அதனால் அது புராண உடன்படிக்கையை நிராகரித்தது. பம்பாய் அரசு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது மற்றும் கல்கத்தா சபைக்கு அவமானமாக இருந்தது. பம்பாய் அரசு ரகுநாத் ராவுடன் (சூரத் உடன்படிக்கையுடன்) உறவுகளை புதுப்பித்துக் கொண்டது (நவம்பர் 1778) ஒரு பிரிட்டிஷ் படைகள் சூரத்துக்கு அனுப்பப்பட்டது பிரிட்டிஷ் துருப்புக்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டு பம்பாய் அரசாங்கம் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது மற்றும் பம்பாய் அரசு புனே தர்பாருடன் வாட்கான் உடன்படிக்கை கையெழுத்திடும் கட்டாயத்திற்கு தள்ளப்பட்டது.

வாட்கான் உடன்படிக்கை: ஏற்பாடுகள்

வாட்கான் உடன்படிக்கை குறித்த ஏற்பாடுகள் வருமாறு:

- பம்பாய் அரசாங்கம் எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் திரும்பும். அது 1773 க்கு பின்னர் மராட்டியர்களால் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டது.
- வங்காளத்திலிருந்து ஆங்கிலேயப் படை வருவதை பம்பாய் அரசு நிறுத்திவிடும்.
- சிந்தியாவிற்கு பாருச் மூலம் ஓரளவு வருமானம் கிடைக்கும்.

இந்த உடன்படிக்கை மீண்டும் ஒருமுறை கல்கத்தா அரசாங்கம் மற்றும் பம்பாய் அரசாங்கத்துக்கிடையே பிளவு ஏற்படுத்தியது. வாரன் கவர்னரின் தலைமை கவர்னர் (1773–1785) வாட்கான் மாநாட்டை நிராகரித்தார். காட்வார்ட் தலைமையிலான ஒரு படை வங்காளத்திலிருந்து வந்து அகமதாபாத் (பிப்ரவரி, 1780) மற்றும் பாசேயரியை (டிசம்பர், 1780) அன்று கைப்பற்றியது ஆனால் ஆங்கிலேயப் படை புனேயில் (ஏப்ரல், 1781) தோற்கடிக்கப்பட்டது. கேப்டன் பாப்ஹாம் தலைமையிலான மற்றொரு பிரிட்டிஷ் இராணுவம் கல்கத்தாவிலிருந்து வந்து குவாலியரை வென்றது (3 ஆகஸ்டு 1780) சிந்தியா கூட சிப்ராவில் தோற்கடிக்கப்பட்டார் (16 பிப்ரவரி 1781), ஆங்கிலேயருக்கிடையே மத்தியஸ்தராக பணியாற்ற சம்மதித்தார் மற்றும் புனே தர்பாரில் சல்பாய் (17 மே 1782) ஒப்பந்தம் செய்தது.

- சல்பாய் உடன்படிக்கை (1782): மஹாத்தி சிந்தியா கையெழுத்திட்ட இந்திய அரசியலில் பிரிட்டிஷ் செல்வாக்கு மற்றும் பரஸ்பர மோதல்கள்

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

மராட்டியர்களிடையே அதிகரித்தது. ஆனால் பிரிட்டிஷாருக்கு இருபது ஆண்டுகள் மராட்டியர்களுக்கு அமைதியை அளித்தது.

சல்பாய் உடன்படிக்கை குறித்த ஏற்பாடுகள் வருமாறு:

- o பிரிட்டிஷ்காரர்கள் ரஹ்க்நாத் ராவை ஆதரித்தார். ஆனால் அவர் புனேயில் இருந்து பேஷ்வா தலைமை அலுவலக ஓய்வூதியம் பெற்றார்.
- o சால்சட் மற்றும் எலிபண்டா ஆகியவை ஆங்கிலலேயருக்கு வழங்கப்பட்டன.
- o சிந்தியா நிலத்தை யமுனைக்கு மேற்கே கொண்டு வந்து விட்டது..
- o மற்ற பகுதிகளை ஒருவருக்கொருவர் திருப்பி அனுப்ப மராட்டியர்களை ஆங்கிலேயர்கள் சம்மதித்தனர்.

சல்பாய் உடன்படிக்கை தற்போதைய நிலையை நிறுவியது. அடுத்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மராட்டியர்களிடமிருந்து அவர்களுக்கு அமைதி கிடைத்ததால் இந்நிறுவனம் பயனடைந்தது. இந்தியாவில் உள்ள மைசூருரில் இருந்த அவர்களின் கடுமையான எதிரிகளுக்கு எதிராக அவர்களது ஆற்றலும் வளங்களையும் அவர்கள் குவித்துக் கொள்ள முடிந்தது.

2. இரண்டாம் ஆங்கிலோ-மராத்திப் போர் (1803–1806)

மராட்டிய கூட்டாட்சி பற்றிய உட்கட்சி பூசல் அவர்களை மீண்டும் போர் விளிம்பில் கொண்டு வந்தது. பேஷ்வர் பாஜிராவ் II, பீட்துஜி ஹோல்கர் கொல்லப்பட்ட பிறகு ஜஸ்வந்த் ராவ் ஹோல்கரின் சகோதரர் புனேயில் இருந்து தப்பி ஓடிவிட்டனர். புனேவில் விநாயக் ராவை ஹோல்கர் அமரச் செய்தார். பாஜிராவ் மற்றும் பசேயின் 1802 டிசம்பர் 31 அன்று ஆங்கிலேயருடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். இத்தகைய நிலைமையையே எப்போதும் எதிர்பார்த்து தேடிக் கொண்டிருந்த நிறுவனம் பேஷ்வாவை ஏறத்தாழ ஒரு பொம்மையாகப் பெற்றது.

- பாசேயின் உடன்படிக்கை (1802): பாஜிராவ் II-க்கு இடையே கையெழுத்திடப்பட்ட இந்த உடன்படிக்கை மராத்தியை மட்டுமல்ல, திறமையான கட்டுப்பாட்டைக் கொடுத்தது. ஆனால் தக்காண பிராந்தியங்களும் நிறுவனத்துக்கு வந்தன.

பாசேயின் உடன்படிக்கை ஏற்பாடுகள் வருமாறு:

- o ஆங்கிலேயருக்கு 600 துருப்புக்கள் மற்றும் பீரங்கிகள் பேஷ்வாவுக்கு உதவும்.
- o பேஷ்வா நிறுவன ஆட்சி நிலவரங்களுக்கு 26 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வழங்க முடிவு செய்தது. துங்கபத்ராக்கு அருகிலுள்ள சில பிரதேசங்களுக்கு இடைப்பட்ட பகுதிகள் குஜராத் மற்றும் தெற்கே ஆக்ரமிக்கப்பட்ட டாப்டி, மற்றும் நபார்டா தஸ்தி பகுதிகளில் இருந்தன.
- o ஆங்கிலேயர்களை தவிர வேறு எந்த ஐரோப்பியத்தையும் தனது படையில் வைத்திருக்க மாட்டேன் என்று பேஷ்வா வாக்குறுதி அளித்தார்.

- 0 தூரத்தில் பேஷ்வா தனது கூற்றை விட்டுக் கொடுப்பார்.
- 0 ஆங்கிலேயரின் ஒப்புதல் இல்லாமல் பேஷ்வா மற்ற மாநிலங்களுடன் எந்த வெளிநாட்டு உறவும் கொண்டிருக்க மாட்டார்.
- 0 ஹைதராபாத் நிஜாம் உடன் இருந்தால் பேஷ்வா அதன் அனைத்து சர்ச்சைகளையும் தீர்ப்பார் மற்றும் கெய்க்வாட் நிறுவனத்துடன் பரோடா இணக்கப்பாடு கொண்டது.

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

குறிப்புகள்

ஆர்தர் வெல்லெஸ்லி உதவியுடன் பேஷ்வா மே 13, 1803 அன்று புனேவில் நுழைந்து அதை கைப்பற்றினார். ஆனால், பாசேயின் உடன்படிக்கை மற்ற மராட்டியத் தலைவர்களால் பெரும் அவமானமாக உணரப்பட்டது. தேவலட் ராவ் சிந்தியா மற்றும் ரகுஜி போன்ஸ்லே ஆகியோர் பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக கைகோர்த்துள்ளனர். சமாதானத்தைக் கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக இந்த உடன்படிக்கை யுத்தத்தைக் கொண்டுவந்தது. ஆகஸ்ட் 1803 அன்று மராட்டிய இராச்சியத்தின் வடக்கு மற்றும் தெற்கில் இருந்து போர் தொடங்கியது. பொதுவாக ஏரி மற்றும் தெற்கு கட்டளைப்படி ஆர்தர் வெல்லெஸ்லி வடக்கு கட்டளை தலைமையால் தாங்கப்பட்டது பிரிட்டிஷார், பண்டிள்கண்டிலும் மற்றும் ஓரிசாவில் குஜராத்திலும் சண்டையைத் தொடங்கினர். எல்லா மராட்டியத் தலைவர்களும் வெவ்வேறு இடங்களில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர் மற்றும் ஒன்றுபட அவர்களை அனுமதிக்கக் கூடாது. செப்டம்பர் 23, 1803 ஆர்தர் வெல்லெஸ்லி அவரங்காபாத் அருகே ஆஸாயே என்ற இடத்தில் ஒரு கூட்டுப் படையை தோற்கடித்தார். குவாலியர் டிசம்பர் 15, 1803 அன்று விழுந்தார். டெல்லியில் உள்ள ஆக்ராவில் அலிபிரி நகரில் அக்டோபர் மாதம் 1803 அன்று வடக்குப் பொது ஏரி கைப்பற்றப்பட்டது. மீண்டும் லவாரி (நவம்பர் 1803) அன்று சிந்தியா தோற்கடிக்கப்பட்டு, சாம்பல் நதியின் தெற்குப் பகுதியை இழந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் கட்டாக் மற்றும் குஜராத் மற்றும் பண்டிள்காண்டியை கைப்பற்றி வெற்றி பெற்றார்கள்.

இந்த அவமானகரமான தோல்வி பேஷ்வாவால் கையெழுத்திடப்பட்ட அதே மாதிரியான உடன்பாட்டை முடிவிற்கு கொண்டுவர போன்ஸ்லே மற்றும் சிந்தியா நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். 17 டிசம்பர் இல் 1803 போன்ஸ்லேயில் டிரகான் மற்றும் டிசம்பர் 30 தெளலத் ராவ் சிந்தியா, சுர்ஜர்ஜன்-கான் சமாதான உடன்படிக்கை ஒப்பந்தத்தில் சர்ஜி கையெழுத்திட்டார். போன்ஸ்லே கட்டாக், பாலசோர், மற்றும் வார்தா நதியின் மேற்குப் பகுதியை ஆங்கிலேயருக்கு அளித்தார். சிந்தியா ஜெய்ப்பூர், ஜோத்பூர், வடக்கே கோகட் அகமதுநகர், பாடூச், அஜந்தா ஆகியோருக்கு அளித்தார். கங்கைக்கும் யமுனைக்கும் இடைப்பட்ட எல்லாப் பிரதேசங்களும். நிஜாம் அவர்களின் நிலுவையில் உள்ள பிரச்சனைகளை தீர்த்து வைப்பதில் இருவருமே உடன்பட்டார்கள் மற்றும் பேஷ்வா அவர்கள் ஆங்கிலேய உதவியை நாடுவார்கள். ஆங்கிலேயரின் எந்தப் பகைவரும் தமது தலைநகரில் வசிப்பதை அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள் அவர்கள் தங்கள் தலைநகரத்தில் ஒரு பிரிட்டிஷ்காரரை வைத்துக் கொண்டு பாசேயின் உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஹோல்கர் ஏப்ரல் 1804 ல் போர் தொடங்கியது. கோடா அருகே உள்ள முகுந்த் தாரா என்ற பகுதியில் கானல் மோன்சன் என்பவரை தோற்கடித்த பின்னர் டெல்லியை நோக்கி முன்னேறிய அவர் டெல்லியை கைப்பற்றும் முயற்சியில் தோல்வியடைச் செய்தார். நவம்பர் 13ம் தேதி 1804 மற்றும் நவம்பர் 17, 1804 அன்று பாருகாபாத் ஆகிய தேதிகளில் அவர்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 23

குறிப்புகள்

தோற்கடிக்கப்பட்டார். இறுதியாக, அவர் பிரிட்டிஷாருடன் ஜனவரி 7ஆம் தேதி 1806 அன்று இராஜபூர்கட் துறையில் ஒரு உடன்படிக்கையை முடித்தார். சாம்பாள், புன்ஹல்கல் மற்றும் பேஷ்வா ஆகியோரின் எல்லைப்பகுதியில் வடக்கே இருக்கும் இடங்களில் தனது கூற்றுக்களை கைவிட அவர் ஒப்புக்கொண்டார். அவர் தனது ராஜ்ஜியத்தில் ஆங்கிலத்தை தவிர வேறு எந்த ஐரோப்பியரை மகிழ்விக்கவில்லை என்று உறுதியளித்தார். இதற்குப் பதிலாக, சம்பள் நதியின் தெற்குப் பகுதியில் தலையிடப்போவதில்லை என்று ஆங்கிலேயர்கள் வாக்குறுதி அளித்தனர்.

3. முன்றாம் ஆங்கிலோ மராத்திப் போர் (1817–1818)

முன்றாவது ஆங்கிலேய மராட்டியப் போர், இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத் வடிவமைப்புடனும் மற்றும் மராட்டிய அரசின் இயல்புடனும் ஓரளவு தொடர்புடையது. 1813 ல் பட்டயம் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இது ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் ஏகபோக உரிமையை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தது. தற்போது அனைத்து ஆங்கிலேய நிறுவனங்களும் இந்தியாவில் தங்கள் தயாரிப்புகளை விற்க அனுமதி பெற்று இந்தியாவிலிருந்து மூலப்பொருட்களை வாங்க அனுமதிக்கப்பட்டன. பிரிட்டிஷ் முதலாளிகள் அதிக சந்தையை தேடினர். இந்தியப் பகுதிகளை இணைத்துக் கொள்வது இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் பொருட்களுக்கு பெரிய சந்தையையும் பிரிட்டிஷ் தொழிற்சாலைகளுக்கு மலிவான மூலப் பொருட்களையும் கொடுத்தன என்று பொருள்படும். இந்திய பருத்தி மற்றும் தக்காண மண்டலத்தை ஆங்கிலேய பருத்தி ஆலைகள் பெரிதும் நம்பியிருந்தன பருத்தி உற்பத்தியால் புகழ்பெற்றது. இந்திய மாநிலங்களுடனான 'தலையீடு அற்ற' கொள்கை இனியும் பொருத்தமற்றது.

மராத்திகளுக்கு எதிரான போரை நடத்துவதற்கு ஒரு தவிர்க்கவியலாத தேடலை நிறுவனம் தேடிக் கொண்டிருந்தது. பிந்தாரிஸின் பிரச்சினை ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்துள்ளது. பல சாதிகளையும் மற்றும் வகுப்புகளையும் கொண்ட பிந்தாரிஸ்கள் மராட்டிய ராணுவத்துடன் இணைந்திருந்தனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் மராட்டியத் தலைவர்களின்கீழ் கூலிப்படைகளை போல் பணியாற்றினார்கள். ஆனால் மராட்டிய முதல்வர் பலவீனமாகி, அவர்களை முறையாக வேலைக்கு அமர்த்தத் தவறியதால் நிறுவனம் அல்லது அதன் கூட்டாளிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்த பகுதிகள் உட்பட பல்வேறு பகுதிகளை அவர்கள் சூறையாடப் தொடங்கினர். நிறுவனம் மீது மராத்தியர்களுக்கு அடைக்கலம் மற்றும் ஊக்கம் கொடுத்ததற்காக குற்றச்சாட்டு எழுகின்றன.

பிரபு, கவர்னர் ஜெனரல் (1813–1823) மால்வாவில் உள்ள பிண்டார்களை ஒரு பெரிய ராணுவத்தால் சூழ்ந்து கொள்ள ஒரு திட்டத்தை மேற்கொண்டார் மற்றும் மராட்டியர்கள் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதை தடுக்கவும் செய்தனர். 1817 இறுதிக்குள் 1818 ஆரம்பத்தில் சம்பாள் முழுவதும் பிண்டார்கள் வேட்டையாடப்பட்டனர். இதில் ஆயிரக்கணக்கானோர் பலியாகினர். அவர்களது தலைவர்களான அமீர் கான் மற்றும் கரீம் கான் ஆகியோர் மிகவும் ஆபத்தான, சிது, அசீர்கர் ஆகிய நாடுகளில் இருந்து தப்பிச் சென்றனர். ஆங்கிலத்திற்கும் மராட்டியர்களுக்குமிடையே நேரடிச் சண்டை நடைபெற்றது. எனினும், காக்கவாத் தூதராக இருந்த கங்காதர சாஸ்திரி,

பேஷ்வா பிரதம மந்திரியாக இருந்த டிரயன்பாஜி மூலம் கொல்லப்பட்டார். ஆங்கிலேயர் எல்பின்ஸ்டன் பேஷ்வாவிடம் டிராய்பாஜியின் கையைப் பற்றிக் கூறினார். ஆனால் அவர் தப்பினார். புனேவை கர்னல் ஸ்மித் முற்றுகையிட்டார் மற்றும் பேஷ்வா புனே உடன்படிக்கை (ஜூன் 13, 1817) கையெழுத்திடுமாறு கட்டாயப்படுத்தினார் மராட்டிய கூட்டமைப்பு கலைக்கப்பட்டது பேஷ்வா தலைமை முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டது. அஹமத் கோட்டை பண்டில்கான்ட் மற்றும் மால்வாவின் பரந்த நிலப்பரப்பு நிறுவனத்திற்கு அளிக்கப்பட்டது. புனேயில் ஆங்கிலேய படைகளை வைத்திருக்க பேஷ்வா சம்மதித்தார் மற்றும் திரியான்பன்ஜி வரை பிரிட்டிஷ் காவலில் இருந்த அவரது குடும்பம் கைது செய்யப்பட்டது அல்லது சரணடைந்தது.

புனே உடன்படிக்கை மீண்டும் ஒருமுறை மராட்டியர்களுக்கு அவமானத்தைக் கொடுத்துள்ளது. அந்த பேஷ்வாவும் மகிழ்ச்சியடைந்து விட்டார். பழிவாங்குவதற்காக அவர் ஆரம்பித்தார். ஆகவே அவர் பிரிட்டிஷ் வசிப்பிடத்தை எரித்து ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகப் போரைத் தொடங்கினார். அவர் கிரகியில் நவம்பர் 1817-இல் தோற்கடிக்கப்பட்டார். அதே மாதத்தில் போன்ஸ்லே முதல்வராக இருந்த அப்பஜி, சிப்பாலாண்டி என்ற இடத்தில் தோல்வியடைந்தார். மகாத்பூர் போரில், ஹோல்கர் தோற்கடிக்கப்பட்டு (ஜனவரி, 1818) மாண்சர் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திடும் கட்டாயத்திற்கு உட்பட்டார். நர்மதை நதியின் குறுக்கே இருந்த பெரிய நிலப்பரப்பையும் மற்றும் சிடி கான்டேஷை அவர் வசம் வைத்திருந்தார்.

பேஷ்வா போரை தொடர்ந்தார் ஆனால் கொர்கான் (ஜனவரி, 1818) இறுதியாக அஷ்டி (பிப்ரவரி, 1818) சரணடைந்தார். அவரது ஆட்சிநிலப்பகுதியில் ஒரு சிறு பகுதி, சதாரா என்ற அடிப்படையில் சிவாஜியின் வம்சத்தின் வழித்தோன்றல் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் புனே உள்ளிட்ட அவரது பிரதேசத்தின் பெரும்பகுதி இணைக்கப்பட்டது. பேஷ்வா பதவி கைவிடப்பட்டு பாஜிராவ் (கான்பூர் அருகே உள்ள கான்பூர்) பிதூர்க்கு அனுப்பப்பட்டார்.

மூன்றாவது ஆங்கிலோ-மராட்டியப் போரின் காரணங்கள்

மூன்றாவது ஆங்கிலோ-மராட்டியப் போரின் காரணங்கள் பின்வருமாறு:

- பிரிட்டிஷ்களுக்கு தமது சுதந்திரத்தை இழந்ததை எதிர்த்து மராட்டியர்கள் மீதான அதிருப்தி
- மராட்டியத் தலைவர்கள் மீதான பிரிட்டிஷ் குடியிருப்பாளர்களின் கடுமையான கட்டுப்பாடு ஆகியவை ஆகும்.

மூன்றாவது ஆங்கிலோ-மராட்டியப் போரின் முடிவுகள்

மூன்றாவது ஆங்கிலோ மராட்டியப் போரின் முடிவுகள் பின்வருமாறு:

- பேஷ்வா ராஜ பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்(அவர் ஓய்வூதியம் பெற்று கான்பூர் அருகே உள்ள பித்தூர்க்கு அனுப்பப்பட்டார்) அவரது அனைத்துப் பகுதிகளையும் ஆங்கிலேயர்களால் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது (பம்பாய் மாகாணத்தின் உருவாக்கம்).
- மராத்திய பெருமையை பூர்த்தி செய்ய பேஷ்வா நிலங்களிலிருந்து சதரா ராஜ்ஜிய உருவாக்கம்.

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

குறிப்புகள்

இந்தப் போருக்குப் பிறகு மராட்டியத் தலைவர்கள் ஆங்கிலேயர்களின் தயவில் இருந்தனர்.

குறிப்புகள்

மராட்டியர்களின் தோல்விக்கான காரணங்கள்

மராட்டியர்களின் தோல்விக்கான காரணங்கள் வருமாறு:

- பலவீனமான ஆட்சியாளர்கள்: மராட்டியத் தலைவர்களில் பெரும்பாலோர் சில விதிவிலக்குகளை கொண்டு மராட்டியர்களை வழிநடத்திச் செல்ல வல்லவர்களாக இல்லாமல் இருந்தனர். டௌலத் ராவ் சிந்தியா போன்ற ஆட்சியாளர்கள் ஆடம்பரத்தை விரும்புவவர்களாக இருந்தனர். இது தவிர, மராட்டிய ஆட்சியாளர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை கொண்டிருந்தனர். எப்போதும் ஒருவருக்கொருவர் எதிராக சதி செய்தார்கள். அது அந்த படை பிரிவின் காரணத்திற்கும் உதவியது.
- மராட்டிய மாநிலத்தின் இயற்கை: மராட்டிய மாநிலம் என்றுமே நிலையாக இருந்ததில்லை. ஒரு ஆங்கில வரலாற்றாசிரியர் அவர்கள் அரசை 'கொள்ளைக்காரரின் அரசு' என்று அழைத்தார். சிவாஜியின் மறைவுக்குப் பிறகு (1680) பல்வேறு மராட்டிய தலைவர்கள் தங்கள் சொந்த சுதந்திர அரசுகளை செதுக்கினார்கள். முதலாம் பாஜிராவ் (1720–1740) இன் பேஷ்வாஷிப்பின் போது, அவர்கள் பேஷ்வா உடன் தளர்வான முறையில் இருந்தனர் ஆனால் பானிபட் படுதோல்வியை அடுத்து (ஜனவரி 14, 1761) ஒருவருக்கொருவர் விரோதியாக மாறி, ஒருவருக்கொருவர் பிரதேசத்தை சூறையாடி வந்தனர்.
- குறைந்த ஒழுக்கம்: சிவாஜியின் ஆட்சிக் காலத்திலும் மராட்டியப் போரின் போது மராட்டிய அரசின் மனப்போக்கும் மிக அதிகமாக இருந்ததால் முகலாயர்களின் ஏகாதிபத்திய படைகளை எதிர்த்து நிற்க முடிந்தது. வலிமையான தலைமை இல்லாத நிலையில், இராணுவத்தின் ஒழுக்கம் தாழ்ந்திருந்தது. மற்றும் படையினர் அடிக்கடி போர்க்களத்தில் இருந்து தப்பி ஓடினர்.
- நிலையற்ற பொருளாதாரம்: மராட்டிய மாநிலத்தின் பொருளாதாரம் ஒலி அடிப்படையில் இல்லை. வேளாண்மை முக்கிய ஆதாரமாக இருந்தது. ஆனால் அது மழையை நம்பியிருந்தது. தொழில் மற்றும் வணிகத்திற்கு உரிய கவனம் செலுத்தவில்லை. எந்த ஒரு ராஜ்யத்தின் வெற்றியும் அதன் வளங்களை பெரிதும் சார்ந்திருந்தது. வழக்கமான உள்நாட்டுப் போர் மராட்டியரின் விவசாயம், வணிகம் மற்றும் தொழில்துறையை அழித்து விட்டது. சூறையாடல் என்பது அவர்களின் முக்கிய வருமானமாகும். மராட்டியத் தலைவர்கள் எப்போதும் கடனில் காணப்பட்டனர். அவர்கள் நிலையான பொருளாதாரக் கொள்கையை உருவாக்க தவறிவிட்டனர். மராட்டிய இளைஞர்கள் வேலை செய்த பிறகு போர் மற்றும் சூறையாடுதலை அதிகமாக நாடி சென்றனர். படைவீரர்கள் எப்போதும் விசுவாசத்தை மாற்றிக் கொண்டார்கள். அவர்களில் பலர் இராணுவத்தில் படைப்பிரிவில் சேர்ந்தனர், அங்கு அவர்கள் ஒழுங்காக சம்பளம் பெற்றனர்.
- ஆங்கிலேயர்களின் சிறந்த இராஜதந்திரம்: எந்த ஒரு போருக்கு முன்பும் ஆங்கிலேயர்கள் சில கூட்டாளிகளுடன் சேர்ந்து

எதிரிகளை தனிமைப்படுத்தி வந்தனர். பதினெட்டு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவும் கடைப்பிடித்த கொள்கை இதுதான். ஆனால், ஆங்கிலேயர்கள் மிகவும் வெற்றி பெற்றனர். இரண்டாம் ஆங்கிலோ மராட்டியப் போரில், அவர்கள் பேஷ்வா மற்றும் கெக்வாட் -ன் கூட்டாளிகளாக இருந்தனர். மூன்றாவது ஆங்கிலேய மராட்டியப் போரில் அவர்கள் சிந்தியா அவர்களின் கூட்டாளியாக ஆனார்கள்.

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

குறிப்புகள்

- மேன்மையான பிரிட்டிஷின் உளவு முறை: நிறுவனத்தின் உளவு அமைப்பு ஆசியாவில் பொருந்தவில்லை. அவர்கள் தங்கள் எதிரிகளின் ஒவ்வொரு அசைவையும் கவனமாக பதிவு செய்தார்கள். அவர்களது பலம், பலவீனங்கள், இராணுவ முறைகள் போன்வற்றை பதிவு செய்தார்கள். கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் ஒட்டுமொத்த இராஜதந்திரம் அவர்களின் ஒற்றர்கள் வழங்கிய ‘உள்ளீடுகளை’ அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. மறுபுறம் மராட்டியர்கள் நிறுவனத்தின் செயல்பாடுகள் குறித்து முற்றிலும் அறியாமையாகவே இருந்தனர். ஆங்கிலேயர்கள் மராத்தி மற்றும் பிற இந்திய மொழிகளை கற்றறிந்தனர், ஆனால் மராட்டியர்கள் ஆங்கிலத்தை கற்க தவறிவிட்டனர். அவர்களுக்கு இங்கிலாந்து, ஆங்கிலேய மக்கள், அவர்களுடைய தொழிற்சாலைகள், ஆயுதங்கள் மற்றும் அவர்களது உத்தி பற்றிய அறிவு இல்லை. போர்க்களத்தில் போர்கள் நடத்தப்பட்டன ஆனால், தேவைப்படும் ‘உள்ளீடுகளுக்கு’ ஏற்ப உத்திகள் மேசை மீது செயல்படுத்தப்பட்டது.
- மராட்டியர்களுக்கு தேசிய உணர்வு இல்லை: தனிப்பட்ட முறையில் மராட்டியர்கள் புத்திசாலிகள் மற்றும் தைரியசாலிகள். ஆனால் உள்நாட்டு பொறாமை மற்றும் சுயநலமற்ற துரோகங்கள் பொது நலனிலும் வெற்றி பெற்றுவிட்டன.
- மராட்டியர்களுக்கு அறிவியல் உணர்வு இல்லை: அறிவியலின் தியாகத்தில் மதத்தைப் பாதுகாக்க மராட்டியர்கள் முயன்றனர். அவர்கள் தங்கள் மதத்தை இழந்துவிடுவோம் என்ற அச்சத்தில் நவீன கருவிகளை கையாள்வதை தவிர்த்தனர். பாதுகாப்பு என்ற முக்கிய ஆதரவில் பீரங்கிகளை உருவாக்க அவர்கள் தவறிவிட்டனர்.
- பாதுகாப்புக் கொள்கை: மராட்டியர்கள் தங்கள் நாட்டைக் காக்கும் படையினராக வெளிநாட்டவர்களை அமர்த்தினார்கள். இவ்விதம் மராட்டியப் படையில் ஒருபடித்தன்மை இருக்கவில்லை. மேலும், அவர்கள் வலிமையான கடற்படையை உருவாக்க தவறிவிட்டனர்.
- பிரித்தானியாவின் மிகச்சிறந்த இராணுவ அமைப்பு: நவீன போர் நுட்பத்தை மராட்டியர்கள் ஏற்க தவறிவிட்டனர். மஹாத்தி சிந்தியா தவிர, எந்த மராட்டிய முதல்வரும் பீரங்கி குண்டுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. அவரும் பிரெஞ்சுக்காரர்களையே நம்பியிருந்தார். புனே அரசாங்கம் ஒரு பீரங்கி துறையை அமைத்தது, ஆனால் அது திறம்பட செயல்படவில்லை. மராட்டியர்கள் தங்களது பாரம்பரிய முறையான ஒழுங்கற்ற யுத்த போர் முறையையும் விட்டுக் கொடுத்தனர். அது முகலாயர்களை தடுத்தது. அது மட்டுமல்லாமல் மராட்டியர்களின் கூலிப்படை வீரர்களுக்கு எந்த உள்நோக்கமும் இல்லை.

குறிப்புகள்

1.5 மூன்றாம் பானிபட் போர்

மராட்டியர்களின் பஞ்சாப் மீதான படையெடுப்பதும், ஆக்கிரமிப்பும் அவர்களை அகமது ஷா அப்தாலுடன் மோதலுக்கு கொண்டுவந்தது. பானிபட்(ஹரியானா) என்ற இடத்தில் 1761 ஜனவரி 14 அன்று மூன்றாவது பானிபட் போர் நடைபெற்றது. அகமது ஷா துரானி தலைமையிலான ஆப்கானியர்களின் பலமான பீரங்கிப் படை மற்றும் குதிரைப் படை மராட்டியர்களின் பிரெஞ்சுத் துப்பாக்கிப்படை மற்றும் குதிரைப்படை மீது தாக்குதல் நடத்தின. இந்த போர் 18ஆம் நூற்றாண்டில் போராடிய மிகப் பெரிய போர்களில் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. இந்த போரில் 1,25,000 பேர் வரை ஈடுபட்டனர் மேலும் இப்போர் பல நாட்கள் நீடித்தது. இரு பக்கங்களிலும் இழப்புகள் மற்றும் ஆதாயங்களுடன் நீடித்த சண்டைகள் ஏற்பட்டன. அகமது ஷா துரானி தலைமையிலான படைகள் பல மராத்திய பக்கவாட்டு படைகளை அழித்த பிறகு வெற்றி பெற்றன. இரு தரப்பிலும் ஏற்பட்ட இழப்புகளின் மீது வரலாற்றாய்வாளர்கள் பெரும் சர்ச்சைகளை கொண்டு வந்தனர். ஆனால் இப்போரில் 60,000–70,000 பேர் கொல்லப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது, அதேவேளை காயமடைந்தவர்கள் மற்றும் கைதிகளின் எண்ணிக்கையும் கணிசமாக வேறுபடுகின்றன. வடக்கில் மராத்தியர்களின் முன்னேற்றங்களை நிறுத்தியதே இப்போரின் விளைவு ஆகும் .

மூன்றாம் பானிபட் போருக்கான காரணங்கள்

மூன்றாம் பானிபட் போருக்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில பின்வருமாறு.

- நாதிர் ஷாவின் படையெடுப்புகள்: கர்ணலருகே மொகலாயப் படைகளை நாதிர்ஷா தோற்கடித்தார். பின்னர் அவர் டெல்லி நோக்கி சென்று 57 நாட்கள் தங்கியிருந்தார். 348 ஆண்டுகளாக குவிக்கப்பட்ட செல்வ வளத்தையும், டெல்லியிலிருந்து புகழ்பெற்ற மயில் சிம்மாசனத்தையும் பறித்துக் கொண்டார். நாதிர்ஷாவின் படையெடுப்பு மொகலாயப் பேரரசின் பலவீனத்தை அம்பலப்படுத்தியது. அது ஆப்கானியர்கள் இந்தியாவை ஆக்கிரமிக்க ஊக்குவித்தது.
- அகமது ஷா அப்தாலியின் இலட்சியங்கள்: அவர் ஒரு லட்சிய ஆட்சியாளர், மற்றும் ஒரு கம்பீரமான படை வீரர் ஆவார். இந்தியாவை ஆழ வேண்டும் என்று கனவு கண்ட அவர், வெறுமனே கொள்ளையடிக்கும் தாக்குதல்கள் மூலம் திருப்தியடையவில்லை.
- பஞ்சாபில் மராட்டியப் படைகளின் தாக்குதல்: நாதிர்ஷாவின் வாரிசுகளுக்கு சொந்தமான அந்த பகுதிகளை மராட்டியப் படைகள் தாக்கியது. அகமது ஷா அப்தாலி மராட்டியர்களுக்கு பாடம் கற்பிக்க வேண்டும் என்றும் அவர்களின் அதிகாரத்தை வேண்டும் என்றும் விரும்பினார்.
- உள்கட்சி சர்ச்சைகள்: உள்நாட்டுப் பூசல்கள் அந்நியப் படையெடுப்பிற்கு காரணமாக அமைத்தன. அகப் பூசல்களை அகமது ஷா அப்தாலி முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். முகலாயர்கள், ராஜபுத்திரர்கள், ரோஹில்லர்கள் மற்றும் மராட்டியர்கள்

குறிப்புகள்

- இணைந்து தங்கள் பொது எதிரியை எதிர்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் ஒன்றாக இணைந்து இருந்திருந்தால், அப்தலியால் மராட்டியர்களை நசுக்குவது அவ்வளவு சுலபமானகாரியமாக இருந்திருக்காது. ரஜபுர்தானா மாநிலங்களின் (இன்றைய இராஜஸ்தான்) உள்நாட்டு விவகாரங்களில் மராட்டியர்கள் தலையிட்டு, கடுமையான வரிகளையும், பெரும் அபராதங்களையும் அவர்கள் மீது விதித்திருந்தனர். அவர்கள் அவாத் மீது பெரிய பிராந்திய மற்றும் நிதி சார்ந்த கோரிக்கைகளை முன்வைத்தனர். ஜாட் ஆட்சிநிலப்பகுதியில் சூரஜ் மால் போன்ற ஜாட் தலைவர்களை நம்பி அவர்கள் நடத்திய தாக்குதல்களால் இழப்பு ஏற்பட்டது. ஆகவே அவர்கள் தங்கள் எதிரிகளை எதிர்த்து தனித்து போராட வேண்டியிருந்தது. மராட்டியர்களின் தோல்விக்கு முக்கிய காரணம் அவர்கள் நல்ல நட்பு நாடுகளாக இல்லாமல் போருக்குச் சென்றார்கள் என்பதுதான்.
- தெற்கில் இருந்து பஞ்சாபின் தூரம்: மராட்டியர்கள் பஞ்சாப்பின் பகுதிகளைக் கைப்பற்றினாலும், தெற்கில் இருந்து பஞ்சாப்பில் ஆட்சி செய்வது கடினம். ஏனெனில் மராட்டியர்கள் தெற்கில் உள்ள வீடுகளில் இருந்து விலகி இருக்க விரும்பவில்லை. இழந்த பகுதிகளை மீண்டும், அகமது ஷா எளிதாக்கக் கூடிய பணியை செய்தனர். வடக்கு எல்லையை முறையாகப் பாதுகாக்க மராட்டியர்கள் அக்கறை கொள்ளவில்லை. மராட்டியர்கள் பஞ்சாபில் குடியேறி இருந்திருந்தால், அப்துல்கலாமின் வெற்றி சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியது.
 - ருஹில்ஸ்யுடன் மராத்திய உறவு: முகலாயர்கள் ருஹராவிற்கு எதிராக சிந்தியா, ஹோக்கர் ஆகியோரின் ஆதரவைப் பெற்றதால் ருஹில்ஸுடன் நல்ல உறவுகளைக் கொள்ளவில்லை. இச்சூழ்நிலையில், ருஹிளர்கள் அகமது ஷா அபிடலை இந்தியாவிற்கு படையெடுக்க அழைத்தனர்.
 - ஆப்கானின் வலுவான நிலை: நாடிர் ஷா கொலை செய்யப்பட்ட பின்னர், அபிடலி அரியணை பெற்று தனது அதிகாரத்தை மேம்படுத்திக் கொண்டார். ஒரு வருட குறுகிய காலத்தில், மீண்டும் இந்தியா மீது படையெடுக்கும் அளவுக்கு வலுவாக இருந்தார்.
 - இந்து மாநிலமாக நிறுவ மராட்டியர்களின் கனவு: முகலாயர்களின் பலவீனங்களை அறிந்து, முகலாய பேரரசின் இடிபாடுகள் குறித்து ஒரு இந்து மாநிலத்தை நிறுவ முடியும் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். ஆனால், அப்துல் அலி அவர்களின் கனவுகள் நடைமுறைக்கு வரவேண்டும் என்று ஒருபோதும் விரும்பியதில்லை.

மூன்றாம் பானிபட் போர் (1761)

பானிபட்டில் இரு போட்டி ராணுவத்தினரும் நேருக்கு நேர் 2 மாதங்களுக்கும் மேலாக நின்றனர். மோதல்கள், சிறுசிறு போர்கள் நடந்தன. ஆப்கானிய குதிரைப்படை, மராட்டிய முகாம்களின் சுற்றாடல்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தி, அதன் தகவல்தொடர்புகளையும், உணவு அளிப்பையும் துண்டித்தனர். படிப்படியாக, திகைப்பும் பயங்கரமும், சிதைத்துக் கொண்டிருந்த மராட்டியர்களை இது ஆட்கொண்டது. ஆண்களுக்கு உணவு இல்லை, குதிரைகளுக்கு புல் இல்லை என்ற போது ஆப்கானியர்கள் மீது நேரடித்

குறிப்புகள்

தாக்குதல் நடத்த அவர்கள் முடிவெடுத்தனர். அசுத்தமும், துர்நாற்றம் வீசும் போது, ‘அது ஒரு உயிருள்ள நரகமே!’ என்று அவர்கள் கூறினர்.

பாயின் இராணுவம் ஜனவரி 15, 1761 அன்று போருக்கு வெளியே அணிவகுத்துச் சென்றது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் விஸ்வாஸ் ருவா சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். உடனே, பாமு கூட கொல்லப்பட்டார். மரணத்தை சந்தித்த முன்னணித் தலைவர்களுள் ஜான்கோஜி சிந்தியா, துகோஜி சிந்தியா, இப்ராஹிம் கான் கார்தி ஆகியோர் அடங்குவர். மஹாத்தி சிந்தியா தனது உயிரை பலிகொண்ட காயங்களை பெற்றார். ‘வெள்ளம் போல் ஒரு நாடு முழுவதும் பேரழிவு ஏற்பட்டது’. ஒரு முழு தலைமுறையினர் தலைவர்களும் பக்கவாதம் ஏற்பட்டது. களத்தில் விழுந்தவர்கள் மட்டுமல்லாமல், பல தங்குபவர்களும் தங்கள் நீண்டகால விமானத்தில் உணவு அல்லது ஓய்வு இல்லாமல் தங்கள் வாழ்வை இழந்துவிட்டனர். சுமார் 50,000 ஆண்களும் பெண்களும் சூரஜ் மாலின் தயவும், விருந்தோம்பலும் கொண்டு காப்பாற்றப்பட்டனர்.

மராட்டியர்களின் நசுக்கிய தோல்வி என்பது எளிதில் விளக்கப்படுகிறது. எண்ணிக்கையில் ஆப்கானியர்கள் கணிசமான மேன்மையைத் கொண்டிருந்தனர். 60,000 ஆப்கானியர்கள் மற்றும் அவர்களது இந்திய நட்பு நாடுகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் 80,000 வீரர்கள் ஆதரவுடன், 45,000 துருப்புக்களும், 15,000 பிந்தரிகளும் பின்புறத்தில் இருந்தனர். ஆப்கான் ராணுவத்திற்கு சிறந்த பயிற்சியும், கட்டுப்பாடும் இருந்தது. அது சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. மேலும், பாதிக்கு குறைவான நாட்டில், ஒரு புகழ்பெற்ற ராணுவம் மிகச் சிறந்த ஆப்கானியக் குதிரைப் படையை சந்தித்தது. அப்தாலி பீரங்கிப்படை மேன்மையானதாக இருந்தன. அவர் ‘அந்த காலத்தில் அறியப்பட்ட மிகவும் திறமையான நடமாடும் பீரங்கியை’ உபயோகித்தார். மராட்டியர்களின் புலத் துப்பாக்கிகள் ஆப்கானியர்களின்களைவிட பெரிய அளவில் இருந்தன என்றாலும், அவர்கள் முன்னேறிக் கொண்டிருந்த துருப்புக்களால் முன்னோக்கி இழுக்கப்பட முடியாது, யுத்தம் உருவாகியது போலவே பயனற்றதாகி விட்டது. பாஹுக்கு தகுதிவாய்ந்த மற்றும் நம்பகத்தன்மை கொண்ட அதிகாரம் இல்லாததால், அப்துலியின் முன்னணி அதிகாரிகளுக்கு ஒப்பிடப்பட்டது. மல்ஹர் ராவ் ஹோல்கர் மத்திய மைதானத்தில் நடந்த போட்டி முடிந்த வரை தீ மாற்றப்படவில்லை மேலும், கடைசி கட்டத்தில் அவர் அங்கிருந்து தப்பி ஓடினார். அப்துல் பாயை விட மிக அதிக இராணுவத் தலைவராகவும் உக்தியுடையவராகவும் இருந்தார். பாவ், இரண்டரை மாதங்களாக போர் ஒத்தி வைக்கப்பட்டதை அடுத்து இந்த தோல்வியை தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது. முற்றுகையிடப்பட்ட முகாமில், தப்பிக்க கடைசி முயற்சியை செய்ய வேண்டும் என்று அவர் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்.

அரசியல் பார்வையில் இருந்து தோல்வி பெரும்பாலும் ராஜ்புட் மற்றும் ஜாட்களின் வெளிப்படையான மற்றும் ஷுஜா-உத்-தவுலா மற்றும் நஜிப்-உத்-தவுலாவைத் தடுக்கத் தவறியதன் காரணமாக ஏற்பட்டது. அப்துலியின் படையில் பாதி பேர் அவரது இந்திய கூட்டாளிகளால் செய்யப்பட்ட துருப்புக்கள் மற்றும் வலிமிகுந்த ராஜபுத்திரர்கள் மற்றும் ஜாட்டுகள் மராட்டியப் பகுதியில் போராடவில்லை. இந்த நிலைமைக்கு துப்பு என்பது, “பேஷ்வா கட்டளையிட்ட, மற்றும் அவரது வட இந்தியக் கொள்கையை நடத்திய பாவ் மீதான ஒட்டுமொத்த இராஜதந்திர தோல்வியை” காட்டுகிறது.

மூன்றாம் பானிபட் போரின் விளைவுகள்

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

மராத்தியர்கள் பானிபட் பகுதியில் மனிதவர்க்கத்தில் மோசமான இழப்புக்களை சந்தித்த போதிலும், இந்த யுத்தம் வட இந்தியாவில் மராட்டிய ஆட்சியை அழித்துவிடவில்லை, மாறாக மராட்டியப் பேரரசை ஒட்டுமொத்தமாக அசைக்கவில்லை என்று சில நவீன மராட்டிய எழுத்தாளர்கள் வாதிடுகின்றனர். பேஷ்வா மற்றும் சுராஜ்மால் ஆகியோருடன் சமாதானம் செய்து கொள்ள பல முயற்சிகளை அப்துலி மேற்கொண்டார். அடுத்து வந்த ஆண்டுகளில் பஞ்சாப்பில் சீக்கியர்களை தோற்கடிக்க தவறிவிட்டார். பேஷ்வா மாதவ ராவ் I (1761–1772) தலைமையில் வட இந்தியாவில் மராட்டிய ஆட்சி புத்துயிர் பெற்றது. நஜிபுட்-லவுளா மரணத்திற்கு பிறகு (1770) டெல்லியை, பானிபட் பின்னர் அப்துலி முகவராக நிர்வகித்த பின்னர், மராட்டியர்கள் நாடு கடத்தப்பட்ட முகலாய பேரரசர் ஷா ஆலம் II ஐ அவரது மூதாதையரின் தலைநகருக்கு (1772) மீண்டும் கொண்டு வந்தனர். மகாத்தி சிந்தியா 1788 ஆம் ஆண்டில் தில்லியை ஆக்கிரமித்தார், 1803 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலேயர் ஏகாதிபத்திய மூலதனத்தை ஆக்கிரமித்திருப்பதாக அவரது வாரிசான டவுலத் ராவ் சிந்தியாவிலிருந்து வந்தார். தென்னிந்தியாவில் ஹைதர் அலி மற்றும் நிஜாம் ஆகியோருக்கு எதிராக வெற்றிகளை மராட்டியர்கள் கைப்பற்றினர். S.G. சர்தேசாய், 'பானிபட் பேரழிவானது இயற்கை அழிவைப் போன்றது, உண்மையில் தீர்க்கமான அரசியல் விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்காது' என்று கூறியுள்ளார். ஆனால், சர்தேசாய், மற்றவரின் கருத்துக்கள் மிக எளிமையானவையாகும். ஐயத்திற்கிடமின்றி பானிபட்டில் நடந்த பேரழிவு மட்டுமே மராட்டியர்களுக்கு மனிதவளம் மற்றும் தனிப்பட்ட கௌரவம் ஆகியவற்றில் மிகப் பெரிய இழப்பு ஆகும். மாபெரும் முகலாயர்களுக்கு வாரிசாக இருக்கும் மராத்திய கனவு என்றென்றும் அழிந்து போனது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முடிவு இந்தியாவில் ஒரு பெரும் சக்தியாக இருந்த பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தின் எழுச்சிக்காக பானிபட் வழிவகுத்தது.

பானிபட்டில் ஏற்பட்ட பயங்கரமான பேரழிவின் அதிர்ச்சியை பேஷ்வா பாலாஜி பாஜிரோ ஆகியோரால் இந்த பயங்கரவாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. போர் முடிந்து ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு (ஜூன் 1761) அவர்கள் மரணமடைந்தார்கள். பானிபட் போருக்கு பிறகு சகாப்தத்தின் போது, மராட்டிய கூட்டமைப்புடன் பேஷ்வாவின் தொடர்புகள் மிக தளர்வாக வளர்ந்தன. பெரிய முகலாயர்களுக்கு ஒரு வாரிசான மராட்டிய கனவு நிரந்தரமாக இழக்கப்பட்டது. பானிபட் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது, இது பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முடிவில் இந்தியாவில் ஒரு முக்கிய சக்தியாக கருதப்படுகிறது.

பேஷ்வா மாதவ் ராவ் ஐ (1761–1772)

பாலாஜி பாஜிராவ் இந்த பிறகு, இளைய மகன் மாதவ் ராவ் பேஷ்வாவின் காடியில் வைக்கப்பட்டார். புதிய பேஷ்வாக்கு பதினேழு வயதுதான் ஆகிறது என்பதால், பேஷ்வா குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மூத்த ஒருவர் உயிரோடு இருந்த அவரது மாமா ரகுநாத் ராவ், அவரது ரெஜிமென்ட் மற்றும் நடைமுறையில் உள்ள அரசவைக்கு ஆட்சியாளரானார். இந்த காலகட்டத்தில் பேஷ்வா மற்றும் அவரது மாமாவிற்கு இடையே தீவிர வேறுபாடுகள் வெடித்தபோது,

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

1762 ல் பேஷ்வா இராணுவம் தோற்கடிக்கப்பட்ட இருவருக்கும் இடையே போருக்கு இட்டுச் சென்று விட்டது. பேஷ்வா மற்றும் அவரது சித்தப்பாவிற்கு இடையே சிறிது நேரம் சமரசம் ஏற்பட்டது. ஆனால் விரைவிலேயே தீவிரமான வேறுபாடுகள் வெடித்தன. 1765 ல் ரகுநாத் ராவ் தனக்கும் பேஷ்வாவுக்கும் இடையே மராட்டிய மாநிலத்தை பிரிவினை செய்ய கோரினார். இதற்கிடையே, மராட்டிய மாநிலம் உள்கட்சி சச்சரவால் ஸ்தம்பித்த போது, மைசூரை சேர்ந்த ஹைதர் அலி, கர்நாடகாவின் மராட்டிய பகுதிகள் நாசமாக்கப்பட்டது ஆனால் முதல் ஆங்கிலோ-மைசூர் யுத்தத்தினால் ஹைதர் அலிக்கு பெரும் நெருக்கடி ஏற்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் மராட்டியர்கள் தங்கள் இழந்த நிலையை வட இந்தியாவில் மீட்டெடுக்க முயன்றனர். ஜனவரி 1771 ல் மஹாஜி சிந்தியா டெல்லியை ஆக்கிரமித்தார், முன்னணி ராஜபுத்திர இளவரசர்களிடமிருந்து பணத்தைப் பறிகொடுத்து வெற்றிபெற்றார் ஆனால் 1772 நவம்பரில் மாதவராவ் அகால மரணம் அடைந்தார். மராட்டிய ஆட்சி ஆழ்ந்த நெருக்கடியில் இருந்தது. மாதவராவ் கடைசி பெரிய பேஷ்வாராக இருந்தார், அவர் நீண்ட காலம் பிழைத்திருந்திருந்தால், மராட்டியப் பேரரசு பேரழிவில் இருந்து காப்பாற்றப்பட்டு இருக்கலாம்.

மாதவராவ் இறப்புக்கு பிறகு மராட்டிய ராஜ்ஜியத்தின் சொத்தும், நாராயண் ராயின் (1772–1774), மாதவ ராவ் நாராயண் அவர்களின் உட்கட்சி சச்சரவும், ஆங்கிலேயருடன் நீடித்த போர்களும் காரணமானது, மாதவ் ராவ் நாராயணி (1774–95) மற்றும் பஜிராவோ வேகமாக வீழ்ச்சியடைந்தார். ஆங்கிலேயரிடம் சரணடைந்தது கடைசி பேஷ்வா, பேஷ்வாஸ்ஹிப் ஒழியப்பட்டார்.

மூன்றாம் பானிபட் போரின் விளைவுகள் மற்றும் முக்கியத்துவம்

மூன்றாம் பானிபட் போரின் விளைவுகள் மற்றும் முக்கியத்துவம் பின்வருமாறு:

- செல்வம் மற்றும் மனித சக்தி இழப்பு: பானிபட் மூன்றாம் போர் இந்தியாவின் விதியை முடிவு செய்தது. இந்த யுத்தத்தில் பணம் மற்றும் வாழ்க்கை இழப்பு மகத்தானதாக அமைந்தது. அது ஒரு நாட்டின் பேரழிவாக கருதப்படுகிறது. அதில், இரண்டு முத்துக்கள் கலக்கப்பட்டிருந்தன, இருபத்தி ஏழு தங்க மொஹர்ஸ்கள் காணாமல் போய்விட்டது, வெள்ளி, செம்பு ஆகிய இழைகள் கணக்கிடப்பட முடியாது அளவு காணாமல் போனது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.
- மராட்டிய கூட்டமைப்பின் முடிவு: பானிபட்டின் தீர்க்கமான போரால் மராட்டிய கூட்டமைப்பு முற்றிலும் அழித்துவிட்டது. மராட்டியர்களின் மத்திய அமைப்பை அது அழித்துவிட்டது. இந்தப் போரின் பின்னர் மராட்டியரின் மத்திய சக்தி பலவீனமாக மாறியது.
- மராட்டியர்களின் அதிகார பரவலாக்கம்: மூன்றாவது பானிபட் போர் மராட்டியர்களின் அதிகார பரவலாக்கத்தையும் கொண்டுவந்தது. மராட்டியர்களின் சக்தி சிதறி பிளவுபட்டது. மராட்டிய தலைவர்கள் தங்கள் சுதந்திர அரசுகளை நிறுவிட்டனர். சண்டை களத்தில், சிண்டியாகள்தான் காயம் அடைந்தனர். அவர்கள் தங்கள் சுதந்திர ராஜ்யத்தை நிறுவி, குவாலியர் மையத்தை தங்கள் ராஜ்யத்தின் மையத்திலும் நிறுவினார்கள்.

- முகலாய பேரரசின் வீழ்ச்சி: பானிபட்டின் மூன்றாவது போர், அதிர்ச்சியூட்டும் முகலாய சக்திக்கு கடைசி மற்றும் இறுதி அடியாக இருந்தது. அதன் வீழ்ச்சிக்கு அது விரைந்தது. பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கத்திற்கு வழி வகுத்தது.
- ராஜபுத்திரர்களின் சுதந்திரம்: பானிப் போர் நடந்த பின்னர் மராட்டியர்கள் ராஜபுதனத்தின் மீது தங்கள் பிடியை இழந்தனர். ராஜபுத்திரர்கள் தமது சுதந்திரத்தை மீட்டெடுத்திருந்தனர். அஹமத் ஷா அப்தாலி அல்லது பிரியர்களுக்கு எதிராக அவர்கள் மராட்டியர்களை ஆதரிக்கவில்லை.

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

குறிப்புகள்

பானிபட்டில் மராட்டியர்களின் தோல்விக்கான காரணங்கள்

பானிபட்டில் மராட்டியர்களின் தோல்விக்கு வழிவகுத்த காரணங்கள் பின்வருமாறு:

- மராட்டியர்களின் தோல்விக்கு முக்கிய காரணம் அப்துல்லாவின் மேலான உத்தி மற்றும் நாவல் தந்திரங்கள் மற்றும் ஆயுதங்கள் மற்றும் வெடிமருந்தின் மேன்மையை கொண்டிருந்தது. சதா சிவ ராவ் தைரியமான, திறமையான தலைவராக இருந்தாலும், அவருக்கு அப்துலின் முதிர்ச்சியும் அனுபவமும் அவருக்கு இல்லை.
- மராட்டியர்கள் ஜாட்டுகள் ராஜபுதனையும் தங்கள் எதிரிகளாகவும், அப்துலியை ருஹ்லஸ் மற்றும் மற்றவர்களையும் ஆதரித்தனர். இது வடமேற்குக் கொள்கையால் கட்டளையிடப்பட்ட பேஷ்வாவின் பகுதியிலும், பாவ் மேற்கொண்ட, முழு இராஜதந்திர தோல்வியிலும் இருந்தது.
- மராத்தாக்களுக்கு போதுமான சக்தி, தரமான குதிரைகள் அல்லது பருவகால துருப்புக்கள் போன்ற எதுவும் கிடையாது.
- மராட்டியர்களுக்கு உணவு மற்றும் போதுமான ஆடைகள் பயங்கரமான தேவையாக இருந்தது. ஜனவரி மாத கடுமையான குளிரில் பட்டினி கிடந்து வெறுப்பாக இருந்தது அவர்களில் பலர் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தனர்.
- இந்த கடுமையான போராட்டத்தில் இருந்து துஷ்டாஜி இல்லாதது மராட்டியர்களுக்கு பெரும் இடர்ப்பாடாகிறது.
- வட இந்தியாவில் மராட்டியர்கள் கொரில்லா யுத்தப் போரை பயன்படுத்தினர். அவர்களுடைய காலாட்படை ஐரோப்பிய பாணி படைப்பிரிவின் அடிப்படையில் இருந்தது என்றாலும், சில நேரங்களில் மிகச் சிறந்த பிரெஞ்சுத் துப்பாக்கிகளில் சில இருந்தன என்றாலும், அவற்றின் பீரங்கிக் குண்டுகள் வேகமாக நகரும் ஆப்கானிய படைகளுக்கு எதிராக நடமாட்டத்தை கொண்டிருக்கவில்லை.

மஹாத்தி சிந்தியா மற்றும் நானா பதீநவின் கீழ் மராட்டியர்கள்

மஹாத்தி சிந்தியா மற்றும் நானா படோவாவும் சமகாலத்தவர். அவர்கள் இருவரும் முதல் ஆங்கிலோ மராட்டியப் போரின் போது முக்கிய பங்கு வகித்ததோடு மராட்டிய அரசியலில் முதன்மை நிலைக்கு வந்தனர். புனேவில் மராட்டிய விவகாரங்களையும், மஹாத்தி சிந்தியாவையும், வடக்கே நானா

குறிப்புகள்

பத்பாநவும் கட்டுப்படுத்தினர். இவர்கள் இருவரும் மராட்டிய மாநிலத்திற்கு விசுவாசத்துடன் பணியாற்றிவந்தனர். மஹாத்தி சிந்தியா மற்றும் நானா பாநவாஸும் கச்சேரியில் நடிக்காமல், முதல் மராட்டியப் போரில் அனைத்து வளங்களையும் கொண்டு வந்து விட்டால் மராட்டிய அதிகாரத்தின் முடிவு இருந்திருக்கும் என்று சர்தேசாய் சுட்டிக்காட்டினார்.

மஹாத்தி சிந்தியா மற்றும் நானா பாட்னவியர்கள் ஆகியோர் முதல் ஆங்கிலோ மராட்டிய போரின் போது நெருங்கிய ஒத்துழைப்பு கொடுத்து, பிரிட்டிஷ் சவாலை எதிர்கொண்டு மராட்டியர்களைத் தடுப்பதற்காக பிரிட்டிஷ் வடிவமைப்பை முறியடிக்கும் பணியில் வெற்றி பெற்றனர். ஆனால் மஹாத்தி சிந்தியா, நானா பாட்னவின் இசைவின்றி சாலிபாய் உடன்படிக்கையில் நுழைந்தார். இந்த உடன்படிக்கை மூலம் மஹாத்தி சிந்தியா கிட்டத்தட்ட சுதந்திரமாக மாறியது, இது கிழக்கு இந்தியா நிறுவனங்களுக்கு இடையிலான மத்தியஸ்தராகவும் பிஷ்வஸ் மற்றும் மராத்தர்களுடன் கௌரவமிக்க அமைதிக்கு உத்தரவாதமாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

மஹாத்தி மற்றும் நானா பத்நவாஸுக்கு பல்வேறு உடல் அம்சங்களும், மன சஞ்சலங்கள் இருந்தன. மகாஜியின் வாழ்க்கை நீண்ட கால கடுமையான நடவடிக்கையாகும். அவரது வாழ்க்கையை நான்கு பகுதிகளாக பிரிக்கலாம். 1761 வரை முதல் பாகத்தில், அவர் தனது புத்திசாலித் தம்பிகள் மீது ஒரு புரியாத உருவமாக இருந்தார். 1761 முதல் 1772 வரை அவரது வாழ்க்கை தொழிற்பழகுதலில் ஒன்றாகும். அதில் அவர் உயர் உடற்தகுதியைச் சேர்ந்த ஒருவராக இருந்தார் முதல் ஆங்கிலோ மராத்திய யுத்தத்தின் போது ஆங்கிலேயர்களை தோற்கடிப்பதற்காக நானா பாட்னவிகவுடன் இணைந்து செயல்பட உதவினார். மூன்றாவது பாகமாக, அவர் தனது சொந்த முயற்சியால் போர் மற்றும் இராஜதந்திரம் பற்றிய மதிப்புமிக்க அனுபவத்தைப் பெற்றார். நான்காம் பாகத்தில் தன் குழந்தைகளுக்காக அவர் விட்டுச் வந்த ராஜ்யத்தை உருவாக்கினார்.

மகாத்தியின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை தூய்மையானது மற்றும் குறைப்பாடில்லாமலும் இருந்தது. அவர் சாதி மற்றும் மத சார்பில் இருந்து விடுபட்டார். இஸ்லாமியர்களும் இந்துக்களும் அவர் சமமாக மதிக்கப்பட்டார். பிராமணர்கள், மராட்டியர்கள், மஹார்கள் ஆகியோரை அவர் வேலைக்கு அமர்த்தினார். சிப்பாய்கள் மற்றும் இராஜதந்திரிகள் என்ற வகையில், சரஸ்வதி பிராமணர்கள் அவரது சேவையில் தனி வேறுபாட்டை அடைந்தனர்.

மகாத்தி எப்போதுமே கவனமாகவும் பேஷ்வா குடும்பத்திற்கு உண்மையாகவும் இருந்தார். அவர் தனது சுதந்திரத்தை வலியுறுத்த முயன்றதில்லை. நானா பாட்னவின் மகாத்தியிடம் பொறாமைப்பட்டார், பூனேவில் இருந்து அவரைக் காப்பாற்ற முயற்சித்தார். மகாத்தி அவரது நிதி விவகாரங்களை ஒழுங்காக நிர்வகிக்கவில்லை. எல்லா மூலங்களிலிருந்து அதிக அளவு பணம் கடன் வாங்கினார். பல மடங்கு அதிகமான பணம், இரக்கமற்ற இடைத்தரகர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டார். குழப்பமும், தவறான ஒதுக்கீட்டுச் சொல்லலும் இருந்தன. பயனற்ற தடங்களில் பணம் காட்டப்பட்டது. பல இடங்களில் நிலங்கள் கைவிடப்பட்டன மற்றும் சாகுபடி செய்யப்பட்டன. கொள்ளைக்காரர்கள் அடிக்கடி வந்தனர். வாழ்க்கை பாதுகாப்பற்ற நிலைக்கு மாறியது. முகலாய படைகளின் செலவுகளை செய்ய மகாஜி சம்மதித்தார். ஆனால் அவர் அவ்வாறு செய்ய பணமில்லை.

குறிப்புகள்

1742 ல் நானா பதீஸ்வரர் பிறந்தார். தனது மேடைக்காக அவர் மிகவும் கடினமாக உழைத்தார். நிர்வாகம் குறித்த அனைத்து விபரங்களிலும் அவர் கலந்து கொண்டார். மகாத்தியின் திறந்த முறைகள் அவருக்கு பிடிக்கவில்லை, எப்போதும் ரகசியமாக வேலை செய்து வந்தார். வழக்கமாக அவர் தனது கொடுக்கல் வாங்கலில் நியாயமாக இருந்தார். துரோகம் அல்லது தவறான காரியங்களை செய்ய அவர் பயந்திருந்தார். அவர் பணி நிமித்த நேரத்தில் கடுமையாக இருந்தார். எனினும் அவர் மகாத்திய நம்பிக்கையை கொண்டிருக்கவில்லை. அவர் தனியாக ஆலோசனை எடுத்துக் கொண்டார். ஆனால் அவரது சொந்த தீர்ப்பின்படி செயல்பட்டார். அவர் ஒரு கடுமையான பணி தலைவர் என்பதால் அவர் பிரியப்படவில்லை. பெரும்பாலும் அவர் படுகொலை அபாயத்தில் தான் இருந்தார். சுமார் 20 சந்தர்ப்பங்களில் அவர் தனது வாழ்க்கையின் முயற்சியிலிருந்து அதிசயமான தப்பித்துச் சென்றிருந்தார்.

நானா பாட்னவிஸ்க்கு ராணுவத் தலைமை இல்லை. அது அவர் வாழ்ந்த கரடுமுரடான காலத்தில் பெரும் பாதகமாக இருந்தது. நானா பாட்னவிஸ்க்கு சமரச உணர்வு இல்லை. அவர் படிப்படியாக அனைத்து உறுப்பினர்களும், ஒரு வழியாக, பாரா பாய் கவுன்சிலால் நீக்கப்பட்டு, அனைத்து அதிகாரத்தையும் தன் சொந்தக் கரங்களில் குவித்தார். இதற்குப் பதிலாக, நானா பாட்னவிஸ்க்குப் பிறருடன் அதிகாரங்கள் பகிர்ந்திருந்தால், மராட்டியர்களின் எதிர்காலத்துக்கு நல்ல வாய்ப்புகள் இருந்திருக்கும். மராட்டிய தலைவர்கள் அனைவர் மீதும் நம்பிக்கை வைத்து, மராட்டியர்களின் அனைத்து வளங்களையும் ஒன்றாக இணைத்திருந்தால் மராட்டியர்கள் இரண்டாம் பஜிரியோவின் கீழ் செய்ததுபோல விழுந்திருக்காது என்று ஆலோசனை கூறப்பட்டது.

சர்தேசாய் கூற்றுப்படி, அவர் நாட்டினுடைய சேவைக்கு அதிகாரத்தையும் பணத்தையும் தனது அன்பைக் கீழ்ப்படுத்தியிருந்தால், வரலாற்றில் மிக உயர்ந்த இடத்தை அடைந்தார்.

நானா அதிகாரத்தின் மீது மிகவும் அதிகமான அன்பு கொண்டிருந்தார். 1795 ஆம் ஆண்டில் அவர் அரசியலில் இருந்து விலகியிருந்தால், அவர் மராத்திய காரணத்திற்காக ஒரு பெரிய சேவையை வழங்கியிருப்பார் என்று கூறப்படுகிறது. நானாவுக்கெதிராக இன்னொரு விமர்சனம், அவர் பணத்தை அதிகம் நேசிப்பவர் என்று கூறப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. மராட்டியர்களின் கீழ் சிவாஜிக்குப் பிறகு கொரில்லாப் போர்த்தந்திரத்தின் மிகப் பெரிய அளவில் கருதப்படுவர் யார்?
4. மூன்றாவது ஆங்கிலேய மராட்டியப் போரின் காரணங்கள் யாவை?
5. மூன்றாம் பாணிப் போர் எப்பொழுது நடைபெற்றது?

1.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தை சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. 1717 இல், முகலாய பேரரசர், ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய நிறுவனத்திற்கு சிறப்பு நன்மைகள் வழங்கியதன் மூலம் ஒரு பெர்மானியனை

குறிப்புகள்

வெளியிட்டார், அதாவது, வங்கிகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மற்றும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கான வரி விலக்கு ஆகும்.

2. அவாத் மற்றும் ஆங்கிலேயரிடையே பகைமை, 1764 ல் பக்ர் சண்டையுடன் துவங்கியது. இப்போட்டியில் ஆங்கிலேய நவாப் ஜா-உத்-தாலா, மொகலாயப் பேரரசர் ஷா ஆலம், வங்காள நவாப் மீர் காசிம் ஆகியோரின் கூட்டுப் படைகளை தோற்கடித்தது.
3. சிவாஜியும் மராட்டிய அதிகாரமும் அவருக்குப் பின் உச்சத்தை எட்டியதை அடுத்து, பாஜிராவ் கொரில்லாப் போர்த்தந்திரத்தின் மிகப் பெரிய பகுதியாக கருதப்பட்டது.
4. மூன்றாவது ஆங்கிலேய- மராட்டியப் போரின் காரணங்கள் பின்வருமாறு:
 - பிரிட்டனுக்கு எதிராக தங்கள் சுதந்திரத்தை இழந்ததற்காக மராட்டியர்களின் தணியாச்சினம் காரணமாக இருந்தது.
 - மராட்டியத் தலைவர்களின் மீது பிரிட்டிஷ் மக்கள் கொண்டிருந்த கடுமையான கட்டுப்பாடும் காரணமாக இருந்தது.
5. பானிபத் மூன்றாவது போர் 1761 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 14 ஆம் தேதி, பானிபட் (ஹரியானா) இல் நடைபெற்றது.

1.7 சுருக்கம்

- ஓளங்கசீப்பின் மறைவுக்குப் பிறகு, எந்த ஒரு புதிய பேரரசும் அந்தக் காலகட்டத்தில் வரவில்லை, இது கடந்த காலத்தின் மாபெரும் மொகலாயப் பேரரசர்களின் மரபுடன் ஒப்பிடப்படலாம்.
- 1741 ல் முகமது ஷா ரங்கிலா முகலாய அரசின் அரசராக இருந்தார், வங்காள ஆளுநராக இருந்த அலிவர்தி கான், தன்னை சுயாதீனமாக அறிவித்துக்கொண்டு, முர்ஷிதாபாத் என்ற இடத்தில் தனது தலைநகரை நிறுவினார்.
- பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வங்காளம் மிகவும் செழிப்பான மாகாணமாக இருந்த நிலையில், ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய நிறுவனம் பொருளாதார ரீதியாகவும், அரசியல்ரீதியாகவும் மிகுந்த லாபகரமாகக் கருதப்பட்டது. எனவே, அவர்கள் வங்காளத்தில் மேலும் தங்கள் நிலையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினர்.
- அவாத் மற்றும் ஆங்கிலேயருக்கிடையே இருந்த விரோதம், பக்ஸ்ர் போரில், 1764 ஆம் ஆண்டு துவங்கியது. இப்போட்டியில் ஆங்கிலேயபடையானது நவாப் ஜா-உத்-தாலா, மொகலாயப் பேரரசர் ஷா ஆலம் மற்றும் வங்காள நவாப் மீர் காசிம் ஆகியோரின் கூட்டுப் படைகளை தோற்கடித்தது.
- முதல் ஆங்கிலேயர்-சீக்கியர் போர் 1845 அன்று முட்கி என்ற இடத்தில் நடைபெற்றது மற்றும் இதில் சீக்கியர்கள் தோல்வியடைந்தனர்.
- பாலாஜி விஸ்வநாத் என்பவரின் மூத்த மகன் பாஜிராவ், தனது இருபதாம் வயதிலேயே பேஷ்வா என்ற மராட்டிய குறுமன்னரை வெற்றி கண்டார். சிவாஜிக்குப் பிறகு முறையற்ற போருக்கான தந்திர

குறிப்புகள்

- முறையாளராக மிகப் பெரிய அளவில் அவர் கருதப்பட்டார் மற்றும் மராட்டிய அதிகாரம் அவருக்குப் பின் உச்சத்தை அடைந்தது.
- ரகுநாத் ராவ், பேஷ்வா நாராயணன் ராவை கொன்ற பிறகு முதல் ஆங்கிலோ மராட்டியப் போர் தொடங்கியது. பேஷ்வாவின் பதவி உரிமை பற்றி வாதாடினார்.
 - மூன்றாவது ஆங்கிலேய மராட்டியப் போர், இந்தியாவில் பிரிட்டிஷின் தனிவல்லாண்மைப் போக்குக்குடனும், மராட்டிய அரசின் இயல்புடனும் ஓரளவு தொடர்புடையது.
 - பாணிபின் மூன்றாவது போர் 1761 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 14 ஆம் தேதி, பாணிபட் (ஹரியானா) இல் நடைபெற்றது.
 - அகமது ஷா துரானி தலைமையில் ஆப்கானியர்களின் பீரங்கிப் படை மற்றும் பலமான குதிரைப்படைக்கு எதிராக பிரஞ்சுக்காரர்கள், மராட்டியர்களின் பீரங்கிக் குண்டுகள், குதிரைப்படை ஆகியவற்றை கொண்டு போராட்டம் செய்தனர். அகமது ஷா அப்தாலி என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.
 - அகமது ஷா துரானி தலைமையிலான படைகள் பல மராத்திய படையின் புடையணிகளை அழித்த பிறகு வெற்றி பெற்றன.

1.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- நவாப்: இது முகலாயப் பேரரசின் காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு பூர்வீக ஆளுநரை குறிக்கிறது.
- கூட்டுக்குழு: இது ஆங்கிலோ-பிரஞ்சு சொல்லிலிருந்து 'தென்பிராந்திய நாடுகளின் தலைவர்' மூலம் பெறப்படுகிறது. அதாவது மாநிலங்கள் அல்லது தனிநபர்கள் இருந்தாலும், அது ஒரு சங்கம் அல்லது தொழிற்சங்கம் என்று பொருள்படும்.
- பிர்மேன்: இது சக்கரவர்த்தியின் முத்திரையை தாங்கிய ஒரு அரச ஆணையை குறிக்கிறது.
- வேவு பார்த்தல்: இது, அரசியல் மற்றும் இராணுவ தகவல்களை பெறுவதற்காக அரசாங்கங்களில், ஒற்றர்களால் உளவு பார்ப்பது அல்லது வேவு பார்ப்பது என்ற நடைமுறையை குறிக்கிறது.

1.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. முதலாம் ஆங்கிலேய-மராத்திய யுத்தத்தின் காரணங்களை விவாதிக்க.
2. பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆங்கிலோ-சீக்கியர் போர்களை விவரி.
3. மூன்றாம் பாணிப் போரின் விளைவுகள் யாவை?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. வங்காளம் மற்றும் அவாத் பிராந்திய அரசுகளின் எழுச்சியை விவாதிக்க.

பிற்கால முகலாயர்களும்
மராட்டியர்களின் எழுச்சியும்

2. மராத்திய சாம்ராஜ்யத்தின் எழுச்சியை விளக்குக.
3. மூன்றாவது ஆங்கிலேய-மராட்டியப் போரில் மராட்டியர்களின் தோல்விக்கான காரணங்களை ஆராய்க.

குறிப்புகள்

1.10 மேலும் படிக்க

சந்திரா, பிபின். 2009. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்வான்ஸ்.

டியூப்-பானர்ஜி, இஷிதா. 2015. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. கேம்பிரிட்ஜ்: கேம்பிரிட்ஜ் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.

தாரிக், முகம்மது. 2007. நவீன இந்திய வரலாறு. புது தில்லி: டாடா மெக்ரா-ஹில் கல்வி.

பாண்டியோபதியா, ஷெகரா. 2004. ப்ளாஸ்ஸி முதல் பார்ட்டி வரை: நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்வான்ஸ்.

சென், S.N. 2006. நவீன இந்திய வரலாறு. புது தில்லி: நியூ ஏஜ் இன்டர்நேஷனல்.

அலகு 2 ஐரோப்பியரின் வருகை

ஐரோப்பியரின் வருகை

அமைப்பு

- 2.0 அறிமுகம்
- 2.1 நோக்கங்கள்
- 2.2 ஐரோப்பியர்களின் வருகை
- 2.3 போர்ச்சுகீசியர்கள்
 - 2.3.1 தொழிற்சாலைகள், மாளிகைகள் மற்றும் வர்த்தக ஏற்பாடுகள்
 - 2.3.2 ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதியின் சரக்குகள்
 - 2.3.3 போர்ச்சுகீசியர்களின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்
- 2.4 டச்சு
- 2.5 பிரெஞ்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ்
 - 2.5.1 பிரெஞ்சு
 - 2.5.2 பிரிட்டிஷ்
 - 2.5.3 பிரஞ்சுக்கு எதிராக ஆங்கிலேயர்கள்
- 2.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 2.7 சுருக்கம்
- 2.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 2.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 2.10 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

2.0 அறிமுகம்

முந்தைய அலகில் 18-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் உள்ள வட்டார அரசுகளின் எழுச்சி பற்றி அறிந்தீர்கள். 7 ஆம் நூற்றாண்டைச் சுற்றியிருந்த ரோமப் பேரரசின் வீழ்ச்சியுடன் கிழக்கிற்கும் மேற்கிற்கும் இடையிலான வர்த்தக தொடர்பு ஏற்பட்டது. 15ம் நூற்றாண்டின் கடைசி காலாண்டில் ஏற்பட்ட புவியியல் கண்டுபிடிப்புகள் உலகின் பல்வேறு நாடுகளின் வர்த்தக உறவுகளை ஆழமாக பாதித்ததோடு அவற்றின் வரலாற்றிலும் மிகத் தீவிர விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. ஐரோப்பிய நாடுகள் இப்பொழுது கிழக்கு நோக்கி ஒரு புதிய கடல் வழியை கண்டறிவதில் இறங்கியுள்ளது. முதல் முயற்சியை போர்ச்சுகீசியர்கள் செய்தனர். போர்ச்சுகல் நாட்டைச் சேர்ந்த இளவரசர் ஹென்றி, 'கடல்வழி வல்லுநர்' என்ற புனைப் புரை, இந்தியாவிற்கு கடல் வழி கண்டுபிடிப்பை ஊக்குவிப்பதற்காக தனது வாழ்நாள் முழுவதையும் அர்ப்பணித்தார்.

1487 ல் பாரதீலோமியூ டியாஸ் நல்ல நம்பிக்கையின் கோழிக்கோட்டை அடைந்தார். மற்றொரு போர்ச்சுகீசிய வாசியான வாஸ்கோடகாமா, 1498 ல் கோழிக்கோடு கரைகளை அடைந்தார். இதனால், இந்தியாவுடனான நீண்டகால நேரடி வர்த்தக இணைப்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் கடல்வழிப் பாதையை திறந்துவிட்டதன் மூலம் நாகரிக உலகில் இவ்வளவு தூரச் விளைவுகளை ஏற்படுத்திய நடுத்தர வயதைக் கடந்த காலகட்டத்தில் எந்த நிகழ்வும் நிகழவில்லை.

வஸ்கோடகாமா இந்தியா கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிறகு, போர்ச்சுகீசியர்கள் ஒரு வர்த்தக இணைப்பை ஏற்படுத்த முயன்று, இந்தியாவில் அவர்களின் ஆட்சியை நிறுவ முயன்றனர். பின்னர் டச்சு, ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு நிறுவனங்கள் இந்தியாவிற்கு வந்தன. டச்சுக்காரர்கள் தங்கள் கவனத்தை இந்தோனேசியா, போர்ச்சுக்கல் ஆகிய நாடுகளில் திருப்பிவிட்டனர். ஆங்கிலம் மற்றும் பிரெஞ்சு நிறுவனங்களுடன் போட்டியிட முடியாததால் அவர்களது ஆட்சி தாதர், கோவா, டாமன் மற்றும் தியூ ஆகிய மொழிகளில் மட்டுமே இருந்தது.

இந்தப் அலகில், ஐரோப்பியர்களின் வருகை பற்றி — போர்ச்சுகீசிய, டச்சுக்காரர்கள், பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்களை பற்றி நீங்கள் ஆய்வு செய்வார்கள். ஆங்கிலேயர்-பிரெஞ்சுப் போட்டி இட்டுச் செல்லும் காரணங்களையும் நீங்கள் ஆய்வு செய்து பெறுவீர்கள்.

2.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- இந்தியாவில் ஐரோப்பியர்கள் வருகையை விளக்க முடியும்.
- இந்தியாவின் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதியில் போர்ச்சுகீசிய சக்தி விரிவடைவில் வர்த்தகம் எவ்வாறு முக்கியப் பங்காற்றுகிறது என்பதை விவாதிக்க முடியும்.
- இந்தியாவில் டச்சு குடியேற்றங்கள் நிகழ்முறையை விளக்க முடியும்.
- ஆங்கிலோ – பிரெஞ்சுப் போட்டியின் காரணங்களை விளக்க முடியும்.
- பிரெஞ்சுக்காரர்களும் பிரிட்டனிடையேயான மோதலுக்கான காரணங்களை சுருக்கமாக விளக்க முடியும்.

2.2 ஐரோப்பிய வருகை

ஐரோப்பாவிலிருந்து இந்தியாவிற்கு செல்லும் கடல் வழியை, போர்ச்சுகீசிய ஆராய்ச்சியாளர் என்ற வஸ்கோடகாமா கண்டுபிடித்தார். 1498 மே 17 அன்று கோழிக்கோடு துறைமுகத்தை அடைந்த அவர், கோழிக்கோடு என்ற இந்து ஆட்சியாளர், சாமுதாத்ரி என்ற பட்டத்தை பெற்றார். இதன் காரணமாக கோழிக்கோடு, கொச்சி, கான்சோர் ஆகிய இடங்களில் போர்ச்சுகீசிய வர்த்தக நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டது. இந்தியாவில் உள்ள போர்ச்சுகீசிய ஆரம்பகால தலைநகரமாக கொச்சி இருந்தது. பின்னர் கோவா அதன் தலைநகராக மாறியது. இந்திய கடல் எல்லையில் போர்ச்சுகீசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கடற்படை சக்தியாக விளங்கியது.

வாஸ்கோடகாமா கண்டுபிடித்த பிறகு, ஆசியா, குறிப்பாக இந்தியாவின் வர்த்தக ரீதியிலான நடைமுறைகளை பயன்படுத்த போர்ச்சுகீசியர்களால் நிறைய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அப்போது ஆட்சி செய்த உள்நாள் ஆட்சியாளர்கள், வர்த்தக மற்றும் வணிகம் வளர்ச்சிக்காக தொழிற்சாலைகளை அமைக்க அனுமதித்தார்கள். கிறிஸ்துவ மத நம்பிக்கைகள், இனங்களுக்கிடையிலான திருமணங்கள், மதமாற்றங்கள் மற்றும் ஐரோப்பியரின் குடியேற்றங்கள் ஆகியவற்றின் பரவலைக் அவர்கள்

துவக்கியுள்ளனர். இந்த நடவடிக்கைகளின் காரணமாக புதிய சமூகக் குழுக்கள் தோன்றின. பல ஆட்சியாளர்கள் அவர்களுடன் அரசியல், வர்த்தக கூட்டணியை உருவாக்கவில்லை. மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகள் போர்ச்சுகீசியர்களின் வெற்றிகரமான வர்த்தக நடவடிக்கைகளை கண்டபோது, ஆசியாவுடன் வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவும் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். பல ஐரோப்பிய சக்திகள் இந்தியாவிற்கு வந்தன, ஆனால் நீங்கள் இரண்டு முக்கிய சக்திகளை பற்றி ஆய்வு செய்ய வேண்டும் அவை – போர்ச்சுகீசிய மற்றும் டச்சு போன்றவைகளாகும்.

ஐரோப்பியரின் வருகை

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. இந்தியாவிற்கு கடல் வழியை கண்டுபிடித்தவர் யார்?
2. போர்ச்சுகீசிய இந்தியாவின் ஆரம்பகால தலைநகரம் பெயர் என்ன?
3. வஸ்கோடகாமா எப்போது கள்ளிக்குடி துறைமுகத்துக்கு சென்றடைந்தார்?

2.3 போர்ச்சுகீசியர்கள்

கண்டுபிடிப்பின் வயதில் மிகவும் வெற்றிகரமான கண்டுபிடிப்பாளர்களில் ஒருவரான வாஸ்கோடகாமா, ஐரோப்பாவிலிருந்து இந்தியாவுக்கு நேரடியாக பயணிக்க முதல் கப்பல்களின் தளபதி இந்தியாவிற்கான கடல் வழியை கண்டுபிடித்து இந்தியாவில் போர்ச்சுகீசிய வணிகத்தின் சகாப்தத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் 1499 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவிலிருந்து போர்ச்சுகுளுக்கு திரும்பினார், அவரது செலவுகளில் அறுபது மடங்கு மதிப்புள்ள சரக்குகள் இருந்தது. போர்ச்சுகீசிய அணிவகுப்பினரை நட்புடன் நடத்திய சமாரின், இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் கோழிக்கோடுடன் வர்த்தக உறவுகளை திறப்பதற்கு ஊக்கம் அளித்தார். 1502-ல் கொச்சின் என்ற இடத்தில் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவினார். கொச்சின் அரசர் வாஸ்கோடகாமா முதல் கோட்டையை கட்டினார். அவரைத் தொடர்ந்து அவர் 1503-ல் இந்தியா வந்து சேர்ந்தார்.

1505-ல் போர்ச்சுகீசியர்கள் இந்தியாவில் தங்கள் விவகாரங்களை கவனித்து வந்த பிரான்சிஸ்கோ-டி-அல்மெய்டாடோ என்ற ஆளுநரை நியமித்தார். அவர் அஞ்சுவ, கன்னனார், கொச்சின் ஆகிய இடத்தில் கோட்டைகளை கட்டினார். கிழக்கிலுள்ள போர்ச்சுகீசிய சாம்ராஜ்யத்தின் உண்மையான ஸ்தாபகரான அல்போன்சோ டி அல்புயுரியு ஆவார். 1510-ல், பிஜப்பூர் சுல்தானிலிருந்து கோவா துறைமுகத்தை அல்புயுரியு திடீர் தாக்குதலால், அதன் கோட்டைகளை வலுப்படுத்துவதன் மூலம் அதன் பாதுகாப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்தார். திறமையான ஆட்சியாளராக இருந்த அவர், 'சதி' முறையை ஒழிப்பதில் முக்கிய பங்காற்றினார்.

போர்ச்சுகீசியர்கள் இந்தியப் பெண்களை மணக்க வேண்டும் என்று அல்புயுரியு ஊக்கமளித்தார். அதன்மூலம் இந்தியாவில் போர்ச்சுகீசிய அதிகாரத்தை நிறுவ முடியும். ஆயினும், அவர் முஸ்லிம்களை தவறாக நடத்தினார். 1515 ஆம் ஆண்டில் அல்புகர்கி இறந்தபோது, போர்ச்சுகீசியம் இந்தியாவில் வலுவான கடற்படை சக்தியாகத் தங்களை நிலைநாட்டியது.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 41

நினோ டா குன்ஹா (1529–1538) தனது தலைநகரத்தை கொச்சினிலிருந்து கோவாவில் (1530) மாற்றினார் மற்றும் குஜராத்தின் பஹதூர் ஷாவைச் சேர்ந்த தியூ மற்றும் பஸ்சின் (1534) ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றினார். பிரபலமான ஜெசுட் செயிண்ட் பிரான்சிஸ்கோ சேவியர் இந்த நேரத்தில் மார்ட்டின் அல்.போன்ஸோ டி சவுஸா (1542–1545) உடன் இந்தியா வந்தார். அலுகுவேர்க்கின் ஆட்சியாளர்களின் கீழ், போர்ச்சுகீசியர்கள் தியூ, டாமன், சால்செட், பாஸ்சின், சாவல் மற்றும் பாம்பே, சன் தோம் (மெட்ராஸ் அருகே) மற்றும் ஹக்லி (வங்காளத்தில்) ஆக்கிரமித்தனர்.

இந்திய வர்த்தகத்தில் இருந்து விலகமாறு அரேபியர்களை துருக்கிய ஆக்கிரமிப்பு கட்டாயப்படுத்தினர். கோழிக்கோட்டின் அரேபிய வணிகர்கள் போர்ச்சுகீசிய வடிவமைப்புகளை ஆரம்பத்திலிருந்தே கண்டு பிடித்தனர். கோழிக்கோட்டு இடைக்கால இராச்சியத்தின் இந்து ஆட்சியாளர்களால் பயன்படுத்தப்படும் ஜாமோர்ன்ஸ், பரம்பரை அரச தலைவர்கள், ஐரோப்பியர்களுக்கு எதிராக அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்தனர். மறுபுறம், கன்னனூர் மற்றும் கொச்சினுடனான கோழிக்கோட்டின் போட்டி போர்ச்சுகீசியர்களுடன் நட்பை வளர்ப்பதற்கு அவர்களை கட்டாயப்படுத்தியது. இது தவிர கொச்சின் வழியாக அனைத்து பொருட்களையும் விற்க கட்டாயப்படுத்தினார்கள். இதற்கு பதிலடி கொடுக்க, கொச்சின் செல்ல இது ஒரு பொருத்தமான வாய்ப்பாக அமைந்தது. அதன் ஆட்சியாளர், ஐரோப்பியர்களை கொச்சின் தொழிற்சாலை நிறுவ அனுமதித்தார்கள். போர்ச்சுகீசியர்கள் சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். மலபார் வர்த்தகத்தை கட்டுப்படுத்துவதில் கோழிக்கோட்டு ஒரு பெரிய தடையாக இருந்தது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். எனவே, 16ம் நூற்றாண்டு முழுவதும் போர்ச்சுகீசியர்கள் கோழிக்கோட்டிற்கெதிராக ஆயுதமேந்திய மோதல்களில் ஈடுபட்டனர். போர்ச்சுகீசியர்கள் வெளியேறும்போது, ஜமோரின்கள் பீஜாப்பூர், குஜராத், அஹமத்நகர் மற்றும் எகிப்துடன் சேர்ந்து கொண்டார்கள். எனினும், அவர்கள் வெற்றி பெறவில்லை. எப்படியும், ஜமோரின்கள் போர்ச்சுகீசிய நிலத்தில் தொடர்ந்து உபத்திரவம் செய்து வந்தனர். கடல்களில்கூட போர்ச்சுகீசியர்கள் கோழிக்கோட்டில் கடற்படை சக்தியை அழிக்க சிரமப்பட்டனர். 1528 முதல் 1598 வரை போர்ச்சுகீசிய – ஜமோரின் மோதல்கள் பிரதானமாக கடல்களுக்குள் அடங்கிவிட்டன. 1599 ல் தான் போர்ச்சுகீசியர்கள் மார்க்கர்களுக்கு எதிராக ஒரு திருப்புமுனை செய்வதில் வெற்றி பெற்றார்கள்.

போர்ச்சுகீசிய கட்டுப்பாடு அவர்கள் தங்கள் கோட்டைகளை கட்டியிருந்த இடங்களில் மட்டுமே பயனுள்ளதாக இருந்தது. ஆனால் அவர்களுடைய உயர்ந்த மனப்பான்மை மற்றும் கொடுமைகள் இந்தக் கூட்டாளிகள்கூட கோழிக்கோட்டின் பாரம்பரிய போட்டியாளர்கள் இருந்தபோதிலும் அவர்களுடன் பங்கெடுத்துக் கொள்ள நிர்ப்பந்தித்தது. எடுத்துக்காட்டாக, ஆரம்ப ஆண்டுகளில் கோழிக்கோட்டிற்கெதிரான போர்த்துகீசிய ஆட்சியாளர்களை ஆதரித்த கன்னனோர் ஆட்சியாளர்கள், பின்னர் 1558 ல் போர்ச்சுகீசியர்கள் மீது சமோரின் ஆதரவைக் கொடுத்தனர். அதேபோல, ஒரு கிறிஸ்தவராக மாறி, கோழிக்கோட்டிற்கு எதிராக போர்த்துகீசிய அரசர், ஐரோப்பியர்களிடம் புறம் காட்டினார். உண்மையில், கொச்சின், குயிலோன் மட்டுமே, ஒரு நீடித்த நட்பை தக்க வைத்துக் கொள்வதில் போர்ச்சுகீசியர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள்.

மேற்குக் கடற்கரையில் போர்ச்சுகீசிய குடியேற்றங்கள் பின்வரும் இடங்களில் இருந்தன:

- கோழிகோடு (1500)
- கொச்சின் (1501)
- கெனன்னோர் (1503)
- கியுலோன் (1503)
- சீலியம் (1531)
- ராகோல் (1535)
- கிரின்கன்னோர் (1536)
- மங்களுர் (1568)
- ஹனாவர் (1568)
- தியு (1509)
- கோவா (1510)
- சூரத் (1599)
- தமன் (1599)

கிழக்குக் கடற்கரையில் போர்ச்சுகீசிய குடியேற்றங்கள் பின்வருமாறு இருந்தன:

- மெலியேப்பூர்
- சிட்டகாங்
- ஹக்லி
- பண்டல்

16ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை போர்ச்சுகீசிய அதிகாரம் தொடர்ந்து வலுவாக இருந்தது. ஆனால், ஆளுநர் னு.து. காஸ்ட்ரோ மரணத்துடன், இந்தியாவில் போர்ச்சுகீசிய ஆட்சி சரியத் தொடங்கியது.

2.3.1 தொழிற்சாலைகள், கோட்டைகள் மற்றும் வணிக ஏற்பாடுகள்

இத்தாலிய வணிகர்கள் கெய்ரோ மற்றும் அலெக்சாண்ட்ரியாவில் உள்ள கிடங்குகள் (தொழிற்சாலைகளை) வியாபாரம் மற்றும் வணிகத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல நிறுவியிருந்தனர். இந்த உதாரணத்தைத் தொடர்ந்து போர்ச்சுகீசியர்கள் இந்தியாவின் கடலோரப் பகுதிகளிலும், ஆசியாவின் சில இடங்களிலும் தொழிற்சாலைகளை நிறுவினர். ஒரு தொழிற்சாலை, மற்றொரு நாடு வணிக உறவுகளை கொண்டுள்ள நாட்டிற்குள் தன்னாட்சி இருப்பை கொண்ட ஒரு வணிக அமைப்பு என்று வரையறுக்கப்படலாம். ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும், போர்ச்சுகீசிய அரசரால் நியமிக்கப்பட்ட பல நபர்களுக்கு உதவியாக ஒரு அதிகாரி இருந்தார். அவர் அனைத்து வகையான பொருளாதார, நிதி மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிக்க ஒரு முகவர் இருந்தார். எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் போர்ச்சுகீசிய தேசிய நலன்கள் பாரப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டன. தொழிற்சாலைகளுக்கும் குரோதமான கூறுபாடுகளிலிருந்து பாதுகாப்பு தேவைப்பட்டது. எனவே,

ஐரோப்பியரின் வருகை

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அவர்களது அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு, போர்ச்சுகக்கீசியர்கள் தங்கள் தொழிற்சாலைகளை மேலும் வலுப்படுத்தவும் முயன்றனர். போர்ச்சுகக்கீசியர்களால் நடத்தப்பட்ட கடல்சார் வணிகத்தின் ஆதரவுக்காக தொழிற்சாலைகள் மற்றும் கோட்டைகளின் சங்கிலி அமைக்கப்பட்டது. இந்த செறிவூட்டப்பட்ட மையங்கள், மற்றவர்களுக்குச் சொந்தமான பாத்திரங்களின் நடமாட்டங்களை சோதிப்பதற்காக போர்ச்சுகக்கீசியர்களுக்கு சேவை செய்யும் என்றும், இராணுவ மற்றும் கடற்படைப் படைகளின் காப்புக்கடைக்குச் செல்லும் பகுதிகளாக செயல்படும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 18ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டத்தில் வணிக ஏற்பாடுகளின் போது, தொழிற்சாலைகள் அமைப்பு பெரும் பங்காற்றத் தொடங்கியது.

மேற்கு இந்தியா

மலபார் பகுதியில் போர்ச்சுகக்கீசியர்கள் தமது முதல் தொழிற்சாலையை 1500 ல் கோழிக்கோடு என்ற இடத்தில் நிறுவினர். எனினும், இந்த ஆலைகள் நிறுவப் பட்ட போது சமோரோன்கள் அதற்கு எதிராக இருந்ததால், நீண்ட காலத்திற்கு அது இயங்க முடியவில்லை. 1525 ல் போர்ச்சுகக்கீசியர்கள் கோழிக்கோட்டில் தங்கள் தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டனர். இது மற்ற இடங்களில் தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்காக போர்ச்சுகக்கீசியர்கள் தடுத்து நிறுத்தவில்லை. எனவே அவர்கள் கொச்சின் (1501), கன்னனோர் (1503), குயிலோன் (1503), சாலியம் (1531), ரச்சொல் (1535) கிரங்கன்னூர் (1536), மங்கனூர் மற்றும் ஒன்வேர் ஆகிய இடங்களில் தொழிற்சாலைகளை நிறுவினார்கள். பின்னர், 16 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது தசாப்தத்தில், அஹமத்நகரைச் சேர்ந்த நிசமுலமுல்க், செளல் பகுதியில் தொழிற்சாலை கட்டுவதற்கு போர்ச்சுகக்கீசியர்கள் அனுமதி வழங்கினார்.

வட மேற்கில், கோம்பேய் (கம்யத்), மலாக்கா, செங்கடல் மற்றும் பாரசீக வளைகுடாவிலிருந்து மத்தியத் தரைக்கடல் துறைமுகங்களை இணைக்கும் பாதையில் உள்ள முக்கிய துறைமுகமாக இருந்தது. இதுதவிர, போர்ச்சுகக்கீசிய தியூ (1509, 1535), பாயின் (1534), சூரத், தமன் (1599) மற்றும் பவ்நகர் ஆகிய பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டன. இவ்விதம் மலபார், கொங்கன் மற்றும் வட மேற்கு இந்தியாவின் கடலோரப் பகுதி முழுவதும் போர்ச்சுகக்கீசிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்தது.

கிழக்கு இந்தியா

போர்ச்சுகக்கீசிய கடல்வழி வல்லுநர்கள் இந்தியாவின் கிழக்குக் கடற்கரையிலிருந்து பல வணிகர்களை கடந்து, பிற தென் கிழக்கு ஆசிய மையங்களுடன் வணிக உறவுகளை கொண்டிருந்தனர். கோரமண்டல் கடற்கரையின் பல்வேறு துறைமுக நகரங்களிலிருந்து போர்ச்சுகக்கீசிய ஜவுளி மற்றும் பிற சரக்குகள் சேகரிக்கப்பட்டன. இத்துறைமுகத்தின் சில நகரங்கள் மசூலிப்பட்டினம், புடிகட், சான் தோம், பாண்டிச்சேரி, கடலூர், போர்டோ நோவோ மற்றும் நாகப்பட்டினம் ஆகிய நகரங்களில் இருந்தன.

நாகப்பட்டினத்திற்கு வடக்கே சான் தோம் என்று அழைக்கப்பட்ட மேலாப்பூர், போர்ச்சுகக்கீசிய குடியேற்றம் சுவர்களால் சூழப்பட்டுள்ளது.

போர்ச்சுகீசிய மேற்கு கடற்கரையில் 1518 ல் மானார் என்ற இடத்தில் ஒரு கோட்டை நிறுவப்பட்டது. இந்தியாவின் பிரதான நிலத்தில் இல்லாவிட்டாலும், துணைக்கண்டத்தின் மேற்குப் பகுதியிலிருந்து கிழக்கிற்கு பகுதியின் இயக்கத்தை இந்தக் கோட்டை கொண்டிருக்க முடியும்.

போர்ச்சுகீசியர் கிபி 1517 முதல் வங்காளத்துடன் வணிகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முயன்றனர். இந்த திசையில் முதல் முயற்சியாக சிட்டகாங் – வங்காளத்தின் தலைமைக் துறைமுகம் அமைக்கப்பட்டது. அதிக சூழ்ச்சிகள் செய்த பிறகு, வங்காளத்தின் ராஜாவாக இருந்த முகமது ஷாவிடமிருந்து, 1536ல் சிட்டகாங் மற்றும் சட்கோன் தொழிற்சாலைகளை நிறுவ அவர்கள் கடைசியில் அனுமதி பெற்றுவிட்டனர். 1579–1580ல் அக்பரால் போர்ச்சுகீசியர்கள் இரண்டாவது குடியிருப்புக்கு வந்தனர். மூன்றாவதாக ஒருவர் 1633ல் ஷாஜகானின் அனுமதியுடன் பந்தலில் நிறுவப்பட்டது. ஆயினும், 16ம் நூற்றாண்டில் கிழக்குக் கடற்கரையில் கோட்டைகள் அமைக்கப்படவில்லை. இன்னும் சில குடியேற்றங்களுடன் கூடிய குடியிருப்புகள், சரக்குகள் ஏற்றிச் செல்லும் நடவடிக்கைகளின் இயக்கத்தை மேற்பார்வையிட முடிந்தது.

தென்கிழக்கு ஆசியா

இந்தியப் பெருங்கடல் பிராந்தியங்களில் வர்த்தகத்தின் மீது பிரத்யேக ஆதிக்கத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற நோக்குடன், போர்ச்சுகீசிய நாடுகள் தென் கிழக்கு ஆசியாவில் உள்ள முக்கிய வர்த்தக மையங்களை தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கண்டறிந்தனர்.

அவர்கள் கொழும்பு மற்றும் மட்டக்களப்பில் சில கோட்டைகளை நிறுவியுள்ளனர். பின்னர் இ ஜாவாஇ சியாம், மொலுக்காஸ், மார்டபான் மற்றும் பெகுவுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தப்பட்டன. 1518 முதல் போர்ச்சுகீசியர்கள் சான்சௌ தீவில் சீனாவில் ஒரு தீர்வைக் தொடங்கினர். இங்குதான் கிறிஸ்தவ ஊழியம் என்ற புனித பிரான்சிஸ் சேவியர் 1552-ல் மரணமடைந்தார்.

இந்தியாவின் துணைக்கண்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும், அயலில் உள்ள ஆசிய அரசுகளில் தொழிற்சாலைகளின் தொடக்கமும் போர்ச்சுகீசியர்களுக்கு நீண்ட தூர வர்த்தகத்துக்கு ஏற்ற சூழலை வழங்கியது.

2.3.2 ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி சரக்குகள்

கிழக்கிலிருந்து போர்ச்சுகீசியருடன் இணைக்கும் கடல்வழி பாதையை கண்டுபிடித்து இத்தாலிய அல்லது முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் போன்ற இடைத் தரகர்களின் கரங்களில் இருந்து அல்லாமல் உற்பத்தி இடங்களில் இருந்து நேரடியாக மசாலாக்களை சேகரிப்பதே போர்ச்சுகீசியர்களின் தலையாய நோக்கம் ஆகும். ஐரோப்பிய உணவுகளில் மிளகு தேவையான பொருளாக மாறியது. குறிப்பாக இறைச்சியைத் தக்கவைக்கும் பொருட்டில் மிளகின் தேவை அதிகரித்துக்கொண்டே சென்றது. அதுமட்டுமின்றி, இஞ்சி, இலவங்கப்பட்டை, ஏலக்காய், சாதிப்பூ, ஜாதிக்காய் மற்றும் பல அயல்நாட்டு மூலிகைகள் ஐரோப்பாவில் ஒரு சந்தையாக இருந்தது.

மஸ்லின் மற்றும் சிண்ட்ஸ் போன்ற பல வகையான ஜவுளிகளும், யானைகள் போன்ற சில விலங்குகளும் போர்ச்சுகீசியர்கள் செல்லும் வழியை கண்டறிந்தனர். போர்ச்சுகீசியர்கள் கிழக்கத்திய பிரபுக்களினால் ஏற்றுக்

ஐரோப்பியரின் வருகை

குறிப்புகள்

சுயகற்பித்தல் பொருள்

45

குறிப்புகள்

கொள்ளப்படவில்லை. எனவே, கிழக்கிலுள்ள சரக்குகளைப் பெறுவதற்கு ஈடாக அவர்களுக்கு போதுமான சரக்குகள் இல்லை. அவர்கள் கிழக்கிலுள்ள சரக்குகளைக் கொள்வனவு செய்ய மேற்கிலிருந்து வெள்ளி உலோகத்தை வாங்கினார்கள்.

மலபார் மற்றும் கொங்கன் கடலோரப்பகுதிகளில் இருந்து வணிகம் செய்த மிக பிரபலமான பொருளாக மிளகு இருந்தது. இஞ்சி, வெள்ளை சந்தனம், சிவப்பு சந்தனம், சீலிங் மெழுகு, நீலச்சாயம், பூண்டுவகை, புளி, பாக்கு, துணி, தந்தம் மற்றும் மஞ்சள் ஆகியவையும் மலபார் கொங்கன் கடலோரப்பகுதிகளில் இருந்து போர்ச்சுகல் வரை வர்த்தகம் செய்யப்பட்டன. 1498ல், கோழிக்கோடு என்ற சமோரின், போர்ச்சுகல் இருந்து தங்கம், வெள்ளி, பவளம் மற்றும் ஒண்சிவப்பு நிறத்தை அனுப்ப வஸ்கோடகோமாவிடம் கேட்டார். மலபார் மற்றும் கொங்கன் கடலோரப்பகுதிகளில் இந்த சரக்குகள் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன என்பதையே இது காட்டுகிறது.

1513 ல், அல்போன்ஸோ டி அல்புயூரியூ, போர்ச்சுகீசிய அரசருக்கு இந்தியாவில் விற்க முடியும் என்று உணர்ந்த சரக்குகளின் பட்டியலை கொடுத்தார். இதில் பவளம், செம்பு, துரிதமான வெள்ளி, பாதரசம், மிருதுவான பட்டுத் துணி, கம்பளங்கள், குங்குமப்பூ, ரோஜா-நீர் மற்றும் ஆடைகள் என பல்வேறு வகைகள் இருந்தன. இந்த பொருட்கள் அனைத்தும் போர்ச்சுகளில் இருந்து அல்ல, போர்ச்சுகீசியர்கள் அவற்றை பிளண்டர், ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து மற்றும் பிற ஐரோப்பிய நாடுகள் போன்ற பல்வேறு இடங்களிலிருந்து கொள்முதல் செய்யத் தொடங்கினர்.

நீலச்சாயம், ஜவுளி, பட்டு, கைவினைப்பொருட்கள், பட்டுத்துணி, சாட்டின், சிண்டிஸ், மால்மால் மற்றும் வெட்டப்பட்ட பருத்தி ஆடைகள் ஆகியவை போர்ச்சுகீசியர்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட சில பொருட்கள் ஆகும். இந்த பொருட்களில், புர்ஹான்பூர், பாலகட், சிண்டே, காம்பே, வங்காளத்திலுள்ள கர்கோ, தமன், காம்பே, பாலகட் போன்ற இடங்களில் ஜவுளிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. ஜவுளி பொருட்களின் ஏற்றுமதியின் அளவு 17ம் நூற்றாண்டில் அதிகரித்தது. வடக்கு, மேற்கு கரையோரங்களில் செப்பு, துணி துவைப்புகள் மற்றும் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு பணம் அனுப்பப்பட்டன. இது தவிர, தென்னையிலிருந்து வரும் மிளகு மற்றும் இதர மசாலாப் பொருட்கள் போன்ற ஒருசில பொருட்களும், ஜவுளிகள் வாங்குவதற்காக வட மேற்கு இந்தியாவிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இந்தப் பகுதியிலிருந்து அதிக விலைக்கு ஏற்றுமதியாகும் முத்து, பிரதானமாக முத்து மீனக் கடற்கரையில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்டது. வங்காளத்தில் இருந்து பருத்தி மற்றும் பட்டு ஜவுளி மற்றும் சித்திர கைவினை பொருள் ஆகியவை போர்த்துகீசியர்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இஞ்சி, நெல்லிக்காய், வெண்ணெய், எண்ணெய், மெழுகு மற்றும் அரிசி ஆகிய பொருட்கள் வங்காளத்தில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்ட மற்ற சரக்குகள் ஆகும்.

போர்ச்சுகீசியர்கள், சித்திரத்துணிகள், சதைகள், பட்டுத்துணிகள், இலவங்க பட்டைகள், சாதிக்காய், ஜாதிபத்ரி, கற்பூரம், இலவம் மற்றும் விலையுயர்ந்த முத்துக்கள் மற்றும் நகைகள் ஆகியவற்றை வங்காளத்திற்கு கொண்டு வந்தனர். இவற்றில் பெரும்பாலானவை மலாக்கா, சீனா, போர்னியோ, சிலோன் மற்றும் மலபார் கடலோரத்தில் இருந்தன. மாலத்தீவிலிருந்து கடல்

குண்டுகள் அல்லது மலடிவகள், வெள்ளை மற்றும் சிவப்பு சந்தனம் சோலோ மற்றும் தீமோரில் இருந்து வங்காளத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது.

ஐரோப்பியரின் வருகை

இலங்கை மற்றும் பிற தென் கிழக்கிலிருந்து பல்வேறு வகையான நறுமணப் பொருட்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. ஆசிய பிராந்தியங்கள். உதாரணத்திற்கு மலாக்கா மற்றும் ஜாவா ஏற்றுமதிக்கு மிளகு உற்பத்தி செய்தனர். மொலுக்காஸ் பல்வேறு வகையான கிராம்புகளை உற்பத்தி செய்தது. மிகச் சிறந்த இலவங்கப்பட்டை, லிஸ்பன்னின் ஏற்றுமதிக்கான இலங்கையால் தயாரிக்கப்பட்டது. தீமோர் மற்றும் டென்னிஸிம் ஆகியன, போர்ச்சுகீசியர்களால் லிஸ்பன் கொண்டு வந்த நல்ல விதவிதமான சந்தனக்கட்டைகளை உற்பத்தி செய்தனர். சுமத்ரா போர்த்துகீசிய நுகர்வுக்காக மெழுகு வழங்கினார். போர்னியோ, சுமத்ரா மற்றும் சீனா ஆகியவை லிஸ்பனுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய பல்வேறு வகையான கற்பூரங்களை உற்பத்தி செய்தன. பெருவிலிருந்து வந்த பென்சோயிலும் போர்ச்சுகீசியர்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். ரஹுபர்ப் போர்ச்சுகீசியர்கள் சீனாவிலிருந்து வந்தனர்.

குறிப்புகள்

இதற்குப் பதிலாக போர்ச்சுகீசியர்கள் தென் கிழக்கு ஆசியப் பிராந்தியங்களுக்கு தங்கம், வெள்ளி, பணம் மற்றும் ஆடைகளை கொடுத்தனர். இவற்றில் பெரும்பாலான ஜவுளி பொருட்கள் இந்தியாவிலேயே தயாரிக்கப்பட்டவை ஆகும்.

போர்ச்சுகீசிய வர்த்தகத்தின் நிதி

1500 க்கும் 1506 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மலபார் கடற்கரையில் போர்ச்சுகீசிய நிறுவனம் பற்றிய விவரங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால், கிழக்குடன் வணிகம் நடத்த தேவையான மொத்த முதலீடும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 170,000 நாணயமாக இருந்தது என்று ஒரு இத்தாலிய மதிப்பீட்டின்படி 1506ல் மதிப்பிடப்பட்டது.

போர்ச்சுகீசிய அரசர் இந்தத் தொகையில் நான்கில் ஒரு பங்கிற்கு மட்டுமே எடுத்துக்கொண்டார். ஏனையோர் போர்ச்சுகீசிய அரசருடன் ஒத்துழைத்த வர்த்தகர்கள், நிதியாளர்களால் உயர்த்தப்பட்டார். 1500 ல் அவர் ஒரு ஆணை வெளியிட்டார். வெளிநாட்டு வர்த்தகர்கள் தங்கள் பாத்திரங்களை கிழக்கிற்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். தனியார் வணிகர்களின் கப்பல்கள், கப்பம் மற்றும் வரி விதிப்பில் சேகரிக்கப்பட்ட வருவாய்கள், இந்தியாவுடன் வர்த்தகம் நடத்துவதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது.

ஐரோப்பிய வணிகர்-நிதியளிப்பாளர்கள்

இத்தாலியர்கள், குறிப்பாக ப்ளோரென்சு 16 ஆம் நூற்றாண்டில் நிதியாளர்கள் மத்தியில் ஒரு முக்கியமான இடத்தை ஆக்கிரமித்திருந்தது. இத்தாலிய நிதியளிப்பவர்களின் பெரும்பாலானோர் போர்ச்சுகீசிய மன்னருடன் ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டார்கள். லிஸ்பன் என்ற இடத்தில் அரசருக்கு பணம் அல்லது பொருட்களை அவர்கள் வழங்கினர். இந்தியாவில் இருந்து மிளகு மற்றும் இதர சரக்குகளை வாங்குவதற்கு அரசர் அவற்றைப் பயன்படுத்தினார். இந்தப் பொருட்கள் லிஸ்பன்-இல் கையெழுத்திடப்பட்ட ஒப்பந்தங்களை கருத்தில் கொண்டு வழங்கப்பட்டன. இருப்பினும், சில

நிதியாளர்கள் தங்களது சொந்த காரணிகளையும் இந்தியாவுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். பணம் அல்லது சரக்குகள் போர்ச்சுகீசிய அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையின் கீழ் கிழக்கிற்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தன.

இந்திய சரக்குகளும் ஜெர்மன் நிதியளிப்பவர்களும், வர்த்தகர்களை ஈர்த்தன. போர்ச்சுகீசிய அரசர் அவற்றைத் திறந்த ஆயுதங்களோடு வரவேற்றுள்ளார். கீழ்த்திசை நிறுவனத்திற்கு நிதி அளிக்க கடினமாக இருந்தது. இந்திய சரக்குகளுக்கு, குறிப்பாக மிளகு மற்றும் பிற மசாலாக்களுக்கான பகுதிப் பணம் செலுத்துவதில் காப்பர் கொடுக்கப்பட்டதால், அதிக அளவு செம்பு பரிமாற்றத்திற்கு தேவைப்பட்டது. சில ஜெர்மனிய வர்த்தகர் நிதியளிப்பவர்கள், ஐரோப்பாவில் தாமிரத்தை உற்பத்தி செய்வதில் ஏகபோக உரிமை பெற்றுள்ளனர். இது இந்தியாவுடன் வர்த்தகம் செய்வதில் பெரும் பயன் உள்ளதாக மாறியது. ஜெர்மன் நிதியளிப்போர், லிஸ்பனில் உள்ள இந்தியா வீட்டிற்கு, போர்ச்சுகீசிய கொடியின் கீழ் இந்தியாவிற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட வேண்டும், கையெழுத்திடப்பட்ட ஒப்பந்தங்களின் நிபந்தனைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளின்படி லிஸ்பன் சரக்குகளை வாங்க வேண்டும் என்ற இந்திய வீட்டைத் தமது கப்பல்கள் மூலம் எடுத்துச் செல்லும் பணங்களையும், சரக்குகளையும் பொருத்திக் கொள்ளலாம்.

16 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் வெல்சேர்ஸ் மற்றும் பியூஜிஜேர்ஸ் இருவரும் கிரண்டோ பாரிஸ் மற்றும் ஜுவான் பாட்டிஸ்டா ரோவலெஸ்கோ ஆகியோருடன் சேர்ந்து இந்தியாவில் இருந்து நேரடியாக 30,000 குவிண்டால் மிளகாய் கொள்முதல் செய்து, 1,70,000 சிறுசுடோஸ் தொகையை இந்தியா வருடந்தோறும் அனுப்ப சம்மதித்தனர். எனவே, வெல்சர்கள் மற்றும் .பக்கரின் நிறுவனங்கள் இந்தியாவின் வர்த்தகத்துடன் நெருக்கமாக தொடர்பு கொண்டுள்ளன. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவுடனான வர்த்தகத்தில் ஒரு சில போர்ச்சுகீசிய வர்த்தகர்கள் இருந்தனர். இந்தியாவில் பணியமர்த்தப்பட்ட மாநில அதிகாரிகளும் இந்திய வர்த்தகத்தில் பங்கேற்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். படிநிலையில் உள்ள அவர்களது நிலைப்பாட்டின்படி, பணஊதியத்திற்குப் பதிலாக, போர்ச்சுகீசியர்களுக்கு குறிப்பிட்ட அளவு சரக்குகளை எடுக்க அவர்களுக்கு சில உரிமைகள் இருந்தன. அவர்களது உரிமைகள் பற்றிய விபரங்கள் அவர்களது பணி நியமன ஆணையின் பேரில் வழங்கப்பட்டது. இது அவர்களின் ஊதியத்தில் ஒரு பகுதியாகவே அமைந்தது.

இந்திய வர்த்தகர்களும் ஆட்சியாளர்களும்

பல இந்திய வர்த்தகர்கள், போர்ச்சுகீசியர்களுக்கு பணமாகவோ அல்லது சரக்குகளாக மாற்றச் செலவு இல்லாத போது, போர்ச்சுகீசிய கடனுக்கு சரக்குகளை வழங்கினர். கொச்சின் வியாபாரிகள், குறிப்பாக மார்காரியர்கள் போர்ச்சுகீசியர்கள் மீது மிகுந்த உதவி புரிந்ததால், போர்ச்சுகீசிய அதிகாரிகளால் அவர்களது சேவைகள் நன்றியுடன் நினைவு கூரப்பட்டன.

சில சமயம், போர்ச்சுகீசிய அரசர் அத்தகைய வியாபாரிகளுக்கு சில சலுகைகளை வழங்க சம்மதிக்க நேர்ந்தது. பீஜாப்பூர் இராச்சியத்தில் சேவையைத் தொடர்ந்து காமனூரில் குடியேறிய கிவாஜா சாம்சுட்டின் கிலானி, கடன் மீதான நிதியைக் கண்டுபிடிப்பதில் போர்ச்சுகீசியர்களுக்கு அடிக்கடி உதவியாக இருந்தார்.

சில உள்ளார் ஆட்சியாளர்கள் போர்ச்சுக்கீசர்களுக்கு ஆதரவாக நின்றனர். அவர்கள் வாங்கிய சரக்குகளுக்கு வியாபாரிகளுக்குத் தேவையான பணம் அவர்களுக்கு கொடுக்க வில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, கொச்சின் அரசர் பல முறை போர்ச்சுக்கீசியர்கள் தங்களுக்கு தேவையான சரக்குகளைக் கடனாக கிடைக்கச் செய்ய முன்வந்தார்.

போர்ச்சுக்கீசியர்கள் மற்ற கப்பல்கள் அனைத்தையும் இந்தியப் பெருங்கடல் மற்றும் அரபிக்கடலில் கலப்பதை தடை செய்தனர். போர்ச்சுக்கீசிய அதிகாரிகளிடமிருந்து ஒரு தேர்ச்சி (கேரக்டஸ்) இல்லாமல் சரக்குகளை ஏற்றிச் செல்லும் கப்பல்களை அவர்கள் பறிமுதல் செய்து வந்தனர். இந்தியாவிற்கோ மற்ற ஆசிய நாடுகளோ ஏதேனும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டியிருந்தால் போர்ச்சுக்கீசிய அதிகாரிகளிடம் இருந்து அனைத்து கப்பல்களும் வாங்கப்பட வேண்டும்.

அக்பரும் அவரது வாரிசுகளும் இந்தியாவின் ஆட்சியாளர்களான அஹமத் நகரைச் சேர்ந்த நிலாம் ஷா, காஜாப்பூரின் அடில் ஷா, கொச்சின் அரசர், கன்னனார் ஆட்சியாளர்கள் ஆகியோர் சில இடங்களுக்கு கப்பல்களை அனுப்ப வேண்டியிருந்தது. பயணச் சீட்டுகள் வழங்குவதற்காக வசூலிக்கப்படும் கட்டணங்களும் அவர்களுக்கு வருமானம் ஈட்டக் காரணமாக அமைந்தது. ஒரு சிறிய தொகை மட்டுமே கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்டது என்றாலும், சலுகைகீட்டு எடுக்க விரும்பிய கப்பல்கள், போர்ச்சுக்கீசிய இல்லங்களுக்கு, வரி செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்த துறைமுகங்களை பார்வையிட வேண்டியிருந்தது. மேலும் போர்ச்சுக்கீசியர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்ட ஆட்சியாளர்கள் அவர்களுக்கு சிறிதளவு பணம் அல்லது ஏதாவது ஒரு வகையில் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. போர்ச்சுக்கீசியர்கள் இந்த முறையை பயன்படுத்தி முதலீடுகளுக்கு பணம் கொள்முதல் செய்ய நிறைய முறை பயன்படுத்தினார்கள். இவ்வாறாக, போர்ச்சுக்கீசியர்கள் இந்தியாவில் தங்கள் வர்த்தகத்தை இயங்குவதற்கு பணம் சம்பாதிக்க பல வழிகளை பயன்படுத்தினர்.

இந்தியாவின் போர்ச்சுக்கீசிய வர்த்தகத்தின் தன்மை

போர்ச்சுக்கீசியர்கள் கோழிக்கோடு வந்தடைந்த காலத்தில் இருந்தே, இந்திய மற்றும் வெளிநாட்டு வியாபாரிகள், பிற வணிகர்கள், அவற்றை அகற்ற வேண்டும், வாணிகம் குறித்த முழுமையான ஏகபோக உரிமை அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரியிருந்தனர். ஆயுதங்கள் மற்றும் வெடிகுண்டுகளை வைத்திருக்கும் போர்ச்சுக்கீசிய கப்பல்கள் மற்ற வர்த்தகர்களை அச்சுறுத்தி, அவற்றின் வியாபார மற்றும் நடவடிக்கைகளை பறிமுதல் செய்தனர். 1501 க்குள், போர்ச்சுக்கீசிய அரசர் இந்திய பெருங்கடல் பிராந்தியங்களில் தனது உரிமைகளை காட்டிய ஒரு பாச நெறியைத் தலைப்பாக எடுத்துக் கொண்டார். இந்த தலைப்பு அவரை வழிநடத்துதல், எத்தியோப்பியா, அரேபியா, பாரசீகம் மற்றும் இந்தியாவின் வணிகம் ஆகியவற்றை இறைவன் என்று பறைசாற்றியது.

1502-ல் போர்ச்சுக்கீசியர்கள் கோழிக்கோட்டில் ஒரு பிரத்தியேக உரிமையை கோரினர். அந்த சாமோரின், கோழிக்கோடு அரசர், விளைச்சலுக்கு வரவில்லை. வாஸ்கோடகாமா, அரபிக் கடல் மற்றும் இந்தியப் பெருங்கடலில் உள்ள கப்பல்கள் மீது போர் அறிவித்தார். போர்ச்சுக்கீசிய அதிகாரிகளால்

முறையாக கையெழுத்திடப்பட்ட அந்த கப்பல்கள் தாக்கப்படப் போவதில்லை என்று அவர் ஒரு விரைவுத்திட்டத்தைத் அறிமுகப்படுத்தினார். 1502ல் இந்த சான்றிதழ் முதலில் வெளியிடப்பட்டது.

கடல்சார் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த ஒவ்வொருவரும் போர்ச்சுக்கீசியர்களிடமிருந்து கார்தஸ் கொள்முதல் செய்ய வேண்டியிருந்தது. மிளகு, இஞ்சி, கப்பல் சுருதி, குதிரைகள், கந்தகம், ஈயம், கயிறு மற்றும் இலவங்கப்பட்டை போன்ற சில பொருட்களை கப்பலில் ஏற்ற முடியாது என்ற நிலை இருந்தது. போர்ச்சுக்கீசியர்கள் இந்த பொருள்களின் மீது தனியுரிமை கொண்டிருந்தனர்.

தனியுரிமை வணிகம்

15 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து வந்த வணிகர்கள் இந்தியாவின் கடலோரப் பகுதிகளில் வணிகம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டனர். வஸ்கோடகாமா 1498 ல் மெக்கா, இலங்கை, துருக்கி, எகிப்து, பாரசீகம் மற்றும் எத்தியோப்பியா துறைமுகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து வணிகர்கள் இருந்தனர் என்று தெரிவித்தார். சீன வர்த்தகர்களும் அதே போல் செங்கடல் பகுதிகளிலிருந்து வரும் வியாபாரிகளும் இந்திய துறைமுகங்களுக்கு வருவது நன்கு அறியப்பட்டன. பொதுவாக வணிகத்திற்கு உரிமை கோரும் எந்த ஒரு வர்த்தகர் குழுவும், ஒரு சில அல்லது அனைத்து சரக்குகளையும் எவருக்கும் நிர்ணயிப்பதற்கான எந்த முயற்சியும் இல்லை. ஆனால், போர்ச்சுக்கீசிய வருகையோடு இந்த அரசு விவகாரங்கள் கணிசமான மாறுதலைக் கொண்டிருந்தன. மற்ற வர்த்தகர்கள் தங்கள் துறைமுகங்களுடன் வணிகம் செய்வதை தடுக்கக் கூடாது என்று அரசர்கள் நெருக்கடி கொடுத்து வந்தனர். அதே போல், சில சரக்குகள் மற்றவர்களால் வியாபாரம் செய்ய தடை செய்யப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

வேறுவிதமாகக் கூறினால், போர்ச்சுக்கீசியர்கள் வணிகத்தில் ஏகபோகத்தைக்கோரினர். ஐரோப்பியரின் வருகை இந்திய ஆட்சியாளர்களுடனான உடன்படிக்கைகள் குறித்து குறிப்பிட்டது. போர்ச்சுக்கீசிய கோட்டைகளை அவர்களுடைய ரோந்து கப்பல்கள் கண்காணிப்பு மற்றும் பிற கப்பல்கள் அனுப்ப வற்புறுத்துவது ஆகிய கடல் வணிக ஏகபோகத்தை நிறுவ செய்யப்பட்ட முயற்சிகள் ஆகும்.

இந்திய ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் வர்த்தகர்களின் வணிகம்

மொத்த ஏகபோக உரிமையை நிலைநாட்டுவதில் போர்ச்சுக்கீசிய முயற்சிகள் இந்திய ஆட்சியாளர்களாலும் வியாபாரிகளாலும் வணிகம் நடத்திய ஒரு சூழ்நிலையைக் கொண்டு வரவில்லை. மேற்காணும் இடங்களில் இருந்து குதிரைகளை இறக்குமதி செய்தான். இது போர்ச்சுக்கீசிய ஒரு ஏகபோக உருப்படியால் அடையாளம் காணப்பட்டன. சில சமயங்களில் அத்தகைய பொருள்கள் போர்ச்சுக்கீசியர்களால் பறிமுதல் செய்யப்படும் அபாயத்தில் இருந்தன. போர்ச்சுக்கீசியர்களிடமிருந்து கடந்து செல்லும் பொருள்களையும், காம்பே மற்றும் ஹார்முஸ்டனான பொருட்களுடன் அனுப்பும் பொருட்டு கென்னானியரின் அரசன் பயன்படுத்தினார். மலபார் கடற்கரையில் உள்ள தனூர், கோழிக்கோடு ஆகிய மன்னர்களுக்கும் இதே நிலைதான். போர்ச்சுக்கீசிய ஏகபோகம் இருந்தபோதிலும் குஜராத்தின் பிரபுக்கள் தங்கள் வர்த்தகத்தை

தொடர்ந்தனர். மாலிக் கோபி, மாலிக் அப்துல், காவாஜா சோத் மற்றும் வாணிகத்தில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள், அல்லது போர்ச்சுக்கீசியர்களிடமிருந்து கடந்து செல்லும் கப்பல்களைக் கொண்டிருந்தனர். இந்தியாவில் குடியேறிய உள்ளூர் மற்றும் வெளிநாட்டு வர்த்தகர்கள், கார்ட்டெஸ் இல்லாமல், தங்கள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டனர். கோழிக்கோடு மற்றும் கேப் இடையே உள்ள பகுதியில் தோராயமாக 60,000 குவிண்டால் மிளகு உற்பத்தி 15,000 குவிண்டால் மட்டுமே போர்ச்சுக்கீசிய தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டது. மீதமுள்ள மிளகு மற்ற துறைமுகங்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது மற்றும் போர்ச்சுக்கீசியர்களால் சட்டவிரோதமானது என்று கூறப்பட்டது. போர்ச்சுக்கீசியர்கள் மிளகு விலையை அதிகரிக்க விரும்பவில்லை இது பல தசாப்தங்களுக்குப் பின்னர் 1503 இல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். எனவே, மிளகு உற்பத்தியாளர்கள் அதை வாங்கக் கூடிய வியாபாரிகளுக்கு வழங்குவதை தவிர வேறு எந்த மாற்று கருத்தும் இல்லை மற்றும் போர்ச்சுக்கீசியர்களுக்கு தெரியாமல் பிற வர்த்தக மையங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். மேலும், பல போர்ச்சுக்கீசிய அதிகாரிகள் தமது அரசாங்கத்தின் அறிவு இல்லாமல் பல்வேறு சரக்குகளில் தமது சொந்த தனிப்பட்ட வர்த்தகத்தை நடத்தினார்கள். உண்மையில், போர்ச்சுக்கீசிய ஏகபோக உரிமை என்பது செங்கடல் மண்டலத்தில் ஒருபோதும் பலனளிக்கவில்லை.

வியாபாரம் மற்றும் உற்பத்தி

16 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆசியாவில் அயல்நாட்டு வாணிகம் மற்றும் குறிப்பாக இந்தியா மற்றும் மிகப் பெரிய நீண்ட தூரத்தின் ஒரு புறம் ஆசிய துறைமுகங்கள் மற்றும் மற்றொரு பக்கத்தில் அட்லாண்டிக் துறைமுகங்களுடன் தொடர்புடையது. ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட சரக்குகள் இந்தியாவிலிருந்து ஐரோப்பாவின் பல்வேறு பகுதிகள் சென்றடைந்தது. முன்பு விளக்கியபடி இந்த வர்த்தகத்தின் வடிவத்தில் பல கூறுகள் இருந்தன, அது வெறும் 'அற்பமான' வர்த்தகத்தில் இருந்து வேறுபட்டது.

மிளகுக்கு அதிகமான தேவை இருப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு விவசாயிகள் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முயன்றனர். 1515 மற்றும் 1607 இடைப்பட்ட காலத்தில், மலபார் பகுதியில் மிளகு உற்பத்தி 200 முதல் 275 சதவீதம் வரை சென்றது. போர்ச்சுக்கீசியர்கள் வருகைக்கு முன் மிளகு உற்பத்தி அளவு பற்றி நாம் அறிந்திருக்கவில்லை என்பதால் உற்பத்தி அதிகரிப்பதை தீர்மானிப்பது கடினம். போர்ச்சுக்கீசிய வருகைக்குப் பிறகு இந்தியாவில் மிளகின் உற்பத்தி அதிகரித்தது என்று முடிவு செய்வது நியாயமானது. ஆனால் மொகலாயப் பேரரசில் இருந்து மிளகுக்கு உள்தேவை மற்றும் ஸ்பாவின் வெளிப்புறம் வரை மனதில் கொள்ளவேண்டும். இந்தியாவில் மிளகு உற்பத்தி அதிகரிப்பதற்கு பேரரசும் பங்களித்திருக்கலாம்.

2.3.3 போர்த்துகீசியர்களின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்

போர்ச்சுக்கீசிய அதிகாரம் ஒரு சரிவை கண்டது வீழ்ச்சியின் காரணங்கள் பின்வருமாறு:

- அல்புகுர்குவின் வேலையை யாராலும் முன்னெடுக்க முடியவில்லை.
- போர்ச்சுக்கீசிய ஆட்சியாளர்கள் நாட்டின் மதங்களை நோக்கிய சகிப்புத் தன்மை கொள்ளவில்லை.

ஐரோப்பியரின் வருகை

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- போர்ச்சுக்கீசிய நிர்வாக அமைப்பு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஊழலில் மலிந்துவிட்டது.
- மற்ற ஐரோப்பிய வர்த்தக சக்திகளின் எழுச்சி – டச்சு, பிரெஞ்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ்.
- 1631-ல் மொகலாயப் பேரரசு என்ற காஸிம் கான் அவர்களை விரட்டியபோது ஹக்லீயை இழந்தனர்.
- 1661-ல் போர்ச்சுக்கல் மன்னர் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த சார்லஸ் II என்பவரை முன்னாள் சகோதரி திருமணம் செய்த போது வரதட்சணையாக கொடுத்தார்.
- 1739-ல் மராட்டியர்கள் சால்சீட் மற்றும் பாஸ்ஸின் கைப்பற்றினர்.
- இறுதியில் போர்ச்சுக்கீசியர்கள் கோவா, டய்யு, தமன் ஆகியோருடன் மட்டுமே புறப்பட்டனர்.

போர்ச்சுக்கீசிய கவர்னர்களின் குறுகிய நோக்குடைய கொள்கை, மக்களை அடிமைகளாக்கி விற்பது உட்பட வணிகம் என்ற பெயரில் ஒவ்வொரு விதமான ஊழல் வழக்கையும் மாற்றிவிடுகிறது மற்றும் கடற்கொள்ளையர்களின் படிப்படியான வீழ்ச்சிக்கும் வழிவகுத்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

4. கொச்சினில் முதல் தொழிற்சாலை எப்போது நிறுவப்பட்டது?
5. கிழக்கிலுள்ள போர்ச்சுக்கீசிய அதிகாரத்தின் உண்மையான ஸ்தாபகர் என்று கருதப்படுவது யார்?
6. இந்தியப் பெண்களை மணக்க போர்ச்சுக்கீசர்களுக்கு அல்புர்கி ஏன் ஊக்கமளித்து வந்தார்?
7. இந்தியாவில் வர்த்தகம் செய்வதில் இருந்து அரேபியர்கள் விலகியது ஏன்?
8. போர்ச்சுக்கீசிய குடியேற்றங்கள் உள்ள இடங்களை அடையாளம் காணுங்கள்.
9. போர்ச்சுக்கீசியர்கள் வங்காளத்துடன் வர்த்தகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டது எப்போது?
10. இந்தியாவிலிருந்து போர்ச்சுக்கலில் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் முக்கிய வர்த்தகப் பொருட்கள் எவை?

2.4 டச்சு

போர்ச்சுக்கீசியர்களுக்கு பிறகு டச்சுக்காரர்கள் இந்தியாவில் வணிகம் செய்ய ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். இந்தியாவின் மசாலா சந்தையை நேரடியாக அணுக வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். அவர்களின் இலட்சியத்தை நிறைவேறுவதற்கு 1596 முதல் 1602 வரை பல கடற்பயணங்கள் இந்தியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1602-ல் அவர்கள் ஐக்கிய கிழக்கிந்திய நிறுவனம் என்ற அமைப்பை நிறுவினர். டச்சுக்காரர்கள் போர்ச்சுக்கீசிய ஆங்கிலேய வர்த்தகர்களோடு முரண்பட வேண்டியிருந்தது.

1602-ல் டச்சு நாடாளுமன்றம் ஒரு சாசனத்தை நிறைவேற்றியது. இந்த சாசனம் டச்சு கிழக்கிந்திய நிறுவனம் என்ற அமைப்பிற்கு வழிவகுத்தது. இந்த சாசனத்தின்படி, நிலப்பகுதிகளை கையகப்படுத்துவதற்காக போர்கள் நடத்த அதிகாரம் பெற்றிருந்தது. அதில் உடன்படிக்கைகள் மற்றும் கோட்டைகளுக்கு அதிகாரமும் இருந்தது.

தொழிற்சாலைகள் நிறுவுதல்

டச்சு மக்களால் பல தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. சில தொழிற்சாலைகளில் மகுலிப்படம் (1605), புலிகாட் (1610), சூரத் (1616), பீமிலிப்படம் (1641), காரைக்கால் (1645), சின்சுரா (1653), மற்றும் கொச்சின்(1663) ஆகியவை. 1668-ல் இந்நிறுவனம் கசிம்பஜார், பாட்னா, பாலாசோர் மற்றும் நெகாபடம் தொழிற்சாலைகளை அமைத்தது. இந்த தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்ட பின்னர் அவர்கள் கிழக்குடனான ஐரோப்பிய வர்த்தகத்தில் மிகவும் ஆதிக்கம் செலுத்திய சக்தியாக ஆனார்கள். 1690 வரை அவர்களது வர்த்தக நடவடிக்கைகளின் முக்கிய மையமாக புலிகாட் இருந்தது. 1690 க்குப் பிறகு டச்சு வர்த்தகர்களின் முக்கிய மையமாக நாகப்பட்டினம் விளங்கியது.

டச்சு, 1759-ல் பெடிரா என்ற போரில் ஆங்கிலேயரை இழந்தது மற்றும் இந்தப் போருக்கு பின்னர் ஆங்கிலேயரை ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஆங்கிலேயற்கும் மற்றும் டச்சுக்காரருக்கும் இடையே அவ்வப்போது ஒரு சில குடியேற்றங்கள் நடந்தன 1623-ல் டச்சு நாட்டில் பத்து ஆங்கிலேயர்களும், ஒன்பது ஜப்பானியர்களும் அம்போனாவில் இருந்தனர் இது டச்சுக்காரர்கள் ஆங்கிலேயர்களையும் மற்ற வர்த்தக நாடுகளையும் நோக்கி வெறுப்பைக் காட்டியது.

வியாபாரத்தை விரிவுபடுத்தும் முயற்சியில் டச்சுக்காரர்கள் மீர் ஜலாவுடன் மோதல்களுக்குள் வந்தார்கள் மற்றும் 1672-ம் ஆண்டில் – 74 சூரத்திடையேயான தொடர்பை அவர்கள் பலமுறை தடைசெய்தார்கள் மற்றும் பம்பாயில் உள்ள பிற ஆங்கிலப் குடியேற்றங்களும் மற்றும் வங்காள விரிகுடாவில் மூன்று ஆங்கிலக் கப்பல்களும் கைப்பற்றப்பட்டன.

1580 மற்றும் 1640 க்கு இடையில் போர்ச்சுக்கள் ஸ்பெயினின் கீழ் இருந்தது. இங்கிலாந்து மற்றும் ஸ்பெயினுக்கு இடையே பகைமை நிலவியது. ஆங்கிலேயர் மற்றும் போர்ச்சுக்கீசுக்கு இடையே பகைமை நிலவியது. 1630-ல் மேட்ரிட் உடன்படிக்கை மூலம் ஆங்கிலேயர் மற்றும் போர்ச்சுக்கீசியர்களுக்கு இடையே வர்த்தக ரீதியிலான போர் நடவடிக்கைகள் ஒட்டுமொத்தமாக நிறுத்தப்படவில்லை. 1640 ஆம் ஆண்டில் போர்ச்சுக்கல் ஸ்பெயினில் இருந்து சுதந்திரம் பெற்ற போது ஆங்கிலேயர் மற்றும் போர்ச்சுக்கீசியர்களுக்கு இடையேயான உறவுகள் மேலும் முன்னேற்றமடைந்தது, கிழக்கிலுள்ள ஆங்கிலேயரின் வாணிக உரிமையை போர்ச்சுக்கீசிய நாடுகள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. இது 1661 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலேயர்களுடன் உடன்படிக்கை முடிவடைந்தது, இதன் மூலம் டச்சுக்கு எதிராக போர்ச்சுக்கீசியர்களுக்கு ஆதரவாக ஆங்கிலேயர்களை ஒப்புக்கொண்டது.

இறுதியாக, வர்த்தக நிறுவனங்களின் போட்டி டச்சு மற்றும் போர்ச்சுக்கீசிய இந்திய வர்த்தக சந்தையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது.

ஐரோப்பியரின் வருகை

குறிப்புகள்

2.5 பிரெஞ்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ்

டச்சுக்காரர்கள் மற்றும் போர்ச்சுகக்கீசியர்களை அடுத்து ஆங்கிலேயர் மற்றும் பிரெஞ்சு நிறுவனங்களும் இந்தியாவில் வாணிகம் செய்வதற்கான ஒரே போட்டியாளர்களாக இருந்தன.

2.5.1 பிரெஞ்சு

இந்தியாவுடன் வர்த்தக உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டது முதல் பிரெஞ்சு நிறுவனமாக கோம்பக்னி தேஸ் இன்டேஸ் இருந்தது. 1664 ஆம் ஆண்டில் பிரான்சின் மன்னராக இருந்த லூயிஸ் XIV நிறுவனம் இந்த நிறுவனத்திற்கு அனுமதி வழங்கியது. பின்னர் இந்த பிரெஞ்சு நிறுவனத்தின் திட்டமிடல் பிரான்சின் நிதியமைச்சராக இருந்த கோல்பர்ட் அவர்களால் செய்யப்பட்டது.

இந்த நிறுவனத்தின் கீழ், 1668ல் சூரத்தில் முதல் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டது. முதல் தொழிற்சாலையை நிறுவியவர் பிரெஞ்சு சேவையில் கோரோன் என்ற ஒரு டச்மேன் ஆவார். 1669-ல் மசூலிப்பட்டினம் அடுத்த தொழிற்சாலையாக அமைக்கப்பட்டது. 1674-ல் பாண்டிச்சேரிக்கு அவர்களது தலைநகரம் ஆயிற்று. 1690 முதல் 1692 வரை பிரெஞ்சுக்காரர்கள் சந்திர நகர், வங்காள நதியின் கரையில் ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்தனர். மஹான் (இப்போது மலபார்) மற்றும் காரைக்கால் (தற்போது கோரமண்டல்) 1725 மற்றும் 1739 முறையே பிரெஞ்சுக்காரர்களால் கையகப்படுத்தப்பட்டது.

அரசனால் இந்த நிறுவனத்துக்கு 3,000,000 பிரஞ்சு நாணயம் கடனாக வழங்கப்பட்டது. இந்தக் கடனுக்கு அரசன் எந்த அக்கறையும் வசூலிக்கவில்லை. நல்ல நம்பிக்கை கொண்ட இந்தியா மற்றும் தென் கடல் ஆகிய பகுதிகளில் இருந்து வர்த்தக நடவடிக்கைகளை நடத்த 25 ஆண்டுகளாக நிறுவனம் ஏகபோக உரிமை கொண்டிருந்தது. ஓளரங்கீப் நிறுவன ஆதரவின்படி ஒரு உறுதியை அளித்தார். அதில், குஜராத் கடற்கரையில் வர்த்தக நடவடிக்கைகளை நடத்த அந்த நிறுவனத்துக்கு அனுமதி இருந்தது.

2.5.2 பிரிட்டிஷ்

கிழக்கிந்திய நிறுவனம் என்றழைக்கப்பட்ட லண்டன் வர்த்தகர்களின் ஆளுநர் மற்றும் நிறுவனம் கிழக்கு இந்தியத் தீவுகள் அணிக்கு 1600-ல் எலிசபெத் ராணி மூலம் அரச சாசனம் வழங்கப்பட்டது. கிழக்கில் வர்த்தக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு நிறுவனத்திற்கு உரிமை வழங்கப்பட்டது. பின்னர் இந்நிறுவனம் ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனமாக பிரபலமாகியது.

பல வருடங்களாக ஜாவா, சுமத்ரா, மொலியுகசுடன் மட்டுமே நிறுவனம் வர்த்தகம் செய்தது. இந்த நேரத்தில் அவர்கள் நறுமணப் பொருட்களின் வர்த்தகத்தில் மட்டுமே ஈடுபட்டு வந்தனர். 1608-ல் கேப்டன் வில்லியம் ஹாக்கின்ஸ், ஜெஹாங்கீரை சந்தித்தார். அவர் அந்தக் கடிதத்தை அவருக்குக் காட்டினார். இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஜேம்ஸ் கிங் என்பவரை அவர் அழைத்து வந்தார். இந்த கடிதத்தில் ஜஹாங்கீர் ஆங்கில வணிகர்கள் தங்கள் கடைகளை நாட்டில் நிறுவ ஜேம்ஸ் அனுமதி கேட்டுக் கொண்டார். இந்தியாவில் ஆங்கில வர்த்தகர்களை நிறுவுவதில் போர்ச்சுகக்கீஸ் மற்றும் சூரத்தை சேர்ந்த வர்த்தகர்கள் இதை கடுமையாக எதிர்த்தனர். இவ்வாறு ஜஹாங்கீர் I ஜேம்ஸ்யின் வேண்டுகோளை நிராகரித்தனர்.

1609 ல், ஐஹாங்கீர், சூரத்தில் ஐரோப்பியர்களின் ஆலை வருகையினை அமைப்பதற்கு ஆங்கிலேயருக்கு அனுமதி அளித்தார். இந்த நிறுவனம், சுல்தான் அவர்களின் அனுமதியையும் பெற்று கோல்குண்டத்தில் வியாபாரம் செய்ய வேண்டும். இருப்பினும், சுல்தான் நிறுவனம் ஒரு வருடத்திற்கு 500 பகோடாஸ் என்ற நிலையான விருப்ப கடமை செலுத்த வேண்டும் என்று ஒரு நிபந்தனை உள்ளது. 1651 ல் நவாப்கஜா-உத்-தீன் நிறுவனம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 3,000 செலுத்த வேண்டிய வர்த்தக நடவடிக்கைகளை தொடர நிறுவனத்திற்கு அனுமதி வழங்கியது.

1656-ல் ஆங்கிலேயரின் வர்த்தகத்திற்கு பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டது. இந்த உத்தரவின்படி, ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் இறக்குமதியைக் கொண்டு செல்ல அனுமதி பெற்றனர் மற்றும் சுங்கச்சாவடிகள் அல்லது சுங்கக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை.

1691-ல் இப்ராஹிம் கான், சஷிஸ்டா கானின் வாரிசாக ஆங்கிலேயனுக்கு ஆதரவாக ஒரு உறுதிமொழியை வெளியிட்டார். இந்த உறுதிமொழி கருத்துப்படி, ஆங்கிலேயரின் கடமை இல்லா வர்த்தகத்தை மேற்கொள்ள அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் ஆண்டுதோறும் 3,000 செலுத்த வேண்டும். 1691 க்குப் பிறகு நிறுவனம் வங்காளத்தின் மீது பாய்ந்து எல்லையற்றுப் போனது. 1696 ஆம் ஆண்டில் நிறுவனத்துக்கு எதிரான கிளர்ச்சியில் சாபா சிங்கின் ஜமீன்தாரைப் பொறுத்தவரையில் அது ஆபத்து என்று நிறுவனம் தெரிவித்தது. இந்த காரணத்திற்காக உதவியுடன் நிறுவனம் தங்கள் தொழிற்சாலை கோட்டைகளின் உரிமைகளை பெற்றது.

மூன்று கிராமங்களின் ஜமீன்தாரி—சுடாட்டி, கோவிந்தபூர் மற்றும் காளிகாதா அல்லது காளிகதா—1698-ல் ஆங்கிலேயரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. இதற்குப் பதிலாக, ஜமீன்தாரி ஆங்கிலேயரிடம் வழங்கப்படுவதற்கு முன்பு இந்த மூன்று கிராமங்களின் ஜமீன்தார் என்ற வகையில் அவர்கள் சகர்ணா சௌதரிடம் 1,200 செலுத்த வேண்டியிருந்தது. 1700-ல் ஒரு தனி ஜனாதிபதி மற்றும் வங்காளத்தின் தொழிற்சாலைகளுக்கு குழு பொறுப்பேற்றது. அத்துடன் ஆங்கிலேயர்களின் கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு கோட்டையாகும். இந்த கோட்டைக்கு இங்கிலாந்து மன்னர் இரண்டாம் வில்லியம் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. பின்னர், இந்தக் கோட்டை, தொழிற்சாலைகளின் பொறுப்பில் இருந்த பேரவையின் ஆசனமாக மாறியது. முதல் ஜனாதிபதி மற்றும் இந்த பேரவையின் ஆளுநர் சர் சார்லஸ் எயர் ஆவார்.

1714-ல் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்துக்கு அனைத்து வர்த்தக வசதிகளையும் செய்து தர வேண்டும் என்று ஜான் சூர்மேன் என்பவரை டெல்லி நீதிமன்றத்திற்கு இங்கிலாந்து அனுப்பியது. சக்ரவர்த்தி பாருக்சியாரை அவர் சந்தித்தபோது, வங்காளத்தின் மெட்ராஸ் மற்றும் பம்பாய் ஆகிய பகுதிகளில் சுதந்திர வர்த்தகத்தை நடத்துவதற்கு நிறுவனம் அனுமதி வழங்கியது. இது தவிர இந்நிறுவனம் தனது சொந்த நாணயம் செய்ய அனுமதித்தது.

2.5.3 பிரஞ்சுக்கு எதிராக ஆங்கிலேயர்கள்

1749 ல் பிரஞ்சு நிறுவனம் இங்கிலாந்து நிறுவனத்தின் தீவிர போட்டியாளராக இருப்பதாகத் தோன்றியது. ஆனால் பின்வரும் காரணங்களால் நீண்ட காலம் உயிர்வாழ முடியவில்லை:

குறிப்புகள்

- பிரெஞ்சு நிறுவனம் அரசாங்கத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது ஆனால் நிறுவனத்தின் விவகாரங்களில் அரசாங்கம் அக்கறை காட்டவில்லை. மறுபுறம் ஆங்கிலேய நிறுவனம் தனியார் அக்கறை கொண்டிருந்தது.
- பிரெஞ்சு நிறுவனத்துடன் ஒப்பிடுகையில் ஆங்கிலேய நிறுவனத்திற்கு அதிக பணம் இருந்தது. ஆங்கிலேய வர்த்தகத்தின் பரப்பளவும் பரந்து விரிந்து காணப்பட்டது.
- ஆங்கிலேயர்கள் நீர்ப்பரப்பிலேயே வலுவாக இருந்தனர். அவர்களிடம் பெரிய கப்பல்கள் மற்றும் வணிகர்கள் வர்த்தக நடவடிக்கைகளுடன் தொடர்ந்து பயணம் செய்து வந்தனர்.

ஆங்கிலேயர் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரருக்கு இடையேயான போர்.

1746 முதல் 1763 ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனம் மற்றும் பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய நிறுவனம் ஆகியவை இந்தியாவில் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டனர். இந்தப் போர்கள் கர்நாடக போர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்தியாவில் வர்த்தகத்தில் ஏகபோக உரிமை பெறுவதற்காக ஒருவருக்கொருவர் போராடினர். இந்திய ஆட்சியாளர்களான முகலாயர்கள் தக்காணத்தின் சுபேதார் இந்தப் போர்களில் பங்கேற்கவில்லை.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. இந்தியாவின் முதல் டச்சு அமைப்பின் பெயர் என்ன?
2. இந்தியாவில் முதன்முதலில் நிறுவப்பட்ட பிரெஞ்சுப் தொழிற்சாலை எங்கே மற்றும் எப்பொழுது?
3. இங்கிலாந்து கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் ஆரம்ப பெயர் என்ன?
4. ஜஹாங்கிர் இந்தியாவில் தங்களை நிலைநாட்டிக்கொள்ள ஏன் கிழக்கு இந்திய நிறுவனத்தை மறுத்தார்?
5. பிரிட்டிஷ் வர்த்தக நிறுவனம் இந்தியாவில் வர்த்தகம் செய்ய அனுமதித்தது எப்போது?
6. பிரிட்டிஷ்காரர்கள் ஜமீன்தாரி வாங்கி வந்த கிராமங்களின் பெயர் என்ன?

2.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. ஐரோப்பாவிலிருந்து இந்தியாவிற்கான கடல் வழியை வாஸ்கோடகாமா கண்டுபிடித்தார்.
2. கொச்சின் இந்தியாவின் ஆரம்பகால தலைநகரம்.
3. வாஸ்கோடகாமா துறைமுகம் 1498 மே 17 அன்று, கோழிக்கோடு துறைமுகத்தை அடைந்தது.
4. 1502-ல் அவர் கொச்சின் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவினார்.
5. அல்போன்சா டி அல்புகுர்கெக் கிழக்கில் போர்ச்சுகீசிய சாம்ராஜ்யத்தின் உண்மையான நிறுவனர் ஆவார்.

6. போர்ச்சுக்கீசியர்கள் இந்தியப் பெண்களை மணப்பதற்கு அல்புகுர்குக் ஊக்கமளித்தார். அப்போதுதான் இந்தியாவில் போர்ச்சுக்கீசிய ஆளுமையை நிறுவ முடியும்.
7. போர்ச்சுக்கீசிய ஆக்கிரமிப்பு இந்திய வர்த்தகத்தில் இருந்து அரேபியர்களை விலக்கிக் கொள்ள நிர்ப்பந்தித்தது. கோழிக்கோடு அரேபிய வணிகர்கள் போர்ச்சுக்கீசிய வடிவமைப்புக்களை பற்றி ஆரம்பத்திலிருந்தே அச்சம் கொண்டிருந்தன.
8. போர்ச்சுக்கீசியம் மேற்கு மற்றும் கிழக்கு கரையோர இடங்களை நிறுவியது. மேற்கு கடற்கரையில் உள்ள பகுதிகள் உள்ளன
- கோழிக்கோடு (1500)
 - கொச்சின் (1501)
 - கெனன்னோர் (1503)
 - கியுலோன் (1503)
 - சீலியம் (1531)
 - ராகோல் (1535)
 - கிரின்கன்னோர் (1536)
 - மங்களுர் (1568)
 - ஹனாவர் (1568)
 - தியு (1509)
 - கோவா (1510)
 - சூரத் (1599)
 - தமன் (1599)
- கிழக்கு கடற்கரையில், அந்த இடங்கள் இருந்தன:
- மெலியேப்பூர்
 - சிட்டகாங்
 - ஹக்லி
 - பண்டல்
9. போர்ச்சுக்கீசியர்கள் கிபி 1517 முதல் வங்காளத்துடன் வணிகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முயன்றனர்.
10. மலபார் மற்றும் கொங்கன் கடலோரப்பகுதிகளில் இருந்து வணிகம் செய்து வந்த மிகப் பிரபலமான பண்டமாக மிளகு இருந்தது. இஞ்சி, வெள்ளை சந்தனம், சிவப்பு சந்தனம், முத்திரை மெழுகு, அவரிச்செடி, விலாமிச்சை, புளி, பாக்கு, துணி, தந்தம் மற்றும் மஞ்சள் ஆகியவையும் மலபார் கொங்கன் கடலோரப்பகுதிகளில் இருந்து போர்ச்சுக்கல் வரை வர்த்தகம் செய்யப்பட்டன.
11. 1602-ல், டச்சு ஐக்கிய கிழக்கிந்திய நிறுவனம் என்ற அமைப்பை நிறுவியது.

ஐரோப்பியரின் வருகை

குறிப்புகள்

12. இந்திய அளவில் முதலாவது பிரஞ்சு தொழிற்சாலை சூரத்தில் 1668-ல் நிறுவப்பட்டது.
13. தொடக்கத்தில் கிழக்கிந்திய வணிகம் நிறுவனங்களிலுள்ள லண்டன் வர்த்தக நிறுவனங்களின் ஆளுநரும் நிறுவனம் என்று அழைக்கப்பட்ட ஆங்கிலேய கிழக்கிந்தியக் நிறுவனமாக இருந்தது.
14. போர்ச்சுகீசிய வர்த்தகர்கள் மற்றும் சூரத்திலிருந்து வந்தவர்கள் இந்தியாவில் ஆங்கில வணிகர் நிறுவத்தை கடுமையாக எதிர்த்தனர். இந்த கட்டாயத்தில் இருந்த ஜஹாங்கீர் இங்கிலாந்தின் அரசன் ஜேம்ஸ் ஐ-யின் வேண்டுகோளை நிராகரிக்க வேண்டியிருந்தது.
15. 1656-ல் ஆங்கிலேயரின் வாணிபத்துக்கு பாதுகாப்பு தரப்பட்டது.
16. 1698-ல் சுடாட்டி, கோவிந்தபூர் மற்றும் காளிகாதா —பிரித்தானியர்களுக்கு மூன்று கிராமங்களின் ஜமீன்தாரி வழங்கப்பட்டது

2.7 சுருக்கம்

- வாஸ்கோடகாமா ஐரோப்பாவிலிருந்து இந்தியாவிற்கு கடல் வழியை கண்டுபிடித்தார். இவர் 1498 மே 17 அன்று கோழிக்கோடு துறைமுகத்துக்கு சென்றடைந்தார்.
- வாஸ்கோடகாமா இந்தியாவுக்கான கடல் வழியை கண்டுபிடித்ததன் மூலம் இந்தியாவில் போர்ச்சுகீசிய வர்த்தகம் சகாப்தத்திற்கு வந்தது.
- உள்ளூர் இந்திய ஆட்சியாளர்கள் போர்ச்சுகீசியர்கள் வணிகம் மற்றும் வணிக வளர்ச்சிக்காக தொழிற்சாலைகளை அமைக்க அனுமதித்தார்கள் மற்றும் கிறிஸ்துவ மத நம்பிக்கைகள், இனங்களுக்கிடையிலான திருமணங்கள், மதமாற்றங்கள் மற்றும் ஐரோப்பியர்களின் குடியேற்றங்கள் ஆகியவற்றின் பரவலையும் ஆரம்பித்தது.
- போர்ச்சுகீசிய ஆளுநர் பிரான்சிஸ்கோ டி அல்மெயிடோ அஞ்சாதிவா, கான்னனார் மற்றும் கொச்சின் ஆகிய இடத்தில் கோட்டைகளை கட்டினார்.
- நினோ டா குன்ஹா (1529–1538) அவரது தலைநகரம் கொச்சியிலிருந்து கோவா வரை மாற்றப்பட்டது (1530) குஜராத்தின் பகதூர் ஷாவிடமிருந்து டையூ மற்றும் பாசேயின் (1534) கையகப்படுத்தப்பட்டது.
- இத்தாலிய வணிகர்கள் கெய்ரோ மற்றும் அலெக்சாண்டிரியாவில் பண்டக காப்பகங்களை (தொழிற்சாலைகளை) நிறுவியிருந்தனர்.
- தமது அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு போர்ச்சுகீசியர்களும் தமது தொழிற்சாலைகளை வலுப்படுத்த முயன்றனர். தொழிற்சாலைகள் மற்றும் கோட்டைகள் போர்ச்சுகீசியர்கள் நடத்திய கடல்சார் வர்த்தகத்தின் ஆதரவிற்கு ஒரு சங்கிலித் தொடரில் வந்தன.
- மலபார் மற்றும் கொங்கன் கடலோரப்பகுதிகளில் இருந்து வணிகம் செய்து வந்த மிகப் பிரபலமான பண்டமாக மிளகு இருந்தது. இஞ்சி, வெள்ளை சந்தனம், சிவப்பு சந்தனம், முத்திரை மெழுகு, அவுரிச்செடி, விலாமிச்சை, புளி, பாக்கு, துணி, தந்தம் மற்றும் மஞ்சள் ஆகியவையும்

மலபார் கொங்கன் கடலோரப்பகுதிகளில் இருந்து போர்ச்சுக்கல் வரை வர்த்தகம் செய்யப்பட்டன.

ஐரோப்பியரின் வருகை

- வேலைப்பாடுள்ள சித்திரப்பு, சித்தரிக்கப்பட்ட பட்டுத்துணி, பளபளப்பான பருத்தித்துணி, கிராம்பு, ஜாதிக்காய்கள், கற்பூரம், இலவங்கம், மிளகு, செட்டுகள், எழுதுதல் மேசைகள், விலை மதிப்பற்ற முத்துக்கள், வங்காளத்துக்கு நகைகள் ஆகியவை போர்ச்சுக்கீசியர்கள் கொண்டு வந்தார்கள்.
- 1500 மற்றும் 1506 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மலபார் கடற்கரையில் போர்ச்சுக்கீசிய நிறுவனம் பற்றிய விவரங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் கிழக்குடன் வணிகம் நடத்த தேவையான மொத்த முதலீடு ஆண்டு தோறும் 170,000 நாணயமாக இருந்தது என்று ஒரு இத்தாலிய மதிப்பீட்டின்படி 1506-ளால் மதிப்பிடப்பட்டது.
- ஆனால் இத்தாலியர்கள், குறிப்பாக ப்ளோரன்ஸ்கள் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் நிதியாளர்கள் மத்தியில் ஒரு முக்கியமான இடத்தை ஆக்கிரமித்துள்ளனர்.
- 16ம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் வெல்சர்ஸ் மற்றும் புக்கர்ஸுடன் சேர்ந்து கிரால்டோ மற்றும் ஜுவான் பட்டிஸ்டா ரோவலெஸ்கோ 30,000 குவிண்டால் மிளகாய்களை நேரடியாக இந்தியாவிலிருந்தும் மற்றும் வருடத்திற்கு 1,70,000 சிலுவைப் போர்கள் இந்தியாவிற்கு அனுப்புவதாக ஒப்புக்கொண்டனர்.
- பல இந்திய வர்த்தகர்கள், போர்ச்சுக்கீசியர்கள் பணமாகவோ அல்லது சரக்குகளாக மாற்ற இயலாத போது போர்ச்சுக்கீசியர்கள் கடனுக்கு சரக்குகளை வழங்கினர்.
- போர்ச்சுக்கீசியர்கள் கோழிக்கோடு வந்த காலத்தில் இருந்து மற்ற வணிகர்களும், பிற வெளிநாட்டவரும் தங்களை வெளியேற்றவும், வாணிகம் குறித்த முழுமையான ஏகபோக உரிமை அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் ஐரோப்பியர்கள் வருகை கோரினர்.
- ஆசியாவில் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் நடத்தப்பட்ட அயல்நாட்டு வாணிகத்தில் குறிப்பாக, இந்தியா ஒரு புறத்தில் ஆசியா துறைமுகங்களையும், மறுபுறம் அட்லாண்டிக் துறைமுகத்தையும் உள்ளடக்கிய நீண்ட தூரப் பண்புகளைக் கொண்டது.
- போர்த்துக்கீசியர்களுக்கு பிறகு, டச்சுக்காரர்கள் இந்தியாவில் வணிகம் செய்ய ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். இந்தியாவின் மசாலா சந்தையை நேரடியாக அணுக வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள்.
- டச்சுக்காரர்கள் வாணிபத்தின் விரிவாக்கத்திற்கான முயற்சியில் மீர் ஜல்லாவுடன் மோதல்களுக்கு வந்தார்கள் மற்றும் 1672-74 ஆம் ஆண்டில், சூரத் மற்றும் பிற ஆங்கிலேய குடியேற்றங்களுக்கிடையிலான தொடர்பை அவர்கள் தொடர்ந்து தடுத்தார்கள் மற்றும் வங்காள விரிகுடாவில் மூன்று ஆங்கிலப் பொருட்களையும் கைப்பற்றினர்.
- இந்தியாவுடன் வர்த்தக உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்ட முதல் பிரெஞ்சு நிறுவனம் தான் காம்பக்னி.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய நிறுவனம் ஆரம்பத்தில் ஜாவா, சுமத்ரா, மொலியுக்ஸுடன் மட்டுமே வர்த்தகம் செய்தது.
- 1609-இல் சூரத்தில் தங்கள் தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கு ஐஹாங்கீர் ஆங்கிலேயரின் அனுமதியை வழங்கினார். கோல்குண்டாவில் வியாபாரம் செய்ய அந்த நிறுவனமும், கோல்குண்டா சுல்தானிடம் அனுமதி பெற்றது.
- 1691-ல், ஷாய்ஸ்டா கானுக்கு பின் பதவிக்கு வந்த இப்ராஹிம் கான், ஆங்கிலேயனுக்கு ஆதரவாக ஒரு அரசாணைப் பத்திரத்தை வெளியிட்டார். இந்த அரசாணைப் பத்திரக் கருத்துப்படி, ஆங்கிலேயரின் கடமை இல்லா வர்த்தகத்தை மேற்கொள்ள அனுமதி வழங்கப்பட்டது, ஆனால் அவர்கள் ஆண்டு தோறும் 3,000 செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர்.
- 1746 முதல் 1763 வரை ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனம் மற்றும் பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய நிறுவனம் ஆகியவை இந்தியாவில் ஒன்றுக்கொன்று போரிட்டனர். இந்தப் போர்கள் கர்நாடக போர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

2.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- நாணயம்: இது போர்ச்சுக்கல் நாட்டைச் சேர்ந்த தங்க நாணயம்.
- ஜமோசின்: இது கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்த நாயர் ஆட்சியாளர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட தலைப்பை குறிக்கிறது.
- கப்பலோட்டி: ஒரு மாலுமி என்று சேவை செய்யும் மனிதன் என்று பொருள்.
- தன்னாட்சி: அது சுதந்திரமாகச் செயல்படுவதைக் குறிக்கிறது அல்லது அவ்வாறு செய்ய சுதந்திரம் உண்டு.
- சூழ்ச்சித் திட்டம்: ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை அடைவதற்கு ஏதுவாக செயல்படுவது என்று அர்த்தம்.
- உலோகக்கட்டி: இது தங்க அல்லது வெள்ளி நாணயமாகும்.
- சித்திரத்துணி: இது ஒரு ஆடம்பரமான துணி, பொதுவான பட்டு, ஒரு உயர்த்தப்பட்ட வடிவம், தங்கம் அல்லது வெள்ளி நூலால் நெய்யப்படும்.
- ஊதியம்: வேலை அல்லது அலுவலகத்தில் இருந்து சம்பளம், கட்டணம் அல்லது லாபம் என்று பொருள்.
- சொல்லார்வம்: இது மொழி, பாணி அல்லது முறையில் ஆடம்பர அல்லது வரம்பு என்று ஒன்று குறிக்கிறது.
- எடுத்துக்காட்டு: ஒரு தரம் அல்லது உணர்வு இருப்பதை வெளிப்படுத்துவது என்று பொருள்.

2.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. ஐரோப்பியர்கள் இந்தியாவில் கண்டுபிடித்ததை பற்றி குறிப்பு வரைக.
2. 16 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஜமீனின் பங்கினை விவாதி.

3. போர்ச்சுகீசிய கப்பல்கள் இந்திய பெருங்கடலில் கலப்பதை ஏன் தடை செய்தது?
4. போர்ச்சுகீசிய ஏகபோக வணிகம் பற்றி சுருக்கமாக இந்தியாவில் விவாதிக்க.
5. இந்தியாவில் போர்ச்சுகீசிய வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களை விவாதி,
6. இந்தியாவில் பிரெஞ்சு விரிவாக்கத்தின் சுருக்கமான ஓவியத்தை தருக.
7. ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சுப் போட்டியின் காரணங்களை விவாதி,

ஐரோப்பியரின் வருகை

குறிப்புகள்

நெடு விடை வினாக்கள்

1. இந்தியாவில் போர்ச்சுகீசிய விரிவாக்கத்தை விவாதிக்கவும்.
2. இந்தியாவில் போர்ச்சுகீசிய விரிவாக்கத்திற்கு வர்த்தகத்தின் பங்கு என்ன?
3. டச்சுக்காரர்கள் எப்படி இந்தியாவில் விரிவாக்கத் திட்டம் செய்தார்கள்? விளக்குக.
4. இந்தியாவில் வர்த்தகம் செய்யும் உரிமையை பிரிட்டிஷார் எப்படிப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்?

2.10 மேலும் படிக்க

- சந்திரா, பிபின். 2009. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்வான்ஸ்.
- டியூப்-பானர்ஜி, இஷிதா. 2015. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. கேம்பிரிட்ஜ்: கேம்பிரிட்ஜ் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.
- தாரிக், முகம்மது. 2007. நவீன இந்திய வரலாறு. புது தில்லி: டாடா மெக்ரா-ஹில் கல்வி.
- பாண்டியோபதியா, ஷெகரா. 2004. ப்ளாஸ்ஸி முதல் பார்ட்டி வரை: நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்வான்ஸ்.
- சென், S.N. 2006. நவீன இந்திய வரலாறு. புது தில்லி: நியூ ஏஜ் இன்டர்நேஷனல்.
- சோப்ரா, P.N. 2003. நவீன இந்தியாவின் ஒரு விரிவான வரலாறு. புது தில்லி: ஸ்டெர்லிங் பப்ளிசர்
- சர்கார், சுமித். 1983. நவீன இந்தியா. சிட்னி: பான் மேக்மில்லன் ஆஸ்திரேலியா பிடிஒய் லிமிடெட்.

அலகு 3 இந்தியாவில் ஐரோப்பிய அதிகாரங்களுக்கு இடையேயான போட்டி

அமைப்பு

- 3.0 அறிமுகம்
- 3.1 நோக்கங்கள்
- 3.2 கர்நாடகத்தில் ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சு போட்டி
- 3.3 பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தின் எழுச்சி
 - 3.3.1 இரட்டை அரசாங்கம்
 - 3.3.2 பக்ஸார் போர்
- 3.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 3.5 சுருக்கம்
- 3.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 3.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 3.8 மேலும் படிக்க

3.0 அறிமுகம்

இந்தியாவில் 18-ஆம் நூற்றாண்டின் கால மாற்றம் ஒரு முக்கியமான காலகட்டமாகக் காணப்பட்டது மற்றும் மத்திய கால மற்றும் தற்கால இந்திய வரலாற்றின் அறிஞர்கள் மத்தியில் தொடர்ந்து இது விவாதப் பொருளாகத்தான் இருந்து வருகிறது. 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டு முக்கிய விவாதங்கள், பிராந்திய கூட்டமைப்புகளின் தோற்றம் ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட மொகலாயப் பண்பிலிருந்து மாறுபட்டவை, மற்றும் இங்கிலாந்தின் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் பெருகிய பங்களிப்பால் கொண்டு வரப்பட்ட மாற்றத்தின் தன்மை துணைக்கண்டத்தின் பொருளாதார, வர்த்தக, மற்றும் நிதியியல் வாழ்க்கை ஆகியன ஆகும். ஒரு புதிய பொருளாதார ஒழுங்கையும், அரசியல் அதிகாரத்தை பரவலாக்கம் செய்வதையும், அது ஒரு பரந்த இடநிலைப்படுத்தல் நிகழ்ச்சியுடன் கைகோர்த்து செல்வதையும் நாம் காண்கிறோம்.

நீங்கள் அறிந்தபடி, 1707 ல் ஒளரங்கசீப் இறந்தது, மொகலாய அரசு மற்றும் இறையாண்மையின் நடைமுறைகளால் ஒரளவுக்கு கேட்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்ட வட்டார அரசியல் சக்திகளின் துண்டான மற்றும் தளமான வடிவங்களின் ஒரு வலைப்பின்னலை, பல இறையாண்மையின் ஒரு படையாக வைத்தது. 18ஆம் நூற்றாண்டு பிராந்திய அரசியல் எழுச்சியால் குறிக்கப்பட்டது. மொகலாயப் பகுதியிலிருந்து அரசியல் மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக சுதந்திரமாக இருந்த போதிலும், அவாத், வங்காளம், ஹைதராபாத் போன்ற மாநிலங்கள் பின்வந்த மாநிலங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன. ஆனால் எப்பொழுதும் அது மொகலாயக் குறியீடுகளையும், சட்டப்பேறு மற்றும் அரசியல் உறுதிப்பாட்டுக்கான தலைப்புகளையும் பயன்படுத்தியது. ஒளரங்கசீப்பின் மரணத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட ஒரு அதிகார

வெற்றிடம் காரணமாக இந்தியாவில் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டது என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. தொடர்ச்சி மற்றும் மாற்றம் பற்றிய விவாதங்களில் வரலாற்றாளர்கள், நிதி நிறுவனங்கள் மற்றும் தகவல் வலைப்பின்னல்கள் போன்ற நீடித்த சமூக பொருளாதார கட்டமைப்புகளை முன்வைத்துள்ளனர். அவை இந்திய முகவர்கள் அல்லது ஒத்துழைப்பாளர்களின் பயன்பாட்டிற்கும் மற்றும் ஆரம்ப நிறுவன ஆட்சிக்கும் வழிவகுக்கிறது. இந்த அலகில், இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் வருகை மற்றும் பிரிட்டிசார் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு இடையிலான போட்டி ஆகியவை குறித்த பரிச்சயம் உங்களுக்கு கிடைக்கும்.

இந்தியாவில் ஐரோப்பிய அதிகாரங்களுக்கு இடையேயான போட்டி

குறிப்புகள்

3.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சுப் போட்டியின் பல்வேறு அம்சங்களை விவாதிக்க முடியும்.
- பிளாசிப் போரை பற்றி தீவிரமாக ஆராய முடியும்.
- இரட்டை அரசு முறையை விளக்குகமுடியும்.
- பக்சர் போருக்கு வழிவகுத்த நிகழ்வுகளை ஆராய முடியும்.

3.2 கர்நாடகாவில் ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சு போட்டி

இந்தியாவுடன் வர்த்தக உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்ட முதல் பிரெஞ்சு நிறுவனமாக கம்பங்னி டெஸ் இண்டெஸ் இருந்தது. பிரான்சின் அப்போதைய அரசர் லூயிஸ் XIV 1664 ல் இந்த நிறுவனத்திற்கு அதிகாரத்தை வழங்கினார். இதன் பின்னர் இந்த பிரெஞ்சு நிறுவனத்தின் திட்டமிடல், பிரான்ஸ் நாட்டின் அப்போதைய நிதியமைச்சராக இருந்த கோல்பர்ட் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இந்த நிறுவனத்தின் கீழ், 1668 ல் சூரத்தில் முதல் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டது. அந்த முதல் தொழிற்சாலையின் நிறுவனர் கோரான், அவர் பிரெஞ்சு சேவையில் ஒரு நிரப்புக்கட்டையாளராக (டச்மேன்) இருந்தார். 1669 ல் மசூலிபட்டினத்தில் அடுத்த தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டது. 1674 ல் பாண்டிச்சேரி அவைகளின் தலைநகராக மாறியது. 1690 முதல் 1692 வரை வங்காளத்தில், ஹுக்ளி நதிக் கரையில் உள்ள சந்திரா நகரில் மேலும் ஒரு தொழிற்சாலையை பிரான்ஸ் அமைத்தது. மஹே (இப்போது மலபார்) மற்றும் கரிகல் (தற்போது கோரோமண்டல்) முறையே 1725 மற்றும் 1739 ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சுக்காரர்களால் கையகப்படுத்தப்பட்டது.

இந்த நிறுவனத்துக்கு 3,000,000 ரூபாய் (லிவ்ரெஸ்) கடன் வழங்கப்பட்டது. இந்தக் கடனுக்காக ராஜா எந்த வட்டியையும் வசூலிக்கவில்லை. நல்ல நம்பிக்கை கொண்ட இந்தியாவின் நிலமுனை மற்றும் தென் கடல் ஆகிய பகுதிகளில் இருந்து வர்த்தக நடவடிக்கைகள் நடத்த 25 ஆண்டுகளாக நிறுவனம் தனியுரிமையை கொண்டிருந்தது. அந்த நிறுவனத்திற்கு ஆதரவாக ஒளரங்கசீப், குஜராத் கடற்கரையில் வர்த்தக நடவடிக்கைகளை நடத்த அந்த நிறுவனத்துக்கு அனுமதியும் உண்டு என்று அவர் கூறியிருந்தார்.

குறிப்புகள்

‘கிழக்கு இந்தியத் தீவுகள் அணியின் லண்டன் வர்த்தக நிறுவனங்களின் ஆளுநர் மற்றும் நிறுவனம்’ என்ற பெயரில் நிறுவனத்திற்கு, ராணி எலிசபெத் மூலம் அரசுக்குரிய சாசனம் வழங்கப்பட்டது. கிழக்கில் வர்த்தக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு நிறுவனத்திற்கு உரிமை வழங்கப்பட்டது. பின்னர் இந்நிறுவனம் ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனமாக பிரபலமாகியது.

பல வருடங்களாக ஜாவா, சுமத்ரா, மொலுக்காஸ்வுடன் மட்டுமே நிறுவனம் வர்த்தகம் செய்தது. இந்த நேரத்தில் வாசனைத் திரவியங்களை மட்டுமே அவர்கள் வர்த்தகத்தில் கையாண்டனர். 1608 ல் தலைவர் வில்லியம் ஹாக்கின்ஸ் ஜஹாங்கீரைச் சந்தித்தார். இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஜேம்ஸிடமிருந்து அவர் கொண்டுவந்த கடிதத்தை அவருக்குக் காட்டினார். அந்த கடிதத்தில் ஜேம்ஸ் I ஆங்கிலேய வர்த்தகர்களை நாட்டில் வணிகம் செய்ய அனுமதிக்குமாறு ஜஹாங்கீரிடம் கோரியிருந்தார். இந்தியாவில் ஆங்கிலேய வர்த்தகத்தை போர்ச்சுகல் மற்றும் சூரத் வர்த்தகர்கள் கடுமையாக எதிர்த்தனர். இதனால், ஜஹாங்கீர், ஜேம்ஸ் I விடுத்த வேண்டுகோளை நிராகரிக்க வேண்டியிருந்தது.

1609 ல் சூரத்தில், தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கு ஆங்கிலேயர்களுக்கு ஜஹாங்கீர் அனுமதியை வழங்கினார். கோல்குண்டாவில் வணிகம் செய்ய அந்த நிறுவனம், கோல்குண்டா சுல்தானிடம் அனுமதி பெற்றது. ஆனால், இதற்கு சுல்தான், நிறுவனம் ஆண்டிற்கு 500 பகோடாஸ் என்ற நிலையான ஆயத்த பணத்தை செலுத்த வேண்டும் என்று ஒரு நிபந்தனையை விதித்தார். 1651 ல் நவாப் ஷாஜா-உட்-தின் நிறுவனம் தங்களது வர்த்தக நடவடிக்கைகளை தொடர நிறுவனத்திற்கு அனுமதி வழங்கியது. அதற்காக நிறுவனம் ₹3,000 பணத்தை ஆண்டு தோறும் செலுத்த கடமைப்பட்டுள்ளது.

1656 ஆம் ஆண்டில், ஆங்கில வர்த்தகத்திற்கும் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டது. இந்த உத்தரவின்படி, சுங்கக் கட்டணம் அல்லது சுங்கவரி செலுத்த வேண்டிய தேவை இல்லாமல், நிலம் மற்றும் ஏற்றுமதி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள ஆங்கிலேயரின் அனுமதி கிடைத்தது.

1691 ஆம் ஆண்டில், சாயஸ்தா கானின் வாரிசாக இருந்த இப்ராஹிம் கான், ஆங்கிலேயாரின் ஆதரவில் ஒரு .:பர்மேன் யை வெளியிட்டார். இந்த .:பர்மேன் கருத்துப்படி, ஆங்கிலேயரின் வரி இல்லா வர்த்தகத்தை மேற்கொள்ள அனுமதி அளிக்கப்பட்டபோதிலும், 3,000 ரூபாயை ஆண்டு தோறும் அவர்கள் பணம் செலுத்த வேண்டும் என கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். 1691 க்கு பிறகு, வங்காளத்தின் தொங்கு மற்றும் எல்லைகளால் நிறுவனம் முன்னேறியது. 1696 ஆம் ஆண்டில், நிறுவனம் சாபா சிங்கிடமிருந்து அபாயத்திற்கு உள்ளாகிவிட்டது என்பதால், பர்ட்வானின் ஒரு ஜமீன்தார் அவர் நிறுவனத்திற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தார். இதன் உதவியுடன், நிறுவனம் தங்கள் தொழிற்சாலையின் அரணமைப்பதற்கான உரிமையை பெற்றது.

மூன்று கிராமங்களின் ஜமீன்தார்: சூடானுதி, கோவிந்தபூர் மற்றும் கலிகத்தா அல்லது கல்கத்தா ஆகியவை 1698 ல் ஆங்கிலேயருக்குத் தரப்பட்டது. இதற்குப் பதிலாக, ஜமீன்தார் ஆங்கிலேயரிடம் வழங்கப்படுவதற்கு முன்பு இந்த மூன்று கிராமங்களின் ஜமீன்தார் என்ற வகையில் அவர்கள் ₹1,200 ரூபாயாக செலுத்த வேண்டியிருந்தது. 1700 ல் வங்காளத்தின்

தொழிற்சாலைகளில் தனித்தனி ஜனாதிபதி மற்றும் ஆட்சிக்குழுவும் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டது. மேலும், ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு கோட்டையை கட்டியுள்ளனர். இந்த கோட்டைக்கு இங்கிலாந்து மன்னர் இரண்டாம் வில்லியம் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. பின்னர், இந்தக் கோட்டை, தொழிற்சாலைகளின் பொறுப்பில் இருந்த பேரவையின் ஆசனமாக மாறியது. இந்த பேரவையின் முதல் ஜனாதிபதியாகவும், ஆளுநராகவும் சர் சார்லஸ் ஐரே இருந்தார்.

1714 ல் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்திற்கு அனைத்து வர்த்தக வசதிகளையும் செய்து தர வேண்டும் என்று ஜான் சூர்மேன் என்பவரை டெல்லி நீதிமன்றத்திற்கு இங்கிலாந்து அனுப்பியது. சக்ரவர்த்தி .:பராகுசிங்கரை சந்தித்தபோது, சக்ரவர்த்தி ஒரு .:பர்மேனை வெளியிட்டார். அதன்படி, அந்த நிறுவனம் வங்காளத்திலும், மெட்ராஸ், பம்பாய் ஆகிய பகுதிகளில் விருப்ப சுதந்திர வணிகம் நடத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இதுதவிர, தனது சொந்த நாணயங்களில் நாணயச் சேர்க்கையும் செய்ய நிறுவனம் அனுமதித்தது.

பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு எதிராக ஆங்கிலேயர்கள்

1749 ல் பிரெஞ்சு நிறுவனம் ஆங்கில நிறுவனத்தின் தீவிர போட்டியாளராக தோன்றியது, ஆனால் பின்வரும் காரணங்களால் நீண்ட காலம் தொடர்ந்து இருக்க முடியாது:

- பிரெஞ்சு நிறுவனம் அரசாங்கத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது, ஆனால் அந்த நிறுவனத்தின் விவகாரங்களில் அரசு அதிக அக்கறை காட்டவில்லை. மறுபுறம் ஆங்கில நிறுவனம் ஒரு தனியார் அக்கறை கொண்ட நிறுவனம் ஆக உள்ளது.
- பிரெஞ்சு நிறுவனத்துடன் ஒப்பிடுகையில் ஆங்கிலேய நிறுவனம் அதிக பணம் வைத்து இருந்தது. ஆங்கிலேய வர்த்தகத்தின் பரப்பளவும் பரந்து விரிந்து காணப்பட்டது.
- ஆங்கிலேயர்கள் நீர்ப்பரப்பிலேயே வலுவாக இருந்தனர். அவர்களிடம் பெரிய கப்பல்கள் இருந்தன அதில், வணிகர்கள் வர்த்தக நடவடிக்கைகளுக்கு தொடர்ந்து பயணம் செய்து வந்தனர்.

ஆங்கிலேயருக்கும், பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் இடையேயான போர்

1746 முதல் 1763 ஆம் ஆண்டு வரை இந்தியாவில், ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனம் மற்றும் பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய நிறுவனம் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டு கொண்டனர். இந்த போர்கள் கர்நாடிக் போர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் வர்த்தகத்தில் தனியுரிமை பெறுவதற்காக ஒருவருக்கொருவர் போராடினர். தக்காணத்தில் இருந்த சுபேதார், இந்திய ஆட்சியாளர்களான முகலாயர்கள் இந்த போர்களில் பங்கேற்கவில்லை.

முதல் கர்நாடக போர் (1746–1748)

முதல் கர்நாடக போர் ஐரோப்பாவில் நடந்த நிகழ்வுகளால் நேரடியாக இணைக்கப்பட்டது. ஆஸ்திரியாவின் வாரிசுரிமை (1740–48) என்ற பிரச்சனையில் இங்கிலாந்து மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் போராடி வந்தனர். மார்ச் 1740 ல் போர் வெடித்ததும், இந்தியாவில் உள்ள இரண்டு நிறுவனங்களும் அதற்கான

இந்தியாவில் ஐரோப்பிய அதிகாரங்களுக்கு இடையேயான போட்டி

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

ஆயத்தங்களைத் தொடங்கின. 1742 ல் இருந்து இந்தியாவில் உள்ள பிரெஞ்சு தலைமை ஆளுநர், அரசியல் செல்வாக்கு மற்றும் பிராந்திய கட்டுப்பாட்டைப் பெறுவதற்கான தேவையை உணர்ந்தவராக இருந்தார். ஆனால் அவர் பல இன்னல்களை சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. அரசாங்கத்தின் நிறுவனமான பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய நிறுவனம், குழப்பத்தில் இருந்தது. சமீப காலத்தில் இந்நிறுவனத்தின் வர்த்தகம் அதிகரித்திருந்தாலும் அதன் செலவு அதன் வருமானத்தைவிட அதிகமாக இருந்தது. இயல்பாகவே அது பெரும் கடனாகக் மாறிவிட்டது. இது போதாது என்றால், இரு மூத்த தலைவர்களுக்கிடையிலான போட்டி-ரூப்ளிக்ஸ் மற்றும் லா போர்ப்டோனாஸ், பிரெஞ்சு நிலைமையை மோசமாக்கியது. ஜூலை 1746 ல், 10 கப்பல்கள், 406 வரிவிதிப்பு நியதிகள், 2,350 வெள்ளைக்கார வீரர்கள் மற்றும் 700 கறுப்பின வீரர்கள் ஆகியோருடன் லா போர்ப்டோனாஸ் பாண்டிச்சேரி அருகே வந்து சேர்ந்தது. அவர் பூரண சுதந்திரத்துடன் செயல்பட விரும்பினார், அதே நேரத்தில் தலைமை ஆளுநர் ரூப்ளிக்ஸ் தன்னை உயர்ந்தவர் என்று கருதினார்.

செப்டம்பர் 21, 1746 ல் லா போர்ப்டோனாஸ் தலைமையிலான பிரெஞ்சுப் படைகள், 7ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து ஒரு முக்கியமான ஆங்கில வர்த்தக மையமான மெட்ராஸ் ஐ கைப்பற்றியது. கர்நாடக நவாப் என்று அழைக்கப்படும் அன்வர்-உட்-தின், ஒரு பெரிய இந்திய படையை, பிரெஞ்சுக்காரர்களை மெட்ராஸை விட்டு விரட்டுவதற்கு அனுப்பினார். அவர் ஆங்கிலேயர்களால் 'வழிநடத்தப்பட்டார்' அடையாறு ஆற்றின் கரையில் நிகழ்ந்த (நவம்பர் 4, 1746) புனித தொனி என்ற போரில், அன்வருடன் என்பவரின் மகனான மஹ்.பூஸ் கான், பிரெஞ்சு தலைவர் பரடிஸால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். ஆயிரத்துக்கும் குறைவான வீரர்களை கொண்ட இவர், 10,000 ஆண்களோடு போராட வேண்டியிருந்தது. ஆனால், திறமையான அதிகாரிகள் தலைமையில் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஒழுக்கமான மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ராணுவத்தால் வெற்றி பெற்றது.

மறுபக்கத்தில் இருந்த ஆங்கிலேயர்கள் கடந்த 1748 அக்டோபர் 6 முதல் 15 வரை பாண்டிச்சேரியை முற்றுகையிட்டனர். ஆனால், ரூப்ளேக்ஸ் ஒரு வலுவான பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தி ஆங்கிலேயரை பின்வாங்கச் செய்தார். இந்த ரூப்ளேக்ஸ் பெற்ற வெற்றி அவரை இந்திய அரசவையில் அறியப்பட்ட, பிரபலமான நபராக ஆக்கி விட்டது. இந்த யுத்தம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தது அய்ஸ்-ல-சாபெல்லே (1748) என்ற ஒப்பந்தத்தின் கீழ் மெட்ராஸ் ஆங்கிலேயர்க்கு மீண்டும் கொடுக்கப்பட்டது. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் மெட்ராஸுக்கு ஈடாக கியூபெக் (கனடா) பெற்றனர். பாண்டிச்சேரியை தாக்கமாட்டோம் என்று ஆங்கிலேயர்கள் வாக்குறுதி அளித்தனர்.

முதல் கர்நாடக யுத்தம், இந்தியப் படைகளின் உதவியுடன் ஐரோப்பியர்களின் ஒரு சிறிய படையை தாக்கி, பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு பாடம் கற்பித்தது மற்றும் ஐரோப்பிய பாணியில் மிகப் பெரிய இந்தியப் படைகளை எளிதாக தோற்கடித்த பிறகு அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.

அரசியல் ஆதாயங்களைப் பெறுவதற்காக, ஹைதராபாத் மற்றும் கர்நாடகம் ஆகிய உள்விவகாரங்களில், ரூப்ளேக்ஸ் தலையிடத் தொடங்கினார். சுதந்திர ஐதராபாத் இராச்சியத்தின் நிறுவனர் சின் க்கிளிச் கான் நிசாம்-உல்-முல்க் 1748 ஆம் ஆண்டு இறந்தார். நசீர் ஜங் என்ற மகனுக்குப் பதிலாக நிசாம் என்ற மூத்த பேரனான முஸப்பார் ஜாங்கை

டுப்ளேக்ஸ் ஆதரித்தார். கர்நாடக நவாப், அன்வார்தீன் 1749 ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். மறைந்த நவாப்பின் முறைகேடாகப் பிறந்த மகனான முகம்மது அலிக்கு எதிராக கர்நாடக அரசின் அரியணையில் இருந்த சந்தா சாஹிப் டுப்ளேக்ஸ் ஆதரித்தார். ஹைதராபாத்தின் நசீர் ஜங் மற்றும் கர்நாடகாவின் முஹம்மத் அலி ஆகியோரின் ஆதரவை தவிர ஆங்கிலேயரின் வேறு வழியில்லை. இவ்வாறாக இவ்விரு அரசுகளில் வாரிசு யுத்தம் இரண்டாம் ஆங்கிலோ-பிரெஞ்சுப் போருக்கு இட்டுச் சென்றது (1749–1754).

இரண்டாவது கர்நாடக யுத்தம் (1749–1754)

ஆங்கிலமும் பிரெஞ்சுக்காரர்களும் ஐரோப்பாவில் அமைதி கொண்டிருந்த சமயத்தில் போர் தொடங்கியது. இவர்கள் இருவரும் இந்தியாவில் வர்த்தக மேலாதிக்கத்திற்காக போராடிக்கொண்டிருந்தனர் என்பதையும் மற்றும் அவர்களின் பாரம்பரிய போட்டியின் காரணமாக மட்டும் அல்ல என்பதையும் இது நிரூபித்தது.

ஆகஸ்ட் 3ஆம் தேதி, 1749 அன்று சிப்பாய்களுடன் பிரெஞ்சு படையினர் (பாரசீக மொழியில் இருந்து) ஆற்காடு, கர்நாடக தலைநகர் ஆம்பூரில் தாக்குதல் நடத்தினர். அதில், அன்வார்தீன் கொல்லப்பட்டார். அவரது மூத்த மகனான முஹப்பியூஸ் கான் பிடிபட்டார். ஆனால் அவரது இளைய மகன் முகமது அலி கான் வால்லாஜா தப்பி ஓடினார். அவர், திருச்சினோபோலோவில் அடைக்கலம் பெற்றார், அவர் தன்னை ஆற்காடு நவாப் என்று அறிவித்துக் கொண்டு ஆங்கிலேயரிடமிருந்து ஆதரவைப் பெற்றார். சந்தா சாஹிப் மற்றும் பிரெஞ்சு அதிகாரி, ஜாக் லா திருச்சினோபோலோவை கைப்பற்றினர். இந்த நெருக்கடியான நிலையில், ஒரு இளம் ஆங்கில அதிகாரி ராபர்ட் கிளைவு, 1751 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 11 அன்று, 200 ஐரோப்பிய படையினர்கள் மற்றும் 300 சிப்பாய்களுடன் மட்டுமே இருந்த ஆற்காட்டை கைப்பற்றினார். இதன் நோக்கம், சந்தா சாகிப்பிடமிருந்து திருச்சினோபோலோவை கைப்பற்றுவது ஆகும். இந்தத் திட்டம் வேலை செய்து, சந்தா சாகிப் தனது பெரிய படையை, திருச்சினோபோலோவிலிருந்து, ஆற்காடு நோக்கி முற்றுகையிடும் பொருட்டு, முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டியிருந்தது. கிளைவ் மற்றும் அவரது சிறிய இராணுவம் 50 நாட்கள் முற்றுகையில் இருந்தது. சந்தா சாகிப் விலக வேண்டியிருந்தது. பின்னர் ஆங்கிலேயர்கள் அவரையும் அவரது இந்திய கூட்டாளிகளும் பல இடங்களில் தோற்கடித்தனர் அவர் சரணடைந்ததோடு இறுதியாக மரணதண்டனையும் நிறைவேற்றப்பட்டது.

எனினும், ஹைதராபாத் மீதான பிரான்சின் ஆதிக்கம் தொடர்ந்தது. முசாஃபர் ஜங், தக்காணத்தின் நிஜாம் மற்றும் சுபேதார் என பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டார். இதற்குப் பதிலாக வால்டாவுர் ஜாகீர் உசேன் என்ற இடத்தில் கிருஷ்ணவிடமிருந்து ஒரு பரந்த பகுதியின் கட்டளையைப் பெற்றது. 1751 ல் முசாஃபர் ஜங் கொல்லப்பட்டாலும், அவருக்குப் பின் வந்த சலாப்ட் ஜங், பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் தனக்கு இருந்த 'நட்பை' தொடர்ந்தார். ஐதராபாத்தில் உள்ள பிரெஞ்சு அதிகாரியான பஸ்ஸி, மொகலாயப் பேரரசர் அகமது ஷாவுடன் 'ஃபார்மேனை' பெறுவதிலும் வெற்றி கண்டார் மற்றும் சலோபாட்டை தக்காணத்தின் ஆட்சியாளராக உறுதிப்படுத்தினார்.

கர்நாடக நாட்டில் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் தோல்வி பெரும் பின்னடைவாக அமைந்தது. எப்போதும் குழப்பத்தில் இருந்த பிரான்ஸ் அரசால், இந்த

இந்தியாவில் ஐரோப்பிய அதிகாரங்களுக்கு இடையேயான போட்டி

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

தோல்வியை தாங்க முடியவில்லை. இது 1754 ல் பிரான்சின் டூப்லெஸ்யை நினைவு கூறுகிறது. இரண்டாவது கர்நாடகப் போர், நிஜாம் அரசவையில் ஒரு இடத்தில், கர்நாடக மற்றும் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தைப் பெற்று, ஆங்கிலேயதுவத்துடன் முடிவடைந்தது.

மூன்றாவது கர்நாடகப் போர் (1758–63)

மூன்றாம் கர்நாடகப் போர் (1758–63) ஐரோப்பாவின் ஏழு ஆண்டுகள் போர் உடன் தொடங்கியது. இந்த யுத்தம் கர்நாடக யுத்தம் போல நின்றவிடவில்லை. போர்ட் செயின்ட் புனித டேவிட் மற்றும் லெப்டினன்ட் கொலோனல் என்ற ஆங்கிலேய ஆளுநரான ராபர்ட் கிளைஸ், 1757 ல் வங்காளத்தில் பிரெஞ்சு குடியேற்றத்தை நடத்திய சந்தன் நகரைச் கைப்பற்றினார். பிளாசிப் போரில் (ஜூன் 23, 1757), வங்காளம் என்ற பகுதியில் உள்ள சிராஜ்-உட்-தாலா ஆகியோருக்கு எதிரான வெற்றிக்கு நவாப் பொறுப்பாவார். இதனால், நிதியளவில் ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனி அதிக அளவில் பாதுகாக்கப்பட்டது.

எனினும், போரின் மிக தீர்க்கமான போட்டிகள், கர்நாடக போராட்டங்களில் நடைபெற்றன. பிரஞ்சுக்காரர்களின் கவுன்ட் டி லால்லியை பாண்டிச்சேரியின் புதிய ஆளுநராக பிரஞ்சால் நியமிக்கப்பட்டார். செயின்ட் டேவிட்டை முற்றுகையிட்ட அவர், 1758 ஜூன், 2ம் தேதி பிடிபட்டார். அவர்கள் நாகூரை கைப்பற்றி தஞ்சையிலும் புகுந்தனர். பின்னர் அவர் மெட்ராலை தாக்கினார். அங்கு அவருக்கு உதவ பஸ்ஸியை அழைத்தார். இது ஹைதராபாத் பிரெஞ்சு கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்த காரணத்தால் ஏற்பட்ட கலங்கம் ஆகும். பஸ்ஸி வர தயக்கம் காட்டினார். 80 மைல்கள் நீளமும் 20 மைல் அகலமுள்ள நிலப்பரப்பை வழங்க பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் சலாபாத் ஐங்கை கட்டாயப்படுத்தியது. பிளாசிப் வெற்றிக்கு பின்னர், கர்னல் ஃபோர்டே தலைமையில் ஆங்கிலேயப் படைகள் வடக்கு சர்க்கார் (டிசம்பர் 1758) மற்றும் மகுலிபட்டினத்தை (ஏப்ரல் 1759) கைப்பற்றினர். ஆனால் மிக உறுதியான போர் நடைபெற்றது (ஜனவரி 22, 1760) அங்கு, ஐயர் கூட் தலைமையில் ஆங்கிலத் முற்றுகை இடுதலால் லல்லி தோற்கடிக்கப்பட்டார். பாண்டிச்சேரிக்கு லில்லி திரும்பினார், இது ஆங்கிலேயரால் முற்றுகையிடப்பட்டது மற்றும் லாலி 1761 இல் சரணடைய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

ஏழு ஆண்டுகால 'போர் 1763 ல் முடிவடைந்து மற்றும் பாரிஸில் (பிப்ரவரி 10, 1763) ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டது. மற்ற செயல்பாடுகளில், பாண்டிச்சேரிக்கு ஐந்து வர்த்தக துறைமுகங்களையும், பல்வேறு தொழிற்சாலைகளையும் கொண்டு சென்று, ஒரு வர்த்தக மையமாக, எந்த ஒரு வழிவகையிலும், ராணுவமும் இல்லாமல், பிரான்சுக்கு செல்ல வேண்டும் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டது.

லல்லி, பிரான்ஸ் நாடு திரும்பியதும் தேசத் துரோக குற்றம் சாட்டப்பட்டு தூக்கிலிடப்பட்டார். அவர் பழிக்கு இறை ஆக்கப்பட்டார். பிரெஞ்சுத் தோல்விகளுக்கு லல்லி மட்டுமே காரணம் என்று குற்றம் சாட்டுவது தவறானது. ஆனால் அவருடைய சில நகர்வுகள் ஹைதராபாத்திலிருந்து வரும் பஸ்ஸி (1758) என்று அழைக்கப்பட்டாலும், பிரெஞ்சு தோல்விக்கான உண்மையான

காரணம் அதன் நிறுவனத்தின் கட்டமைப்பிலும் பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் மற்றும் அணுகுமுறையில்தான் உள்ளது.

இந்தியாவில் ஐரோப்பிய அதிகாரங்களுக்கு இடையேயான போட்டி

பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய நிறுவனம் ஒரு அரசு நிறுவனமாக இருந்தது. அவர்களின் இயக்குநர்கள் மகுடம் சூட்டி நியமிக்கப்பட்டனர். இந்த நிறுவனத்தின் சோம்பேறித்தனமும் அதிகாரத்துவ கட்டுப்பாடும் சுதந்திர இந்தியாவின் பல பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் அதிகாரத்துவ கட்டுப்பாட்டுடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. மறுபுறம், ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய நிறுவனம், சுதந்திரமான நிறுவனம் மற்றும் தனிப்பட்ட முயற்சி ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலான ஒரு தனியார் நிறுவனமாக இருந்தது. அரசாங்கத்தை சாராமல் இருந்தது மற்றும் ஆசிய வர்த்தகத்தில் இலாபம் ஈட்டியது.

பிரெஞ்சு இந்தியாவை நோக்கி கவனம் செலுத்தவில்லை, ஏனெனில் அவர்களின் முன்னுரிமை ஐரோப்பாவாக இருந்தது, ஆனால் இங்கிலாந்து கடல் மற்றும் தொலைதூர நிலங்களில், குறிப்பாக இந்தியாவின் மீது முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தி வந்தது. ஆங்கிலேயர்களைப் போலன்றி இந்தியாவின் சிக்கலான அரசியல் சூழலை பிரெஞ்சுக்காரர்கள் புரிந்து கொள்ள தவறிவிட்டனர். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கடற்படை மேலாதிக்கத்தில் ஆங்கிலேயருடன் போட்டியிட தவறிவிட்டனர்.

இவ்விதம் மூன்றாவது கர்நாடகப் போர் இந்தியாவில் பிரெஞ்சு சவாலை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தது மற்றும் இது பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் இந்தியாவில் நிறுவப் பெற வழி வகுத்தது.

பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு எதிராக ஆங்கிலேயர்களின் வெற்றிக்கு காரணங்கள்

1. ஆங்கில நிறுவனம் ஒரு தனியார் நிறுவனமாக இருந்தது-இது மக்களிடையே தன்னம்பிக்கை உணர்வை உருவாக்கியது, பிரெஞ்சு நிறுவனம் அரசுக்குச் சொந்தமான ஒன்றாக இருந்தது.
2. ஐரோப்பாவில் இங்கிலாந்தின் மிகச்சிறந்த புவியியல் நிலை நிலவியது. இங்கிலாந்தின் ஒப்புமை பாதுகாப்பு நிலைப்பாட்டை ஒப்பிடும்போது, போர் நேரத்தில் பிரான்ஸ் அதன் எல்லையில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது.
3. ஆங்கிலேயக் கடற்படை பிரெஞ்சுப் கடற்படையை விட உயர்ந்தது. இது இந்தியா மற்றும் பிரான்சில் உள்ள பிரெஞ்சுத் உடைமைகளுக்கு இடையே உள்ள தொடர்பை துண்டிக்க உதவியது.
4. இந்திய விவகாரங்களில் பிரெஞ்சு அரசாங்கம் ஆர்வம் கொண்டிருக்கவில்லை.
5. ஆங்கிலேயர்கள் கல்கத்தா, பம்பாய், மெட்ராஸ் ஆகிய மூன்று இடங்களில் இருந்தனர். ஆனால் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் பாண்டிச்சேரியில் மட்டுமே இருந்தனர்.
6. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தங்கள் வர்த்தக ஆர்வத்தை தங்கள் பிராந்திய குறிக்கோளோடு தாழ்த்திக் கொண்டார்கள். இது பிரெஞ்சு நிறுவனத்திற்கு நிதி உதவி செய்தது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. இந்தியாவுடன் வர்த்தக உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் முதல் பிரெஞ்சு நிறுவனம் பெயர் ?
2. 1674 ல் இந்தியாவில் டச்சு தலைநகராக எந்த மாநிலம் ஆனது?
3. கேப்டன் வில்லியம் ஹாக்கின்ஸ் இந்தியாவில் வர்த்தகம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும் என்ற ஜேம்ஸ் I இன் வேண்டுகோளை ஜஹாங்கிர் ஏன் நிராகரித்தார்?
4. 1691 ல், சாய்ஸ்தா கானின் வாரிசாக இருந்த இப்ராஹிம் கான், ஆங்கிலேயனுக்கு ஆதரவாக ஒரு ஃபர்மேனை வெளியிட்டார். இந்த ஃபர்மேன் எதைப்பற்றியது?

3.3 பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தின் எழுச்சி

1717 ல் மொகலாயப் பேரரசர் ஒரு ஃபர்மேனை வெளியிட்டார். அதில் ஆங்கில கிழக்கிந்திய நிறுவனத்திற்கு சிறப்பு சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருந்தது. அதாவது, வங்காளத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மற்றும் ஏற்றுமதியாகும் பொருட்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. எனினும், இந்த சலுகை, எந்த வரியையும் செலுத்தாமல் வங்காளத்தில் வர்த்தகம் செய்ய முடியும் என்பதை உறுதி செய்யவில்லை. மற்ற இந்திய வர்த்தகர்கள் போன்ற நிறுவன ஊழியர்கள் வரி செலுத்த வேண்டியிருந்தது. இந்த ஃபர்மேன் -இன் தவறான விளக்கம், வங்காளத்திலும், நிறுவனத்தின் நவாபுகளுக்கு இடையில் ஏற்பட்ட தகராறுக்கும் காரணமாக அமைந்தது. முர்ஷித் குலி கானிலிருந்து அலிவர்தி கான் வரை, வங்காளத்தின் அனைத்து நவாபுகளும், அந்த நிறுவனத்தின் தவறான ஃபர்மேன் விளக்கத்தின் மீது அனுதாபம் கொள்ள மறுத்ததோடு, தாஸ்டாஸ்க்களை தவறாக பயன்படுத்தினாலும்கூட ஒரு பெரும் தொகையை இழப்பீடாக வழங்க வேண்டும் என்றும் கட்டாயப்படுத்தினார்கள்.

1741 ஆம் ஆண்டில், முகமது ஷா ரங்கலா மொகலாயப் பேரரசு, வங்காள ஆளுநராக இருந்த அலிவர்தி கான், தன்னை சுயாதீனமாக அறிவித்து கொண்டு முர்ஷிதாபாத்தில் தனது தலைநகரத்தை நிறுவினார். 1756 ல், அலிவர்தியின் மறைவு மற்றும் எந்த ஒரு சரியான வாரிசும் இல்லாத நிலையில், பல பிரிவினரும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து தேர்வு செய்யப்பட்ட வேட்பாளரை வங்காளத்தின் நவாப் என்று ஆக்கி விட்டனர். அலிவர்தி அவரது பேரன், தனது இளைய மகளின் மகனான சிராஜ்-உட்-துல்ஹா, நவாப்பைக் கையகப்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பினார் என்றாலும், முன்பு அரியணையில் இருந்த ஷௌத் ஜாங் (பூர்ணியாவின் பாஜா) மற்றும் கஸிதி பேகம் போன்ற பிற போட்டியாளர்களால் அலிவர்தி ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. அரசாட்சி சூழ்ச்சிகளை அதிகரித்ததன் எதிரொலியாக, ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய நிறுவனம், நவாபுக்கு எதிராக, வேலை செய்யும் பிரிவுகளில் வெற்றி பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றதன் மூலம் நவாபின் ஒரு தலைகீழான மோதலுக்கு அது இட்டுச் சென்றது.

18ஆம் நூற்றாண்டில் வங்காளம் மிகவும் செழிப்பான மாகாணமாக இருந்த நிலையில், ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனி பொருளாதார ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும், மிகுந்த இலாபகரமாகக் கருதுகிறது.

எனவே வங்காளத்தில் மேலும் தங்கள் நிலையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள அவர்கள் விரும்பினார்கள் என்பது இயற்கையே. இவர்கள் கல்கத்தாவில் தங்கள் செயற்பாடுகளை அடித்தளப் படுத்த விரும்பினார்கள். வங்காளத்திலும் மற்ற ஐரோப்பியச் போட்டியாளர்கள் இருந்தனர். டச்சுக்காரர்கள், சின்ஹுவில் தங்கள் தொழிற்சாலை வைத்திருந்தனர் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள், சந்தர்பநாநவில் தங்கள் தொழிற்சாலையை வைத்திருந்தனர்.

சிராஜ்-உட்-தால்ஹ் 1756 ல் வங்காள நவாப் ஆனார். வாரிகரிமையால் மகிழ்ச்சியாக இல்லாத குடும்பத்தில் பல பகைமைகளைப் பெற்றதைத் தவிர, அவர் முதிர்ச்சியற்ற நிலையில், சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ள போதுமான திறன்களை கொண்டிருக்கவில்லை. தெற்கில், இங்கிலாந்து கிழக்கிந்திய நிறுவனமும், பிரெஞ்சுக்காரர்களும் ஒருவருக்கொருவர் எதிராக போட்டியிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். நவாப் சிராஜ்-உட்-தால்ஹாவின் ஒப்புதலை பெற முற்படாமலேயே, ஆங்கிலேயர்கள் கல்கத்தாவில் கோட்டைகளை கட்டத் தொடங்கிவிட்டனர். அவர்கள் தங்கள் இராணுவ ஆதாரங்களை பெருக்கவும், 1717 இன் ஃபர்மேன் -ஆல் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தஸ்தாக்ஸ்களை துஷ்பிரயோகம் செய்தும் நவாப்பின் உத்தரவை அலட்சியம் செய்ய கூட தேர்ந்தெடுத்தனர். மேலும், நிறுவன ஊழியர்கள் 1717 அன்று ஃபார்மான் வழங்கிய சலுகைகளை தவறாகப் பயன்படுத்தி தங்களது தனிப்பட்ட வர்த்தகத்துக்கு சலுகைகளை வழங்கி வந்தனர். வங்காளத்திற்கு மேலும் பொருளாதார இழப்பை ஏற்படுத்திய நிலையில், இந்திய வர்த்தகர்களின் தஸ்தாக்ஸ்களை விற்பனை செய்வதன் மூலம் அதிகாரிகள் இலாபம் ஈட்ட ஆரம்பித்தனர். சிராஜ் ஆங்கிலேயரை நோக்கிய அதிருப்திக்கான மற்றொரு காரணம், அவர்களது உணர்வுபூர்வமான நடவடிக்கைகளுக்காக ராஜ ராஜபல்லாவ என்பவரின் மகனான சிராஜ் போஏ கிருஷ்ண தாஸ் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்தது.

பிளாசிப் போர் (1757)

நிறுவனத்தின் மேன்மையான தன்மானத்தைத் தண்டிப்பதற்காக, சிராஜ்-உட்-தால்ஹ் பதிலடி கொடுத்தார், 1756 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 16, அன்று கல்கத்தாவை தாக்கியது மற்றும் 1756 ஆம் ஆண்டு 20 ஜூன் அன்று அவரது ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவந்தது. ஆங்கிலேயர்களின் படைகள் சாதகமற்ற நிலையில் இருந்தது மற்றும் நவாப்பின் பிரம்மாண்டமான படை அவர்களது படைகளுடன் பொருந்தவில்லை. பெரும்பாலான ஆங்கிலேயர்கள் புல்டாவிற்கு தப்பி ஓடினர், மீதமுள்ளவர்கள் இருபது மைல் தூரத்தில் உள்ள ஹூக்லியில் கைதிகளாக வைக்கப்பட்டனர்.

அவற்றை முற்றிலும் புல்டாவிலிருந்து நிர்மூலமாக்காமல், அந்த ஆங்கிலேயரை ஃபுல்டாவில் இருந்து வெளியே கொண்டு போக அனுமதித்திருக்க வேண்டும். மீண்டும் கல்கத்தாவை கைப்பற்றிவிட்ட பின்னர், தனது நிலைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவும் மற்றும் எந்த எதிர் தாக்குதலில் இருந்தும் அதன் பாதுகாப்பை உறுதி செய்துக்கொள்ளவும் அவர் முயலவில்லை. இத்தகைய தவறுகள் வரலாற்றில் அரிதாகவே காணப்படுகிறது. ஜனவரி 1757 ல் ராபர்ட் கிளைவு மற்றும் வாட்சன் தலைமையிலான இங்கிலாந்து படைகள் கல்கத்தாவை தாக்கி அதை மீண்டும் கைப்பற்றினார்கள். சிராஜ்-உட்-தால்ஹ், அலிநகர் ஒப்பந்தத்திற்கு

இந்தியாவில் ஐரோப்பிய அதிகாரங்களுக்கு இடையேயான போட்டி

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

உடன்பட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார் (கல்கத்தா 9 பிப்ரவரி 1757) அவர்களின் அனைத்துக் கூற்றுக்களையும் ஒப்புக் கொண்டது. தமது நிலையை வலுப்படுத்திய ஆங்கிலேயர்கள் நவாபை மேலும் சங்கடப்படுத்த விரும்பினர். மார்ச் 1757 ல் சந்தர்பநாத்தின் பிரெஞ்சு குடியேற்றத்தை எதிர்த்து தங்கள் படைகளை அனுப்பி வைத்தனர்.

ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போரிடுவதற்கு சிராஜ் பிரெஞ்சு ஆதரவைப் பெற விரும்பியதால், பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஆக்கிரமிப்பை தவிர்க்க அவர் கிளைவ்வைக் கோரினார். இது நவாபுக்கு எதிராகவும், அரசாங்கம் மற்றும் ராணுவத்திலும், சிராஜ்உடன் மீர் சாஃபர், மீர் பக்ஷி, ஜகத் சேட் மற்றும் அமீன் சந்த் ஆகியோரின் வாரிசுரிமை குறித்து அதிருப்தியடைந்த அரசவை மற்றும் கூட்டாளிகளுடன் சேர்ந்து சதி செய்ய தூண்டியது.

மீர் ஜாஃபர் மற்றும் ராய் டியூலேப் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டதன் விளைவாக, சிராஜ் ஒரு பெரிய படைப்பிரிவுடன் ஆயுதம் வைத்திருந்த போதிலும், பிளாசிப் போரில் ராபர்ட் கிளைவ்வின் கீழ் ஆங்கிலேய வீரர்களின் சிறிய படையால் தோற்கடிக்கப்பட்டார் (23 ஜூன் 1757). சிராஜ்-துலாஹ் சிறைபிடிக்கப்பட்டார், இறுதியில் மீர் ஜாஃபர் என்பவரின் மகன் மீரான் ஆல் கொல்லப்பட்டார். வங்காளத்தின் சிம்மாசனத்தில் இருந்த மீர் ஜாஃபர் என்பவரை கிளைவ் வைத்துக் கொண்டார். நவாபுக்குப் பதிலாக, மீர் ஜாஃபர், ஆங்கிலேயரிடம் பெரும் தொகையையும், 24 பர்கானாக்களை கொண்ட ஒரு பகுதியையும் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. வங்காளத்திலிருந்து சூறையாடப்பட்ட செல்வ வளத்துடன், கிட்டத்தட்ட 300 படகுகளை வில்லியம் கோட்டைக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருந்தது என்ற உண்மையினால், அந்த கொள்ளைப்பொருள் பெரும் விளைவித்தது.

உண்மையில், பிளாசிப் போர் என்பது ஒரு போர் அல்ல. நவாப்பின் படை மீர் ஜியர் மற்றும் ராய் துர்லபா தலைமையில் இருந்தது. அவர்கள் ஆங்கிலேயரை நோக்கி தங்கள் விசுவாசத்தை மாற்றிக் கொண்டு ஆங்கிலேயப் படைகளிடம் போட்டியிட எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை. மேலும் பல பரிசுகளையும், நிறுவனத்தின் ஊழியர்களிடமிருந்து லஞ்சத்தையும் பெற வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் அதிகரித்தபோது, மீர் ஜாஃபர் விரைவில் மங்ககிப்போக ஆரம்பித்தது. இந்த நிறுவனத்தின் எதிர்பார்ப்புகளை மேலும் நிறைவேற்ற முடியாமல் மீர் ஜாஃபர் இருந்த போது, அவருக்கு பதிலாக ஆங்கிலேயரை அவருடைய மகன் மீர் காசிம் மாற்றினான். புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட நவாப், பர்த்வான், மிட்னாபூர் மற்றும் சிட்டகாங் ஆகிய மாவட்டங்களின் ஜமீன்தார்களை வழங்கி, அவர்களுக்கு விலையுயர்ந்த பரிசுகளை வழங்கி, ஆங்கிலேயரின் அருட்கொடைகளை வென்றார்.

பிளாசிப் இன் விளைவுகள்

ஒரு புகழ்பெற்ற வரலாற்றாசிரியர் சர் ஜகத்நாத் சர்க்கார் கூற்றுப்படி, 23 ஜூன் 1757 -ல் இந்தியாவில் இடைக்காலத்தின் இறுதியும் நவீன காலத்தின் தொடக்கமும் குறிக்கப்பட்டது. இது, பிளாசிப் போரை பின்பற்றி (1757–76) வந்த ஆண்டுகள் நடைமுறையில் பேசப்பட்டது, அது ஒரு தலைமுறையை கூட கடக்காமல் போரில் இருந்து வெளியேறப் போவதாக அறிவித்து.

குறிப்புகள்

நவாபுவின் டர்பாரில் உள்ள நிறுவனத்தின் குடியிருப்பாளர் லூக் டிப்சன், போஸ்ட்-பிளாசிப் வங்காளத்தை பற்றி தனது கருத்துகளைக் கூறினார். “இந்த நேரத்தில் கம்பெனியின் சேவகர்களால் மகிழ்ச்சிபெற்ற பொதுக் கருத்து என்னவென்றால், பிளாசிப் போர் என்பது எங்களை அதே நிலைமைக்கே மீட்டெடுத்ததுதான், கல்கத்தாவை கைப்பற்றுவதற்கு முன்பு நாம் (சிராஜ் உட-தால்ஹ்) (சுபேதார்) என்று இருந்தது. , ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் வர்த்தகப் தன்மைக்குள் திரும்பினர். “போரின் தொடக்கத்திற்கு முன்னர் (5 ஜூன் 1757 இல்) கையெழுத்திடப்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தில் மீர் ஜாபர் மீது நவாபின் பதவிக்கு பல தடைகள் விதிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடுகள் ஏற்கெனவே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்ற உண்மையை இந்த கவனிப்பு புறக்கணித்துள்ளது.

ஆனால், பிளாசிப் வங்காளத்தின் சரியான சட்ட ஆட்சியாளர்களான ஆங்கிலேயரை உருவாக்கவில்லை. கல்கத்தாவில் வசிக்கும் மற்ற ஆங்கிலேய அதிகாரிகள் பிரிட்டிஷ் பாடங்களில்ல என்று கல்கத்தா உயர் நீதிமன்றம் அதையும் சுட்டிக் காட்டியது. இவ்வாறு போஸ்ட் பிளாசிபுக்கு, ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் ‘வியாபார குணத்தை’ கொட்டவில்லை. பக்சார் போரில் ஆங்கிலேயர் (1764) வெற்றி பெற்ற போது இது மிகவும் வெளிப்படையாயிற்று. ஆனால் ஆங்கிலேயரின் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் படிப்படியாக, அதிக நன்மைகளைப் பெற வேண்டும் என்ற உறுதியுடன் அரசியல் ரீதியாக மாறி, மேதாவி கைப்பாவை நவாப் மீர் ஜாபர் மேலும் சலுகைகளை ஒப்புக் கொள்ள அழுத்தம் கொடுத்துள்ளது. இக்காலகட்டத்தில் மராட்டியர்கள் பாணிபாதிஸ் ஒரு அரைவைப் தோல்வியைச் சந்தித்ததோடு, பிரெஞ்சுக்காரர்களும் தென்னிந்தியாவின் ஒரு கப்பல் உடைவின் காரணமாக பெரும் இழப்புக்களை அடைந்தனர். இதன் மூலம் வங்காளத்தில் ஆங்கிலத்தை எதிர்க்க தீவிரமான போட்டியாளர்களை விட்டுவிட்டனர்.

பிளாசிப் போருக்குப் பிறகு மராட்டியர்கள் தோற்கடிக்கப்படுவார்கள் அல்லது பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அதைக் கட்டுப்படுத்திவிடுவார்கள், அதன்மூலம் ஆங்கிலேயர்கள் வங்காளத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டைப் பெற அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என்பது முற்றிலும் எதிர்பாராதது. அடுத்த பத்து ஆண்டுகளின் நிகழ்வுதான் ஒரு புதிய ஆட்சியாக பாரத்தின் செல்வாக்கை மாற்றியது.

பிளாசிப் போருக்குப் பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் சில உடனடி இராணுவ மற்றும் வர்த்தக ஆதாயங்களை பெற்றுள்ளனர். அவர்கள், ‘இயற்கை மற்றும் கலையின் மிக மதிப்புவாய்ந்த உற்பத்தியில் மூன்று மாகாணங்களில், தங்கள் நிலைப்பாட்டை அரசியல் ரீதியாக உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள அவர்கள் உழைத்தார்கள். வங்காளத்திலிருந்து பிரெஞ்சுக்காரர்கள் வெளியேற்றப்பட்ட போது அவர்களது நம்பிக்கை மேலும் மேலும் ஏற்றம் பெற்றது. தெற்கில் தமது நிலையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். உண்மையில், ஆங்கிலத்தின் மின்னழுத்தங்கள் என்று ஊகிக்கும் கிளைவர், லண்டனில் மன்னரின் அரசாங்கத்தில் ஒரு முக்கிய உறுப்பினரான முதியவருக்கு, வங்காளத்தின் மீது நேரடியான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்து பிரிட்டிஷ் பேரரசின் அடித்தளத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டனர்.

3.3.1 இரட்டை அரசாங்கம்

வங்காளத்தின் வரலாற்றில் அலகாபாத் (1765) என்ற உடன்படிக்கை, இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் நிர்வாக அமைப்பின் அஸ்திவாரத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு புதிய நிர்வாகப் பொறிமுறையை உருவாக்கக் கூடிய அளவுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. எனவே, நவாப்பின் நிர்வாக அதிகாரங்கள் அனைத்தும், பொறுப்புணர்வு இல்லாத புதிய பொறிமுறையை அதற்கு எதிர்மாறாக கொண்டு வந்து இருந்தன.

அரசின் இரட்டை முறையை நன்கு புரிந்து கொள்ள, திவானி, நிஜமாத் ஆகிய செயல்கூறுகளை நாம் பொருள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். முகலாய காலத்தில் மாகாண நிர்வாகம் இரண்டு மட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது: நிஜமாத் (இராணுவ பாதுகாப்பு, காவல் மற்றும் நீதி நிர்வாகம்). ஆகியவை சுபேதார் அல்லது ஆளுநர் மற்றும் அவரது அதிகாரிகளினால் கவனிக்கப்பட்டன, மற்றும் திவானி விவகாரங்கள் (வருவாய்கள் மற்றும் நிதிகளின் மேலாண்மை), மற்றொரு சுபேதார் கீழ் அத்தகைய அதிகாரிகள் போன்ற மற்ற அதிகாரிகளினால் கையாளப்பட்டன. இந்த அதிகாரிகள் மத்திய அரசுக்கு பதில் மனு கொடுத்து ஒருவருக்கொருவர் செக் வைத்தனர். ஒளரங்கசீப் இறந்தபோது, முர்ஷித் குலி வங்காளத்திற்கு பொறுப்பாக இருந்தனர்.

அலகாபாத் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டதன் மூலம் (ஷா ஆலம் II), ஆங்கிலேயர்கள் ₹26 லட்சம் மற்றும் 53 லட்சம் ஆண்டு ஓய்வூதியமாக, முறையே, திவானி மற்றும் நிஜமாத் உரிமைகளை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எனினும், நவாஸிடமிருந்து மொகலாயப் பேரரசர் மற்றும் நிசாத் சக்திகளிடம் இருந்து திவானி உரிமையை இந்நிறுவனம் பெற்றது. பிப்ரவரி 1765 அன்று நவாப் நஜம்-உத்-டவுலா உடன் கையெழுத்திட்டிருந்த உடன்பாட்டில், இராணுவம், பாதுகாப்பு மற்றும் வெளியுறவுத் துறை உட்பட அனைத்து நிசாத் அதிகாரங்களையும் இந்நிறுவனம் ஏற்கனவே பாதுகாத்திருந்தது. நிறுவனம் அனைத்து நிர்வாக செயல்பாடுகளையும் அவரது கட்டுப்பாட்டையும், திவானி, நிஜமாத் செயற்பாடுகளும் அதன் இந்தியப் பிரதிநிதிகளால் கையாளப்பட்டன. நவாப் மற்றும் கம்பெனி ஆகிய இரண்டையும் இந்த நிர்வாகப் பொறிமுறையில் ஈடுபடுத்தும் போது, அது வங்காளத்தின் இரட்டை அல்லது இரட்டைத் அரசு என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

இந்த இரட்டை அரசாங்கத்தினால் நிர்வாகத்தில் பாதிப்பு ஏற்பட்டது. ஒழுக்கமும் ஒழுங்கும் இல்லாத போதிலும் வியாபாரம் மற்றும் வணிகம் பாதிக்கப்பட்டதால், வர்த்தகர்கள் ஏறக்குறைய பால், பட்டு, துணிநூல் போன்ற தொழில்கள் சரிந்தன. விவசாயம் செழித்தோங்கும் நிலையில், விவசாயமே விளைச்சல் பெற முடியவில்லை. இதனால் விவசாயிகள் வறுமையை ஒழிக்க வேண்டும். பெரும் வெடிப்பு 1770 பஞ்சம், நிறுவனத்தின் மறைமுக ஆளுகைக் கொள்கையின் குறைபாடுகளை பிரதிபலித்தது. சுமார் 10,000,000 மக்கள் பஞ்சத்தில் உயிர் இழந்தனர். இது வங்காளத்திலும் பீகாரிலும் மூன்றில் ஒரு பங்கினர். எனினும் இந்த காலப்பகுதியில் திகைப்பில் இருந்த மக்கள், இறந்தவர்கள் மீது உணவளித்துக் கொண்டிருந்த போது, அவர்களின் சட்டவிரோத தனியார் வர்த்தகத்தில், நிறுவனத்தின் சேவகர்கள் மற்றும் கோஸ்டஸ் தொடர்ந்து இருந்தனர். மிகவும் அதிகமான தானிய வகைகளை

ஏகபோகமாக நிலைநிறுத்தும்போது, விவசாயிகளிடமிருந்து அவர்கள் அடுத்தடுத்த அறுவடைகளுக்கு பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய விதைகளை கூட கைப்பற்றினர்.

இந்தியாவில் ஐரோப்பிய அதிகாரங்களுக்கு இடையேயான போட்டி

கார்லியர் கவர்னர் கப்பலின் (1769–1772) கீழ் உள்ள நிறுவனம் அதிக இறப்பைத் மேற்பார்வையிடத் தேர்ந்தெடுத்தது. நிலவரி குறித்த எந்த ஒரு பதிவும், அதற்குப் பதிலாக, அடுத்த ஆண்டு 10 சதவீதமாக அதிகரித்துவிட்டது.

குறிப்புகள்

அதிக இறப்பு விகிதம் வேளாண்மையில் இருந்து அதிகம் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட உற்பத்தியை பாதித்து, மாகாணத்தின் பொருளாதார கிணற்றை கடுமையாக பாதித்தது. வருவாய் செலுத்தும் திறன் குறைந்து விட்டதால், ஜமீன்தார்கள் போதிய வருவாய் பெற முடியவில்லை. இது நிறுவனத்தின் வருமானத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அது அதன் சாகுபடியாளர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்களை இழந்துவிட்டது.

வங்காளத்தின் இறையாண்மை ஆட்சியாளராக கிழக்கிந்திய கம்பெனி

கிளைவ் இன் இரட்டை அரசாங்கம் முற்றிலும் தோல்வியை நிரூபித்தது. 1772 ல் வாரன் கவர்னராக இருந்து வங்காளத்தின் ஆளுநரானார். ‘முகலாய இறையாண்மையின் முகமுடி’ வங்காளத்தின் மண்ணிலிருந்து, ஆங்கிலேயரை சரியான ஆட்சியாளர்களாக ஆக்க திட்டமிட வேண்டும். கம்பெனி ஊழியர்கள் இரட்டை நிர்வாகத்திற்கு பொறுப்பாக இருந்தனர். நவாஸுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு இல்லை. இரண்டாம் ஷா ஆலம் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஓய்வூதியம் நிறுத்தப்பட்டது. அவர் அலகாபாத் மற்றும் கோர்டாவுடன் சேர்ந்து, ஷாஜா-ரன்-துல்ஹு பகுதிக்கு விற்கப்பட்டார்.

இந்த வகையில், இரண்டு பத்தாண்டுகளில், வங்காளத்தின் நிர்வாகக் கடன்முறை அந்த நிறுவனத்திற்கு சென்றது. துரதிர்ஷ்டவசமாக நிறுவனத்தின் கீழ் ஆட்சி, மிகவும் வளமான, தொழில்வளர்ச்சி அடைந்த மாகாணம் விரைவில் வறுமையிலும், தொற்று நோய்களுக்கும் ஆளாகி, பெரும் வறுமையில் வாடும் நிலை உருவானது. வங்காளத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டைப் பெற்று ஆங்கிலேயன் ஒரு காலனிய சாம்ராஜ்யத்தை உருவாக்கி அதன் ஏகாதிபத்திய வடிவமைப்புகளை நிறைவேற்றுவதிலும் வெற்றி பெற்றாகிவிட்டது.

3.3.2 பக்ஸார் போர்

பக்ஸார் போர் (1764) என்பது பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் தலைமையின் கீழ் ஹெக்டர் முன்ரோ மற்றும் வங்காளத்தின் நவாப் மீர் காசிம் ஆகியோரின் ஒருங்கிணைந்த கூட்டுப் படைகள் ஆகியவற்றிற்கு இடையேயான படைகளுக்கு இடையே போரிட்டது. அவதத்தின் நவாப் ஷாஜா-உத்-தவுலா மற்றும் மொகலாயப் பேரரசர் ஷா ஆலம் II.

ராபர்ட் கிளைவும் அவரது கம்பெனி அதிகாரிகளும் நவாப்பின் பொக்கிஷங்களை முழுவதுமாக காலி செய்தபோது, மேலும் எந்த ஆதாயங்களையும் பெற முடியாது என்று மீர் ஜாஃபர் எண்ணினார்கள். ஹோர்வெல் போன்ற ஆங்கில அதிகாரிகள் சிலர் மீர் ஜாஃபர் எதிராக கூடம் கொண்டிருந்தனர். மீர் ஜாபிரின் மருமகன் மீர் காசிம், செப்டம்பர் 27, 1760 அன்று நவாப் என்ற முறையில் அவருக்குப் பதிலாக பதவி ஏற்றான். தனது நவாபத்தின் வெகுமதிகள் என்ற முறையில், மீர் காசிம் பர்தவன், மிட்னாபூர்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 75

குறிப்புகள்

மற்றும் சிட்டாகன் ஆகியவற்றை கிழக்கு இந்தியா கம்பெனிக்கு ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. தலைநகரை முரகருக்கு மாற்றினார். ஆரம்ப ஆண்டுகளில் அவர் ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால், கம்பெனி ஊழியர்களால் தஸ்திக்கங்களின் அதிகரிப்பு தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. அதன் விளைவாக கருவூலத்திற்கு ஏற்பட்ட இழப்புகள், தஸ்தக் முறையை ஒழித்து, அனைவருக்கும் வணிகம் பற்றிய தீர்வைத் தரவில்லை. இது மீர் காசிம் மீதான நிலைபாட்டை விரைவுபடுத்தியது. மீர் ஜாஃபர் நவாபினால் மீண்டும் பதவியில் இருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டார். மீர் காசிம் (22 அக்டோபர் 1764) அன்று இரண்டாம் ஷா ஆலம், மொகலாயப் பேரரசர் ஷாஜா-உத்-தவுலா மற்றும் அவாத்தின் நவாப், ஆகியோருடன் இணைந்து ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக ஒரு பக்ஸார் தாக்குதலை நடத்தத் திட்டமிட்டான். இருப்பினும் முன்னேறிய வெடிமருந்துகளுடன் கூடிய ஆயுதம், நன்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்ட மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஆங்கிலேயப் படைகளுக்கு எதிராக இந்திய இறையாண்மைகளின் கூட்டுப் படைகள் வெற்றிபெற முடியாது. பக்ஸார் தோல்வி இந்தியாவில் தொழில்துறை மற்றும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் பற்றாக்குறை இருந்தது என்பதை அது தெளிவுபடுத்தியுள்ளது.

ஜமீர் ஜாஃபர் வங்காளத்தின் அரியணைக்கு மீண்டும் வந்த பிறகு, 1765 ஆம் ஆண்டில் அலாகாபாத்தில் ஷா ஆலம் உடன் உடன்படிக்கை ஒன்றை பேச்சுவார்த்தை நடத்தியது, இதன் மூலம் நிறுவனத்திடமிருந்து 26 லட்சம் ரூபாய் ஒய்வூதியத்திற்கு பதிலாக, வங்காளத்தின் நவாபிலிருந்து 53 லட்சம் ரூபாயை நிறுவனத்திற்கு டிவானி உரிமையை ஏற்றுக்கொண்டது. அதே உடன்படிக்கையுடன் ஒரு கட்சியாக இருந்த ஷாஜா-உத்-தவுலா, முகலாயர்களுக்கு அலாகாபாத்தையும், காரா என்ற ஜமீன்தாரையும், ஒரு ஆங்கிலேய விசுவாசியான பலாந்த் ராயையும், ஒரு பகுதியாக கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டார்.

வங்காளத்தில் 1765 க்கும் 1772 க்கும் இடைப்பட்ட, ஒரு புதுமையான நிர்வாக எந்திரம், இரட்டை நிர்வாக அமைப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அந்த நிறுவனத்தின் சம்மதத்துடன் நவாப், ராஜா ஷிதாப் ராய் மற்றும் ரெஜா காணை துணை திவான்ஸ் ஆக நியமித்தார். உண்மையில் நவாபிற்கு பதிலாக ஆங்கிலத்திற்காக பணியாற்றுவதற்கு நியமனம் செய்யப்பட்டார். திவானி உரிமைகளை (வருவாய் சேகரிப்பு அதிகாரம்) பெற்றதன் மூலம், அந்த நிறுவனம் உண்மையில் நடைமுறையில் அதிகார சக்தியாக மாறியது. அதே நேரத்தில் நவாப் உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் நிர்வாகத்திற்கு பொறுப்பான தலைவராக இருந்தார். இந்த ஏற்பாட்டின் மூலம் அப்பகுதி மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இத்தகைய ஒரு முடிவின் பின்னணியில் உள்ள நோக்கத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு, இந்த நிர்வாக அமைப்பு, நிறுவனம் அடிப்படையில் வர்த்தக அமைப்பாக இருந்ததால், நிர்வாகம் தொடர்பான விவகாரங்களில் நிறுவனம் அனுபவமற்றதாக பிரதிபலித்தது நியாயப்படுத்தப்படலாம்.

1765 முதல், இந்த நிறுவனம் வங்காளத்தின் உண்மையான இறைமை பெற்றது. அனைத்து இராணுவ மற்றும் அரசியல் விவகாரங்களில் பிரத்யேக உரிமைகளை பெற்று வந்தது. வங்காளத்தின் உள்ளேயும், வெளியேயும் ஆங்கிலேயர்களின் பாதுகாப்பிற்காக நவாப் பொறுப்பேற்றது. கிழக்கிந்திய கம்பெனி, வங்காளம், பீகார், ஒரிசா ஆகிய வரிவருவாய்களை சேகரிக்கும்

உரிமையை அவர்களுக்கு அளித்தது. நீதி மற்றும் காவல் உரிமைகள் என்ற நிஜமாத் தொழிற்பாடுகள் மீது இந்நிறுவனம் மறைமுகமான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்ததோடு, துணை உபதேசியை நியமிக்க உரிமை உள்ளது.

இந்தியாவில் ஐரோப்பிய அதிகாரங்களுக்கு இடையேயான போட்டி

பக்ஸார் போரின் அரசியல் தாக்கங்கள்

பக்ஸார் போர் வங்காளத்தின் மீது ஆங்கிலேயரின் கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்டியது. இந்திய ஆட்சியாளர்களின் அரசியல் மற்றும் இராணுவ குறைபாடுகளை, மொகலாயப் பேரரசின் சீரழிவை, பக்ஸார் வெளிப்படுத்தியது. நவாப்பின் நீதிமன்றத்தில் பெருகிய சூழ்ச்சிகள் மற்றும் பிரிவுகளுடன் மற்றும் நிலையான நலன்களுடன் நுழைவதற்கு, ஊழல் அதிகரித்தது மற்றும் கிளைவ் போன்ற நிறுவன அதிகாரிகளும் செல்வந்தர்களாக மாற வாய்ப்பை பயன்படுத்தினர். ஷாஜா-உத்-தவுலா மற்றும் ஷா ஆலம் II ஆகியோரால் கையெழுத்திட்ட அலஹாபாத் உடன்படிக்கை, அவதத்தில் சுதந்திரமாக வர்த்தகம் செய்ய உரிமை பெற்றது. ஷாஜா-உத்-தவுலா மற்றும் ஷா ஆலம் ஆகிய 2 பேரும் ஆங்கிலேயருடன் இணைந்து நடத்திய அலகாபாத் உடன்படிக்கை, அவாத் நகரில் சுதந்திரமாக வர்த்தகம் செய்யும் உரிமையை வழங்கியது. மேலும் அந்த ஆங்கிலேயரால் அவாத் என்ற இடத்தில் ஒரு படையை நிலைநிறுத்துவதற்கு உரிமை இருந்தது. அது ஷாஜா-உத்-தவுலா மூலம் பராமரிக்கப்படும். வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஒரிசாவில் உள்ள திவானி உரிமைகளை ஆங்கிலேயருக்கு மாற்றுவதற்கு பதிலாக, ஷா ஆலம் II, கோரா மற்றும் அலகாபாத் ஆகியவற்றையும், 26 லட்சம் ஆண்டு ஓய்வூதியத்தையும் பெற்றார்.

குறிப்புகள்

பக்ஸார் போரின் விளைவுகள்

ஷாஜா-உத்-தவுலா உடனான மீர் காசிம் தலைமையிலான கூட்டணியால் பக்ஸார் போர் முடிவுக்கு வந்தபோதிலும், அது வங்காளத்தில் அரசியல் விளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும், முரோரின் தாக்குதலுக்கு முன்பே, கூட்டணியை உடைக்க மீர் காசிம் எடுத்த முடிவு அவரைக் காப்பாற்றியது. ஷாஜா-உத்-தவுலா, பக்ஸாரின் தோல்வியால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டதே அவரை பெயரளவிலான சக்தியாக ஆக்குவதாகத் தோன்றுகிறது. வட இந்தியாவில் அவர் வைத்திருந்த செல்வாக்கு மிக்க நிலை ஒரே இரவில் சுருண்டு விட்டது. இழந்த தனது கௌரவத்தை திரும்ப பெற, வாரணாசி, சுகர் மற்றும் அலகாபாத் ஆகியவற்றை இணைத்துக் கொள்ள அவர் முயன்றார். ஆனால் அவரது படைகள் அவரைத் தளமாகக் கொண்டு முன்னேற முடியவில்லை. ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து மற்றொரு தாக்குதலை நடத்த முயன்று, அவர் வேறு அதிகாரங்களுடன் நட்பு கொள்ள இடம் சென்றார். தன் குடும்பத்தின் பாரம்பரிய விரோதிகளாய் இருந்த ருஹெலஸ் மற்றும் பங்காஷ் ஆப்கானியர்களிடமும் அவர் தஞ்சம் கோரினார். எனினும், அவரது முயற்சிகள் அனைத்தும் பயனற்றதாகி விட்டதால், மே 1765 ல் ஆங்கிலேயரிடம் சரணடைந்து புகலிடம் கோரினார். ஷாஜா சரணடைவதற்கு முன்னர் ஷா ஆலம் ஆங்கில மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களின் பாதுகாப்பின் கீழ் இருந்தார்.

ஆங்கிலேயர்களுக்கு இராணுவ பக்சார் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பிளாசிப் என்ற ஆங்கில வெற்றி, அவரது தளபதிகள் துரோகம்

குறிப்புகள்

செய்த போது, சிராஜ் தோல்வியை சந்தித்ததால், அது முற்றிலும் பாராட்டுக்குரியதல்ல. எனினும், பக்ஸார் மீது காட்டிக்கொடுக்கும் நிகழ்வு எதுவும் இல்லை. ஷாஜா போன்ற அனுபவமிக்க அரசியல் செல்வாக்குள்ள ஆளுமையைத் தோற்கடிப்பதில் ஆங்கிலேயப் படைகள் வெற்றி பெற்றன. வங்காளத்தில் தமது நிலையை நிலைநாட்டிய பின்னர், வட இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கத்திற்கான பாதையை பக்ஸார் நிறுவியது.

அலகாபாத் ஒப்பந்தம்

மே 1765 ல் கிளைவ் இரண்டாவது முறையாக வங்காளத்தின் ஆளுநரை ஒப்படைத்தார். ஷாஜா மற்றும் ஷா ஆலம் ஆகியோரை சமாளிக்க, உரிய வழிமுறைகளை கம்பெனி அதிகாரிகள் தேடிவந்தனர். ஏற்கனவே ஆங்கிலேய படைகளின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்த ஷாஜா ஆட்சி நிலவரங்கள் தொடர்பாக மேலும் இணைப்பு திட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. அவாத் மற்றும் அலகாபாத் ஆகிய இரண்டையும் ஆளுகின்ற புதிய பொறுப்பு ஆங்கிலேயரை புதுமையான வடிவமைப்புகளை தேட தூண்டியது.

அலகாபாத் உடன்படிக்கையின்படி, ஷாஜா-உத்-டவுலா உடன் வரையப்பட்ட இறுதி உடன்படிக்கை (ஆகஸ்ட் 1765), அலகாபாத் மற்றும் கொரா தவிர ஷாக்குக்கு சொந்தமான பிரதேசங்கள் பின்வருமாறு வழங்கப்பட்டன. ஷா ஆலம் க்கு அலகாபாத், கொரத் ஆகியவை வழங்கப்பட்டது. மேலும், ஷாஜா தனது ஜமீன்தாரி வாராணசியில் இருந்து முறையாக வருவாய் பெறுவது உறுதி செய்யப்பட்டது, பக்ஸார் காலத்தில் அவர்களுக்கு உதவி புரிந்ததற்காக, பாலந்த் சிங்கிற்கு ஆங்கிலேயரால் வழங்கப்பட்டது. இந்த வகையில், அந்த நிறுவனம் நவாபுடன் 'நிரந்தரமான மற்றும் உலகளாவிய சமாதானம், உண்மையான நட்பு மற்றும் உறுதியான ஒன்றியத்தை' நிறுவியது. ஒரு மூன்றாம் தரப்பினர் அதிகாரங்களில் ஏதேனும் ஒன்றை தாக்கினால், ஒப்பந்தத்திற்கு மற்றொரு கட்சி தனது படைகளை முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ பகிர்ந்துகொள்வதன் மூலம் ஊடுருவதை வெளியேற்றுவதற்கு அவருக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. நவாப்பிற்கு உதவி செய்தால் அந்த நிறுவனத்தின் ராணுவத்தின் செலவுகளை நவாப் சுமக்க வேண்டியிருந்தது. எனினும், அந்நிறுவனம் தனது சேவைகளைப் பயன்படுத்திய போது, நவாபின் படையின் செலவுகளை அந்த நிறுவனம் சந்தித்திருந்ததால் அது தெளிவாகவில்லை. மேலும் நவாப் போர் இழப்பீட்டுத் தொகையாக 50 லட்சம் செலுத்த வேண்டும் மற்றும் தனது பகுதிகளில் கடமை இல்லா வர்த்தகத்தை தொடர நிறுவனத்திற்கு அனுமதி வழங்க வேண்டும்.

வங்காளத்தின் நவாப் கைப்பாவைகள்

பக்ஸாருக்கு பின் மீர் ஜாஃபர் ஆங்கிலேயரால் வங்காளத்தின் அரியணையில் மீண்டும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். மீர் ஜாஃபர் தனது படைகளை குறைக்க ஒப்புக்கொண்டதன் மூலம் நவாப்பின் ராணுவ அதிகாரங்களை மேலும் குறைத்துவிட்டார். இந்த நிலையில் வங்காளத்தில் எந்த ஒரு வலுவான அரசியல் அல்லது நிர்வாக மாற்றத்தையும் அவரால் கொண்டுவர முடியவில்லை. ஏனெனில் அவர் மிகவும் பலவீனமான ஆளுமை கொண்டவர்.

அவர் எதிர்கொள்ள வேண்டிய விரும்பத்தகாத அரசியல் சூழ்நிலையை கருத்தில் கொண்டு ஒரு எதிர்மறை அணுகுமுறையை உருவாக்கினார். (தொழுநோயால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என நம்பப்படுகிறது). பக்ஸார் என்ற இடத்தில் ஆங்கிலேய வெற்றி பெற்றது. மீர் ஜாஃபர் மறைவு வங்காளத்தில் நவாபுகளின் தலைவியை முத்திரையிட்டு, வங்காளத்தில் பிரிட்டிஷ் பேரரசுக்கு அடிக்கல் நாட்டியது.

இந்த நிறுவனம் நஜ்ம்-உத்-துல்ஹ, மீர் ஜாஃபர் இன் சிறு மகன் நவாப் ஆகியோரை, தன்னுடன் ஒப்பந்தம் செய்து, அந்த சிம்மாசனத்தில் ஆங்கிலேயரை முழுமையாக கீழ்ப்பட வைத்தது, ஆங்கிலேய முகமது ரேஸா கான், நவாப்பின் துணை ஆளுநரை ஆங்கிலத் திசைகள் மூலம் நியமித்தார். கான் முழு நிர்வாகத்தையும் பார்த்தார். ஆளுநர் மற்றும் கவுன்சிலின் ஒப்புதலோடு மட்டுமே அவரால் மாற்றப்பட முடியும். வருவாய் கலெக்டர்களை நியமித்து, நீக்கும் போது, கவர்னர் மற்றும் கவுன்சிலின் ஒப்புதல் கூட அவசியமாக இருந்தது.

இதையடுத்து நவாப்பின் நிலை மேலும் மோசமடைந்தது. 1765 மே மாதம் தனது இரண்டாம் ஆட்சிக்கான ஆட்சிக்காலம் முடிந்த பிறகு, கிளைவ் நஜ்முத்-தவுலாவை ₹50 இலட்சம் ஆண்டு ஓய்வூதியத்திற்கு ஈடாக அனைத்து வருவாயினையும் நிறுவனத்திற்கு வழங்கினார். 1766 ல் நஜ்முத்-தவுலா இறந்த போது, அவரது சிறிய சகோதரர் சைஃப்-உத்-தவுலாவால் வெற்றி பெற்றார், அவருக்கு ₹12 லட்சம் ஓய்வூதியம் மட்டுமே வழங்கப்பட்டது. அவர் இறப்பதற்கு முன்பு (1770) 1766 ல் ஆங்கிலேயருடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். அதன் மூலம் அவர் வங்காள, பீகார், ஒரிஸா ஆகிய மாநிலங்களின் நிர்வாகம் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களையும் ஆங்கிலேயருக்கு வழங்கியிருந்தார்.

அவரது சிறிய சகோதரர் முபாரக்-துல்வாட், நஜ்மண் தால்ஹா வெற்றி பெற்றபோது, ஓய்வூதிய தொகை, ₹10 லட்சமாக மேலும் குறைக்கப்பட்டது. நவாபுகளின் அதிகாரங்கள் முற்றிலும் சுருண்டவை என்று 1775 அன்று கல்கத்தாவில் உள்ள உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி ஒருவர் நவாப்பின் நிலை தொடர்பாக, அவரை 'ஒரு வைக்கோல் மனிதன்' என்று குறிப்பிட்டது தெளிவாக தெரிகிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

5. இரட்டை அரசின் முடிவு என்ன?
6. பக்ஸார் போரில் போர் வளையத்தை அடையாளம் காணுங்கள்.
7. பக்ஸார் போரின் அரசியல் தாக்கங்களை வெளிக்காட்டுக.
8. பக்ஸார் போரின் விளைவுகள் யாவை?

3.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. தொகுப்புகள் இந்தியாவுடன் வர்த்தக உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்ட முதல் பிரெஞ்சு நிறுவனமாக இருந்தது.

இந்தியாவில் ஐரோப்பிய அதிகாரங்களுக்கு இடையேயான போட்டி

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

2. 1674 ல் பாண்டிச்சேரி டச்சு தலைநகராக மாறியது.
3. இந்தியாவில் ஆங்கிலேய வர்த்தகர் நிறுவுவதற்கு போர்ச்சுகல் மற்றும் சூரத் வர்த்தகர்கள் கடுமையாக எதிர்த்ததால், கேப்டன் வில்லியம் ஹாக்கின்ஸ் இந்தியாவின் வணிகத்தை நிறுவ வேண்டும் என்று ஜேம்ஸ் I விடுத்த வேண்டுகோளை ஜஹாங்கீர் நிராகரித்தார்.
4. 1691 ல் ஷாஸ்தா கானின் வாரிசாக இருந்த இப்ராஹிம் கான், ஆங்கிலேயரின் ஆதரவில் ஒரு ஃபர்மான் வெளியிட்டார். இந்த ஃபர்மான் கருத்துப்படி, ஆங்கிலேயரின் கடமை இல்லா வர்த்தகத்தை மேற்கொள்ள அனுமதி அளிக்கப்பட்டபோதிலும், அவர்கள் ஆண்டுதோறும் '₹3,000 செலுத்த வேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர்.
5. இந்த இரட்டை அரசாங்கத்தின் முடிவு, நிர்வாகத்தை மோசமாக பாதித்திருந்தது. ஒழுக்கம், ஒழுங்கு எதுவும் இல்லை. வணிகம் பெரும் இழப்பை சந்தித்தது.
6. பக்ஸார் போர் (1764) ஹெக்டர் முன்ரோ தலைமையிலான பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் கட்டளையின் கீழ் சக்திகளுக்கிடையில் போரிட்டது. மற்றும் வங்காளத்தின் நவாப் மீர் காசிம் ஆகியோரின் கூட்டுப் படைகள் ஷா-தாலா அவாத் நவாப் மொகலாயப் பேரரசர் ஷா ஆலம் II.
7. பக்ஸார் போர் வங்காளத்தின் மீது ஆங்கிலேயரின் கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்டியது.
8. பக்ஸார் போரின் விளைவுகள் வருமாறு:
 - ஆங்கில மேலாதிக்கத்தை ஷா ஆலம் ஏற்றுக்கொண்டார்.
 - ஆங்கிலேயருக்கு இராணுவ பக்ஸார் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

3.5 சுருக்கம்

- இந்தியாவுடன் வர்த்தக உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்ட முதல் பிரெஞ்சு நிறுவனமாக கம்பெனியே டெஸ் இண்டீஸ் இருந்தது.
- பிரான்சின் அப்போதைய அரசர் லூயிஸ் XIV 1664 ல் இந்த நிறுவனத்திற்கு அதிகாரத்தை வழங்கினார்.
- 'கிழக்கு இந்தியத் தீவுகள் அணியின் லண்டன் வர்த்தக நிறுவனங்களின் ஆளுநரும், நிறுவனமும்' என்ற நிறுவனம், ராணி எலிசபெத்தின் மூலம் ராயல் சாசனத்தை வழங்கியது.
- 1746 முதல் 1763 வரை ஆங்கில கிழக்கிந்திய கம்பெனி மற்றும் பிரெஞ்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஆகியவை இந்தியாவில் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டனர். இந்தப் போர்கள் கர்நாடக போர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.
- முதல் கர்நாடக போர் ஐரோப்பாவில் நடந்த நிகழ்வுகளால் நேரடியாக இணைக்கப்பட்டது. ஆஸ்திரியாவின் வாரிசுரிமை (1740-48) என்ற பிரச்சனையில் இங்கிலாந்து மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் போராடி வந்தனர்.

- 1717 ல் மொகலாயப் பேரரசர் ஒரு ஃபர்மானை வெளியிட்டார். அது ஆங்கிலேயரின் கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு சிறப்புச் சலுகைகள் வழங்கியது. அதாவது, வங்காளத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்தது.
- நிறுவனத்தின் மேன்மையான தன்மனத்தைத் தண்டிப்பதற்காக, சிராஜ்-உத்-தவுலா மார்ச் 16, 1756 அன்று கல்கத்தாவை பதிலடி கொடுத்தது மற்றும் 20 ஜூன் 1756 அன்று அவரது ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவந்துள்ளது.
- புகழ்பெற்ற வரலாற்றாளரான சர் ஐகத்நாத் சர்க்கார் கூற்றுப்படி 23 ஜூன் 1757, இந்தியாவில் இடைக்காலத்தின் இறுதியையும் நவீன காலத்தின் தொடக்கத்தையும் குறிக்கிறது.
- வங்காள வரலாற்றில், அலபாபாத் (1765) உடன்படிக்கை இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் நிர்வாக முறைக்கு அடித்தளமாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு புதிய நிர்வாக முறைமைக்கு இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.
- பக்ஸார் போர் (1764) என்ற பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் தலைமையின் கீழ் ஹெக்டர் முன்றோ, வங்காளத்தின் நவாப் மீர் காசிம் ஆகியோரின் கூட்டுப் படைகளின் கட்டளையின் கீழ் படையினர-ிடையே போரிட்டது ஷா-உத-தாலா அவாத் நவாப் மொகலாயப் பேரரசர் ஷா ஆலம் II.

இந்தியாவில் ஐரோப்பிய அதிகாரங்களுக்கு இடையேயான போட்டி

குறிப்புகள்

3.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- சுபேதார்: சுபேதார் நேபாள ராணுவம், இந்திய இராணுவம் மற்றும் பாகிஸ்தான் இராணுவம், பிரிட்டனைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் மற்றும் அதற்கு மேல் செயல்படாத அதிகாரிகளைக் கீழே உள்ள ஒரு வரலாற்று தரவரிசை ஆகும்.
- இரட்டை அரசு: வங்காளத்தின் இரட்டைத் அரசாங்கம், ராபர்ட் கிளைவின் அறிமுகப்படுத்திய இரட்டை ஆட்சி முறை ஆகும். பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி, உண்மையான அதிகாரத்தை பெற்றது. ஆனால் நிர்வாக பொறுப்பு மற்றும் பொறுப்புடைமை வங்காள நவாபிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.
- சிப்பாய்: அது பிரிட்டிஷ் அல்லது மற்ற ஐரோப்பிய கட்டளைகளின் கீழ் பணியாற்றும் ஒரு இந்திய சிப்பாயைக் குறிக்கிறது.
- திவானி உரிமை: அவைகள் பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய நிறுவனத்திற்கு வருவாயைச் சேகரித்து சிவில் வழக்குகளை முடிவு செய்ய வழங்கப்பட்ட உரிமைகள் ஆகும்.

3.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. இந்தியாவில் நிரந்தர வர்த்தக உறவுகளை ஏற்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்ற முதல் பிரெஞ்சு நிறுவனம் எது?

இந்தியாவில் ஐரோப்பிய அதிகாரங்களுக்கு இடையேயான போட்டி

குறிப்புகள்

2. மூன்றாவது கர்நாடக யுத்தம் எப்பொழுது ஆரம்பமாகியது?
3. ஆங்கிலேயர்களை இந்தியா வர ஊக்குவித்ததற்கான காரணங்கள் எவை?
4. இரட்டைக் அரசாங்கத்தின் இயல்புகள் யாவை?
5. பக்ஸார் போருக்கு வழிவகுத்த காரணங்கள் யாவை?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. இந்தியாவில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தொழிற்சாலைகளை எப்படி நிறுவினார்கள்?
2. பிரிட்டிஷ்-பிரெஞ்சுப் போட்டியைப் பற்றி விரிவாக தருக.
3. பக்ஸார் போர், அதன் அரசியல் தாக்கங்கள் மற்றும் விளைவுகள் பற்றி விளக்கமாக தருக.
4. பிளாசிப் போர் மற்றும் அதன் விளைவுகள் பற்றி விளக்குக.
5. 'வங்காளத்தின் கைப்பாவை நவாப்புகள்' என்ற சொல்லைக் குறித்து, அலகாபாத் உடன்படிக்கை பற்றி குறிப்பு வரைக.

3.8 மேலும் படிக்க

சந்திரா, பிபின். 2009. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்வான்ஸ்.

டியூப்-பானர்ஜி, இஷிதா. 2015. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. கேம்பிரிட்ஜ்: கேம்பிரிட்ஜ் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.

தாரிக், முகம்மது. 2007. நவீன இந்திய வரலாறு. புது தில்லி: டாடா மெக்ரா-ஹில் கல்வி.

பாண்டியோபதியா, ஷெகரா. 2004. ப்ளாஸ்ஸி முதல் பார்ட்டி வரை: நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்வான்ஸ்.

சென், S.N. 2006. நவீன இந்திய வரலாறு. புது தில்லி: நியூ ஏஜ் இன்டர்நேஷனல்.

சோப்ரா, P.N. 2003. நவீன இந்தியாவின் ஒரு விரிவான வரலாறு. புது தில்லி: ஸ்டெர்லிங் பப்ளிசர்

அலகு 4 பிரிட்டிஷ் தலைமை ஆளுநர்கள் – I

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 4.0 அறிமுகம்
- 4.1 நோக்கங்கள்
- 4.2 ராபர்ட் கிளைவ் மற்றும் அவரது நிர்வாகம்
- 4.3 வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ்
- 4.4 காரன்வாலிஸ் பிரபு
- 4.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 4.6 சுருக்கம்
- 4.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 4.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 4.9 மேலும் படிக்க

4.0 அறிமுகம்

நீங்கள் அறிந்து கொண்ட படி, கிழக்கிந்திய நிறுவனம் வணிகத்தை தொடர்வதற்காக, ஆங்கிலேய வணிகர்களின் குழுவினரால், ஒரு கூட்டு பங்கு நிறுவனமாக நிறுவப்பட்டது. அவர்களுடைய வணிகம், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தை நோக்கி முக்கியமாக மையக் குவிப்பைக் கொண்டிருக்கிறது. 1599-ல் அரச சாசனம் வழங்கியதன் மூலம், இந்த நிறுவனம் ஐரோப்பாவின் இதே போன்று உருவான கிழக்கிந்திய நிறுவனங்களின் பழமையான நிறுவனங்களில் ஒன்றாக மாறியது. பணக்கார ஆங்கில வணிகர்கள் மற்றும் உயர்குடியும், கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் பங்குகளை சொந்தமாக வைத்துள்ளனர். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு அந்த நிறுவனத்தில் பங்குகள் இல்லை. அவர்கள் விஷயத்தில் குறைந்தபட்ச கட்டுப்பாடு மட்டுமே இருந்தது. இந்தியாவில் நிர்வாக மற்றும் பொருளாதார செயல்பாடுகளை நீண்ட காலத்திலிருந்து இந்தியா ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தாலும், 1757-ல் பிளாசிப் போர், 1764-ல் பக்சார் போர் போன்றவை நடந்த பின்னர், இந்தியாவில் அவர்களின் ஆட்சி செம்மையாக மாறியது. 1858 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசின் சட்டம் வந்த பிறகுதான், இந்தியா பிரிட்டிஷ் மகுடத்தின் நேரடி ஆட்சியின் கீழ் வந்தது.

ஆங்கிலேயர்கள், அவர்கள் இருந்த நிலத்தின் பூர்வீககாரர்கள் அல்ல என்பதால், மக்களின் நம்பிக்கையை வெல்ல முடியவில்லை என்று அறிந்திருந்தனர். எனவே, அவர்கள் இந்தியாவின் மீது கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வருவதற்காக, பொதுமக்கள் ஆதரவை விட, உயர்ந்த படைகள் மீது கவனம் செலுத்தினர். இந்தியாவிலிருந்து திரும்பியதன் பேரில், வெலிங்டனின் சகோதரரான வெல்லெஸ்லி பிரபுவின் கீழ் இந்தியாவில் பணியாற்றினார். 'இந்தியாவின் ஆட்சி முறை, அதிகார அடித்தளம், அதை ஆதரிக்கும்

குறிப்புகள்

முறைகள் மற்றும் அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பது ஆகிய முறைகள், அதே நோக்கத்திற்காக ஐரோப்பாவில் பின்பற்றப்படும் முறைமைகள் மற்றும் விதங்களில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவை. நிறுவனத்தின் எல்லா சக்திக்கும் கருவாக அந்த வாள் இருக்கிறது என்று அவர்கள் நம்புகின்றனர்.’ பிளாசிப் போருக்கிடையே (1757) நடைபெற்ற நூற்றாண்டுகளில், 1857 என்ற மாபெரும் கலகம், கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் கீழ், பெரிய அளவில் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு எழுச்சிகளுக்கு சாட்சியாக இருந்தது. இந்த நேரத்தில், இந்நிறுவனம் வெறும் வணிகம் மற்றும் வணிக வியாபார நிறுவனத்திடமிருந்து இந்தியாவில் ஒரு பெரும் சக்தியாக விளங்குகிறது. நிறுவனத்தின் ஆட்சிப் பகுதிகள், கிழக்கே வங்காளத்திலிருந்து இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் பரவியதோடு, பிரிட்டிஷ் ‘இந்தியப் பேரரசு’ என்று அழைக்கப்படுகிறது. தொடக்கத்தில் வங்காள ஆளுநராக இருந்த அந்த நிர்வாகி, பின்னர் ஆட்சி பகுதிகள் விரிவடைந்தபோது, அந்த நிர்வாகி இந்திய தலைமை ஆளுநராக பொறுப்பேற்றார். அப்போது, அதே அளவு வியாபாரமும், இலாபங்களும் நிறுவனத்தில் கூடியிருந்தது. நிறுவனத்தின் வணிக நலன்களை பாதுகாப்பது மற்றும் ஊக்குவிப்பதன் மூலம், இவை அனைத்தும் ஒன்றாக சேர்ந்து உள்ளன என்பதை உறுதி செய்யும் வகையில் கொள்கைகளை உருவாக்கும் போது, அவை எச்சரிக்கையாக இருந்தன. 1757 முதல் 1857 வரை இந்தியாவின் உள்ள தலைமை ஆளுநர்களை பற்றி இந்த அலகில் விவாதிப்போம்.

4.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகு வழியாக சென்று பின்பு, உங்களால்

- வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் மேற்கொண்ட சீர்திருத்தங்களை ஆராய முடியும்.
- காரன்வாலிஸ் பிரபு கொண்டு வந்த நிர்வாக மற்றும் நீதித்துறை மாற்றங்களை விளக்க முடியும்.
- ராபர்ட் கிளைவின் நிர்வாகத்தை பற்றி விவாதிக்க முடியும்.

4.2 ராபர்ட் கிளைவ் மற்றும் அவரது நிர்வாகம்

நீங்கள் அறிந்து கொண்ட படி, கிழக்கிந்திய நிறுவனம், பிளாசிப் போர் மற்றும் பக்சார் போர்களின் பிரச்சாரத்தின் முக்கிய நபராக ராபர்ட் கிளைவ் இருந்தார். அவரது சூழ்ச்சிகள் மற்றும் சதிகள் காரணமாக, ஆங்கிலேயர்களால் வங்காளத்தின் சக்தி வாய்ந்த நவாப்களை முன்னிறுத்தவும், இந்தியாவில் உறுதியான பிடியை நிறுவவும் முடிந்தது. அவர் 1758-ல் வங்காள ஆளுநராக அறிவிக்கப்பட்டார். முதல் தடவையாக ஆளுநராக அவர் இருந்த காலம், இரண்டு ஆண்டுகள் நீடித்தது. அப்போது, அவர் நாட்டில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை வலுப்படுத்தும் பிரச்சாரங்களை முன்னெடுத்தார். உடல்நலக் குறைவின் காரணமாக, அவர் 1760-ல் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினார்.

1765 மே மாதம் இரண்டாம் பதவிக்காலத்தில் வங்காள ஆளுநராக, கிளைவ் கல்கத்தாவிற்குத் திரும்பினார். நிறுவனத்தில் உறவுகளின் பிரச்சினை தீர்வுக்கு முகலாயர்கள் காத்திருந்தன. கிளைவ், அலகாபாத் உடன்படிக்கை மூலம் இறுதி தீர்வை ஷாஜா-உத் டாலா (16 ஆகஸ்ட் 1765), ஷாஜாவின்

பழைய ஆட்சிப் பகுதியில் இருந்த, அலகாபாத் மற்றும் கோர்ட்டாவுடன் சேர்த்து ஷா ஆலம் அவரை மீட்டார்கள்.

பிரிட்டிஷ் தலைமை
ஆளுநர்கள் - I

அலகாபாத் உடன்படிக்கை (1765) வங்காள வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல்லாக அமைத்தது. ஏனெனில், அது நிர்வாக மாற்றத்திற்கு இட்டுச் சென்றது. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முறையை அறிமுகப்படுத்த இது வழிவகுத்தது. அது நவாப்பின் அதிகார முடிவைக் குறிக்கிறது. அந்த ஆட்சி அதிகாரத்தால், பொறுப்பில் இருந்து விவாகரத்து செய்யப்பட்ட ஒரு அமைப்பு முறையை கொண்டு வந்தது.

குறிப்புகள்

அலகாபாத்தில் (ஷா ஆலம் II உடன்) ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட ஆங்கிலேயர்கள், ₹26 இலட்சம் பேரரசருக்கு வருடாந்திர ஊதியம், நிஜமாத் பணிகளுக்காக ₹53 இலட்சம் என்ற வகையில் திவானி உரிமையை பெற்றுள்ளனர். இந்த உடன்படிக்கையின்படி, இராணுவம், பாதுகாப்பு மற்றும் வெளிநாட்டு விவகாரங்கள் உட்பட அனைத்து நிஜமாத் அதிகாரங்களையும் ஏறத்தாழ சரணடையச் செய்த நவாப் நஜ்ம்-உத்-தவ்லா ஆகியோருடன், பிப்ரவரி 1765 அன்று ஆங்கிலேயரின் மற்றொரு ஒப்பந்தத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தது. இவ்வாறாக, அந்த மாகாணத்தின் திவானி அதிகாரங்களைப் பேரரசரிடமிருந்து மற்றும் நவாப்பிடமிருந்து நிஜமாத் என்ற அந்த நிறுவனம் பாதுகாத்தது. இந்த நிறுவனம் திவானி மற்றும் நிஜமாத் செயல்பாடுகளை இந்தியர்களாக இருந்த அதன் பாதுகாவலர்கள் மூலம் பரிசோதித்த போதிலும், உண்மையான அதிகாரம் நிறுவனத்தின் கையில் இருந்தது. இந்த நிர்வாக முறை, நிறுவனத்தின் ஆட்சி மற்றும் நவாப் ஆகிய இரண்டும் வங்காளத்தின் இரட்டை அல்லது இரட்டை அரசு என்று அழைக்கப்பட்டது.

இந்த முறையால் நிர்வாகத்தில் முறிவு ஏற்பட்டது, சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைந்தது, வணிகம் மற்றும் பெரு வணிகம் தடைப்பட்டது, வணிகர்கள் கடும் வறுமைக்கு தள்ளப்பட்டார்கள், வளமான செழிப்பான தொழில்கள் குறிப்பாக பட்டு மற்றும் துணி ரகங்கள் நாசமாயின. விவசாயிகளின் கடுமையான வறுமையும் விவசாயமும் இலாபமளிக்காததால் குறைக்கப்பட்டது. 1770-ஆம் ஆண்டு பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது, நிறுவனத்தின் மறைமுக ஆட்சியின் அவலங்களை முழுமையாக உணர்ந்து கொண்டனர். இந்த பஞ்சத்தின் போக்கில், வங்காளம் மற்றும் பீகார் உள்ள மொத்த மக்கள்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு சுமார் 10 மில்லியன் பேர் அடித்துச் செல்லப்பட்டனர்.

மறுபுறம், பல நிறுவன அதிகாரிகள் மற்றும் அவர்களது வேலையாட்கள் கள்ளத்தனமாக தனியார் இலாபத்திற்கு ஆதாரமாக இருந்த நிலையில், நிறைய கஷ்டங்கள் அனுபவித்தனர். கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து தானியங்களையும் ஏகப்படுத்தி, அடுத்த அறுவடைக்குத் தேவையான விதையை விற்க வேண்டும் என்றும் ஏழை எளிய மக்கள் கட்டாயப்படுத்தினார்கள். ‘உயிருடன் இருந்தவர்கள் இறந்தவர்களுக்கு உணவளித்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில்’ மிக மோசமான இலாபத்திற்கு, உரிய விசாரணை அல்லது தண்டனை இல்லாமல் தொடர அனுமதிக்கப்பட்டது. அதிக இறப்பின் விளைவாக சாகுபடி குறைந்து வந்த போதிலும், நிலவரி வருவாயில் ஐந்து சதவீதத்திலிருந்து, அடுத்த ஆண்டு 10 சதவீதமாக சேர்க்கப்பட்டது. ஒரு கிராமத்திலிருந்து உயிர் தப்பிய மக்கள், தமது அண்டை வீட்டினராக இருத்தல் அல்லது மரணித்தல் காரணமாக வருவாய் இழப்பை ஏற்படுத்த வேண்டியிருந்தது. அப்போது (1769–72)-ல் கார்டியர் வங்காளத்தின் ஆளுநராக இருந்தார்.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 85

குறிப்புகள்

பஞ்சத்தால் மக்கள்தொகை குறைந்து, விவசாய உற்பத்தியை கடுமையாக பாதித்தது. மற்றும் மாகாணத்தின் பொருளாதார வாழ்வில் கணிசமான அளவு விறைப்பு ஏற்பட்டது. அது ஜமீன்தார்களை பாதித்தது: விவசாயிகளின் எண்ணிக்கையும் செலுத்தும் திறனும் குறைந்ததால், அவற்றின் தொகுப்புகள் சரிந்தன. அது நிறுவனத்தின் வணிக இலாபங்களையும் பாதித்தது. ஏனெனில், அது பல சாகுபடியாளர் மற்றும் கைவினைஞர்களை அடித்துச் சென்றுவிட்டது.

வங்காள அரசின் ஆட்சியாளராக கிழக்கிந்திய நிறுவனம்:

இரட்டை ஆட்சி முறை, கிளைவ் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு ஒரு தோல்வியை தழுவினது. 1772-ல் வங்காளத்தின் ஆளுநராக வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் நியமிக்கப்பட்டபோது, அவர் 'மொகலாய அரசின் முகமுடியை கிழித்தெறிந்து', வெற்றி பெறும் உரிமையினால், வங்காளத்தை ஆட்சி செய்ய முடிவெடுத்தார். இரட்டைமுறை ஆட்சி, நிறுவன ஊழியர்களுக்கு பணியிட மாற்றம் செய்யப்பட்டது. நிர்வாகத்தில், பெயரளவுக்கு பங்கு கூட நவாப்-க்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. நவாப்பின் உதவித் தொகை, ₹32 லட்சம் முதல் ₹16 லட்சம் வரை குறைக்கப்பட்டது. இந்த நிறுவனம், பேரரசர் ஷா ஆலம் II-க்கு, ஆண்டுதோறும் ₹26 லட்சம் வரை கட்டணம் செலுத்தியது. அலகாபாத், கோரா மொகலாயப் பேரரசரிடமிருந்து பறித்துக் கொண்டு, அதை நவாப்-க்கு விற்றுவிட்டனர்.

இவ்வாறாக, இரண்டு பத்து ஆண்டுகளுக்கும் குறைவான காலத்தில் வங்காளத்தின் நவாப்களில் இருந்து கிழக்கிந்தியக் நிறுவனம் வரை, வங்காளத்தில் இருந்த அதிகாரம் மாற்றப்பட்டது. இந்த பணக்கார, தொழில்நீதியாக மிகவும் முன்னேறிய இந்தியாவின் மாகாணம் கடுமையான வறுமை, துயரம், பஞ்சங்கள், கொள்ளை, நோய்கள் போன்றவற்றை குறைத்துவிட்டது. வங்காளத்தை கைப்பற்றினால், இந்தியாவில் உள்ள வளமான பொருளாதாரத்தை ஒரு காலனித்துவ பொருளாதாரமாக குறைத்தும், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்தின் மற்றும் ஏகாதிபத்தியத்தின் வெள்ளப் பெருக்கைக் கைப்பற்றியது. கிளைவ், இந்தியாவை விட்டு, 1768-ல் 1774-ல் மறைந்தார்.

4.3 வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ்

கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் நிர்வாக எழுத்தராக வேலை பார்க்கும் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் 1750-ல் கல்கத்தாவை அடைந்தார். அவர் படிப்படியாக உயர்ந்து, 1772-இல் வங்காள ஆளுநரால், காசிம்பஜார் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். பின்னர், அவர் 1774-ல் வங்காளத்தின் ஆளுநராக இருந்து, ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்தின் கீழ் பொறுப்பேற்றார்.

நிர்வாகச் சீர்திருத்தம்

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் பின்வரும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை துவக்கும் பணியில் இறங்கினார்:

- கல்கத்தாவில் ஒரு வருமான சபை அமைத்தல்: திவான்களுக்கு பதிலாக, ஒரு வருவாய் வாரியம் கல்கத்தாவில் உருவாக்கப்பட்டது. நில வரிகள் வசூலிப்பதை மேற்பார்வையிடும் பணி ஒப்படைக்கப்பட்டது.

குறிப்புகள்

- ஆங்கில ஆட்சியர்கள் நியமனம்: நேரடியாக தேர்வு செய்த ஆங்கிலேய ஆட்சியர்கள் மூலம் வருவாய் வசூலாகும்.
- முர்ஷிதாபாத்தில் இருந்து கல்கத்தா வரை கஜானா மாற்றம்: கஜானா பெட்டி கல்கத்தாவிற்கு மாற்றியபோது, வங்காளத்தின் நிர்வாகத் தலைநகரானது.
- நவாபின் விவகாரங்களை மறுசீரமைத்தல்: மீர் ஜாப்பரின் விதவையான முன்னி பேகம், வீட்டு விவகாரங்களை மேற்பார்வை செய்யும் பொறுப்பு அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது.
- ஷா ஆலம் திறை நிறுத்தம்: ஷா ஆலம் II-க்கு ஓய்வூதியம் வழங்குவது நிறுத்தப்பட்டது.
- வங்காள நவாபுக்கு ஓய்வூதிய குறைப்பு: வங்காள நவாபுக்கு ஓய்வூதியம் 16 லட்சமாக குறைந்தது.

நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள்

ஹேஸ்டிங் மூலம் தொடங்கப்பட்ட நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள் பின்வருமாறு:

- ஜமீன்தார்களின் நீதித்துறை அதிகாரங்களை மிகச் சிறந்ததாக்குதல்.
- ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் நீதிமன்றங்களை அமைத்தல்.
- சத்ர் திவானி அட்லாடை உருவாக்குதல்.
- நீதித்துறை நடவடிக்கைகளை எழுதுதல்.
- குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில் இந்திய நீதிபதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.
- தற்போதுள்ள விதிகள், மற்றும் தேவையான இடங்களில் உள்ள சட்டங்கள் ஆகியவற்றில் துவக்கப்பட்டுள்ள மாற்றங்கள்.
- குர்ஆன் வசனத்தின் படி முஸ்லிம்களுக்கு நீதி வழங்க வேண்டும், திருமணம், வாரிசு மற்றும் மதம் தொடர்பான விஷயங்களை தீர்ப்பதற்காக சாஸ்திரங்களை பின்பற்றுமாறு வலியுறுத்தினார்.

நிதிச் சீர்திருத்தங்கள்

நிறுவனத்தின் நிதி நிலையை உயர்த்துவதற்கும், கருவூலக் கணக்குத் துறை கிட்டத்தட்ட வெறுமையாக, கடன் வாங்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தபோது, பின்வரும் நடவடிக்கைகளை ஹேஸ்டிங் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்:

- ₹30 இலட்சம் பணம் செலுத்தியதற்கு பதிலாக, காரா மற்றும் அலகாபாத் மாவட்டங்கள் அவாஹ்வின் ஷுஜா-உத்-துல்ஹா நவாபுக்கு விற்கப்பட்டது.
- வங்காள நவாபுக்கு வருடாந்திர அஞ்சலி, ₹16 லட்சத்திலிருந்து ₹32 லட்சமாக குறைக்கப்பட்டது.
- நிறுவனத்தின் நிதி நிலையை உயர்த்துவதற்காக, அவர் பூடான் மற்றும் திபெத்துடன் வணிக உறவுகளை வளர்த்துக் கொள்ள விரும்பினார். அங்கு அவர் ஒரு பணியை மேற்கொண்டார்.

குறிப்புகள்

- ஷா ஆலம் மராட்டிய பாதுகாப்பு கோரிய போது, அவருக்கு செலுத்த வேண்டிய ஆண்டு ஓய்வூதியம் ₹25 லட்சத்தை நிறுத்தி விட்டார்.
- பெனாரஸ் மாவட்டத்துக்கு பதிலாக, ₹40 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, சுஜா-உத்-துல்ஹா ஆகியோருக்கு உதவ அவர் ஒப்புக்கொண்டார்.
- செலவை குறைக்க, நிறுவன ஊழியர்களுக்கு ஓய்வூதியமாக கொடுக்கப்படும் பணத்தின் அளவு குறைக்கப்பட்டது.
- நாணயம் நிரந்தரமாக்கப்பட்டது.
- செலவினங்களைக் குறைப்பதற்காக, விளைச்சல் இல்லாத அலுவலகங்கள் மூடப்பட்டன.

வருவாய் சீர்திருத்தங்கள்

பின்வரும் வருவாய் சீர்திருத்தங்கள் ஹேஸ்டிங்கால் முன்மொழியப்பட்டன:

- பிரிட்டிஷ் நில வருவாய் சேகரிப்பாளர்கள், நில வருவாயைச் சேகரிப்பதற்காக நேரடியாக அவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்றினர்.
- நில வருவாய் நிர்வாகத்தை மேற்பார்வையிட கல்கத்தா வருவாய் வாரியம் நியமிக்கப்பட்டது.
- ஐந்தாண்டிற்கு ஒருமுறை நில வருவாய் தொடங்கப்படும்.
- வருவாய் வாரிய உறுப்பினர்களுக்கு உதவ, ராய் ராயன் என்ற உள்ளாட்சி அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.
- இந்த ஐந்தாண்டு கால முறை, ஒரு வருட கால உடன்பாட்டினால் மாற்றீடு செய்யப்பட்டது. இது மிக உயர்ந்த ஏலங்கேட்பவர்களுக்கு ஆதரவாக முடிவெடுக்கப்படுகிறது.
- மக்களின் துயர் புரிந்து, மற்ற வரிகள் அகற்றப்பட்டன. ஆனால், நில வருவாய் ஒரு நிலையான விகிதத்தில் வசூலிக்கப்பட்டது.

வணிக சீர்திருத்தங்கள்

பின்வரும் வணிக சீர்திருத்தங்களை ஹேஸ்டிங்ஸ் அறிமுகப்படுத்தினார்:

- சுங்க வரிகளை குறைப்பது: உப்பு, வெற்றிலை, பாக்கு மற்றும் புகையிலை தவிர அனைத்து பொருட்களின் மீதான கடமைகளும் 2.5 சதவீதம் குறைந்து விட்டன. உள்ளூர்வாசிகளும், ஐரோப்பியர்களும் சுங்க வரிகளை செலுத்த வேண்டியிருந்தது.
- பல சுங்க சாவடிகளை அகற்றுவது: ஏராளமான சுங்க சாவடிகளின் காரணமாக வணிகம் பாதிக்கப்பட்டதால், கல்கத்தா, ஹக்லி, முஷிடாபாத், பாட்னா மற்றும் டாக்கா ஆகிய ஐந்து சுங்க சாவடிகளை மட்டுமே தக்கவைத்துக் கொண்டனர்.

தாஸ்தக் ஒழிப்பு முறை

தாஸ்தக்கள் அகற்றப்பட்டதன் மூலம், நிறுவன ஊழியர்களுக்கு எந்த விருப்புரிமையும் இல்லாமல் போனது. ஆனால், ஊழலை குறைத்து

நிறுவனத்தின் வருவாயை பெருக்கும், தங்கள் சொந்தப் பொருட்களுக்கான கடமைகளை செலுத்த வேண்டும்.

பிரிட்டிஷ் தலைமை
ஆளுநர்கள் - I

பிற நாடுகளுக்கு வணிகப் பணியை அனுப்புதல்: வணிகத்தை மேம்படுத்த பூடான், திபெத், எகிப்து போன்ற நாடுகளுக்கு வணிக ரீதியிலான குறிக்கோள்கள் அனுப்பிவைக்கப்பட்டன.

குறிப்புகள்

சமூக சீர்திருத்தங்கள்

இஸ்லாமிய ஆய்வுகளை ஊக்குவிக்க, அவர் 1781-ல் கல்கத்தா மதராஸை நிறுவினார். அது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பட்ட முதல் கல்வி நிறுவனமாகும். அதன் பிறகு 1792-ல் ஜோனாதன் டங்கனால் பெனாராஸில் சமஸ்கிருத கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. ஹேஸ்டிங்ஸ் -இன் ஆதரவில் வில்லியம் வில்கின்ஸ், கீதையையும், நதானியல் ஹால்ஹெட்டையும் இந்து சட்டங்களின் ஒரு வேதமாக தொகுத்திருந்தார்.

சீர்திருத்தங்களின் விளைவுகள்

நிர்வாக எந்திரத்தை மேம்படுத்துவதில் அவர் வெற்றி பெற்றாலும், அவர் போதுமான அரசாங்க ஆதரவைப் பெறவில்லை. மேலும், தமது ஆதரவுள்ள வேட்பாளர்களால் பதவிகளைப் பூர்த்தி செய்ய விரும்பிய மேலதிகாரிகள் மற்றும் அவர்களது தகுதியின் அடிப்படையில் தேர்வு செய்யப்பட்டவர்களின் விருப்பங்களையும், சிறப்புகளையும் அவர் மகிழ்விக்க வேண்டும். எல்லா ஒடைகளுக்கும் எதிராகப் போராடிக்கொண்டிருந்த அவர், அவருக்குப் பின் பதவிக்கு வந்த காரன்வாலிஸ் பிரபுவின் வலுவான நிர்வாகக் கட்டமைப்பைக் கொண்டு வந்தார். எனவே, கிளைவ் பிரபு, வங்காளத்தில் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் நிலப்பகுதி அடித்தளத்தை நிலைநாட்டி, பிரிட்டிஷ் நிர்வாகக் கட்டமைப்பை ஒரு திடமான அடித்தளத்திற்கு வழங்கினார் என்று கூறப்படுகிறது.

குற்றவிசாரணை

பிட்ஸ்களை எதிர்த்து, இந்தியாவில் பில் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் 1785-ல் பதவியில் இருந்து விலகினார். ரோகில்லா போர், நாண்ட் குமாரின் கொலை, செட் சிங் வழக்கு மற்றும் லஞ்சத்தை ஏற்றுக்கொண்டதற்காக, 1788 முதல் 1795 வரை 7 ஆண்டுகள் அவர் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது. அவர் 23 ஏப்ரல் 1795 ல் விடுதலை செய்யப்பட்டார். அவர் பணம் இல்லாமல், பரம ஏழையாக மாறிவிட்டார்.

1773-இன் ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டம்

1773-இன் ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டம் மூலம் நிறுவனங்களின் விவகாரங்களை பிரிட்டிஷ் அரசு உத்தரவிட்டது. குறிப்பாக, இந்த நோக்கத்திற்காக சேவை தொடங்கப்பட்டது. தலைமை ஆளுநர் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் மற்றும் அவர் நான்கு உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கிய நிர்வாகக் குழு ஒன்றும் உதவியாக இருக்க வேண்டும் என்று அதிகாரபூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

சட்டம், ஒழுங்கை நிலைநாட்டவும், குடிமை அரசாங்கத்தை நிலை நிறுத்த வேண்டும் என்ற விதிமுறைகளையும் ஒழுங்குபடுத்த தலைமை ஆளுநருக்கு இச்சட்டம் அதிகாரம் அளித்துள்ளது. இந்த சட்டத்தின்படி,

சுயகற்பித்தல் பொருள் 89

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் அடிப்படையை அமைத்து, ஒரு வணிக நிறுவனத்தை ஒரு நிர்வாக அமைப்பாக ஹேஸ்டிங்ஸ் மாற்ற முடிந்தது.

முக்கிய விதிமுறைகள்

குறிப்புகள்

1773-ன் ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்தின் முக்கிய குறிப்புகள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

- இங்கிலாந்து மன்னர் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் பொறுப்பில் இருந்தார். இந்நிறுவனத்தின் உயர் அதிகாரிகள், நீதிபதிகள், நீதிமன்ற இயக்குநர்கள் ஆகியோர் நியமிக்கப்பட உள்ளனர்.
- உடைமையாளர்கள் நீதிமன்றத்தில் வாக்களிக்கும் உரிமை பெறும் தகுதி £500 லிருந்து £1000 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.
- முன்னதாக ஆண்டு தோறும் தேர்வு செய்யப்பட்ட இயக்குநர்கள் நான்கு ஆண்டுகள் பதவியில் தொடர வேண்டும் என்றும், கால்பங்கு எண்ணிக்கை ஆண்டுக்கு ஒருமுறை மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறியிருந்தார்.
- ஒரு தலைமை நீதிபதி மற்றும் மூன்று நீதிபதிகள் அடங்கிய உச்ச நீதிமன்றம் வங்காளத்தில் நிறுவப்பட்டது.
- தலைமை ஆளுநரும், அவரது பேரவையின் உறுப்பினர்களும் தவிர, குடி முறை, குற்றவாளி, கடற்படை ஆட்சிக் குழு மற்றும் நிறுவனத்தின் ஆட்சிப் பகுதிகளில் உள்ள அனைத்து பிரிட்டிஷ் பாடங்கள் மீதும் உரிமையியல், குற்றவியல், பாராட்டுக்கு உரிய அதிகார வரம்பைக் காட்டியது.
- தலைமை ஆளுநரும் அவரது நான்கு மன்ற உறுப்பினர்களும், குடிமை மற்றும் ராணுவ விவகாரங்களை கவனித்து, அதை முதல் நிகழ்வாக இந்த சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டனர். ஐந்து ஆண்டுகள் அவர் பதவி வகித்த காலத்தில், இயக்குநர்கள் நீதிமன்றத்தின் பிரதிநிதித்துவத்தை மன்னரால் மட்டுமே அகற்ற முடியும்.
- ஒரு முட்டுக்கட்டைச் செயலைத் தகர்க்க வேண்டிய ஒரு வாக்கை அவர் பெற்றிருந்தாலும், தலைமை ஆளுநர் பெரும்பாலான பேரவையின் முடிவைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியிருந்தது.
- போர் மற்றும் சமாதானம் ஆகிய விவகாரங்களில், சென்னை மற்றும் பம்பாய் ஆளுநர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கு மேலாக, ஆளுநரின் முடிவு இறுதியானது என்று கருதப்பட்டது. அதிகாரிகள் சிறந்த தகுதியைக் காட்டியிருந்தால், சம்பளம் பெருகின. நிறுவன ஊழியர்கள் பரிசுகளையும் லஞ்சத்தையும் ஏற்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. தனியார் வணிகத்தில் ஈடுபடவும் அனுமதி இல்லை.
- உள்துறை செயலாளரின் முன் அனுமதியுடன் மட்டுமே, தலைமை ஆளுநர் மன்றத்திற்கு விதிகளை உருவாக்க முடியும்.
- உச்ச நீதிமன்றம் வழக்கு பதிவு செய்ய வேண்டும் என்றாலும், விதிமுறைகள், அவசரச் சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறை

விதிமுறைகளை வெளியிடும் உரிமை தலைமை ஆளுநருக்கு மட்டுமே இருக்கும்.

பிரிட்டிஷ் தலைமை
ஆளுநர்கள் - I

சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:

இச்சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- இந்திய ஆட்சி நிலவரங்களின் நிர்வாகம், நிறுவன ஊழியர்களின் தனிப்பட்ட விவகாரம் அல்ல என்பதை அது தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. திருத்தங்கள் செய்ய பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்துக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது.
- இச்சட்டம், இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் நிர்வாக மையப்படுத்தலை முன் நிறுத்துகிறது.
- நிறுவனம் எடுக்கும் நிர்வாக முடிவுகளை பாராளுமன்ற கட்டுப்பாட்டின் கீழ் பராமரிக்கிறது.
- இந்த சட்டம், ஒரு தலைமை நீதிபதி மற்றும் மூன்று உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு உச்ச நீதிமன்றத்தை அமைத்தது. இந்த சட்டம் பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு அந்த நிறுவனத்தின் உள் விவகாரங்களில் ஒரு சொல்லைப் பெற உரிமத்தை வழங்கியது.
- தலைமை ஆளுநருக்கு உதவுவதற்காக நான்கு பேர் கொண்ட ஒரு சபை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த உறுப்பினர்கள் ஐந்து ஆண்டுகள் பதவி வகிக்க வேண்டும் என்றாலும், ஆங்கிலேயரின் மகுடத்தை மட்டுமே அவர்களால் அகற்ற முடியும்.
- பிரிட்டிஷ் எல்லைப் பகுதிகளில் உள்ள விதிகள், அவசரச் சட்டங்கள், மற்றும் குடிமுறை அரசாங்கங்களை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் கூறுகிறது.
- வங்காள மாகாணம் மற்ற மாகாணங்களையும் விட உயர்ந்தது. வங்காள ஆளுநரும், தலைமை ஆளுநரும் நியமிக்கப்பட்டனர். சென்னை, பம்பாய் சட்டமன்றங்களின் தலைமை ஆளுநர், வங்காள சபையின் முடிவுகளை எடுக்க வேண்டியிருந்தது.

ஒழுங்குபடுத்தல் சட்டத்தின் குறைபாடுகள்:

177 ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்தின் குறைபாடுகள் பின்வருமாறு:

- தலைமை ஆளுநருக்கு எந்த ஒரு மறுப்பு அதிகாரமும் வழங்கப்படவில்லை. பெரும்பான்மையான வாக்கு மூலங்கள், முடிவுகளை எளிதாக எடுக்க, மன்ற உறுப்பினர்களுடன் அடிக்கடி போராட வேண்டியிருந்தது.
- உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு மற்றும் தலைமை ஆளுநருடன் அது தொடர்பான உறவு ஆகியவை குறிப்பிடப்படவில்லை.
- மதராஸ் மற்றும் பம்பாயின் மாகாணங்கள் தலைமை ஆளுநரிடமும், வங்காள மன்றத்திலும் கலந்தாலோசிக்காமல் அடிக்கடி போரை அறிவித்தனர். மராட்டியர் மற்றும் ஹிடார் அலி ஆகியோர் பம்பாய் அரசாங்கத்திலும், மெட்ராஸ் மன்றத்திலும் தங்கள் சொந்த அடிப்படையில் முடிவுகளை எடுத்தனர்.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- இந்தியாவில் தலைமை ஆளுநர் அனுப்பிய அறிக்கைகள் தீவிரமாகக் கருதப்படவில்லை. அதே போல், முறையாக ஆராயப்படவும் இல்லை.
- இயக்குநர்கள் நீதிமன்றம், ‘இன்னும் குறைந்த நிரந்தர தன்னலக்குழுவாக’ மாறிவிட்டது. மேலும், உடைமையாளர்கள் நீதிமன்றம் தார்மீக அடிப்படையில் எந்த ஒரு கண்காணிப்பிலும் இருந்து தடுப்பாற்றலை அனுபவித்தது. இந்த சலுகைகள், அவர்களுக்கு சதிச்செயல்களில் பங்கு பெற உதவித் தொகை அளித்தன.

கூர்க்காக்களுடன் தொடர்பு

நிலப்பரப்பை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று குருகாஸ்கள் விரும்பினர். இதனால், டார்ஜிலிங்கில் இருந்து செய்ன்லெ, கோரக்பூர் வரையிலான, தோராயமாக 200 கிராமங்களை அவர்கள் இணைத்துக் கொண்டனர். மிண்டோ பிரபு அவர்களை எதிர்ப்பதன் மூலம் இறுதி எச்சரிக்கையை அனுப்பினார். ஆனால், அதை அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. அவர்கள் ஷேரோராஜ் மற்றும் புட்வால் என்ற இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு படையெடுத்தனர். இந்த மாவட்டங்களை விட்டு வெளியேறுமாறு குருகாஸ்களுக்கு அவர் மீண்டும் ஒரு செய்தியை அனுப்பினார். ஆனால், அவர்கள் அவருடைய செய்தியைக் கேட்கவில்லை. இதனால், அவர் நேபாளத்தின் மீது போர் பிரகடனம் செய்தார்.

போர் தயாரிப்புக்காக அவாத் நவாபிடம் இருந்து ஒரு கோடி ரூபாயை ஹேஸ்டிங்ஸ் கடனாக வாங்கியிருந்தார். நேபாளத்துக்கு எதிரான போரில் நான்கு ராணுவங்களை அனுப்ப முடிவு செய்தார். இந்த மூன்று சேனைகளையும் குருகாஸ் முறியடித்தார். எனினும், அவர்கள் நான்காவதாக தோற்கடிக்கப்பட்டன. பின்னர், 1816 ஆண்டு சங்குளி ஒப்பந்தத்தின் கையெழுத்திட குருகாஸை வற்புறுத்தினர்.

சுகௌளி உடன்படிக்கை (1816)

இந்த ஒப்பந்தத்தின் படி, நேபாள, கர்வால் மற்றும் குமான் ஆகிய மாவட்டங்களை அந்த நிறுவனத்திற்கு ஒப்படைக்க வேண்டும். இந்த மாவட்டங்கள் காளி ஆற்றின் மேற்குக் கரையில் அமைந்திருந்தது. காத்மாண்டுவில் ஒரு ஆங்கிலேய குடியிருப்பாளர் நியமிக்கப்பட்டார். எனினும், நாட்டின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் அவர் தலையிடமாட்டார் என்று ஆங்கிலேயர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். மேலும், நேபாளத்தை ஆங்கிலேயரிடமிருந்து அனுமதி பெறாமல், தனது நாட்டில் அமெரிக்கர்களை அல்லது ஐரோப்பியர்களைப் பணியமர்த்தும் உரிமையை நேபாளம் இழந்தது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் சில அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- இந்த உடன்படிக்கை, ஆங்கிலத்தை பல விதங்களில் பயனடைய வைத்தது. எடுத்துக்காட்டாக, 1857-ல் ‘கலகம்’ ஆங்கிலேயரை நேபாளர்கள் ஆதரித்தனர்.
- கிழக்கிந்திய நிறுவனம் ஆங்கிலேய ராணுவத்தில் கோர்கா வீரர்களை வேலைக்கு அமர்த்தத் தொடங்கியது.
- ஆங்கிலேயரின் கீழ் இருந்த நிலப்பரப்பு அதிகரிக்கப்பட்டது.

- இந்த உடன்படிக்கை நிறுவனத்திற்கும் நேபாளத்திற்கும் இடையே நிரந்தரமான சமாதானம் மற்றும் நட்பை உறுதி செய்தது.

பிரிட்டிஷ் தலைமை
ஆளுநர்கள் - I

சீக்கியர்களுடனான உறவு

ஆங்கிலோ-சீக்கிய உறவுகள், வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் காலத்தில் மட்டுமல்ல, அதற்குப் பிறகும் நன்றாக இருந்தது என்று சொல்லலாம். மேலும் ஆங்கிலோ-சீக்கிய உறவுகளின் வரலாறும், கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தை வெறும் வர்த்தக நிறுவனத்திலிருந்து அரசியல் சக்தியாக மாற்றுவதை பிரதிபலிக்கிறது. இந்திய துணைக்கண்டத்தில் படிப்படியாக அடித்தளத்தை அமைத்து, ஆங்கிலேயர்களை ஒரு வலிமையான சக்தியாக நிறுவி வங்காளத்தையும், ஒளத்தையும் வலுப்படுத்துவது முக்கியமானதாகும். ஆகஸ்ட் 1765 அன்று, நிறுவனத்திற்கு திவானி உரிமை வழங்கியதன் மூலம் ஷா ஆலம் ஆங்கிலேயருக்கு அதிகாரத்தை பரிமாற்றம் செய்தார், இதன் மூலம் அவர்கள் வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஓரிசா ஆகியவற்றின் மீது மிகப்பெரிய ஆளும் அதிகாரத்தை பெற்றார்கள். 1765-1767 ல் இந்தியாவில் அகமது ஷா துரானியின் எண்ணற்ற படையெடுப்புகள், ராபர்ட் கிளைவால் (பிளாசிப் போர் வெற்றி மற்றும் வங்காள ஆளுநர்), ஆர்வத்துடன் எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ், 1773 இல் தலைமை ஆளுநர் ஆனார். சீக்கியர்களின் அதிகாரம் மற்றும் செல்வாக்கு அதிகரித்து வருவது குறித்து அவர் கவலை தெரிவித்தார். அவர்களைப் பற்றி மேலும் தெரிந்துகொள்ள பெரும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். இதற்கான உதாரணங்களாக, சீக்கியர்களின் மீது நிறுவனத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வெவ்வேறு வெளியீடுகளிலும், பயணங்களிலும் காணலாம். நிறுவனத்தின் இராணுவப் பணியில் சுவிஸ் பொறியியலாளரான லூயி ஹென்ரி போலியர், 1776 ஆம் ஆண்டில் சீக்கியர்களின் விரிவான கணக்கை சமர்ப்பித்தார். இதுவரை வெளியிடப்படாத போதிலும், இந்த நாளிதழ் ஜோர்ஜ் போர்ஸ்டரால், நிறுவனத்தின் குற்றவியல் ஊழியராக வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் உத்தரவின் பேரில், பஞ்சாப், காஷ்மீர் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் ஆகிய பிராந்தியங்கள் வழியாக, ஒரு துருக்கியப் பயணி என்ற முறையில், வங்காளத்திலிருந்து இங்கிலாந்து வரை பயணம் செய்தார் என்று மேற்கோள் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ராஜபுத்திரர்களுடனான உறவுகள்

ராஜபுத்திர அரசுகள் மற்றும் மத்திய இந்தியாவில் சில சிறு மாநிலங்கள் மீது பிரிட்டிஷ் செல்வாக்கை நிறுவி அதற்கு வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு தலைமை வகித்தார். ஏராளமான உள், புறக் காரணிகள் காரணமாக, ராஜபுத்திரர்களின் பிண்டாரிகள், பான்ஸ், மராட்டியர்கள் ஆகியோரின் கரங்களில் வெளிப்புற ஆக்கிரமிப்பால் இரையாகி விட்டனர். ராஜஸ்தானின் ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் முன்னாள் பெருமைகளை இழந்ததால், தங்கள் எல்லைகளுக்குள்ளேயும், வீரம் மற்றும் துயர சம்பவங்களின் போலித்தனமான விதிமுறைகளாலும் இழந்தனர். மற்ற கடுமையான நிர்வாகப் பின்னடைவுகள் இந்த காரணிகளோடு சேர்ந்து அராஜகம், கொள்ளை மற்றும் பொருளாதார அழிவை ஏற்படுத்தியது. திவாலான மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட, பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கத்தை ராஜபுத்திரர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருந்தனர்.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசை ஒருங்கிணைப்பதற்கு ராஜபுத்திரர்கள் கணிசமாக பங்காற்றினர். ராஜபுத்திரர்களுடன் கூட்டணி அமைத்ததன் மூலப்பாய நன்மைகளை ஆங்கிலேயர்கள் உணர்ந்தார்கள். மத்திய இந்தியாவின் மீது அவர்கள் கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்டத் தேவையான ஊக்கத்தைக் கொடுத்தார்கள். மேலும் இந்த மராட்டியர்கள் (ராஜபுத்திரர்களுடன் கூடிய கூட்டணி) தங்கள் விரிவாக்க உத்திகளை அடைவதற்கு தவறிவிட்டனர்.

இவ்வாறாக, உள்துறை அதிகாரிகளின் அனுமதியோடு அவர் பின்வரும் ராஜபுத்திர அரசுகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பித்தார். அது ஒவ்வொன்றாக தற்காப்பு உடன்பாடு, நிரந்தரமான நட்பு, பாதுகாப்பு மற்றும் நிறுவனத்துடன் ஒத்துழைக்கும் உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தது: பின்னர், டிசம்பர் 26, 1817 அன்று ஸலிம் சிங்கின் நல்வழிகாட்டுதலின் கீழ், கோட்டர் உதய்பூர் ஜனவரி 16 ம் தேதி, பூண்டி 10 பிப்ரவரி, 1818 கிஷன்கர், அஜ்மீர் அருகே, மற்றும் பிகானேர், மார்ச் 1818 ஜெய்ப்பூர் 2 ஏப்ரல், 1818 பிராப்தகர், பன்ஸ்வாரா மற்றும் துங்கர்பூர் ஆகிய மூன்று ராஜ்ஜியங்களும் உதய்பூர் வீட்டின் கிளைகள் மற்றும் குஜராத் எல்லையில், 5 அக்டோபர், 5 டிசம்பர், மற்றும் 11 டிசம்பர், 1818, முறையே டிசம்பர் 12 அன்று ஜெய்சால்மர், 1818 மற்றும் 1823 இல் சிரோஹி.

வேறுவிதமாகக் கூறினால், ஹேஸ்டிங் கணக்கின் படி, ராஜபுத்திர அரசுகள், அந்த நிறுவனத்திற்கு ஒரு சொத்தாக இருந்தது. அவர்களது சுதந்திரத்தை பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கத்திற்கு அடிபணிய செய்து அவர்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தியது. 'ராஜபுத்திரத்தின் நல்ல அரசாங்கமும், அமைதியின்மை', அதன் விவகாரங்களில் தலையிடுவதை நிறுவனத்தின் பிரத்யேக நோக்கங்கள் என்று, பிரியசோ உடன் உடன்படவில்லை. உண்மையில் ராஜபுத்திர மாநிலங்களுடனான உறவுகளில் ஹேஸ்டிங்ஸின் வழிநடத்துதலின் கருத்துக்கள் அரசியல் ஏற்றத்தாழ்வு, வசதியான மற்றும் மூலப்பாய நன்மைகளை கொண்டுள்ளது.

பிண்டாரிகளுடனான நல்லுறவு

பிண்டாரிகள், கொள்ளைக்காரர்கள் குழுவாக இருந்தனர். பிண்டாரிகள் நீதியில் இருந்து தப்பியோடியவர்கள், கலைக்கப்பட்ட வீரர்கள் மற்றும் செயலற்ற மக்களாக இருந்தனர். மராட்டியர்கள் மற்றும் முகலாயர்களுக்கு இடையிலான போர்களின் போது அவை மக்களுக்கு தெரிய வந்தது.

பிண்டாரி போரின் காரணங்கள்

நிஜாம், வடக்கு சிர்கார்கள், கங்கைச் சமவெளி ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள பிண்டாரிகள் மீது ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு கோபம் கொண்டார். இதனால், அவர் கிழக்கு இந்தியா நிறுவனத்தின் இயக்குனர்களின் நீதிமன்றத்தில் இருந்து அவர்களை அழிக்க அனுமதி கொடுத்தார். இயக்குநர்களிடமிருந்து அனுமதியைப் பெற்றபின், பிண்டாரிகளுக்கு எதிரான போரை அவர் மேற்கொண்டார்.

போரின் நிகழ்வுகள்

போருக்கான அவரது தயாரிப்புகளை தொடங்குவதற்கு, இந்தியாவில் தீவிரமாக செயல்படும் பல சக்திகளை அவர் புரிந்து கொள்ள முயன்றார்.

குறிப்புகள்

இதன் பின்னர் பிண்டாரிகளை சூழ்ந்து கொள்வதற்காக அவர் ஒரு இராணுவத் திட்டத்தை மேற்கொண்டார். ஹேஸ்டிங்ஸ் இந்தப் பிரச்சாரத்தை பிண்டாரி போர் அல்லது முன்றாவது ஆங்கிலோ மராத்தியப் போர் என அழைத்தார்.

குஜராத்தின் மேற்கிலிருந்து கிழக்கே, கிழக்கிலிருந்து வடக்கேயும், தெற்கே தக்காணத்தில் இருந்தும் பிண்டாரியை இணைக்க அவர் ஒரு திட்டத்தை மேற்கொண்டார். இதனால், எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் பிண்டாரிகளை சூழ்ந்து கொள்ள அவர் விரும்பினார். அவர் பிண்டாரிகளை கொல்ல 1,20,000 ஆண்கள் மற்றும் 300 பீரங்கித் துண்டுகள் போன்ற ஒரு வலிமையான மற்றும் பெரிய படையை உருவாக்கினார். பிண்டாரிகள் மூன்று குழுக்களாகப் பிரிந்து, அவர்களது தலைவர்கள் சிட்டு பிண்டாரி, கரீம் கான் பிண்டாரி, வசீல் முகமது பிண்டாரி ஆகியோரை போரில் இந்த குழுக்களாக வழி நடத்தினார்கள்.

கரீம் கான் பிண்டாரி வந்தபோது ஆங்கிலேயர்கள் பிண்டாரிகளை தாக்க, மற்ற பிண்டாரி தலைவர்களை, தற்காப்புக்காக திட்டம் போட வேண்டும் என்று வலியுறுத்த முயன்றார். எனினும், பிண்டாரி தலைவர்கள் அவருக்கு சம்மதிக்கவில்லை. கரீம் கான் மற்றும் வஸில் முஹம்மது ஆகியோர் போர் மற்றும் சிட்டு பிண்டாரி ஹோல்கர் படைகளுடன் இணைந்து குவாலியருக்கு சென்றனர். சிறிது காலம் கழித்து, அனைத்து பிண்டாரி கட்சிகளும் தெற்கில் ஒரு தளத்தில் இருந்ததால், மீண்டும் தெற்கு நோக்கி சென்றன. டிசம்பர் மாத இறுதியில் ஜஸ்வந்த் ராவ் பாவ், கரீம் கான் பிண்டாரியை அழைத்தார். இதனால் அவர் வடக்கிற்கு சென்று, சிட்டு பிண்டாரியுடன் ஜாவாருக்கு அருகே உள்ள பகுதிக்குச் சென்றார். பிரிட்டிஷாருடன் ஒரு உடன்பாட்டை அடைவதற்கு பல முயற்சிகள் மேற்கொண்டு பின்னர் தோல்வியுற்றதால், கிட்டத்தட்ட அனைத்து பிண்டாரி தலைவர்களும் 1819 பிப்ரவரியில் படிப்படியாக சரணடைந்தனர்.

பிண்டாரி தலைவர்கள் மற்றும் அவர்களது குடும்பத்தினரிடம் தீர்வு காண, கோரக்பூரில் ஆங்கிலேயர்கள் ஏற்பாடுகளை செய்தனர். அவர்களுக்கு ஓய்வூதியங்களையும், நிலங்களையும் வழங்கினர்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. வங்காள வரலாற்றில் அலகாபாத் உடன்படிக்கை ஒரு அடையாளமாக இருந்தது ஏன்?
2. வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் ஆரம்பித்த சில சட்ட சீர்திருத்தங்களை பட்டியலிடுக.
3. சூகௌலி ஒப்பந்தத்தின் (1816) உடன்படிக்கை ஒன்றை பட்டியலிடுக.

4.4 காரன்வாலிஸ் பிரபு

சார்லஸ் காரன்வாலிஸ், 1786 ஆம் ஆண்டு நீதிமன்ற இயக்குநரால் இந்தியாவிற்கு அனுப்பப்பட்டார். பிட் இந்தியா சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்ட சமாதான கொள்கையை நிறைவேற்ற மற்றும் இந்தியாவில் நிர்வாக முறையை மறு சீரமைக்க அவருக்கு பொறுப்பாக ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவருடைய முக்கிய பொறுப்புகளில் சில பின்வருமாறு:

குறிப்புகள்

- நில வருவாய் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண வேண்டும்.
- நேர்மையான மற்றும் திறமையான நீதித்துறை அமைக்க வேண்டும்.
- கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் வர்த்தகப் பிரிவை மறுசீரமைக்க வேண்டும்.

நிர்வாக அமைப்பை மறுசீரமைக்கும் பொருட்டு, வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் வடிவமைத்த நிர்வாகத்தின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பை காரன்வாலிஸ் பயன்படுத்தி, அதில் சில மாறுதல்களை செய்தார். 1858 வரை காரன்வாலிஸ் வடிவமைத்த கட்டமைப்பு அமலில் இருந்தது.

நீதித்துறை நிர்வாகம், பொது வருவாய் மற்றும் இதர சேவைகளின் சீர்திருத்தங்கள்

வங்காளத்தின் ஆளுநராக காரன்வாலிஸ் இருந்த பொது பல சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தினார். அவை பின்வருமாறு:

- நீதித்துறை அமைப்பில் சீர்திருத்தங்கள்: மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஏற்கெனவே வைத்திருந்த அதிகாரத்தை விட அதிக அதிகாரம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று காரன்வாலிஸ் நம்பினார். அதையே நீதிமன்ற இயக்குநர்கள் அறிவுறுத்தியிருந்தனர். 1787 ல், திவானி அதாலத் நீதிமன்ற நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட்ட ஆட்சியர்களுக்கு, மாவட்டங்களுக்கான பொறுப்பு வழங்கப்பட்டது. குற்றவியல் வழக்குகளை விசாரித்து தீர்ப்பளிக்க, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு நீதிபதிகளுக்கான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன. எனினும், இந்த வழக்குகளை முயற்சிக்கும் போது அவர்கள் மீது சில கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன.

1790 முதல் 1792 வரை நிர்வாக கட்டமைப்பில் மேலும் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டது. பவஜ்டாரி அதாலத் நீதிமன்றங்கள் அகற்றப்பட்டு, நான்கு சுற்று நீதிமன்றங்கள் அவற்றின் இடத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இந்த நான்கு சுற்று நீதிமன்றங்களில், மூன்று வங்காளத்திற்கும், ஒன்று பீகாருக்கும் இருந்தன. இந்த நீதிமன்றங்களுக்கு தலைமை ஏற்கும் அதிகாரம் ஐரோப்பிய ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்த ஐரோப்பிய சேவகர்கள் இந்த வழக்குகளை முயற்சிக்கும்போது, மு.ப்தி மற்றும் காஸியின் உதவியை மேற்கொண்டனர். இந்த நீதிமன்றங்கள் ஒரு வருடத்தில் இரண்டு முறை மாவட்டங்களுக்கு சென்று வழக்குகளை விசாரிக்கும்.

முர்ஷிதாபாத்தில் உள்ள சதர் நிஸாமத் அதாலத் ஒன்றும் ஒழிக்கப்பட்டது. ஒரு முகமதியன் நீதிபதி இந்த நீதிமன்றத்திற்கு தலைமை தாங்குவார். இந்த நீதிமன்றத்தின் இடத்தில், மற்றொரு நீதிமன்றம் கல்கத்தாவில் நிறுவப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றங்கள் தலைமை ஆளுநரையும், உச்ச மன்றத்தின் உறுப்பினர்களையும் கொண்டிருந்தன. தலைமை காஸியும், இரண்டு மு.ப்திஸ் அவர்களுக்கு உதவி புரிகிறார்கள். எனவே, புதிய நீதி அமைப்புக்கு சிறிய நீதிமன்றங்கள், மாவட்ட நீதிமன்றங்கள், நான்கு மாகாண நீதிமன்றங்கள் மற்றும் சதர் திவானி அதாலத் இருந்தது. டரோகா நீதிமன்றங்களும், மாவட்ட நீதிமன்றங்களும், நான்கு சுற்று நீதி மன்றங்கள் மற்றும் சதர் நிஜாமத் அதாலத் ஆகியவை குற்றவியல் வழக்குகளை விசாரணை செய்வதற்காக நிறுவப்பட்டன.

குறிப்புகள்

- காரன்வாலிஸ் குறியீடு: 1793 ஆம் ஆண்டில், நீதித் துறையில் பணியாற்றி வந்த கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தை சேர்ந்த ஊழியர்களை வழிநடத்திக் கொள்வதற்கு, காரன்வாலிஸ் விதி முறைகளை உருவாக்கினார். இந்த குறியீட்டை தயாரிப்பதற்கு காரன்வாலிஸ் சர் ஜார்ஜ் பார்லோவின் உதவியை எடுத்துக்கொண்டார். வணிக மற்றும் நிர்வாக சேவைகள் இந்த குறியீட்டில் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த குறியீட்டை தயாரிப்பதற்கு முன்பு, வருவாய் வாரியம் ஒரு பெரிய எண்ணிக்கையிலான வழக்குகளை தீர்க்க முடியவில்லை என்பதை காரன்வாலிஸ் உணர்ந்தார். இந்த விவகாரத்தை தீர்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மால் அதாலத் அமைக்கப்பட்டன. ஆட்சியர்கள் இந்த நீதிமன்றங்களின் தலைவர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்கு வருவாய் அதிகாரமும் வழங்கப்பட்டது. காரன்வாலிஸ் வருவதற்கு முன்பே நிர்வாகக் கட்டமைப்பு இருந்தது. ஆனால் அவர்தான் அமைதியான மற்றும் ஒருங்கிணைந்த அமைப்பை உருவாக்கினார்.

காரன்வாலிஸ் மக்களின் கடமைகளை நிறைவேற்றாத ஆட்சியாளர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் எதிராக புகார் அளிப்பதற்கான ஒரு முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். அரசாங்கம் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடரலாம். மரண தண்டனை, கை கால்கள் ஒழித்தல் போன்ற மனிதத் தன்மையற்ற தண்டனைகளை அவர் ரத்து செய்தார். மாவட்டங்களில் வசிக்கும் ஐரோப்பிய மக்கள் புதிய நீதி முறையை பின்பற்ற வேண்டியிருந்தது.

- பொதுப் பணிகளில் சீர்திருத்தங்கள்: கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் ஊழியர்கள் நிறைய பணம் சம்பாதிக்க விரும்பினார்கள். இந்த வேலையாட்களுக்கு சம்பளம் குறைவாக இருந்ததால், அதிக பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, மக்களிடம் இருந்து லஞ்சம் வாங்குவதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். மேலும், நியாயமற்ற முறையில் ஜமீன்தார்களின் நிலங்களை பறிமுதல் செய்தனர். இப்பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணும் வகையில், காரன்வாலிஸ் அவர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்தி, சில வேலைக்காரர்களை நிறுத்தி வைத்தார். இதற்குப் பிறகு, அவர் நிறுவனத்திற்கு அவர்களின் தகுதி அடிப்படையில் பணியாளர்களை அமர்த்தினார். எந்த ஒரு ஊழியர்களையும் தனியார் திறனில் வர்த்தகம் செய்ய அனுமதிக்கவில்லை.

அவர் இந்தியர்களை நம்பவில்லை. அவர்களை வெறுப்போடு நடத்தினார். இதனால், இந்தியர்கள் மீதான அவரது நடத்தை விமர்சிக்கப்பட்டது. உயர் பதவிகளில் இருந்த இந்தியர்களை அவர் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை, ஐரோப்பியர்களுக்கு அத்தகைய பதவிகளையும் வழங்கினார். மாவட்டங்களை சிறு பிரிவுகளாகப் பிரித்தார். ஜமீன்தார்களிடமிருந்து போலீஸ் அதிகாரங்களை பறித்துக் கொண்டார். அந்த மாவட்டங்களில் வசிக்கும் ஒரு கண்காணிப்பாளர் மற்றும் பிரதிநிதி ஆகியோர் இந்த அலகுகளின் பொறுப்பில் இருந்தனர்.

- நிறுவனத்தின் வர்த்தக துறையில் சீர்திருத்தங்கள்: வர்த்தக சபை அமைக்கப்பட்ட போது, இந்திய மற்றும் ஐரோப்பிய ஒப்பந்ததாரர்களிடமிருந்து பொருட்களை பெற்றுக் கொள்ள கேட்கப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்ததாரர்கள் மிக அதிக

குறிப்புகள்

விலையில் தரம் தாழ்ந்த பொருட்களை வழங்கினர். இந்த நடைமுறைகளை சரிசெய்வதற்கு பதிலாக, வாரியம் அவர்கள் மூலம் லஞ்சம் வாங்கியது. வணிகத்துறையின் இத்தகைய சிதைந்த நடைமுறைகள் காரணமாக, காரன்வாலிஸ் வணிக வாரியத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுத்தார். 11 முதல் 5 வரை வாரிய உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை குறைத்தார். பொருட்கள் பெறும் முறையும் மாற்றப்பட்டு, வணிக முகவர்கள் மற்றும் குடியிருப்பாளர்களிடமிருந்து பொருட்களை பெற, வாரியத்துக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம், வர்த்தக துறையில் சீர்திருத்தங்களை கொண்டு வந்தார்.

- வருவாய் மற்றும் நிரந்தர தீர்வுக்கான சேகரிப்பில் சீர்திருத்தங்கள்: விவசாயிகளின் நிலையை மேம்படுத்தும் வகையில் வருவாய் சேகரிப்புக்கு உகந்த முறையை கண்டறிவது உண்மையிலேயே முக்கியமாக இருந்தது. ராபர்ட் கிளைட், வாரன் ஆகியோர் பயன்படுத்திய முறைகள் விவசாயிகளின் நிலைமையை மோசமாக்கியது. 1786 இல், காரன்வாலிஸ் ஜமீன்தார்களுடன் பத்து ஆண்டுகள் குடியேற்றப்பட வேண்டும், பின்னர் இது நிரந்தரமாக கூட இருக்கலாம் என்று இயக்குநர்கள் நீதிமன்றம் பரிந்துரைத்தது. ஜான் ஷோரின் உதவியுடன் காரன்வாலிஸ் வருவாய் வசூலுக்கு உகந்த முறையை கண்டுபிடிக்க முயன்றார். இப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண, அவர்கள் தொடர்ந்து மூன்று கேள்விகள் குறித்து விவாதம் நடத்தினர்:

1. ஜமீன்தார்கள் அல்லது உழவர்கள் மூலம் தீர்வு காண வேண்டுமா?
2. நிலத்தின் விளைநிலங்களில் அரசு எவ்வளவு பங்கு பெற வேண்டும்?
3. குடியேற்றம் நிரந்தரமாகவோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்காகவோ இருக்க வேண்டுமா?

முதல் கேள்வியில், ஜமீன்தார்களுடன் நிலங்களை சொந்தங்களாக குடியேற்றவேண்டும் என்று ஜான் ஷோர் நம்பினார். காரன்வாலிஸ் ஒரு ஆங்கிலேய ஜமீன்தார். இவ்விதம் அவர் ஜான் ஷோர்டன் உடன்பட்டார். மேலும், நீதிமன்றத்தின் இயக்குனர்கள் காரன்வாலிஸ்க்கு ஆதரவு தெரிவித்துள்ளார். இரண்டாவது கேள்வியில், 1790–1791 ஆம் ஆண்டின் உண்மையான தொகுதியின் அடிப்படையில் மாநிலத்தின் பங்கு தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஷோர் நம்பினார். காரன்வாலிஸ் அவர்களும் இதே கருத்தையே கொண்டிருந்தார்.

எனினும், முன்றாவது கேள்வியில் அவர்களுடைய கருத்துகள் மாறுபட்டவை. பத்து ஆண்டுகள் வரை தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்று ஷோர் நம்பினார். ஆனால் காரன்வாலிஸ்க்கு நிரந்தர வருவாய்க்கு தீர்வு தேவைப்பட்டது. இறுதியாக, 1790 ஆம் ஆண்டில் அவர் பத்தாண்டுகளாக தீர்வு என பிரகடனம் செய்தார், ஆனால் 1793 இல் இந்த தீர்வு நிரந்தரமாக்கப்பட்டது. எனவே வங்காளம், பீகார், ஒரிசா, பெனாரஸ் மற்றும் தமிழ்நாட்டின் வட பகுதியில் நிரந்தர தீர்வு காணப்பட்டது.

நிரந்தர தீர்வு

நிரந்தர தீர்வுக்கான சில முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

குறிப்புகள்

- அவர்கள் வருவாய் செலுத்தும் வரை நிலத்தின் உரிமையாளர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதால் ஜமீன்தார்களுடன் இந்த ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது.
- அரசுக்கு நிலவரி செலுத்த ஜமீன்தார்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். நில வருவாயின் அளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டு, அது அதிகரிக்காது என உறுதியளிக்கப்பட்டது. வருவாய் கொடுக்க ஜமீன்தார்கள் தவறிவிட்டால், பொது ஏலம் மூலம் தங்கள் நிலங்களை விற்க அரசுக்கு அதிகாரம் இருந்தது. அவர்கள் அரசுக்கு வசூலித்த வாடகையில் 89 சதவீதம் செலுத்த வேண்டிய தேவை இருந்தது. மற்றவற்றை தாங்களே வைத்துக் கொள்ளலாம்.
- ஜமீன்தார்கள் தங்கள் நிலங்களை விற்க அல்லது அடமானம் வைக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். மேலும் அவர்கள் விரும்பினால் தங்களது நிலங்களை வேறு ஒருவருக்கு வழங்கவும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது.
- தமது நிலங்களில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த விவசாயிகள் அல்லது உழவரின் நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கு ஜமீன்தார்கள் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.
- அரசாங்கம் அதற்குரிய நேரத்தில் தமது வருவாயைக் கொடுக்கும் காலம் வரை அதன் விடயங்களில் தலையிடப்போவதில்லை என வாக்குறுதி அளித்தார்கள்.

நிரந்தர தீர்வுக்கான நன்மைகள்

நிரந்தர தீர்வுக்கான சில சிறப்புகள் வருமாறு:

- நிலையான நிலவரி வடிவில் நிலையான வருமானம் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துக்கு பொருளாதார நிலைதன்மையை அளித்தது. இது வங்காளத்தின் செழிப்பான மாகாணத்தை ஏற்படுத்தியது.
- நிரந்தர நிலவரித்திட்டம் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம், ஜமீன்தார்களிடமிருந்து நிலவரித் தொகையை பிரித்தெடுக்க வேண்டிய செலவினத்திலிருந்து பிரிட்டிஷ் அரசை காப்பாற்றியது. இதற்கு முன்னர், நிலத்தை சீரான அடிப்படையில் மதிப்பிடுவதற்காக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஏராளமான பணத்தை செலவிட்டுள்ளது.
- இந்த தீர்வு ஜமீன்தார்களை அதிக பணம் சம்பாதிக்க விவசாய நிலங்களை மேம்படுத்த ஊக்கப்படுத்தியது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் நிலவரி என்ற பெயரில் பெரும்பாலான இலாபத்தில் இருந்து எடுத்துக் கொண்டு, தமது நிலங்களை முன்னேற்றுவதற்கு முன்பு ஜமீன்தார்கள் முயற்சிகளை செய்யவில்லை.
- இந்த குடியேற்றத்தால் ஜமீன்தார்கள் செல்வந்தர்களாக ஆக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் வணிகம் மற்றும் தொழில்துறையில் பணம் முதலீடு செய்யலாம். அது மாநிலங்கள் வேகமான வேகத்தில் செழிக்க உதவியது.
- இந்த குடியேற்றத்தில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு விசுவாசமாக இருந்த ஜமீன்தார்கள், இந்தியாவில் கிளர்ச்சிக்காரர்களின் காலத்தில் கூட ஆங்கிலேயர்களை ஆதரித்தார்கள்.

- அரசு நிலவரி வருவாயை அதிகரிக்க முடியவில்லை என்றாலும், அது ஜமீன்தாரர்களிடமிருந்து அதிகமான பணத்தை வரி என்ற வடிவத்தில் பிரித்தெடுக்கலாம்.

குறிப்புகள்

நிரந்தர தீர்வின் தீமைகள்

நிரந்தர தீர்வுகளின் சில குறைகள் பின்வருமாறு:

- ஜமீன்தார்கள் நிலத்தின் அறுவடையில் பங்கு பெறவில்லை என்பதால், ஆடம்பரமான வாழ்க்கைக்காக நகரங்களுக்கு சென்றனர். நகரங்களுக்கு செல்வதற்கு முன்பு, அவர்கள் சில இடைத்தரகர்களின் மூலம் தங்கள் நிலங்களை கவனித்துக் கொள்ள செய்தனர். இந்த இடைத்தரகர்கள் விவசாயிகள் மற்றும் உழவர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டிக்கொண்டு அவர்களின் வாழ்வை பரிதாபகரமாக ஆக்கினர்.
- நிரந்தரத் தீர்வு காணும் முறை விவசாயிகள் மற்றும் உழவர்கள் ஆகியோரின் நலன்களைப் புறக்கணித்தது. அவர்கள் மூலம் மேலும் சம்பாதிப்பதற்குக்காக ஜமீன்தார்களால் அவர்கள் துயரிலேயே விடப்பட்டனர்.
- நீண்டகாலப் முறையில், பயிரின் விலைகள் அதிகரித்த போது நிலவரி அளவை அதிகரிக்க முடியாத நிலையில், நிரந்தர தீர்வு ஒரு குறைபாடு என அரசுக்கு நிரூபிக்கப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

4. காரன்வாலிஸ் குறியீடு என்றால் என்ன?
5. காரன்வாலிஸ் கவர்னர் ஜெனரலராக நியமிக்கப்பட்ட போது, அவருடைய சில முக்கிய பொறுப்புகள் எவை?

4.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. அலாகாபாத் உடன்படிக்கை (1765) வங்காள வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல் என்பதை நிறுவியது. இந்தியாவில் ஆங்கிலேய ஆட்சிமுறை அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கான தளத்தை உருவாக்கி அந்த நிர்வாக மாற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது.
2. ஹேஸ்டிங்ஸ் மூலம் தொடங்கப்பட்ட நீதித்துறை சீர்திருத்தங்களில் பின்வருவன அடங்கும்:
 - ஜமீன்தார்களின் நீதி அதிகாரங்களை உடைத்தல்
 - ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள் அமைத்தல்
 - சதர் திவானி அதாலத் உருவாக்குதல்
 - நீதித்துறை நடவடிக்கைகளை எழுதுதல்
3. சுகாலி உடன்படிக்கைப்படி, நேபாளமானது கர்வால் மற்றும் குமாவோனின் மாவட்டங்களை அந்த நிறுவனத்திற்கு ஒப்படைக்க வேண்டும்.

குறிப்புகள்

4. 1793-ல், நீதித் துறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் பணியாளர்களை வழிநடத்திக் கொள்வதற்கு, காரன்வாலிஸ் ஒரு நெறிமுறை விதிகளை உருவாக்கினார். இந்த குறியீட்டை தயாரிப்பதற்கு காரன்வாலிஸ் சர் ஜார்ஜ் பார்லோவின் உதவியை மேற்கொண்டார். வணிக மற்றும் நிர்வாகச் சேவைகள் இந்த குறியீடுகளில் தெளிவாக இருந்தன. இந்த குறியீட்டை தயாரிப்பதற்காக, சர் ஜார்ஜ் பார்லோவின் உதவியை காரன்வாலிஸ் பெற்றுக்கொண்டார். வணிக மற்றும் நிர்வாக சேவைகள் இந்த குறியீட்டில் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.
5. காரன்வால்ஸின் முக்கிய பொறுப்புகளில் சில பின்வருமாறு:
 - நில வருவாய் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண வேண்டும்.
 - நேர்மையான மற்றும் திறமையான நீதித்துறை அமைக்க வேண்டும்.
 - கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் வர்த்தகப் பிரிவை மறுசீரமைக்க வேண்டும்.

4.6 சுருக்கம்

- ராபர்ட் கிளைவ், பிளாசி மற்றும் பக்சார் போரில் கிழக்கு இந்தியா நிறுவன பிரச்சாரங்களின் முக்கிய நபராக இருந்தார். அவரது சூழ்ச்சிகள் மற்றும் சதி திட்டங்கள் காரணமாக வங்காளத்தின் ஆற்றல் மிக்க நவாபுகளை ஆங்கிலேயர்கள் பதவியிலிருந்து அகற்றினார்கள். இதனால் இந்தியாவில் ஒரு உறுதியான பிடியை நிறுவ முடிந்தது.
- இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முறையை அறிமுகப்படுத்த இந்த நிர்வாக மாற்றத்திற்கு வழிவகுத்துள்ளதால், இந்த அலாகாபாத் உடன்படிக்கை (1765) வங்காள வரலாற்றில் ஒரு அடையாளச் சின்னமாக அமைந்தது.
- கிளைவ் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இரட்டை ஆட்சி முறை தோல்வியடைந்தது. 1772 இல் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் வங்காளத்தின் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டபோது, அவர் 'முகலாய அரசின் முகமுடியை கிழித்தெறிந்து' வெற்றி பெற்றதன் மூலம் வங்காளத்தை ஆளத் தீர்மானித்தார்.
- கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தில், நிர்வாகக் எழுத்தாளராக பணிபுரிந்த வாரன் 1750 ல் கல்கத்தாவை அடைந்தார். அவர் படிப்படியாக உயர்ந்து, 1772 இல் வங்காள ஆளுநரான காசிம்பாசரால் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். பின்னர், அவர் 1774 ஆம் ஆண்டில் சீர்திருத்த சட்டத்தின் கீழ் வங்காள தலைமை ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். தலைமை ஆளுநர் ஆன பிறகு, அவர் பல்வேறு நிர்வாக சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிப்பதற்கான பணியை மேற்கொண்டார்.
- ஆங்கிலேய-சீக்கிய உறவுகள், வாரன் காலத்தில் மட்டுமல்ல, அதற்குப் பின்னரும் சிறந்தவையானது என்று விவரிக்கப்பட்டது.
- ராஜ்புட் அரசுகளின் மீது பிரிட்டிஷ் செல்வாக்கு நிறுவப்பட்டது, ராஜ்புட் மற்றும் மத்திய இந்தியாவில் சில சிறு மாநிலங்களுக்கு லார்ட் வாரன் தலைமை தாங்கினார்.
- சார்லஸ் காரன்வாலிஸ், 1786 ஆண்டு நீதிமன்ற இயக்குநரால் இந்தியாவிற்கு அனுப்பப்பட்டார். பிட்ஸ் இந்தியா சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்ட சமாதான

குறிப்புகள்

கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும், இந்தியாவில் நிர்வாக அமைப்பை மறுசீரமைப்பதற்கும் அவர் பொறுப்பேற்றார்.

- நிர்வாக அமைப்பை மறுசீரமைப்பதற்காக, வாரன் வடிவமைத்த நிர்வாகத்தின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பை கார்ன்வாலிஸ் பயன்படுத்தி, அதில் சில மாற்றங்களை செய்தார். கார்ன்வால்ஸால் வடிவமைக்கப்பட்ட கட்டமைப்பு 1858 வரை அமலில் இருந்தது.
- நிரந்தர குடியேற்றத்தின்கீழ் ஜமீன்தார்கள் நிலையான தொகையை நிலவரிக்கு செலுத்த வேண்டியிருந்தது. ஜமீன்தார்கள் தமது நிலவரி செலுத்த முடியாத சந்தர்ப்பங்களில், அரசாங்கம் தமது நிலங்களை விற்று அவர்களின் நிலவரி வருமானத்தை மீட்க பயன்படுத்தப்பட்டது.

4.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- உழவர்: இது ஒரு இந்திய விவசாயி அல்லது குத்தகைதாரர் விவசாயி என்பதைக் குறிக்கிறது.
- நிரந்தர தீர்வு: முழு பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திலும், இந்தியாவின் கிராமப்புற அரசியல் யதார்த்தங்களிலும் விவசாய விளைபொருள்கள் மற்றும் உற்பத்தித்திறன் ஆகிய இரண்டிற்கும் தொலைதூர விளைவுகளை விளைவிப்பதற்காக நிலத்தில் இருந்து எழுப்பப்படும் வருவாய்களை சரிசெய்வதற்கும், இந்த கிழக்கு இந்திய நிறுவனம் மற்றும் பெங்காலி நிலப்பிரபுக்களுக்கிடையில் ஒரு உடன்பாடாக செயல்பட்டது.
- கோர்கா: இந்திய தேசிய இனத்தின் நெபாளி மற்றும் நேபாள தேசியத்தின் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உள்ள படை வீரர்களை அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

4.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. ராபர்ட் கிளைவின் அரசாங்கத்தின் இரு பதவிகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. பொது சேவைகளில் கார்ன்வால்ஸின் சீர்திருத்தங்கள் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.
3. பிண்டாரி போரின் காரணங்கள் யாவை?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் மேற்கொண்ட பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை ஆராய்க.
2. 1777 இன் ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்தின் இயல்புகள் மற்றும் குறைபாடுகளை விளக்குக.
3. நிரந்தர தீர்வு முறையை விரிவாக ஆராயவும்.

4.9 மேலும் படிக்க

பிரிட்டிஷ் தலைமை
ஆளுநர்கள் – I

சந்திரா, பிபின். 2009. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்வான்ஸ்.

டியூப்-பானர்ஜி, இஷிதா. 2015. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. கேம்பிரிட்ஜ்: கேம்பிரிட்ஜ் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.

தாரிக், முகம்மது. 2007. நவீன இந்திய வரலாறு. புது தில்லி: டாடா மெக்ரா-ஹில் கல்வி.

குறிப்புகள்

அலகு 5 பிரிட்டிஷ் தலைமை ஆளுநர்கள் – II

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 5.0 முன்னுரை
- 5.1 நோக்கங்கள்
- 5.2 வெல்லெஸ்லி பிரபு: துணை கூட்டணி முறை
- 5.3 வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு: சீர்திருத்தங்கள்
- 5.4 வில்லியம் பென்டிங் பிரபு
 - 5.4.1 வில்லியம் பென்டிங் பிரபுவின் சீர்திருத்தங்கள்
- 5.5 டல்ஹவுசி பிரபு: வாரிசு இழப்பு கொள்கை
- 5.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 5.7 சுருக்கம்
- 5.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 5.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 5.10 மேலும் படிக்க

5.0 முன்னுரை

ஒவ்வொரு செயலுக்கும் துறை சார்ந்த ஒவ்வொரு துறையிலும், பிரிட்டிஷாரின் செயல்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு மண்டலங்களையும் மறைக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டவை. இவற்றுள், கல்வி, நிலவரி, இன்டிகோ, மற்றும் பத்திரிகைத் துறை ஆகியவற்றை நெறிப்படுத்தும் வகையில் உருவாக்கப் பட்ட முக்கியமான செயல்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்தியாவில் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் மேலாதிக்கத்தை வலுப்படுத்துவதே ஒவ்வொரு சட்டத்தின் அடிக்கோடிட்ட நோக்கமாகும். இந்தியாவில் ஒரு குறைவில்லாத அதிகார குழுவை உறுதி செய்ய, ஆங்கிலேயர்கள் தலைமை ஆளுநர்கள் மற்றும் வைசிராயர்கள் என்ற வடிவத்தில் தமது பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருந்தனர். இந்த விரிவாக்க கொள்கைகள் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் சட்டங்களின் மாற்றத்தை அறிமுகப்படுத்தும் கருவிகளாக காணப்பட்டன.

1765 இல் கிளைவ் இந்தியாவிற்கு வந்த ஆண்டு பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் வரலாற்றில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தின் தொடக்கம் என்று கூறலாம். பல அறிஞர்கள் மொகலாயப் பண்பின் ஆட்சியின் மீது பிரதிபலித்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலேயராக இருப்பதற்கு பதிலாக, இந்த புதிய ஆட்சியின் தன்மை, இறப்பதை போலவே மொகலாயப் பேரரசு, கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் தனியார் ஆட்சி என்று கூறலாம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நிர்வாகக் கட்டமைப்பு பெருமளவில் முகலாயர்கள் மற்றும் (பிரிட்டிஷ்காரர்கள் அல்ல) அதன் அதிகாரிகள் இந்தியர்களாக (ஐரோப்பியர்கள் அல்ல) இருந்தனர். வாரனின் பதின்மூன்று ஆண்டு பதவிக்காலத்தில் (மற்ற தலைமை ஆளுநர் வாரன் ஹேஸ்டிங் உடன் குழப்பப்படக்கூடாது), அவரது உள்நாட்டு நிர்வாகம், அவரது குழுக்களுடனான அவரது தொடர்புகள், அவரது வெளியுறவுக் கொள்கை ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. பென்டிக், டல்ஹவுசி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் தலைமை ஆளுநர்களே ஆவர். இவற்றில் ஒவ்வொன்றை பற்றியும் நாம் படிப்போம்.

5.1 நோக்கங்கள்

பிரிட்டிஷ் தலைமை
ஆளுநர்கள் - II

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- வாரன் அறிமுகப்படுத்திய சீர்திருத்தங்களை விளக்க முடியும்.
- துணை கூட்டணி முறையை ஆராய முடியும்.
- வாரிசு இழக்கும் கோட்பாட்டை விவாதிக்க முடியும்.
- டல்ஹவுசி பிரபு அறிமுகப்படுத்திய சில சீர்திருத்தங்களை விளக்க முடியும்.

குறிப்புகள்

5.2 வெல்லெஸ்லி பிரபு: துணை கூட்டணி முறை

18-ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் துணை கூட்டணி முறை உருவானாலும், இந்த கொள்கையின் கடமை வெல்லெஸ்லி பிரபு இந்திய தலைமை ஆளுநராக இருந்த போது 1798 முதல் 1805 வரை வளர்ச்சி பெற்றது.

இந்திய ஆட்சியாளர்களுக்கு வாடகைக்கு தனது படையை அளித்ததன் மூலம் பிரெஞ்சு ஆளுநரான இரட்டையர்கள் அமைப்பு துணை கூட்டணி முறையை அறிமுகப்படுத்தியது. இதே கொள்கையை கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தை சேர்ந்த ராபர்ட் கிளைவ் போன்ற பல தலைமை ஆளுநர்களும் ஏற்றுக்கொண்டனர். 1765-ல் அலகாபாத்தில் அவாத் உடனான ஒப்பந்தத்தில் இங்கிலாந்து கையெழுத்திட்டது. இந்த உடன்படிக்கையின்படி, ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் ராணுவ ஆட்கள் அவாத்தை பாதுகாப்போம் மற்றும் நவாப் படைகளின் செலவுகளை சுமப்போம் என்று உறுதிமொழி அளித்தனர். நவாபின் நீதிமன்றத்தில் ஆங்கிலேய வசிப்பாளையும் நியமித்தார்கள் மற்றும் அவரது செலவுகளை ஏற்றுக் கொள்ளவும் கேட்கப்பட்டது.

1787 ல் காரன்வாலிஸ் பிரபு தலைமை ஆளுநராக இருந்த போது, கர்நாடக நவாப் நிறுவனத்திடமிருந்து அனுமதி பெறாமல் எந்த ஒரு அந்நிய சக்தியிலிருந்து உதவியும் பெற முடியாது என்று வாக்குறுதி அளித்தார். அதே போல், 1798 ல் அவாத்தின் நவாப் சர் ஜான் ஷோர் எந்த ஐரோப்பியரையும் அவாத் பகுதியில் வேலை செய்ய முடியாது என்று உறுதியளித்தார்.

இந்த வகையில், துணை கூட்டணி முறை வெல்லெஸ்லி பிரபுவின் ஆளுநர் தலைமையில் கூட இருந்தது. எனினும், இந்த அமைப்பில் சில கூறுகளை அவர் சேர்க்கும் போது இந்த அமைப்பு முழுமையாக வளர்ந்தது. இந்திய மாநிலங்கள் இந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட விரும்பினால் சில பகுதிகளை நிறுவனத்திற்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டனர். இந்த வழியில், இந்நிறுவனம் இந்தியாவில் தனது பேரரசை விரிவுபடுத்துவதில் வெற்றி கண்டது. துணைக் கூட்டணி கொள்கையின் வளர்ச்சி நிலைகளை ஆராய்வோம்

நிலை 1: இந்நிறுவனம் தனது இராணுவத்தை இந்திய மாநிலங்களுக்கு வாடகைக்கு விட்டது. இந்த மாநிலங்கள், இதற்கு ஈடாக பணம் தருமாறு கேட்டனர். 1768 ல் ஹைதராபாத் இந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டது.

குறிப்புகள்

நிலை 2: ‘மாநிலங்களை பாதுகாக்க’ இந்திய மாநிலங்களின் எல்லைகளுக்கு அருகே தனது ராணுவத்தை வைத்திருக்கும் என்று நிறுவனம் முன்வந்தது. இந்த சேவைக்கு பதிலாக, அரசு ஆண்டு கட்டணம் செலுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. 1784-ல் சிந்தியா இந்த சலுகையை ஏற்றுக்கொண்டார்.

நிலை 3: அந்த நிறுவனம் ‘இந்திய அரசுகளின் எல்லைக்குள்’ தனது இராணுவத்தை’ அரசை ‘பாதுகாக்க’ வேண்டும் என்று முன்வைத்தது. இதற்கு ஈடாக மாநிலங்கள் ஆண்டுக் கட்டணம் செலுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டன. 1798-ல் ஹைதராபாத் நிறுவனம் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட ஒப்புக்கொண்டது.

நிலை 4: மாநிலத்தை பாதுகாக்க தனது ராணுவத்தை இந்திய மாநிலங்களின் எல்லைக்குள் வைத்திருக்க நிறுவனம் முன்வந்தது. இந்த ‘சேவை’-க்கு பதிலாக, தங்கள் பகுதியில் சில பகுதிகளை தருமாறு அந்த நிறுவனம் மாநிலங்களவையிடம் கேட்டுக்கொண்டது. 1800-ல், ஹைதராபாத் இந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டது. 1801 ல், ஒளத் நிறுவனத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது.

துணை கூட்டணியின் சிறப்புகள்

துணை கூட்டணியின் சில அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- வெளி தாக்குதலில் இருந்து மாநிலங்களவையை காப்பாற்றுவதாக அந்நிறுவனம் வாக்குறுதி அளித்தது.
- அரசின் பாதுகாப்புக்காக பணியில் அமர்த்தப்பட்ட பிரிட்டிஷ் படையின் செலவுகளை ஆட்சியாளர்கள் சுமக்க வேண்டியிருந்தது.
- ஆட்சியாளர்களின் அனுமதியின்றி, தங்கள் மாநிலங்களில் எந்த வெளிநாட்டவரை ஆட்சியாளர்களால் பணியமர்த்த முடியவில்லை. பிற மாநிலங்களுடன் தூதரக உறவை வளர்க்க முடியவில்லை.
- தங்கள் நீதிமன்றத்தில் நியமிக்கப்பட்ட பிரிட்டிஷ் குடியிருப்பாளரின் செலவுகளை ஆட்சியாளர்கள் சுமக்க வேண்டியிருந்தது.
- மாநிலங்களின் உள் விவகாரங்களை பொறுத்த வரை, தலையீடு அற்ற கொள்கையை இந்நிறுவனம் பின்பற்றி வந்தது.

துணை கூட்டமைப்பு நிறுவனத்தின் நன்மைகள்

துணை கூட்டு நிறுவனம் பின்வரும் வழிகளில் பயனடைந்தனர்:

- துணை கூட்டணி பல வழிகளில் நிறுவனத்திற்கு அனுகூலமாக இருந்தது.
- இந்த அமைப்பின் உதவியோடு நிறுவனம் நவாபுகளின் இழப்பில் ஒரு பெரிய படையை பராமரித்து வந்தது. அவர்கள் இந்த இராணுவத்தை பயன்படுத்தி ஏனைய பிரதேசங்களை இணைத்துக் கொள்ளலாம் அல்லது தமது சொந்தப் பேரரசைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும்.
- இந்த உடன்படிக்கையின்படி, நவாபுகள் தமது அனுமதியின்றி தமது மாநிலங்களில் அயல்நாட்டவரை பணியமர்த்த அனுமதிக்கப்படவில்லை.

இது ஐரோப்பியர்கள் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்களிடமிருந்து வந்த அச்சுறுத்தலை குறைத்தது.

பிரிட்டிஷ் தலைமை
ஆளுநர்கள் - II

- மாநிலங்கள் பிற மாநிலங்களுடன் உறவை வளர்க்க அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதால், இந்திய மாநிலங்கள் நிறுவனத்திற்கு எதிராக கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு நிற்க முடியாது என்பதால், இந்நிறுவனம் இந்தியாவில் பாதுகாப்பாக இருந்தது.
- இந்த உடன்படிக்கை பல பிரச்சினைகளில் நிறுவனத்திற்கு அனுமதி கோர வேண்டும் என்பதால் நவாப்பின் கைப்பாவைகளை நிறுவனத்தின் கையில் வைத்தது.
- ‘சேவைகளுக்கு’ பதிலாக, நவாபுகளின் நிலப் பகுதிகளில் உள்ள வளமான நிலங்களின் உதவியுடன் அதிக பணம் சம்பாதிக்க முடியும் என்று நிறுவனம் கேட்டது. இந்த வழியில் நவாபுகள் பல மாநிலங்களின் பணத்தை இழந்தனர். இது மாநிலங்களை வறிய நிலைக்கு கொண்டு வந்தது.

குறிப்புகள்

5.3 வாரன் ஹஸ்டிங்ஸ் பிரபு: சீர்திருத்தங்கள்

ஹஸ்டிங்ஸ் பிரபு 1813 முதல் 1826 வரை இந்திய தலைமை ஆளுநர் ஆவார். அவர் வெல்லெஸ்லி பிரபுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றினார். ஓய்வு எடுத்த பிறகு மால்டா ஆளுநர் பதவியை பிடித்தார்.

ஹஸ்டிங்ஸின் சீர்திருத்தங்கள்

ஹஸ்டிங்ஸ் பிரபு அறிமுகப்படுத்திய சீர்திருத்தங்கள் வருமாறு:

- நீதித்துறை அமைப்பில் சீர்திருத்தங்கள்: இந்தியாவின் நிர்வாக முறையை மேம்படுத்த நிறைய முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். பல போர்கள் காரணமாக அவர் கவனிக்கப்பட்டார் என்ற உண்மை இருந்தபோதிலும், நிர்வாக அமைப்பில் சில சீர்திருத்தங்களை செய்வதில் அவர் வெற்றி பெற்றார். அந்த நேரத்தில் நீதித்துறை அமைப்பு பல குறைபாடுகளை கொண்டிருந்தது. நீதிமன்றத்தில் ஏராளமான வழக்குகள் நிலுவையில் உள்ளன. பிரபு தலைமையில் நீதித்துறை அமைப்பில் செய்யப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் குறித்து ஆய்வு செய்வோம்:
 - o ஹஸ்டிங்ஸ் பிரபு, மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கினார்.
 - o நிறுவனத்தின் இயக்குநர்களிடமிருந்து அனுமதி கிடைத்ததும் ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திலும் அவர் ஒரு உரிமையியல் நிறுவனத்தை நியமித்தார். உரிமை கோரல் ரூபாய் 64 க்கு மேல் இல்லாத பட்சத்தில் அவர் சொத்து தொடர்பான வழக்குகளை விசாரிக்கும் அதிகாரத்தை அவர்களுக்கு வழங்கினார். திவானி நீதிமன்றம் இந்த முடிவை உறுதிப்படுத்த அல்லது வழக்கை மீண்டும் விசாரிக்க அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.
 - o சில வழக்குகளில், மக்கள் மீண்டும் மேல்முறையீடு செய்ய உரிமை வழங்கப்படவில்லை.

குறிப்புகள்

- o பதிவாளர்களுக்கும் அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன. திவானி நீதிமன்றம் ரூபாய் 50 வரை வழக்கு நிலுவையில் உள்ள நிலையில் சில வழக்குகளை பதிவாளர்களுக்கு அனுப்பும் அதிகாரம் கொண்டது. கூடுதல் சாதாரண வழக்குகளில், ரூபாய் 500 வரை சம்பந்தப்பட்ட உரிமை கோரும் வழக்குகளை பதிவாளர்களும் கேட்கலாம்.
- o பதிவாளர்களின் முடிவுகளுக்கு எதிராக மாகாண நீதிமன்றங்களில் நேரடியாக முறையீடுகளை தாக்கல் செய்ய மக்களுக்கு உரிமை இருந்தது.
- o ரூபாய் 5,000 வரை நடந்த வழக்குகள், திவானி அதாலத்தில் கேட்கப்பட்டன. இருப்பினும், இந்த கோரிக்கை ரூபாய் 50,000-ஐ விட அதிகமாக இருந்ததால், இந்த வழக்கு மேல்முறையீட்டு மாகாண நீதிமன்றங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது. திவானி அதாலத்தில் இருந்து வழக்குகளை மேல்முறையீட்டு மாகாண நீதிமன்றத்திற்கு மாற்ற சதர் திவானி நீதிமன்றம் அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்தது.
- o 1821 ஆம் ஆண்டில், வருவாய் துறைகளின் ஆட்சித் தலைவர் அல்லது வருவாய்த் துறையைச் சார்ந்த எந்த உயர் அதிகாரி ஆகியோருக்கு குற்றவியல் அதிகாரங்கள் வழங்கும் அதிகாரம் ஆளுநர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது.
- o 1815-ல் சதர் திவானி அதாலத்தில் நீதிபதியாக ஆவதற்கு தகுதியின் அடிப்படையில் மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. சதர் திவானி அதாலத்தின் நீதிபதி, மாகாண நீதிமன்றத்தில் மூன்று ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்றிருக்க வேண்டும் அல்லது நீதித்துறை வேலைகளில் ஒன்பது ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.
- o 30 பிரம்புகள் வரை உடலை சார்ந்த தண்டனை போன்ற கடுமையான தண்டனைகளை வழங்க நீதிபதிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது.
- வருவாய் சேகரிப்பில் சீர்திருத்தங்கள்: நிரந்தர தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்று ஹஸ்டிங்ஸ் கருத்து தெரிவித்தார். ஆனால் நிறுவனத்தின் இயக்குநர்கள் அவரை அவ்வாறு செய்ய அனுமதிக்கவில்லை. எனவே, மஹால்வரி முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். இந்த அமைப்பின் படி, பஞ்சாபில் இருபது ஆண்டுகள் மற்றும் ஆக்ராவில் முப்பது ஆண்டுகளாக இந்த கலப்பகுதிக்கான தீர்வு காணப்பட்டது. அனைத்து ஜமீன்தார்களுக்கு வரும் வருவாயை வசூலித்து, அரசு கருவூலத்தில் வைப்பு செய்ய வேண்டும் என்ற பொறுப்பு, அக்கிராமத்தை சேர்ந்த நம்புதார் என்பவர் தலைமையில் வழங்கப்பட்டது. வருமான வரி தொடர்பான சர்ச்சைகள் திவானி அதாலத்தில் கேட்கப்பட்டன. விவசாயிகளின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு, 1882 ல் வங்காள குத்தகை சட்டம் என்றழைக்கப்படும் ஒரு சட்டத்தை அரசு நிறைவேற்றியது. இதேபோல், சென்னையில் வருவாய் வசூலுக்கு ரயத்துவாரி முறையை அரசு அறிமுகப்படுத்தியது. மும்பையிலுள்ள வருவாய் வசூலிப்பு முறையில் சீர்திருத்தங்களை ஹஸ்டிங்ஸ் அறிமுகப்படுத்தினார்.
- கல்வித் துறையில் சீர்திருத்தங்கள்: கல்கத்தாவிற்கு அருகிலுள்ள பல பள்ளிக்கூடங்களை அவர் திறந்து வைத்தார் என்பது பிரபு ஹஸ்டிங்ஸின்

சாதனைகளில் ஒன்று ஆகும். மேலும் கல்லூரியையும் திறந்து இந்த கல்லூரியில் ஆங்கில மொழியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தினார். அவரது முந்தைய சில பத்திரிகைகளுக்கு கட்டுப்பாடுகளை விதித்தபோதிலும், ஆனால் அவர் பத்திரிகைகளுக்கு சுதந்திரம் அளிக்க வேண்டிய பெரும்பாலான கட்டுப்பாடுகளை அகற்றினர்.

பிரிட்டிஷ் தலைமை
ஆளுநர்கள் - II

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. துணை கூட்டணி முறையை அறிமுகப்படுத்தியவர் யார்?
2. ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு எப்போது இந்திய தலைமை ஆளுநர் ஆனார்?

5.4 வில்லியம் பென்டிங்க் பிரபு

1828 ல் வில்லியம் பென்டிங் பிரபு இந்திய தலைமை ஆளுநர் ஆனார். சதி முறையை ஒடுக்க பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். 1806-ல் சென்னை ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் மெட்ராஸ் படைக்கு சாதி அடையாளங்களை அணிய வேண்டாம் என்று கட்டளையிட்டார் மற்றும் அவர்கள் அவருக்கு எதிரா கிளர்ச்சி செய்தனர். இதனால் அவரது பணிகள் நீதிமன்ற இயக்குநர்களின் மூலம் ரத்து செய்யப்பட்டது.

இந்திய மாநிலங்களுடனான உறவுகள்

ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு மற்றும் ஆம்ஹெர்ஸ்ட் பிரபு ஆகியோர் நிறுவனத்தின் சாம்ராஜ்ஜியத்தின் விரிவாக்கத்திற்கு நிறைய முயற்சிகளை மேற்கொண்டதோடு, பென்டிங் இந்தப் பேரரசின் ஒருங்கிணைப்பிற்கு வேலை செய்தார்.

வில்லியம் பென்டிங் பல இந்திய மாநிலங்களின் விவகாரங்களில் தலையிடவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, மாநிலத்தில் நியமிக்கப்பட்ட பிரிட்டிஷ் குடியரிமை, மாநிலத்தில் உள்ள அராஜக நிலைமையில் தாக்கப்பட்டபோது, ஜெய்ப்பூர் விவகாரங்களில் அவர் தலையிடவில்லை.

1829 ல் நசீர்-உத்-தவுல் ஐதராபாத் அரியணையில் தனது தந்தையை வெற்றி கொண்ட போது, பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளை மாநிலத்தில் இருந்து நீக்க வேண்டும் என்று பென்டிங் கேட்டுக் கொண்டார். தலையீடு அற்ற அவரது கொள்கையைத் தொடர்ந்து, ஆட்சியாளர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று, பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் மாநிலத்தை விட்டு வெளியேறுமாறு உத்தரவிட்டார். இது மட்டுமல்ல கோட்டா, புத்ரி, போபால், ஜோத்பூர் ஆகிய மாநிலங்களிலும் இதே கொள்கையைப் பின்பற்றினார். இந்த மாநிலங்களின் சூழ்நிலைகள் பிரிட்டிஷாரின் நிலையிலிருந்து தலையிட வேண்டும் என்று ஏற்று கோரினார். எனினும், மைசூர் மற்றும் கோர்க் ஆகிய இடங்களில் இந்த கொள்கையை பின்பற்றாத அவர் 1831 மற்றும் 1834 ஆகிய ஆண்டுகளில் இந்த இடங்களை இணைத்துக் கொண்டார்.

சிந்து மற்றும் பஞ்சாப்

பென்டிங்கின் ஆளுநர் தலைமையில் சிந்து சிறு மாநிலங்களாகப் பிரிந்தது. இந்த மாநிலங்கள் அமீர்கள் ஆட்சி செய்து வந்தன. மகாராஜா ரஞ்சித்

குறிப்புகள்

சிங்கின் வளர்ந்து வரும் அதிகாரங்களின் மீது அமீர்கள் சந்தேகப்பட்டது சிந்து பிரிவினைக்குப் பின்னாலிருந்த காரணம் ஆகும். தமது சந்தேகத்தை சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக பென்டிங், துணைத்தலைவன் பொட்டன்பேர்கரை, சிந்து தொடர்பான ஒரு வணிக ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடுமாறு அவர்களை நம்ப வைப்பதற்காக அனுப்பினார்.

அவரது முன்மொழிவுடன் அமீர் உடன்படவில்லை என்ற போது, 1832-ல் பொட்டன்பேர் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடுமாறு கட்டாயப்படுத்தினார். இந்த ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக ஆங்கிலேயரின் சிந்து வர்த்தகம் முடியும். எனினும் ஆங்கிலேய வர்த்தகர்கள் நிரந்தர அடிப்படையில் சிந்து நகரில் வசிக்க அனுமதிக்கவில்லை.

இந்த உடன்படிக்கையின்படி, ரஞ்சித் சிங்குடன் நட்புறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ள பென்டிங் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். ரஞ்சித் சிங்கின் அதிகாரத்தை ஆங்கிலேயருக்கு பிடிக்கவில்லை என்ற உண்மை இருந்தபோதிலும், பிரிட்டிஷ் எல்லைப் பகுதியில் ராஜபுத்திரர்களின் படையெடுப்பின் போது அவர் தனது உதவியைப் பெற முடிந்தால் பென்டிங், அவருடன் நட்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினார். இதற்காக ராபர்ட் பர்ன்ஸை லாகூருக்கு அனுப்பினார்.

ரஞ்சித் சிங் உடனான நட்பை நிலைநாட்டுவதில் ராபர்ட் பர்ன்ஸ் வெற்றி பெற்றபோதிலும், ரஞ்சித் சிங்கை தனிப்பட்ட முறையில் சந்திக்க விரும்பினார். 1831 ல் ரஞ்சித் சிங்கை சந்திக்கச் சென்ற அவர், ஆங்கிலேயரும் சிந்து மீது அக்கறை கொண்டவர் என்று உறுதி அளித்தார்.

5.4.1 வில்லியம் பென்டிங் பிரபுவின் சீர்திருத்தங்கள்

தலைமை ஆளுநராக பென்டிங் பல சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தினார். பென்டிங்க் அறிமுகப்படுத்திய சில சீர்திருத்தங்கள் பின்வருமாறு:

நிர்வாக மற்றும் நீதித்துறை சீர்திருத்தங்கள்

கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் சாம்ராஜ்யம் விரிவடைந்ததன் காரணமாக இந்நிறுவனத்தின் நிர்வாக அமைப்பு பல குறைபாடுகளைக் கொண்டது. இவ்வாறாக, பென்டிங் அறிமுகப்படுத்திய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சில நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்:

- வட மேல் மாகாணத்தில் வருமான வரித் துறையை நிர்வகிக்கும் பொருட்டு அலகாபாத்தில் ஒரு வருமான சபை நியமிக்கப்பட்டது. அலகாபாத்தில் தனியான திவானி அதாலத் மற்றும் சதர் நிஜமாஅத் அதாலத் ஒன்றையும் அமைத்தார்.
- இந்தியர்களைப் பற்றி காரன்வாலிஸ் குறைந்த அபிப்பிராயத்தில் இருந்தார். எனவே, அவர்களை உயர் பதவிகளில் அமர்த்தவில்லை. ஆனால் வில்லியம் பென்டிங், காரன்வாலிஸ் கொள்கையை ஏற்கவில்லை. இந்தியர்களை உயர் பதவிகளில் அமர்த்தத் தொடங்கினார். பென்டிங்க் எடுத்த இந்த முடிவு ஆங்கிலேயருக்கு பல வகைகளில் உதவியது. உயர் பதவிகளில் ஐரோப்பியர்களை அனுப்புதல், நிறுவனத்திற்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாலேயே அந்த நிறுவனத்துக்கு பல செலவுகள் கொடுத்தனர். மறுபுறம், உயர் பதவிகளுக்காக

அனுப்பப்பட்ட இந்தியர்களுக்கு ஐரோப்பியர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் குறைந்த சம்பளமும் கொடுக்கப்பட்டது. இது நிறுவனத்தின் செலவை குறைத்ததில் உதவியது.

மேலும் இந்தியர்களுக்கு உயர் பதவிகள் கொடுப்பது, நிறுவனத்தின் மீது விசுவாசமாக இருந்த இந்தியர்களில் சிலரை, நிறுவனத்தின் செயல்பாடுகளில் சந்தேகக் குறைவை ஏற்படுத்தியது. 1833 இன் சாசனச் சட்டம், 'இந்தியாவின் பூர்வீகமாகவோ அல்லது மாட்சிமை தங்கிய எந்த ஒரு இயல்பான பிறவியோ, மதம், பிறந்த இடம், பிறப்பால் அல்லது நிறம் ஆகியவற்றின் காரணமாக எந்த இடத்தையும், வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தையும் வைத்திருப்பதிலிருந்து முடக்கப்பட வேண்டும்'. என்ற பெண்டின்கின் இந்த கொள்கையை ஆதரித்தார்.

- பென்டிங் கூட, மக்கள் தங்கள் மொழியில் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்ய அனுமதி அளித்துள்ளார்.
- தூண்டிவிடுதல் போன்ற மனிதத் தன்மையற்ற தண்டனைகளை ஒழிப்பதில் அவர் முக்கிய பங்கை வகித்தார்.

நிதிச் சீர்திருத்தங்கள்

பென்டிங் பிரபு தலைமை ஆளுநராக மாறிய போது, இந்த நிறுவனம் தனது வரவு செலவில் ரூபாய் 10,00,000 ஆண்டு பற்றாக்குறையை கொண்டிருந்தது. இதனால், நிறுவனத்தின் நிதி நிலையை மேம்படுத்த, பென்டிங் நிறுவனத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. இதற்காக அவர் இரண்டு குழுக்களை அமைத்து இராணுவ மற்றும் சிவில் விவகாரங்களில் நிறுவனத்தின் செலவீனங்களையும் சரிசெய்தார். மேலும் இந்நிறுவனத்தின் செலவை குறைப்பதற்கு சில வழிகளை பரிந்துரைக்கவும் இந்தக் குழுக்களை அவர் கேட்டுக் கொண்டார். பென்டிங்க் அறிமுகப்படுத்திய சில நிதிச் சீர்திருத்தங்கள் வருமாறு:

- இந்தியர்களை உயர் பதவிகளில் அமர்த்துவது, தங்கள் ஐரோப்பிய சமகாலத்தவர்களோடு ஒப்பிடும்போது இந்தியர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட குறைந்த சம்பளம் நிறுவனத்தின் செலவை குறைக்க உதவியது.
- வருவாய் சேகரிப்பு முறையை மேம்படுத்த பென்டிங் முயன்றார். அவற்றின் உற்பத்திக்கேற்ப நிலங்களை வகைப்படுத்தி, அதற்கேற்ப வருவாய் விகிதங்களைக் நிர்ணயித்திருக்கிறார்.
- ராணுவ விவகாரங்களில் செலவை குறைக்கும் வகையில், ராணுவ துறையில் பணியாற்றும் அனைத்து ஊழியர்களின் உதவித்தொகையை பாதியாக குறைத்தார். ஆரம்பத்தில், இந்த நடவடிக்கை எதிர்ப்பை ஏற்படுத்தியது.
- காரன்வாலிஸ் பிரபு, ஆளுநராக பதவி வகித்த காலத்தில் சில மாகாண நீதிமன்றங்களை அமைத்தார். எனினும், இந்த நீதிமன்றங்களின் பணியாளர்களுக்கு அதிக வேலை இல்லை. இதனால் பென்டிங் இந்த நீதிமன்றங்களை மூடிவிட்டார். மற்ற நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் அதிகாரங்களை அவர் அதிகப்படுத்தினார். இது நிறுவனத்தின் செலவை பெருமளவு குறைக்க உதவியது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- வங்காளத்தின் திவானி, பீகார் மற்றும் ஒரிசாவில் உள்ள ஏராளமான மக்கள் வருவாய் இல்லாத நிலங்களை கொண்டிருந்தனர். இதன் காரணமாக இந்த நிலங்களில் இருந்து அரசால் வருவாய் எடுக்க முடியவில்லை. இவ்வாறாக, 1829 ல் பென்டிங் புதிய விதிமுறையை பிறப்பித்தார். இந்த விதிமுறையின் படி, இந்த நிலங்களுக்கு 'வருவாய் இல்லா நிலங்கள்' என்ற அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டதற்கு ஏற்ப, ஆவணங்களை சரிபார்க்க வேண்டும் என, சேகரிப்பாளர்கள் கேட்டுக் கொண்டனர். பல மக்கள் தேவையான ஆவணங்களை தயாரிக்கத் தவறிவிட்டனர். இதனால், இந்த நிலங்களுக்கு வருவாய் வழங்க அரசு அறிவுறுத்தியது. இது நிறுவனத்தின் வருவாயை அதிகரிக்க உதவியது.
- சில கணக்கெடுப்புக்கு பின்னர், முப்பது வருட காலத்துக்கு வட மேற்கு மாகாணத்தின் நிலவரி நிலவரத்தை தீர்க்க பென்டிங் முடிவெடுத்தார். இதன் மூலம் இந்த மாகாணத்திலிருந்து நிலையான வருவாய் கிடைக்கும் என்று அரசு உறுதி செய்தது.
- நிறுவனத்தின் வருவாயை அதிகரிக்க, மால்வாவில் இருந்து பம்பாய்க்கு வணிகம் செய்ய விரும்புவர்களுக்கு உரிமம் வழங்க பென்டிங் முடிவெடுத்தார்.

இந்த சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்திய பின்னர், நிறுவனத்தின் வருடாந்த இலாபம் ₹20,00,000 ஆக இருந்தது.

சமூக சீர்திருத்தங்கள்

சமூக நெறிகள் என்பது மக்களின் மதத்தோடு தொடர்புடையவை என்பதால் இந்தியச் சமூகத்தின் சமூகப் பிரச்சினைகளை சமாளிப்பது எளிதல்ல. பல தலைமை ஆளுநர்கள் சமூகத் தீமைகளைக் களைக்கவேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால் பிரிட்டிஷாரிடம் வெறுப்புணர்வை விரும்பாததால் அவர்கள் அவ்வாறு செய்யவில்லை. இருப்பினும், சில சமூக சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்த பென்டிங்கு போதுமான தைரியம் இருந்தது:

- சதி ஒழிப்பு: சதி என்றால் சாந்தமான பெண் என்று பொருள். இந்த முறையின் படி, பெண்கள் தங்கள் கணவரின் இறுதிச் சடங்கில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்வது வழக்கம். ஒரு நபர் மரணிக்கும்போது அவர் சொர்க்கத்துக்கான பயணத்தில் தொடர்பு கொள்ள மற்றும் பிற தேவையான பொருட்கள் தேவை என்று கருத்து அடிப்படையில் தான் இருந்தது. இந்தக் கருத்து சதி அமைப்புக்கு ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

பல இளவரசர்கள், பேரரசர்கள் இந்த முறையை ஒழிக்க முயன்றனர். உதாரணமாக, பேரரசர் அக்பர் இந்த நடைமுறையை ஒழிக்க பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். மராட்டியர்கள் இந்த நடைமுறையை தங்கள் பகுதிகளில் ஒழித்தார்கள். பிரெஞ்சுக்காரர்களும் போர்ச்சுகீசியர்களும் சந்தர் நகர் மற்றும் கோவாவில் இந்த நடைமுறைக்கு எதிராக நடவடிக்கைகளை எடுத்தனர்.

கிழக்கிந்திய கம்பெனி இந்தியர்களின் சமூக வாழ்வில் தலையிடக் கூடாது என்று முடிவெடுத்தது. இந்த உண்மையை மீறி, பல தலைமை

குறிப்புகள்

ஆளுநர்கள் இந்த நடைமுறையை கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்தனர். உதாரணமாக, காரன்வாலிஸ் பிரபு, மிண்டோ பிரபு மற்றும் ஹாஸ்டிங் பிரபு சதி வழக்கைத் தடை செய்ய முயற்சி செய்தார்கள். பதினாறு வயதிற்குக் கீழ் இருந்த பெண்களை எரித்துக்கொள்வதைத் தடுக்க அவர்கள் முயன்றனர். இறுதிச் சடங்கின் போது, ஒரு பெண் தன்னை பலவந்தப்படுத்துவதற்கு கட்டாயப்படுத்தவில்லை என்பதை உறுதி செய்யும் வகையில், அவர்கள் ஒரு காவல் அதிகாரிகள் மூலம் உறுதிப்படுத்தினார்கள். இருப்பினும் இந்த நடைமுறையை ஒழிப்பதில் தலைமை ஆளுநர்கள் வெற்றி பெற்றனர்.

சமூக சீர்திருத்தவாதி ராஜா ராம் மோகன் ராய் இந்த நடைமுறை காரணமாக தனது அண்ணியை இழந்தார். இதற்குப் பிறகு, பல துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டு, இந்த நடைமுறையை தடை செய்ய பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார், இந்த நடைமுறையை கண்டித்தார். எனினும் அவரால் இதை மட்டும் செய்ய முடியவில்லை. இவ்வாறாக, வில்லியம் பென்டிங் தலைமை ஆளுநராக இருந்தபோது, இந்த நடைமுறை சட்டவிரோதமானது என்று அறிவிக்கக் கோரி பென்டிங்கிற்கு கோரிக்கை விடுத்தார். இந்த வேண்டுகோளின்படி, சதிச் சோதனை பற்றிய பல புள்ளி விவரங்கள் மற்றும் உண்மைகளை ஆய்வு செய்த அவர், நிஜாமத் அதாலத் மற்றும் இராணுவ அதிகாரிகள் ஆகியோரின் அபிப்பிராயங்களை எடுத்துக் கொண்டு காவல்துறை கண்காணிப்பாளர்களுடன் ஆலோசனை நடத்தினார். நாட்டின் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு நிலைமையில் சீர்குலைவு அபாயம் இல்லை என்று அவர் உறுதியாகக் கூறிய போது, சதிச் செயல் சட்டவிரோதமானது என்ற விதியை அவர் இயற்றினார்.

இந்த சட்டத்தை அமல்படுத்திய பின்னர், சில வங்காள மக்கள் இந்த முறையீட்டு சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென முறையிட்டனர். எனினும், சட்டம் இயற்றப்பட்டதன் மூலம் மகிழ்ச்சியாக இருந்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தது. இதனால், சட்டம் செல்லுபடியற்றதாக அறிவிக்கவில்லை. இது இந்த நடைமுறையை ஒழிக்க உதவியது.

- பெண் சிசுக்கொலைகளை அடக்குதல்: சமுதாயத்தின் சில பிரிவுகளில், பிறந்த உடனே மகளைக் கொல்வது வழக்கமாக இருந்தது. ராஜபுத்திர சமுதாயத்தின் உயர்ந்த பிரிவினர், மாமனார் என அழைக்கப்படுவதை அவமானமாகக் கருதி, அவர்களின் சிசு மகள்களை கொலை செய்தனர். வில்லியம் பென்டிங் இந்த நடைமுறை சட்டவிரோதமானது என்ற சட்டத்தை இயற்றினார். இச்சட்டத்தின்படி பெண் சிசு கொலை கொலைகளுக்கு சமமானதாகும். இதனால், இந்த சட்டத்தின் மீது குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்ட நபருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.
- மனித வேள்விகளை நிறுத்துதல்: இந்தியாவின் சில பழங்குடிகளில், தெய்வங்களையும், தெய்வங்களுக்கு மனிதர்களை அர்ப்பணிக்க வைப்பதும் வழக்கமாக இருந்தது. கடவுள்களும், தெய்வங்களும் மகிழ்ச்சியற்ற நிலையில் இருக்கும்போது மக்கள் தொல்லைகள், நோய்கள், துன்பங்கள் ஆகியவற்றை எதிர்கொண்டனர் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் இந்த நடைமுறை

குறிப்புகள்

இருந்தது. கடவுளை மகிழ்விக்க மனிதனை தியாகம் செய்வது சரியான முறையாக கருதப்பட்டது. வில்லியம் பென்டிங் இந்த நடைமுறையையும் நிறுத்தினார்.

- இந்து மரபுப் பாரம்பரியச் சட்டத்தில் மாற்றம்: இந்து சட்டத்தின்படி, ஒரு மனிதன் தன் மதத்தை மாற்றினால் தனது தந்தைவழி சொத்துக்களுக்கு தன் உரிமையை இழந்து விடுவார். ஆனால் வில்லியம் பென்டிங் இந்த சட்டத்தை தவறான வகையில் கண்டறிந்தார். எனவே, மதம் மாறினாலும், ஒரு மனிதன் தன் தந்தைவழி சொத்தை வாரிசுரிமையாக பெற முடியும் என்ற ஒரு செயலை அவர் இயற்றினார்.

கல்விச் சீர்திருத்தங்கள்

கல்வி முறையில் பல சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியதற்காக வில்லியம் பென்டிங் இதிலும் பிரபலமானவர். பென்டிங் தலைமை ஆளுநராக இருந்த போது கல்வியின் நோக்கம் வரையறுக்கப்பட்டது. 1813 ஆம் ஆண்டு பட்டயச் சட்டத்தின்படி, 'பிரிட்டிஷ் எல்லைப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களிடையே அறிவியல்கள் பற்றிய அறிவை புதுப்பிப்பதற்கும், ஊக்குவிப்பதற்கும்' ஆண்டுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது.

பல நீண்ட விவாதங்களுக்குப் பிறகு, ஆங்கிலத்தில் ஆங்கிலச் செயல்குறிப்பின் ஊடகமாக இருக்கும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்தியர்கள் பலரும் அரசின் முடிவுக்கு ஆதரவு தெரிவித்தனர். ஆங்கிலேயர்கள் ஆங்கிலத்தை நடுத்தர நாடாக்கினார்கள். அப்போதுதான் விலை உயர்ந்த எழுத்தர்கள் கிடைப்பார்கள், மேலும் ஆங்கிலப் பொருட்களுக்கான தேவை அதிகரிக்கக்கூடும்.

இந்த சாசனத்திற்குப் பிறகு, பல நிர்வாகப் பிரிவுகளில் ஆங்கிலம் இந்தியாவின் அதிகாரபூர்வ மொழியாக மாறியது. ஆங்கில அறிமுகம் பல வழிகளிலும் இந்தியர்களுக்கு உதவியது. மேற்கத்திய அறிவு, சிந்தனைகள் மற்றும் அறிவியலை இந்தியர்கள் அறிந்தனர்.

5.5 டல்ஹவுசி பிரபு: வாரிசு இழப்புக் கொள்கை

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் இளைய தளபதி டல்ஹவுசி பிரபு ஆவார். இந்திய சமஸ்தானங்கள் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ராஜ் என்ற முறையில் மிக அதிகமான காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவர் இந்திய அரசுகளை இணைத்துக் கொண்டதற்காக நன்கு அறியப் பட்டுள்ளது. இந்திய அரசுகளை இணைத்துக் கொள்ளும் அவரது வழிமுறைகள் பின்வருமாறு:

(a) வெற்றியின் மூலம் இணைத்தல்

1. பஞ்சாப்: முதல் சீக்கியர் போரில் ஆங்கிலேயர்களால் சீக்கியர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால், பஞ்சாப் பகுதியில் சாம்ராஜ்ஜியத்தை உருவாக்கவில்லை. தோல்விக்கு பின்னரும் சீக்கியர்கள் வலிமையுடனும், சக்தி வாய்ந்தவர்களாவும் இருந்தனர். பழிவாங்கும் நடவடிக்கையில் அவர்கள் குறியாக இருந்தனர். டல்ஹவுசி பிரபு இரண்டாம் போரின் ஒரு பகுதியாக இருந்தார். போருக்குப் பிறகு,

குறிப்புகள்

பஞ்சாப் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் ஒரு பகுதியாகியது. மகாராஜா டாலிப் சிங், ஒரு ஓய்வூதியத்தில் இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். இந்த மாகாணத்தின் தலைமை ஆணையராக சர் ஜான் லாரன்ஸ் தலைமையில் சீக்கியர்கள் பிரிட்டிஷாருக்கு விசுவாசமாக நடந்து கொண்டார்கள். இதன் பின்னர் அவர் மாகாணத்தின் குடியேற்றத்தை மேற்கொண்டார்.

2. சிக்கிம்: சிக்கிம் அரசர் இரண்டு ஆங்கிலேய அதிகாரிகளை கைது செய்தபோது, டல்ஹவுசி சிக்கிம் மீது தாக்குதல் நடத்தி அதை பேரரசின் ஒரு பகுதியாக்கினார்.
3. கீழ் பர்மா. 1824 ல் பர்மியப் போருக்குப் பின்னர் பர்மா தோற்கடிக்கப் பட்ட பின்னர், பர்மாவுடன் வணிகத் தொடர்புகள் நிறுவப்பட்டு, அது பேரரசுகளின் ஒரு பகுதியாக மாறியது.

(b) வாரிசு பற்றிய கோட்பாடு

இந்திய சுதேச அரசுகளின் ஆட்சியாளர்கள் குழந்தைகளை தத்தெடுக்க உரிமை பெற்றனர், அந்த குழந்தையைத் தான் பின் வாரிசாக்க வேண்டும். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இதற்கு ஒப்புக் கொண்டதுடன், இந்த அதிகாரப்பூர்வ அதிகாரியிடம், 'இந்து சட்டங்களின் கீழ் உள்ள ஒவ்வொரு ஆட்சியாளரும், அவருடைய வாரிசாக, உண்மையான அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மகனை நியமிக்கலாம் என கூறியது. இந்த உரிமையை அந்த நிறுவனத்தின் அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது என்றார். 1831-ல் அந்த நிறுவனம், "இந்திய அரசு தத்தெடுத்த மகனை தனது வாரிசாக நியமனம் செய்வதற்கு இந்திய ஆட்சியாளர்களின் விண்ணப்பத்தை நிலைமைக்கேற்ப ஏற்றுக்கொள்ளவோ நிராகரிக்கவோ செய்யலாம் என முடிவெடுத்தது.'

பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தின் கொள்கை தெளிவாக இல்லை. சில சமயங்களில் ஏற்றுக்கொண்டது சில நேரங்களில் அத்தகைய பயன்பாட்டை அது நிராகரித்தது. அத்தகைய முடிவுகளுக்குப் பின்னால் உண்மையான தர்க்கம் எதுவும் வழங்கப்படவில்லை. உதாரணமாக, 1827 ல் பின் வந்த அரசர் என்ற முறையில், தன் தத்தெடுத்த மகனான ஜங்கோஜியை நியமிக்க, தெளஸத் ராவ் சிந்தியாவின் விதவையான பைஜாபாயை அனுமதித்தது. ஆனால், 1835-ல் ஜான்சியின் தத்தெடுத்த மகன் ராம் சந்திர ராவின் கூற்றை அந்நிறுவனம் நிராகரித்தது.

டல்ஹவுஸி பிரபு இந்திய மாநிலங்களுக்கு மூன்று தனித்துவமான பிரிவுகளை மேற்கொண்டார்:

1. பிரிட்டிஷ் சாசனத்தால் உருவாக்கப்பட்ட மாநிலம்: உயிர் வாரிசு இல்லை என்றால் பிரிட்டிஷ் பேரரசு மாநிலத்தை இணைத்துக் கொள்ளும்.
2. கீழ்நிலை மாநிலங்கள்: தத்தெடுப்பு வழக்கில் வாரிசை சரிபார்க்க கிழக்கு இந்தியா கம்பெனிக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.
3. சுதந்திர அரசுகள்: அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் எந்தவொரு வாரிசுரினையும் நியமிக்கும் சுதந்திரம் அவர்களுக்கு இருந்தது.

முதல் கொள்கை, வாரிசு இழப்புக் கோட்பாடு என்று அழைக்கப்பட்டது. 1848-ல் இந்த கொள்கை பயன்படுத்தப்பட்ட முதல் மாநிலமாக சதரா இருந்தது. இந்த மாநிலத்தின் ராஜாவாக இருந்த அப்பா சாகிப், தனது

குறிப்புகள்

மரணத்திற்கு முன் ஒரு மகனை தத்தெடுத்து கொண்டார். இந்த கொள்கை பயன்படுத்தப்பட்ட மற்ற மாநிலங்கள் ஜெய்ப்பூர், சாம்பஹபூர், பாபட், உதய்பூர், ஜான்சி மற்றும் நாக்பூர் போன்றவையாகும்.

ஜான்சி ராணி, ராணி லக்ஷ்மி பாய், முழு மூச்சாக நின்று ஆங்கிலேயர்களை எதிர்த்துப் போராடினார்கள். ஆனால், அவரது போராட்டம் வெற்றியளிக்காத போது, அவர் 1857 புரட்சியில் பேரரசுக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தார்.

டல்ஹவுஸி கரோலி மாநிலத்தை இணைத்துக் கொண்டார். தத்தெடுத்த மகனை வாரிசாக ஏற்கவில்லை. ஆனால் இந்த முடிவு நீதிமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது வகையைச் சேர்ந்த பிற்சேர்க்கை விதிகள் தெளிவாக இல்லை. அவ்வாறு இணைத்துக் கொள்ளப்பட்ட பல மாநிலங்கள் முகலாயர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்த போதிலும், கிழக்கிந்திய நிறுவனம் அப்போது மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாகி விட்டதால், வாரிசு உரிமை என்பதை முடிவு செய்யும் அதிகாரம் அவர்களுக்கு இல்லை. சில சாக்குப்போக்கு அல்லது வேறு சிலவற்றிற்காக, மாநிலங்கள் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

இந்த தன்னிச்சையான ஆட்சி, 1857 ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சியானது பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக ஒன்றுபட்டு நிற்க வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களில் ஒன்றாக ஆயிற்று. கானிங் பிரபு மற்றொரு கவர்னர் ஜெனரலை நியமித்தார், பின்னர் தத்தெடுப்பு சட்டப்பூர்வமாக்கப்பட்டது.

சீர்திருத்தங்கள்

டல்ஹவுசி பிரபு பல சீர்திருத்தங்களை கொண்டுவந்தார்.

(a) சமூக சீர்திருத்தங்கள்: அவர் விதவை மறுவாழ்வு சட்டத்தை இயற்றினார். மேலும், இந்துக்களின் மாற்றுச் சட்டங்களை திருத்தியமைத்து, இந்து மதத்தை பிற மதங்களுக்குள் மாற்றியமைக்கும் சாத்தியத்தை ஏற்படுத்தினார். இது பழம்பெரும் இந்துக்களின் எதிர்ப்பிற்கு வழிவகுத்திருந்தாலும், அது அவருடைய பங்கிற்கு ஒரு துணிச்சலான நடவடிக்கையாக இருந்தது.

(b) நிர்வாக மற்றும் இராணுவ சீர்திருத்தங்கள்: அவர் நிர்வாகத்தின் பணியை மறுசீரமைத்து பல்வேறு வேலைகளுக்கு பல்வேறு துறைகளை உருவாக்கி பழைய அமைப்புகளை அகற்றினார். வங்காளத்திற்கு தனி துணைநிலை ஆளுநரை நியமித்தார். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு தனி மாவட்ட நீதிபதி நியமிக்கப்பட்டார் மற்றும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டது. புதிதாக வெல்லப்பட்ட பிரதேசங்களில் அவர் அல்லாத ஒழுங்குமுறை அமைப்பை அறிமுகப்படுத்தினார். புதிதாகப் இணைக்கப்பட்ட பஞ்சாப், பர்மாவில் உள்ள பெரு ஆகிய மாநிலங்களில் அவர் பல புதிய நிர்வாக மாற்றங்களை செய்து, பரவலாக பாராட்டப்பட்டார். சிவில் மற்றும் இராணுவ அதிகாரர்களுடன் கூடிய ஒரு தலைமை ஆணையாளரை நியமிப்பதன் மூலம் அரசின் வினைத்திறன் மேம்பட்டது. இந்த முறை பஞ்சாப், மத்திய மாகாணங்கள், ஒளத் மற்றும் பர்மா ஆகிய பகுதிகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆணையாளர் நேரடியாக

தலைமை ஆளுநருக்கு அறிக்கை செய்தார் மற்றும் இந்தியாவின் கோடைகால தலைநகராக சிம்லா மாறியது.

பிரிட்டிஷ் தலைமை
ஆளுநர்கள் - II

இந்தக் கொள்கைகள் பிரிட்டிஷ் பேரரசை விரிவுபடுத்த உதவியது. இது துருப்புக்கள் நிலைநிறுத்துவது பற்றிய மூலோபாய நடவடிக்கைகளை எடுக்க உதவியது. இதனால் வங்காள பீரங்கியின் தலைமையகம் கல்கத்தாவிலிருந்து மீரட் வரை மாற்றப்பட்டது. சிம்லா இராணுவத்தின் நிரந்தர தலைமையிடமாக மாறியது.

குறிப்புகள்

- (c) வர்த்தக சீர்திருத்தங்கள்: டல்ஹவுசி பிரபு பிரிட்டிஷாருக்கு மிகுந்த பயனடைந்த சுதந்திர வர்த்தக கொள்கையை ஆதரித்தார்.
- (d) பொதுப்பணித் துறையை நிறுவுதல்: பொதுமக்களுக்கு சாலைகள், பாலங்கள் மற்றும் கால்வாய்களை அமைக்க அவர் பணிபுரிந்தார். வங்காளத்திலிருந்து பர்மா வரை உள்ள பிரமாண்ட டிரங்கால் சாலை மற்றும் டாக்காவில் இருந்து அராகான் வரை ராணுவ இயக்கம் சாத்தியமாயிற்று. இந்தியாவில் தபால் மற்றும் தந்தி முறையை நவீனப்படுத்தினார். இந்தியா முழுவதும் ஒரே சீரான தபால் தலை ஒன்றை அறிமுகப்படுத்தினார். நீர்ப் பாசனக் கால்வாய்களும், பெரிய நீர் வழிகளின் மூலம் ஹூக்ளி, சிந்து மற்றும் இரிவட்டி ஆகியவையும் மேம்படுத்தப்பட்டு, பிற தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் மேம்பட்டன.
- (e) கல்விச் சீர்திருத்தங்கள்: கல்வித் துறையிலும் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. அவற்றில் ஒன்று தான் இந்திய குடிமைப் பணித் தேர்வின் அறிமுகம் ஆகும். 1853 ல் சர் சார்லஸ் வூட் கல்வி பற்றிய கொள்கை ஆவணத்தை அனுப்பினார். இது வூட்ஸ் அனுப்புதல் என்று அழைக்கப்பட்டது.
- ஆங்கிலோ-வட்டார பள்ளிகளில் பிராந்திய மொழி கற்பிக்கப் பட வேண்டும்
 - மும்பை, கல்கத்தா மற்றும் சென்னை ஆகிய நகரங்களில் பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்பட வேண்டும்
 - பட்டங்கள் வழங்கும் கல்லூரிகள் பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும்
 - கல்வி இயல்பிலேயே மதச்சார்பற்றதாக இருக்க வேண்டும்
 - ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒரு கல்வி துறையை அமைக்க வேண்டும்
 - ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும்
 - கல்வி தனியார்மயமாக்கல் ஊக்குவிக்கப்பட மற்றும் அரசு உதவி வழங்கப்பட வேண்டும்
 - கல்வி இயக்குனர்கள் இந்தியா முழுவதும் பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டும்
- (f) தபால், ரயில்வே, தந்தி: நாட்டின் பாதுகாப்பு மற்றும் சட்டம் ஒழுங்குகளில் நிறைய கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம் அவர் இந்தியாவில் முதலீடு செய்ய பிரிட்டிஷ் நிறுவனங்களை ஊக்கப்படுத்தினார். இந்த நிறுவனங்களுக்கான அனைத்து வசதிகளையும் டல்ஹவுசி வழங்கினார்.

ரயில்வே நாட்டின் முகத்தை மாற்றி அனைத்து மூலைகளிலும், பிராந்தியங்களிலும் இருந்து மக்களை ஒன்று சேர்த்தது.

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. டல்ஹவுசியின் இந்திய மாநிலங்களில் உள்ள மூன்று வேறுபட்ட பிரிவுகள் எவை?
4. டல்ஹவுசி பிரபு கொண்டு வந்த சமூக சீர்திருத்தம் ஒன்றை பட்டியலிடுக.

**5.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும்
வினாக்களுக்கான விடைகள்**

1. இந்திய ஆட்சியாளர்களுக்குத் தன் படையை வாடகைக்கு கொடுத்ததன் மூலம் பிரெஞ்சு ஆளுநரான இரட்டையர் அமைப்பு துணை கூட்டணி முறையை அறிமுகப்படுத்தியது.
2. 1813 முதல் 1826 வரை இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநர் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு ஆவார்.
3. இந்தியாவில் டல்ஹவுசி இந்திய மாநிலங்களுக்கான மூன்று மாறுபட்ட பிரிவுகளை உருவாக்கியுள்ளார்:
 - பிரிட்டிஷ் சாசனத்தால் உருவாக்கப்பட்ட மாநிலம்: உயிர் வாரிசு இல்லை என்றால் பிரிட்டிஷ் பேரரசு மாநிலத்தை இணைத்துக் கொள்ளும்.
 - கீழ்நிலை மாநிலங்கள்: தத்தெடுப்பு வழக்கில் வாரிசை சரிபார்க்க கிழக்கு இந்தியா கம்பெனிக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.
 - சுதந்திர அரசுகள்: அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் எந்தவொரு வாரிசுரினையும் நியமிக்கும் சுதந்திரம் அவர்களுக்கு இருந்தது.
4. டல்ஹவுசி விதவை மறுமணச் சட்டத்தை இயற்றினார். இந்துக்களின் மாற்றுச் சட்டங்களை திருத்தியமைத்து, இந்து மதத்தை பிற மதங்களுக்குள் மாற்றியமைக்கும் சாத்தியத்தை இது ஏற்படுத்தியது.

5.7 சுருக்கம்

- பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் துணை கூட்டமைப்பு முறை அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், இந்த கொள்கையின் கடன் இந்தியாவின் வெல்லெஸ்லி பிரபு இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநராக இருந்தபோது, 1798 முதல் 1805 வரையான காலப்பகுதியில் வெல்லெஸ்லி பிரபு மீது பற்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.
- துணை கூட்டு ஒப்பந்தத்தின் உதவியுடன், அந்நிறுவனம் நவாபுகளின் இழப்பில் ஒரு பெரிய இராணுவத்தை பராமரித்து வந்தது. அவர்கள் இந்த இராணுவத்தை பயன்படுத்தி ஏனைய பிரதேசங்களை இணைத்துக் கொள்ளவோ அல்லது தமது சொந்தப் பேரரசைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவோ முடியும்.

குறிப்புகள்

- 1813 முதல் 1826 வரை இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநர் ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு ஆவார். அவர் வெல்லெஸ்லி பிரபுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றினார்.
- இந்தியாவின் நிர்வாக அமைப்பை மேம்படுத்த ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு அதிக முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். சில காரணத்தில் அவர் பின் தங்கிய நிலையில் இருந்த போதிலும், அவர் நிர்வாகத்தில் சில சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்வதில் வெற்றி பெற்றார்.
- 1828-ல் வில்லியம் பென்டிங் பிரபு இந்திய தலைமை ஆளுநர் ஆனார். சதி முறையை ஒடுக்க பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். 1806 இல் இவர் சென்னை மாகாண ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார்.
- வில்லியம் பென்டிங் இந்திய மாநிலங்களின் பலரது விவகாரங்களில் தலையிடவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, மாநிலத்தில் நியமிக்கப்பட்ட பிரிட்டிஷ் குடியரிமை பெற்றுள்ள போது மாநிலத்தில் அராஜக நிலை ஏற்பட்ட போதிலும், ஜெய்ப்பூர் விவகாரங்களிலும் அவர் தலையிடவில்லை.
- சமூக நெறிகள் மக்களின் மதத்தோடு தொடர்புடையவை என்பதால் இந்தியச் சமூகத்தின் சமூகப் பிரச்சினைகளை சமாளிப்பது எளிதல்ல. பல தலைமை ஆளுநர்கள் சமூகத் தீமைகளைக் களையவேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால் பிரிட்டிஷாரிடம் மக்கள் அதிருப்தியுடன் இருக்க விரும்பவில்லை.
- பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் இளைய தலைமை ஆளுநர் டல்ஹவுசி பிரபு ஆவார். இந்திய சமஸ்தானங்கள் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ராஜ் என்ற முறையில் மிக அதிகமான காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவர் இந்திய அரசுகளை இணைத்துக் கொண்டதாக நன்கு அறியப்பட்டுள்ளது.
- இந்திய சுதேச அரசுகளின் ஆட்சியாளர்கள் குழந்தைகளை தத்தெடுக்க உரிமை பெற்றனர், அந்த குழந்தையைத் தான் பின் வாரிசாக்க வேண்டும். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இதற்கு ஒப்புக் கொண்டதுடன், இந்த அதிகாரப்பூர்வ அதிகாரியிடம், 'இந்து சட்டங்களின் கீழ் உள்ள ஒவ்வொரு ஆட்சியாளரும், அவருடைய வாரிசாக, உண்மையான அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மகனை நியமிக்கலாம் என கூறியது. இந்த உரிமையை அந்த நிறுவனத்தின் அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது' 1831 ல் அந்த நிறுவனம், 'இந்திய அரசு தத்தெடுத்த மகனை தனது வாரிசாக நியமனம் செய்வதற்கு இந்திய ஆட்சியாளர்களின் விண்ணப்பத்தை நிலைமைக்கேற்ப ஏற்றுக்கொள்ளவோ நிராகரிக்கவோ செய்யலாம் என முடிவெடுத்தது.'

5.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- துணை கூட்டணி: இது ஒரு சொந்த மாநிலம் மற்றும் பிரெஞ்சு இந்தியா, அல்லது பின்னர் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி, அதாவது இந்திய ஆட்சியாளருடன் துணை கூட்டணியாக நுழையும் போது பிரிட்டிஷ் படைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், தங்கள் பராமரிப்புக்கு பணம் கொடுக்கவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

குறிப்புகள்

- சதி: இந்தியாவில் ஒரு பழைய நடைமுறையை இது குறிக்கிறது. இது ஒரு விதவை அவளது கணவனின் இறுதிச் சடங்கில் வீசி எறியப்படுவதை குறிக்கிறது.
- பெண் சிசுக்கொலை: புதிதாக பிறந்த பெண் குழந்தைகளை வேண்டுமென்றே கொலை செய்வதை குறிக்கிறது.

5.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. வாரிசு இழப்புக் கோள்கை பற்றி சிறுகுறிப்பு வரைக.
2. வில்லியம் பென்டிங் பிரபு ஏன் தலைமை ஆளுநர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்?
3. வில்லியம் பென்டிங் அறிமுகப்படுத்திய கல்வி சீர்திருத்தங்களை விவாதிக்க.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் அறிமுகப்படுத்திய சீர்திருத்தங்களை விளக்குக.
2. துணை நிறுவன கூட்டணியின் அம்சங்களைப் பற்றி விவாதிக்க. நிறுவனத்திற்கு அதன் பயன்கள் என்ன?
3. டல்ஹவுசியால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சீர்திருத்தங்களை ஆராய்க.

5.10 மேலும் படிக்க

சந்திரா, பிபின். 2009. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்வான்ஸ்.

டியூப்-பானர்ஜி, இஷிதா. 2015. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. கேம்பிரிட்ஜ்: கேம்பிரிட்ஜ் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.

தாரிக், முகம்மது. 2007. நவீன இந்திய வரலாறு. புது தில்லி: டாடா மெக்ரா-ஹில் கல்வி.

பாண்டியோபதியா, ஷெகரா. 2004. ப்ளாஸ்ஸி முதல் பார்ட்டி வரை: நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்வான்ஸ்.

சென், S.N. 2006. நவீன இந்திய வரலாறு. புது தில்லி: நியூ ஏஜ் இன்டர்நேஷனல்.

சோப்ரா, P.N. 2003. நவீன இந்தியாவின் ஒரு விரிவான வரலாறு. புது தில்லி: ஸ்டெர்லிங் பப்ளிசர்

சர்கார், சுமித். 1983. நவீன இந்தியா. சிட்னி: பான் மேக்மில்லன் ஆஸ்திரேலியா பிடிஒய் லிமிடெட்.

அலகு 6 1857 எழுச்சியும் இந்திய தேசியத்தின் தோற்றமும்

1857 ஆண்டின் புரட்சி மற்றும்
இந்திய தேசியம் வெளிப்படல்

அமைப்பு

- 6.0 அறிமுகம்
- 6.1 நோக்கங்கள்
- 6.2 1857 எழுச்சி: காரணங்களும் முடிவுகளும்
- 6.3 சுதந்திரப் போராட்டத்தின் முதல் கட்டம்
- 6.3.1 அரசியல் சங்கங்கள் உருவாக்கம் (1885 வரை)
- 6.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 6.5 சுருக்கம்
- 6.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 6.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 6.8 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

6.0 அறிமுகம்

1857-ம் ஆண்டின் புரட்சி, கிழக்கு இந்திய நிறுவன இராணுவத்தின் சிப்பாய்களின் புரட்சியாக மே 1857 அன்று, மீரட் நகரில் தொடங்கி, இந்தியாவில் உள்ள பிற மக்கள் கிளர்ச்சிகள் மற்றும் பொதுமக்கள் கிளர்ந்தெழும் வகையில் மிக விரைவிலேயே மேல் கங்கைச் சமவெளி மற்றும் மத்திய உத்தரபிரதேசம், பீகார், வடக்கு மத்திய பிரதேசம் மற்றும் தில்லி பிராந்தியங்கள் ஆகியவற்றில் உள்ள பிரதான விரோதப் போக்கினால், பெரும் மோதல்களுடன் நின்று போனது. கிளர்ச்சி அந்த பிராந்தியத்தில் நிறுவன அதிகாரத்திற்கு கணிசமான அச்சுறுத்தலை முன்வைத்தது. ஜூன் 20, 1858 அன்று குவாலியர் வீழ்ச்சியுடன் மட்டுமே அது அடங்கியிருந்தது. இந்த கிளர்ச்சி இந்தியாவின் முதல் சுதந்திரப் போர் என்றும், மாபெரும் கிளர்ச்சி, இந்தியக் கலகம், 1857-ன் எழுச்சி, 1857-ன் கலகம், சிப்பாய்க் கலகம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. பல்வேறு குறைகள் காரணமாக கலகம் ஏற்பட்டது. ஆனால், அவர்கள் நம்பியுள்ள துப்பாக்கிகளுக்கு, மாட்டு இறைச்சி மற்றும் பன்றி இறைச்சி என்று விலங்குக் கொழுப்பைக் கொண்டு சுடப்பட்ட காகிதத் தோட்டாக்களை சிப்பாய்கள் கடிக்கச் சொன்ன போது, இது புனிதத்துவத்தை பாலாக்குகின்றதாக கருதப்பட்டது. இவற்றின் முறையே இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களின் மத உணர்வுகளுக்கு எதிராகவும் இது செயல்பட்டது. வங்காளம், பம்பாய் மாகாணம், சென்னை மாகாணம் போன்ற பிற பகுதிகள் பெரும்பாலும் அமைதியாக இருந்தன.

பஞ்சாப்பில் சீக்கிய இளவரசர்கள் படைவீரர்களை வழங்குவதன் மூலம் நிறுவனத்திற்கு ஆதரவளித்து வந்தனர். ஹைதராபாத், மைசூர், திருவிதாங்கூர், காஷ்மீர் ஆகிய பெரிய சமஸ்தானங்கள், அதே போல் ராஜபுதனத்தின் சிறிய நாடுகள் கிளர்ச்சியில் சேரவில்லை. அத்தகைய அயோத்தியா போன்ற சில பகுதிகளில், கிளர்ச்சி தேசபக்தி எழுச்சியின் பண்புக்கூறுகளை ஐரோப்பிய பிரசன்னத்திற்கு எதிராக எடுத்துக் கொண்டது. ஜான்சி ராணி என்கிற லக்ஷ்மிபாய்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 121

குறிப்புகள்

போன்ற மராட்டிய தலைவர்கள், இந்தியாவில் அரை நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு தேசிய இயக்கத்தில் நாட்டுப்புற கதாநாயகர்கள் ஆனார்கள். எனினும், ஒரு புதிய ஒழுங்குக்கு அவை ஒத்திசைவற்ற சித்தாந்தத்தை உருவாக்கவில்லை என்பது தான் உண்மை. இந்த கிளர்ச்சி 1858-ல் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் கலைக்கப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது. இராணுவம், நிதி அமைப்பு, இந்தியாவில் நிர்வாகம் ஆகியவற்றை மறுஒழுங்கு செய்ய ஆங்கிலேயர்களை இது இட்டுச் சென்றது. அதற்குப் பிறகு நாடு புதிய பிரிட்டிஷ் ராஜ் என்ற மகுடத்தை நேரடியாக ஆட்சி செய்து வந்தது.

6.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு, உங்களால்

- 1857 புரட்சியின் காரணங்கள் மற்றும் தாக்கத்தை ஆராய முடியும்.
- இந்தியாவில் தேசியம் தோன்றுவதை விவாதிக்க முடியும்.

6.2 1857 எழுச்சி: காரணங்களும் முடிவுகளும்

1857-ல், பிளாசிப் போரில் இருந்து ஆங்கிலேயர் இந்தியாவில் நூறு ஆண்டுகள் தங்கியிருக்க முடிந்தது. அந்த நேரத்தில் இந்திய ஆட்சியாளர்கள் மகிழ்ச்சியற்று இருந்தனர். முன்னவர் பெருமையை இழந்தனர் மற்றும் விவசாயிகள் அடிமைகளாக குறைக்கப்படுவதில் அவர்களுக்கு அதிருப்தி இருந்தது. பாரம்பரிய கைவினைக் கலைஞர்களும், கைவினைஞர்களும் தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காக கொள்ளை அடித்தார்கள். இப்போது வந்தாறுங்குடி சக்திகள் வணிகம், வர்த்தகம் தொழில்கள் அனைத்தும் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தன. இதனால், இந்தியாவின் செல்வ வளம் படிப்படியாக குறைந்து கொண்டே சென்றது. இந்த கால கட்டம் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திலிருந்து நிறைய எதிப்பை கண்டது. சமஸ்தான அரசுகளை ஒருங்கிணைக்கவும், வந்தாறுங்குடி ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரத்தை வலுப்படுத்துவதிலும் பெரும் ஆக்கிரோஷத்தை கண்டது.

டல்ஹவுஸி, உள்நாட்டு அரசுகளிடையே எழுந்த அதிருப்திக்கு காரணமாக இருந்தார். கிளர்ச்சிக்கு சற்று முன் அவரை வெற்றி கொண்ட கானிங் பிரபு சுவரில் எழுதியதை வாசிக்கலாம் என்று கவலையுடன் கூறினார். ‘இந்தியாவின் வானத்தில், அமைதியான ஒரு சிறிய மேகம் எழும்புகிறது. முதலில் ஒரு மனிதனின் கையை விட அது பெரியது அல்ல. ஆனால், பெரியதாக வளர்ந்து, கடைசியில் வெடிக்கும் மற்றும் மூழ்கடிக்கும் அச்சுறுத்தலாக இருக்கலாம். ஆதலால், அது நம்மை அழித்துவிடும்’.

1857 எழுச்சியின் காரணங்கள்

1857 கிளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள் பின்வருமாறு:

1. அரசியல் காரணங்கள்

கலகத்தின் முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று, வாரிசு இழக்கும் கொள்கை. இது ஏற்றுக் கொண்ட மகன்களை கொண்டு தன்னிச்சையான வழிகளில் வெற்றிபெற அனுமதி இல்லை என்பதாகும். பாதிக்கப்பட்ட மாநிலங்கள் சதரா

(1848), ஜெய்ப்பூர், சாம்பல்பூர் (1849), பகட் (1850), உதேப்பூர் (1852), ஜான்சி (1853) மற்றும் நாக்பூர் (1854) ஆகும். கைப்பற்றி சேர்த்துக் கொள்ளுதல் மிக பெரிய சர்ச்சையைக் ஏற்படுத்தியது. 1856-ல் அவாத் என்ற அமைப்பு இருந்தது. அவாத் நவாப், வஜிட் அலி ஷா பிரிட்டிஷாருக்கு விசுவாசமாக இருந்த போதும், அவர் நிர்வாகத்தின் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டார். அந்த நிறுவனத்தின் வீரர்கள் நவாபுக்கு விசுவாசமாக இருந்ததால், இப்போது வேதனை அடைந்தனர். மேலும், அவாத்தையும் இணைத்துக் கொண்டது. படையினருக்கும் அவர்களது உறவினர்களுக்கும் அதிக வரி செலுத்த வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. புதிய நிலவரி சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இதனால், நில உடைமையாளர்களுக்கு அதிக வரி விதிக்கப்பட்டது. ஜமீன்தார்களும் பறிமுதல் செய்யப்படும் நிலங்களை எதிர்த்து போராடினர்.

கடைசி பேஷ்வா பாஜிராவ் II மகனான நானா சாகிப் என்பவரின் வருடாந்திர ஓய்வூதியத்தையும் இந்நிறுவனம் நிறுத்தியது. இவர் ஆங்கிலேயர்களின் கொடிய எதிரி என்பதை நிரூபித்தார்.

ஆங்கிலம் தெரியாத மக்கள் வேலை இழந்தனர். ஏனெனில், இப்பொழுது பார்சீக, உருது ஆகியவை அரசாங்க வேலைகளில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. இவர்கள் அஷ்ரப்ஸ் என்று அழைக்கப்பட்டனர். நீதித்துறை மற்றும் வருவாய் துறையில் பதவிகளை பெற்றனர். அவர்கள் தங்கள் வேலைகளையும் கௌரவத்தையும் திரும்ப பெற விரும்பியதால், அவர்கள் புரட்சியில் இணைந்தனர்.

2. ராணுவ காரணங்கள்

பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தின் படைவீரர்கள் அல்லது சிப்பாய்கள் முக்கியமாக, துப்பாக்கிகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட தோட்டாக்கள் பசு மற்றும் பன்றி கொழுப்பிலிருந்து செய்யப்பட்ட பசையால் பூசப்பட்டிருந்தன. இந்துக்களின் மேல் சாதியைச் சார்ந்த வீரர்கள் மாடு கொழுப்புக்காக எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளனர் மற்றும் பன்றி கொழுப்புக்கு முஸ்லீம்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். முன்னதாக பர்மாவுக்குச் செல்ல கடலை கடக்க வேண்டியதன் மீது, பல சிப்பாய்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்திருந்தனர். இது சில இந்து சடங்குகளுக்கு எதிராக கருதப்பட்டது. சம்பளக் கட்டமைப்பில் அவர்கள் அதிருப்தி அடைந்தனர். சில உயர்மட்ட இந்து சிப்பாய் குறைந்த தரவரிசை கொண்ட ஆங்கிலேய வீரனை விட குறைந்த அளவே பெறுவார். பதவி உயர்வு பெற இருண்ட வாய்ப்புகளே இருந்தன. பலர் தங்கள் சேவை வாழ்க்கை அனைத்தையும் ஒரே பதவியில் செலவழிக்கின்றனர். சிப்பாய்கள் கிறிஸ்துமதத்திற்கு பலவந்தமாக மாற்றப்படுவதாக வதந்திகள் வந்தன.

3. மத காரணங்கள்

அதிக அளவில் மத மாற்றம் செய்யப்பட்டது. என் கிறிஸ்தவ சமயப் பிரச்சாரகர்கள் பெரும்பான்மையான இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களுக்கு கவலையை உண்டாக்கினர். இந்து மதம் மற்றும் இஸ்லாம் மீது ஆங்கிலேயர்களால் இழிவு செய்யப்பட்ட செய்திகள் இருந்தன. சில சீர்திருத்தவாதிகளின் முயற்சிகள் இந்து மதத்திற்கு எதிராகவும், இந்துக்களின் உள்விவகாரங்களில் தலையீடாகவும் இருந்தன. 1850-ல் ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அது கிறிஸ்துவமாக மாற்றப்பட்டவர்கள் முன்னோர்களின்

1857 ஆண்டின் புரட்சி மற்றும் இந்திய தேசியம் வெளிப்படல்

குறிப்புகள்

சொத்துடைமையை மரபுரிமையாக மாற்றியது. இது உண்மையில் பெரும்பான்மையினரால் எதிர்க்கப்பட்டது.

குறிப்புகள்

4. நிர்வாக மற்றும் பொருளாதாரக் காரணங்கள்

நாட்டின் வணிகம் மற்றும் வர்த்தகம் மீதான பிரிட்டிஷாரின் முழுமையான ஏகபோக உரிமை, மிகுந்த அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது. பூர்வீக வணிகம், கைவினைத் தொழில் மற்றும் பிற வாழ்வாதாரங்கள் பிரிட்டிஷ வர்த்தகர்களின் ஏகபோக உரிமையை அழித்து வந்தன. உள்ளூர் பொருளாதாரத்தின் முதுகு எலும்பையும் அந்த வருவாய் அமைப்பு தகர்த்து வந்தது. இந்திய மாநிலங்கள், உள்ளூர் இந்தியப் பொருட்கள் மற்றும் தொழிற்துறைக்கான நுகர்வோர்கள் ஆதரிக்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷப் பொருட்கள் ஊக்குவிக்கப்படவில்லை. இது பெரிய அளவிலான வேலையின்மைக்கு இட்டுச் சென்றது. மேலும், இந்த மக்கள் அனைவரும் புரட்சியில் இணைந்தனர்.

புரட்சியின் தன்மை

புரட்சியின் உண்மையான தன்மையும், காரணமும் விவாதத்துக்குரியது. ஒவ்வொரு வரலாற்றாசிரியரும் தனது சொந்த வியாக்கியானம் செய்தனர். மிகவும் நன்கு அறியப்பட்ட மற்றும் ஏற்கத்தக்க ஒரு, வங்காளப் படையின் 34-வது திணை காலாட்படையின் ஒரு சிப்பாயாக மங்கள் பாண்டே கதை இருந்தது. இவர் மார்ச் 29, 1857 (வங்காளம்) பாரக்கர்பூரில் உள்ள சார்ஜன்ட் மேஜரை ஒருவர் துப்பாக்கியால் சுட்ட போது, அவர் வரலாற்றை உருவாக்குவார் என்பதை உணரவில்லை. பின்னர், அவர் தூக்கிலிடப்பட்டார். ஆனால், இது மீரட் பகுதியில் கழகத்தை ஏற்படுத்தியது. இராணுவத்தினர் ஆங்கிலேய அதிகாரிகளைக் கொன்றதோடு டெல்லியை நோக்கி அணிவகுத்துச் சென்றனர்.

இயர் ஸ்டான்லி, டி. ஆர். ஹோம்ஸ் போன்ற வரலாற்றாசிரியர்கள் பலர், பாரெஸ்ட், இன்ஸ் மற்றும் சர் ஜான் லாரன்ஸ் ஆகியோர் கொழுப்பால் ஆனா தோட்டாவைத்தான் கலகத்திற்கான காரணம் என்று கூறியதோடு அதை காட்டுமிராண்டித்தனமான செயல் என்றும் அழைத்தனர். சர் ஜேம்ஸ் அவுட்டரம் மற்றும் W டெய்லர் போன்றவர்கள் இதை இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களால் செய்த சூழ்ச்சி என்று வர்ணித்தனர். சிலர் அது தேசியப் புரட்சி என்று அழைத்தனர்.

சர் சையத் அஹ்மத் கான், தனது புத்தகத்தில் அஸ்ப்-ஐ-பாகாவத்-ஐ-ஹிந்தி (இந்தியாவின் கிளர்ச்சிக்கான காரணங்கள்) அரசியல் அமைப்பைக் கொண்டிருக்காதது, ஒரு தணியாச்சினம் என்று விவரித்தார். V. D. சவர்க்கர் தனது புத்தகத்தில் இந்திய சுதந்திரப் போரை, முதல் சுதந்திரப் போர் என்று அழைத்தார். இராணுவத்தில் கலகம் ஆரம்பித்த போதிலும், விரைவிலேயே அது ஏனைய பகுதிகளுக்கும் பரவியது. சுதந்திரத்திற்காக கூக்குரல் இட்டது என்று சில வரலாற்றாளர்கள் கருதுகின்றனர். இருப்பினும், பின்வரும் சுருக்கப் பார்வைகளும் உள்ளன.

எழுச்சி நிகழ்வுகள்

மீரட் பகுதியிலிருந்து டெல்லிக்கு சென்ற சிப்பாய்களின் அணிவகுத்து, பகதூர் ஷா ஜாஃபர் இந்தியாவின் பேரரசராக அறிவிக்கப்பட்டார். பின்னர், சந்த்னி செளக் பகுதிக்கு அருகில் தர்யகன்ஜ் என்பவரை தாக்கினர். இங்கு

ஏராளமான ஆங்கிலேயர்கள் வாழ்ந்தனர். விரைவிலேயே டெல்லி ஒரு போர் மைதானமானது. டெல்லியில் தலைவர்கள் சிறப்பாக வழிநடத்த தவறிவிட்டனர். அதனால், விரைவிலேயே டெல்லியில் போர் தோல்வி அடைந்தது.

இந்த கிளர்ச்சி டெல்லியில் வெடித்த பின்னர் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் பரவியது. கான்பூர், பரேலி, லக்னோ, அலகாபாத், பனாரஸ், பைஸாபாத், ஜான்சி, ஜக்டிஸ்பூர் (அர்ரா), தாப்பூர் மற்றும் பாட்னா ஆகியவை கொந்தளித்தன. லக்னோவில், இந்த கிளர்ச்சி பேகம் ஹசரத் மகால் தலைமையில் நடைபெற்றது. அவர் தனது மகனான பிரஜிஸ் காதாரை அவாதின் நவாப் என்று அறிவித்தார். இதில் பிரிட்டிஷ் குடியுரிமை பெற்றுள்ள ஹென்றி லாரன்ஸ் கொல்லப்பட்டார். கோர்கா பட்டாளத்தின் உதவியுடன் சர்காலின் கேம்பெல் ஐரோப்பியர்களை காப்பாற்ற முயன்றார்.

கான்பூரிலிருந்து, டட்லா டோப் ஆதரவுடன் நானா சாகிப் இயக்கத்திற்கு வித்திட்டார். நகரக் காவற்படை கமாண்டர் சர் ஹியூக் வீலர் ஜூன் 27, 1857 அன்று சரணடைந்தார். சர் காம்பெல் கான்பூரைக் கைப்பற்றிய போது, தந்தியா டோப் தப்பித்து ராணி லக்ஷ்மிபாயிடம் சேர்ந்தார்.

ராணி லக்ஷ்மிபாய், தனது தத்தெடுத்த மகன் அரியணையில் ஏறிச் செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதால், அவரது அரசு ஆங்கிலேயரால் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டார். ஆனால், அவர் வாரிசு இழக்கும் கோட்பாட்டால் பாதிக்கப்பட்டார். அவர் ஜான்சி சிப்பாய்களின் ஆட்சியாளராக அறிவிக்கப்பட்டார். டட்லா டோப் மற்றும் ராணி ஜான்சி ஆகியோர் இணைந்து குவாலியரை தாக்கினர்.

இந்திய வீரர்கள் அவர்களோடு இருந்தனர். ஆனால் குவாலியரில், சிந்தியா என்ற ஆட்சியாளர் ஆங்கிலேயருக்கு விசுவாசமாக இருந்தார். ஆக்ராவுக்கு தப்பிச் சென்றார். குவாலியர் ஜூன் 1858-ல் வீழ்ந்தது. ராணி ஜூன் 17, 1858 அன்று போராடி இறந்தார். டோப் கைது செய்யப்பட்டு தூக்கிலிடப்பட்டார். ஜெக்டிஷ்பூரில் (பீகார்) குன்வர் சிங் கிளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்து, பிரிட்டிஷ் படைகளை அர்ராக்கு அருகே தோற்கடித்தார்.

பரேலியில் கான் பகதூர் கான் கிளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தார். பைஸாபாத்தில் மௌலவி அஹ்மதுல்லாஹ் வழிநடத்திச் சென்றார் மற்றும் பாட்னாவில் மௌலவி பீர் அலி தலைமையில் நடைபெற்றது. அவர்கள் வாஹாபி இயக்கத்தில் பங்கு பெற்றனர். அவர்கள் பிரிட்டிஷாருக்கு எதிரானவர்கள். எனவே, அவர்கள் புரட்சியில் இணைந்தனர்.

கிளர்ச்சி ஒடுக்கப்படுதல்

1. டெல்லி

1857 செப்டம்பர் மாதம் ஜெனரல் ஜான் நிக்கல்சன் தலைமையில் மீண்டும் கைப்பற்றப்பட்டது. எனினும், அவர் காயங்களுடன் உயிரிழந்தார். லெட் ஹோட்சன் மொகலாயப் பேரரசரின் புதல்வர்களையும் ஒரு பேரனையும் கொன்றார். பின்னர், பகதூர்ஷா தலைமறைவாக இருந்து பர்மாவிற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்.

2. கான்பூர்

நானா படைகளுக்கு எதிராக சர் ஹியூக் வீலர் போராடினார். ஆங்கிலேயர்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் என பலர் இறந்தனர். ஜூலை 17 அன்று மேஜர் ஜெனரல் ஹவெலாக், நானாவை தோற்கடித்து கடுமையான சண்டைக்கு வழிவகுத்தார்.

1857 ஆண்டின் புரட்சி மற்றும் இந்திய தேசியம் வெளிப்படல்

குறிப்புகள்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 125

பின்னர், கான்பூரை மீண்டும் வீழ்த்தினார். பல இந்தியர்கள், பிரிகேடியர் ஜெனரல் நீலால் கொலை செய்யப்பட்டனர். இதன் பின்னர் சர் காலின் கேம்பெல், ஆகஸ்ட் 1857-ல் இந்திய இராணுவத்தின் புதிய தளபதியாக பதவியேற்றார்.

குறிப்புகள்

3. லக்னோ

1857 ஜூலை 2 ஆம் தேதி சர் ஹென்றி லாரன்ஸ் மரணம் நிகழ்ந்தது. ஹேவ்லொக், அவுட்ராம் மற்றும் நீல் ஆகியோரின் வருகை ஆகியவற்றுடன் வலுவூட்டுதல் நடந்தது. மற்றும் (செப்டம்பர் 25 அன்று) நெயில் மரணம் நிகழ்ந்தது. நவம்பர் 17 அன்று சர் கொலின் காம்பெல் அவர்களால் முற்றுகையிடப்பட்ட பிரிட்டிஷ் விடுவிக்கப்பட்டது. டிசம்பர் 1857-இல் ஹேவ்லாக் மரணம் அடைந்தார். மற்றும் அதன் ஆக்கிரமிப்பு டோப்பால் நிகழ்ந்தது. 1858-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 21-ஆம் தேதி இறுதியில் காம்பெல்லால் அதன் மறுஆக்கிரமிப்பு நடந்தது.

4. ஜான்சி மற்றும் குவாலியர்

ஜான்சி, ஏப்ரல் 4-ஆம் தேதி, 1858 அன்று சர் ஹியூக் ரோஸால் கைப்பற்றப்பட்டது. ராணி லக்ஷ்மிபாய் தப்பியோடினார். (வீரர்கள் கிளர்ந்தெழுந்தனர் மற்றும் தங்கள் ஆட்சியாளர், சிந்தியா வெளியே துரத்தினர்). குவாலியர் ராணியால் கைப்பற்றப்பட்டது. ஜூன் 17, 1858 அன்று ராணி காலமானார் மற்றும் ஜூன் 20-ஆம் தேதி குவாலியர் மறுபடியும் ரோஸால் கைப்பற்றப்பட்டது.

5. பரேலி

1858 மே 5-இல் காம்பெல்லால் மீண்டும் கைப்பற்றப்பட்டது.

6. அர்ராஹ்

1857 ஆகஸ்ட் மாதம் வில்லியம் டெய்லர் மற்றும் வின்சென்ட் ஐரேனால்குன்வர் சிங்கின் கீழ் தற்காலிகமாக பீகார் இயக்கம் அடக்குதலுக்கு உள்ளானது. குன்வர் அவாத்துக்கு தப்பிச் சென்று, பீகாருக்கு வந்து, 1858 ஏப்ரல் மாதம் தனது இறுதி யுத்தத்தில் (மே மாதம் 9-ஆம் தேதி காலமானார்).

7. பனாரஸ் மற்றும் அலாகாபாத்

ஜூன் 1857-ஆம் ஆண்டு நெயிலால் மறுபடியும் கைப்பற்றப்பட்டது.

8. மத்திய இந்தியா

1858 முதல் பாதியில், மத்திய இந்தியாவும், பந்தல்கண்டும் பிரிட்டிஷ் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் டோப், குவாலியரை இழந்த பிறகு மத்திய இந்தியாவிற்கு தப்பிச்சென்று 10 மாதங்கள் கொரில்லா யுத்தத்தில் ஈடுபட்டார். இறுதியாக, அவர் (சிந்தியாவின் குடியரிமையாளரால்) மான்சிங்கால் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டார். அவர் 1859 ஏப்ரல் 18-அன்று ஆங்கிலேயரால் தூக்கிலிடப்பட்டார். நாசாகேப், அவாத்தின் பேகம் மற்றும் கான் பகதூர் ஆகியோர் டிசம்பர் 1858-ல் நேபாளத்திற்கு தப்பிச் சென்று அங்கேயே இறந்தனர். பஹத் கான் டெல்லி வீழ்ச்சியின் பின்னர் அவாத் மே 13,

1859 அன்று ஆங்கிலேயர்களை எதிர்த்துப் போரிட்ட போது மரணமடைந்தார். மௌலவி அகமத்துல்லா, ஜூன் 1858-ல் புவானில் உள்ள ராஜா என்பவரின் நம்பிக்கை துரோகத்தால் கொலை செய்யப்பட்டார்.

1857 ஆண்டின் புரட்சி மற்றும் இந்திய தேசியம் வெளிப்படல்

எழுச்சியின் தோல்விக்கான காரணங்கள்

எழுச்சி தோல்வியடைந்ததற்கான முக்கியக் காரணங்கள் பின்வருமாறு:

1. கிளர்ச்சி ஒரு தேசிய நிகழ்ச்சியல்ல. எனவே, ஒரு தாக்கத்தை விட முடியவில்லை. இந்த கிளர்ச்சியால் இந்தியாவின் தென் மாநிலங்களில் எந்த பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. சென்னை சிப்பாய்கள் பஞ்சாபின் பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்களுக்கு விஸ்வசமாக இருந்தனர். சிந்து, ரஜபுர்தானா மற்றும் கிழக்கு வங்காளம் ஆகிய நாடுகளின் சிப்பாய்கள் படைக்கலகத்தில் சேரவில்லை. கோர்காஸ் பிரிட்டிஷாரின் விசுவாசமான கூட்டாளிகளாக இருந்தனர்.
2. பிரிட்டிஷார்கள் எதிர் தாக்குதலுக்கு வழிவகுத்து திறமையான அதிகாரிகளை வைத்திருந்தனர். அவர்களில் சிலர் நிக்கல்சன், அவுட்ரம், எட்வர்ட்ஸ் போன்றோர்கள் ஆவர்.
3. தங்கள் அரியணை மற்றும் அரசை இழந்த ஆட்சியாளர்கள் மட்டுமே புரட்சியில் இணைந்தனர். பலர் விசுவாசமாக இருந்தனர். குவாலியரைச் சேர்ந்த சர் தின்கர் ராவ் மற்றும் நிஜாமின் சாலார் ஜங், உண்மையில் கிளர்ச்சிக்கு ஆதரவளிக்கவில்லை. அவர்கள் அதை ஒடுக்கினர். இதற்காக நீண்ட நேரம் அந்த நிகழ்வு குறித்து ஆங்கிலேயர்கள் நன்றியுடன் இருந்தனர்.
4. பிரிட்டிஷாருக்கு அதிக வளங்கள் இருந்ததால், இந்தப் போர் சமநிலையற்றதாக அமைந்தது.
5. தலைமைப் பண்பு மற்றும் முறையான வியூகங்கள் இல்லாதது கிளர்ச்சி தோல்விக்கு இட்டுச் சென்றது. சரியான ஒருங்கிணைப்பு இல்லை. பகதூர் ஷா ஜா.பர் ஒரு கோழை. அவரது சொந்தப் பாதுகாப்பு பற்றி மட்டுமே கவலைப்பட்டார். அவர் மிகவும் பலவீனமான இணைப்பு என்பதை நிரூபித்தார். அவர் மீது நம்பிக்கை இல்லாமல் போனது.
6. கிளர்ச்சிக்கு பெரிய நோக்கமும், குறிக்கோளுமே இல்லை. நிலப்பிரபுக்களின் தலைமையில் இருந்த போது, அவர்களின் சொந்த சுயநலத்தைப் பாதுகாத்தன. வலிமையான பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை எதிர்க்க அவர்களுக்கு புதிதாக எதுவும் தோன்றவில்லை.
7. ஜமீன்தார்களும் கந்துவட்டிக்காரர்களும் பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரத்தை நம்பியிருப்பதால், அவர்கள் கிளர்ச்சிக்கு ஆதரவு கொடுக்கவில்லை.
8. படித்த நடுத்தர வர்க்கம் கிளர்ச்சியின் ஒரு பகுதியாக கூட இல்லை. இத்தகையவர்களின் எண்ணிக்கை சிறியதாக இருந்தது. அவர்கள் அதிகம் கூறவில்லை. அவர்களில் பலர், நாட்டின் நவீனமயமாக்கலுக்கான ஒரு வழிமுறையாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இருப்பதாய் கண்டனர்.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

1857 என்ற கிளர்ச்சியால் இந்தியாவின் மீது நிறுவனத்தின் பிடி ஆட்டம் கண்டு போனது. அதன் பிறகு, இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை வலுப்படுத்தும் வகையில் வலுவான பொறிமுறை மற்றும் நிர்வாகக் கொள்கை வைக்கப்பட்டது. பிற்போக்கு மற்றும் சுயநலமற்ற நலன்கள் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டு, ஊக்குவிக்கப்பட்டு, இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தூண்களாக மாறின. அப்போதிருந்து இந்தியாவின் முதுகு எலும்பை வலுவழிக்கச் செய்யும் வகையில் பிரித்தானும் கொள்கையை ஆங்கிலேயர்கள் கடைப்பிடித்தனர். குடியுரிமை மற்றும் இராணுவ நிர்வாகத்தில் முக்கிய பதவிகள் இப்போது ஆங்கிலேயரின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கின்றன.

1857 புரட்சியின் பல்வேறு விளைவுகளை கீழ்க்கண்டவாறு தொகுக்கலாம்:

- 1857 கிளர்ச்சி பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் முடிவைக் குறித்தது. இந்திய அரசுகள் இனியும் இணைத்துக் கொள்ளப்படாது என்று அறிவித்த இங்கிலாந்தின் ராணியால் ஒரு புதிய கொள்கை நிறைவேற்றப்பட்டது. நிஜாம், ராஜபுத்திர, மராத்திய மற்றும் சீக்கிய தலைவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்திற்காக சான்றிதழ்கள் மற்றும் வெகுமதியால் பாராட்டப்பட்டனர்.
- ராணுவத்தில் உள்ள ஐரோப்பியரின் எண்ணிக்கை 40,000-லிருந்து 65,000 ஆக உயர்ந்தது. இந்திய வீரர்கள் ரூ.2.38 இலட்சத்திலிருந்து 1.4 லட்சமாக குறைக்கப்பட்டது. வங்காள ராணுவத்தில் இந்திய ஆங்கில வீரர்கள் என்ற விகிதாச்சாரம் 1:2 மற்றும் சென்னையில் 1:3 என்ற விகிதத்தில் செய்யப்பட்டது.
- 1857 புரட்சிக்குப்பின் ஆங்கிலேயர் பிரித்தானும் கொள்கையை பின்பற்றிச் வந்தனர்.
- வாரிசு இழக்கும் கொள்கை விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது.
- ஆகஸ்ட் 1858-அன்று பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றம் ஒரு சட்டத்தை இயற்றியது. அது கம்பெனியின் ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் அரசின் கட்டுப்பாடு பிரிட்டிஷ் மகுடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இந்திய அரசுச் செயலர் தலைமையில் 15 பேர் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட்டது. இந்திய அரசுக்கு மத்திய அரசின் செயலர் பொறுப்பு வகித்தார்.
- பிரிட்டிஷ் தலைமை ஆளுநருக்கு, மன்னரின் பிரதிநிதியாக இருந்ததால், இராஜபிரதிநிதி என்ற பட்டமும் இப்போது வழங்கப்பட்டது.
- கிளர்ச்சி ஒடுக்கப்படுவதன் மொத்தச் செலவு இந்தியர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.
- 1857 புரட்சி, கல்வியறிவு பெற்ற இந்தியர்களிடையே தேசியம் வளர்வதற்கு வழிவகுத்தது. கிழக்கிந்திய சங்கம் (1866), புனா சர்வஜனிக் சபை (1867), இந்தியன் லீக் (1875), இந்திய சங்கம் (1876), மெட்ராஸ் மகாஜன் சபா (1884) மற்றும் பாம்பே மாகாண சங்கம் (1885), இறுதியாக இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (1885) போன்ற

பல்வேறு அரசியல் சங்கங்கள் வளர்ந்து வரும் தேசிய உணர்வின் விளைவாகத் தான் உருவாகிறது.

1857 ஆண்டின் புரட்சி மற்றும் இந்திய தேசியம் வெளிப்படல்

- 1857 கிளர்ச்சி இந்து, முஸ்லீம்களிடையே முதன் முதலாக ஒற்றுமையை கண்டது. எனவே, அந்த வகையில் அது ஒரு வரலாற்று சிறப்பு மிக்க இயக்கமாகும்.

குறிப்புகள்

இந்திய அரசு சட்டம், 1858

இந்தியாவில் உள்ள பிரிட்டிஷாரை இரண்டு கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம். ஒரு கட்டம் 1772 முதல் 1858 வரை இருந்தது. இதன் போது கிழக்கிந்திய நிறுவனம் பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தின் உதவியோடு வணிகம் செய்தது. பிரிட்டிஷ் மகுடம் ஆட்சி செய்த போது, இரண்டாம் கட்டம் 1858 முதல் 1947 வரை இருந்தது.

கிளர்ச்சி வரை 1853 என்ற சாசனச் சட்டம் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் இந்தியாவை ஆள அனுமதித்தது. 1857 புரட்சியுக்குப் பின், பிரிட்டிஷ் பேரரசு நிறுவனத்தின் ஆட்சியை முடித்துக் கொண்டு இந்தியாவை பிரிட்டிஷ் மகுடத்தின் அங்கம் என்று பறை சாற்றியது. இந்த கிளர்ச்சிக்கு கிழக்கிந்திய நிறுவனம் பொறுப்பாகும். அந்த நிறுவனம் பேரரசுக்கு எவ்வளவு பெரிய சேவை செய்தது என்று காட்ட முயன்றும், பேரரசு அதை கேட்கவில்லை.

பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் நிறுவனத்தின் ஆட்சி கலைய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியது. எனவே, பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரியாக இருந்த பால்மெஸ்டன் பிரபு, 1858 பிப்ரவரியில் இந்தியாவின் சிறந்த அரசாங்கத்திற்கான விலைப்பட்டியலை அறிமுகப்படுத்தினார். மக்கள் மன்றத்தில் உரையாற்றிய அவர், 'நமது அரசியல் அமைப்பின் கொள்கையில் அனைத்து நிர்வாகப் பணிகளும் பாராளுமன்றத்தின் அமைச்சரவையில் பொறுப்பேற்க வேண்டும். ஆனால், இந்த விஷயத்தில் இந்தியாவின் அரசாங்கத்தின் பிரதான செயல்பாடு பாராளுமன்றத்திற்கு பொறுப்பேற்காத ஒரு குழுவுக்கும், கிரீடம் மூலம் நியமிக்கப்படாததற்கும், உறுதியளிக்கிறது. ஆனால், இந்தியாவின் பங்கு எளிமையாக உள்ளதால், இந்தியாவுடன் எந்த தொடர்பும் இல்லாத நபர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாவார்கள்'.

நிறுவனத்தின் குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டிய பின்னரும், இது மேலும் குழப்பத்திற்கு இட்டுச் சென்றது எப்படி என்று அதன் குறைபாடுகளின் மகுடத்தை காட்டிய பின்னரும், பாராளுமன்றம் ஆகஸ்டு 1858 அன்று ஒரு சிறந்த இந்திய அரசுக்கு விலைப்பட்டியலை நிறைவேற்றியது.

ஏற்பாடுகள்

1. கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் ஆட்சி 1858 இந்திய அரசின் சட்டத்தால் நிறுத்தப்பட்டது. இந்தியா தொடர்பான அனைத்து விவகாரங்களுக்கும் பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றம் பொறுப்பாக இருந்தது. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் பிரதிநிதியாக ராஜபிரதிநிதி நியமிக்கப்பட்டார். நிறுவனத்தால் நடத்தப்பட்ட ராணுவமும், நிலமும் பிரிட்டிஷ் மகுடத்தின் ஒரு பகுதியாகவே மாறின.
2. 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அவர் நீதிமன்ற இயக்குநருக்கு அதிகாரம் கொடுத்தார். கட்டுப்பாட்டு

குறிப்புகள்

வாரியம், இந்திய அரசுச் செயலாளரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. நிர்வாகம் மற்றும் கட்டுப்பாட்டு பணி, அரசுச் செயலரிடம் முதலீடு செய்யப்பட்டது. அவரும் நாடாளுமன்றத்தில் அமர அனுமதிக்கப்பட்டார்.

குழுவில் உள்ள 15 உறுப்பினர்களில் பிரிட்டிஷ் முடியரசால் 8 உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். நீதிமன்ற இயக்குநர்கள் 7 பேரை நியமித்தனர். குறைந்தது 9 உறுப்பினர்கள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு குறையாமல் இந்தியாவில் பணியாற்ற வேண்டும் என்றும், அவர்கள் நியமனத்தின் போது பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இந்தியாவில் இருந்து விலகி இருக்க கூடாது என்றும் கட்டாயமானதாக இருந்தது. இந்தியாவின் அரசாட்சியில் இருந்து உறுப்பினர்களுக்கு ஆண்டுக்கு 1200 பவுண்டுகள் கிடைத்தது.

3. மாநிலச் செயலாளர் பின்வரும் பகுதிகளில் தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கு அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்தார். அந்த கடமைகள் பின்வருமாறு:
 - (i) பேரவையின் முடிவுக்கெதிராக அவர் அதிகாரம் வைத்திருந்தார்.
 - (ii) ஓட்டு போட்ட அதிகாரமும் அவருக்கு உண்டு.
 - (iii) மத்திய அரசின் சொத்துக்களின் வருவாய், பணி நியமனம், கொள்முதல், அடமானம் மற்றும் விற்பனை ஆகிய விஷயங்களில் அவையின் முடிவை அவர் கவுரவமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
 - (iv) அவர் சபைக்கு தெரியப்படுத்தாமல். இராஜ பிரதிநிதிக்கு ரகசியமாக எழுத அவருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.
 - (v) இந்திய குடிமைப் பணிகளுக்கு புதிய விதிமுறைகள் ஏற்படுத்தும் அதிகாரம் அவருக்கு இருந்தது. இதில் தற்போது இந்தியர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.
4. வைஸ்ராய் மற்றும் தலைமை ஆளுநர், பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் மாகாணங்களின் ஆளுநர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் பிரிட்டிஷ் முடியரசுக்கு இருந்தது. பிரிட்டிஷ் அரசின் அனுமதியுடன் துணைநிலை ஆளுநரை நியமிக்கும் அதிகாரம் வைஸ்ராய்க்கு இருந்தது.
5. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் கீழ் சபையில் உள்ள மக்கள், மன்றத்தின் முன் வருவாய், சட்டம், புகையிரதம் மற்றும் கட்டுமானம் தொடர்பான அறிக்கைகளை தயாரிக்க வேண்டியது அரசுச் செயலாளரின் பணியாக இருந்தது. இந்தியாவிற்கு வெளியே இராணுவ துரிதங்களின் வருவாயைப் பயன்படுத்த நாடாளுமன்றத்தின் அனுமதி தேவைப்பட்டது. மாநில செயலாளர் பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்திற்கு பதில் சொல்ல கடமைப்பட்டார். அவரை நீக்கும் உரிமை நாடாளுமன்றத்துக்கு இருந்தது.

காணிங் பிரபு, மகாராணி விக்டோரியா பிரகடனத்தை நவம்பர் 1, 1858 அன்று அலகாபாத்தில் அறிவித்தார். இந்த பிரகடனம் முதல் தடவையாக வைஸ்ராய் என்ற பதத்தைப் பயன்படுத்தியது. மாநிலங்கள் எந்த வகையிலும் இணைத்துக் கொள்ள முடியாது என்றும், யாரும் கிறிஸ்துமதத்திற்கு மாற்றப்படமாட்டார்கள் என்றும், அரசு வேலைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் முறையான தகுதிகள் இருக்க வேண்டும் என்றும் பிரகடனம் உறுதி செய்தது.

இந்திய மரபுகளையும் பண்பாட்டையும் கணக்கில் கொண்டு சட்டங்கள் இயற்றப்படும் என்பது உறுதி செய்யப்பட்டது. உரிமை சொத்துக்கள் மற்றும் மரபுரிமை பாதுகாக்கப்பட்டது. விவசாயிகளும் வரிகளை முறையாக செலுத்துவதாக வாக்குறுதி அளித்தனர்.

1857 ஆண்டின் புரட்சி மற்றும் இந்திய தேசியம் வெளிப்படல்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. 1857 கலகத்தின் ஒரு முக்கிய அரசியல் காரணியைப் பட்டியலிடவும்.
2. பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தின் படையினர்கள் அல்லது சிப்பாய்களின் கலகம் ஏன் நடந்தது?

குறிப்புகள்

6.3 சுதந்திரப் போராட்டத்தின் முதல் கட்ட போராட்டம்

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் முதல் கட்டம் இந்திய மக்களிடையே தேசியவாத சிந்தனையை முளைக்க ஆரம்பித்திருக்கலாம் என்று எண்ண முடியும். இந்திய தேசியம் தோன்றியதை குறிக்கக் குறிப்பிட்ட தேதி அல்லது தசாப்தம் இல்லை. ஆனால், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தேசிய உணர்வின் எழுச்சியுடன் கூடிய பல முக்கியமான கருத்துக்களையும் நிகழ்வுகளையும் அடையாளம் காண முடியும். இது 1885-ல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் அஸ்திவாரத்தை அடைந்தது. இந்தியாவில் தேசிய இயக்கத்தின் எழுச்சியுடன் தொடர்புடைய முக்கிய காரணங்கள் பின்வருமாறு:

1. இந்தியாவின் நிர்வாக ஒன்றிணைப்பு: காலனிய ஆட்சியில் தேசியம் எரியூட்டப்பட்டது. இந்தியாவில் தேசியம் எழுச்சி பெற பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் மிக முக்கியமான காரணியாக இருந்தது. அது நாட்டின் பூகோள ரீதியான உருவாக்கத்தைப் பற்றிய கருத்தாக இருந்தது. இந்திய மக்கள் தம்மை ஒரே நாடாக கருதிக் கொள்ள, நாட்டின் அரசியல் ஒன்றிணைப்பு என்ற ஒரு தோற்றத்தை அது கொண்டு வந்தது. நாடு முழுவதும் சட்டம் மற்றும் நிர்வாகத்தை ஒரே மாதிரியாக ஆங்கிலேயர்கள் கொண்டு வந்தனர்.
2. மேற்கத்திய நாகரீகத்தின் தாக்கம்: இந்தியாவை ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றியதால் மேற்கத்திய உலகத்துடன் விரைவான சங்கங்கள் வழிவகுத்தது. இதன் விளைவாக, ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் அறிமுகமானவர்கள் இந்தியர்களிடையே பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டார்கள். ஐரோப்பாவில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தேசியவாதம் மற்றும் தாராளவாதத்தின் நூற்றாண்டாக இருந்தது. மேற்கத்திய நாடுகளில் இருந்து குறிப்பாக கிரேக்கம், இத்தாலி, ஜெர்மனி மற்றும் பெல்ஜியத்தில் இருந்து தேசியம், தாராளவாதம் என்ற கருத்துகளை இந்தியர்கள் உறிஞ்சிக் கொண்டார்கள். மேற்கத்திய சிந்தனையாளர்களான ரோஸ்ஸோ, ஸ்பென்சர், பெந்தம், மெக்காலே, பர்க், மில் மற்றும் வால்டேர் ஆகியோரும் இந்தியர்களிடையே சுதந்திரம் பற்றிய கருத்துக்களை ஊக்கப்படுத்தி உற்சாகப்படுத்தினர். இதனால், இந்தியர்கள் மத்தியில் அரசியல் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டு, விழிப்புணர்வு வளர்ச்சியாக இருந்தது. அமெரிக்கப்புரட்சி, பிரெஞ்சுப்புரட்சி மற்றும் ஐரோப்பாவின் பிற புரட்சிகளும்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 131

குறிப்புகள்

- இந்திய மக்களுக்கு சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற புதிய லட்சியங்களைக் கொண்டு ஊக்கம் அளித்தது. பல நூற்றாண்டுகள் ஒடுக்குமுறையையும் சுரண்டலையும் எதிர்த்துப் போராட இந்தியர்களுக்கு தேசியம், நாட்டுப்பற்று ஊக்கம் அளித்தது.
3. ஆங்கில மொழி அதிகரிப்பு: இந்தியாவில் ஆங்கில கல்விக்கு முக்கியத்துவம் 1857 என்ற கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு வேகமாக அதிகரித்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியாக இங்கிலாந்தில் தாராளவாதத்தின் வயது இருந்தது. மில்டன் முதல் மில் வரை ஆங்கிலச் செவ்வியல் புனைவுகளை ஆய்வு செய்து, ஆங்கிலத்தைப் படித்த இந்தியர்களின் மனங்களில் தாராளவாதத்தின் விதையை உட்பொதித்தது. தாராளவாதத்துக்கு இரண்டு பண்புகள் இருந்தன. — தேசியம், ஜனநாயகம். இவ்விதம் ஆங்கிலக் கல்விமுறை பரவியதால், கல்வியறிவு பெற்ற இந்தியர்கள் பெருகிய முறையில் அரசியல் உணர்வடைந்தனர். தங்களது சொந்த நலன்களை நிறைவேற்றும் பொருட்டு இந்தியாவில் ஆங்கில மொழியை பிரிட்டிஷர்கள் அறிமுகப்படுத்தினர். இந்தியாவில் தங்கள் ஆட்சியை வலுப்படுத்துவதற்காக ஆங்கிலத்தில் படித்த இந்திய எழுத்தர்கள் தேவை என்பதால், ஆங்கிலத்தை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். ஆங்கிலக் கல்வியும் வெவ்வேறு மாகாணங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் நெருங்கி வர உதவி செய்தது. இவ்வாறாக இந்தியர்களிடையே தேசிய உணர்வுகளையும், அரசியல் உணர்வையும் வளர்க்க உதவியது.
4. தகவல் பரிமாற்றத்தின் பயன்பாடு அதிகரிப்பு: 1852 மற்றும் 1853 ஆகிய தேதிகளில் தந்தி மற்றும் ரயில்வேயின் அறிமுகம் இந்தியாவின் விரைவான போக்குவரத்து மற்றும் தகவல்தொடர்பு வழிவகைகளையும் அளித்தது. நவீன தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் இந்தியக் கிராமங்களிடையே தொடர்பை அதிகப்படுத்தியதுடன், தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பிராந்தியங்களில் இருந்தும் மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் நெருங்கி வர வாய்ப்பு கிடைத்தது. தகவல் தொடர்பு வலைப்பின்னல்கள் வணிகம் மற்றும் வர்த்தகத்தை அங்கீகரித்ததோடு, சமூக மற்றும் அறிவுறுவமான தொடர்புகளை மேம்படுத்துவதற்கு பல்வேறு பிராந்தியங்களை பிரபலப்படுத்த உதவின. புதிய சமூக மற்றும் பொருளாதார சங்கங்கள் சமூக விவகாரங்கள் தொடர்பான தகவல்களைப் பெற அவர்களுக்கு உதவி புரிந்தனர்.
5. கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் தாக்கம்: நாட்டில் தேசிய இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கான காரணத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு பல கல்வியாளர்களும், மத சீர்திருத்தவாதிகளும் தங்கள் பங்கை ஆற்றினர். அவர்கள் கடந்த கால ஆடம்பரத்தையும், இந்தியாவின் வளமான பாரம்பரியத்தையும் வலியுறுத்தினர். வங்காளத்தின் ஆசிய சமுதாயத்தால் ஆரம்பக்கால இந்திய இலக்கியத்தின் ஆய்வு மற்றும் வெளியிடான மேக்ஸ் முல்லர், கோல்புருக், மோனியர் வில்லியம்ஸ், ஹரி பிரசாத் சாஸ்திரி, ரனடே, ஆர்.ஜி. பாண்ட்ரகர், ராஜேந்திர லாய் மிட்ரா போன்றவை இந்திய மக்களுக்கு சமஸ்கிருத மொழியின் அருமையைப் பறை சாட்டினர். அவர்களுடைய

எழுத்துக்கள் கடந்த காலத்தில் ஒரு பெருமிதத்தையும், எதிர்காலத்தின் மீது நம்பிக்கை உணர்வையும் கொண்டிருந்தன. சந்திரகுப்தா, அசோகன், அக்பர் போன்ற பெரிய பேரரசர்களையும் அவர்கள் எழுத்துக்களில் புகழ்ந்தார்கள்.

1857 ஆண்டின் புரட்சி மற்றும் இந்திய தேசியம் வெளிப்படல்

6. சமூக மற்றும் மத சீர்திருத்தவாதிகளின் பங்களிப்பு: மத மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதிகள், ராஜா ராம மோகன் ராய், தேபேந்திரநாத் தாகூர், கேசப் சந்திர சென், சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி, ராமகிருஷ்ண பரமஹாஸா, ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர், விவேகானந்தர் மற்றும் பலர் இந்திய மக்கள் மீது குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கு முதலியவனாகும். தனியுரிமை, சுதந்திரம் ஆகியவற்றின் சுருக்கம் நாட்டு மக்களின் பொக்கிஷம் என்று நினைத்து பொறுப்பாக இருந்தார்கள்.
7. இந்திய பத்திரிகையும் இலக்கியமும் மேம்பாடு: மக்கள் கருத்தை உருவாக்க உதவியதன் மூலம் தேசிய உணர்வின் எழுச்சியில் அச்சகம் பெரும் பங்கு வகித்தது. தி பம்பாய் சமச்சர், கேசரி, தி அமரித் பஜார் பத்திரிகா, இந்திய மிரர், இந்து நாட்டுப்பற்றாளர், தி இந்து, பெங்காலே போன்ற செய்தித்தாள்கள் இந்திய மக்களை பெருமளவில் பரபரப்பை ஏற்படுத்தின. ஹேம் சந்திரா பானர்ஜி, ஆர்.சி. தத்தா, தின் பந்து மித்ரா, நவீன் சந்திர சென், பங்கிம் சந்திர சாட்டர்ஜி மற்றும் ரவீந்திரநாத் தாகூர் ஆகியோரும் மக்களின் மனங்களை பாதித்தவர்கள். பங்கிம் சந்திர சாட்டர்ஜியின் என்ற ஆனந்த் மடம், நவீன் வங்காள தேசியவாதத்தின் பைபிள் என்று சரியாகவே கடைபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறாக, தேசபக்தர்கள் மற்றும் புத்திசாலிகளின் இலக்கியங்கள் இந்தியர்களின் மனதில் ஒரு எழுச்சியை கொண்டு வந்தனர். இந்த தீவிரமான மனங்கள் இந்திய தேசியவாதத்தின் வளர்ச்சிக்கு பொறுப்பாக இருந்தன.
8. பொருளாதார சுரண்டல்: இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் முதன்மையான குறிக்கோள் பொருளாதார சுரண்டல் தான். இந்தியாவிலிருந்து மூலப்பொருட்களை பறித்துக் கொண்டு, உற்பத்தி பொருட்களை கொண்டு வந்தனர். பொருளாதார சுரண்டல் கொள்கை இந்தியத் தொழில்களை நாசமாக்கி விட்டது. பிரிட்டிஷரின் தடையற்ற வர்த்தகக் கொள்கை, இந்திய வணிகம் மற்றும் தொழிற்சாலைகளுக்கு பேரழிவை நிரூபித்தது. இந்திய தொழிற்சாலைகள் சர்வதேச சந்தையில் போட்டியிட தவறிவிட்டன. ஏனெனில், பிரிட்டிஷ் தொழில்கள் கொண்டிருந்த அனுகூலங்களையும் சலுகைகளையும் அவர்கள் இழந்தனர். மேலும், இங்கிலாந்து மக்களின் தேவைக்கு ஏற்ப இந்தியாவின் பொருளாதார அமைப்பு அமைக்கப்பட்டது. இதனால், இந்திய மக்களின் நலன்கள் முற்றிலுமாக புறக்கணிக்கப்பட்டன. இந்தியர்களுக்கும், பிரிட்டிஷர்களுக்கும் இடையிலான உறவு மேன்மேலும் மோசமாகப் போய்விட்டது.
9. அரசு பணிகளுக்கு ஆள்சேர்ப்பு பணியில் இந்தியர்களுக்கு எதிராக பாரபட்சம்: அரசு பணிகளுக்கு ஆட்சேர்ப்பு செய்யும் அளவுக்கு ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் கடுமையான பாகுபாடுகளை இந்தியர்கள் எதிர்கொண்டனர். 1858-ல் விக்டோரியா மகாராணி இந்தியர்கள், தங்கள் சாதி, மதம் அல்லது இனம் இவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல்,

குறிப்புகள்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 133

குறிப்புகள்

தங்கள் தனித்திறனின் அடிப்படையில் உயர் பதவிகளுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்று பிரகடனம் செய்து ஒப்புக்கொண்டது. ஆனால், இந்தக் கொள்கை முறையாக நிறைவேற்றப்படவில்லை. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் நியாயமற்ற கொள்கைகள் இந்திய கல்வியறிவு மக்களிடையே பரவலான அதிருப்தியை உருவாக்கியது.

10. லிட்டன் பிரபு ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்த நிகழ்வுகள்: 1870 முதல் 1884 வரையிலான காலம் மிகவும் கொந்தளிக்கும் வகையில் இந்திய தேசியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதை கண்டது. லிட்டன் பிரபு ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்த நியாயமற்ற கொள்கைகளும், இயக்கங்களும் தேசியவாத இயக்கத்தை வலுப்படுத்தின. அவர் 1877-ல் தனது பிரபலமான டெல்லி தர்பார் நடத்தினார். அப்போது தென் இந்திய மக்கள் பெரும் பஞ்சம் விளைவுகளால் பாதிக்கப்பட்டார்கள். பிரிட்டிஷ் ஜவுளி இறக்குமதிகள் இங்கிலாந்தின் ஜவுளி உற்பத்தியாளர்களை, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இறக்குமதி செய்யும் பொருட்டு, இந்திய மக்களிடையே பரவலான அதிருப்தியை இருந்தது. இந்தியாவின் வளர்ந்து வரும் ஜவுளித் தொழிலை மோசமடக்கும் பிரிட்டிஷ் விருப்பங்களின் ஒரு சான்றாக இந்த நடவடிக்கையை இந்தியர்கள் கருதினர். இரண்டாவது ஆப்கானிய போர் இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் பேரழிவு தரக்கூடிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. மேலும், இந்திய மக்களிடையே வளர்ந்து வரும் தேசிய உணர்வை நசுக்குவதற்காக, 1878-ல் லார்ட்டன் வெர்னாகுலர் பிரஸ் சட்டத்தை இயற்றினார். சமூகத்தின் அனைத்து பிரிவினரையும் சேர்ந்த மக்கள், இந்த சட்டத்தின் பாரபட்சமான விதிகளை கண்டித்தனர். இந்தியாவின் எதிர்கால முன்னேற்றத்திற்கு இச்சட்டம் ஒரு பிற்போக்குத்தனமான, நடைமுறை ரீதியான நடவடிக்கை என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. 1878 ல் ஒரே நேரத்தில், இந்திய குடிமைப் பணித் தேர்வில் உச்ச வயது வரம்பை 21 ஆண்டுகள் முதல் 19 வரை என்ற புதிய வழிகாட்டு நெறிமுறைகளை அரசு அறிவித்தது. இந்த நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் இந்தியர்களிடையே பரவலான அதிருப்தியை தோற்றுவித்தது.
11. இல்பர்ட் மசோதா வாதம்: பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் ரிப்பன் பிரபு ஆட்சிக் காலத்தில், இல்பர்ட் மசோதா தொடர்பாக ஒரு சர்ச்சை எழுந்தது. அந்த மாவட்ட அளவில் குற்ற வழக்குகளில் பிரித்தானிய குற்றவாளிகளை விசாரிக்கும் அதிகார வரம்பை இந்திய மாவட்ட நீதிபதிகள் மற்றும் அமர்வு நீதிபதிகளுக்கு வழங்கும் இல்பர்ட் மசோதா என்ற விதியை ரிப்பன் நிறைவேற்ற முயன்றார். ஆனால், இந்த மசோதா பிரிட்டனில், பிரிட்டிஷ் குடியேற்றக்காரர்கள், பிரிட்டனிலும் தீவிர எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டது. இதன் விளைவாக, அரசு இந்த மசோதாவில் திருத்தம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. இது இப்போது பிரிட்டிஷ் மக்களின் அதிகாரத்திற்கு அடிமைப்பட்டு இருந்த இந்தியர்களிடையே அதிருப்தியை அதிகரித்தது.

6.3.1 அரசியல் சங்கங்கள் உருவாக்கம் (1885 வரை)

பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கம் சில சக்திகளுக்கு எழுச்சியை அளித்தது. அது இறுதியில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து நிற்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக,

ஆங்கிலேயர் ஆங்கிலத்தை இந்தியாவின் கல்வி முறையில் கட்டாயமாகக் உட்படுத்தினர். இந்தியர்கள் தேசியவாதம், அரசியல் உரிமைகள், ஜனநாயகம் ஆகிய கருத்துக்களைத் தாண்டி வந்தார்கள். இந்த கருத்துக்கள் பல அரசியல் சங்கங்களை விளைவித்தன. இது போல இந்தியர்களுக்கு தெரியவில்லை.

1836-க்கு பிறகு, பல அரசியல் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 1866-ல் தாதாபாய் நௌரோஜி லண்டனில் கிழக்கு-இந்தியா சங்கத்தை ஒருங்கிணைத்தார். இந்த சங்கத்தின் நோக்கம் பிரிட்டனைச் செல்வாக்குடன் 'இந்திய நலனை' ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்பதாகும். சில காலம் கழித்து இந்தியாவின் பல்வேறு நகரங்களில் தனது கிளைகளை திறந்தார்.

வங்காளத்தில் அரசியல் சங்கங்கள்

இந்தியாவில் சமூக அரசியல் சீர்திருத்த இயக்கங்களைத் தொடங்கிய முதல் இந்தியத் தலைவர் ராஜா ராம் மோகன் ராய் ஆவார். மேற்கத்திய கருத்துக்களால் பெரிதும் தாக்கப்பட்டார். உலகம் முழுவதும் பல மக்கள் இயக்கங்களை அவர் ஆதரித்தார். 1821-ல் ஸ்பெயினில் அரசியலமைப்பு அரசாங்கம் நிறுவப்பட்ட போது, ராம் மோகன் ராய் இந்த நிகழ்வை கல்கத்தாவில் கொண்டாடினார்.

பத்திரிகைச் சுதந்திரம், உரிமையியல் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் இதர உயர் பதவிகளில் இந்தியர் நியமனம், சட்டம் முதலியன அரசியல் சங்கங்களை ஏற்பாடு செய்யும் பணி, ராம்மோகன் ராய் கூட்டாளிகளுக்கு விடப்பட்டது.

- (i) பங்கபாஷா பிரகாஸிகா சபா: 1836-ல் 'பங்கபாஷா பிரகாஸிகா சபா' என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்த சங்கம், அரசின் கொள்கை மற்றும் நிர்வாகம் தொடர்பான பல்வேறு தலைப்புகளில் விவாதித்தது. மேலும், அரசுக்கு கோரிக்கை மனுக்களை அனுப்பி தீர்வு காண முயன்றனர்.
- (ii) ஜமீண்டரி சங்கம்: 1837 ஜூலை மாதம் உருவாக்கப்பட்டது. இது நில உடைமையாளர்கள் சங்கம் என்று பிரபலமாக அழைக்கப்பட்டது. பீகார், வங்காளம் மற்றும் ஒரிசாவில் நிலப்பிரபுக்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடன் இது நிறுவப்பட்டது. தன்னுடைய நோக்கங்களை மட்டுப்படுத்தினாலும், நில உடைமையுள்ள சமுதாயம் ஒரு திட்டமிட்ட அரசியல் நடவடிக்கையின் ஆரம்பத்தைக் குறிக்கிறது. அது, குறைகளைக் களைதல், அரசியலமைப்பு கிளர்ச்சியின் வழிமுறைகளை பயன்படுத்தியது. கல்கியின் நில உடைமையியர் சங்கம், 1839 ஆண்டு லண்டனில் திரு. ஆடம்ஸ் நிறுவிய பிரிட்டிஷ் இந்தியா சமுதாயத்துடன் ஒத்துழைத்தது. இந்த ஒப்புதல் 1844 வரை செயல்பட்டது.
- (iii) வங்காளம் பிரிட்டிஷ் இந்திய சமுதாயம்: இந்த சமுதாயம் ஏப்ரல் 1843-ல் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த சமுதாயத்தின் நோக்கமானது, 'பிரிட்டிஷ் இந்திய மக்களின் உண்மை நிலை பற்றிய தகவல்களை சேகரித்து பரப்புதல், மற்றும் பொது நலனை பாதுகாக்க கணக்கிடப்படும் வகையில், அத்தகைய அமைதியான மற்றும் சட்டபூர்வமான குணம்சத்தை பயன்படுத்த வேண்டும்' என்பதாகும். நமது சக பாடங்களின் அனைத்து வர்க்கங்களின் நலன்களையும் இது முன்னெய்றுகிறது. இந்த அமைப்பு 1851-ல் ஜமீண்டரி சங்கத்துடன் இணைந்து பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கத்தை உருவாக்கியது.

1857 ஆண்டின் புரட்சி மற்றும் இந்திய தேசியம் வெளிப்படல்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

(iv) பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம்: நில உடைமையாளர் சங்கம் மற்றும் வங்காளப் பிரிட்டிஷ் இந்தியா சங்கம் ஆகியவற்றின் தோல்வி காரணமாக இரு சங்கங்களும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு 1851 அக்டோபர் 29-ல் ஒரு புதிய பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கத்தை உருவாக்கியது. இந்த சங்கம், இந்த வர்க்கத்தின் நலன்களை பாதுகாப்பதே, இந்த சங்கத்தின் முதன்மையான நோக்கமாக இருந்தது. எனினும், இந்த சங்கம் ஒரு தாராள அணுகுமுறை பின்பற்றப்பட்டு, கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் சாசனத்தை புதுப்பிக்கும் நேரம் வந்தபோது, 1852-ல் நாடாளுமன்றத்துக்கு ஒரு மனு அனுப்பியது. இந்த மனுவில், மக்கள் தன்மைக் கொண்ட தனி சட்டமன்றத்தை அமைக்க வேண்டும். நிர்வாக விழாக்களில் இருந்து நீதிமன்ற அவமதிப்பு, உயர் அதிகாரிகளின் சம்பளம் குறைப்பு, உப்புக் கடமை, அப்கரி மற்றும் முத்திரைக் கடமைகள் ஆகியவற்றை நிறுவ வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தது. இந்த சங்கத்தின் வேண்டுகோள்கள் ஓரளவு பூர்த்தி செய்யப்பட்டு, சட்டமன்ற நோக்கங்களுக்காக ஆளுநர்-ஜெனரல் சபைக்கு ஆறு உறுப்பினர்களை சேர்த்து, 1853 என்ற பட்டயச் சட்டம் வழங்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் 20-ம் நூற்றாண்டு வரை ஒரு அரசியல் அமைப்பாக தனது இருப்பை தொடர்ந்தது. அது இந்திய தேசிய காங்கிரசால் நிழலிட்டது.

(v) இந்தியா லீக்: பாபு சிசிர் குமார் கோஸ் செப்டம்பர் 1875 இந்த சங்கத்தை நிறுவினார். ‘மக்களிடையே தேசியம் உணர்வை தூண்டுவது’ இந்த சங்கத்தின் நோக்கமாகும். அரசியல் கல்வியை மேம்படுத்தும் நோக்கத்திலும் இந்த சங்கம் உள்ளது.

(vi) இந்திய சங்கம்: ஒரு வருடத்திற்குள் இந்திய சங்கத்தால் இந்தியா லீக் ஆனது. 1876 ஜூலை 26 அன்று ஆனந்த மோகன் போஸ் மற்றும் சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி அவர்களால் நிறுவப்பட்டது. இந்திய சங்கம், ‘மத்திய தர வர்க்கத்தினர் மட்டுமன்றி வெகுஜனங்களையும் ஈர்க்கும்’ என நம்பியது. எனவே, பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் 50 ஆண்டு சந்தா செலுத்தப்பட்டதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து, அதன் வருடாந்திர சந்தாவை 5வது இடத்தில் வைத்திருந்தது. விரைவிலேயே இந்திய சங்கம் ‘வங்காள தேசத்தைச் சேர்ந்த படித்த சமுதாயத்தின் முன்னணிப் பிரதிநிதிகளின் மையமாக’ மாறியது. டிசம்பர் 1886-ல் இந்திய சங்கம் தேசிய காங்கிரசுடன் இணைக்கப்பட்டது.

லிட்டன் செல்வாக்கற்ற நடவடிக்கைகள் இந்தியாவில் அரசியல் நடவடிக்கைகளை தூண்டிவிட்டன. 1876 என்ற விதிமுறை, ICS தேர்வில் தோற்றத்திற்கான அதிகபட்ச வயதை 21-லிருந்து 19-வயதாக குறைத்தது. இந்த தேர்வு லண்டனில் மட்டும் நடைபெற்றதால், இளம் இந்தியர்கள் எண்ணற்ற இன்னல்களை சந்திக்க நேர்ந்தது. இந்த பிரச்சினையை இந்திய சங்கம் எடுத்துக் கொண்டு, அதற்கு எதிராக அகில இந்திய கிளர்ச்சியையும் ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இது இந்திய குடிமைப் பணி போராட்டம் என்று அனைவராலும் அறியப்படுகிறது.

பம்பாயில் அரசியல் சங்கங்கள்

(i) பம்பாய் சங்கம்: கல்கத்தாவிலுள்ள பிரிட்டிஷ் இந்தியா சங்கம், ஆகஸ்ட் 26 அன்று 1852 அன்று பம்பாய் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இந்தியக்

பிரதிநிதியாகவும், புதிய சட்டமன்றக் குழுக்களையும் அமைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்திற்கு பம்பாய் சங்கம் மனு அனுப்பியது. இந்த சங்கம், உயர் சேவைகளிலிருந்து இந்தியர்களை ஒதுக்கி வைக்கும் கொள்கையை கண்டனம் செய்ததோடு, ஐரோப்பியர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட சிறு பதவிகளுக்காக செலவு செய்தது. இந்த சங்கம் நீண்ட காலம் உயிர் வாழவில்லை.

- (ii) பம்பாய் மாகாண சங்கம்: லிட்டன் மற்றும் இல்பர்ட் மசோதா சர்ச்சையின் கொள்கைகள் பம்பாயில் அரசியல் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது. இதன் காரணமாக, 1885-ஆண்டில் பம்பாய் மாகாண சங்கம் உருவானது. இது, பம்பாய் நகரின் மூன்று பிரதான சமூகங்களைச் சேர்ந்த மெஹ்தா, தெலாங் மற்றும் தியாப்ஜி போன்ற பிரபலமாக சகோதரர்கள் என்று மக்களால் உருவாக்கப்பட்டது.
- (iii) பூனா சர்வஜனிக் சபா: இது பூனாவில் நீதிபதி ரானடே மற்றும் ஏனையோரால் 1870-ல் நிறுவப்பட்டது. இதன் நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான பாலமாக இருந்தது. பம்பாய் மாகாண சங்கமும், பூனா சர்வஜனிக் சபையும் நெருங்கிய ஒத்துழைப்புடன் செயற்பட்டது.

சென்னையில் அரசியல் சங்கங்கள்

- (i) சென்னை சொந்த சங்கம்: இந்த 1852 பிப்ரவரி 26 அன்று கல்கத்தா பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கத்தின் கிளையாக அமைக்கப்பட்டது. 1853 என்ற சாசனச் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்ட முன், சென்னை பூர்வீக சங்கம், நாடாளுமன்றத்துக்கும் மனு அனுப்பியது. பிரிட்டிஷ் இந்திய சங்கம் மற்றும் பம்பாய் சங்கம் போன்ற கோரிக்கைகளை அது ஏற்படுத்தியது. எனினும், சென்னை பூர்வீக சங்கம் பிரபலமானதாக இல்லை.
- (ii) மெட்ராஸ் மகாஜன சபை: இதை எம். விஜயராகவாச்சாரி, ஜி. சுப்ரமணிய ஐயர், ஆனந்த சாட்லு, ரங்கய்யா நாயுடு மற்றும் பலர் 16 மே 1884 அன்று உருவாக்கினர். இது உள்ளூர் சங்கங்களின் செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைப்பது மற்றும் ஜனாதிபதி மூலம் அதிகாரபூர்வமற்ற உளவுத்துறைக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பது என்ற நோக்கத்தை கொண்டிருந்தது. இது இரண்டு மக்கள் மாநாடுகள் நடத்தியது: ஒன்று டிசம்பர் 29-ம் தேதி முதல் டிசம்பர் 31 வரை 1884 மற்றும் இரண்டாவது ஜனவரி மாதம் 1885 சட்டமன்றங்களை விரிவாக்கம் செய்ய வேண்டும். சட்டமன்ற மேலவையில் இந்தியர்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்வது, வருவாய்த் துறை பணிகளிலிருந்து நீதி பிரிவு ஆகியவற்றை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கோரியது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. இந்தியாவில் தேசிய இயக்கத்தின் எழுச்சியுடன் தொடர்புடைய ஏதேனும் இரண்டு காரணங்களை குறிப்பிடுக.
4. இல்பர்ட் மசோதாவின் நோக்கத்தை விவரிக்க.
5. பம்பாய் சங்கம் எப்பொழுது நிறுவப்பட்டது?

1857 ஆண்டின் புரட்சி மற்றும் இந்திய தேசியம் வெளிப்படல்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

6.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. கலகத்தின் முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று, வாரிசு இழக்கும் கொள்கை.
2. பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தின் சிப்பாய்கள் அல்லது சிப்பாய்களோ, துப்பாக்கிகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட தோட்டாக்கள் பசு மற்றும் பன்றி கொழுப்பில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்ட பசையால் பூசப்பட்டிருந்தன. இந்துக்கள் மத்தியில் உயர் சாதியைச் சேர்ந்த வீரர்கள் மாட்டு கொழுப்பும், முஸ்லீம்களும் பன்றி கொழுக்கட்டை செய்ய எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர்.
3. இந்தியாவில் தேசிய இயக்கத்தின் எழுச்சியுடன் தொடர்புடைய இரண்டு காரணங்களும், இந்தியாவின் நிர்வாக ஒருங்கிணைப்பும், மேற்கத்திய நாகரிகத்தின் தாக்கமும் ஆகும்.
4. இந்திய மாவட்ட நீதிபதிகள் மற்றும் அமர்வு நீதிபதிகளைக் கொண்ட இல்பர்ட் மசோதா, மாவட்ட அளவில் குற்ற வழக்குகளில் பிரிட்டிஷ் குற்றவாளிகளை விசாரிக்கும் அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளது.
5. 1852 ஆகஸ்டு 26 அன்று கல்கத்தா பிரிட்டிஷ் இந்தியா சங்கத்தின் மீது பம்பாய் சங்கம் நிறுவப்பட்டது.

6.5 சுருக்கம்

- 1857-ல், பிளாசிப் போரில் இருந்து ஆங்கிலேயர் இந்தியாவில் நூறு ஆண்டுகள் தங்கியிருக்க முடிந்தது. இதன் போது இந்திய ஆட்சியாளர்கள் முன்னாள் மகிந்தவை இழந்ததால் அதிருப்தி அடைந்ததோடு விவசாயிகள் பண்ணையாடமைகளை குறைத்ததால் அதிருப்தியடைந்துள்ளனர்.
- கலகத்தின் முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று, வாரிசு இழக்கும் கொள்கை. மகன்களை தத்தெடுத்த எதேச்சதிகாரமான வழிகள் வெற்றி பெற அனுமதிக்கப்படவில்லை.
- பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தின் சிப்பாய்கள் அல்லது சிப்பாய்களும், துப்பாக்கிகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட தோட்டாக்கள் பசு மற்றும் பன்றி கொழுப்பில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்ட பசையால் பூசப்பட்டிருந்தன.
- நாட்டின் வர்த்தகம், வணிகம் குறித்து ஆங்கிலேயர்களின் முழு தனித்தன்மை கூட மிகுந்த அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது.
- கிளர்ச்சி ஒரு தேசிய நிகழ்ச்சியல்ல. எனவே ஒரு தாக்கத்தை விட்டு விட முடியவில்லை. இந்த கிளர்ச்சி இந்தியாவின் தென் மாநிலங்களில் எந்த பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை.
- இந்தியாவின் மீது கம்பனியின் பிடிப்பின் அடித்தளம் 1857 என்ற கலகத்தை உலுக்கியுள்ளது. அதன் பிறகு இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை வலுப்படுத்தும் வகையில் வலுவான பொறிமுறை மற்றும் நிர்வாகக் கொள்கை வைக்கப்பட்டது.
- இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்களின் இருப்பை இரண்டு கட்டங்களாக பிரிக்கலாம். ஒரு கட்டம் 1772 முதல் 1858 வரை இருந்தது. இதன்

கிழக்கிந்திய கம்பெனி பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தின் உதவியோடு, இரண்டாம் கட்டம் 1858 முதல் 1947 வரை பிரிட்டிஷ் மகுடம் ஆட்சி செய்தது.

- கிளர்ச்சி வரை 1853 என்ற பட்டயம் சட்டம் கிழக்கிந்திய கம்பெனியை இந்தியாவை ஆள அனுமதித்தது. 1857 புரட்சிக்குப்பின், பிரிட்டிஷ் பேரரசு கம்பெனியின் ஆட்சியை முடித்துக் கொண்டு, இந்தியாவை பிரிட்டிஷ் மகுடத்தில் அங்கம் என்று பறைசாற்றியது.
- இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் முதல் கட்டமானது இந்திய மக்களிடையே தேசியவாத சிந்தனையை முளைக்க ஆரம்பித்திருக்கலாம் என்று எண்ணலாம். இந்திய தேசியம் தோன்றியதை குறிக்கக் குறிப்பிட்ட தேதி அல்லது பத்தாண்டு காலம் இல்லை.
- தேசியம் காலனிய ஆட்சியால் எரியூட்டப்பட்டது. இந்தியாவில் தேசியம் எழுச்சி பெற பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் மிக முக்கியமான காரணியாக இருந்தது.
- 1852 மற்றும் 1853 ஆகிய தேதிகளில் தந்தி மற்றும் ரயில்வேயின் அறிமுகம், இந்தியா விரைவான போக்குவரத்து மற்றும் தகவல்தொடர்பு வழிகளை அளித்தது. நவீன தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் இந்தியக் கிராமங்களிடையே தொடர்பை அதிகப்படுத்தியதுடன், தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பிராந்தியங்களில் இருந்தும் மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் நெருங்கி வர வாய்ப்பு கிடைத்தது.
- 1870 முதல் 1884 வரையிலான காலம் மிகவும் கொந்தளிக்கும் வகையில் இந்திய தேசியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதை கண்டது.

1857 ஆண்டின் புரட்சி மற்றும் இந்திய தேசியம் வெளிப்படல்

குறிப்புகள்

6.6 முக்கிய கருத்து படிமங்கள்

- நிலவழி அடிமை: தனது இறைவனது தோட்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த நிலப்பிரபுத்துவ முறையால் கட்டுண்டுள்ள விவசாயத் தொழிலாளி என்று குறிப்பிடுகிறது.
- தேசியம்: அது ஒரு குறிப்பிட்ட தேசத்தின் நலன்களை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் ஒரு அரசியல், சமூக, பொருளாதார சித்தாந்தமும் இயக்கமும் ஆகும். குறிப்பாக தேசத்தின் இறையாண்மையை அதன் தாயகம் மீது (தன்னாட்சி) பெற்று நிலை நிறுத்தும் நோக்கத்துடன் இது உள்ளது.
- குடியேற்றக்கொள்கை: அது மற்றொரு நாட்டின் மீது முழு அல்லது பகுதி அரசியல் கட்டுப்பாட்டைப் பெறுவதற்கான கொள்கை அல்லது நடைமுறையைக் குறிக்கிறது. மேலும், அது குடியேறிகளை ஆக்கிரமிக்கும் பொருளாதாரத்தை சுரண்டுகிறது.

6.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்:

1. 1857 புரட்சியின் தன்மை பற்றி விவாதிக்க.
2. 1858-ல் இந்தியரசியலைப்பு சட்டம் என்னவாக இருந்தது?

1857 ஆண்டின் புரட்சி மற்றும்
இந்திய தேசியம் வெளிப்படல்

3. இந்தியாவின் நிர்வாக ஒன்றிணைப்பு எவ்வாறு தேசியவாதத்தை
எரியூட்டுகிறது?

குறிப்புகள்

நெடு விடை வினாக்கள்:

1. 1857 கலகத்திற்கான காரணங்களை ஆராய்க.
2. 1857 கிளர்ச்சி தோல்வி ஏன்? கலகத்தின் தாக்கம் என்ன?
3. இந்தியாவில் தேசிய இயக்கத்தின் எழுச்சியுடன் தொடர்புடைய காரணங்களை விவரி.

6.8 மேலும் படிக்க

சாண்ட், தாரா. 2005. இந்தியாவில் சுதந்திர இயக்கத்தின் வரலாறு. புது தில்லி: ஆசியா பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.

சந்திரா, பிபான். 1999. சுதந்திர போராட்டம். புது தில்லி: நேஷனல் புக் டிரஸ்ட்.

சந்திரா, பிபான். 1989. சுதந்திர இந்தியாவின் போராட்டத்தில் பொருளாதார தேசியவாதத்தின் எழுச்சி மற்றும் வளர்ச்சி. புது தில்லி: பெங்குயின் புத்தகங்கள்.

சௌத்ரி, S.H. 1999. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது சிவில் குழப்பங்கள் (1765–1857). கல்கத்தா: வேர்ல்ட் பிரஸ் லிமிடெட்.

தேசாய், A.R. 2008. இந்திய தேசியவாதத்தின் சமூக பின்னணி. மும்பை: பிரபல பிரகாசன்.

பகுதி – III

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் நிலை 1885–1919 மற்றும்
இந்தியாவின் சில தலைவர்கள்

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின்
உருவாக்கம்

அலகு 7 இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் உருவாக்கம்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 7.0 அறிமுகம்
- 7.1 நோக்கங்கள்
- 7.2 இந்திய தேசிய காங்கிரஸ்: மிதவாதிகள் உருவாக்கம்
- 7.3 தீவிரவாதிகளின் எழுச்சி
 - 7.3.1 தீவிரவாத எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தக் காரணிகள்
 - 7.3.2 தீவிரவாதிகளின் நோக்கங்கள் மற்றும் வழிமுறைகள்
- 7.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 7.5 சுருக்கம்
- 7.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 7.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 7.8 மேலும் படிக்க

7.0 அறிமுகம்

முகலாய அதிகாரம் மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆக்கிரமிப்பு ஆகியவற்றின் ஒழுங்குமுறையானது பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்தை அதன் கிழக்கு பிரதான நிர்வாகத்தால் நிர்வகிக்கப்பட்ட மூன்று பிரதான பதவிகளைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. மெட்ராஸ், பம்பாய், கல்கத்தா ஆகிய மாகாணங்களும் ஆங்கிலேயர்களுக்கு நேரிடையாகப் பதில் சொல்ல வேண்டும். கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தை வென்றெடுப்பதன் மூலம், இந்த பரந்த பகுதிகள், ஆளும் சமஸ்தானத் தலைவர்களுடனான துணை உடன்பாடுகள் மூலம் நேரடியாக தங்கள் ஆட்சியின் கீழ் வந்தன. வரி வசூலித்தனர் மற்றும் இந்த அரச மரபுகள் மூலம் தங்கள் வருவாயை ஈட்டினர். 1857 புரட்சிக்கு பின் எஞ்சிய அரச வம்சங்கள் காலனிய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ராஜப்பிரதிநிதி மற்றும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் ஆளப்பட்டு வந்தன.

எனினும், இந்திய சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவும், தங்கள் நலன்கள் வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்களின் கரங்களில் துயருற்று இருப்பதை படிப்படியாக கண்டுபிடித்தனர். விவசாயின் உற்பத்தியில் பெரும் பகுதியை நில வருவாயாக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் பறிமுதல் செய்தது. விவசாயிகளை பல்வேறு வழிகளில் சுரண்டிய ஜமீன்தாரர்களும் நிலப்பிரபுக்களும் பாதுகாக்கப்பட்டார்கள். புதிதாக எழுச்சி பெற்ற படித்த வர்க்கம், பிரிட்டன் ஒரு பொருளாதார காலனியின் அந்தஸ்திற்கு இந்தியாவை வீழ்ச்சியற்று வருவதை காண முடிந்தது. இது பிரிட்டிஷ் தொழிற்சாலைகளுக்கு மூலப் பொருட்களுக்கான

சுயகற்பித்தல் பொருள் 141

குறிப்புகள்

ஆதாரமாக பயன்படுகிறது. இது பிரிட்டிஷ் உற்பத்தியாளர்களின் சந்தை மற்றும் பிரிட்டிஷ் மூலதனத்தின் பாதுகாப்புக்கான ஒரு புலமாக உள்ளது. எனவே, இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் மீதான ஏகாதிபத்தியக் கட்டுப்பாடு தொடரும் வரை, அது படிப்படியாகக் வளர்ச்சியடையும் என்பதை அவர்கள் உணரத் தொடங்கினர். எழுச்சி பெற்ற இந்திய முதலாளித்துவ வர்க்கமும் ஒரு தேசிய அரசியல் உணர்ச்சியை வளர்த்தது. எனவே, ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் அவற்றின் சொந்த சுதந்திரமான வளர்ச்சிக்கும் ஒரு முரண்பாடு இருந்தது என்பதை இந்திய முதலாளிகள் உணர்ந்து, இந்திய வணிகம் மற்றும் தொழிற்சாலைகளின் விரைவான வளர்ச்சிக்கு ஒரு தேசிய அரசாங்கம் மட்டுமே சூழ்நிலையை உருவாக்கும் என நம்பினார்கள்.

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கங்களின் படிப்படியான எழுச்சி, அன்னிய ஏகாதிபத்தியத்தின் உள்ளார்ந்த இயல்பின் விளைவாக இருந்தது. இந்தியர்களின் வாழ்வில் இது தீய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த இயக்கங்கள், சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால், தேசிய இயக்கங்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு வந்தன. இந்த நேரத்தில், பல அமைப்புகளும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக தங்கள் குரலை உயர்த்திக் கொண்டிருந்தன. இந்த அமைப்புக்கள் பலவும் பிராந்திய இயல்பிலேயே இருந்தன. இந்த அமைப்புகள் சிலவற்றில் வங்காள இந்திய சங்கம், வங்காள மாகாண சங்கம், புனே பொதுக் கூட்டம் போன்றவை மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இருந்தன. ஆனால், இந்த பிராந்திய அமைப்புக்கள் ஒன்றிணைந்து வேலை செய்ய முடிந்தால், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக இந்திய மக்கள் தங்கள் குரலை எழுப்ப அது உதவும் என்று உணரப்பட்டது. இதன் மூலம் 1885 ஆண்டு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் உருவாக வழிவகுத்தது.

7.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகு வழியாக சென்ற பிறகு, உங்களால்,

- இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் உருவாக்கம் பற்றி விவரிக்க முடியும்
- மிதவாதிகள் தோல்விக்கான காரணங்களை விவாதிக்க முடியும்
- தீவிரவாதிகளின் எழுச்சிக்கான காரணங்களை ஆராய முடியும்

7.2 இந்திய தேசிய காங்கிரஸ்: மிதவாதிகளால் உருவாக்கம்

பல பேர் முயற்சியின் காரணமாக இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் உருவானது. நாடு முழுவதும் உள்ள அரசியல் சங்கங்களின் எண்ணிக்கையிலும், நாட்டுப்பற்று, தேசியம் போன்ற இலட்சியங்களை பரப்பியும், இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் அடித்தளம் தயாரிக்கப்பட்டது. 1885 ஆண்டு இது உருவானது. ஆனால் அதன் தோற்றம் தெரியவில்லை. டாக்டர் பட்டாபி சித்திராமய்யா கூற்றுப்படி இதன் தோற்றம் ‘மூடப்பட்ட மர்மம்’ போல் உள்ளது. இருப்பினும் பலர் A.O ஹியூமி தன் அடித்தளத்தை டப்ரின் கீழ் வைத்தார் என்று நம்புகின்றனர். ‘இந்தியாவின் அறிவாளிகளின் எதிர்பார்க்கப்பட்ட அல்லது உண்மையான அதிருப்திக்கு ஒரு ‘பாதுகாப்பு – அடைப்பான்’ வழங்கவும், இங்கிலாந்தில் அவரது மேன்மையின் எதிர்த்தரப்பிற்கு ஒத்ததாக ஒரு அரசியலமைப்புக்

கட்சியை உருவாக்கவும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் உருவாக்கப்பட்டது. W.C. பானர்ஜி, முதல் காங்கிரஸ் தலைவர் கூறுகையில் இந்தியாவின் ராஜப்பிரதிநிதி டப்ரின் பிரபு தலைமையில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் உருவாக்கப்பட்டது. டப்ரின் பிரபு அதை உருவாக்கினார், ஏனெனில் மக்களின் ‘உண்மையான விருப்பங்களை’ புரிந்து கொள்ளும் ஒரு அரசியல் அமைப்பு வேண்டும் என்று விரும்பினார். இதனால் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் நாட்டில் அரசியல் வெளிப்படைகளை தடுக்க முடியும் என்று அவர் நம்பினார்.

1 மார்ச் 1883 அன்று, ஒரு திறந்த கடிதத்தில், இந்தியாவில் ஒரு அமைப்பை அமைக்க கல்கத்தா பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மீது ஹியூமி வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார். மேற்கத்திய சிந்தனைகள், கல்வி, புதுப்புனைவுகள் மற்றும் இயந்திரங்களால் ஏற்படும் அதிருப்திகள் பரவுவதைத் தடுக்க ஒரு அரசியலமைப்பு முறையை அமைப்பது, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பு மற்றும் தொடர்ச்சிக்கு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பது அவசியம். என்று அவர் அதிகாரபூர்வமாக தெளிவுபடுத்தினார். ஒரு படித்த இந்தியர் என்ற அமைப்பை அமைக்க வேண்டும் என்று ரிப்பன் அறிவுறுத்தினார் என்று சில அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். சமீபத்தில், சில அறிஞர்களின் பகுப்பாய்வு டி.பெரின் கடிதப் போக்குவரத்துகளும், ஆரம்பகால தேசியவாதிகளின் செயற்பாடுகளும், “பாதுகாப்பு வால்வு” என்ற கோட்பாடு ஒரு கட்டுக்கதை என்று அவர்கள் முடிவுக்கு வந்தனர்.

1885, சர் தேஜ் பால் சமஸ்கிருத வித்யாலயா, பம்பாயில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் நிறுவப்பட்டது. இது ஒரு திடீர் நிகழ்வு என்று கூறுவது சரியாக இருக்காது. அது பிபன் சந்திர அரசு போல இருந்தது. 1860களிலும் 1870 களிலும் அதன் தொடக்கமாக இருந்த அரசியல் விழிப்பூட்டும் நிகழ்முறையின் உச்சக்கட்டம், 1870களின் பிற்பகுதியிலும், 1880களின் தொடக்கத்திலும் ஒரு முக்கிய பாய்ச்சல் ஏற்படுத்தியது. மேலும், அகில இந்திய அளவில் ஒரு அரசியல் அமைப்பை உருவாக்க இந்திய தேசியவாதிகளால் நிறைய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, இரண்டு தேசிய மாநாடுகள் இந்திய சங்கத்தால் நடத்தப்பட்டன.

72 பிரதிநிதிகள் கலந்துகொண்ட அகில இந்திய கட்சியை உருவாக்குவதில் A.O. ஹியூமி வெற்றி கண்டார். அதே நேரத்தில் கல்கத்தாவில் தேசிய மாநாடு நடந்து கொண்டிருந்ததால். இந்தியத் தலைவர்களில் பெரும்பாலானோர் இந்த அமர்வில் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. இவ்விரு அமைப்புக்களின் குறிக்கோள்களும் அவ்வாறே இருந்தன. இந்திய தேசிய மாநாடு பின்னர் தேசிய காங்கிரசுடன் இணைக்கப்பட்டது. அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் அடித்தளத்தை அமைத்ததன் மூலம் பல மக்கள் அதன் உருவாக்கத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்று நம்புவது தவறாகிவிடும். பெரும்பாலான தலைவர்கள் ஹியூமியை ஏற்க முடிந்தது ஏனென்றால் எந்த ஒரு பிராந்தியம் அல்லது சாதியைப் பற்றியோ அவர் சார்ந்திருக்கமாட்டார் என்று அவர்கள் கருதினர். ஏனென்றால் அவர் இந்த குழுக்களில் எதிலும் சேர்ந்தவராக இல்லை, அவர் இந்தியாவின் மீது நேர்மையான அன்பைக் கொண்டிருந்தார்.

இந்திய தேசிய காங்கிரசின் உறுப்பினர்களில் சிலர் பெரோசேஷா மேத்தா, W.C. பானர்ஜி, அனந்தமோகன் போஸ், பத்ருதீன் தயாப்ஜி, சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி மற்றும் ரோமேஷ் சந்திர தத் ஆகியோர் ஆவர்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின்
உருவாக்கம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

முந்தைய சங்கங்கள் எதுவும் தமது செயல்பாட்டில் முழுமையான சுதந்திரத்தை பெறவில்லை என்பதால், இந்த சங்கம் மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டதாக இருந்தது. காங்கிரஸிடம் சில கோரிக்கைகளை முன்வைத்து, அவற்றை மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்க முடியும்: அரசியல், நிர்வாகம் மற்றும் பொருளாதாரம்.

(i) அரசியல் கோரிக்கைகள்

- உச்ச சபையிலும் உள்ளூராட்சி சபையிலும் சிறந்த அதிகாரம்
- பேரவை நடத்தும் பட்ஜெட் மீதான விவாதம்
- பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் வர்த்தக சபைகள் போன்ற உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மூலம் பேரவையின் பிரதிநிதித்துவம்
- பஞ்சாபில் சட்டமன்றப் பேரவை உருவாக்கம், அவாத் (NWP) மற்றும் வட மேற்கு எல்லைப்புற மாகாணம் (NWFP).

(ii) பொருளாதாரக் கோரிக்கைகள்

1855 மற்றும் 1905 ஆகிய தேதிகளில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் அமர்வுகளில் தொடர்ந்து தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன:

- நிலவரி குறைப்பு
- விவசாய வங்கிகளை நிறுவுதல்
- வீட்டு கட்டணம் மற்றும் இராணுவச் செலவு குறைப்பு
- நியாயமற்ற சுங்க வரி மற்றும் ஆயத்தீர்வை கடமைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தல்
- இந்தியாவின் வறுமை மற்றும் பஞ்சங்கள் பின்னணியில் உள்ள காரணங்களை விசாரித்தல்
- தொழில்நுட்பக் கல்விக்கு அதிக நிதி வழங்குதல்
- இந்தியத் தொழில்கள் மேம்பாடு
- வெளிநாடுகளில் உள்ள இந்திய கூலிகளுக்கு சிறந்த நடத்து முறை
- வனச் சட்டங்களில் மாற்றம், இதனால் பழங்குடிகள் காட்டை பயன்படுத்த முடியும்.

(iii) நிர்வாக கோரிக்கைகள்

- இந்தியாவிலும் இங்கிலாந்திலும் ICS தேர்வு
- இந்திய தொண்டர் படையை அதிகரித்தல்
- நிர்வாகத்தின் ஒரு பகுதியில் இந்தியத் தேவைகள் பற்றிய புரிதல்
- நீதித்துறையை நிறைவேற்று அதிகாரத்திலிருந்து பிரித்தல் மற்றும் வழக்கு விசாரணையின் விரிவாக்கம்
- இந்தியர்களுக்கு ராணுவத்தில் உயர் பதவிகள்

காங்கிரஸின் முதன்மையான குறிக்கோள் என்னவென்றால், மக்கள் ஒரே நாடு – இந்தியாவை சேர்ந்தவர்கள் என்று உணரவைப்பதே ஆகும். சாதி, மத, மரபு, மொழி என்ற வகையில் இந்தியாவின் பன்முகத்தன்மை இதை ஒரு கடினமான பணியாக ஆக்கியது. எனினும், அது சாத்தியமில்லை. பெரோசேஷா மேத்தா, தாதாபாய் நௌரோஜி, K.T. தெலங் மற்றும் தின்ஷா வாச்சா போன்ற முக்கிய நபர்கள் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் அமர்வில் கலந்து கொண்டனர். இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் அமர்வின் தலைவரான W.C. பானர்ஜி தலைமையிலான காங்கிரஸின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:-

- நாட்டின் காரணத்திற்காக உழைக்கக் கூடிய மக்கள் மத்தியில் தனிப்பட்ட நெருக்கத்தையும் நட்புறவையும் ஊக்குவித்தல்
- நட்புடன் தொடர்புகொள்ளுதல் மூலம் இனம், கோட்பாடு மற்றும் மாகாணங்கள் தொடர்பான பாரபட்சங்களை ஒழித்தல்
- தேசிய ஒற்றுமையின் உணர்வுகளை ஒருங்கிணைப்பது
- கல்வியறிவு பெற்ற இந்தியர்களின் கருத்துக்களை, நாளின் முக்கிய விசயங்கள் பற்றிய அதிகாரமிக்க பதிவைப் பராமரித்தல்.
- அடுத்த பன்னிரண்டு மாதங்களில் பூர்வீக அரசியல்வாதிகள் பொது நலனை நோக்கி பணியாற்ற முடியும் என்பதை நிர்ணயிக்கும் முறைகள்.
- பொது மக்களின் கருத்துக்களை பயிற்றுவித்தல் மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தல்.
- மனுக்கள் மூலம் அரசுக்கு மக்களின் பரவலான கோரிக்கைகளை முன்வைத்தல்.

அனைத்து மத மக்களாளும் காங்கிரஸ் ஆதரிக்கப்பட்டது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் தலைவராக இருந்த W.C. பானர்ஜி, இந்திய கிறிஸ்தவர் ஆவார். இரண்டாவது ஜனாதிபதியாக இருந்தவர் தாதாபாய் நௌரோஜி ஆவார். மூன்றாவது ஜனாதிபதியாக இருந்தவர் பத்ருதீன் தயாப்ஜி முஸ்லிமாக இருந்தவர். நான்காவது மற்றும் ஐந்தாவது ஜனாதிபதிகள் ஜார்ஜ் யுலே மற்றும் வில்லியம் பாடர்பர்ன் எனும் ஆங்கிலேயர்கள் ஆவர்.

முற்பட்ட தேசியவாதிகளும் அவற்றின் வேலைத்திட்டங்களும்

படித்த இந்தியர்கள் சிலர், தேசியம் என்ற உணர்வை வளர்த்ததில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர் என்பதை ஏற்கனவே பார்த்தோம். மிதவாதிகள் என்று அழைக்கப்பட்ட ஆரம்பகால தேசியவாதிகள் சிலரும் இந்திய தேசிய காங்கிரசை அமைத்துக் கொண்டவர்கள் ஆவர். சில முக்கிய பெயர்கள்:

1. ஆலன் ஆக்டேவியன் ஹியூம் (1829–1912): அவர் ஸ்காட்டிஷ் வம்சாவளியினர். 1849-ல் வங்காள குடிமையியல் சேவையில் இணைந்து, நாட்டின் சமூக வியாதிகளை அகற்றுவதற்கு பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். அவரது மேலதிகாரிகள் அவருக்கு ஆதரவு தரவில்லை. இதனால் அவர் 1882-ல் ஓய்வு பெற வேண்டியிருந்தது. 1885-ல் இந்திய தேசிய காங்கிரசை அமைப்பதற்கு அவர் முயற்சி எடுத்தார். 1889-ல் லண்டனில் காங்கிரஸின் பிரிட்டிஷ் கமிட்டியை

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அமைப்பதற்கு அவர் உதவினார். இக்குழு 'இந்தியா' என்ற பெயரில் தனது பத்திரிகையை தொடங்கியது.

2. தாதாபாய் நௌரோஜி (1825–1917): அவர் இந்தியாவின் பிரமாண்ட பழைய மனிதன் என்று அறியப்பட்டார். இந்திய தேசிய காங்கிரசுடன் அவர் ஆரம்பத்திலிருந்தே தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அதன் தலைவராக மூன்று முறை, 1886, 1893 மற்றும் 1906 ஆகிய ஆண்டுகளில் இருந்தார். சுதேசக் கட்சியின் வழியே மக்கள் மன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்த முதல் இந்தியர் அவர்தான். 1855 முதல் 1869 வரை இங்கிலாந்தில் தங்கியிருந்த போது, லண்டன் இந்திய சங்கம் மற்றும் கிழக்கிந்திய சங்கம் ஆகியவற்றின் மூலம் இந்திய விவகாரங்களில் பொது ஆங்கிலேயர்களிடம் அவர் கல்வி கற்றார். நௌரோஜியின் இந்தியாவில் வறுமையும், ஆங்கிலேயர் அல்லாதவர் ஆட்சியும் என்ற நூல் 1901-ல் வெளிவந்தது. இந்தியாவிலிருந்து அதன் செல்வம் பிரிட்டனுக்கு செல்வதே இந்தியாவின் வறுமைக்கு காரணம் என்று நிரூபிக்கும் புள்ளி விவரங்கள் இந்நூலில் இருந்தன.
3. பெரோஸ்ஷா மேத்தா (1845–1915): பம்பாயிலுள்ள ஒரு நடுத்தர வர்க்க பார்ஸி குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அவர் பம்பாய் மாகாண சங்கம் மற்றும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நிறுவனர்களில் ஒருவராக இருந்தார். சுதேசி இயக்கத்தின் முன்னோடியாவர் மற்றும் 1913-ல் புகழ்பெற்ற பம்பாய் கிரானிக்கல் இவரால் நிறுவப்பட்டது.
4. சுரேந்திரநாத் பாணர்ஜி (1848–1925): இவர் 1871-ல் இந்தியக் குடிமைப் பணி தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்று, சில்ஹெட் என்ற இடத்தில் உதவி நீதிபதியாக பணியைத் தொடங்கினார். அரசுடன் ஏற்பட்ட கருத்துவேறுபாடு அவரை வேலையை விட்டு விலக்கும் வகையில் இட்டுச் சென்றது. இவர் 1876-ல் இந்திய சங்கத்தை உருவாக்கியவர். 1883-ல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முன்னோடியாக இருந்த தேசிய மாநாட்டை அவர் கூட்டினார். காங்கிரஸ் அமர்வுகளுக்கு இருமுறை தலைமை தாங்கினார். அவர் 1918-ல் இந்திய தேசிய சுதேச கூட்டமைப்பின் முதல் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1921-ல் அவர் வங்காளத்தில் அமைச்சராக ஆனார்.
5. பத்ருதீன் தியாப்ஜி (1844–1906): பம்பாய் உயர்நீதி மன்றத்தில் முதல் இந்திய பாரிஸ்டராக இருந்த அவர் 1882-ல் பம்பாய் சட்டமன்றக் குழுவில் நியமனம் செய்யப்பட்டார். அவர் பம்பாய் மாகாண சங்கம் மற்றும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் நிறுவனர்களில் ஒருவராக இருந்தார். 1887-ல் சென்னையில் நடைபெற்ற மூன்றாவது காங்கிரஸ் அமர்வில் அவர் ஜனாதிபதியாக இருந்தார். கல்வி முன்னேற்றத்துக்கான காரணங்களில் முஸ்லிம்களுக்கு அவர் உதவினார். செயலாளராக இருந்த அவர், பின்னர் பம்பாயைச் சேர்ந்த அஞ்சுமன்-இ-இஸ்லாமின் தலைவராகவும் சமூக சீர்திருத்தங்கள் செய்தார். பெண்களின் கல்வி குறித்து அவர் வலுவாக போராடினார்.
6. உமேஷ் சந்தர் பாணர்ஜி (1844–1906): வங்காள சட்டமேலவையில் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தை அவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். 1885-ல் பம்பாயில் அவர் முதல் காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்தார். அவர் 1902-ல்

இங்கிலாந்தில் குடியேறி, பிரிவி கவுன்சில் முன் பயிற்சி பெற வேண்டும் என்று எண்ணினார். லண்டனில் உள்ள காங்கிரஸ் கட்சியின் பிரிட்டிஷ் குழுவினரும், அதன் பத்திரிகையான இந்தியா விற்கும் அவர் நிதியளித்தார்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின்
உருவாக்கம்

7. மதன் மோகன் மாளவியா (1861–1946): அவர் அலகாபாத்தில் பிறந்து, படித்தவர் ஆவார். வழக்கறிஞராகவும், பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என அவர் தனது பணியைத் தொடங்கினார். அவர் மாகாண மற்றும் மத்திய சட்டமன்றங்களில் பல முறைமைகளுக்கு உறுப்பினராக இருந்தார். உள்நாட்டு உற்பத்திகளை ஊக்குவித்த அவர், 1907-ல் அலகாபாத்தில் UPயின் இந்திய தொழில் மாநாடு மற்றும் தொழில் சங்க மாநாட்டை நடத்துவதற்கு உதவினார். 1926-ல் அவர் தனது சொந்த தேசியவாத கட்சியை ஒருங்கிணைத்தார். மேலும், பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவி, பல ஆண்டுகள் அதன் துணைவேந்தராக பணியாற்றினார்.
8. தேஜ் பகதூர் சப்ரு (1872–1949): அவர் அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் நிபுணத்துவம் பெற்ற ஒரு நேர்மையான மற்றும் வெற்றிகரமான வழக்கறிஞராக இருந்தார். பனாரஸில் உள்ள மத்திய இந்துக் கல்லூரியையும், மாளவியா, பாண்டேவுடன் இணைந்து பனாரஸ் இந்துக் பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவவும் திருமதி. பெசண்ட் அவர்களுக்கு உதவினார். தன்னாட்சி இயக்கத்தின் போது அரசியலுக்குள் நுழைந்த அவர், 1928-ல் நேரு குழு அறிக்கையை வரைந்தார். அத்துடன் வட்டமேஜை மாநாடுகளிலும் கலந்து கொண்டார்.
9. கோபால கிருஷ்ண கோகலே (1866–1915): மகாராஷ்ட்ராவின் சாக்ரமஸ் என்று அனைவராலும் அறியப்பட்டவர். மகாதேவ் கோவிந்த் ரானடே என்பவரது சீடராகவும் அவர் இருந்தார். ரானடே நிறுவிய டெக்கான் கல்வி சங்கத்தில் சேர்ந்தார். பூனா சர்வஜானிக் சபாவின் காலாண்டு இதழை அவர் திருத்தம் செய்தார். 1909-ல் மிண்டோ - மார்லி சீர்திருத்தங்களை வகுப்பதில், அதிகாரபூர்வமாக, உத்தியோகபூர்வமாகவோ அல்லது உத்தியோகபூர்வமற்ற வகையில் அவர் ஒரு பெரும் பங்கை வகித்தார். அவரது கொள்கைகள் மூலம் ஈர்க்கப்பட்டு காந்தியடிகள் பின்னாளில் கோகலேவின் மாணவர் ஆனார். 1905-ல் தேசிய சமயப் பரப்பாளர்களின் பயிற்சிக்கு, இந்திய மக்களின் உண்மையான நலன்களை, அரசியலமைப்பு வழிமுறைகளைக் கொண்டு ஊக்குவிப்பதற்காக, இந்திய சேவகர்கள் சங்கத்தின் அடித்தளத்தை அவர் அடிக்கல் நாட்டினார்.
10. காசிநாத் திரிம்பாக் தெலங் (1850–1893): அவர் பம்பாய் மாகாண சங்கத்தின் இணை நிறுவனர் ஆவார். காங்கிரசை நிறுவிய, அதன் முதல் 'கடினச் செயல் அதிகாரியாக' அவர் இருந்தார். சமூக சீர்திருத்த துறையில் தீவிரமாக இருந்த அவர், தேசிய சமூக மாநாட்டின் தலைவராக இருந்தார். உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி பதவிக்கு அவர் உயர்ந்தார்.
11. ராஷ்பிஹாரி கோஷ் (1845–1921): சட்டக்கல்லூரியில் பட்டப் படிப்பை முடித்த பின்னர், கல்கத்தா உயர்நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்குரைஞராக தன்னை சேர்த்துக் கொண்டார். இவர் 1889-ல் வங்காள சட்ட மன்றத்தில்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

உறுப்பினராக பொறுப்பேற்றார். 1906-ஆம் ஆண்டு கல்கத்தா கூட்டத்தில் காங்கிரஸின் வரவேற்புக் குழுவின் தலைவராக இருந்தார். அவர் 1907-ல் காங்கிரஸின் சூரத் அமர்வுக்கு தேர்தெடுக்கப்பட்ட தலைவராகவும் இருந்தார். இங்கிலாந்திடம் தனது தூதுக்குழுவை கூட்டி, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் முன் பார்வையை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு காங்கிரசால் அவர் அனுப்பப்பட்டார்.

அது 1885-ல் தொடங்கியதிலிருந்து இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற காலம் வரை, காங்கிரஸ் மிகப் பெரிய, முக்கியமான இந்திய அரசியல் அமைப்பாக இருந்தது. அதன் ஆரம்பக் கட்டங்களில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஒரு அரசியல் அலகாகும். ஆனால் காலப்போக்கில் அது சமூகச் சீர்திருத்தம் மற்றும் மனித வளர்ச்சிக்கான காரணத்தை ஆதரித்தது. இந்திய தேசிய காங்கிரசும் தேசியம் என்ற உணர்வுக்கு உத்வேகத்தை வழங்கியதாகவும் கூறப்படுகிறது. அதன் ஆரம்பக் கட்டங்களில், இந்திய தேசிய காங்கிரசில் ஒற்றுமை இருந்தது. அது ஜனநாயக வழிமுறைகளையும், தொழில்நுட்பங்களையும் கற்றதை பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தங்கள் தேவைகளுக்கு பொறுப்பாக இருப்பதாகவும், அதற்கேற்ப மாற்றங்களை செய்ய அவர்கள் தயாராக இருப்பதாகவும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தலைவர்கள் நம்பினர். எனினும், ஒரு காலகட்டத்தில் இந்திய மக்கள் தேசியவாதம் என்ற கருத்தில் ஏமாற்றம் அடைந்தனர். தங்கள் மனுக்களால் எதிர்பார்த்தபடி பலனும் கிடைக்க வில்லை என்பதையும், பிரிட்டிஷார் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் தவிர்த்தனர் என்பதையும் அவர்கள் திடீரென்று உணர்ந்தார்கள். அதிருப்தியில் இருந்த கட்டத்தில் கூட, ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தின் வழிமுறைகளில் நம்பிக்கை கொண்ட சில காங்கிரஸ் தலைவர்கள் மற்றும் மிதவாதர்களாக அறியப்பட்டனர். இந்த மிதவாத தலைவர்கள் விரும்பிய முடிவுகளை எடுக்கத் தவறியதால், தீவிரவாதிகள் என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு புதிய தலைவர்கள் வந்தார்கள். இந்த தீவிரவாதிகள், மனுக்களை எழுதுவதோடு, தங்களை தாங்களே தட்டிக் கேட்க வேண்டும் என்று வரம்புக்குட்பட்டு இருந்தனர். அவர்கள் மிதவாதிகளின் பாரம்பரிய வழிமுறைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தீவிரவாதிகள் அரசாட்சி அந்தஸ்தில் திருப்தியடையவில்லை, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திடம் இருந்து முழுமையான சுதந்திரத்தை கோரினர்.

அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி குறைந்த நிலையில், மிதவாத தேசியவாதிகளின் சாதனைகள் மகத்தானது அல்ல. எனினும், 1907-ல், மிதவாதிகள் காங்கிரசில் ஒரு தீவிரவாத வர்க்க எழுச்சியுடன் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டனர். மக்கள் நலனுக்காக எந்த விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தத் தவறியதால், தீவிரவாதக் குழு உருவாகி, காங்கிரஸை இரண்டாகப் பிரித்து இரண்டு பிரிவுகளாய் உருவானது. இரு பிரிவுகளாக பிரிந்தது. மிதமான கட்டத்தின் தலைவர்கள் பிரதானமாக பாம்பே, வங்காளம் மற்றும் சென்னை ஆகிய இடங்களிலிருந்து வந்தவர்கள் ஆவர். எடுத்துக்காட்டாக, பத்ருதீன் தயாப்ஜி, தாதா பாய் நௌரோஜி/பெரோஸ்ஷா மேத்தா, கோபால கிருஷ்ண கோகலே, கே.டி. தெலங் மற்றும் கோவிந்த் ரானடே ஆகியோர் பம்பாயைச் சேர்ந்தவர்கள். உமேஷ் சந்தர் பானர்ஜி, ஆனந்த் மோகன் போஸ், சுரேந்திர நாத் பானர்ஜி, ரமேஷ் சந்திர தத்தா ஆகியோர் வங்காளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இதேபோல சுப்ரமணிய ஐயர், ஆனந்த் சார்லா, ராகவாச்சாரியார் ஆகியோர் சென்னையை

சேர்ந்தவர்கள். மதன் மோகன் மாளவியா, பண்டிதர் T.B. தார் போன்ற சில தலைவர்கள் வட இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்கள். இந்த மிதவாத தலைவர்கள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை ஒரு பெரிய பேறாக நடத்தினார்கள். ஆங்கிலேயர் ஆட்சி இந்தியாவை வளர்ந்த ஜனநாயக, தாராள நாடாக ஆக்கும் என்று அவர்கள் உண்மையாக நம்பினார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் நவீன நிறுவனங்களை அறிமுகப்படுத்தி மூட நம்பிக்கையை அகற்றுவார்கள் என்ற பிரமை அவர்களுக்கு இருந்தது. இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த அவர்கள் உத்வேகம் பெற்று ஆங்கிலத்தை தங்கள் அரசியல் குருவாக பார்த்தார்கள். இந்த தேசியவாத தலைவர்கள் பலர் வாழ்க்கை முறைகளை ஆங்கில வாழ்க்கை முறை குறித்த பாணியில் இருந்தனர். ஆங்கிலேயரிடமிருந்து அவர்கள் விரும்பியது மற்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டதெல்லாம், இந்தியர்களுக்கான ஒரு சீர்திருத்தங்களின் தொகுப்பு ஆகும்.

மிதவாதிகள் தங்கள் கோரிக்கைகளை முழுவதும் பெற அமைதியான வழிமுறைகளை நம்பினார்கள். மனுக்களை எழுதி, அமைதியான முறையில் போராட்டங்கள் நடத்துவதையும் அவர்கள் நம்பினர். தீவிரவாதிகளுடனான அதே தாக்கத்தை மிதவாதிகள் செய்யத் தவறிவிட்டாலும், இந்த நேரத்தில் பல சீர்திருத்தங்களை அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டனர்.

1. அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்கள்: 1885 முதல் 1892 வரை தற்போதுள்ள சட்டசபைகளை விரிவாக்கம் செய்து சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று மிதவாதிகள் கோரினர். நேரடி தேர்தல்கள் முறையை அறிமுகப்படுத்தவும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் அதிகாரங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவும் அவர்கள் கோரிக்கை விடுத்தனர். 1892 ஆம் ஆண்டின் இந்திய கவுன்சிட் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற அரசாங்கத்தின் ஆர்ப்பாட்டம், இந்திய மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட விஷயத்தில் திருப்திகரமாக இல்லை. இதில் வியப்பு ஏதும் இல்லை, 1892 சட்டத்தை 'ஹோக்ஸ்' என்று அறிவித்தார்கள். சட்ட சபைகளில் உள்ள இந்தியர்களுக்கு பெரும் பங்கு வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரினர். 20ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், ஆஸ்திரேலியா, கனடா போன்ற பிற தன்னாட்சி குடியேற்றங்களின் முன்மாதிரியில் பிரிட்டிஷ் பேரரசுக்குள் சுயராஜ்ஜிய அல்லது சுய அரசாங்கத்திற்கான கூற்றை மிதவாதிகள் முன்வைத்தனர். இந்த கோரிக்கையை காங்கிரஸ் மேலிடத்திலிருந்து கோகலே 1905-ல், மற்றும் தாதாபாய் நௌரோஜி 1906-ல் கொண்டு வந்தனர்.
2. பொருளாதார சீர்திருத்தங்களுக்கான தேவை: இந்தியாவில் ஒரு காலனித்துவ பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைத் தன்மைகளை வளர்க்கும் ஆங்கிலேயரின் முயற்சியை காங்கிரஸ் எதிர்த்தது. அதாவது கச்சாப் பொருட்களின் வழங்குநராக இந்தியாவை மாற்றுவது, ஆங்கிலேய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு சந்தையாக மற்றும் அன்னிய மூலதனத்திற்கான முதலீடுகளுக்கு இந்தியாவை பயன்படுத்துவது போன்றவைகளாகும். தற்கால காலனித்துவ பொருளாதார சுரண்டலின் மூன்று வடிவங்களையும், வணிகம், தொழில்துறை மற்றும் நிதி ஆகியவற்றின் மூலம் மிதவாதிகள் கவனத்தில் கொண்டனர். இறக்குமதி மற்றும் பருத்தி கலால் வரிகளை அமல்படுத்துவதற்கு எதிராகவும், சுங்கவரி-தீர்வை கைவிடப்பட்டதை எதிர்த்தும் ஒரு சக்திவாய்ந்த அகில

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் உருவாக்கம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இந்திய போராட்டத்தை அவர்கள் ஏற்பாடு செய்தனர். கடுமையான நில வருவாய் கொடுப்பனவுகளை குறைப்பதற்கான போராட்டங்களை மிதவாதிகள் நடத்தினர். விவசாய வங்கிகள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு மலிவு விலை கடன் வழங்க வேண்டும் என்றும், பாசன வசதியை அதிக அளவில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்றும் அவர்கள் அரசுக்கு கோரிக்கை விடுத்தனர். தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வேலை நிலைமைகளை மேம்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். பணக்காரர்களிடம், குறிப்பாக வெளிநாட்டவர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த வரிச்சுமைகளையும், ஏழைகளுக்கு ஒரு பெரிய வரிச்சுமைகளையும் விதிப்பது போன்ற தற்போதுள்ள வரிவிதிப்பு முறை மற்றும் செலவினங்களில் ஒரு தீவிரமான மாற்றம் வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரினர். ஏழை மற்றும் கீழ்மட்ட மத்தியதர வர்க்கங்களையும் கடுமையாகப் பாதித்த உப்பு வரியை ஒழிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரினர். இந்தியாவின் வளர்ந்து வரும் வறுமையை யும், பொருளாதார பின்தங்கிய நிலையை பற்றி மிதவாதிகள் புகார் கூறி பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சுமத்தினர். நாட்டில் உள்ள பாரம்பரிய கைவினைத் தொழில்கள் போன்ற சுதேச தொழில்களை அழிக்க வேண்டும் என்று அரசை அவர்கள் குற்றம் சாட்டினர். இந்தியாவின் வறுமையை நீக்க உதவும் நவீன தொழில்களை விரைந்து அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரிக்கை விடுத்தனர். இந்தியத் தொழிற்சாலைகளுக்கு அரசு சுங்கவரி பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினார்கள். சுதேசி பொருட்களை பயன்படுத்தவேண்டும், பிரிட்டிஷ் பொருட்களை புறக்கணிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் வாதிட்டார்கள். இங்கிலாந்தின் இந்தியப்பொருளாதாரவடிகால்முறையை நிறுத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரிக்கை விடுத்தனர். இந்திய இரயில்வே, பெருந்தோட்டங்கள் மற்றும் தொழிற்சாலைகளில் அன்னிய மூலதனத்தைப் பெருமளவு முதலீடு செய்வதை அவர்கள் எதிர்த்தனர். அது இந்திய முதலாளிகளை ஒடுக்குவதற்கு இட்டுச் செல்லும், இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தில் ஆங்கிலேயர்களின் பிடியை மேலும் வலுப்படுத்தும் அரசியல் ஆகும்.

3. நிர்வாக மற்றும் இதர சீர்திருத்தங்கள்: மிதவாதிகள் தனிப்பட்ட நிர்வாக நடவடிக்கைகளை விமர்சித்து, ஊழல், திறமையின்மை மற்றும் அடக்குமுறையோடு இருந்த நிர்வாக அமைப்பை சீர்திருத்துவதில் கடுமையாக உழைத்தனர். நிர்வாக சேவைகளின் உயர் தரங்களை இந்தியமயமாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரினர். இக்கோரிக்கை பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் ஒழுக்க அடிப்படைகளைக் கொண்டு முன்வைக்கப்பட்டது. பொருளாதார ரீதியாக, ஐரோப்பியர்களின் அதிக ஊதியம் இந்திய நிதி மீது பெரும் சுமையை உயர்த்தியதோடு பொருளாதார வடிகாலுக்கும் பங்களித்தது. இதேபோன்ற தகுதிகளைக் கொண்ட இந்தியர்களும் குறைந்த சம்பளங்களில் பணியாற்றலாம். ஐரோப்பியர்கள் தங்கள் சம்பள உயர்வுகளை இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பிவிட்டு, இங்கிலாந்தில் தங்கள் ஓய்வூதியங்களைப் பெற்றனர். அது இந்தியாவிலிருந்து செல்வத்தின் வடிகாலாக சேர்க்கப்பட்டது. அரசியல் ரீதியாக, ஐரோப்பிய அரசு ஊழியர் இந்தியர்களின் தேவைகளைப் புறக்கணித்தனர்,

ஐரோப்பிய முதலாளிகள் தங்கள் இந்திய சகாக்களுக்கு செலவழித்தனர். இந்தியர்களின் தேவைகளை இந்திய அரசியலமைப்பிற்கு மாற்றும் வகையில், இந்தியர்களின் சேவைமுறைக்கு இது உதவும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஒழுக்கமான முறையில், தற்போதுள்ள அமைப்பு இந்தியக் குணத்தை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தி, தனது சொந்த நாட்டில் நிரந்தர தாழ்ந்த தன்மைக்கு மிக உயர்ந்த அளவிலான இந்தியர்களைக் குறைத்தது. நீதித்துறையை செயற்குழுவில் இருந்து பிரிக்க வேண்டும் என்று மிதவாதிகள் கோரினர். அதன்மூலம் மக்கள் காவல் மற்றும் அதிகாரத்துவத்தின் தன்னிச்சையான செயல்களிலிருந்து மக்கள் சில பாதுகாப்பை பெற முடியும். இந்திய மக்களை நிராயுதபாணிகளாக்கக் கூடாது என்ற கொள்கையை அரசு கொண்டு வந்தது. அவர்கள் இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளுக்கு எதிரான ஆக்கிரோஷமான வெளியுறவுக் கொள்கையை எதிர்த்ததோடு, பர்மாவை இணைத்துக் கொள்ளும் கொள்கைக்கு எதிராகவும், ஆப்கானிஸ்தான் மீது தாக்குதல் நடத்துவதற்கும், வட மேற்கு இந்தியாவில் பழங்குடி மக்களை ஒடுக்குவதிலும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். நாட்டில் கல்வி பரவுவதற்கு அரசு அதிக பணம் செலவிட வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினார்கள். அவர்கள் வேலை தேடி பிரிட்டிஷ் காலனிகளுக்கு இடம்பெயரும் அளவுக்கு வறுமையால் தள்ளப்பட்ட இந்தியர்களின் காரணத்தை எடுத்துக் கொண்டனர். இவ்வாறான பல வெளிநாட்டு காணிகளில் இவர்கள் கடுமையான அடக்குமுறைக்கும், இனப்பாகுபாட்டுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டனர்.

4. மக்கள் உரிமைப் பாதுகாப்பு: நவீன குடிமை உரிமைகள் தொடர்பாக அரசு விதித்த கட்டுப்பாடுகள் பேச்சுரிமை, பத்திரிக்கை போன்றவற்றை எதிர்த்துள்ளனர். கிட்டத்தட்ட 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இருந்தே, அரசியல் உணர்வு பெற்ற இந்தியர்கள் நவீன குடிமை உரிமைகளில் குறிப்பாக பத்திரிகைகளின் சுதந்திரத்திற்கு ஈர்க்கப்பட்டனர். 1824 வரை, பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்தும் விதிக்கு எதிராக ராஜா ராம் மோகன் ராய் எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருந்தார். 1870 முதல் 1918 வரையிலான காலகட்டத்தில், தேசியவாத சித்தாந்தத்தை அரசியல்மயமாக்குவது பிரதான அரசியல் பணியாகும். இந்தப் பணியை முன்னெடுத்துச் செல்லும் முதன்மையான கருவியாக பத்திரிகைகள் இருந்தன. 1870-களில் இந்திய செய்தித்தாள்கள் தங்கள் அடிகளை கண்டுபிடிக்க தொடங்கின. இந்திய மொழி செய்தித்தாள்களை எதிர்த்து மட்டுமே இயக்கப்பட்ட வேர்ணகுலர் பத்திரிக்கை சட்டம் 1878, மிகவும் ரகசியமாக, பேரரசின் சட்டமன்றக் குழுவின் ஒரே அமர்வில் இயற்றப்பட்டது. அது, தேசதுரோக பொருட்களை வெளியிட்டதாக அரசாங்கத்தால் நம்பப்பட்டு உத்தியோகபூர்வ எச்சரிக்கையை வழங்கினால், அச்சிடுதல் பத்திரிகை, காகிதங்கள் மற்றும் செய்தித்தாளின் பிற பொருட்களை பறிமுதல் செய்ய இச்சட்டம் வழிவகை செய்யும். இந்திய தேசியவாத கருத்து இச்சட்டத்தை உறுதியாக எதிர்த்தது. பல்வேறு பொது அமைப்புகள் மற்றும் பத்திரிகைகள் இந்த செயலுக்கு எதிராக பிரசாரம் செய்தன. இதன் விளைவாக, 1881 ஆம் ஆண்டில் லார்ட் ரிபனால் அது நீக்கப்பட்டது. சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி ஒரு பத்திரிகையாளராக தனது கடமையைச் செய்ததால் சிறைக்கு சென்ற முதல் இந்தியராக

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் உருவாக்கம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இருந்தார். ஆனால் தேசிய இயக்கத்தின் போது பத்திரிகைச் சுதந்திரத்திற்கான போராட்டத்தில் அதிகமாக தொடர்புடையவர் பால கங்காதர திலகர் ஆவார். 1897-ல் P.G. திலகர் மற்றும் பல தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, அவர்களின் உரைகள் மற்றும் எழுத்துகளின் மூலம் அரசைக் கண்டனம் செய்ததால் அவர்களுக்கு நீண்ட கால சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. பூனாவில் உள்ள நட்டு சகோதரர்கள், விசாரணையின்றி நாடு கடத்தப்பட்டனர். மக்களின் உரிமைகளுக்கெதிரான இந்த தாக்குதலை கண்டித்து நாடு முழுவதும் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர். திலக்கின் கைது தேசியவாத இயக்கத்தின் புதிய கட்டத்தின் தொடக்கத்தை குறிப்பது ஆகும்.

மிதவாதிகளின் தோல்வி

மிதவாதிகளில் அடிப்படை பலவீனம் அவர்களுடைய குறுகிய சமூகத் தளத்தைக் கொண்டிருந்தது. அவர்களுடைய இயக்கத்தில் பரந்த முறையீடு இல்லை. உண்மையில் தலைவர்கள் மக்களின் மீது அரசியல் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கவில்லை. அவர்களது செல்வாக்கின் பரப்பளவு நகர்புறத்திற்கு எதிர்ப்பாக இருந்தது. மக்களின் ஆதரவைப் பெறவில்லை என்பதால், வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்களிடம் ஒரு சவாலை வீசியெறிந்ததற்காக காலம் கனிந்துவிடவில்லை என்று அறிவித்தனர். அது முதிர்ந்த அடக்குமுறையை அழைப்பதற்கு வாய்ப்புள்ளது. ஆயினும், மிதவாத தலைவர்கள் தமது குறுகிய நலன்களுக்காக போராடினார்கள் என்பதை அது ஊகிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய வேலைத்திட்டங்களும் கொள்கைகளும் இந்திய மக்களின் அனைத்துப் பிரிவுகளுக்கும், காலனித்துவ சுரண்டலுக்கு எதிரான தேசிய அளவிலான நலன்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்தன.

மிதவாதிகள் வேலையை மதிப்பிடுவதன் மூலம், அவர்கள் அதிக வெற்றியை பெறவில்லை என்று அறியப்படுகிறது. அவர்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட சில சீர்திருத்தங்கள் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்டன. வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்கள் அவர்களை இகழ்ச்சியுடன் நடத்தினார்கள். மிதவாதிகள் பொது மக்களிடையே எந்த ஆதாரத்தையும் பெறமுடியவில்லை, மேலும் காங்கிரஸில் அதிக நம்பிக்கையுடன் இருந்தவர்கள் கூட மிகவும் ஏமாற்றம் அடைந்தனர். மிதவாதிகளது அரசியல் ‘அரைகுறை மற்றும் அரைமனதோடு’ என்று வர்ணிக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய முறைகள், பிரார்த்தனை மற்றும் மனுக்களின் மூலம், அவை பிச்சையாகவோ அல்லது பிச்சை எடுப்பதாகவோ விவரிக்கப்பட்டன.

மிதவாதிகள் மக்களின் ஏக்கம் மற்றும் அபிலாஷைகளை வைத்து வேகத்தை கட்டுப்படுத்த தவறிவிட்டனர். இந்தியர்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ்களின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நலன்களை மோதல் மற்றும் பிரிட்டிஷ் மக்கள் சண்டை இல்லாமல் இந்தியாவில் தங்கள் உரிமைகள் மற்றும் சலுகைகளை கைவிட எதிர்பார்க்க முடியாது என்று அவர்கள் உணரவில்லை. மேலும் இந்தக் காலகட்டத்தில் இஸ்லாமியர்கள் காங்கிரஸிடமிருந்து விலகி இருப்பதனால் ஒரு இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. இறுதியில் பாக்கிஸ்தான் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அவர்களின் சிறந்த முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும் மிதவாதிகள் இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிராக வெற்றி பெற முடியவில்லை.

காங்கிரஸின் சமூக அமைப்பு, 1905 வரை, உயர்ந்ததாக இருந்தது. இஸ்லாமியர்களையும் விவசாயிகளையும் காங்கிரஸ் மடங்காக மாற்றுவதற்கு ஏ.ஓ. ஹும் தனது சிறிய வெற்றியால் இம்முயற்சியை மேற்கொண்டார். முஸ்லீம் உயரடுக்கு, குறிப்பாக அலிகர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபைகளிலிருந்து தோல்வி அடைவார்கள் என்றும், இந்துக்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவார் என்று கருதினர் (பெரும்பாலான இடங்களில் இந்துக்கள் பெரும்பான்மையாக இருந்தனர்). அது நவீன ஆங்கிலக் கல்வியைத் தளமாகக் கொண்டு, இஸ்லாமியர்கள் இத்துறையில் இந்துக்களுக்குப் பின்தங்கியவர்கள் என்பதால் இஸ்லாமிய உயரடுக்கு, குடிமை சேவைகளில் ஆட்சேர்ப்பு செய்வதற்கான போட்டித் தேர்வுகளை எதிர்த்தது. அவர்கள் குடிமை சேவைகளில் உள்ள இந்து மேலாதிக்கத்திற்கு அஞ்சினார்கள். இந்தக் காரணிகள் அனைத்தும் இஸ்லாமியர்களை காங்கிரஸிலிருந்து தள்ளி வைத்திருந்தது இஸ்லாமியர்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்கு காங்கிரஸ் தீவிர கவனம் செலுத்தவில்லை. பிற்காலத்தில் அவர்கள் இதனை பெரிய தவறு என்று உணர்ந்தனர்.

இவ்விதம் காங்கிரஸ், ஜமீன்தார்கள், தலைவர்கள், ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் ஆகியோரின் பிரச்சினைகளில் மட்டும் அக்கறை காட்டவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. ஆனால் சமுதாயத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளுக்கும் இது கவலை அளிக்கிறது. காங்கிரஸின் நோக்கங்கள் ஒரு போதும் அதன் வழிமுறைகளையும், செயல்பாட்டையும் 'மிதமானது' என்று அழைத்ததற்குக் இது ஒரு காரணமாக இருந்ததில்லை. அரசியலமைப்பு போராட்ட முறையை மனுக்கள், உரைகள் மற்றும் கட்டுரைகள் மூலம் ஆரம்பகால காங்கிரஸ் தலைவர்கள் நம்பினார்கள். ஆரம்பகால காங்கிரஸ் தலைவர்களின் சமூக அமைப்பு இதற்கு ஒரு முக்கியக் காரணமாகும். அவர்கள் வெற்றிகரமான தொழில்முறை பின்னணியில் இருந்து வந்தனர் (அவர்களில் பெரும்பாலோர் வக்கீல்கள், பத்திரிகையாளர்கள் மற்றும் கல்வியாளர்களாக இருந்தனர்) மற்றும் அவர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை பாணி ஆங்கிலேயர் போல் இருந்தது. ஒருவேளை, ஆங்கிலேயரிடமிருந்து அவர்கள் கற்ற முதல் பாடம், விண்ணப்பங்களை எப்படி எழுதுவது, எப்படி மனுக்களை கொடுப்பது என்பதாகும். மேலும், அவர்களில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு அரசியல் என்பது ஒரு பகுதி நேர விவகாரமாக இருந்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் எப்பொழுது எங்கே நிறுவப்பட்டது?
2. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் தலைவர் யார்?
3. மிதவாதிகளின் அடிப்படை பலவீனம் என்ன?

7.3 தீவிரவாதிகளின் எழுச்சி

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி தசாப்தமும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும், இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் ஒரு புதிய மற்றும் இளைய குழுவினரின் தோற்றத்தை கண்டது. அது பழைய தலைமையின் சித்தாந்தத்தையும் வழிமுறைகளையும் கடுமையாக விமர்சித்து வந்தது. இந்த ஆத்திரமுற்ற இளைஞர்கள், சுயராஜ்யத்தை காங்கிரஸின் இலக்காக ஏற்றுக்

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின்
உருவாக்கம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

கொள்ள வேண்டும் என்றும் இது சுய-சார்பு மற்றும் சுயாதீன முறைகள் மூலம் அடையப்பட வேண்டும் என்று வாதிட்டுள்ளனர். இந்த புதிய குழு, அதனை எதிர்த்து, மிதவாதிகள் என்று குறிப்பிட ஆரம்பித்தது, பின்னர் அதற்கு முரணாக, தீவிரவாதிகள் என்று அழைக்கப்பட்டது.

தேசியவாத போர்க்குணமிக்க வடிவம் முதன்முதலாக பங்கிம் சந்திர சாட்டர்ஜி மற்றும் சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி ஆகியோரின் போதனைகள் மற்றும் உபதேசங்களில் காணப்பட்டது. பங்கிம் சந்திர சாட்டர்ஜி பகவத் கீதை மூலம் ஈர்க்கப்பட்டு ஒன்றுபட்ட இந்தியாவை கற்பனை செய்து கொண்டார். பிபின் சந்திர பால் மூலம் தேசியவாதத்தின் தீர்க்கதரிசி என்று அழைக்கப்பட்ட சுவாமி விவேகானந்தர், தேசியவாத சிந்தனைக்கு ஆன்மீக பரிமாணத்தை அளித்தார். அவர் தனது காலத்தில், இளைஞர்களை வேறு ஒருவரும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு ஊக்கப்படுத்தப்படுத்தினார். தீவிரவாதத்தின் ஆணிவேர், காலனிய ஆட்சியின் கொள்கைகள், மற்றும் இளைய தலைமுறையினரை ஈர்ப்பதில் மிதவாத தலைவர்களின் தோல்வி ஆகிய இரண்டு முக்கிய காரணிகளை கொண்டுள்ளது.

7.3.1 தீவிரவாத எழுச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணிகள்

தீவிரவாத எழுச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணிகள் பின்வருமாறு:

- பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் உண்மையான தன்மையை அறிதல்
- குடிமைப் பணித் தேர்வுகள் அனுமதிக்கப்படவில்லை
- வங்காளப் பிரிவினை
- இந்திய சபை சட்டம், 1892, இந்தியாவில் ஒரு வாக்காளர் உறுப்பை அறிமுகப்படுத்துவதில் தோல்வியுற்றது, சில உறுப்பினர்களை தேர்வு செய்ய வழிவகை செய்தது.
- 1894 மற்றும் 1896 ஆகிய தேதிகளில் இந்திய அரசின் சுங்கவரி மற்றும் பருத்திக் கடமைகள் சட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளல்
- இந்திய பல்கலைக்கழக சட்டம் (1904) மூலம் பல்கலைக்கழகங்களை கட்டுப்படுத்துதல் (1904)
- ஜப்பானியால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ரஷ்யா (1904–05), கல்வி கற்ற இளைஞர்களுக்கு உத்வேகம் அளித்தது
- வர்னாகுலர் செய்தித்தாள் புழக்கம் 1885 ஆம் ஆண்டில் 2,99,000ல் இருந்து 1905-ல் 8,17,000 ஆக உயர்ந்தியது. கேசரி (மராத்தி) மற்றும் பங்கபசி (பெங்காலி) போன்ற சில பிரபலமான பத்திரிகைகள் மிதவாத காங்கிரசை எதிர்த்தன
- 1896-ல் மகாராஷ்டிராவின் பஞ்சம்

7.3.2 தீவிரவாதிகளின் நோக்கமும் வழிமுறைகளும்

இந்திய அரசியலில் புதிய திருப்பம் இரண்டு வடிவங்களில் வெளிப்பாட்டைக் கண்டது-காங்கிரசுக்குள்ளேயே தீவிரவாதக் குழுவை உருவாக்கியது மற்றும் நாட்டில் புரட்சிகர இயக்கத்தின் வளர்ச்சியை பெருமளவில் அதிகரித்தது. நான்கு முக்கிய காங்கிரஸ் தலைவர்கள்- லோகமான்யா திலகர், பிபின் சந்திர பால், ஆரோபிண்டோ கோஷ் மற்றும் லாலா லஜ்பத் ராய், புதிய

குழுவின் நம்பிக்கைகளை வரையறுத்தனர், அதன் லட்சியங்களுக்கு வடிவம் கொடுத்து அதன் செயல்பாடுகளை வழிநடத்தினார். மிதவாத அரசியலை முறையை பழையனுக்கான புதிய விளக்குகள் என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த கட்டுரைத் தொடரில் விமர்சித்த ஆரம்பகால தலைவர்களில் ஒருவராக அரவிந்தகோஷ் இருந்தார். ஆங்கில மாதிரியை அடிப்படையாகக் கொண்ட போராட்டத்தின் அரசியலமைப்பு முறையை அவர் விரும்பவில்லை மற்றும் காங்கிரஸின் மென்மையான அணுகு முறையை அவர் அணுகினார். இங்கிலாந்தில் இருந்து உத்வேகம் பெறக்கூடாது என்றும் ஆனால் பிரெஞ்சு புரட்சியில் (1789–99) இருந்து உத்வேகம் பெறலாம் என்றும் அவர் அவர்களிடம் கூறினார். தேசிய இயக்கத்தில் பாட்டாளி வர்க்கம் (உழைக்கும்) வர்க்கத்தை கொண்டு வருவதையும் அவர் பரிந்துரைத்தார். பிபின் சந்திர பால், அஸ்வினி குமார் தத்தா, லலா லஜ்பத் ராய் மற்றும் பால கங்காதர திலகர் போன்ற காங்கிரஸ் தலைவர்கள், 'பிரார்த்தனை' மற்றும் மனுக்கள் முறைகளில் மகிழ்ச்சியாக இல்லை. அவர்கள் தன்னம்பிக்கை, ஆக்கபூர்வமான வேலை, மேளாக்கள், பொதுக் கூட்டங்கள், கல்வி மற்றும் அரசியல் படைப்புகளில் தாய்மொழியைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றிற்கு ஆதரவாக இருந்தனர். நல்ல அரசாங்கம் சுய ஆட்சிக்கு மாற்றாக இல்லை என்று அவர்கள் வாதிட்டனர். ஸ்வதேஷி இயக்கத்தின் பிரச்சினை மிதவாதிகள் மற்றும் தீவிரவாதிகள் இடையே உள்ள இடைவெளியை அதிகரித்தது. தீவிரவாதிகள் அரசாங்கத்துடன் முழுமையான ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் முழு நாட்டிலும் அவர்கள் இயக்கத்தை பரப்ப விரும்பினர். லஜ்பத் ராய் மற்றும் திலக் ஆகியோரின் கருத்துக்கள் மற்றும் திட்டங்களில் மிகவும் ஆக்ரோஷமாக இருந்தனர்.

லஜ்பத் ராய் உரிமைகளை கேட்டு பெறுவதில் வித்யாசம் இல்லை என்றால் தேசியத் தரத்தில் எந்த அரசியல் தகுதியும் கிடையாது என்று கூறினார். அவர் மேலும் கூறுகையில், இறையாண்மை மக்களிடம்தான் இருக்கிறது அரசு அவர்களுக்காகவும் விதிகள் அவர்கள் பெயரிலும் உள்ளது. ஆனால் போராளித்தன தேசியவாதத்தின் உண்மையான நிறுவனர் பால கங்காதர் திலகர் ஆவார். அவர் மிதவாதிகளை தனது தனித்துவமான பாணியில் விமர்சித்தார்-ஒரு தவளை போன்ற ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு முறை ஓசை எழுப்பினால், உழைப்பில் எந்தவொரு வெற்றியைப் பெற மாட்டோம். அவர் உடனடியாக இந்தியாவின் அரசியல் குறிக்கோளை, அதாவது சுயராஜ்யம் அல்லது தன்னாட்சி அரசாங்கத்தினை நிர்வாகத்தில் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு பதிலாக புதிதாக அமைத்துக் கொண்டார். ஸ்வராஜ் என்னுடைய பிறப்பு உரிமை என்று அறிவித்தபோது அவர் அதிக நம்பிக்கையையும் திறமையையும் கொண்டிருந்தார். அவர் பலவற்றில் முன்னோடியாக இருந்தார். அவர் 1894 ஆம் ஆண்டு முதல் கணேஷ் திருவிழாவைப் போன்ற மத சின்னங்களையும், திருவிழாக்களையும் மக்களை அணிதிரட்டுவதற்காக பயன்படுத்தினார், 1896 ஆம் ஆண்டு முதல் சிவாஜி திருவிழாவின் மூலம் தேசபக்தியுடனான வரலாற்று வழிபாட்டு முறைகளை இளைஞர்களுக்கு ஊக்குவித்தார். மகாராஷ்டிராவில் கடுமையான பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது, அவர் 1896–97 ஆம் ஆண்டில் வருவாய்-இல்லாத பிரச்சாரத்தையும் கூட அவர் நிகழ்த்தினார். பஞ்சத்தின் நிவாரண குறியீடுச் சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட நிவாரண நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். அவருடைய காகிதம் கேசரி மூலம், வரி செலுத்த மக்கள் மறுக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். அவர் கோபமாக எழுதினார், மரணத்தின் பிடியில் கூட உங்களால் தைரியமாக

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின்
உருவாக்கம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இருக்க முடியாத என்று 1896 ஆம் ஆண்டு பருத்தி மசோதா சட்டத்தை எதிர்த்துப் போராடும் விவகாரத்தில் அவர் புறக்கணிப்பு இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். தீவிரவாதிகளின் ஸ்வராஜிகான கோரிக்கை வெளியுறவுக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து முழுச் சுதந்திரமும், வெளிநாட்டு கட்டுப்பாடுகளின்றி தேசிய விவகாரங்களை நிர்வகிக்க முழு சுதந்திரம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் தெளிவாக புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். மிதவாதத் தலைவர்களின் ஸ்வராஜ் பேரரசுக்குள்ளே காலனித்துவ சுயநிர்ணயத்திற்கான கோரிக்கையை மட்டுமே கொண்டிருந்தது. இரு கோஷ்டிகள் (மிதவாதிகள் மற்றும் தீவிரவாதிகள்) பயன்படுத்திய முறைகள் அவர்களின் வேகம் மற்றும் அணுகுமுறையில் வேறுபடுகின்றன. தீவிரவாதிகளுக்கு பிரிட்டிஷ் பொதுமக்கள் அல்லது நாடாளுமன்றத்தின் இரக்கத்தன்மையில் நம்பிக்கை கிடையாது, அல்லது மாநாடுகள் நடத்தும் திறமை பற்றி அவர்கள் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை. தீவிரவாதிகள் அமைதியான எதிர்ப்பு, வெகுஜன கிளர்ச்சி மற்றும் வலுவான அல்லது சுய தியாகங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையை உறுதி செய்தனர். புதிய தலைமை, சுதந்திரத்திற்காக ஒரு உணர்ச்சிகரமான அன்பை உருவாக்க முனைந்தது, மெய்பொருள் தியாகத்திற்காகவும், நாட்டிற்காகவும் துன்புறுத் தயாராக இருந்தது. அவர்கள் மக்களின் மனதில் இருந்து ஆளுநரின் சர்வவல்லமையிலிருந்து வேருன்றி நிற்கவும், அதற்கு பதிலாக அவர்களது சொந்த நம்பிக்கை மற்றும் தங்கள் சொந்த வலிமை கொடுக்கவும் முயன்றனர். வெகுஜனங்களின் வலிமைக்கு அவர்கள் ஆழமான நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர் மற்றும் அவர்கள் வெகுஜன நடவடிக்கை மூலம் ஸ்வராயை அடைய திட்டமிட்டனர். எனவே, மக்களிடையே அரசியல் வேலைக்காகவும் மக்களிடையே நேரடி அரசியல் நடவடிக்கைக்காகவும் அவர்கள் அழுத்தம் கொடுத்தனர். மிதவாதிகள் வெளிநாட்டு பொருட்களை புறக்கணித்தனர், சுதேச பொருட்கள், தேசிய கல்வி மற்றும் பிறவினை மின்தடையை பயன்படுத்தினர்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

4. தேசியவாத போர்க்குணமிக்க வடிவம் இந்தியாவில் முதலில் எங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது?
5. காங்கிரஸின் தீவிரவாதிகள் மற்றும் மிதவாதிகளுக்கு இடையே உள்ள இடைவெளியை எந்த பிரச்சனை விரிவுபடுத்தியது?

7.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் 1885 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 28 ஆம் தேதி பாம்பே, சர் தேஜ் பால் சமஸ்கிருத வித்யாலயாவில் நிறுவப்பட்டது.
2. W.C. பானர்ஜி இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் தலைவராக இருந்தார்.
3. மிதவாதிகளின் அடிப்படை பலவீனம் அவர்களுடைய குறுகிய சமூகத் தளத்தைக் கொண்டிருந்தது. அவர்களுடைய இயக்கம் பரந்த மேல்முறையீடாக இல்லை.

4. பக்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி மற்றும் சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி ஆகியோரின் போதனைகளிலும் பிரசங்கத்திலும் முதன்முதலில் தேசியவாத போர்க்குணமிக்க வடிவம் காணப்பட்டது.
5. சுதேசி இயக்கத்தின் பிரச்சினை மிதவாதிகள் மற்றும் தீவிரவாதிகள் இடையே உள்ள இடைவெளியை அதிகரித்தது. தீவிரவாதிகள் அரசாங்கத்துடன் முழுமையான ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் முழு நாட்டிலும் அவர்கள் இயக்கத்தை பரப்ப விரும்பினர். லஜ்பத் ராய் மற்றும் திலக் ஆகியோரின் கருத்துக்கள் மற்றும் திட்டங்களில் மிகவும் ஆக்ரோஷமாக இருந்தனர்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின்
உருவாக்கம்

குறிப்புகள்

7.5 சுருக்கம்

- நாடெங்கிலும் உள்ள அரசியல் தொடர்புகளின் எண்ணிக்கை, தேசப்பற்று மற்றும் தேசியவாதம் ஆகியவற்றின் கொள்கைகளை பரப்பியது அவை இந்திய தேசிய காங்கிரசுக்கு அடித்தளமாக அமைத்தது.
- இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் 1885 டிசம்பர் 28 அன்று பாம்பே, சர் தேஜ் பால் சமஸ்கிருத வித்யாலயாவில் நிறுவப்பட்டது.
- இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களில் சிலர் பெரோஸ்ஷா மேத்தா, டபிள்யூ.சி. பானர்ஜி, ஆனந்தமோஹன் போஸ், பத்ருதின் தியாப்ஜி, சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி, மற்றும் ரொமேஷ் சந்திர தத். இந்த சங்கம் மற்றவர்களிடமிருந்து மாறுபட்டது, முந்தைய கூட்டங்களில் தங்களுடைய நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு முழுமையான சுதந்திரம் கிடைக்கவில்லை.
- காங்கிரஸ் சில கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது, அவற்றை மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கலாம்: அரசியல், நிர்வாகம் மற்றும் பொருளாதாரம்.
- காங்கிரஸின் முதன்மையான குறிக்கோள் என்னவென்றால், அவர்கள் ஒரே நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் அதாவது இந்தியா நாட்டு மக்கள் என்று உணரவைக்கவேண்டும். சாதி, மத, மரபு, மொழி என்ற வகையில் இந்தியாவில் பன்முகத்தன்மை இதை ஒரு கடினமான பணியாக மாற்றியது.
- 1885 இல் தொடங்கப்பட்டதில் இருந்து இந்தியா 1947-ல் சுதந்திரம் பெற்ற காலம் வரை, காங்கிரஸ் மிகப்பெரிய மற்றும் மிக முக்கியமான இந்திய அரசியல் அமைப்பு ஆகும். அதன் ஆரம்ப கட்டங்களில், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஒரு அரசியல் பிரிவு ஆகும், காலப்போக்கில் அது சமூக சீர்திருத்தத்திற்கும் மனித வளர்ச்சிக்கும் துணையாக இருந்தது.
- காங்கிரஸ் ஜமீன்தார், முதலாளித்துவ மற்றும் ஆங்கிலம் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட வல்லுனர்களின் பிரச்சினைகள் குறித்து மட்டும் அக்கறை காட்டவில்லை, ஆனால் அது சமூகத்தின் அனைத்து பகுதிகளுக்கும் அக்கறை காட்டியது.
- பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும், இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் ஒரு புதிய மற்றும் இளைய குழுவினரின் தோற்றத்தை கண்டது. இது பழைய தலைமையின் சித்தாந்தம் மற்றும் வழிமுறைகளை கடுமையாக விமர்சித்தது. இந்த

சுயகற்பித்தல் பொருள் 157

குறிப்புகள்

ஆத்திரமுற்ற இளைஞர்கள், ஸ்வராஜியின் காங்கிரசின் இலக்காக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று வாதிட்டுள்ளனர் இது சுய சார்பற்ற மற்றும் சுயாதீன முறைகள் மூலம் அடையப்பட வேண்டியதாகும்.

- பக்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி மற்றும் சுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி ஆகியோரின் போதனைகளிலும் பிரசங்கத்திலும் முதன்முதலில் தேசியவாத போர்க்குணமிக்க வடிவம் காணப்பட்டது.
- தீவிரவாதத்தின் வேர் இரண்டு முக்கிய காரணிகளாகும் - காலனித்துவ ஆட்சியின் கொள்கைகள், மற்றும் மிதவாத தலைவர்கள் இளைய தலைமுறை மற்றும் பொது மக்களை ஈர்ப்பதில் தோல்வியடைந்தனர்.
- இந்திய அரசியலில் புதிய திருப்புமுனையானது இரண்டு வடிவங்களில் வெளிப்பாட்டைக் கண்டது - காங்கிரசுக்குள்ளேயே தீவிரவாதக் குழுவை உருவாக்கியது, நாட்டில் பயங்கரவாதம் அல்லது புரட்சிகர இயக்கத்தின் வளர்ச்சி அதிகரித்தது. நான்கு முக்கிய காங்கிரஸ் தலைவர்கள் - லோகமான்யா திலகர், பிபின் சந்திர பால், ஆரோபின்டோ கோஷ் மற்றும் லாலா லஜ்பத் ராய், புதிய குழுவின் நம்பிக்கைகளை வரையறுத்தனர், அதன் லட்சியங்களுக்கு வடிவம் கொடுத்து அதன் செயல்பாடுகளை வழிநடத்தினார்.

7.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- மனுக்கள்: இது ஒரு முறையான எழுதப்பட்ட கோரிக்கையை குறிக்கிறது, பொதுவாக ஒரு கையொப்பமிட்ட பல மக்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட காரணம் தொடர்பாக அதிகாரத்துக்கு முறையிடுகின்றனர்.
- பாதுகாப்பு-அடைப்பான்: இந்த சூழலில், அதிருப்தியுள்ள தனிநபர்கள் மற்ற உறுப்புகளுக்கு தங்கள் எதிர்ப்பைச் செயல்படுத்துவதற்கு அனுமதிக்கும் அமைப்புகளை இது குறிக்கிறது, ஏனெனில் அது “நீராவி விட்டு விடுவது” போல் இருந்தது.
- சுதேசி: பிரிட்டிஷ், இந்தியாவில் ஒரு அரசியல் இயக்கமாக இருந்தது, அது உள்நாட்டு உற்பத்தியையும் வெளிநாட்டு புறக்கணிப்பையும் ஊக்குவித்தது. குறிப்பாக பிரிட்டிஷ் பொருட்கள், சுய-நம்பிக்கையை நோக்கிய ஒரு படியாக உள்ளது.
- சுயராஜ்யம்: பொதுவாக சுய ஆளுமை அல்லது சுய ஆட்சி என்று பொருள்.

7.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் மிதவாதிகள் ஏன் தோல்வி அடைந்தார்கள்?
2. ‘சுயராஜ்யம்’ என்பதை வரையறு.
3. தீவிரவாதிகளின் நோக்கங்கள் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. இந்திய தேசிய காங்கிரசின் உருவாக்கம் குறித்து ஆராயவும்.

2. காங்கிரசுடன் தீவிரவாதிகள் எழுச்சி பெற வழிவகுத்த காரணிகளை விவரிக்க. தீவிரவாதிகளின் வழிமுறைகள் என்ன?
3. இந்தியாவில் ஆரம்பகால தேசியவாதிகளை பற்றி விவாதி.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின்
உருவாக்கம்

7.8 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

- சாண்ட், தாரா. 2005. இந்தியாவில் சுதந்திர இயக்கத்தின் வரலாறு. புது தில்லி: ஆசியா பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
- சந்திரா, பிபான். 1999. சுதந்திர போராட்டம். புது தில்லி: நேஷனல் புக் டிரஸ்ட்.
- சந்திரா, பிபான். 1989. சுதந்திர இந்தியாவின் போராட்டத்தில் பொருளாதார தேசியவாதத்தின் எழுச்சி மற்றும் வளர்ச்சி. புது தில்லி: பெங்குயின் புத்தகங்கள்.
- சௌத்ரி, S.H. 1999. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது சிவில் குழப்பங்கள் (1765–1857). கல்கத்தா: வேர்ல்ட் பிரஸ் லிமிடெட்.
- தேசாய், A.R. 2008. இந்திய தேசியவாதத்தின் சமூக பின்னணி. மும்பை: பிரபல பிரகாசன்.

அலகு 8 வங்காளப் பிரிவினை மற்றும் தன்னாட்சி இயக்கம்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 8.0 அறிமுகம்
- 8.1 நோக்கங்கள்
- 8.2 வங்காளப் பிரிவினை
- 8.3 தன்னாட்சி இயக்கம் மற்றும் சில ஆளுமைகளும்
- 8.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 8.5 சுருக்கம்
- 8.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 8.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 8.8 மேலும் படிக்க

8.0 அறிமுகம்

இந்த அலகில் வங்காளப் பிரிவினை குறித்து விவாதிப்போம். 1905 ம் ஆண்டு வங்காளப் பிரிவினை வைசிராய் லார்ட் கர்ஸன் உத்தரவின் பேரில் நடத்தப்பட்டது. பிரிவினைக்கு ஆங்கிலேயரின் காரணம் என்னவென்றால், அந்த மாகாணம் மிகவும் பெரியதாக நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும். பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் பிளவு மற்றும் ஆட்சி கொள்கையின் ஒரு பகுதியாக இந்த பகிர்வு மேற்கொள்ளப்பட்டதாக இந்தியர்கள் சந்தேகித்தனர். வங்காளப் பிரிவினை பிரிட்டிஷாருக்கு எதிரான முதல் உண்மையான வெகுஜன இயக்கத்தை தூண்டிவிட்டது. இந்திய தேசிய காங்கிரசை மத்திய, மேல் தர வழக்கறிஞர்கள் கொண்ட அமைப்பிலிருந்து தேசிய அளவிலான முறையீட்டுடன் மாற்றியது..

8.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- இந்திய தேசியத்தில் வங்காளப் பிரிவினையின் பங்கினை ஆராய முடியும்.
- வங்காளப் பிரிவினைக்கு காரணமான காரணிகளை விவாதிக்க முடியும்.
- திலக் மற்றும் அன்னிபெசண்ட் ஆகியோரின் கீழ் உள்ள தன்னாட்சி கழகத்தின் எழுச்சியை ஆராய முடியும்
- லக்னோவின் ஒப்பந்தத்தை மற்றும் லக்னோவின் ஐக்கியத்தில் அதன் பங்கு பற்றியும் விவாதிக்க முடியும்.

8.2 வங்காளப் பிரிவினை

வங்காளத்தை பங்கீடு செய்யும் முடிவு, அக்டோபர் 16, 1905 அன்று லார்ட் கர்ஸன் (1899–1905) தலைமையில் அறிவிக்கப்பட்டது. இது நவீன வங்காள வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வாகும் என்று பதிவு செய்யப்பட்டது. 1765 முதல் வங்காளம், பீகார் மற்றும் ஒரிசாவில் அடங்கும்.

பிரிட்டிஷ் இந்தியா ஒரு மாகாணத்திற்கு மிகப் பெரியதாக இருந்தது என்று கருதப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்கு முறையான நிர்வாகத்தை நிறைவேற்றுவது கடினமாக இருந்தது, எனவே, மாகாணமானது மறுசீரமைப்பு மற்றும் அறிவார்ந்த பிரிவு தேவை என்று உணர்ந்தது.

வங்காளப் பிரிவினை மற்றும்
தன்னாட்சி இயக்கம்

வங்காளப் பிரிவினைக்கு காரணமான காரணிகள்

வங்காளத்தின் துணைநிலை ஆளுநர், 189,000 சதுர மைல் பரப்பளவை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை வகித்து வந்தார். மேலும் 1903 ல் மக்கள் தொகை 78,500,000 ஆக உயர்ந்தது, மற்றும் திறமையான தகவல்தொடர்பு மற்றும் ஆட்சிமுறை இல்லாததால் கிழக்கு வங்காளத்தின் பல மாவட்டங்கள் உரிய கவனத்தை பெறவில்லை. அரசாங்கம் கல்கத்தா (இப்போது கொல்கத்தா) மற்றும் அதன் அருகிலுள்ள மாவட்டங்களில் மட்டுமே கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. நிலப்பிரபுக்களின் கொடூரமான நிர்வாகத்தினால் விவசாயிகளின் வாழ்க்கை மோசமானதாக ஆனது. ஒரு மாகாணத்தின் நிர்வாக அமைப்பில் போதுமான ஊழியர்கள் இல்லாததால் இது வர்த்தகம், வணிகம் மற்றும் கல்வியை கணிசமாக பாதித்தது. குறிப்பாக, கிழக்கு வங்காள மாகாணங்களில் உள்ள ஆறுகள் மற்றும் நீரோடைகள் வெட்டப்பட்டதால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டனர். திறமையற்ற நிர்வாகம் கிட்டத்தட்ட ஒரு நூற்றாண்டுக்கு தேவைப்படும் நீர்வழித் தடங்களை ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கடற்கொள்ளையர்களுக்கு வழிவகுத்தது.

நிர்வாகப் பிரச்சினைகள் தவிர, வங்காளத்தின் எல்லைகளை மறுஒழுங்கமைப்பது குறித்து பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்கு தூண்டுதலாக இருந்த பிற காரணிகள் பஞ்சம், பாதுகாப்பு மற்றும் மொழியியல் பிரச்சினைகள் ஆகும். இந்தக் காரணங்களால் வங்காளத்தின் நிர்வாக முறையை மறுஒழுங்கமைக்க தூண்டியது. ஆனால் அது ஒழுங்கற்றதாக இருந்தது. இந்த ஏற்பாடுகளில் சில பின்வருமாறு:

- 1836: உயர் மாகாணங்கள் வங்காளத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு, துணைநிலை ஆளுநரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைக்கப்பட்டன.
- 1854: வங்காளத்தின் நேரடி நிர்வாகம் பொது ஆளுனரிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டு ஒரு துணைநிலை ஆளுநரின் கீழ் வைக்கப்பட்டது.
- 1874: அசாம் மற்றும் சில்வாவும் வங்காளத்திலிருந்து பிரிந்து, தலைமை ஆணையரை அமைக்க வேண்டும் என்பதற்காக அசாம் மற்றும் சில்ஹெத் வங்காளத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டது.
- 1898: லுஷாய் மலை மாவட்டம் வங்காளத்திலிருந்து இணைக்கப்பட்டு, அசாம் தலைமை ஆணையர் நிர்வாகத்தின் கீழ் வைக்கப்பட்டது.

1903 ல் வங்காளப் பிரிவினைக்கான முதல் முன்மொழிவு, முக்கியமாக திறனற்ற நிர்வாகத்தின் அடிப்படையாக கருதப்பட்டது. இது ஒரு கூச்சல், அழுகை என எழுந்த நிலையில், ஒரு குறிப்பிட்ட வங்காளத்தின் சாத்தியமான நன்மைகளைத் தான் அதிகாரிகள் முதலில் முன்வைத்தனர். பிரிவினையின் அசல் திட்டப்படி, இந்த பிரிவினை வகுப்புவாத காரணங்களுக்காக இல்லாமல் புவிசார் அடிப்படையில் செய்யப்பட வேண்டும்.

வங்காளத்தை பங்கீடு செய்வதற்கான முடிவு மூன்று முக்கிய நோக்கங்களை கொண்ட நிர்வாகத் தேவைகளை அடிப்படையாக கொண்டது என்று அரசாங்கம் வாதிட்டது. அவை பின்வருமாறு:

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

1. வங்காள அரசின் நிர்வாகச் சமையை குறைக்கவும், தொலைதூர மாவட்டங்களில் திறமையான நிர்வாகத்தை உறுதி செய்வதற்கும் இது விரும்பியது.
2. அஸ்ஸாம் வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்காக அரசாங்கம் ஒரு தலைமை ஆணையாளரால் ஆளப்பட்டு, அதன் அதிகார வரம்பை விரிவுபடுத்தப்பட்டு கடற்பகுதியில் உள்ள நிலையங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.
3. ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் சிதறடிக்கப்பட்ட ஒரிசா மொழி பேசும் மக்களை ஒன்றிணைக்க அரசாங்கம் முயன்றது.

மேலும், சிட்டகாங்கையும் டாக்கா (இப்போது தக்கா) மற்றும் வங்காளத்தில் இருந்து மைமன்ஸிங் ஆகிய மாவட்டங்களையும் பிரிக்கவும், அசாமில் அவர்களை இணைக்கவும் அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளது. இது வங்காளத்திலிருந்து சோட்டா நாக்பூரை இணைக்க திட்டமிட்டு, மத்திய மாகாணங்களையும் இணைக்க திட்டமிட்டுள்ளனர்.

1904 ஜனவரியில் இந்தப் பிரிவினையின் முன்மொழிவுகள் வெளியிடப்பட்டன. 1904 பிப்ரவரி மாதம், கிழக்கு வங்காள மாவட்டங்களின் நிலைமையை மதிப்பீடு செய்யவும், அரசின் முன்மொழிவுகள் குறித்து பொது மக்களின் கருத்தை பரிசீலிக்கும் பொருட்டு லார்ட் கர்சான் ஒரு உத்தியோகபூர்வ சுற்றுப்பயணத்தை மேற்கொண்டார். பல்வேறு மாவட்டங்களின் முக்கிய ஆளுமைகளுடன் பிரிவினையின் முன்மொழிவுகள் குறித்து விவாதித்த அவர், டாக்கா, சிட்டகாங் மற்றும் மைமன்ஸிங் ஆகிய பகுதிகளிலும் (தற்போது பங்களாதேஷில்) இதே போன்று உரையாற்றினார். இந்தப் பயணம் இன்னும் கூடுதலான வகையில் பிரிவினையின் முன்மொழிவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற தனது முடிவை தீவிரப்படுத்தினார். இந்த முன்மொழியில் உள்ளடங்குபவை

- சட்டமேலவையில் ஒரு துணைநிலை ஆளுநரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஒரு தன்னாட்சி புதிய மாகாணம் உருவாக்குதல்
- ஒரு சுய ஆட்சி வருவாய் அதிகாரம்
- ஒரு திறமையான நிர்வாகத்தை செல்லுபடியாக்கும் ஒரு பெரிய நிலப்பரப்பை மாற்றுதல்

அஸ்ஸாம் மற்றும் வங்காளத்தின் அரசாங்கங்கள் இந்த திட்டத்திற்கு தங்கள் ஒப்புதல்களை அளித்தல். புதிய மாகாணம் பின்வருவனவற்றில் இருக்கும்:

- திரிபுரா
- சிட்டகாங்கின் பிளவுகள்
- டாக்கா
- ராஜ்சாஹி (டார்ஜிலிங் தவிர்த்து)
- மலாடா மாவட்டம், அசாமுடன் இணைப்பு

எனவே, இந்த முன்மொழிவின் படி வங்காளம் இந்த பெரிய கிழக்குப் பகுதிகளை மட்டுமல்லாமல், ஐந்து இந்தி பேசும் மாநிலங்களை மத்திய மாகாணங்களுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. இருப்பினும், மேற்கு மாகாணத்திற்கு கூடுதலாக மத்திய மாகாணங்கள் வங்காளத்திற்கு சம்பல்பூர் மற்றும் ஐந்து உரிய மொழி பேசும் மாநிலங்களின் சிறு பகுதி ஆகியவற்றை கொடுக்கும். பிரிவுக்குப் பிறகு, வங்காளத்தில் 189,000 சதுர

மைல் பரப்பளவில் 141,580 சதுர மைல்கள் மட்டுமே இருக்கும். இது 54 மில்லியன் மக்கள்தொகை கொண்ட 42 மில்லியன் இந்துக்கள் மற்றும் 9 மில்லியன் இஸ்லாமியர்களுடன் இடப்பட்டது.

புதிய மாகாணத்தின் பெயர் “கிழக்கு வங்காளம் மற்றும் அசாம்” என்று முன்மொழியப்பட்டது, இது டாக்காவில் அதன் மூலதனத்தை கொண்டிருக்கும், சிட்டகாங்கில் துணைத் தலைமையகம் உள்ளது. இது உள்ளடக்கியது:

- பரப்பளவு: 106,540 சதுர மைல்கள்.
- மக்கள் தொகை: 12 மில்லியன் இந்துக்கள் மற்றும் 8 மில்லியன் முஸ்லிம்கள் கொண்ட 31 மில்லியன்.

புதிய மாகாணமானது, சட்டமன்ற மேலவையில், இரண்டு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட வருவாய் வாரியத்தை கொண்டிருக்கும் என்று முன்மொழியப்பட்டது. கல்கத்தா உயர்நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு தொந்தரவு இல்லாத நிலையிலேயே இருக்கும். இந்த புதிய மாகாணம் குறிப்பிடத்தக்க சமூக, புவியியல், மொழி மற்றும் இனவியல் அம்சங்களுடன் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட மேற்கு எல்லையை கொண்டுள்ளது. புதிய மாகாணத்தின் தனித்துவமான ஒரு அம்சம், வங்காளத்தின் ஒரே வகையான முஸ்லிம் மக்கள் தொகையைப் புறக்கணித்தல் ஆகும். மேலும், டார்ஜிலிங்கில் தவிர ஒட்டுமொத்த தேயிலைத் தொழிற்சாலையும், ஒரு நிர்வாகத்தின் கீழ் சணல் வளரும் பகுதியின் ஒரு முக்கிய பிரிவையும் கொண்டுள்ளது. 1905 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 19 ஆம் தேதியிட்ட தீர்மானத்தில் இறுதி முடிவை அரசாங்கம் வெளியிட்டு, வங்காளப் பிரிவினை இறுதியாக 16 அக்டோபர் 1905 அன்று நடைமுறைக்கு கொண்டுவரப்பட்டது. பிரிவினை பற்றிய அசல் முன்மொழிவுகள் 1903 இறுதியில் வெளியிடப்பட்டன. இது குறிப்பாக ஆதிக்க மற்றும் படித்த மத்தியதர வர்க்க இந்துக்களால் கடுமையாக எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டது. புதிய மாகாணத்தின் உருவாக்கம், கல்கத்தா உயர்நீதிமன்றத்தின் முக்கியத்துவத்தை கணிசமாக பாதிக்கும் என்றும், டாக்காவில் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் அமைக்கக்கூடும் என்று கல்கத்தாவின் வழக்கறிஞர்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. புதிய மாகாணம், கல்கத்தா பத்திரிகைகளின் சுழற்சியை பாதிக்கும் வகையில் உள்ளூர் செய்தித்தாள்களின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் என்று பத்திரிகையாளர்கள் கவலை தெரிவித்தனர். புதிய மாகாணம் அமைக்கப்படுவது கல்கத்தாவிலிருந்து சிட்டகாங் வரை வர்த்தகத்தை மாற்றக்கூடும் என்றும், அது மிகவும் நெருடலாக, மலிவான துறைமுகம் என்றும், எனவே அவர்களின் வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்படும் என்றும் வர்த்தகர்கள் அஞ்சினர். கிழக்கிந்திய மற்றும் மேற்கு வங்காளங்களில் உள்ள அதிக சொத்துக்களை கொண்ட ஜமீன்தார்கள் கூட, புதிய மாகாணமானது, டாக்காவில் தனி நிறுவனங்களை தக்க வைத்து கொள்வதற்கு அதிக செலவை ஏற்படுத்தும் என்று அஞ்சினர். இந்த பிரிவினை, கல்வியறிவு பெற்ற வங்காள இந்துக்கள், தேசியவாதத்தின் உணர்வு மற்றும் வங்காள மொழி பேசும் மக்களின் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்துவதற்கு, கர்சானின் வேண்டுமென்றே திட்டம் போல காணப்பட்டது.

பெங்களூரின் வர்த்தக, வணிகம் மற்றும் இதர தொழில்களில் பெரும்பகுதி, கிராமப்புற சமுதாயத்தின் பொறுப்பாளர்களாக இருந்த,

வங்காளப் பிரிவினை மற்றும்
தன்னாட்சி இயக்கம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

வங்காள இந்துக்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. வங்காளப் பிரிவினை, அவர்களை புதிய மாகாணத்தில் சிறுபான்மையினராக மாற்றிவிடும் என்று அவர்கள் கவலைப்பட்டார்கள். அது பிரதானமாக ஒரிசா, பிகார் முழுவதையும் உள்ளடக்கிய ஒன்றாகும். அவர்களது கருத்துப்படி, கல்வியறிவு பெற்ற இந்து சமுதாயத்தின் மிக வேகமாக வளர்ந்து வரும் தேசிய உணர்வை அடக்க, கிழக்கு வங்காளத்தில் முஸ்லிம் அதிகாரத்தின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதே அரசின் நோக்கமாகும் என்று அவர்கள் தெரிவித்தனர். எனவே பிரிவினை பொருளாதார, சமூக, வகுப்புவாத நலன்களால் வலுவாக எதிர்க்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் இருந்தே இந்த பிரிவினையை சில முக்கிய நிர்வாகிகள், இந்திய, வங்காள பத்திரிகைகள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் பத்திரிகையும் ஆங்கிலோ-இந்திய பத்திரிகைகளும் கடுமையாக எதிர்த்தனர். இந்த பிரிவினை மேற்கு வங்கத்தில் வன்முறைத் போராட்டங்களை ஏற்படுத்தியது. இது இந்திய தேசியவாதத்தை மேலும் தூண்டியது. இது இந்திய தேசியவாத இயக்கத்தில் முன்னணி வகிப்பதற்காக இந்திய தேசிய காங்கிரசை ஊக்கப்படுத்தியது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸுக்கு குறிப்பிடத்தக்க பலமும், மாறும் தன்மையும் இருந்தது. அது மத்தியதர வர்க்கத்தை ஈர்த்ததோடு மட்டுமல்லாமல், இந்திய தேசியவாத இயக்கத்தில் பங்கு பெறுவதற்கு நாடு தழுவிய மக்கள் தொகையையும் ஈர்த்துள்ளது.

இந்த பிரிவினை இந்திய தேசிய காங்கிரசால் அரசாங்கத்தின் 'பிளவு மற்றும் ஆட்சி' கொள்கையாக காணப்பட்டது. மேலும் இது இந்திய சமுதாயத்தின் நேர்மையான அறிவாளிகளுக்கு அரசாங்கத்தின் வலுவான எதிர்ப்பாகவும் கருதப்பட்டது. வங்காளத்தை தங்கள் 'தாய் தெய்வம்' என்று பார்த்த தீவிர மத வங்காள இந்துக்கள், பிரிவினையை தங்கள் 'தாய் மாகாணம்' என்று கருதினர். பிரிவினையை தோற்கடிப்பதற்காக பெங்காலி தேசியவாதம் இலக்காக இருந்தது, அதையொட்டி வெகுஜனக் கூட்டங்கள் எதிர்ப்பின் வடிவமாக நடைபெற்றன, மற்றும் ஸ்வதேஷி இயக்கம் பிரிட்டிஷ் உற்பத்திக்கான பொருட்களை புறக்கணித்தது. இந்திய தேசியவாதத்தின் முக்கிய நோக்கம் ஸ்வராஜ், அதன் இரண்டு இரட்டை ஆயுதங்களுடன் இது அடைய விரும்பியிருந்தது-ஸ்வதேஷி மற்றும் புறக்கணிப்பு இயக்கங்கள்

இந்திய அரசியல் தலைவர்கள் சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி மற்றும் பத்திரிகையாளர்கள் கிருஷ்ணா குமார் மித்ரா போன்றோர் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளிடம் அனைத்து தொடர்புகளையும் உடைக்க வேண்டுமென்று ஊக்கப்படுத்தினர். பிரிட்டிஷ் பொருட்களின் பயன்பாட்டை புறக்கணித்தனர். தேசத்துக்காக போராடும் போது சுதந்திரம் பெற்ற போராளிகளுக்கு துக்கம் அனுசரிக்கின்றனர். ஆகஸ்ட் 7, 1905 அன்று ஒரு கூட்டம் நடந்தது அதில் பகிர்வு தீர்மானத்தை திரும்பப் பெறாத வரை பிரிட்டிஷ் பொருட்களை வாங்குவதைத் தவிர்க்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. நாட்டுப்பற்று பாடல்கள், வங்காள எழுத்தாளர்கள், நாடக ஆசிரியர்கள் மற்றும் பாடலாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டது ரவீந்திரநாத் தாகூர், ரஜனிக்கந்த சென் மற்றும் டிவிஜென்ட்ரல் ரா ஆகியோரும் தேசிய உணர்வை மேலும் தூண்டினர்.

1905 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 28 ஆம் தேதி, ஹிந்து சமய ஆர்வம் அதன் உச்சத்தை அடைந்தது. கல்கத்தாவில் பல இந்துக்கள் காளி அம்மன் ஆலயத்தில் இந்து சமயத்தில் சக்தியின் சின்னமாகக் கூடினர். இந்து மத மக்களிடையே ஒற்றுமையைப் போன்ற மதச்சார்பின்மையை வலுப்படுத்திய

போதிலும், இது முஸ்லிம் மனதில் முரண்பாட்டை ஏற்படுத்தியது, இது இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையில் ஒரு பிளவை உருவாக்கியது. ஒரு பொருளாதார இயக்கமாக, “சுதேசி” இயக்கம் முஸ்லிம்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. முஸ்லிம்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட பிரிவினைக்கு எதிராக போராடுவதற்கு முஸ்லிம்களுக்கு தூண்டுதலாக இருந்தது, அது இந்து மதத்தின் மத தாக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது.

தேசியவாதம் வங்காள பிரிவினைக்கு எதிரானது என்றாலும் வங்காளத்தில், பஞ்சாப், பூனா (இப்போது புனே), சென்னை, பாம்பே மற்றும் பிற நகரங்களில் பரவியது. இந்தியர்கள் பிரிட்டிஷ் உற்பத்திகளை புறக்கணித்தனர் மற்றும் இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் ஸ்வதேஷி பருத்தி மற்றும் ஆடைத் துணிகளை மட்டுமே அணிந்து கொள்வதாக சபதம் செய்தனர். சுதேசி இயக்கம் இந்திய பருத்தி ஆலைகளை மட்டும் தூண்டவில்லை. மற்ற தொழிற்சாலைகளான தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள், கண்ணாடி வீசுகின்ற கடைகள், இரும்பு மற்றும் எஃகு உற்பத்தி நிறுவனங்கள் போன்றவையும் தூண்டியது. ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஆங்கில கல்வியை புறக்கணித்து தேசிய கல்விக்காக அவர்களை ஊக்குவித்தன. தேசிய கல்விக்கான இயக்கமும் வங்காளத்தின் மிக அதிகமான இடங்களையும், பனாரஸ் (தற்போது வாரணாசி) வரையிலும் விரிவடைந்தது. அங்கு தேசிய தலைவரும் சுதந்திரப் போராட்ட வீரருமான பண்டித மதன் மோகன் மாளவியா, 1910 ல் பனாரஸ் இந்துக் பல்கலைக்கழகத்தை ஸ்தாபிக்க ஊக்குவித்தது.

வங்காளத்தில் பாடசாலை அல்லது கல்லூரிகளில் உள்ள மாணவர்கள், ஸ்வதேஷி மற்றும் பாய்க்கோட் இயக்கங்களின் பிரச்சாரங்களில் தீவிரமாக பங்கு பெற்றனர். இதற்கு பதிலடி கொடுக்கும் வகையில், 1905 அக்டோபர் 10ஆம் தேதி கார்லைல் சுற்றறிக்கையை அரசு வெளியிட்டது. சுதேசி இயக்கத்தில் மாணவர்களின் பங்கேற்பை ஒடுக்க வேண்டும் என்று அனைத்து நீதிபதிகளும், கலெக்டர்களும் கேட்டுக் கொண்டனர். இந்த ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கையை மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் இருவரும் கடுமையாக கண்டித்ததோடு, அதன் எதிர்ப்புக்கள் மேலும் வலுப்படுத்தப்பட்டு, ஒரு உலகளாவிய அணுகுமுறை எடுத்தது. உண்மையில், இந்த எதிர்ப்பு இயக்கம், வங்காளத்தின் முதல் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மாணவர் இயக்கத்தை விளைவித்தது, அது ‘வட்ட எதிர்ப்பு சங்கம்’ என்று அழைக்கப்பட்டது. இதனுடன் ஒரு போர்க்குணமிக்க மாணவர் அமைப்பும் உருவாக்கப்பட்டது.

தொடக்கத்தில், விரோதப் பிரிவு இயக்கம் சட்டபூர்வமானது மற்றும் வன்முறையானது, ஆனால் விரும்பிய முடிவுகளை எட்டுவதில் அது தோல்வியடைகையில், அந்த இயக்கம் மேலும் போர்க்குணமிக்க தலைவர்களின் பங்கேற்பை ஈர்த்தது. இந்த இலக்கை வெற்றிகரமாக பயன்படுத்த இரண்டு வழிமுறைகள் புறக்கணிப்பு மற்றும் பயங்கரவாதம் ஆகும். இதன் விளைவாக, இளைய தலைமுறையினர் தற்செயலாக அரசியலில் ஒரு பகுதியாக மாறியதுடன், துப்பாக்கிகள், குண்டுகள் மற்றும் கைத்துப்பாக்கிகளை பயன்படுத்தி பயங்கரவாத வழிமுறைகளை கையாண்டனர். ஒரு காலத்தில் அமைதியான எதிர்ப்பாக இருந்தது இப்பொழுது வன்முறை மற்றும் ஆக்கிரோஷமாக மாறிவிட்டது, அது பல படுகொலைகள் மற்றும் 1903 முதல் 1908 வரை வங்காளத்தின் லெப்டினன்ட் ஆளுநர் சேர் ஆண்ட்ரூ ஃப்ரேசர் உட்பட பல பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளை கொலை செய்வதற்கான முயற்சியின்

வங்காளப் பிரிவினை மற்றும்
தன்னாட்சி இயக்கம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அளவிற்கு சென்றது. இதன் விளைவாக, பயங்கரவாத இயக்கமானது விரைவில் ஸ்வதேஷி கிளர்ச்சியின் ஒரு பகுதியாக மாறியது. 1908 முதல் 1910 வரை வங்காளத்தில் பிரிவினை எதிர்ப்பு இயக்கம் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. இதனால் அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் கடுமையாகவும் கொடுமையாகவும் மாறின. வந்தே மாதரம், சந்தியா, ஜூகந்தர் உள்ளிட்ட தேசிய செய்தித்தாள்கள், புதிய போர்க்குணமிக்க மெய்க்கருத்துக்களைப் பற்றி விரிவாக எழுதின, புரட்சி மற்றும் தேசியவாத கருத்துக்களை பரப்புவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன.

சூரத்தில் 1907 ல் நடைபெற்ற அதன் வருடாந்திர அமர்வில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இரு குழுக்களாகப் பிரிந்தது — ஒன்று மிதவாத, தாராளவாத மற்றும் பரிணாமம் மற்றொன்று தீவிரவாத, போராளி மற்றும் புரட்சிகரமானதுமாகும். சில முக்கியமான மிதவாத தலைவர்கள் மகாத்மா காந்தி, பால கங்காதர திலகர், லாலா லஜ்பத் ராய், சிட்டா ரஞ்சன் தாஸ் மற்றும் பகத் சிங் ஆவர். சில முக்கிய தீவிரவாத தலைவர்களாக கோபால கிருஷ்ண கோகலே மற்றும் சுரேந்திரநாத் பேனர்ஜி ஆகியோரை உள்ளடக்கியிருந்தனர். இளம் புரட்சியாளர்களை உள்ளடக்கிய திலகர் தீவிரவாத கட்சி பிரதானமாக “குண்டு வெடிப்பு மற்றும் துப்பாக்கி” போன்ற வழிபாட்டுக்கு ஆதரவளித்து இந்த நடவடிக்கைகள் கட்டுப்பாடற்ற வன்முறை மற்றும் கோளாறுகளை விளைவிக்கும் என்று அவர்கள் அஞ்சியதால் மிதவாத தலைவர்கள் அதை எதிர்த்தனர். சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி ஒரு முக்கியமான தீவிரவாத தலைவர் என்றாலும், அவர் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக இருந்தார்.

1903 ஆம் ஆண்டில், பிரிவினைக்கான முன்மொழிவு முதன்முறையாக வெளியிடப்பட்டபோது, அது முஸ்லீம்களால் கடுமையாக எதிர்க்கப்பட்டது. வாராந்த பத்திரிகையான முஸ்லீம் கிராணிகள் அரசியல் அமைப்பு, மத்திய தேசிய முஹம்மதன் சங்கம் மற்றும் கிழக்கு வங்காளத்தில் பாலிதா தோட்டத்தின் ஜமீன்தார் சௌதிரி காஸமுதின் அஹ்மத் சிப்கி, சமூக தொழிலாளிகள் மற்றும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வங்காளத்தின் அரசியல் ஆளுமையால் கண்டிக்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில், இந்த திட்டம் “நரகம்” என்று நவாப் சர் குவாஜா சலிமுல்லாஹ் பகதூர், டாக்காவின் நான்காவது நவாப் மற்றும் பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜின் முன்னணி முஸ்லீம் அரசியல்வாதிகளால் குறிப்பிடப்பட்டது. ஆரம்பத்தில், முஸ்லிம்கள் பிரதான ஆணையர் ஆட்சியின் கீழ் ஒரு புதிய மாகாணத்தின் கட்டுப்பாட்டை எதிர்த்தனர் அவர்களின் கல்வி, சமூக மற்றும் பிற நலன்களை கடுமையாக பாதிக்கும் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். இந்த பிரிவினை வங்காளத்தின் ஒற்றுமைக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கும் எனவும் அவர்கள் அஞ்சினர்.

இருப்பினும், உயரடுக்கு மற்றும் படித்த முஸ்லிம்கள் தீவிரவாத போராளித்தன தேசியவாதத்தின் கருத்துக்களை விமர்சித்தனர், ஏனெனில் அது இஸ்லாம் மதத்தின் மெய்க்கருத்திற்கு எதிராக இருப்பதாக நம்பப்பட்டது. இதன் விளைவாக, முஸ்லீம் பத்திரிகைகளானது கல்வி பயின்ற சக-மதவாதிகள் அரசாங்கத்திற்கு விசுவாசமாகவும் உறுதியாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினர். கிழக்கு வங்காளத்தில் முஸ்லிம் மக்களின் நம்பிக்கையையும் ஆதரவையும் வென்றதில் ஸ்வதேஷி இயக்கத்தின் ஆதரவாளர்கள் தோல்வியடைந்தனர். ஒரு தன்னிறைவு கொண்ட தனி மாகாணம் உருவாதல்

என்ற கருத்தாக்கம் தமது கருத்துக்களை முழுமையாக மாற்றியது. ஏனெனில் பிரிவினையின் புரட்சிகர மனப்பான்மை இஸ்லாமியர்களிடையே நீண்ட காலம் நீடிக்கவில்லை. இந்த பிரிவின் விளைவாக, புதிய நிர்வாகம் தங்கள் பிரச்சினைகளுக்கு விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் உணர்ந்தனர்.

இதன் விளைவாக, முஸ்லீம்கள் சர் ஜோசப் பாம்பைல்டு புல்லரை, கிழக்கு வங்காளம் மற்றும் அஸ்ஸாம் மாநிலத்தின் முதல் துணைநிலை கவர்னராக மனப்பூர்வமாக வரவேற்றனர். முஸ்லீம் கிரோனிகல் பிரிவினைக்கு எதிரான அதன் கண்ணோட்டத்தையும் மாற்றியது. புதிய மாகாணத்தின் உருவாக்கம் முஸ்லீம்களின் ஒற்றுமையை பலப்படுத்தியதுடன், சமூக மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகளைப் பொறுத்து தங்கள் கருத்துக்களை மற்றும் விளைவுகளை முன்வைப்பதற்கான ஒரு தளத்தை வழங்குவதற்கான ஒரு சங்கத்தை உருவாக்க அவர்களை ஊக்குவித்தது. முஸ்லீம் நலன்களை வென்றெடுப்பதற்காக 1905 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 16 ஆம் தேதி மொஹமதியன் மாகாண சங்கம் என்ற அரசியல் முன்னணி நிறுவப்பட்டது. இந்த சங்கம், தற்போதுள்ள அனைத்து முஸ்லிம் அமைப்புகள் மற்றும் சங்கங்களை தன்னுடன் இணைந்து கொள்ள அழைத்தது. நவாப் சர் கவாஜா சல்மில்லாஹ் பகதூர் அதன் ஆதரவாளராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இருந்தபோதிலும், தாராளவாத முஸ்லீம்களின் ஒரு சிறு குழு தங்கள் ஆதரவை பிரிவினை இயக்கத்திற்கும் ஸ்வதேஷி இயக்கத்திற்கும் தொடர்ந்து விரிவுபடுத்தியது. எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்தாலும், அவர்கள் இந்திய தேசிய காங்கிரசுக்கு வலுவாக ஆதரவளித்தனர் மற்றும் பிரிவினைக்கு எதிராக இருந்தனர். இந்த பரந்த நோக்குடைய குழுவின் முக்கிய நபர்களில் ஒருவர் குவாஜா அதிகுல்லா, ஒரு தத்துவவாதி மற்றும் தாராளவாத, முற்போக்கான மற்றும் மதச்சார்பற்ற கருத்துக்களை உடையவர். 1906 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சியின் கல்கத்தா கூட்டத்தில், அவர் வங்கதேசத்தின் பிரிவினை கண்டனம் தெரிவித்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினர். பிரிவினைக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தில் பங்கு பெற தங்கள் சமூக உறுப்பினர்களை வலியுறுத்திய முக்கியமான இஸ்லாமிய தலைவர்கள்:

- அப்துர் ரசுல்: ஒரு தேசியவாத தலைவர் மற்றும் வழக்கறிஞர்
- மத்திய தேசிய முஹம்மதன் சங்கத்தின் நிர்வாகக் குழுவின் அரசியல் தலைவரும் உறுப்பினரும் ஆவர்
- ஷேக் முஜிபுர் ரஹ்மான்: வங்காள தேச அரசியல்வாதி மற்றும் வங்காள தேசத்தின் ஸ்தாபகர்.
- A.H. அப்துல் ஹலிம் கஸநாவி: ஒரு அரசியல்வாதி, வள்ளல் குணம் கொண்டவர் மற்றும் ஜமீன்தார்.
- சையத் இஸ்மாயில் உசைன் சிராஜி: பெங்காலி எழுத்தாளர், பேச்சாளர் மற்றும் விவசாயிகளின் தலைவர்.
- முகமது கோலாம் உசைன்: ஒரு எழுத்தாளர் மற்றும் இந்து-முஸ்லிம் ஒற்றுமையை தோற்றுவித்தவர்.
- மௌலவி லியாகத் உசைன்: பிரிட்டிஷாரின் 'பிரித்தானியம் கொள்கையை' கடுமையாக எதிர்த்த ஒரு தாராளவாத முஸ்லீம்.

வங்காளப் பிரிவினை மற்றும்
தன்னாட்சி இயக்கம்

குறிப்புகள்

- போக்ராவின் சையத் ஹஃபிஸ் ரஹ்மான் சௌத்ரி.
- புர்தவானின் அபுல் காசீம்.

எனினும், A.H. கஸநாவி, கான் பகதூர் முகமது யூசுப் உள்ளிட்ட தாராளவாத தேசியவாத முஸ்லீம்கள் சுதேசி இயக்கத்தை மட்டுமே ஆதரித்தனரே தவிர புறக்கணிப்பு இயக்கத்தை ஆதரிக்கவில்லை.

பிரிவினை இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் இடையே பிளவை ஏற்படுத்தியது. முஸ்லிம் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிரிவினர், இரு மதத்தினரிடையே இணக்கமான உறவை வளர்க்கும் முயற்சியை செய்தனர். நன்கு அறியப்பட்ட வங்காள அரச அரசியல்வாதிகள் அபுல் காசீம் பஜ்லுள் ஹக் மற்றும் நிபரன் சந்திர தாஸ் ஆகியோர் தங்களது வாராந்திர மற்றும் மாத இதழ்கள், பாலகா மற்றும் பாரத் சுர்த் ஆகியவற்றின் மூலம் வகுப்புவாத எதிர்ப்பு சிந்தனைகளை வளர்த்தனர். இந்த பிளவு காரணமாக முஸ்லிம்களின் ஒரு சிறிய பிரிவின் அறிவாளர்கள் மட்டுமே இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் உறுப்பினராக மாறி, பிரிவினை எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் பங்கேற்றனர்.

பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் பிரிவினைக்கு ஆதரவாக இருந்தனர். வங்காளப் பிரிவினையின் மீது உருவான சூழ்நிலைகள், 1906 ல் அகில இந்திய முஸ்லீம் அமைப்பு நிறுவுவதற்கு வழிவகுத்தது. இது பிரிவினையை ஆதரித்தது. இந்த பிரிவினை பாரம்பரிய மற்றும் சீர்திருத்தவாத முஸ்லிம் குழுக்களால் ஆதரிக்கப்பட்டது — பரைசி, வஹாபி மற்றும் தையூனி. மேலும், வங்காள முஸ்லிம் பத்திரிகைகள் பிரிவினையை ஆதரித்தன. அதேநேரத்தில் மாத இதழான இஸ்லாம் பிரசாரக், சுதேசி இயக்கத்தை ஒரு இந்து இயக்கமாக சித்தரித்தது. பிரிவினை எதிர்ப்பு கிளர்ச்சியில் அது பிணைக்கப்பட்டிருந்ததால், முஸ்லீம் அறிவாளர்கள் சுதேசி இயக்கத்தை விரும்பவில்லை. அதில் மத ரீதியான தொனியும் சேர்க்கப்பட்டது.

முஸ்லீம் சமுதாயத்திற்குள் பிரிவினை சக்திகளை ஊக்குவிப்பதற்கு சுதேசி இயக்கம் ஒரு காரணமாக கருதப்பட்டது. வணிக மற்றும் வர்த்தகத்தில் இந்துக்களின் ஆதிக்கம் காரணமாக முஸ்லிம்கள் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்று கருதினர். இது அவர்களின் சொந்த நலன்களை பாதுகாக்க தூண்டியது. பிரிவினையின் போது வங்காளத்தின் நில அமைப்பு முறை இஸ்லாமியர்களின் மனப்போக்கிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பெரும்பாலும் முஸ்லீம்களாக இருந்த பல ரயத்களின் நிலைமைகளை மேம்படுத்த இந்து ஜமீன்தார்கள் திறமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை. மேலும், குடியிருப்பாளர்களுக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட விவசாயப் பூசல்கள் வகுப்புவாத முரண்பாடுகள் காரணமாக மேலும் மோசமடைந்தன. இந்து ஜமீன்தார்கள் தங்கள் முஸ்லிம் குத்தகைதாரர்களிடம் சுதேசி சிந்தனைகளை திணிக்கவும், பிரிவினை எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் சேரவும் முயன்றனர் என்று உறுதியாகக் கூறப்பட்டது.

அவர்களின் தனி அடையாளத்தை வலியுறுத்தும் முயற்சியாக, டாக்காவில் உள்ள கெரணிகஞ்ச் என்ற இடத்தில் 1906 ல் இஸ்லாமியர்களால் இஸ்லாமிய மாநாடு நடத்தப்பட்டது. கிழக்கு வங்காளம் மற்றும் அசாம் முஸ்லீம்கள், இந்துக்களுடனான அனைத்து உறவுகளையும் உடைக்க தங்கள் சமுதாய உறுப்பினர்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். இந்த எதிர்ப்பு

இயக்கம், உத்வேகம் அளிக்கும் பாடல், வந்தே மாதரம் போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளை ஏற்றது. தேசிய நாயகனாக சிவாஜியின் வழிபாட்டு மரபை பயன்படுத்தி, அது முஸ்லீம்களை மேலும் அந்நியப்படுத்தியுள்ளது. இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட மோதல்களினால், மார்ச் 1907 ல் நடந்த, ஐமால்பூர் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து, ஏப்ரல் 1907 அன்று நடந்த கொமில்லா கலவரம் வெடித்தது. இந்த வகுப்புவாத கலவரங்கள் கிழக்கு வங்கம், அஸ்ஸாம் வரை மட்டும் அல்லாமல் நாட்டின் பிற இடங்களிலும் பரவியது. இந்தக் கலவரம் நவீன வங்காள வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையைக் குறித்தது.

இந்து-முஸ்லிம் உறவு வலுவிழந்து போனது அரசின் கொள்கைகளில் பல அரசியல் மாற்றங்களை விளைவித்தது. வங்காள முஸ்லீம் தலைவர்களின் உறவுகளை இது மேலும் பாதித்தது. அவர்கள் வங்கம் அல்லாத பகுதிகளுடன் சேர்ந்து கொண்டார்கள். இந்த அரசியல் மாற்றங்களால் கிழக்கு வங்கத்தில் இனவாத உறவுகள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டன. பல அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்களை நடைமுறைப்படுத்துவது, குறிப்பாக முஸ்லீம்களுக்கு தனியான பிரதிநிதித்துவத்தை அறிமுகப்படுத்திய 1909 ல் உள்ள மார்லே-மிண்டோ சீர்திருத்தங்கள், இந்து-முஸ்லிம் உறவுகளை மேலும் சீரழித்து ஒரு திருப்புமுனையைக் குறித்தது.

புதிய மாகாணத்தின் அதிகாரிகள், முழு மனதுடன் தனது வளர்ச்சிப் பணிகளை நடத்தினர். பிரிவினை எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் தலைவர்கள், சர் ஜோசப் பம்பில்ட்டு .:புல்லர் முஸ்லீம்களிடம் மிகத் தீவிரமாக இருப்பதாக குற்றம்சாட்டினர். அரசாங்கத்தின் அலட்சியப்போக்கு காரணமாக, ஆகஸ்ட் 1906 ல் .:புல்லர் ராஜினாமா செய்தார். எனினும், அவரது ராஜினாமா, இந்துக்களின் அரசியல் வெற்றியாக இஸ்லாமியர்களால் பார்க்கப்பட்டது. பிரிவினைக்கு எதிரான இயக்கத்தின் அழுத்தங்களுக்கு அரசு சரணடைந்து விட்டது என்றும், இதனால் அவர்கள் அரசுக்கு முஸ்லீம்களின் விசுவாசத்தை மேற்பார்வை செய்தனர் என்றும் அவர்கள் கருதினர்.

இதன் காரணமாக, இரு சமூகத்தினரிடையே ஏற்பட்ட கசப்புணர்வு, புதிய மாகாணத்தில் மிகவும் விமர்சனமாக மாறியது. இந்து நிலப்பிரபுக்கள் முஸ்லீம் போராட்டக்காரர்களை பயங்கரவாதச் செயல்களால் அச்சுறுத்துகின்றனர் என்று கருதினர். அதன் விளைவாக புதிய மாகாணத்தில் நில பிரபுக்கள் -குத்தகைதாரர் உறவு சீர்குலைந்து வகுப்புவாத திருப்பம் ஏற்பட்டது. வங்காளப் பிரிவினைக்கு எதிராக இந்துக்களின் போராட்ட அடிப்படையில் உருவான ஒரு வகுப்புவாத இயக்கம் என்று முஸ்லிம் தலைவர்கள் கருதினர். அது முஸ்லீம்களுக்கு ஒரு தனி சமூக அச்சுறுத்தலாக இருந்தது. இவ்வாறாக, இப்போது அவர்கள் தங்கள் சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளை ஐக்கியப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இந்துக்களுக்கெதிராக ஒரு எதிர்ப்பு இயக்கத்தை உருவாக்கினார்கள். அவர்கள் தங்கள் தலைவர்களை விசுவாசமாகப் பின்தொடர முடிவெடுத்தனர் நவாப் பகதூர் சையத் நவாப் அலி செளத்ரி (ஒரு குறிப்பிட்ட வள்ளல், ஜமீன்தார், சமூகப் பணியாளர் மற்றும் அரசியல்வாதி) மற்றும் நவாப் சர் கவாஜா சாலிமுல்லா பகதூர், மற்றும் முகம்மத் மாகாண ஒன்றியம் போன்ற அமைப்புகளை நிறுவினர்.

இந்து -முஸ்லிம் உறவுகளின் கடுமை உச்சகட்டத்தை எட்டியிருந்த போதிலும், சில படித்த உயர்வகுப்பு இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் இந்த

வங்காளப் பிரிவினை மற்றும்
தன்னாட்சி இயக்கம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

வகுப்புவாதத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க விரும்பினர். மார்ச் 15, 1907 அன்று, இரண்டு சமூகங்களைச் சேர்ந்த சில குறிப்பிடத்தக்க உறுப்பினர்கள், வைஸ்ராய் பிரபு மிண்டோவை சந்தித்து இந்த வகுப்புவாத வன்முறைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்றும், இரு சமூகத்தினரிடையே மத நல்லிணக்கத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்றும் கோரினர்.

இதனிடையே, 1906 டிசம்பர் 30 அன்று, டாக்காவில் அகில இந்திய முஸ்லிம் சங்கம் உருவானது. டாக்காவில் நடைபெற்ற முதல் கூட்டத்தில், சங்கத்தின் தீர்மானங்களில் ஒன்று கூறப்பட்டுள்ளதாவது: இந்த சந்திப்பு “கிழக்கு வங்காளத்தின் முகமதியர்களின் தெளிவான ஆர்வத்தை கருத்தில் கொண்டு, பிரிவினை என்பது, புதிய மாகாணத்தின் மக்கள்தொகையின் பரந்த பெரும்பான்மையினராக இருக்கும் முகமதியப் பிரிவினருக்கு நன்மை பயக்கும் என்பது உறுதி என்பதை கவனத்தில் கொள்கிறது. புறக்கணித்தது போன்ற கிளர்ச்சியை வன்மையாக கண்டிப்பதோடு, ஊக்கமிழக்கச் செய்ய வேண்டும்”.

இந்துக்களுக்கும், முஸ்லீம்களுக்கும் இடையே வகுப்புவாத சீற்றத்தைப் பற்றி அரசாங்கம் மேலும் ஆத்திரமடைந்தது. ஒரு புறம், ஆக்ரோஷமான வங்காள இந்துக்களின் கசப்புணர்வை குறைப்பதற்கான பிரிவினையை ரத்து செய்ய முடிவெடுத்தது. மறுபுறம், கிழக்கு வங்காளத்தின் புதிய மாகாணத்தில் முஸ்லீம்களுக்கு பெரும் மக்கள் தொகை இருப்பதாக அது குறிப்பிட்டது. மேலும் முஸ்லீம்களின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படும் என்றும் அவை சட்டசபைகள் மற்றும் உள்நூராட்சி மன்றங்களை விசேஷ பிரதிநிதித்துவத்தில் வைத்திருப்பதாகவும் அது தெரிவித்துள்ளது.

வங்காள மறு ஒன்றியம்

1910 ல் பிரபு மிண்டோ இந்தியாவின் ராஜப்பிரதிநிதியாக இருந்தபோது பிரபு ஹார்டிங்கே வெற்றி பெற்றார். அவரது பதவிக் காலத்தில், 1911 டிசம்பரில் இங்கிலாந்து மன்னரை வரவேற்கும் வகையில், ஒரு முடி சூடும் அரச சபை நடத்தப்பட்டது. ஜார்ஜ். A. அரசர் ஜார்ஜ் A. வங்காளப் பிரிவினை பற்றி அறிவித்தார். இது 1912 ஏப்ரல் 1ல் அதிகாரப்பூர்வமாக முடிவுக்கு வந்தது. மேலும், இந்தியாவில் சில நிர்வாக மாற்றங்களையும் மன்னர் அறிவித்தார். இது பின்வருமாறு:

1. மத்திய அரசு தலைநகர் கல்கத்தாவிலிருந்து டெல்லிக்கு மாற்றப்பட்டது. கடந்த கால முஸ்லீம்களின் புகழுக்கு தலைநகரை மாற்றும் இந்த முயற்சியானது கிழக்கு வங்காளத்தில் மாகாண அதிகாரம் மற்றும் சிறப்புரிமை இழப்பால் துன்பப்பட்டு வந்த வங்காள முஸ்லிம் சமுதாயத்தை அமைதிப்படுத்தும் வகையில் செய்யப்பட்டது.
2. ஐந்து முக்கிய வங்காள மொழி பேசும் பிரிவுகள், இதில் பர்தவான்(பரதாமன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது), டாக்கா, தலைமைப்பதிவு, சிட்டகாங் மற்றும் ராஜேசாகி ஆகியவை அடங்கும். ஒரே தலைமைப்பதவி கீழ் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும். அது குழுவில் உள்ள ஆளுனரால் நிர்வகிக்கப்படும்.

3. சோட்டா நாக்பூர், ஒரிசா, பிகார் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு மாகாணம் துணைநிலை ஆளுநரால் சட்ட மேலவை கொண்டு நிர்வகிக்கப்படும்.

4. மீண்டும் ஒரு தலைமை ஆணையர் நிர்வாகத்தின் கீழ், அசாம் திரும்பிச் செல்ல இருந்தது.

வங்காளத்தை மீண்டும் ஒன்றிணைப்பது வங்காள ஹிந்துக்களை ஒரு பெரிய அளவுக்கு சமாதானப்படுத்தினாலும், தலைநகர் டெல்லிக்கு மாற்றப்பட்டதால் அவர்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். அது கல்கத்தாவை ஒரு பேரரசிலிருந்து வெறும் மாகாண அந்தஸ்துக்கு கொண்டு வந்தது. அரசியல் நடவடிக்கைகளின் நரம்பு மையமாக இருந்த கல்கத்தாவிலிருந்து தலைநகர் டெல்லிக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டது, வங்காள இந்துக்களின் செல்வாக்கை கணிசமாக பலவீனப்படுத்தியது. வங்காளத்தின் கொந்தளிப்பான சூழல் இந்தியாவில் தமது ஸ்தாபனத்தை உலுக்கியது என்பதை உணர்ந்திருந்த நிலையில், மூலதன மாற்றத்தின் பிரதான அனுகூலத்தை அரசாங்கம் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தது.

வங்காளப் பிரிவினையின் போது, வங்காளத்தின் முதல் ஆளுநராக கார்மைக்கல் பிரபு நியமிக்கப்பட்டார். அவரது பதவிக் காலத்தில், வங்காளம் 1912 ல் ஆளுநர் மாகாணமாக மாறியது. வங்காளப் பிரிவினையின் போராட்டம் இந்திய வரலாறு மற்றும் தேசியம் மீது மிகத் தீவிர விளைவுகளை கொண்டிருந்தது. சுதேசி மற்றும் புறக்கணிப்பு என்ற அதன் இரட்டை ஆயுதங்கள் இந்திய தேசிய காங்கிரசிற்கு ஒரு நம்பிக்கையாக அமைந்தது. இந்தியாவின் பிற பகுதிகளிலும் எதிர்கால மோதல்களிலும் அது திறம்பட பயன்படுத்தப்பட்டது. மகாத்மா காந்தியின் ஒத்துழையாமை, சத்தியாகிரகம் மற்றும் கதர் இயக்கங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையை அவர்கள் உருவாக்கினர்.

எனினும், அதற்கு எதிரான கிளர்ச்சியின் விளைவாகவும் பிரிவினையின் காரணமாகவும் முஸ்லிம்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். பிரிவினை எதிர்ப்பு இயக்கத்திற்கு காங்கிரசின் ஆதரவு அரசியல் உணர்வு பெற்ற முஸ்லிம்களுக்கு பிடிக்கவில்லை. காங்கிரசின் கைகளில் தங்கள் நலன்கள் பாதுகாப்பாக அல்ல என்பதை இப்போது அவர்கள் வலுவாக உணர்ந்தார்கள். இதன் விளைவாக, அவர்கள் தங்கள் தனியான வகுப்புவாத அடையாளத்தை வலியுறுத்த அதிக ஆர்வம் கொண்டார்கள். எனவே, இந்தியாவில் இந்துக்களின் மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராக அவர்கள் தங்கள் நலன்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முஸ்லிம் சங்கத்தைச் சார்ந்திருந்தனர்.

வங்காளத்தின் வேதனை இந்திய தேசியவாதத்தை துவக்குவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. மேலும் பிரிவினைக்கு எதிரான கிளர்ச்சியும் முஸ்லிம் தேசியவாதத்திற்கு காரணமாக இருந்தது. அது அவர்களை பிரிவினைவாத அரசியலில் ஊக்குவித்தது. வங்காளப் பிரிவினையின் காரணமாக வங்காள முஸ்லிம்கள் மட்டுமல்ல, இந்தியா முழுவதும் முஸ்லிம்கள் கடும் ஏமாற்றம் அடைந்தனர். அவர்கள் விசுவாசம் கொண்டதைவிட இந்த போராட்டம் அரசுக்கு மிக முக்கியமானதாக மாறிவிட்டது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். இதைத் தொடர்ந்து, இஸ்லாமியர்கள் மன வருத்தம் அடைந்தனர். இதனால் அவர்கள் பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டை எடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

வங்காளப் பிரிவினை மற்றும்
தன்னாட்சி இயக்கம்

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. வங்காளப் பிரிவினை முடிவு எப்போது அறிவிக்கப்பட்டது?
2. முஸ்லீம் அறிவாளிகள் சுதேசி இயக்கத்தை வெறுத்தது ஏன்?
3. வங்காளப் பிரிவினை நீக்கம் ஏற்பட்ட பிறகு, வங்காள முதல் கவர்னராக நியமிக்கப்பட்டார் யார்?

8.3 தன்னாட்சி இயக்கமும் சில ஆளுமைகளும்

புரட்சிகர இயக்கங்கள் மற்றும் தீவிரவாதங்கள் எழுச்சி பெற்று வந்த நிலையில், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இரண்டு இடையீடும் கொள்கையை பின்பற்றின: (i) அடக்குமுறைகள் மற்றும் இந்தியர்களை பிளவுபடுத்தும் கொள்கைகளை கடைபிடித்தன, குறிப்பாக இது இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களை கொண்டிருந்தது மற்றும் (ii) படிப்படியான சீர்திருத்தங்களை கொண்டு வந்து, 1909 என்ற சட்டத்தை இயற்றியது. 1906 ல் முஸ்லீம் சங்கம் உருவானதும், 1909 ஆம் ஆண்டு வகுப்புவாதப் வாக்காளர்களின் அமைப்புமுறையின் உட்பிரிவும், ஆங்கிலேயர்களை பெரும்பாலான இந்தியர்களின் பார்வையில் இருந்து மதிப்பிழக்கச் செய்தது. இன்னும் ஒரு வெற்று இந்திய அரசியலில் சிறிது காலம் தங்கியிருந்தது. காரணம், மிதவாதிகள் பொறுமைப்படும் வகையில் மேலும் சில காலம் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க முடிவெடுத்தனர். முதலாம் உலகப்போரின் வெடிப்பு தேசிய இயக்கத்திற்கு ஒரு புதிய உத்வேகத்தை அளித்தது.

நாம் ஏற்கனவே பார்த்தது போல், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் யுத்தத்தின் பின்னர் இந்தியர்களின் நலனுக்காக சில நிர்வாக சீர்திருத்தங்களை கொண்டு வரும் என்று ஊகிக்கக்கூடிய வகையில், அதன் யுத்த முயற்சிகளில் அரசாங்கத்தை ஆதரித்தது. எனினும், தீவிரவாதிகள் அதை ஒரு கடவுள்-அனுப்பிய வாய்ப்பாக கருதினர் மற்றும் தங்கள் சொந்த காரணத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடிவு எடுத்தனர். தங்கள் இடர்பாடுகளின்போது அரசியல் சலுகைகளை பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற இந்தியக் கோரிக்கைகளுக்கு பிரிட்டனை சம்மதிக்க வைக்க இதுவே பொருத்தமான தருணம் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள்.

ஐசக் பட் தலைமையில் ஐரிஷ் தன்னாட்சி இயக்கம் தோன்றியதன் மூலம். தீவிரவாதிகள் இதன் அடிப்படையில் செல்வாக்குடன் இருந்தனர். B.G. திலகர் தனது சிறைத் தண்டனையை முடித்துக் கொண்டு 1914 ல் தீவிர அரசியலுக்கு திரும்பினார். இந்தியாவுக்கான 'தன்னாட்சி' கோரும் விவகாரத்தில் காங்கிரசுடன் கைகோர்த்தும் அவர் முயன்றார். எனினும், அவர் இதில் வெற்றி பெறாததால், 1916 ஏப்ரல் 28 அன்று புனேவில் அதன் தலைமையகத்தோடு தன்னாட்சி சங்கம் நிறுவப்பட்டது. 'சுயராஜ்யம்' என்ற சொல்லை ஆங்கிலேயர்களால் சீரணிக்க முடியவில்லை, திலகர் விருப்பப்படி 'சுயராஜ்யம்' என்ற சொல்லின் இடத்தில் 'தன்னாட்சி' என்ற சொல்லை இயக்கத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாக வைக்க முடிவெடுத்தார்.

தன்னாட்சி சங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம், 'தன்னாட்சி அல்லது பிரிட்டிஷ் பேரரசுக்குள் தன்னாட்சி அல்லது அரசு என்ற நிலையை அடைய வேண்டும் என்பதாகும். அதே போல், நாட்டில் மக்கள் கருத்தை எடுத்துரைக்கவும், அதை

அடைவதற்கான வகையிலும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.’ அன்னிபெசண்ட் என்ற ஐரிஷ் லேடி, இந்தியாவில் இறைசார்பு சமூகத்தின் உறுப்பினராக வந்திருந்தார். பின்னர் காங்கிரசில் இணைந்தார். பெசன்ட் 1914 ல் லண்டனில் தன்னாட்சி சங்கம் ஒன்றை அமைத்திருந்தார். இறுதியில் 1916 செப்டம்பர் 15 அன்று ஒரு தன்னாட்சி சங்கத்தை நிறுவினார். பின்னர், சென்னை அருகே உள்ள அடையாறில் தனது தலைமையகத்தை வைத்திருந்தார். இந்த சங்கத்தின் இரு பகுதிகளும் ஒன்றுக்கொன்று ஆதரவளித்தன. எனவே தங்கள் பகுதிகளை தங்களுக்குள் பிரித்துக் கொண்டனர். திலகர் தன்னாட்சி சங்கம் தனது நடவடிக்கைகளை மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா, மத்தியப் பிரதேசம் மற்றும் பெரார் ஆகிய பிரதேசங்களில் கொண்டிருந்தது. அதேவேளையில் பெசன்ட்’ன் சங்கம் மற்ற பகுதிகளில் செயல்பட்டது.

திலகர் மற்றும் பெசன்ட் இந்தியா முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்து மக்கள் மத்தியில் உள்துறை ஆட்சி பற்றிய செய்தியை பரப்பினர். செய்தித்தாள்கள், மக்கள் திரள் கூட்டங்கள், துண்டுப் பிரசுரங்களை விநியோகித்தல் போன்ற வழிமுறைகளையும் அவர்கள் பயன்படுத்தினர். மக்களின் உணர்வுகளை தூண்டிவிட திலகர் இளமை இந்தியாவை பயன்படுத்தினார். இந்த சங்கத்தின் நோக்கங்கள் பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கும் வகையில் புதிய இந்தியாவும் பொது செழுமையும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த இயக்கம், தாராளவாத தலைவர்கள் மோதிலால் நேரு மற்றும் தேஜ் பகதூர் சாப்ரு ஆகியோரை ஈர்த்தது. எனவே, முதல் உலகப்போரின் போது தன்னாட்சி இயக்கம் ஒரு சக்திவாய்ந்த நிகழ்வாக மாறியது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிப் பகுதிக்குள் இந்தியா தன்னிறைவு பெற வேண்டும் என்று இந்த இயக்கம் கோரி வந்தது. எனினும், அது எப்போதும் அரசியலமைப்பு வரம்பிற்குள் இருந்தது.

இந்த இயக்கத்தை படை மூலம் ஒடுக்க அரசாங்கம் கடுமையான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்தது. புதிய இந்தியாவின் வெளியீட்டை நிறுத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் பெசன்ட், வீட்டு சிறையில் வைக்கப்பட்டார். பெசன்ட் மற்றும் திலகர் ஆகியோருக்கு பத்திரங்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட பத்திரங்கள் வழங்க மறுத்ததன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டபோது, இந்த இயக்கம் அகில இந்திய அளவில் தன்மையை பெற்றது. இந்த இயக்கம் மக்களிடையே தேசபக்தி, அச்சமின்மை, சுய மரியாதை மற்றும் தியாகம் என்ற உணர்வை வியாபித்தது. முடிவாக, 1917 ல் மோன்டேகுவின் பிரகடனத்தால் ஒரு படிப்படியான நிகழ்முறையின் மூலம் இந்தியாவுக்கான சுய அரசாங்கம் என்ற கருத்தை அது வெளிப்படுத்தியது. 1917 ல் அன்னிபெசண்ட் காங்கிரஸ் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ‘தன்னாட்சி அமைப்பு’ என்ற நோக்கத்தை காங்கிரஸ் ஏற்றுக்கொண்டது. இது இந்த இயக்கத்தின் மிகப் பெரிய வெற்றியாகும்.

எனினும், சில காலம் கழித்து இந்த இயக்கம் வலுவிழந்து, தன்னாட்சி அமைப்பு இயக்கம் திடீரென முடிவுக்கு வந்தது. இதற்கான சில காரணங்கள்: இந்திய அரசின் சட்டம், 1919 ஆம் ஆண்டின் நிறைவேற்றம் காங்கிரசில் சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரம் ஒரு சட்ட வழக்குக்காக திலகர் லண்டனுக்கு செல்லுதல் மற்றும் 1919-ல் சீர்திருத்த புதிய திட்டத்திற்கு பெசன்ட் ஒப்புதல் தெரிவித்தது. சுய ஆட்சி இயக்கம் அதன் குறிக்கோளை அடைய முடியாவிட்டாலும், யுத்தத்தின் போது இந்தியர்களிடையே எரியும் தேசியவாதத்தின் தீயை அது வைத்திருந்தது. இந்த காலகட்டத்தில்,

வங்காளப் பிரிவினை மற்றும்
தன்னாட்சி இயக்கம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

மக்களுக்கு எந்தவிதமான வழிகாட்டலும் வழங்குவதில் காங்கிரஸ் தவறிவிட்டது.

சுய ஆட்சி இயக்கத்தின் முக்கியத்துவம் குறித்து, S.R. மெஹ்ரோத்ரா கூறுகையில்: “தன்னாட்சி அமைப்பு இயக்க முறை இந்தியாவில் தேசிய இயக்கத்தில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. முதல் தடவையாக நாடு தழுவிய அளவில் ஒரு கிளர்ச்சியும், இந்தியாவின் பெரும்பகுதியை உள்ளடக்கிய அரசியல் குழுக்களின் பிணையமும் தூண்டிவிடப்பட்டுள்ளது. என்றார்.

தன்னாட்சி அமைப்பு இயக்க முறையின் நோக்கங்கள்:

1. தேசிய கல்வி, சமூக, அரசியல் சீர்திருத்தங்களுக்கு உழைப்பது.
2. மொழியியல் மாநிலங்கள் மற்றும் கல்வியின்மை ஆகியவற்றிற்கான கோரிக்கையுடன் ஸ்வராஜ் பற்றிய கேள்வியை திலகர் தொடர்புபடுத்தினார். பொது மக்களிடையே சாதி உணர்வை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும், தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு ஆதரவளிப்பதற்கும் அவர் சுய ஆட்சி விதிகளை பயன்படுத்தினார்.
3. ஆங்கிலேயப் பேரரசில் இந்தியாவுக்கான சுய அரசு.
4. திலகர் (ஏப்ரல்) மற்றும் அன்னிபெசண்ட் & எஸ். சுப்ரமணியம் ஐயர் ஆகியோர்களால் (செப்டம்பர்) 1916 ல் சுய ஆட்சி நிறுவப்பட்டது.
5. திலக் அமைப்பு மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா, மத்திய மாகாணங்கள் மற்றும் பெரார் மற்றும் அன்னி பெசண்ட் ஆகியோர்களின் அமைப்பு இந்தியாவின் மற்ற பகுதிகளிலும் பணி புரிந்தது.
6. அன்னிபெசண்ட் கீழ்க்கண்ட பத்திரிகைகளை அமைத்தார் — நியூ இந்தியா, காமன்வீல் மற்றும் யங் இந்தியா (1916)
7. திலக் மஹ்ரட்டா & கேசரி ஆகியவற்றை வெளியிட்டார்.
8. ஜம்னாதாஸ் துவாரகாதாஸ், சங்கர்லால் பேங்கர், இந்துலால் யாக்னிக், ஜார்ஜ் அருண் டேல், B.P. வாடிய அண்ட் L.P ராமசுவாமி ஐயர் ஆகியோர் அன்னி பெசன்டின் அமைப்பில் இருந்தனர்.
9. முன்மொழியப்பட்ட மோன்ட்.போர்டு சீர்திருத்தங்களை பெசன்ட் ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர், சுய ஆட்சி இயக்கம் வீழ்ச்சியடைந்தது, மற்றும் வாலன்டைன் சிரோல்ஸினுடைய இந்திய அமைதியின்மையின் அவதூறு வழக்கு மீது போராட பிரிட்டனுக்கு திலகர் சென்றார்.

முறைகள்

- பொதுக்கூட்டங்கள், செய்தித்தாள்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், சுவரொட்டிகள் போன்றவை மூலம் சுய ஆட்சிக்கு ஆதரவாக பொது மக்கள் கருத்தை உருவாக்கவும், கலந்துரையாடல்களும் ஏற்பாடு செய்தல்.
- நகரத்திற்கும் நாட்டிற்கும் இடையே நிறுவப்பட்டுள்ள நிரந்தர அமைப்புரீதியான இணைப்பிற்கு அழுத்தம் கொடுத்து, நாடு தீவிர தேசியவாதிகள் ஒரு தலைமுறையை தயார் செய்தது, லக்னோ (1916) இல் மிதமான-தீவிரவாத மறுநிகழ்வுகளை தூண்டியது.

முடிவுகள்

வங்காளப் பிரிவினை மற்றும்
தன்னாட்சி இயக்கம்

- (a) இது ஐ.என்.சி.வின் மிதவாதிகளை மதிப்பிழக்க செய்தது மற்றும் 1916 இல் நவ-தேசியவாதிகளை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கான நிபந்தனையை உருவாக்கியது.
- (b) இந்த இயக்கம் சுயராஜ்யத்தை அடைவதற்கான தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது.
- (c) கல்வித் திட்டம்
- (d) மான்டாவில் 1917-அறிவிப்பு ஒரு மாபெரும் அரசியல் சாதனை

குறிப்புகள்

லக்னோவில் ஒற்றுமை

அவர்களிடையே ஒற்றுமையானது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதன் காரணத்தை நன்கு உணர்ந்ததோடு, அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஒரு ஒற்றுமையான முன்னணியை அமைக்க வேண்டும் என்பதையும் தேசியவாதிகள் விரைவிலேயே உணர்ந்தனர். நாட்டில் வளர்ந்து வரும் தேசியவாத உணர்வும், தேசிய ஒற்றுமையின் உந்துமாலும், 1916 ல் நடைபெற்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் லக்னோ அமர்வின் போது வரலாற்று வளர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தியது. மிக முக்கியமாக காங்கிரஸின் இரு பிரிவினரும் மீண்டும் ஒற்றுமையாக இருந்தனர். பழைய சர்ச்சைகள் இனி பொருத்தமானவை அல்ல, ஏனென்றால் காங்கிரஸின் பிளவு அரசியல் செயலற்ற தன்மையை தோற்றுவித்ததாக பெரும்பாலான தலைவர்கள் உணர்ந்தனர். 1914 ம் ஆண்டு சிறையில் இருந்து விடுதலை செய்யப்பட்ட திலகர், உடனடியாக அந்த சூழ்நிலையில் மாற்றத்தை உணர்ந்து, காங்கிரஸின் இரு நீரோட்டங்களை ஒருங்கிணைக்க முயன்றார். மிதவாத தேசியவாதிகளை சமாதானப்படுத்தும் வகையில் அவர் கூறியது:

ஐரிஷ் தன்னாட்சி அமைப்பினர் அனைவரும் அயர்லாந்தில் செய்து கொண்டிருப்பதை போல் நாம் இந்தியாவில் செய்ய விழைகிறோம். இது நிர்வாக அமைப்பு முறையை சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமே தவிர அரசாங்கத்தை வீழ்த்துவதற்கு அல்ல என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் இழைக்கப்பட்ட வன்முறைச் செயல்கள் அருவருப்பானவை என்று கூறுவதில் எனக்கு எந்தத் தயக்கமும் இல்லை. ஆனால், என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், துரதிர்ஷ்டவசமாக, ஒரு பெரிய அளவிற்கு, நமது அரசியல் முன்னேற்றத்தின் வேகம் குறைந்துவிட்டது.

அதன்பிறகு, எழுச்சியுற்ற தேசியவாதம், பழைய தலைவர்களான லோகமான்ய திலகர் மற்றும் இதர போர்க்குண தேசியவாதிகளை மீண்டும் காங்கிரஸுக்கு வரவேற்க முயன்றது. 1907 முதல் லக்னோ காங்கிரஸ் தான் முதல் ஐக்கிய காங்கிரஸ் ஆகும். மேலும் இது அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்களை மீது சுயமாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்கக் கேட்டுள்ளது. லக்னோவில் காங்கிரஸ் மற்றும் அகில இந்திய முஸ்லீம் லீக் ஆகியோர் தங்களது பழைய வேறுபாடுகளை அனைத்தையும் புதைத்து, ஒன்றுபட்ட அரசியல் கோரிக்கைகளை அரசுக்கு முன் வைத்தனர்.

போரும், இரு தன்னாட்சி அமைப்பு முறைகளும், காங்கிரஸின் பண்பை மாற்றி, நாட்டில் ஒரு புதிய உணர்வை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தன.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 175

குறிப்புகள்

அதேபோல் முஸ்லிம் லீக்கும் படிப்படியான மாறுதல்களை பெற்று வந்தது. படித்த முஸ்லிம்களின் இளைய பிரிவினர் தேசியவாத அரசியலின் வெளிப்படையான வடிவத்தை எடுத்ததாக ஏற்கனவே நாம் கவனித்திருக்கிறோம். யுத்தக் காலமானது அந்த திசையில் மேலும் அபிவிருத்திகளை கண்டது. இதன் விளைவாக, 1914 இல், அப்துல் கலாம் ஆசாத்தின் அல் ஹிலால் மற்றும் மௌலான முஹமது அலியின் காம்ரேட் பத்திரிக்கைகளுக்கு எதிராக தண்டனை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. அலி சகோதரர்களையும் (முகமது அலி மற்றும் சௌகத் அலி), ஹஸ்ரத் மொஹானி மற்றும் அப்துல் கலாம் ஆசாத் ஆகியோரிடமும் அரசாங்கம் தலையிட்டது. பகுதியாக இருந்தாலும், சங்கம் அதன் இளைய உறுப்பினர்களின் அரசியல் போர்க்குணத்தை பிரதிபலிக்கின்றது. அது, அலிகார் சிந்தனைக் பள்ளியின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அரசியல் கண்ணோட்டத்தையும், பொதுக் காங்கிரஸின் கொள்கைகளுக்கு நெருக்கமாகவும் மாறத் தொடங்கியது.

காங்கிரஸ் மற்றும் சங்க அமைப்புகள் ஆகியவற்றின் குறிக்கோள்களில் பெருகிவரும் இந்த ஒற்றுமை, லக்னோ உடன்படிக்கை என்று பிரபலமாக அறியப்பட்ட காங்கிரஸ் – சங்க அமைப்பு உடன்படிக்கை கையெழுத்திடுவதில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. லோகமான்ய திலகர், முகம்மது அலி ஜின்னா ஆகியோர் இணைந்து இருவரையும் அழைத்து வருவதில் முக்கிய பங்காற்றினர். இந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமையின் மூலமே இந்தியா சுய அரசாங்கத்தை வெல்ல முடியும் என அவர்கள் நம்பினார்கள். அப்போது திலகர் கூறியது:

அதாவது என்னவென்றால், கனவான்களே, இந்துக்களாகிய நாம் நம் முகமதியர் சகோதரர்களுக்குக் அதிக அளவில் அளித்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தியா முழுவதும் உள்ள இந்து சமூகத்தினரின் உணர்வை நான் பிரதிபலிக்கிறேன் என்று நான் கூறும் போது, அதை நாம் மிகவும் அதிகமாக விட்டுக் கொடுக்கவில்லை என்று நம்புகிறேன். முகமதியப் சமூகத்திற்கு மட்டும் சுய அரசின் உரிமைகள் வழங்கப்பட்டால் அதை பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை என்பதாகும்.

அவர்கள் இந்து மக்களின் தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் அடித்தட்டு மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டாலும் நான் கவலைப்படவில்லை. நாம் ஒரு மூன்றாம் தரப்பினருக்கு எதிராகப் போராட வேண்டிய போது, அனைத்து விதமான விஷயங்களையும் கருத்தில் கொண்டு, நாம் இந்த மேடையில், இனத்துவத்தில் ஒன்றுபட்டு, மதத்தில் ஒன்றுபட்டு, வெவ்வேறு அரசியல் வண்ணங்களைப் கொண்டிருந்தாலும் இதை பொறுத்தவரை ஒன்றாக நின்று செயல்பட வேண்டும்.

இரு அமைப்புகளும் தங்கள் அமர்வுகளில் இதே தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியது. தனித்தனியான தொகுதிகளின் அடிப்படையில் அரசியல் சீர்திருத்தங்களின் ஒரு கூட்டுத் திட்டத்தையும் அவர்கள் முன்வைத்தனர். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்தியாவில் சுயநிர்ணய உரிமைகளை விரைவில் வழங்க வேண்டும் என்று பிரகடனப்படுத்த வேண்டும் என்று கோரியது.

இந்து-முஸ்லிம் ஒற்றுமைக் களத்தில், லக்னோ உடன்படிக்கை ஒரு முக்கியமான அடியை முன்வைத்துள்ளது. துரதிருஷ்டவசமாக, இது இந்து மற்றும் முஸ்லிம் வெகுஜனங்களை உள்ளடக்கியதாக இல்லை, தனித் தொகுதிகள் என்ற தீய கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டது. கல்வியறிவு பெற்ற இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் ஒரு தனித்துவமான அரசியல் கூறுகளைக் கொண்டு

வர வேண்டும் என்பது இதன் பொருள். ஆனால் அவர்களுடைய அரசியல் கண்ணோட்டத்திற்கு மதச்சார்பின்மை என்ற விமர்சன ரீதியான பிரச்சினையை அது கொண்டிருக்கவில்லை. அரசியலில் அவர்கள் இந்துக்கள் அல்லது முஸ்லீம்கள் என்ற வகையில் தனித்துவமான நலன்கள் இல்லை என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எனவே, லக்னோ உடன்படிக்கை இந்திய அரசியலில் வகுப்புவாதம் மீண்டும் எழுச்சி பெற வாய்ப்பு உள்ளது.

இருந்தபோதிலும், லக்னோவில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளின் உடனடி விளைவு அற்புதமாக இருந்தது. மிதவாத, போர்க்குண தேசியவாதிகளுக்கும், இந்திய தேசிய காங்கிரஸுக்கும், முஸ்லீம் சங்கங்களுக்கும் இடையே இருந்த ஒற்றுமை, நாட்டில் பெரும் அரசியல் உற்சாகத்தை உருவாக்கியது. ஆங்கிலேய அரசும் கூட தேசியவாதிகளை திருப்திப்படுத்த வேண்டியது அவசியம் என்று கண்டது. அதுவரை தேசியவாத கிளர்ச்சியைத் தடுக்க அடக்குமுறையைப் பெரிதும் அது நம்பியிருந்தது.

இதற்கு முன்னர், தீவிர தேசியவாதிகளும், புரட்சியாளர்களும் இந்திய சட்டம் மற்றும் இது போன்ற ஒழுங்குமுறைகளுக்கு உட்பட்டு, சிறையிலடைக்கப்பட்டனர். தேசிய அபிப்பிராயத்தை திருப்திப்படுத்துவதற்கான தேவைப்பாட்டை அரசாங்கம் இப்போது உணர்ந்து, ஆகஸ்ட் 20, 1917 அன்று இந்தியாவில் அதன் கொள்கை 'தன்னாட்சி நிறுவனங்களின் படிப்படியான வளர்ச்சி, பொறுப்பான அரசாங்கத்தின் முற்போக்கான ஈடேற்றத்தை கருத்திற்கொண்டு ஆங்கிலேய சாம்ராஜ்யத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இந்தியா விளங்குகிறது' என அறிவித்தது.

ஜூலை 1918ல் மொர்தக் செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தங்கள் அறிவிக்கப்பட்டன. எனினும் இந்திய தேசியவாதத்தை சாந்தப்படுத்த முடியவில்லை. உண்மையில், இதன் மூலம் இந்திய தேசிய இயக்கம் அதன் முன்றாவது மற்றும் கடைசி கட்டம், அதாவது வெகுஜனப் போராட்டத்தின் கட்டம் அல்லது காந்திய யுகத்திற்கு விரைவில் நுழைய முடிந்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

4. தன்னாட்சி அமைப்பின் இரு நோக்கங்களை பட்டியலிடுக.
5. 1907 முதல் காங்கிரஸின் எந்த அமர்வு, முதன்முதலாக ஐக்கியப்பட்ட காங்கிரஸாக கருதப்பட்டது?

8.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. வங்கப் பிரிவினை முடிவு, அக்டோபர் 16, 1905 அன்று பிரபு கர்சன் அலுவல்களின் (1899–1905) தலைமையில் அறிவிக்கப்பட்டது.
2. பிரிவினை எதிர்ப்பு போராட்டத்துடன் பிணைந்திருந்த சுதேசி இயக்கத்தை முஸ்லீம் அறிவாளிகள் விரும்பவில்லை. அதற்கு மத ரீதியான தொனியும் சேர்க்கப்பட்டது.
3. வங்காளப் பிரிவினை ரத்து ஏற்பட்ட பிறகு வங்காளத்தின் முதல் ஆளுநராக கார்மைக்கேல் பிரபு நியமிக்கப்பட்டார்.

வங்காளப் பிரிவினை மற்றும் தன்னாட்சி இயக்கம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

4. தன்னாட்சி அமைப்புகளின் நோக்கங்களாவன:

- தேசிய கல்வி, சமூக, அரசியல் சீர்திருத்தங்களுக்கு உழைக்க வேண்டும்.
- மொழியியல் மாநிலங்கள் மற்றும் கல்வியின்மை ஆகியவற்றிற்கான கோரிக்கையுடன் ஸ்வராஜ் பற்றிய கேள்வியை திலகர் தொடர்புபடுத்தினார். பொது மக்களிடையே சாதி உணர்வை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும், தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு ஆதரவளிப்பதற்கும் அவர் தன்னாட்சி விதிகளை பயன்படுத்தினார்.

5. லக்னோ காங்கிரஸ் 1907 முதல் ஐக்கிய காங்கிரஸ் ஆகும்.

8.5 சுருக்கம்

- 1905 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 16 ஆம் தேதி, வங்காளப் பிரிவினை அமுல்படுத்துவதற்கான முடிவு ராஜ் பிரதிநிதியான லார்ஜ் கர்சோன் (1899–1905) னின் அதிகாரத்தின் கீழ் அறிவிக்கப்பட்டது. நவீன வங்காள வரலாற்றில் இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வாக பதிவு செய்யப்பட்டது.
- ஒரு மாகாணத்தின் நிர்வாக அமைப்பில் போதுமான ஊழியர்கள் இல்லாததால் இது வர்த்தகம், வணிகம் மற்றும் கல்வியை கணிசமாக பாதித்தது. குறிப்பாக, கிழக்கு வங்காள மாகாணங்களில் உள்ள ஆறுகள் மற்றும் நீரோடைகள் வெட்டப்பட்டதால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டனர். திறமையற்ற நிர்வாகம் கிட்டத்தட்ட ஒரு நூற்றாண்டுக்கு தேவைபடும் நீர்வழித் தடங்களை ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கடற்கொள்ளையர்களுக்கு வழிவகுத்தது.
- 1903 ல் வங்காளப் பிரிவினைக்கான முதல் முன்மொழிவு, முக்கியமாக திறனற்ற நிர்வாகத்தின் அடிப்படையாக கருதப்பட்டது.
- இந்த முன்மொழியில் உள்ளடங்குபவை :
 - o சட்டமேலவையில் ஒரு துணைநிலை ஆளுநரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஒரு தன்னாட்சி புதிய மாகாணம் உருவாக்குதல்
 - o ஒரு சுய ஆட்சி வருவாய் அதிகாரம்
 - o ஒரு திறமையான நிர்வாகத்தை செல்லுபடியாக்கும் ஒரு பெரிய நிலப்பரப்பை மாற்றுதல்
- ஆரம்பத்தில் இருந்தே இந்த பிரிவினையை சில முக்கிய நிர்வாகிகள், இந்திய, வங்காள பத்திரிகைகள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் பத்திரிகையும் ஆங்கிலோ-இந்திய பத்திரிகைகளும் கடுமையாக எதிர்த்தனர். இந்த பிரிவினை மேற்கு வங்கத்தில் வன்முறைத் போராட்டங்களை ஏற்படுத்தியது. இது இந்திய தேசியவாதத்தை மேலும் தூண்டியது.
- இந்த பிரிவினை இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் அரசாங்கத்தில் 'பிரித்தானும்' கொள்கையாக காணப்பட்டது.
- வங்காளத்திலுள்ள பள்ளி அல்லது கல்லூரி மாணவர்கள் ஸ்வதேஷி மற்றும் புறக்கணிப்பு இயக்கங்களின் பிரச்சாரங்களில் தீவிரமாக பங்கெடுத்துக் கொண்டனர்.

- தொடக்கத்தில் பிரிவினை எதிர்ப்பு இயக்கம் சட்டபூர்வமானது, அஹிம்சை என்று இருந்தது. ஆனால் விரும்பிய முடிவுகளை எட்டுவதில் தோல்வியுற்றபோது அந்த இயக்கம் மேலும் போர்க்குணம் மிக்க தலைவர்களின் பங்கேற்பை ஈர்த்துள்ளது.
- 1903 ல் பிரிவினைக்கான முன்மொழி முதன் முதலாக வெளியிடப்பட்ட போது, அதனை இஸ்லாமியர்கள் கடுமையாக எதிர்த்தனர். வாராந்திர செய்தித்தாளான மோஸ்லேம் கிரானிக்கல், அரசியல் அமைப்பு, மத்திய தேசிய முஹம்மடன் சங்கம் கிழக்கு வங்காளத்தில் உள்ள பலியாதி நிலத்தின் ஜமீன்தார், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வங்காளத்தின் சமூகப் பணியாளர் மற்றும் அரசியல் ஆளுமை கொண்ட சௌதுரி கசிமுதின் அகமது சித்திக் ஆகியோரால் இது கண்டிக்கப்பட்டது.
- பெரும்பாலான இஸ்லாமியர்கள் பிரிவினைக்கு ஆதரவாக இருந்தனர். 1906 ஆம் ஆண்டில் வங்காளப் பிரிவினைக்கு ஏற்ப உருவாக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகள், இந்த பிரிவிற்கு ஆதரவளித்த அனைத்து இந்திய இஸ்லாமிய கழக நிறுவத்திற்கு வழிவகுத்தது.
- ஐசக் பட் தலைமையின் கீழ் ஐரிஷ் தன்னாட்சி இயக்கம் தோன்றியதால் தீவிரவாதிகள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினர். B.G திலகர் தனது சிறைத் தண்டனையை முடித்த பிறகு 1914 ல் தீவிர அரசியலுக்கு திரும்பினார். இந்தியாவின் ‘தன்னாட்சி’ இல் கோரிய பிரச்சினை தொடர்பாக காங்கிரசோடு இணைந்து கொள்ள அவர் முயன்றார்.
- ‘அனைத்து அரசியலமைப்பு வழிமுறைகளும் பிரிட்டிஷ் பேரரசுக்குள் தன்னாட்சி அல்லது சொந்த அரசாங்கத்தை அடைய வேண்டும்’ என்பதற்கும், அதே போல் நாட்டில் உள்ள மக்களின் கருத்துக்களை கல்வியூட்டவும் ஒழுங்கமைப்பது ஆகியவை தன்னாட்சி கழகத்திற்கு முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது.
- பெசன்ட் 1914 இல் லண்டனில் ஒரு தன்னாட்சி கழகம் ஒன்றை நிறுவினார், இறுதியில் செப்டம்பர் 15, 1916 அன்று தன்னாட்சி கழகம் ஒன்று அவரால் நிறுவப்பட்டது.
- திலகர், பெசன்ட் இந்தியா முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு மக்கள் மத்தியில் தன்னாட்சி பற்றிய செய்தியை பரப்பினர்.
- அவர்கள் மத்தியில் உள்ள வேறுபாடு அவற்றின் காரணத்தை பாதிக்கும் என்று தேசியவாதிகள் உணர்ந்ததோடு அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஒரு ஒற்றுமையான முன்னணியை அமைக்க வேண்டும் என்பதையும் தேசியவாதிகள் விரைவிலேயே உணர்ந்தனர்.
- மிக முக்கியமாக, காங்கிரஸின் இரண்டு பிரிவுகளும் மீண்டும் இணைந்தன. பெரும்பாலான காங்கிரஸ் தலைவர்கள் காங்கிரஸின் பிளவு அரசியல் செயலற்ற தன்மையைப் பெற்றதால், பழைய சர்ச்சைகள் இனியும் பொருந்தக் கூடியதாக இருக்காது என்பதை உணர்ந்தனர்.
- மேலும், எழுச்சியுற்ற தேசியவாதம், பழைய தலைவர்களை லோகமான்ய திலகர் மற்றும் இதர போர்க்குண தேசியவாதிகளை மீண்டும் காங்கிரஸுக்கு வருவதற்கு காட்டாயப்படுத்தியது.

வங்காளப் பிரிவினை மற்றும்
தன்னாட்சி இயக்கம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- போர் மற்றும் இரு தன்னாட்சி கழகங்களும், காங்கிரஸின் பண்பை மாற்றிய நாட்டில் ஒரு புதிய உணர்வை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தன.
- காங்கிரஸ் மற்றும் கழகம் ஆகியவற்றின் குறிக்கோள்களில் பெருகிவரும் இந்த ஒற்றுமை, லக்னோ உடன்படிக்கை என்று பிரபலமாக அழைக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் கழக ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடுவதில் உயர் நிலையை அடைந்தது. லக்னோவில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளின் உடனடி விளைவு அற்புதமானதாக இருந்தது. மிதவாத, போர்க்குண தேசியவாதிகளுக்கும், இந்திய தேசிய காங்கிரஸுக்கும், முஸ்லிம் லீக்கும் இடையே இருந்த ஒற்றுமை, நாட்டில் பெரும் அரசியல் உற்சாகத்தை உருவாக்கியது.

8.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- வகுப்புவாதம்: அது பரந்த சமூகத்தை விட ஒரு சொந்த இனக்குழுவுக்குக் கடமைப்பட்டு இருக்கவேண்டும் என்பதாகும்.
- நுண்ணறிவுள்ளோர்: இது ஒரு குழுவாக அறிஞர்கள் அல்லது உயர் கல்வி பெற்ற மக்களைக் குறிக்கிறது, குறிப்பாக கலாச்சாரம் மற்றும் அரசியல் செல்வாக்கைக் கொண்டிருப்பதாக கருதப்படுகிறது.
- கொடியது: இது வெளிப்படையான தீமை அல்லது சமயத்தில் ஈடுபாடு அற்றவர் என்பதாகும்.

8.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. வங்காளப் பிரிவினைக்கு காரணமான காரணிகள் யாவை?
2. வங்காளம் எவ்வாறு பிரிந்தது?
3. 1916-ல் லக்னோ உடன்படிக்கையின் அம்சங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
4. தன்னாட்சி இயக்கம் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. இந்தியாவில் தன்னாட்சி கழகத்தின் முக்கிய குறிக்கோள்கள் என்ன? இந்திய சுதந்திரத்தின் காரணமாக அதன் முக்கியத்துவத்தை மதிப்பிடுக.
2. இந்திய தேசியவாதத்தைத் தொடங்குவதில் வங்காளத்தின் கஷ்டங்கள் முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தன என்பதை விளக்குக.
3. வங்காளப் பிரிவினையில் இஸ்லாமியர்களின் எதிர்வினை மற்றும் அதன் பங்கை பற்றியும் விவாதிக்கவும்.

8.8 மேலும் படிக்க

சாண்ட், தாரா. 2005. இந்தியாவில் சுதந்திர இயக்கத்தின் வரலாறு. புது தில்லி: ஆசியா பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.

சந்திரா, பிபான். 1999. சுதந்திர போராட்டம். புது தில்லி: நேஷனல் புக் டிரஸ்ட்.

சந்திரா, பிபான். 1989. சுதந்திர இந்தியாவின் போராட்டத்தில் பொருளாதார தேசியவாதத்தின் எழுச்சி மற்றும் வளர்ச்சி. புது தில்லி: பெங்குயின் புத்தகங்கள்.

சௌத்ரி, S.H. 1999. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது சிவில் குழப்பங்கள் (1765–1857). கல்கத்தா: வேரல்ட் பிரஸ் லிமிடெட்.

தேசாய், A.R. 2008. இந்திய தேசியவாதத்தின் சமூக பின்னணி. மும்பை: பிரபல பிரகாசன்.

சந்திரா, பிபின். 2009. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்ஸ்வான்.

வங்காளப் பிரிவினை மற்றும்
தன்னாட்சி இயக்கம்

குறிப்புகள்

அலகு 9 சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பிரபல ஆளுமைகள்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 9.0 முன்னுரை
- 9.1 நோக்கங்கள்
- 9.2 திலகர், கோகலே, லாலா லஜபதி ராய் மற்றும் V. O. சிதம்பரம்
- 9.3 முதல் உலகப் போரின் தாக்கம்
- 9.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 9.5 சுருக்கம்
- 9.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 9.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 9.8 மேலும் படிக்க

9.0 முன்னுரை

முந்தைய அலகில், நாம் 1905 ல் வங்காளப் பிரிவினை பற்றியும், அதே போல் முகப்பு விதி இயக்கம் பற்றியும் அறிந்தோம். இந்த அலகில் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தின் ஆரம்ப கட்டத்தின் சில புகழ்பெற்ற ஆளுமைகளான பால கங்காதர திலகர், லாலா லஜபதி ராய், கோபால கிருஷ்ண கோகலே மற்றும் V. O. சிதம்பரப்பிள்ளை ஆகியோரை பற்றி விவாதிப்போம்.

9.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- திலகர், ராய், கோகலே மற்றும் பிள்ளை ஆகியோரின் ஆளுமைகளைப் பற்றி விவாதிக்க முடியும்.
- முதலாம் உலகப்போர் வெடித்ததையும், இந்திய அரசியலில் அதன் விளைவுகள் பற்றியும் ஆராய முடியும்.
- இந்திய அரசின் சட்டம், 1919 இன் அம்சங்கள் மற்றும் முக்கியத்துவத்தை விவரிக்க முடியும்.

9.2 திலகர், கோகலே, லாலா லஜபதி ராய் மற்றும் V. O. சிதம்பரம்

நாம் பால கங்காதர திலகர் பற்றி விவாதிப்பதன் மூலம் தொடங்குவோம்

பால கங்காதர திலகர்

பால கங்காதர திலகர், இந்தியாவில் போர்க்குணமிக்க தேசியவாதத்தின் உண்மையான அமைப்பாளராக கருதப்படுகிறார். பூனாவை சேர்ந்த ஒரு சித்ரவன் பிராமணரான இவர், காங்கிரஸில் உள்ள மிதவாதிகளை தனது

தனித்துவமான பாணியில் – ‘நாம் ஒரு தவளை போன்ற ஆண்டு ஒரு முறை குரோக் என்றால், எங்கள் தொழிற்கட்சியின் எந்த வெற்றி அடைய மாட்டோம் என்று விமர்சித்தார்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பிரபல ஆளுமைகள்

நிர்வாகத்தில் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு பதிலாக இந்தியா- ‘ஸ்வராஜ்’ அல்லது சுய அரசாங்கத்தின் அரசியல் நோக்கத்தை அவர் விரைவாக அமைத்துக் கொண்டார். ‘ஸ்வராஜ்’ எனது பிறப்பு உரிமை, அதை நான் பெற்றிருக்க வேண்டும்’ என்று அறிவித்த போது அவர் அதிக நம்பிக்கையையும் திறனையும் காட்டினார். இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை அவர் பலமாக ஆதரித்துப் பேசுகையில், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் துரோக குற்றச்சாட்டின் பேரில் சிறையிலடைக்கப்பட்டார். ஆறு ஆண்டு காலத்திற்கு 1903 ல் பர்மாவில் உள்ள சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார். பர்மாவில் இருந்து திரும்பி வந்த பிறகு அகில இந்திய முகப்பு விதி கழகத்தை நிறுவினார்.

திலகர் பல விதங்களில் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தில் முன்னோடியாக இருந்தார்.

- (i) 1894 முதல் கணேஷ் திருவிழா போன்ற மதச் அடையாளங்கள் மற்றும் விழாக்கள் மக்களை ஒன்றுதிரட்ட பயன்படுகிறது.
- (ii) 1896 முதல், இளைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் சிவாஜி விழா மூலம் தேசப்பற்று மற்றும் வரலாற்று வழிபாட்டு முறைகளை பயன்படுத்தியது.
- (iii) 1896–97 ல், மகாராஷ்டிராவில் கடும் பஞ்சத்தின் போது, வருவாய் துறை பிரச்சாரம் துவங்கவில்லை. பஞ்சம் நிவாரணக் குறியீட்டில் சட்டத்தின் கீழ் அளிக்கப்பட்ட நிவாரண நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று அவர் கேட்டுக்கொண்டார். பின்னர், அவருடைய காகிதத்தின் மூலம், கேசரியில் உள்ள மக்கள் வரி செலுத்துவதை மறுக்கும்படி முறையிட்டார். ‘மரணத்தின் பிடியில் கூட நீங்கள் தைரியத்துடன் இருக்க முடியாது.’ என்று அவர் கோபத்துடன் எழுதினார்.
- (iv) 1896 ஆம் ஆண்டு பருத்தி பயிற்சியின் எதிர்விளையைப் பற்றி பாய்காட் இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது.

லாலா லஜபதி ராய்

சுதந்திர போராட்டத்தின் மற்றொரு முக்கிய முன்னணி தேசியவாத தலைவர்களில் ஒருவராக லாலா லஜபதி ராய் இருந்தார். பால கங்காதர திலகர், பிபின் சந்திரபால் ஆகியோருடன் லாலா ராஜபாட் ராய் இந்திய மூவர் கொண்ட கட்சியான ‘லால் பால் பால்’ வின் ஒரு அங்கமாக இருந்தார். பிரிட்டனிலிருந்து இந்தியா சுதந்திரம் பெற வேண்டும் என்ற அவரது தீவிர நாட்டுப்பற்று மற்றும் ஆற்றல் மிகுந்த வணிகத்தின் காரணமாக, அவருக்கு மோனிஸ்கர் ‘பஞ்சாப் கேசரி’ அல்லது ‘பஞ்சாப்பின் சிங்கம்’ என்று வழங்கப்பட்டது. அவரது சுதந்திர செயல்பாடுகளுடன், ராய் பங்களிப்பு மற்ற பகுதிகளில் குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது. அவர் பஞ்சாப் தேசிய வங்கி நிறுவத்தைத் தொடங்கி, கிறிஸ்தவத் தூதரகங்களை இந்தக் குழந்தைகளை பாதுகாப்பாக காவலில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்து ஆதரவற்ற நிவாரண இயக்கத்தையும் நிறுவினார்.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

சைமன் குழு என்றழைக்கப்படும் அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த ஆணையத்தின் அமைப்பை ஆங்கிலேயர்கள் அறிவித்த போது, ராய் உள்ளிட்ட பல தேசியவாதிகள் அதை கடுமையாக எதிர்த்தனர். விசாரணைக் கமிஷனுக்கு எதிராக கண்டனம் தெரிவித்த போது, ராய் போலீஸ் லதிச்சார்ஜ் மூலம் காயம் அடைந்து, பின்னர் அவரது காயங்களுக்கு உள்ளானார். அவர் மிகவும் காயமடைந்திருந்தாலும், இந்த போராட்டத்தில் தொடர்ந்து பேசிய ராய், 'இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் சவப்பெட்டியில் கடைசி நகங்கள் இருக்கும் என்று நான் அறிவிக்கிறேன்' என்று கூறினார். பகத்சிங் மற்றும் சந்திரசேகர் ஆசாத் போன்ற ஹிந்துஸ்தான் சோசலிச குடியரசுக் கட்சியின் இளம் தலைவர்கள், எதிர்ப்பின் போது லாயிஸ்டுன் ராயைத் தாக்கியதற்காக ஆங்கிலேய போலீஸ் அதிகாரியை பழிவாங்க வேண்டும் என்று கோரினர்.

கோபால கிருஷ்ண கோகலே

சுதந்திரப் போராட்டத்தின் ஆரம்ப காலங்களில் மிக முக்கியமான தலைவர்களில் ஒருவரான கோபால கிருஷ்ண கோகலே இந்திய தேசிய காங்கிரசின் மிதவாத பிரிவின் முக்கியத் தலைவர்களில் ஒருவராக இருந்தார். இந்தியர்களுக்கு அதிக உரிமை பெறுவதில் அவரது பங்களிப்பும் சேர்த்து. அவர் சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கான ஒரு முக்கிய தலைவராகவும் இருந்தார். கல்லூரி கல்வியைப் பெறுவதற்கு முதல் தலைமுறை இந்தியர்களில் ஒருவரான கோகலே இந்திய அறிவார்ந்த சமூகத்தில் பரவலாக மதிக்கப்பட்டார். அவரது சக நாட்டு மக்களிடையே தேசியவாத உணர்வுகளை தூண்டுவதற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இந்திய சமுதாயத்தின் சேவகர்களை நிறுவியவர் ஆவார். தனது அரசியல் வாழ்வின் போது, கோகலே, தற்போதுள்ள அரசாங்க நிறுவனங்கள் மற்றும் எந்திரங்களுடன் சேர்ந்து வேலை மற்றும் ஒத்துழைப்பின் மூலம் சீர்திருத்தங்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தார்.

வள்ளிநாயகம் லோகநாதன் சிதம்பரம் பிள்ளை

தமிழ் ஹெல்மெஸ்மன் என்று பிரபலமாக அறியப்படும் ஏழு சிதம்பரம் பிள்ளை தமிழ் நாட்டை சேர்ந்த பிரபல சுதந்திரப் போராளி ஆவார். சுதந்திர போராட்டத்தை நோக்கி மக்களை வழிநடத்த அனைத்து வளங்களையும் பயன்படுத்தி, ஒரு விதிவிலக்கான அமைப்பாளர் மற்றும் பால கங்காதர திலகர் மிகவும் பிரபலமான மாணவர்களில் ஒருவராக இருந்தார். தென்னிந்தியாவின் சுதேசி இயக்கத்தை ஒழுங்கமைப்பதில் அவர் முக்கிய பங்கை அளித்தார்.

1905 வங்காளப் பிரிவினைக்குப் பின்னர், இந்தியாவில் நடந்த கிளர்ச்சியின் போது, பிள்ளை அரசியலில் நுழைந்தார். திலகர், ராய் ஆகியோரின் கருத்துக்களுக்கு உடனே ஈர்க்கப்பட்டு சுதேசி இயக்கத்தில் ஆர்வத்துடன் பங்கேற்றார். 906-க்குள், சுதேசி நீராவி வழிசெலுத்தல் நிறுவனத்தின் (SSNCo) என்ற பெயரில் ஸ்வதேஷி வர்த்தகர் கப்பல் கட்டும் நிறுவனத்தை நிறுவ வேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்காக, துக்கோரின் மற்றும் திருநெல்வேலியிலும் உள்ள வணிகர்கள் மற்றும் தொழிலதிபர்களின் ஆதரவைப் பெற்றார் பிள்ளை. இந்த வழிவகையில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை பிரிட்டிஷ் காலனித்துவவாதிகளின் அதிர்ச்சி மற்றும் கோபத்திற்கு ஆழ்ந்த தேசியவாத அரசியலின் மையமாக மாற்றினார். அக்டோபர் 16, 1906 அன்று சுதேசி நீராவி வழிசெலுத்தல் நிறுவனத்தின் (SSNCo) முறையான பிறப்பு என்பது

பெரும்பாலும் VOC இன் தனிப்பட்ட சாதனையாக இருந்தது. இதற்கிடையில், VOC ஆனது திருநெல்வேலி, மதுரை மற்றும் தமிழ்நாட்டில் உள்ள மற்ற மையங்களில் ஸ்வதேசி கப்பல் நிறுவனம் ஒரு உறுதியான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்னணி வர்த்தக நபர்களைக் கொண்டுவந்தது. காந்திஜி சாம்பரன் சத்தியாக்கிரகத்திற்கு முன்பே, தமிழ்நாட்டில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் காரணத்தை VOC எடுத்துக் கொண்டது, இதனால் அவர் மகாத்மா காந்திக்கு முன்னோடியாக கருதப்படுகிறார்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பிரபல ஆளுமைகள்

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. இந்தியாவில் போர்க்குணமிக்க தேசியவாதத்தின் உண்மையான நிறுவனர் என்று யாரை கருத முடியும்?
2. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் மிதவாத பிரிவின் முக்கியத் தலைவர்களில் ஒருவர் யார்?

9.3 முதல் உலகப் போரின் தாக்கம்

பிரான்ஸ், கிரேட் பிரிட்டன், ரஷ்யா மற்றும் ஜப்பான் ஒரு புறம் இருந்தன ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி மற்றும் டர்கி ஆகியவை எதிர்த்தரப்புக் கட்சியாக இருந்தன. பின்னர், இத்தாலியும் முன்னாள் குழுவில் இணைந்தது. மூன்றாம் உலக நாடுகளில், இந்தப் போர் மக்களிடையே தேசியம் என்ற உணர்வை விழிப்படையச் செய்தது.

போர் தொடங்கியதும் கோகலே தலைமையிலான மிதவாத பிரிவின் கீழ் காங்கிரஸ் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. அதை கடமையாக கருதி ஆங்கிலேயர்களுக்கு உதவ முடிவு எடுத்தது காங்கிரஸ். இந்தியாவின் உதவியை பெற்றபின் பிரிட்டிஷார் நன்றியுடையவர்களாக உணருவார்கள், இந்தியாவில் சுய அரசாங்கத்தை அனுமதிப்பார்கள் என்று ஆங்கிலேயர்களின் சிந்தனைக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தது. ஆனால், அந்த நேரத்தில் இந்தியக் கட்சித் தலைவர்கள் இந்தக் குழுக்களுக்கிடையிலான போர் என்பது அடிப்படையில் தங்கள் காலனிகளை பாதுகாப்பது என்பதை உணர முடியவில்லை. இருப்பினும், பால கங்காதர திலகர் சிறையிலிருந்து திரும்பி வந்த போது காங்கிரஸ் பிரிட்டிஷாருக்கு ஆதரவளிக்கவில்லை. தங்களின் உரிமைக்காக பிரிட்டானியர்களுக்கு முன் வாதாடுவது எந்த நோக்கத்திற்கு உதவாது என்று திலகர் கூறினார். சுதந்திரம் என்பது இந்தியர்களின் பிறப்பு உரிமை என்று அவர் நிலைநாட்டினார். எனவே, பின்னாளில் காந்தி வழிநடத்தி வந்த அரசு எதிர்ப்பு இயக்கத்திற்கான அடித்தளத்தை அவர் வைத்தார்.

இந்திய தலைவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்தியாவில் சுய அரசாங்கத்தை அதே போல் அழுத்தம் கொடுக்கவில்லை என்றால் அனுமதிக்காது என்று கருதினர். எனவே, ஒரு வெகுஜன இயக்கத்தைத் தொடங்குவதற்கான தேவையை அவர்கள் உணர்ந்தனர். மக்கள் இயக்கம் தொடங்குவது என்ற மக்களின் முடிவுக்குப் பின்னால் வேறு பல காரணங்களும் இருந்தன. போர்க் காலத்தில் மக்கள் மீது கடுமையான வரிகள் விதிக்கப்பட்டன. அத்தியாவசிய பொருட்களின் விலைகளும் அதிகரிக்கப்பட்டன. இதன்

குறிப்புகள்

விளைவாக, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு எதிராக இந்தக் காலகட்டம் உக்கிரமான போராட்டங்களை நடத்தியது.

1914 ஆம் ஆண்டில் முதல் உலகப் போர் வெடித்தபோது, இந்தியா மேலும் வளர்ந்து வரும் அரசியல் கொந்தளிப்பு நிலையை அடைந்தது. இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இனி ஒரு குழு அல்ல என்று அவை அரசியல் மாநாட்டில் விவாதிக்கப்பட்டன. மெதுவாக, அது பிரித்தானியர்களிடமிருந்து சுய ஆட்சி வேண்டும் என்று கோரியது. போர் நிறுத்தப்படுவதற்கு முன் ஜெர்மனியர்கள் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு உணர்வை தூண்டிவிட முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். பிரிட்டிஷார் இந்தியாவில் வெப்பத்தை எதிர்கொண்டால், போரில் வெற்றி பெறும் வாய்ப்பு கணிசமாக குறைந்துவிடும் என்று ஜெர்மனியர்கள் நம்பினர். வில்லியம் ஆர்ச்சர் இந்த தருணத்தை, 'பிரித்தானியா வேறு எங்கும் பிரச்சனையில் சிக்கினால், இந்தியா தன்னுடைய தற்போதைய மனோநிலையில், கிளர்ச்சி ஒரு பெரும் எழுச்சியாக வெடிக்கும்.' என்று எழுதினார்.

ஆனால் இந்த அச்சங்கள் ஆதாரமற்றவை ஆகும். 1914 ஆகஸ்ட் 4ம் தேதி போர் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட போது, பிரிட்டிஷாருக்குப் பின்னால் இந்தியா அணிவகுத்து, போரில் அதை ஆதரித்தது. இந்தியாவின் சுதந்திரம் ஆங்கிலேயர்களின் கையில் உள்ளது என்று அந்நாட்டின் செல்வாக்குள்ள பிரிவினர் நம்பினர். எனவே, அந்த நாடு, எந்த அளவுக்கு எந்த திறனுடன் இருந்தாலும், காலனியினருக்கு ஆதரவு தரவேண்டும். நாடு முழுவதிலும் இருந்து ஆங்கிலேயர்களுக்கு நிதி மற்றும் இராணுவ உதவி வழங்கப்பட்டது. பணக்கார மாநிலங்கள் பெருந்தொகையான பணத்தை வழங்கிவந்தன. பணக்கார மாநிலங்கள் பெருந்தொகையான பணத்தை வழங்கிவந்தன. பிரிட்டிஷார் கட்டுப்பாட்டிற்கு வெளியே உள்ள மாநிலங்கள் உதவத் தான் செய்கின்றன உதாரணமாக நேபாளத்திற்கு உதவுவதற்காக பிரிட்டனின் கட்டுப்பாட்டிற்கு வெளியே இருந்த நாடுகள், அதன் 100,000 குருக்கா படையினரை அனுப்பின. திபெத்தில் உள்ள தலாய் லாமா பிரிட்டனின் ஆதரவிற்காக அவரது 1000 படைகளை அளித்தார். கிளர்ச்சிபற்றிய ஆரம்ப அச்சங்கள் இருந்தபோதிலும், போரின் போது பிரிட்டிஷ் இராணுவம் பெரிய அளவிலான துருப்புக்களை கையாள முடிந்தது, அதன் பெரும்பாலான இராணுவ தளவாடங்களை இந்தியாவிலிருந்து எடுத்து வந்தது. ஏனெனில் மக்கள் ஆங்கிலேயர்களை ஆதரித்து நாட்டிற்குள் அமைதியின்மை என்ற அச்சத்தை கொண்டுவந்தனர். உண்மையில், இந்தியப் படைகள் போருக்கு முன்பும், மற்ற ஆட்சிப் படைகளின் படைகளுக்கு முன்பும் போர் செய்யத் தயாராக இருந்தன.

1914 குளிர் காலத்தில், இந்திய படைகள் மேற்கு முன்னணியில் வைக்கப்பட்டு, முதல் போரில் பங்கு பெற்றனர். 1915 இறுதிக்குள் படைகள் பல சேதங்களை அனுபவித்தன. இந்த நேரத்தில், சண்டைகள் மற்றும் உடல்நலமின்மை காரணமாக பெரும் அளவில் உயிரிழப்புக்கள் ஏற்பட்ட காரணத்தினால், முன்னணி கடமைகளில் இருந்து இந்தியத் துறையைத் திரும்பப் பெற முடிவு செய்யப்பட்டது.

ஒரு அரை மில்லியன் இந்தியர் பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக போராட முன்வந்த நிலையில், கிட்டத்தட்ட 800,000 இந்தியப் படைகள் போரில் நடந்த எல்லாப் போர்களில் பங்கேற்றன. இந்திய படைகள் காமலோபாலி மற்றும் வடக்கு, கிழக்கு ஆபிரிக்கா உட்பட பல

நாடுகளுக்கிடையே வீரத்துடன் போரிட்டனர். போரின் முடிவில் மொத்தம் 47,746 இந்திய படைகள் கொல்லப்பட்டனர் அல்லது காணாமல் போனதாக பதிவு செய்யப்பட்டனர், 65,000 பேர் காயமுற்றனர். இந்திய படையணிக்கு 12 விக்டோரியா சிலுவைகள் உட்பட 13,000 பதக்கங்கள் வழங்கப்பட்டன. அந்த அணி 'முதல் விக்டோரியா கிராஸ்' I குதாதத் கான் வென்றார். எல்லாப் போர்களையும் போலவே, இந்தப் போரின் செலவும் இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் மீது ஒரு பெரும் எண்ணிக்கையை எடுத்தது. அது திவால்தன்மையின் விளிம்பிற்கு தள்ளப்பட்டது. ஆனாலும் இந்தியர்களிடம் இருந்து ஆதரவைப் பெற்றதை பற்றி பிரிட்டிஷ் அமைப்பில் வியப்பு எழுந்தது. அந்த நேரத்தில் 'இந்திய பேரரசு தனது உற்சாகம் நிறைந்த உதவியின் முழுமையான, ஒருமித்த தன்மை மூலம் பிரிட்டிஷ் தேசத்தை ஆட்கொண்டுள்ளது' என்று டைம்ஸ் குறிப்பிட்டது.

மேலே குறிப்பிட்டபடி, இந்தியர்கள் சுதந்திரம் நோக்கிய ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நகர்வில் அல்லது குறைந்த பட்சம் சுய ஆளுகைக்குப் பதிலாக பிரிட்டிஷாரால் வெகுமதியளிக்கப்படும் என்று நம்புவதற்காக ஆதரவு வழங்கினர். பிரிட்டிஷ் இத்தகைய நோக்கங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது விரைவில் வெளிப்பட்டது. இதன் மூலம் இந்திய அரசியல் வர்க்கத்துக்கும் மக்களுக்கு இடையேயும் இருந்த மனநிலை வெகுவிரைவிலேயே பிரிட்டிஷாருக்கு விரோதமானதாக, புரட்சிகரமாக மாறியது. போர் இறுதிக் கட்டங்களில் இருந்த காலத்தில், மகாத்மா காந்தி, 'நீங்கள் முதலில் ஆள்சேர்க்கும் அலுவலகத்தை நாட வேண்டும் அனைத்தும் உங்களிடத்தில் சேர்க்கப்படும்' என்று கூறினார். இவ்வாறாக, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் போருக்குப் பிந்தைய ஆட்சி, காந்தி போன்ற இந்திய சுதந்திரத்துக்கு அந்நியப்பட்ட தலைவர்களுக்கான ஆதரவின்றி, தேசிய இயக்கத்திற்கு பெரும் ஊக்கத்தைக் கொடுத்தது. முதலாம் உலக யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர், இந்தியாவில் மொன்டேகு – கெல் மஸ்போர்ட் சீர்திருத்தங்களின் அடிப்படையில் உணர்வுகளை அமைதிப்படுத்தும் சில சீர்திருத்தங்களை பிரித்தானியர்கள் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். இதன் விளைவாக, இந்திய அரசின் சட்டம் இறுதியாக 1919 ஆம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

அதன் முக்கிய அம்சங்கள்:

- இரண்டு வீடுகள் கொண்ட இந்தியாவுக்கான தேசிய பாராளுமன்றத்தை அது அறிமுகப்படுத்தியது.
- சுமார் 5,000,000 உயர் வகுப்பைச் சேர்ந்த இந்தியர்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது (மொத்த மக்கள்தொகையில் மிகச் சிறிய சதவீதம்).
- மாகாண அரசாங்கங்களில் கல்வி, சுகாதாரம், பொதுப் பணிகளின் அமைச்சர்களாக உருவாவதற்கு இந்திய தேசிய மக்கள் உரிமை பெற்றனர்.
- இந்த சட்டம் 1929 ல் ஒரு விசாரணைக் குழு நடத்த வேண்டும் என்ற விதிமுறைகளை கொண்டிருந்தது. இதில் இந்தியா அதிக சலுகைகள், சீர்திருத்தங்களுக்கு தயாராக இருக்கிறதா என்பதை கண்டறிய வேண்டும்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பிரபல ஆளுமைகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இருந்தபோதிலும், ஆங்கிலேயர்கள் மத்திய அரசு இலாகாகளை இன்னமும் கட்டுப்படுத்தினர். மாகாண அரசாங்கங்களுக்குள் கூட வரி, சட்டம், ஒழுங்கு ஆகிய முக்கிய நிலைப்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தினார்கள். முதலாம் உலகப்போரின் போது வழங்கப்பட்ட ஆதரவின் காரணமாக இந்தியர்கள் பலர் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் கடுமையாக வீழ்த்தப்பட்டு விட்டனர் என்று கருதினர். ஆனால் அத்தகைய உணர்வுகள் விடப்பட்டாலும், இரண்டாம் உலகப்போரில் இந்தியா இன்னும் பெரும் பங்கு வகித்தது.

மத்திய அரசு, இந்தியர்களின் பங்களிப்பை அதிகரிக்க, 1919 என்ற மத்திய அரசின் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்திய அரசுச் செயலர், எட்வின் மாண்ட்லேக், ராஜபிரதிநிதி, பிரபு செம்ஸ்போர்டு ஆகியோரின் அறிக்கையில் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருந்த சீர்திருத்தங்கள் இந்த சட்டத்தில் அடங்கியிருந்தன. இச்சட்டத்தின் சில அம்சங்கள் வருமாறு:

- (i) முன்னுரை: இந்திய அரசு சட்டத்தின் முன்னுரை, இச்சட்டத்தின் அடித்தளங்களை உள்ளடக்கிய கோட்பாடுகள் மற்றும் கொள்கைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. இந்த முன்னுரை, பன்முகப்படுத்தப்பட்ட ஒற்றையாட்சி முறை என்று கூறியுள்ளது.

பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் கொள்கை:

- (a) இந்திய நிர்வாகத்தின் ஒவ்வொரு கிளையிலும் இந்தியர்களின் பெருகிவரும் சங்கத்தினை வழங்க வேண்டும்.

- (b) பிரிட்டிஷாரின் பொறுப்புள்ள அரசாங்கம் முற்போக்கு உணர்வு பெற வேண்டும் என்ற நோக்குடன் தன்னாட்சி நிறுவனங்களை உருவாக்குவதற்கு பேரரசின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இந்தியா விளங்குகிறது.

- (c) இந்த இலக்கை நோக்கிய படிப்படியான முன்னேற்றத்தைப் பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

- (ii) அரசின் பணிகளைப் பகிர்ந்தளித்தல்: அரசின் பணிகள் இரண்டு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டன: மத்திய பணிகளும், மாகாண பணிகளும். மாகாண பாடங்கள் 'மாற்றம்' மற்றும் 'ஒதுக்கப்பட்ட' பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. சட்டசபைக்கு பொறுப்பு வகிக்கும் அமைச்சர்கள், பணியிட மாற்றம் செய்யப்பட்ட பாடங்களில் ஆளுநர்களுக்கு உதவுவதாக முடிவு செய்யப்பட்டது. மறுபுறம் சட்டசபைக்கு பொறுப்பு இல்லாத மன்ற உறுப்பினர்கள், ஒதுக்கப்பட்ட பாடங்களில் ஆளுநர்களுக்கு அறிவுரை வழங்க வேண்டும். இவ்வாறாக, மாகாணங்களிலும் பொறுப்புடைமை மற்றும் பொறுப்பில்லாத அரசாங்கங்கள் என்ற இரட்டைத் தொகுப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

- (iii) பொது ஆளுநரின் அதிகாரங்கள்: மத்தியப் பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்த ஒரு உரிமையும், சட்டம் இயற்றவோ அல்லது நிராகரிக்கவோ மத்திய சட்டமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது. எனினும், சட்டசபைக்குள் நிறைவேற்றப்பட்ட எந்த ஒரு ரசீதின் மீதும் இறுதி முடிவு எடுக்கும் அதிகாரம், பொது ஆளுநரின் கையில் இருந்தது. நாட்டின் அமைதிக்கு ஆபத்தாக இருக்கலாம் என்று அவர் நம்பினால், அந்த ரசீது அல்லது ஒரு ரசீதின் ஒரு பகுதியையும் பரிசீலிப்பதை நிறுத்தும்

அதிகாரம் அவருக்கு இருந்தது. சில விவகாரங்கள் மீது விவாதம் அல்லது ஒத்திவைப்பு தீர்மானத்தை சட்ட மன்றத்தில் அனுமதிக்காத அதிகாரமும் அவருக்கு உண்டு.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பிரபல ஆளுமைகள்

எந்த ரசீதின் மீதும் தனது ஒப்பந்தத்தை முன் வைக்க பொது ஆளுநர் கூட அதிகாரம் வைத்திருந்தார். அவரது உடன்பாடு இல்லாமல் எந்த ரசீதும் ஒரு செயலாக ஆக முடியாது. மேலும், சட்ட சபை நிறைவேற்றவில்லை என்றாலும், நாட்டின் அமைதிக்கும், பாதுகாப்புக்கும் அவர் ஒரு சட்டம் இயற்ற வேண்டும் என்ற அதிகாரம் அவருக்கு இருந்தது.

குறிப்புகள்

- (iv) உறுப்பினர்களின் பிரிவு: இந்தச் சட்டத்தில், உறுப்பினர்கள் மூன்று பிரிவாக பிரிக்கப்பட்டனர்: தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, நியமன அலுவலர்கள் மற்றும் நியமன அதிகாரிகளல்லாத அலுவலர்கள் ஆகியோர் முறையே 70 சதவீதம், 10 சதவீதம் மற்றும் 20 சதவிகித உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.
- (v) வாக்கு தகுதிகள்: இச்சட்டத்தின்படி, வாக்களிக்கும் தகுதி வெவ்வேறு மாகாணங்களில் வேறுபட்டது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அதே மாகாணத்திற்குள்ளேயே, வாக்குப் பதிவின் தகுதிகள் அந்தப் பகுதியின் கிராமப்புறமாகவோ அல்லது நகர்ப்புறத்தில் இருக்கிறதா என்ற அடிப்படையில் வேறுபட்டவை. இதில், பொது மற்றும் சிறப்பு என இரண்டு வகை தொகுதிகள் இருந்தன. பொதுத் தொகுதியில் இந்துக்கள், முஸ்லீம்கள், கிறித்தவர்கள், ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள் மற்றும் சீக்கியர்கள் அடங்குவர். நில வைத்திருப்போர், பல்கலைக்கழகங்கள், வர்த்தக சபைகள் முதலியன சிறப்பு தொகுதிகளை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றன.
- (vi) இரண்டு வகையான சட்டமன்றம்: இச்சட்டத்தின்படி, மாநிலங்கள் குழு மற்றும் மத்திய சட்டமன்றக் குழு என இரண்டு வகையாக சட்டமன்றம் வகைப்படுத்தப்பட்டது. மாநிலங்கள் குழுவில் 60 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர் இதில் 33 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு 27 பேர் நியமிக்கப்பட்டனர். மத்திய சட்ட மன்றத்தில் 145 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர் இதில் 104 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு 41 பேர் நியமிக்கப்பட்டனர்.
- (vii) மாகாண சட்டசபைகளும் அதன் அதிகாரங்களும்: மாகாணச் சட்டமன்றங்களின் இடங்களின் எண்ணிக்கை மாகாணத்திலிருந்து மாகாணம் வரை வேறுபட்டது. மாகாண சட்டசபைகள் மாகாணப் பாடங்களின் கீழ் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள தலைப்புகளில் சட்டமாக்க அதிகாரம் கொண்டிருந்தன. ரசீதை பரிசீலிக்க வேண்டிய அதிகாரம் ஆளுநருக்கு இருந்தது. மாகாணத்தின் அமைதிக்கும், பாதுகாப்புக்கும் இந்த ரசீது ஆபத்தானது என்று அவர் கருதுமானால், மறு பரிசீலனைக்கு அந்த ரசீதை மீண்டும் அவையில் அனுப்பும் அதிகாரம் அவருக்கு இருந்தது. சில சந்தர்ப்பங்களில் அவரது கருத்துபடி, ரசீதை பொது-ஆளுநருக்கு அனுப்ப முடியும். மகுடம் சூட்டப் பட்ட கருத்தை எடுத்துக் கொண்டு, ரசீதை நிறைவேற்ற பொது-ஆளுநருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.
- (viii) பொது-ஆளுநரின் நிறைவேற்று சபை: இந்த குழு மத்திய சட்டமன்றத்தால் பொறுப்பேற்கவில்லை. மாறாக அரசுச் செயலாளருக்கு அது பொறுப்பாக

குறிப்புகள்

இருந்தது. பொது ஆளுநரின் நிர்வாகக் குழுவில் உறுப்பினர் சேர்க்கையில் எல்லை இல்லை. செயற்குழுவின் ஆறு உறுப்பினர்களில் மூன்று பேர் பொது ஆளுநர் அவர்கள் இந்தியர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்திய உயர்நீதி மன்றத்தில் வாதாடிய ஒரு வழக்குரைஞர் கூட சட்ட உறுப்பினராக ஆவதற்கு தகுதியுடையவர்.

(ix) இந்திய அரசுச் செயலாளரின் அதிகாரங்கள்: முன்னதாக இந்திய அரசின் செயலாளர், மத்திய, மாகாண நிர்வாகம் மீது அதிக அதிகாரம் வைத்திருந்தார். எனினும், இந்த சட்டத்திருத்தத்தின்படி அவரது அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டிருந்தன.

சட்டத்தின் முக்கியத்துவம்

இதற்கு முன்னர் இயற்றப்பட்ட வேறு எந்தச் சட்டத்தைவிட மிகவும் விரிவானவை என்பதால், 1919 என்ற சட்டத்தை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று காலத்தின் முக்கிய தலைவர்கள் பலரும் கவனித்தனர். இச்சட்டம் நேரடி தேர்தலை அறிமுகப்படுத்தி வாக்குரிமையை அதிகரித்தது. இந்த சட்டம் இயற்றப்பட்ட பின்னர், முதல் தடவையாக இந்திய அமைச்சர்கள், மாகாண நிர்வாக துறைகளில் சிலவற்றை உத்தியோகபூர்வ நியமனங்களாகக் கருதலாம் ஆனால், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெரும்பான்மையைக் கொண்ட தலைவர்களால் கையாள முடியும். இந்த அமைச்சர்கள் தான் மக்களுக்கு பொறுப்பு. அரசியலில் நேரடியான அனுபவத்தை மக்களிடம் எடுத்துச் செல்ல அது ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்தது.

எனினும், இச்சட்டம் சில பாராட்டத்தக்க அம்சங்களை கொண்டிருந்தாலும், பல வகைகளில் குறைபாடுடையது. டாக்டர் ஏ. கே. ஹீத் கூறுகையில், 'சட்டமன்றத்தின் நேரடி அதிகாரத்திலிருந்து முற்றிலும் சுதந்திரமாக நிர்வாகம் இருந்து வந்தது.'

இந்தியத் தலைவர்கள் கையாள வேண்டிய பாடங்கள் அரசியல் கண்ணோட்டத்திலிருந்து முக்கியமல்ல. இந்தச் சட்டத்திற்கு பிறகு வந்த அமைப்பு. நிர்வாகத் திறமையை மேம்படுத்தவில்லை.

தமது பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்கு போதியளவு அதிகாரம் தமக்கு இல்லை என அமைச்சர்கள் கருதினர். சர் கே. வி. ரெட்டி கூறுகையில், 'காடு இல்லாத வளர்ச்சி துறையில் அமைச்சராக இருந்தேன். விவசாய குறைப்பு நீர்பாசனத்துறையில் அமைச்சராக இருந்தேன்.' மிதவாதிகள் இச்சட்டத்திலிருந்து சுயஅரசை நோக்கிய முதல் நடவடிக்கையாக இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். இந்த சட்டத்தை தேசியவாத கட்சி ஏற்கவில்லை. அவர்கள் தேவைக்கு குறைந்து, ஏமாற்றமளிப்பதோடு திருப்தியற்ற நிலையில் இருந்தார்கள்.

முதலாம் உலகப் போர் வெடித்த போது, நாட்டில் பெரும் உற்சாகம் நிலவியது. இந்திய மக்கள் ஒவ்வொரு சாத்தியமான வழியிலும் அரசுக்கு சேவை செய்ய விருப்பம் கொண்டிருந்தனர். மார்னே வந்தபின் இந்தியாவிற்கு வெளியே இந்திய துருப்புக்களுக்கான தேவை அதிகரித்து வந்தது. அக்டோபர் 1914 ல் துருக்கி மத்திய வல்லரசுகளுடன் இணைந்த போது, இந்திய துருப்புக்கள் சூயஸ் கால்வாயைத் தாக்கிப் பதிலடி கொடுத்து துருக்கிய தாக்குதல் ஒன்றை நடத்தியது.

மாசிடோனியா மற்றும் ஜேர்மன் கிழக்கு ஆபிரிக்காவின் நீண்ட பிரச்சாரங்களின் மூலம் இந்தியப் படைகள் போரிட்டனர். அவர்கள் ஈராக் பிரச்சாரத்தில் ஒரு முக்கியமான பங்கை 1917 ல் பாக்தாத் கைப்பற்றுவதற்கு இட்டுச் சென்றனர். இதன் மூலம் அவர்கள் ஈராக்கின் தற்போதைய நிலையை கண்டறிய உதவினர். இவர்கள் 1917 ல் ஜெருசலேம் அழைத்துச் வந்த நேச நாட்டுப் படையில் இருந்தனர். இவையெல்லாம் இந்தியாவில் பெரும் முயற்சி மேற்கொண்டவை. நான்கு லட்சம் பேர் அல்லாத போராளிகளுடன் இணைந்து போரிடும் படைகளுக்கு எட்டு லட்சம் ஆண்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டனர். இதனால் இராணுவ எந்திரத்தில் பெரும் விரிவாக்கம் ஏற்பட்டது, வர்க்கங்கள் ஒரு பெரும் கலவையாக இருந்தன. சுற்றிலும் தன்னம்பிக்கையும் வலுவான உணர்வும் இருந்தது. இந்திய தன்னம்பிக்கையும், அவர்களின் முயற்சியின் பருமனும் அதிகரித்தது. அது இந்தியர்களையே நம்பியிருந்தது.

ஆட்சிப் பகுதியில் பிரிட்டிஷ் அரசு அதிகாரிகள் யுத்தத்தின் போது படைகளுக்கு சேவை செய்ய அனுமதிப்பதில் தவறு ஏற்பட்டது. அவர்களில் பலர் திரும்பி வரவேயில்லை. திரும்பியவர்களும் ஒரு விசித்திரமான புதிய மன உலகத்தில் தங்களைக் கண்டார்கள், அவற்றை மாற்றிக் கொள்வது கடினமாக இருந்தது. யுத்தத்தின் முடிவில் சில காலங்கள் கடினமானபோது, அரசாங்கம் ஒரு முதுமை மற்றும் சோர்வுகொண்ட அதிகாரிகளையே நம்பியிருக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தது.

பொருளாதார மண்டலத்தில், போரின் முதல் விளைவு ஊக்கமாக இருந்தது. நவீன இந்தியாவின் தொழில்துறை வளர்ச்சி, முதல் உலகப்போரின் கோரிக்கைகளுக்கு ஒரு நல்ல உடன்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் பெருகிய கோரிக்கைகளும் செலவினங்களும் விலைவாசி உயர்வுக்கு இட்டுச் சென்றன. இறுதியில் உற்சாகம் அதிருப்திக்கு மாறியது. ஆங்கிலேயர்களும் அசௌகரியங்களை எதிர்பார்க்கலாம். ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் இருப்புக்காக போராடுகிறார்கள் என்று உணர்ந்தனர் மற்றும் அவர்களின் வெற்றி அவர்களுக்கு புகழை சேர்க்கும் வாய்ப்பாக இருந்தது. இதே போன்று போர் என்பது வெறும் புற இன்னல்கள் என்று இந்தியர்களைப் சொல்லமுடியாது. சந்தேகமின்றி, அவர்கள் சோர்வடைந்தார்கள். போர்-சோர்வுற்றது ஆனால் இது புளிப்பும், அதிருப்தியும், வெறுப்பையும் தரும்.

ஐரோப்பியர்கள் மற்றும் அதன் மக்களை நோக்கிய இந்தியாவின் அணுகுமுறை, முற்றிலும் நிரந்தரமாகத் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. ஐரோப்பியர்கள் அவர்களை விட, ஒழுக்கத்துடன், தொழில்நுட்ப ரீதியில் உயர்ந்தவர்கள். என்ற உணர்வை இந்தியர்கள் அளித்தனர். அவர்கள் வெறும் சக்தி வாய்ந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள். இந்தியாவில் முதல் போர் உயிரிழப்பு, மேற்கத்திய மேன்மைக்கு பிம்பமாக இருந்தது.

1917 இன் ரஷ்யப் புரட்சியும் இந்தியர்களின் மனத்தில் ஆழமான தாக்கத்தை கொண்டிருந்தது. ரஷ்யாவைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒரு ஏகாதிபத்திய ஆட்சியை கவிழ்க்க முடிந்தால், அதே போல் தங்கள் நாட்டில் உள்ள இந்தியர்களாலும் செய்யலாம் என்று அவர்கள் கருதினர். ஜனாதிபதி வில்சனின் பதினான்கு அம்சங்கள் இந்தியர்களின் மீது பெரும் தாக்கத்தை கொண்டிருந்தன. தேசிய சுதந்திரம் மற்றும் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைகளை அவர்கள் கோரினர். வியப்பில்லை, நேச நாடுகள் ஏற்றுக் கொண்ட அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் என்ற பெயரில் சுய அரசை இந்தியர்கள் கோரினர்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பிரபல ஆளுமைகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

முஸ்லீம்கள் மீதான போரின் விளைவை பொறுத்தவரையில், அவர்கள் மிகவும் வருத்தமடைந்தார்கள். துருக்கியின் சிதைவுக்கு அவர்கள் ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை, அது இஸ்லாத்தின் வாள் என்று கருதப்பட்டது. துருக்கிய கலிஃபா-க்கு எதிராக கிளர்ச்சிக்காரர்கள் என்று கருதப்படும் அரேபியர்களின் நடத்து முறைகளையும் அவர்கள் விரும்பவில்லை. அவர்களது இளவரசர்கள் சமய நம்பிக்கையற்றவர்களின் கைக்கூலிகளாக கருதப்பட்டார்கள்.

போர் தொடங்கியதும், காங்கிரஸ் இன்னும் சில வணிக, தொழில்துறை ஆதரவுடன் மேற்கத்திய நாடுகளின் மத்தியதர வர்க்க அமைப்பாக இருந்தது. கோகலே மற்றும் மிதவாதிகள் ஆகியோரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் அது உறுதியாக இருந்தது. எனினும் இவை அனைத்தும் யுத்தத்தின் போது மாற்றப்பட்டுள்ளன. திலகர் சிறையிலிருந்து திரும்பி வந்து அகில இந்திய அனைத்து முக்கிய தலைவராகவும் ஆனார். பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு பிரார்த்தனை செய்யும் பழைய கொள்கையை திலகர் எதிர்த்தார். ஒவ்வொரு இந்தியனும் சுதந்திரமாக இருக்க பிரசவ உரிமை இருந்தது என்பது அவரது வாதம். அடுத்த சில ஆண்டுகளில் காந்திஜி தலைமையில் மாபெரும் அரசு விரோத இயக்கத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டுகிறார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. முதல் உலகப் போர் எப்போது துவங்கப் பட்டது?
4. மத்திய அரசு சட்டம், 1919ன் ஒரு குறைபாட்டினை பட்டியலிடுக.

9.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. பால கங்காதர திலகர் போராடும் தேசியவாதத்தின் உண்மையான நிறுவனர் என்று கருதலாம்.
2. இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் மிதவாத பிரிவின் முக்கியத் தலைவர்களில் ஒருவர் கோபால கிருஷ்ண கோகலே.
3. முதல் உலகப் போர் ஜூன் 1914 ல் தொடங்கியது. பிரான்ஸ், கிரேட் பிரிட்டன், ரஷ்யா மற்றும் ஜப்பான் ஆகியவை ஒரு புறம் இருக்க, ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி மற்றும் துருக்கி ஆகியவை எதிரெதிர் பக்கம் இருந்தன.
4. மத்திய அரசின் சட்டம், 1919, பல வழிகளில் குறைபாடுடையது. இச்சட்டத்தின் மூலம் டாக்டர் ஏ. கே. ஹீத் கூறுகையில், 'சட்டமன்றத்தின் நேரடி அதிகாரத்திலிருந்து முற்றிலும் சுதந்திரமாக நிர்வாகம் இருந்து வந்தது.'

9.5 சுருக்கம்

- பால கங்காதர திலகர் இந்தியாவில் போர்க்குணமிக்க தேசியவாதத்தின் உண்மையான அமைப்பாளராக கருதப்படலாம்.

- திலகர் பல விதங்களில் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தில் முன்னோடியாக இருந்தார். 1894 முதல் மக்களை ஒன்றுதிரட்ட கணேஷ் திருவிழா போன்ற சமய சின்னங்களை, விழாக்களை அவர் பயன்படுத்தினார்.
- பால கங்கதார திலகர் மற்றும் பிபின் சந்திர பால் ஆகியோருடன் இணைந்து லாலா ராஜ்பாத் ராய், இந்தியாவில் மூவர் கொண்ட கட்சி 'லால் பால் பால்' ல் ஒரு அங்கமாக இருந்தார்.
- அவருடைய கடுமையான தேச பக்தியின் காரணமாக மற்றும் பிரிட்டனிலிருந்து இந்தியா சுதந்திரம் பெற வேண்டும் என்ற வலிமையான குரல் ஒலியால், ராய்க்கு 'பஞ்சாப் கேசரி' அல்லது 'பஞ்சாப்பின் சிங்கம்' என்ற புனைப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டது.
- இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் மிதவாத பிரிவின் முக்கியத் தலைவர்களில் ஒருவராக இருந்தவர் கோபால் கிருஷ்ண கோகலே.
- இந்தியர்களுக்கு அதிக உரிமைகளை பாதுகாப்பதில் பங்கெடுத்தது மட்டுமில்லாமல், கோகலே சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கான முயற்சியில் ஒரு முக்கிய தலைவராகவும் இருந்தார்.
- கப்பலோட்டிய தமிழர் என்று பிரபலமாக அறியப்படும் வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை தமிழ் நாட்டை சேர்ந்த பிரபல சுதந்திரப் போராளி ஆவார்.
- சுதந்திர போராட்டத்தை நோக்கி, அனைத்து வளங்களையும் பயன்படுத்தி மக்களை வழிநடத்திய, ஒரு விதிவிலக்கான அமைப்பாளரான பிள்ளை, பால கங்காதர திலகரின் மிகவும் பிரபலமான மாணவர்களில் ஒருவராக இருந்தார்.
- முதல் உலகப் போர் ஜூன் 1914 ல் தொடங்கியது. பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, ரஷ்யா மற்றும் ஜப்பான் ஆகியவை ஒரு புறம் இருக்க, ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, ஹங்கேரி மற்றும் துருக்கி ஆகியவை எதிரெதிர் பக்கம் இருந்தன. பின்னர் இத்தாலியும் முன்னாள் குழுவில் சேர்ந்தது. மூன்றாம் உலக நாடுகளில், இந்தப் போர் மக்களிடையே தேசியம் என்ற உணர்வை விழிப்படையச் செய்தது.
- 1914 ஆகஸ்ட் 4ம் தேதி போர் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட போது, ஆங்கிலேயர்களுக்கு பின்னால் இந்தியா அணிவகுத்து, போரில் அவர்களை ஆதரித்தது. இந்தியாவின் சுதந்திரம் ஆங்கிலேயர்களின் கையில் உள்ளது என்று அந்நாட்டின் செல்வாக்குள்ள பிரிவினர் நம்பினர். இதனால் அந்த நாடு, எந்த அளவுக்கு எந்த திறனுடன் இருந்தாலும், குடியேற்றகாரர்களுக்கு ஆதரவு தரவேண்டும்.
- முதலாம் உலகப் போர் முடிவடைந்த பின்னர், இந்தியாவில் மொண்டேகு செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தங்களின் அடிப்படையில், உணர்வுகளை அமைதிப்படுத்தும் சில சீர்திருத்தங்களை ஆங்கிலேயர்கள் அறிமுகப்படுத்தினர். இதன் விளைவாக, இறுதியில் இந்திய அரசின் சட்டம் 1919-ம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- இந்திய அரசின் சட்டம், 1919, இரண்டு இல்லம் கொண்ட இந்தியாவுக்கான தேசிய பாராளுமன்றத்தை அறிமுகப்படுத்தியது.
- இதற்கு முன்னர் இயற்றப்பட்ட வேறு எந்தச் சட்டத்தையிட மிகவும் விரிவானவை என்பதால், 1919 என்ற சட்டம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பிரபல ஆளுமைகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

என்று அந்த காலகட்டத்தின் பல முக்கிய தலைவர்கள் பலரும் உற்று நோக்கினர். இச்சட்டம் நேரடி தேர்தலை அறிமுகப்படுத்தி வாக்குரிமையை அதிகரித்தது.

- 1917 இன் ரஷ்யப் புரட்சியும் இந்தியர்களின் மனங்களில் ஆழமான தாக்கத்தை கொண்டிருந்தது. ரஷ்யாவைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒரு ஏகாதிபத்திய ஆட்சியை கவிழ்க்க முடிந்தால், அதே போல் தங்கள் நாட்டில் உள்ள இந்தியர்களாலும் செய்ய முடியும் என்று அவர்கள் கருதினர்.

9.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- பிறப்பு உரிமை: இது ஒரு இயற்கையான அல்லது தார்மீக உரிமை, அனைவராலும் ஆட்கொள்ளப் பட்ட உரிமையைக் குறிக்கிறது.
- திவால்நிலை: கடன்களை திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் இருப்பது இதன் பொருள் ஆகும்.
- மாண்டேகு-செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தங்கள்: இவை இந்தியாவில், தன்னாட்சி நிறுவனங்களை படிப்படியாக அறிமுகப்படுத்த ஆங்கிலேய குடியேற்ற அரசால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் ஆகும்.
- கலீ.பா: இது 'வழி உரிமையாளர்' அல்லது 'பிரதியாளர்' அல்லது 'காரியஸ்தர்' என்று பொருள்படும் பெயர் அல்லது தலைப்பு ஆகும். இது பொதுவாக ஒரு கலீபத்தின் தலைவரை குறிக்கிறது, ஆனால் பல்வேறு இஸ்லாமிய மதக் குழுக்களுக்கும், கட்டளைகளிடையேயும் ஒரு தலைப்பாக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

9.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் பால கங்காதர திலகர் எவ்வாறு முன்னோடியாக இருந்தார்?
2. வள்ளிநாயகம் உலகநாதன் சிதம்பரம்பிள்ளை அவர்களின் செயற்பாடுகள் பற்றி சிறுகுறிப்பு வரைக.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. இந்தியாவில் முதல் உலகப்போரின் விளைவுகள் பற்றி விரிவாக விவாதிக்கவும்.
2. 1919 இந்திய அரசு சட்டத்தின் அம்சங்களை ஆராயவும். அச்சட்டத்தின் முக்கியத்துவங்கள் எவை? அதன் குறைபாடுகள் எவை?

9.8 மேலும் படிக்க

சாண்ட், தாரா. 2005. இந்தியாவில் சுதந்திர இயக்கத்தின் வரலாறு. புது தில்லி: ஆசியா பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.

சந்திரா, பிபான். 1999. சுதந்திர போராட்டம். புது தில்லி: நேஷனல் புக் டிரஸ்ட்.

சந்திரா, பிபான். 1989. சுதந்திர இந்தியாவின் போராட்டத்தில் பொருளாதார தேசியவாதத்தின் எழுச்சி மற்றும் வளர்ச்சி. புது தில்லி: பெங்குயின் புத்தகங்கள்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பிரபல ஆளுமைகள்

சௌத்ரி, S.H. 1999. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது சிவில் குழப்பங்கள் (1765–1857). கல்கத்தா: வேர்ல்ட் பிரஸ் லிமிடெட்.

குறிப்புகள்

தேசாய், A.R. 2008. இந்திய தேசியவாதத்தின் சமூக பின்னணி. மும்பை: பிரபல பிரகாசன்.

சந்திரா, பிபின். 2009. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்ஸ்வான்.

குறிப்புகள்

அலகு 10 சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இரண்டாம் நிலை

அமைப்பு

- 10.0 முன்னுரை
- 10.1 நோக்கங்கள்
- 10.2 ஜாலியன் வாலாபாக் துயரம்
- 10.3 ஒத்துழையாமை இயக்கம்
- 10.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான
விடைகள்
- 10.5 சுருக்கம்
- 10.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 10.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 10.8 மேலும் படிக்க

10.0 முன்னுரை

இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தின் இரண்டாம் நிலை மகாத்மா காந்தியுடன் இணைகிறது. அவர் தான் சுதந்திரப் போராட்டத்தை பெரும்பாலும் மத்தியதர வர்க்க தலைமையிலான இயக்கத்திலிருந்து வெகுஜனங்களின் இயக்கமாக மாற்றினார். இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்காக போராடிய தலைசிறந்த இராஜ தந்திரர்களில் ஒருவராக காந்தி கருதப்படுகிறார். ‘தேசத்தின் தந்தையாக’ அவர் கருதப்படுகிறார்.

இந்தியாவின் ஒரு மூலையில் ஒரு தெளிவற்ற சமஸ்தானத்தில் ஒரு நடுத்தர வர்க்க பணியா குடும்பத்தில் பிறந்தவர், அவர் ஒரு சராசரி மாணவர், அப்போது பொதுவெளியில் பேசுவதற்கு அவரால் தைரியத்தை சேகரிக்க முடியவில்லை. சட்டப்பூர்வ பயிற்சியாளராக அவரது முதல் முயற்சியானது துன்பகரமான முறையில் தோல்வி அடைந்தாலும், அவர் அசாதாரண நேர்மை, உண்மை மற்றும் வாய்மையும் கொண்ட மனிதராக இருந்தார். இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான பங்கை வகித்த சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தை அவர் அறிமுகப்படுத்தினார். சம்பாரன், கேதா சத்தியாக்கிரகத்தை இந்தியாவில் தீவிரமாக முன்னின்று நடத்தியவர். ஜாலியன் வாலா பாக் துயர சம்பவத்திற்கு வழிவகுத்த ரௌலட் சட்டம் குறித்து அவர் அதிர்ச்சி அடைந்தார். அவர் தலைமையிலான முதல் அகில இந்திய வெகுஜன இயக்கம் ஒத்துழையாமை இயக்கமாகும். இந்த அலகில் நாம் ஜாலியன் வாலா பாக் படுகொலை மற்றும் ஒத்துழையாமை இயக்கம் குறித்து ஆராய்வோம்.

10.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு, உங்களால்,

- ரௌலட் சட்டம் மற்றும் ஜாலியன்வாலா பாக் படுகொலையைப் பற்றி விவாதிக்க முடியும்.
- ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை விரிவாக ஆராய முடியும்..

சுதந்திரப் போராட்டத்தின்
இரண்டாம் நிலை

10.2 ஜாலியன்வாலா பாக் துன்பநிலை

குறிப்புகள்

சுதந்திரத்திற்கு முன் இருந்த இந்தியாவின் வரலாறு, இந்திய தேசிய இயக்கத்தை தீவிரமாக அறித்து விட்ட, அங்கீகாரமற்ற, உயர் கையகச் சட்டங்களுடன் இணைந்து செயல்பட்டது. இந்தியாவின் நல்ல அரசுக்கான ஒரு சட்டம் என அறியப்பட்ட இந்திய அரசின் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1858, முதல் உலகப் போரின் போது, ஒரு அரசு குடிமகன் என்ற முறையில் ஒரு குடிமகனைப் பாதுகாப்போடு வைத்திருக்க உதவும் வகையில் திருத்தம் செய்யப்பட்டது. 1917 ஆம் ஆண்டில், பிரிட்டிஷ் நீதிபதி சர் சிட்னி ரௌலட் உடன், ரௌலட் ஆணையம் என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அதன் தலைவராக அவர் நியமிக்கப்பட்டார். இக்குழு தனது அறிக்கையை ஏப்ரல் 25-ஆம் தேதி 1918 ஆம் ஆண்டில் சமர்ப்பித்தது. இந்த அறிக்கையின்படி, 'பம்பாயின் புரட்சி இயக்கம்' பெரும்பாலும் சித்பவன் பிராமணர்களிடம் மட்டுமே இருந்தது. வங்காளத்தில் சதிகாரர்கள், படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தை சேர்ந்த இளைஞர்கள், நீண்ட தொடர் கொலைகள், கொள்ளைகள் ஆகியவற்றை செய்து வந்தனர். பஞ்சாப்பில், புலம்பெயர்ந்தோர் (கதர் கட்சி) வெளிநாட்டிலிருந்து திரும்பியதே பெரும்பாலும் காரணமாகும். இந்தியாவின் பிற மாகாணங்களில் அந்த இயக்கம் அதன் வேர்களை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இந்தியாவில் புரட்சிகர இயக்கத்துடன் தொடர்புடைய குற்றம்சார்ந்த சதித்திட்டங்களைக் கவனிக்க இந்த குழு இருந்தது. மற்ற உறுப்பினர்கள் பம்பாய் தலைமை நீதிபதி, சர் பசில் ஸ்கூட், பெங்காலின் குடிமைப் பணிகள் உறுப்பினர், JDV ஹாட்ஜ், உறுப்பினர் (சென்னை உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி), C. V. குமாரசாமி சாஸ்திரி, ஐக்கிய மாகாணத்திற்கான வருவாய் வாரிய உறுப்பினர், வெர்னி லொவெட், பெங்காலின் சட்டமன்ற குழுவின் உறுப்பினர், P. C. மிட்டர் போன்றோர்கள் ஆவர்.

இதன் காரணமாக பின்வரும் பரிந்துரைகள் குழுவால் வழங்கப்பட்டிருந்தன:

- பயங்கரவாதம் தொடர்பான சந்தேகங்கள் அடிப்படையில், எந்த ஒரு தனிநபரையும், விசாரணையின்றி, அதிகபட்சம் இரண்டு ஆண்டுகள் வரை, சிறையில் வைக்க அரசாங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் அளித்தது.
- மூன்று உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் கொண்ட ஒரு சிறப்பு தனிப்பிரிவு மூலம் மீறல் பற்றிய விரைவான சோதனைக்கு இந்த செயல் உதவுகிறது.
- அந்த குழுவின் மேல் மேன்முறையீடு செய்யும் நீதிமன்றம் இல்லை. இந்த குழு இந்திய ஆதாரங்கள் சட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஆதாரங்களை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

இந்த மசோதா இந்தியா முழுவதும் கடுமையான தொந்தரவையும், விரோதத்தையும் ஏற்படுத்தியது. இந்த சட்டத்தை மக்கள் 'வழக்கறிஞர் வேண்டாம், தேற்றம் வேண்டாம், முறையீடு வேண்டாம்' என்ற ஒரு பிரபலமான கூக்குரல் மூலம் கண்டித்தனர். வாழ்க்கையின் அனைத்துத் துறைகளிலும் இருந்து இந்தியர்களால் ஒருமனதாக எதிர்க்கப்பட்டது. இந்த மசோதா இந்திய

குறிப்புகள்

மக்களின் பல்வேறு பொதுக்கூட்டங்களில் விமர்சிக்கப்பட்டது. சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி இந்த மசோதாவை குடிமை சுதந்திரத்தில் ஒரு பெரும் ஆபத்து என்று கருதினார். ‘இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் இந்த நாட்டில் நீங்கள் ஒரு முனையில் இருந்து மற்றொரு முனையில் ஏற்படும் அதிருப்தியும் கிளர்ச்சியும் நீங்கள் பார்த்திடாத வகையில் இருக்கும்’ என்று எச்சரித்தார். தி இந்து மற்றும் அம்ரிதா பஜார் பட்ரிகா போன்ற பல்வேறு பத்திரிகைகளும், இந்த சட்டத்தை சமாதான சட்டத்தை மீறுகின்ற மக்களுக்கு எதிராக ஒரு வெட்கக்கேடான மிகப்பெரிய தவறு என்று அழைத்தன. இந்த செயலை மக்கள் ஒரு அதிகார வர்க்கத்தின் ஒரு முயற்சியாக கருதினர். இது சுதந்திரத்துடன் கூடிய கட்டுப்பாடற்ற அதிகாரத்தை பிரயோகிப்பது என கருதினர். இந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் இரண்டு ரௌலட் மசோதாக்களை (இந்திய குற்றவியல் சட்டத் திருத்த மசோதா எண் 1-ஐ 1919 மற்றும் குற்றவியல் சட்ட அவசரகால மசோதா எண் 2-ஐ 1919) இந்திய அரசு தயார் செய்து அவர்களை இந்திய சட்ட மன்றத்தில் நகர்த்தியது. மாளவியா மசோதாவிற்கு பின்னர், ஜின்னா மற்றும் மஸஹார் உல் ஹக் ஆகியோர் பேரவையிலிருந்து ராஜினாமா செய்தனர். இந்த சூழ்நிலையில், காந்தி தன்னிச்சையான மற்றும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தை முன்னெடுத்தார். அது நாடு முழுவதும் ஒரு சங்கிலித் தொடர் வேலைநிறுத்தங்களையும் மாநாடுகளையும் தூண்டியது. சமூக அதிருப்திக்கு ஐக்கிய மாகாணங்கள், டெல்லி, கல்கத்தா, லாகூர், அமிர்தசரஸ் போன்ற பகுதிகளில் பரவலான புழக்கம் ஏற்பட்டது. இந்த இயக்கம் பரவலாக இருந்தாலும், பஞ்சாப் மண்ணில் அதன் உந்தத்தை அது கண்டது.

இந்த இயக்கத்தின் பெரும் அடியை பஞ்சாப் மக்கள் பெற்றனர். குடிமையியல் அதிகாரிகள் பஞ்சாப்பை ராணுவப்படைகளில் ஒப்படைத்தனர். ஐரோப்பிய மற்றும் ஆங்கிலேயர்களை படுகொலை செய்தது தொடர்பாக உணர்வுகளை பழிவாங்கச் செய்யும் கூட்டத்தின் நிகழ்வாக, பிரைகாடியர் டயர் மற்றும் அவரது படைகள் மூலம் ஜாலியன் வாலா பாக் நகரில் நடந்த அமைதியான பொதுக் கூட்டத்தில் மக்கள் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டு, 400 பேருக்கு மேல் கொல்லப்பட்டனர். மேலும் ஆண்கள், பெண்கள் குழந்தைகள் என ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் காயமடைந்தனர்.

தேசிய இயக்கத்தின் புகழ்பெற்ற தலைவர்களில் ஒருவரான டாக்டர் சத்ய பால் மற்றும் டாக்டர் சை.புதீன் கிச்லெவ் ஆகிய இரண்டு தலைவர்களையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்ற அவர்களது கோரிக்கை தொடர்பாக அமிர்தசரஸ் கண்டன ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தப்பட்டது. கடையடைப்புகளும், இயக்கங்களும் அமிர்தசரஸ் நகரில் ஒரு மோசமான திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. ஏப்ரல் 10ஆம் தேதி மக்கள் தேசிய வங்கியில் தீ வைத்து அதன் ஐரோப்பிய மேலாளரை கொன்றனர். மற்ற இடங்களிலும் அந்த கும்பலின் வன்முறை ஐந்து ஆங்கிலேயர்களை மரணத்துக்கு இட்டுச் சென்றது. இரயில் பொருட்கள் கொட்டகை மற்றும் அரசுக் கட்டிடங்கள் அழிக்கப்பட்டன. பிரிகேடியர் டயர் நகரத்தின் பொறுப்பை ஏற்று, ஏதேனும் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டால், அவர்கள் மோசமான விளைவுகளை சந்திக்க நேரிடும் என்று பிரகடனம் ஒன்றை வெளியிட்டார். அவர் பஞ்சாப்பை இராணுவச் சட்டத்தின் கீழ் வைக்க முடிவெடுத்தார். ஏப்ரல் 12 ஆம் தேதி இந்துக் கல்லூரியில் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. இந்த கூட்டத்தில் டாக்டர் கிச்லெவிற்கு உதவியாளராக

குறிப்புகள்

இருந்த ஹன்ஸ் ராஜ், ஜாலியன் வாலா பாக்கில், அடுத்த நாள் ஒரு பொது கண்டனக் கூட்டம் நடத்தப்படும் என்று அறிவித்தார். இதற்கு ஒரு மூத்த நபரான டாக்டர் முகமது பஷீர் அவர்கள் ஏற்பாடுகள் செய்து ஒன்றிணைத்து, மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் லால் கனஹல்லால் பாட்டியா தலைமை தாங்குவர் என அறிவிக்கப்பட்டது. அடுத்த நாள், ஏப்ரல் 13 அன்று மதிய நடுப்பகுதியில் திட்டமிட்டபடி, அமிர்தசரஸில் உள்ள ஹர்மண்டிர் சாஹிப் அருகே உள்ள ஜாலியன்வாலா பாக் (தோட்டம்)-இல் ஏப்ரல் 13 அன்று ஆயிரக்கணக்கான சீக்கியர்கள், முஸ்லிம்கள் மற்றும் இந்துக்கள் திரண்டனர். குர்க்கா வீரர்களுடன் ஒரு மணி நேரம் கழித்து, பிரிகேடியர் டயர் பாக்கிற்கு வந்தான். எந்திர துப்பாக்கிகளுடன் ஆயுதம் தாங்கிய இரண்டு உடைக்க முடியாத கார்களையும் அவர் கொண்டு வந்திருந்தான் எனினும், குறுகலான பாதை வழியாக பாக்கிற்குள் ஊடுருவ முடியாத நிலையில், வாகனங்கள் வெளியே விடப்பட்டது. கட்டிடங்கள், வீடுகள் என எல்லா பக்கங்களிலும் அது சூழ்ந்திருந்தது. அதற்கு சில குறுகிய வழிபாதைகளும் இருந்தன. அவற்றில் பெரும்பாலானவை நிரந்தரமாக பூட்டப்பட்டிருந்தன. முக்கிய நுழைவாயில் ஒப்பீட்டளவில் பரந்த அளவில் இருந்தது, ஆனால் கவச வாகனங்களின் படையோடு அது பெரிதும் பாதுகாக்கப்பட்டது. டையர் -- எச்சரிக்கை எதுவும் இல்லாமல் அவரது படைகள் கூட்டத்தை நோக்கி கண்மூடித்தனமாக துப்பாக்கிச் சூடு நடத்த கட்டளையிட்டான் . எல்லா திசைகளிலும் கூட்டம் திகிலில் ஓடியது. சுமார் பத்து நிமிடங்கள் துப்பாக்கிச் சூடு தொடர்ந்தது. ஆனால், கையெறி குண்டுகள் கிட்டத்தட்ட தீர்ந்து போன பின்னரே போர் நிறுத்தத்திற்கு உத்தரவிடப்பட்டது.

ஜாலியன் வாலா பாக் படுகொலைக்குப் பிறகு அமிர்தசார், குசரான்வாலா, ஷிக்புரா மற்றும் கஸூரில் மார்ஷியல் சட்டத்தை பிரகடனப்படுத்தியது. பல்வேறு அட்டூழியங்கள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் பொதுமக்கள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன, தண்ணீர் மற்றும் மின்சாரம் விநியோகம் குறைப்பு, இந்தியர்களை தரையில் தங்கள் வயிற்றின் மீது தவழச் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டது. ஜாலியன் வாலா பாக் சோகத்துக்கெதிராக எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் வகையில் ரவீந்திரநாத் தாகூர் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் அவருக்குக் அளித்திருந்தது வீரத்திருமகன் விருதை அவர்களிடமே சமர்ப்பித்தார். முன்னாள் ஜனாதிபதி INC சார் சங்கரன் நாயர் வைசிராயின் நிறைவேற்றுக் குழுவின் உறுப்பினர் பதவியை ராஜினாமா செய்தார். ஜாலியன் வாலா சோகம் இந்திய அரசியல் நிலைமையில் தீவிர மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. இந்திய பாதுகாப்பு சட்டத்தின் மற்றொரு பெயர் என்ன?
2. ஜாலியன் வாலா பாக் படுகொலை சமயத்தில் பிரித்தானியரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு அட்டூழியங்கள் என்ன?

10.3 ஒத்துழையாமை இயக்கம்

முதல் உலகப் போரின் கடைசி ஆண்டில் இந்தியாவில் பெரும் கொந்தளிப்பு நிலவியது. ரவுலட் சட்டம், ஜாலியன் வாலா பாக் படுகொலை, பஞ்சாபில்

குறிப்புகள்

மார்வியல் சட்டம் துண்டிக்கப்பட்டது, மான்டேக்-சேம்ஸ்போர்டின் முறிக்கப்பட்டது, சீர்திருத்தங்கள் 1918 இறுதியில் உச்சரிக்கப்பட்டன, 1920 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் செவ்வெரெ ஒப்பந்தத்தைத் தொடர்ந்து பிரித்தானியரால் துருக்கியின் துண்டிக்கப்பட்டது, இந்தியாவின் அனைத்துப் பிரிவுகளிலும் பரந்த விரோதப் போக்கை உருவாக்கியது. காந்தி அவரது கெய்ஸ்ரா-இ-ஹிந்த் தங்கப் பதக்கத்தை அவர்களிடமே திருப்பிக்கொடுத்துவிட்டார். மகாத்மா காந்தியின் ஆலோசனையின் பேரில் அலகாபாத்தில் 1920 ஜூன் 9 ம் தேதி நடந்த அனைத்து கட்சி மாநாட்டின் கூட்டு ஒத்துழைப்பு திட்டமும் கூட்டாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த மாநாட்டின் தீர்மானத்தின் படி, ஒத்துழையாமை வேலைத்திட்டத்தை ஆதரிக்கும் ஒரு ஆணையம் செப்டம்பர் மாதம் கொல்கத்தாவில் லாலா லாஜ்பத் ராய் ஜனாதிபதிஷிப்பில் சிறப்பு கூட்டத்தில் காங்கிரஸ் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்த அமர்வில் பெருமளவிலான முஸ்லீம்கள் கலந்து கொண்டனர். காந்தி இந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார். அலி சகோதரர்கள் மற்றும் பண்டிட் மோதிலால் நேரு அதை ஆதரித்தனர். C.R. தாஸ், அன்னி பெசண்ட் மற்றும் பண்டிட் மதன் மோகன் மல்வியா அதை எதிர்த்தனர். அதே ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் நாக்பூரில் நடந்த முழு கூட்டத்தொடரில் இது நிறைவேற்றப்பட்டது.

‘ஒத்துழையாமை’ என்ற வார்த்தை புதுமையாக இருந்தது, ஆனால் உத்வேகம் இரண்டு ஆதாரங்களில் இருந்து வந்தது. அமெரிக்காவின் அடிமை ஒழுங்குமுறைக்கு எதிராக டேவிட் தொரோவ் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார், மற்றும் அவர் வரிகளை செலுத்த மறுத்து விட்டார். அவரது அணுகுமுறை நெறிமுறை ஆகும். ஐரிஷ் சின் .:பைன் இயக்கம் சட்ட நீதிமன்றங்களின் ஒத்துழைப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறது.

1920 க்கு முன்பு காங்கிரஸின் நோக்கம் அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டபூர்வமான வழிமுறைகளால் சுய ஆச்சியாக்குவதுதாகும். காங்கிரஸின் புதிய குறிக்கோள், நியாயமற்ற மற்றும் அஹிம்சையான வழிமுறையால் ஸ்வராஜ் அடைந்தது. நான்கு அண்ணா உறுப்பினர்கள் தொடங்கப்பட்டது, இதனால் இன்னும் அதிகமான மக்கள் தங்களை காங்கிரஸ் கட்சியில் இணைக்க முடிந்தது. கிராம சேவகர், தாலுகா நிலை மற்றும் மாவட்ட அளவிலான குழுக்களை உருவாக்கிய ஒரு சங்கிலி கட்டளை உருவாக்கப்பட்டது, இதன்மூலம் காங்கிரசு அடித்தளத்தை அடைந்தது. மாகாண காங்கிரஸ் குழுக்கள் மொழியின் அடிப்படையில் மறுசீரமைக்கப்பட்டன. இந்திய மொழிகளால் அதை மக்களுக்கு நெருக்கமாக கொண்டுவருவதே இதன் நோக்கம். பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கைகள் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும்.

இது நாடு தழுவிய அளவில் பரவலான மக்கள் இயக்கமாக இருந்தது. மாணவர்களிடையே பரந்தளவிலான கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டபோது, 1921-22 ஆம் ஆண்டு வரலாற்றில் முன்னொருபோதும் இல்லாத ஒரு இயக்கத்தைக் கண்டது. இந்தியாவின் அனைத்து பகுதிகளிலும் பரவலாக இயங்குவதற்காக: மகாத்மா காந்தி மற்றும் கிலாஃபத் இயக்கத்தின் அலி சகோதரர்கள் வல்லபாய் படேல், C.R..தாஸ், M.R. ஜெயக்கர், T. பிரகாசம், சைபுதீன் கிட்ச்லே (பஞ்சாப்), மோதிலால் நேரு, C. ராஜகோபாலாச்சாரி, மற்றும் ஆசாப் அலி ஆகியோர் தங்கள் சட்டப்பூர்வ தொழிலை விட்டுவிட்டு காங்கிரஸின் முழு-அரசியல் விவகாரங்களில் குதித்தனர். மாணவர்கள்

பலர் அரசு பள்ளிகளையும் கல்லூரிகளையும் விட்டுவிட்டு இயக்கத்தில் சேர்ந்தனர்.

1920 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 29 ஆம் தேதி ஜமியா மில்லியா லஸ்லாயாவின் அறக்கட்டளை குழுவின் கூட்டத்தின் போது அலிகாரில் உள்ள ஜமியா மில்லியாஸ் லஸ்மியாவின் அடித்தளத்தை மவுலானா மெஹர்நட் ஹசன் அமைத்தார். அதேநேரத்தில், பீகார் வித்யாபீத், குஜராத் வித்யாபீத், பெங்கால் வித்யாபீத் மற்றும் லாகூர் தேசியக் கல்லூரி ஆகியவையும் இருந்தன. வங்காள மற்றும் பஞ்சாப் போன்ற சில மாகாணங்களில், வெளிநாட்டு ஆட்சி மூலம் பெறப்படும் கல்விக்கு முழுமையான புறக்கணிப்பு இருந்தது. வெளிநாட்டு ஆடைகளை விற்ற கடைகளுக்கு எதிராக மறியல் செய்தனர். சார்க்கா மற்றும் காதி தேசிய இயக்கத்தின் சின்னமாக மாறியது. வங்காளத்தில், விவசாயிகளால் சாயத்திற்கு எதிராக சாகுபடி செய்வது சோமேஷ்வர் பிரசாத் சவுதரி தலைமையிலானது. அதேசமயம், மிட்நாபூர் விவசாயிகள் (வங்காளம்) பிரேந்திரநாத் சாஸ்மால் தலைமையிலானது மிகவும் திறமையான வரி-அல்லாத இயக்கத்திற்கு உதவியது. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்கள், அரசின் வரி-அல்லாத இயக்கத்தில் இணைந்துகொண்டனர். ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் இது வெற்றி பெற்றது.

சோட்டா நாக்பூர் பழங்குடியினரின் (பீகார்) தானா-பகத் கலாச்சாரம் மதுபானத்தை புறக்கணித்தது. பஞ்சாபில் அகாலி இயக்கம் ஒத்துழையாமை இயக்கத்துடன் இணைந்திருந்தது. 1920 டிசம்பர் 13 அன்று சீக்கியர்கள் ஷிரோமணி குருத்வாரா பிரபாண்டாக் கமிஷனை (SGPC) உருவாக்கி, சீக்கிய குருத்வாராக்களை ஊழல் மன்றங்களில் இருந்து பாதுகாப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டது, இதன் விளைவாக அகாலித் தால் உருவாக்கப்பட்டது. நன்கு அறியப்பட்ட நிறுவனங்கள் கார்த்தார் சிங் ஜபார், மாஸ்டர் தாரா சிங் மற்றும் பாபா கராக் சிங் ஆகியோர் ஆவர்.

பாம்பே பிரசிடென்சியில் ஒத்துழையாமை இயக்கம் பலவீனமாக இருந்தது, அங்கு மக்கள் பால கங்காதர திலகர் இறந்த துக்கத்தில் இருந்ததால். ஆந்திரப் பிரதேசத்தில், ஆல்டு சீதாராம் ராஜு பழங்குடி மக்களை ஒழுங்கமைத்து, அவர்களை ஒத்துழையாமை இயக்கத்துடன் இணைந்தார். மார்ச் 1921 ல் விஜயவாடா கூட்டத்தில் காங்கிரசு உறுப்பினர்கள் நிதி திரட்டினர், மேலும் பல உறுப்பினர்களை கட்சிக்குள் பதிவு செய்தனர், சர்க்காக்களை வெளியேற்றினர். கிலாபாத் மாநாடு 21 ஜூலை 1921 அன்று கராச்சியில் நடத்தப்பட்டது. இந்த மாநாட்டில், பிரிட்டிஷ் இந்திய இராணுவத்தில் முஸ்லீம்கள் சேவை செய்ய மாட்டார்கள் என்ற ஒரு தீர்மானத்தை மௌலானா முகமது அலி ஆரம்பித்தார். இதன் விளைவாக, அலி சகோதரர்கள் தேசத்தோடுத்திற்காக கைது செய்யப்பட்டனர்.

இந்த சமயத்தில், இணை அரசு , தன்னார்வத் தொண்டர் படையணி வடிவத்தில் கண்டது. குற்றவியல் சட்ட திருத்தம் சட்டத்தின் கீழ் இதை ஒரு சட்டவிரோத அமைப்பு என்று இந்திய அரசு அறிவித்தது, இதன் விளைவாக பெருமளவில் தொண்டர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் தேசியவாத தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். நாட்டின் அரசியல் சூழ்நிலையைப் பார்த்து காந்தி சிவில் உரிமைகள் மீதான தடையை நீக்கி அரசியல் கைதிகளை விடுவிப்பதற்காக ராஜ் பிரதிநிதி லார்ட் ரீடிங்கிற்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார், ஆனால் எந்த பயனும் இல்லை.

சுதந்திரப் போராட்டத்தின்
இரண்டாம் நிலை

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

மக்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது:

- உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் உள்ள நியமன பதவிகளில் இருந்து தங்கள் தலைப்புகள் மற்றும் கௌரவ அலுவலகங்களை ஒப்படைத்து விட்டு ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்.
- அரசு அலுவலர்களால் அல்லது அவர்களது மரியாதைக்குரிய அரசாங்க கடமைகள், தர்பாரர்கள் மற்றும் பிற உத்தியோகபூர்வ மற்றும் அரை உத்தியோகபூர்வ செயல்பாடுகளை கலந்துகொள்ள மறுப்பது.
- வெளிநாட்டு பொருட்களை புறக்கணிப்பது
- பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளிலிருந்து குழந்தைகளை விலக்கி, பல்வேறு மாகாணங்களில் உள்ள தேசிய பாடசாலைகள் மற்றும் கல்லூரிகளை நிறுவுதல்.
- 1919 இன் சீர்திருத்தங்களின்படி கவுன்சில்களுக்கான தேர்தல்களை புறக்கணித்தல்.

நவம்பர் 1921 இல் வேல்ஸ் இளவரசர் இந்தியா வந்தார் பாம்பேயில் கும்பல் வன்முறை மற்றும் காவல்துறையினரின் அட்டூழியங்களின் பனோரமாவால் ஹர்த்தால் மற்றும் அரசியல் சந்திப்புகளுடன் அவர் வரவேற்றார். C.R. தாஸ் மற்றும் மோதிலால் நேரு போன்ற காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். வழக்கறிஞர்கள் தங்கள் வேலையை விட்டுவிட்டனர், மாணவர்கள் கல்லூரிகளை புறக்கணித்தனர், மது மற்றும் வெளிநாட்டு கடைகளை பறிமுதல் செய்தனர். மகாத்மா காந்தி 'ஸ்வராஜ் ஒரு வருடத்தில்' என்ற கோஷத்தை எழுப்பினார். கூட்டுறவு அல்லாதவர்கள் இரக்கமற்ற முறையில் அடித்து நொறுக்கப்பட்டனர் மற்றும் அவர்களுடைய கூட்டங்கள் பலத்தோடு கலைக்கப்பட்டன. சுமார் இருபத்தி ஐயாயிரம் பேர் அந்தக் கம்பிகளுக்குப் பின்னால் இருந்தனர். அரசியல் கைதிகள் விடுதலை செய்யப்படாவிட்டால், அவர் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை துவங்குவார் என்று மகாத்மா காந்தி அப்போது கவர்னர் ஜெனரலுக்கு ஒரு ஏழு நாட்கள் இறுதி எச்சரிக்கை விடுத்தார். சியாரி சவாராவின் படுகொலை சம்பவம் நடந்தது. இந்த சம்பவத்தில் மூவாயிரம் பேர் கும்பல் 22 போலீஸ்காரர்களைக் கொன்றனர் மற்றும் உத்தர பிரதேசத்தில் கோரக்பூருக்கு அருகில் உள்ள செளராவில் உள்ள காவல் நிலையத்தை எரித்தனர். காந்தி மனச்சோர்வடைந்தார், இதன் விளைவாக அவர் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை முறித்தார். லதா லாஜ்பத் ராய், சுபாஷ் சந்திர போஸ், மோதிலால் நேரு மற்றும் C.R. தாஸ் ஆகியோரால் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டார். காந்திஜி கைது செய்யப்பட்டார், அந்தக் கம்பிகளுக்குப் பின்னால் அவருக்கு ஆறு ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை வழங்கப்பட்டது. பின்னர் அவர் சுகாதார அடிப்படையில் விடுவிக்கப்பட்டார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. இளவரசர் வேல்ஸ் இந்தியாவுக்கு எப்போது வந்தார்?
4. அலிகாரில் ஜாமியா மில்லியா இஸ்லாமியாவின் அடித்தளம் அமைத்தவர் யார்?

10.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

சுதந்திரப் போராட்டத்தின்
இரண்டாம் நிலை

1. இந்திய பாதுகாப்பு சட்டம் 1858 இந்தியாவின் நல்ல அரசுக்கான சட்டம் என்றும் அறியப்பட்டது
2. ஜாலியன் வாலா பாக் படுகொலைக்குப் பிறகு அமிர்தசார், குசரான்வாலா, ஷிக்புரா மற்றும் கஸூரில் மார்ஷியல் சட்டத்தை பிரகடனப்படுத்தியது. பல்வேறு அட்டூழியங்கள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் பொதுமக்கள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன, தண்ணீர் மற்றும் மின்சாரம் விநியோகம் குறைப்பு, இந்தியர்களை தரையில் தங்கள் வயிற்றின் மீது தவழச் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டது.
3. வேல்ஸ் இளவரசர் நவம்பர் 1921 இல் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்தார்.
4. அலிகாரில் ஜாமியா மில்லியா இஸ்லாமியாவின் அடித்தளத்தை மவுலானா மஹ்மூத் ஹசன் நிறுவினார்.

குறிப்புகள்

10.5 சுருக்கம்

- 1917 ஆம் ஆண்டில், ஒரு தூண்டுதல் குழுவுடன் பிரிட்டிஷ் நீதிபதி சர் சிட்னி ரௌலட் நியமிக்கப்பட்டார், அதன் தலைவர் ரவுலட் கமிட்டி என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- இந்த சட்டத்தின் ஒரு பிரபலமான குரல் 'வக்கீல் இல்லை, டலில் இல்லை, எந்த மேல்முறையீடும் இல்லை'
- தேசிய இயக்கத்தின் புகழ்பெற்ற தலைவர்கள் டாக்டர் சத்ய பால் மற்றும் டாக்டர் சை.தீன் கிச்செவ் ஆகிய இரண்டு தலைவர்களையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும் மற்றும் அவர்களை பாதாள இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது என்ற அவர்களது கோரிக்கை தொடர்பாக அமிர்தசரஸ் கண்டன ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தப்பட்டது.
- ஜாலியன் வாலா படுகொலை ரௌலட் சட்டத்திற்கு எதிரான கிளர்ச்சியின் விளைவாக இருந்தது.
- ஜாலியன் வாலா பாக் படுகொலைக்குப் பிறகு அமிர்தசார், குசரான்வாலா, ஷிக்புரா மற்றும் கஸூரில் மார்ஷியல் சட்டத்தை பிரகடனப்படுத்தியது.
- முதல் உலகப் போரின் கடைசி ஆண்டில் இந்தியாவில் பெரும் கொந்தளிப்பு நிலவியது. ரவுலட் சட்டம், ஜாலியன் வாலா பாக் படுகொலை, பஞ்சாபில் மார்ஷியல் சட்டம் துண்டிக்கப்பட்டது, மான்டேக்-சேம்ஸ்போர்டின் முறிக்கப்பட்டது, சீர்திருத்தங்கள் 1918 இறுதியில் உச்சரிக்கப்பட்டன, 1920 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் செவ்வெரே ஒப்பந்தத்தைத் தொடர்ந்து பிரித்தானியரால் துருக்கியின் துண்டிக்கப்பட்டது, இந்தியாவின் அனைத்துப் பிரிவுகளிலும் பரந்த விரோதப் போக்கை உருவாக்கியது.
- மகாத்மா காந்தியின் ஆலோசனையின் பேரில் அலகாபாத்தில் 1920 ஜூன் 9 ஆம் தேதி நடைபெற்ற அனைத்து கட்சி மாநாட்டின் கூட்டணியுடன் கூட்டாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 203

குறிப்புகள்

- 1920 க்கு முன்பு காங்கிரஸின் நோக்கம் அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டபூர்வமான வழிமுறைகளால் சுய ஆச்சியாக்குவதுதாகும். காங்கிரஸின் புதிய குறிக்கோள், நியாயமற்ற மற்றும் அஹிம்சையான வழிமுறையால் ஸ்வராஜ் அடைந்தது.
- இது நாடு தழுவிய அளவில் பரவலான மக்கள் இயக்கமாக இருந்தது. மாணவர்களிடையே பரந்தளவிலான கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டபோது, 1921–22 ஆம் ஆண்டு வரலாற்றில் முன்னொருபோதும் இல்லாத ஒரு இயக்கத்தைக் கண்டது.
- சியாரி சவாராவின் படுகொலை சம்பவம் நடந்தது. இந்த சம்பவத்தில் மூவாயிரம் பேர் கும்பல் 22 போலீஸ்காரர்களைக் கொன்றனர் மற்றும் உத்தர பிரதேசத்தில் கோரக்பூருக்கு அருகில் உள்ள சளரி சௌராவில் உள்ள காவல் நிலையத்தை எரித்தனர். காந்தி மனச்சோர்வடைந்தார், இதன் விளைவாக அவர் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை முறித்தார்.

10.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- மார்ஷியல் சட்டம்: குறிப்பாக படையெடுப்பு அல்லது பெரும் பேரழிவு அல்லது ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் தற்காலிக அவசர நடவடிக்கைகளுக்கு பதில், அரசாங்கத்தின் சாதாரண குடிமக்கள் சார்புகளின் நேரடி இராணுவ கட்டுப்பாட்டை சுமத்துதல் ஆகும்.
- அட்டுழியங்கள்: இது மிகவும் துன்மார்க்கமான அல்லது கொடூரமான செயலாகும், உடல் ரீதியான வன்முறை அல்லது காயம் தொடர்புடையது ஆகும்.
- ஹார்டல்ஸ்: கடைகள் மற்றும் அலுவலகங்களை மூடுவது ஒரு எதிர்ப்பு அல்லது துயரத்தின் அடையாளமாக குறிக்கப்படுகிறது.

10.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. ரௌலட் குழுவின் பரிந்துரைகளை பட்டியலிடுங்கள்
2. ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலைக்கு வழிவகுத்த காரணங்கள் எவை?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. ஒத்துழையாமை இயக்கம் பற்றி விரிவாக விவரிக்கவும்.
2. ரௌலட் சட்டத்திற்கு எதிரான இயக்கத்தின் பெரும் அடியை பஞ்சாப் மக்கள் பெற்றனர் அதை பற்றி விவாதிக்கவும்

10.8 மேலும் படிக்க

சாண்ட், தாரா. 2005. இந்தியாவில் சுதந்திர இயக்கத்தின் வரலாறு. புது தில்லி: ஆசியா பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.

சந்திரா, பிபான். 1999. சுதந்திர போராட்டம். புது தில்லி: நேஷனல் புக் டிரஸ்ட்.

சந்திரா, பிபான். 1989. சுதந்திர இந்தியாவின் போராட்டத்தில் பொருளாதார தேசியவாதத்தின் எழுச்சி மற்றும் வளர்ச்சி. புது தில்லி: பெங்குயின் புத்தகங்கள்.

சௌத்ரி, S.H. 1999. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது சிவில் குழப்பங்கள் (1765–1857). கல்கத்தா: வேர்ல்ட் பிரஸ் லிமிடெட்.

தேசாய், A.R. 2008. இந்திய தேசியவாதத்தின் சமூக பின்னணி. மும்பை: பிரபல பிரகாசன்.

சந்திரா, பிபின். 2009. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்ஸ்வான்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தின்
இரண்டாம் நிலை

குறிப்புகள்

அலகு 11 சட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கம்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 11.0 அறிமுகம்
- 11.1 நோக்கங்கள்
- 11.2 சுயராஜ்யர்கள்
- 11.3 சட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கம்
- 11.4 இரண்டாம் உலகப் போர்
- 11.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 11.6 சுருக்கம்
- 11.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 11.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 11.9 மேலும் படிக்க

11.0 அறிமுகம்

முதல் உலகப்போரின் போது, இந்தியர்கள், மத்திய சக்திகளுக்கு எதிராக பிரிட்டிஷார் மற்றும் அவர்களின் கூட்டாளிகளுடன் ஒத்துழைத்து செயல்பட்டார்கள். இதனால், ஏராளமான இந்தியர்கள் உயிரை இழந்தனர். போருக்குப் பின் இந்தியாவிற்கு ஒரு அரசரிமை நிலையை வழங்குவதற்காக தங்கள் கோரிக்கையை பிரிட்டிஷாக்காரர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள்.

போர் முடிவுக்கு வந்த பின்னர், ஸ்வராஜ் மற்றும் அரசரிமை அந்தஸ்திற்குக் கிடைத்த கோரிக்கைக்கு பதிலளித்த பிரிட்டிஷ், 1919 ஆம் ஆண்டில் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு, மான்டேக் சேல்ஸ்போர்ட் சீர்திருத்தங்கள் என்று அழைக்கப்படும் மற்றொரு சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. போரில் பிரிட்டிஷாக்காரருடன் போரிட்ட பின்னர் குறுகிய மாற்றத்துடன் இருந்த இந்தியர்களின் அற்ப ஆசைகளை நிறைவேற்ற சீர்திருத்தங்கள் எதுவும் செய்யவில்லை. சுய ஆட்சி அல்லது சுயராஜ்யத்தை விட குறைவான முறையில் எதையும் தீர்த்துக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. மக்கள் சீற்றம், வெறுப்பு, பிரிட்டிஷாருக்கு எதிரான அதிருப்தி ஆகியவை நாடு முழுவதும் வன்முறை மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்களின் வடிவில் உருவெடுத்தது. கொந்தளிப்பான சூழ்நிலையை ஒடுக்க, 1919 ல் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ரௌலட் சட்டத்தை இயற்றியது, வழக்கு விசாரணையின்றி சிறையில் உள்ள மக்களை கைது செய்து காவலில் வைக்க அரசு அதிகாரம் அளித்தது. 1919 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 13 ம் தேதி ஜாலியன்வாலா பாக் துஷ்பிரயோகத்தில் உச்சகட்ட நிலை ஏற்பட்டது. அதில் அமிர்தசர், பொற் கோயில் அருகே திரண்ட எதிர்பாளர்கள் மீது ஜெனரல் டயர் கண்முடித்தனமான துப்பாக்கி சூடு நடத்த உத்தரவிட்டார். இந்தியர்களுக்கு எதிராக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் மிகப்பெரிய எதிர்ப்பு நிலைக்கு எதிராக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அமைதியாக ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள். இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் மிக கொடூரமான பல செயல்களை செய்தது அதில் ஒன்று ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் உட்பட நூற்றுக்கணக்கானவர்களை

கொன்று குவித்தது. இதற்குப் பதிலளித்து காந்தி தலைமையில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ், நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் மக்கள் இயக்கங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. முந்தைய அலகில் ஒத்துழையாமை இயக்கம் பற்றி நாம் ஆய்வு செய்துள்ளோம். இந்த அலகுகளில், நாங்கள் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை ஆய்வு செய்வோம்.

சட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கம்

குறிப்புகள்

11.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை விரிவாக ஆராய முடியும்.
- இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் சுயராஜ்ஜிய இயக்கத்தைப் பற்றி விவாதிக்க முடியும்.
- இந்தியா மீதான இரண்டாம் உலகப்போரின் தாக்கத்தை விளக்க முடியும்.

11.2 சுயராஜ்யர்கள்

இந்தியா முழுவதும் முதன்மை காந்திய இயக்கம் 1920 முதல் 1922 வரை சட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கமாக இருந்தது. 1922 ல் காந்தியால் அதன் ஆதரவாளர்களிடையே வன்முறைகள் அதிகரித்து வருவதை கருத்தில் கொண்டு இந்த இயக்கம் விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது. இயக்கம் நிறுத்தப்பட்ட பின்னர் அவரது தொண்டர்கள் வருங்கால நடவடிக்கை போக்கு குறித்து போராட்டம் நடத்தினார்கள். C.R. தாஸ், மோதிலால் நேரு போன்ற தலைவர்கள் போராட்டத்தை மீண்டும் தொடரும் வாய்ப்பு இல்லாததால், ஒரு மாற்று உத்தி தேவை என்று நினைத்தார்கள். அதே சமயம், காங்கிரசால் நிராகரிக்கப்பட்டிருந்த இரட்டை ஆட்சி திட்டம் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட அமைச்சப் பதவிகளை அவர்கள் ஏற்க மாட்டார்கள். இந்தக் குழு தம்மை சுயராஜ்ய காங்கிரஸ் கட்சி என்று அழைத்தது. அவர்கள் பெரும் காந்திய இயக்கத்திற்கான அரசாங்கத்தின் திட்டத்தை முறியடிக்கும் நோக்கத்தை கொண்டிருந்தார்கள்.

1923 வரை, ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் தொடக்கத்தில் காங்கிரஸை விட்டு வெளிநடப்பு செய்த தாராளவாதிகளின் ஆதிக்கமே இந்த சபைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. சுயராஜ்ஜியவாதிகள் தேர்தலில் போராடிய போது நாடு முழுவதும் அந்த முற்போக்குக் கட்சி உறுப்பினர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். இந்திய அரசின் சட்டம், 1919, வேலை தவறிவிட்டது. இதற்காக 1928 ஆம் ஆண்டில் சைமன் கமிஷனை நியமித்தது, இந்தியாவின் சீர்திருத்தங்களை மேலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கியது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. இரண்டு சுயராஜ்ய தலைவர்களின் பெயர்களை குறிப்பிடுக.
2. தேர்தலில் சுயராஜ்யவாதிகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டவர்கள் யார்?

குறிப்புகள்

சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தின் பொறுப்பு அவருக்கு வழங்கப்பட்டவுடன், காந்தி உசோய் இர்வின்கு உப்பு வரியை ஒழிப்பது குறித்தும், இராணுவச் செலவை குறைத்தல் மற்றும் அரசியல் கைதிகளை விடுவித்தல் போன்ற செயல்களுக்கு அவருக்கு பொறுப்பு வழங்குமாறு கடிதமொன்றை எழுதினார். எனினும், இர்வின் பிரபு இந்தக் கடிதத்திற்கு பதிலளிக்கவில்லை. காந்தியால் பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக சட்ட மறுப்பு இயக்கம் வெடித்ததற்கு இது ஒரு காரணமாக இருந்தது. மார்ச் 12, 1930 அன்று காந்தி சர்தாரி ஆசிரமத்திலிருந்து டான்டியிலுள்ள கடலுக்கு 72 பின்தொடர்பவர்களுடன் சென்றார். அவர்களை உற்சாகப்படுத்த, ஊர்மக்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். காந்தி அவர்களை கடந்து நடந்து சென்ற போது, மக்கள் இயக்கத்திற்கு அடையாளமாக, ஒரு சார்ஸ்கியின் மீது நுற்கப்பட்ட கட்டுக்கதையை உருவாக்கினார்கள். ஏப்ரல் 6 ம் தேதி, காந்தி கிண்டி கடலில் அடைந்த பிறகு, உப்புச் சட்டத்தை உடைப்பதற்கான அடையாளமாக கடலோரத்திலிருந்து சில உப்பு எடுத்தார். உப்பு மக்களுக்கு அடிப்படை தேவை மற்றும் உப்பு வரி ஏழை மக்களுக்கு எதிராக இருந்தது என்று அவர் நம்பியதால் காந்தி இந்த சட்டத்தை உடைக்க முடிவு செய்தார். காந்தியினால் ஈர்க்கப்பட்ட மக்கள், நாடு முழுவதும் உப்பு உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

மெட்ராஸிலிருந்து மகாராஷ்டிரா வரை வங்காளம், அஸ்ஸாம் முதல் கராச்சி வரை தொண்டர்கள் கவனமாக திட்டமிடலின் மூலம் இயக்கத்திற்கு பெரிய அளவில் பணியமர்த்தப்பட்டனர், விரைவில் இந்த திட்டம் தீ பொறி போல் பரவியது. ஆதரவாளர்கள் பெஷாவர் நகரில் மிகப்பெரிய ஆர்ப்பாட்டத்தை மேற்கொண்டனர். கான் அப்துல் க.பார் கான், குவாய் கித்மாட்கர் போன்ற தலைவர்களின் செயல்பாடுகளால் இந்தப் பகுதி செய்திகளில் வெளிவந்தது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்த இயக்கத்தைப் பற்றி எச்சரிக்கையை தெரிவிக்க ஜவஹர்லால் நேரு உள்ளிட்ட தலைவர்களை ஏப்ரல் 14ம் தேதி கைது செய்தார்கள். நேருவை கைது செய்வதை கண்டித்து சென்னை, கல்கத்தா, கராச்சி ஆகிய பகுதிகளில் ஆர்ப்பாட்டம் வெடித்தது. அந்த இயக்கத்திற்கு இத்தகைய பரவலான ஆதரவு எதிர்பார்க்கப்படவில்லை என்று காலனிய அரசாங்கம் பெரும் எண்ணிக்கையினரின் எதிர்வினையால் வியப்படைந்தது. 1930 மே மாதம் காந்தியை காவல்துறையினர் கைது செய்ய முடிவு செய்தார்கள். ஆனால் இந்த முடிவை தவிர்க்க இயக்கம் தூண்டிவிட்ட தீவிபத்தில் அதிக எரிபொருள் சேர்க்கப்பட்டது. சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தின் மிக முக்கியமான அம்சம் நாட்டின் இளைஞர்களிடையே, குறிப்பாக மாணவர்கள், மற்றும் பெண்களிடம் அதிக ஆதரவைப் பெற்றது. பெண்கள் தலைமையிலான குழுக்கள் மதுபானங்களையும் வெளிநாட்டுப் பொருட்களையும் விற்பனை கடைகளின் மீது தாக்குதல் நடத்தினார்கள். அரசாங்கம் இவற்றை நிறுத்தச் சென்று குடிமக்களின் குடியரிமைச் சுதந்திரங்களை கட்டுப்படுத்தக் கட்டளை பிறப்பித்தது. மாகாணங்களில் சட்ட மறுப்பு அமைப்புகளுக்கு தடை விதிப்பது எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1930 ஜூன் மாதம் காங்கிரஸ் செயற்குழுவிற்கு தடை விதிக்கப்பட்டு அதன் தலைவர் மோதிலால் நேரு கைது செய்யப்பட்டார். ஆகஸ்ட்

மாதத்திற்குள், உள்ளூர் காங்கிரஸ் குழுக்களுக்கும் தடை விதிக்கப்பட்டது. இந்த விவகாரங்கள் அனைத்தும் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாகவே மாறிவிட்டன. அப்போது தான் சைமன் கமிஷன் தனது அறிக்கையை வெளியிட்டது. ஒரு காலத்தில் அரசாங்கம் அடக்குமுறையின் சின்னமாக மாறி, தேசிய இயக்கத்தில் அதன் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.

சட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கம்

குறிப்புகள்

எதிர்பார்ப்புகளுக்கு மாறாக, சைமன் அறிக்கை இந்தியாவிற்கு அரசரிமை அந்தஸ்து கொடுப்பது பற்றி ஏதும் குறிப்பிடவில்லை. இதன் மூலம் பல தேசியவாத தலைவர்கள் பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு எதிராக நேரடியாக திரும்பினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து, அரசரிமை அந்தஸ்து வழங்குவது குறித்து விவாதிக்க வட்ட மேஜை மாநாட்டிற்கு வைஸ்ராய்க்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தது. மோதிலால் நேருவும், ஜவஹர்லால் நேருவும் பிரிட்டிஷ் அரசால் முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கையை விவாதிக்க காந்திக்கு அழைப்பு விடுத்தார்கள். ஆனால், காங்கிரஸ் மற்றும் காங்கிரஸ் தலைவர்களிடையே எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. நவம்பர் 1930 அன்று லண்டனில், இந்திய தலைவர்களுக்கும் பிரிட்டிஷ் அரசுக்கும் இடையே முதல் வட்டமேசை மாநாடு நடைபெற்றது. ஆனால் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் இருந்து விலகி விட்டார்கள். காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இல்லாததால், இந்தியர்களுக்கும் பிரிட்டிஷ் அரசுக்கும் இடையே பேச்சுவார்த்தை இருக்காது என்று உணரமுடிந்தது. அடுத்த மாநாடு ஓராண்டு கழித்து திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஜனவரி 25, 1931 அன்று அரசு காந்தியை விடுதலை செய்தது. எந்த நிபந்தனைகளையும் விதிக்காமல் காங்கிரஸ் செயற்குழு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் விடுவிக்கப்பட்டனர். எனினும், அடுத்த வட்டமேஜை மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள வைஸ்ராய் அளிக்கும் சலுகை குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். பல்வேறு கலந்துரையாடல்களுக்கு பின்னர், வைஸ்ராயுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் பொறுப்பு காந்திக்கு வழங்கப்பட்டது. இரண்டு வாரங்கள் வரை காந்தி, பிரபு இருவருக்கும் இடையே விவாதங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன. 1931 மார்ச் 5ம் தேதி காந்தி-இர்வின் உடன்படிக்கை இறுதியாக கையெழுத்திடப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகள் பின்வருமாறு:

- வன்முறை அற்ற போராட்டங்களுக்கு கைது செய்யப்பட்ட அனைத்து மக்களையும் உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும்.
- மக்களிடம் இருந்து வசூலிக்கப்பட்ட அபராதத் தொகை திரும்ப செலுத்தப்பட வேண்டும்.
- பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நிலம் இன்னும் விற்கப்படவில்லை என்றால் விவசாயிகளுக்கு திருப்பி அளிக்கப்பட வேண்டும்.
- இராஜினாமா செய்திருந்த அரசாங்க ஊழியர்கள் மென்மையாக நடத்தப்பட வேண்டும்.
- கடலோர கிராமங்களுக்கு உப்பு செய்ய உரிமையை கொடுக்க வேண்டும்.
- அமைதியான மற்றும் ஆக்கிரோஷமான மறியல் செய்ய உரிமை வழங்க வேண்டும்.

ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்ட பிறகு சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை விலக்கிக் கொள்ள காங்கிரஸ் முடிவு செய்தது. அடுத்த வட்டமேஜை

மாநாட்டில் அதன் பங்கேற்பையும் உறுதி செய்தது. இருப்பினும், பல தேசியவாதத் தலைவர்களின் தீர்ப்பின் படி, இந்த ஒப்பந்தம் ஒரு யுத்தத்தை, தற்காலிகமாக நிறுத்துவதாக மட்டுமே இருந்தன. இருப்பினும் மற்றொரு பிரிவின் தலைவர்கள் இந்தத் தீர்வு தேவையற்றது என்று கூறினார்கள். இந்த கருத்து வேறுபாட்டின் காரணமாக, செயல்வீரர்கள் புரட்சிகர இரகசிய சமூகங்களின் வடிவத்தில் பல தீவிரமான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தார்கள்.

மார்ச் 1931 ல் கராச்சியில் நடந்த காங்கிரஸ் கூட்டத்தில், காங்கிரஸ் மீண்டும் பூர்ணா ஸ்வராஜுக்கு அழைப்பு விடுத்தது. இருப்பினும், இர்வின் மற்றும் காந்திக்கு இடையே உள்ள ஒப்பந்தத்திற்கு அக்கட்சி ஆதரவளித்தது. கராச்சியில், காங்கிரசு இந்தியாவின் அரசியலமைப்பின் கட்டமைப்பைத் தயாரிக்கத் தொடங்கியது, இருந்தாலும் அந்த ஒப்பந்தம் இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் அளிப்பதைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் தேசிய பொருளாதாரக் கொள்கை தொடர்பான தீர்மானங்கள் இந்த அமர்வில் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. இந்த தீர்மானங்கள், தேசிய இயக்கத்தின் வரலாற்றில், சுதந்திரப் பேச்சுரிமை, சுதந்திரமான பத்திரிகைகள், சங்க சுதந்திரம் போன்ற பிரச்சினைகளில் இந்திய பொருண்மைகளைப்பற்றி முதல் தடவையாக பேசியது. மத விஷயங்களில் நடுநிலை வகித்தவை, சட்டம், உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை, இலவச மற்றும் கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி மற்றும் இதர பல அம்சங்கள் போன்றவை இந்த தீர்மானத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள பிற விதிகள் ஆகும்.

ஆகஸ்ட் 1931 இரண்டாவது வட்டமேசை மாநாட்டிற்காக காந்தி லண்டனுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். இதற்கிடையில் வில்லிங்டன், இர்வின் பிரபுவிற்கு பதிலாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டார். எனினும், இந்த வட்ட மேசை மாநாட்டில் நடந்த விவாதங்கள், இந்தியாவிற்கு சாதகமாக போகவில்லை. 1931 டிசம்பரில் லண்டனில் இருந்து திரும்பிய புதிய வைஸ்ராய் காந்தியை சந்திக்க மறுத்துவிட்டார். இந்திய மக்களின் பிரதிநிதிகளாக காங்கிரஸை அங்கீகரிக்க பிரிட்டிஷ் அரசு மறுத்தது. மேலும், ஜவஹர்லால் நேருவைக் கைது செய்தன் மூலமும் வடகிழக்கு எல்லைப்புற மாகாணத்தில் குடாய் கிட்மத்கார் இயக்கத்தின் முன்னணித் தலைவராக இருந்த அப்துல் க.பார் காணை கைது செய்வதன் மூலம் அரசாங்கம் தனது அடக்குமுறை வழிகளுக்கு திரும்பியது.

எனவே, புதிய வைஸ்ராய், காந்தி உடன் மேலும் எந்த பேச்சுவார்த்தையும் நடத்த மறுத்துவிட்டதால் காங்கிரஸ் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை மீண்டும் தொடங்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஜனவரி 1932 ல் காந்தி கைது செய்யப்பட்டார். அரசாங்கம் மீண்டும் மக்களின் குடியுரிமைகளை குறைத்தது. இதனை தொடர்ந்து உரிய சொத்துக்களை வழங்கி மக்களை காவலில் வைக்கும் உரிமையை அரசு பெற்று இருந்தது. அத்தகைய அதிகாரங்களை கொண்டு, அரசாங்கம் காங்கிரசின் அனைத்து முக்கிய தலைவர்களையும் சிறையில் அடைத்தது. இதை வைத்து, அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து பொதுமக்கள் ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். மதுபான கடைகள், வெளிநாட்டு பொருட்களை விற்கும் கடைகளின் மீதும் மறியல் செய்தனர். இருப்பினும், அரசாங்கம் இன்னும் அதிக சக்தியுடன் நடந்து கொண்டது. காங்கிரஸுக்கு தடை விதித்து, ஏராளமான மக்கள் சிறைபிடிக்கப்பட்டார்கள். மேலும் காந்திய ஆசிரமங்களைக் காவல்

துறையினர் ஆக்கிரமித்தனர். ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் தாக்கப்பட்டனர், வரி செலுத்த மறுத்தவர்கள் சிறையிலடைக்கப்பட்டனர், அவர்களது சொத்துக்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. இருப்பினும், இந்த இயக்கம் இரண்டு ஆண்டுகளாக தொடர்ந்தது. இந்த இயக்கத்தை காந்தி ஏப்ரல் 1934 அன்று திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார். மேலும் அவரது அழைப்புக்கு நாட்டு மக்களும் கீழ்ப்படிந்து செயல்பட்டார்கள்.

சட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கம்

குறிப்புகள்

11.4 இரண்டாம் உலகப் போர்

1939 ல் வைஸ்ராய், லிலிதாவ் பிரபு இந்தியா போரில் உள்ளது என்று ஒரு அறிவிப்பை வைத்தார். இது இந்திய சட்டமன்றத்தை ஆலோசிக்காமல் செய்யப்பட்டது. இந்திய அரசு சட்டம், பாதுகாப்பு அல்லது வெளியுறவுத் துறை தொடர்பான எந்த முடிவும் எடுக்கும் முன்னர் நிர்வாகக் குழுவிடம் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது. எனினும், இந்த நடவடிக்கை காங்கிரஸுக்கும் முஸ்லிம் லீக்கும் இடையிலான உறவுகளில் சீர்கேடுகளை ஏற்படுத்தியது.

ஜெர்மனியின் மீதான போருக்கு லீக் முழுமையான ஆதரவை தெரிவித்தது. முஸ்லிம்களின் நலனுக்காக ஜின்னா இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டார். 1940 ல், ஜின்னாவின் உரை முதல் தடவையாக ஒரு சுதந்திர முஸ்லிம் அரசை குறிப்பிட்டது, ஒரு முக்கியமான வரலாற்று நிகழ்வாகும். இது பின்னாளில் லாகூர் பிரகடனம் என்று பெயரிடப்பட்டது. இந்த உரையின் போது “பாகிஸ்தான்” என்ற பெயர் பயன்படுத்தப்பட்டது. போரின் போது, அதன் உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை 2,000,000 ஐ கடந்ததால் லீகின் அதிகாரம் அதிகரித்தது.

காங்கிரசும் அதன் போரும்

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஹிட்லருடன் பேச்சுவார்த்தையை நடத்த காந்தி அழுத்தம் கொடுத்து வந்தார். ஆனால் இந்தக் கொள்கைக்கு ஏராளமான காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் ஆதரவு தெரிவிக்கவில்லை. முக்கியமாக, நேரு, அந்த சமயத்தில் ஐரோப்பாவிலிருந்து திரும்பி வந்தார், பாசிசவாதிகளுக்கு எதிராக பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு இந்தியா ஆதரவு கொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. எனினும், இந்த விவகாரத்தில் இந்தியா தன்னிச்சையாக முடிவெடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் அவருக்கு ஆதரவாக இருந்தது. நேருவுக்கு காங்கிரஸ் முழு ஆதரவு கொடுத்தது, ஜெர்மனியுடன் இந்தியா போரில் உள்ளது என்ற அறிவிப்பும் நிராகரிக்கப்பட்டது. எதிர்ப்பின் அடையாளமாக அனைத்து காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் மாநில அரசின் பதவிகளை ராஜினாமா செய்தனர். 1940 ஆம் ஆண்டில், காங்கிரஸ் ஒரு முன்மொழிவை முன்வைத்தது. இதன்படி, ஒரு தேசிய அரசாங்கம் நிறுவப்பட்டால் இந்தியாவில் மட்டுமே யுத்தம் ஆதரிக்கும். இந்த கோரிக்கையை வைஸ்ராய் நிராகரித்தார். இது ஒரு பிரச்சாரத்தின் துவக்கத்திற்கு வழி வகை செய்தது. இது காங்கிரஸ் தலைமையில் சட்ட மறுப்பு இயக்கம் என்ற பிரச்சாரத்தை ஆரம்பிக்க வழிவகுத்தது. இந்த பிரச்சாரத்தின் போது காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் 1700 பேர் கைது செய்யப்பட்டனர். 1940 க்கும் 1945 க்கும் இடையில் காங்கிரசில் பல உறுப்பினர்கள் கைது செய்யப்பட்டதால், அதன் நிலை மிகவும்

பலவீனமாகியது. அதே நேரத்தில், மேலும் பலம் பொருந்திய, செல்வாக்குடன் இருந்த முஸ்லிம் லீக்கை பிரிட்டிஷ் அரசு ஆதரிக்க ஆரம்பித்தது.

குறிப்புகள்

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் கொள்கையின் பாதிப்பு

சட்டம் ஒழுங்கை மீட்பதற்காக 30,000 க்கும் மேற்பட்ட பிரிட்டிஷ் வீரர்கள் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இதன் விளைவாக ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இறந்தார்கள். காங்கிரஸில் உள்ள பல முக்கிய உறுப்பினர்கள் கைது செய்யப்பட்டதோடு பிரிட்டிஷ் அரசால் சிறைச்சாலைகளில் அடைக்கப்பட்டார்கள். நேருவை விடுதலை செய்த பிரிட்டிஷ்காரர்கள் மீண்டும் அவரை கைது செய்து, 1945 வரை சிறையில் அடைத்தனர். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் காங்கிரஸ் சட்டவிரோதமான அமைப்பு என்று அறிவிக்கப்பட்டு அதன் அனைத்து நிதிகளும் கைப்பற்றப்பட்டன. 1942 க்கும் 1944 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் காங்கிரஸில் சிறப்பான நடவடிக்கை எதுவும் நடைபெறவில்லை.

இரண்டாம் உலகப்போரின் போது சுபாஷ் சந்திர போஸ் பிரிட்டிஷாரை எதிர்த்தார். இவர் காந்தியின் அஹிம்சை உத்திக்கு எதிராக இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியில் முன்னாள் உறுப்பினராக இருந்தார். சுதந்திரம் அடைவதற்கு போர்க்குணமிக்க நடைமுறையை நம்பியிருந்த முற்போக்கு கூட்டணியை அவர் நிறுவினார். போர் 1939 இல் தொடங்கியபோது, போஸ் அச்ச சக்திகளை (ஜெர்மனி, இத்தாலி மற்றும் ஜப்பான்) ஆதரித்தார்.

பிரிட்டிஷ் அவரை கைது செய்தது ஆனால் அவர் சிறையில் இருந்து தப்பித்து நாஜி ஜெர்மனிக்கு சென்றார். அங்கிருந்து ஜெர்மனியர்களால் அவர் சிங்கப்பூருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். சிங்கப்பூரில் இந்திய தேசிய ராணுவத்தின் உறுப்பினர்களாக இந்திய போர்க் கைதிகளை நியமனம் செய்யத் தொடங்கினார். பின்னர், உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 20,000 தன்னார்வலராக அதிகரித்தது. இது பர்மாவிலிருந்து இந்தியாவை ஆக்கிரமிப்பதைத் தடுப்பதற்காக ஜப்பானுடன் போரிட்டது. பின்னர் போஸ் 1943 ல் சுதந்திர இந்தியாவின் இடைக்கால அரசாங்கத்தை நிறுவினார். 1945 ல், போஸ் விமான விபத்தில் இறந்தார். அவரது மறைவுக்குப் பிறகு இந்தியாவில் இந்திய தேசிய ராணுவத்திற்கான ஆதரவு வீழ்ச்சியடைந்தது. யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர், அதன் தலைவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டு, உப செயற்பாடுகளுக்காக விசாரணைக்கு கொண்டு வரப்பட்டார்கள். பின்னர் அவர்கள் ஒரு அபராத காலனிக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். காங்கிரஸில் இருந்து எதிர்ப்புக்கள் வந்தபோது, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அவர்களின் தீர்ப்பை மாற்றியதுடன், அவர்களை இராணுவத்திலிருந்து விரட்டியடித்தது. இருந்தபோதிலும், ஜப்பானியர்களுக்கு எதிரான போரில் போராடிய இந்தியர்களில் பெருந்தொகையான இந்தியர்கள் சுதந்திர தேசத்திற்காக புதிய சிந்தனைகளுடன் திரும்பி சென்றார்கள்.

இந்தக் கருத்துக்கள் தென்கிழக்கு (ஆசியாவின்) பகுதிகளில் தொடங்கிய தேசியவாத இயக்கங்களுக்கு சேவை செய்கின்றன.

அரசியல் விளைவுகள்

போர் காலத்தில் காங்கிரஸின் இருப்பு கிட்டத்தட்ட முடிவுக்கு வந்தது. ஏனெனில் அது கிரிபஸ் வடிவத்தில் பிரிட்டிஷ் முன்மொழிவுகளை நிராகரித்தது. இதனால்

ஏறக்குறைய யுத்தம் முடிவுக்கு வந்தது. மறுபுறம், 1930 களின் பிற்பகுதியில் இருந்தே முஸ்லிம் லீக்கின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து 2 மில்லியனை எட்டியது. போரின் போது பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு ஆதரவான கொள்கையை கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. 1945 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மாகாண சபைத் தேர்தல்களில் அதன் செல்வாக்கை அதிகரித்தது. 1937 தேர்தல்களில் அதன் 5 சதவிகித வெற்றிக்கு எதிராக 90 சதவிகித முஸ்லிம் இடங்களை வென்றது. காங்கிரசால் இனி எந்த லீக்கையும் புறக்கணிக்க முடியவில்லை. தனது நிலைப்பாட்டை பலப்படுத்திக் கொண்ட பின்னர், காங்கிரசுடான எந்தவொரு பேச்சுவார்த்தையும் அதே மட்டத்தில் இருந்தது. போருக்குப் பிறகு பிரிட்டிஷ்காரர்கள் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுவார் என்று லீக் மற்றும் பிற இந்திய குழுக்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். எனினும், இது நடக்காத நிலையில், நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் இந்திய இராணுவத்தினரும் பிரிட்டிஷாருக்கு ஆதரவளிக்க மறுத்துவிட்டார்கள்.

சட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கம்

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தத்தில் இருக்கும் விதிகளில் ஒன்றை குறிப்பிடுக.
4. குடாய் கித்மத்கார் இயக்கத்தின் தலைவர் யார்?
5. முற்போக்கு கூட்டணியை நிறுவியவர் யார்?

11.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. C.R. தாஸ், மோதிலால் நேரு ஆகியோர் இரண்டு சிறந்த சுயராஜ்ய தலைவர்கள்.
2. சுயராஜ்ஜியவாதிகள் தேர்தலில் தாராளவாதிகளை தோல்வி அடைய செய்தார்கள்.
3. காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தத்தின் ஒரு விதி என்வென்றால், அகிம்சை எதிர்ப்பு போராட்டத்திற்காக கைது செய்யப்பட்ட மக்கள் அனைவரும் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.
4. குடாய் கிட்மட்காரின் இயக்கத்தின் தலைவர் அப்துல் க.'பர் கான் ஆவார்
5. சுபாஷ் சந்திர போஸ் முற்போக்கு கூட்டணியை அமைத்தார்.

11.6 சுருக்கம்

- 1920 முதல் 1922 வரை இந்தியாவின் முதல் காந்திய இயக்கமானது ஒத்துழையாமை இயக்கம் ஆகும். 1922 ல் காந்தி தன் ஆதரவாளர்களிடையே வன்முறை எழுச்சியை கருத்தில் கொண்டு இந்த இயக்கம் விலக்கிக் கொண்டார்.
- இயக்கம் நிறுத்தப்பட்ட பின்னர் அவரது தொண்டர்கள் வருங்கால நடவடிக்கை போக்கு குறித்து கிளர்ச்சி செய்தார்கள். C.R. தாஸ், மோதிலால் நேரு போன்ற தலைவர்கள் போராட்டத்தை மீண்டும்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 213

குறிப்புகள்

தொடரும் வாய்ப்பு இல்லாததால், ஒரு மாற்று உத்தி தேவை என்று நினைத்தார்கள். அந்த உத்தி குழுவிற்கு நுழைவாக இருந்தது.

- 1923 வரை, ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் தொடக்கத்தில் காங்கிரஸை விட்டு வெளிநடப்பு செய்த தாராளவாதிகளின் ஆதிக்கமே இந்த சபைகளில் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தியது. சுயராஜ்ய வாதிகள் தேர்தலில் போட்டியிட்டபோது நாடு முழுவதும் அந்த தாராளவாதிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள்.
- 1930 மார்ச் 12 அன்று காந்தி, சர்தாரி ஆசிரமத்திலிருந்து தண்டியில் உள்ள கடலுக்கு 72 ஆதரவாளர்களுடன் ஒரு ஊர்வலத்தை தொடங்கினார். மக்கள் ஊர்மக்கள் அனைவரும் அவரை உற்சாகப்படுத்த வழியில் அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டார்கள். காந்தி அவர்களை கடந்து சென்று கொண்டிருந்தபோது, கிராம மக்கள் தங்கள் இயக்கத்திற்கு ஒரு அடையாளமாக, சார்கியின் மீது நூலிழையை செலுத்தினர்.
- காலனித்துவ இயக்கத்திற்கு இத்தகைய பரவலான ஆதரவு எதிர்பார்க்கப்படவில்லை என்று அரசாங்கம் பெரும் என்னிகையினரின் எதிர்வினை ஏற்பட்டதை பார்த்து வியப்படைத்தது. 1930 மே மாதம் காந்தி காவல்துறையினரால் கைது செய்ய முடிவு செய்தார்கள்.
- சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தின் மிக முக்கியமான அம்சம் நாட்டின் இளைஞர்களிடையே, குறிப்பாக மாணவர்கள், மற்றும் பெண்கள் ஆகியோரின் ஆதரவைப் பெற்றது.
- 1939 ல் வைஸ்ராய், லிலிதாவ் பிரபு இந்திய சட்டமன்றத்தில் ஆலோசனை செய்யாமல் இந்தியா போரில் உள்ளது என்று ஒரு அறிவிப்பை வைத்தார்.
- நேருவிற்கு, காங்கிரஸால் முழுமையாக ஆதரவு கொட்டப்பட்டதால், ஜெர்மனியை இந்தியா நிராகரித்தது என்று அறிவித்தார். எதிர்ப்பின் அடையாளமாக அனைத்து காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் மாநில அரசின் பதவிகளை ராஜினாமா செய்தனர்.
- இரண்டாம் உலகப் போரின் போது சுபாஷ் சந்திர போஸ் பிரிட்டிஷாரை எதிர்த்தார். அவர் காந்தியின் அஹிம்சை உத்திக்கு எதிராக இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் முன்னாள் உறுப்பினராக இருந்தார். சுதந்திரம் அடைவதற்கு போர்க்குணமிக்க நடைமுறையை நம்பியிருந்த முற்போக்கு தொகுதியை அவர் நிறுவினார்.
- காங்கிரஸின் இருப்பு போர் நேரத்தில் கிட்டத்தட்ட முடிவிற்கு வந்தது. ஏனெனில் அது பிரிட்டிஷ் முன்மொழிவுகளை கிரிப்ஸ் “மிஷன்” வடிவத்தில் நிராகரித்தது.

11.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- இரட்டை ஆட்சி: இது இரண்டு சுதந்திர அதிகாரிகளின் (குறிப்பாக இந்தியா 1919–35ல்) ஒரு அரசாங்க அமைப்பு முறையாகும்.
- சட்ட மறுப்பு: நியாயமற்றது என்று கருதப்படும் சில சட்டங்களுக்கு இணங்க மறுப்பதே ஒரு அமைதியான அரசியல் எதிர்ப்பு வடிவம் என்று பொருள்படும்.

- தீவிரவாதம்: இது அரசியல் அல்லது சமூக மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு தீவிர பிரச்சாரத்தை பயன்படுத்தும் கொள்கை அல்லது நடவடிக்கையை குறிக்கிறது.

சட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கம்

11.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறிப்புகள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. ஒத்துழையாமை இயக்கம் முடிவு பெற்ற பிறகு சுயராஜ்யவாதிகளின் உத்தி என்னவாக இருந்தது?
2. காந்தி-இரவின் ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகள் யாவை?
3. காங்கிரஸ் கட்சியின் சுயராஜ்யவாதிகள் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தைப் பற்றி விரிவாக விவாதிக்கவும். அதன் தாக்கங்கள் யாவை?
2. இந்திய தேசியவாதிகள் இரண்டாம் உலகப் போரின் வெடிப்புக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்ததை விவரிக்கவும்.
3. இந்தியா மீது இரண்டாம் உலகப்போரின் தாக்கத்தை ஆராய்க.

11.9 மேலும் படிக்க

- சாண்ட், தாரா. 2005. இந்தியாவில் சுதந்திர இயக்கத்தின் வரலாறு. புது தில்லி: ஆசியா பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
- சந்திரா, பிபான். 1999. சுதந்திர போராட்டம். புது தில்லி: நேஷனல் புக் டிரஸ்ட்.
- சந்திரா, பிபான். 1989. சுதந்திர இந்தியாவின் போராட்டத்தில் பொருளாதார தேசியவாதத்தின் எழுச்சி மற்றும் வளர்ச்சி. புது தில்லி: பெங்குயின் புத்தகங்கள்.
- சௌத்ரி, S.H. 1999. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது சிவில் குழப்பங்கள் (1765–1857). கல்கத்தா: வேர்ல்ட் பிரஸ் லிமிடெட்.
- தேசாய், A.R. 2008. இந்திய தேசியவாதத்தின் சமூக பின்னணி. மும்பை: பிரபல பிரகாசன்.
- சந்திரா, பிபின். 2009. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்ஸ்வான்.

அலகு 12 பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 12.0 அறிமுகம்
- 12.1 நோக்கங்கள்
- 12.2 வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்
- 12.3 பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்
 - 12.3.1 சில ஆளுமைகள்
- 12.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 12.5 சுருக்கம்
- 12.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 12.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 12.8 மேலும் படிக்க

12.0 அறிமுகம்

கிரேட் பிரிட்டன் நேச நாடுகளின் ஒரு பகுதி என்பதால், பிரிட்டிஷ் இந்தியா இரண்டாம் உலகப் போரின்போது (1939–1945) இரண்டு மில்லியனுக்கும் அதிகமான தன்னார்வ வீரர்களை அனுப்பியது. கூடுதலாக, பல சுதேச அரசுகள் உடன்படிக்கை அதிகாரத்தை எதிர்த்து நேசநாடுகளின் பிரச்சாரத்திற்கு ஆதரவாக பெரிய நன்கொடைகளை வழங்கின. உலகின் அனைத்து மூலைகளிலும் இந்தியர்கள் போராடினார்கள் ஜெர்மனி மற்றும் இத்தாலி ஆகிய நாடுகளில் ரோம்மலுக்கு எதிராகவும் மற்றும் ஆசிய பிராந்தியத்தில் ஜப்பானியர்களுக்கு எதிராகவும் இந்தியாவை ஜப்பானியர்களுக்கு எதிராக பாதுகாத்து, ஆகஸ்ட் 1945-ல் ஜப்பானியர்கள் சரணடைந்த போது சிங்கப்பூர் மற்றும் ஹாங்காங் போன்ற பிரிட்டிஷ் குடியேற்றத்தை விடுவித்தது. பிரிட்டிஷ் போர் முயற்சிகளுக்கு முஸ்லீம் கழகம் ஆதரவளித்த போதிலும், பிரிட்டனுக்கு உதவ வேண்டும் என்று ஒப்புக் கொள்வதற்கு முன்பே சுதந்திரத்திற்காக காங்கிரசிலிருந்து அதிகரித்து வரும் கோரிக்கை இருந்தது. கிரீடம் மறுக்கப்பட்டது. ஆகஸ்ட் 1942 அன்று இந்திய அரசியல் கட்சி வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தை அறிவித்தபோது, கட்சித் தலைவர்கள் சிறையிலடைக்கப்பட்டனர். இந்தியப் புரட்சியாளர்களின் உதவியோடு இந்திய தேசிய ராணுவம் என்று அழைக்கப்பட்ட இந்திய சிறைக் கைதிகள் படையை ஜப்பான் அமைத்தது.

1947 ஆகஸ்ட் 15 அன்று இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றது என்றாலும், நாடு இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டு, ஒரு புதிய நாடு பாகிஸ்தான் நடைமுறைக்கு வந்தது. பிரிவினைக்கு அடிப்படைக் காரணம் முற்றிலும் அரசியல் சார்ந்தது. முந்தைய பிரிவில் வகுப்புவாதம் எழுந்ததற்கான காரணங்களை நாம் ஆராய்கிறோம். ஆனால் 1857 கிளர்ச்சி இந்து-முஸ்லிம் பிரிவினைக் குறித்தது என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது.

படிப்படியாக, இரு சமூகத்தினரும் தங்கள் தனித்துவமான மத அடையாளங்களை நன்கு அறிந்துள்ளனர் மற்றும் அதன் இறுதி முடிவு பிரிவினையாகும்.

இந்த அலகில் தேசியவாத ஆர்வலர் ஒரு தனித்துவமான திருப்பத்தை எடுத்துக் கொண்டதை நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். இந்திய அரசியல் கட்சியுடன் பொது மக்களும் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். இறுதியாக சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு இந்தியா பிளவுபட்டு பாகிஸ்தான் உருவானது.

பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

குறிப்புகள்

12.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தின் தாக்கத்தை ஆராய முடியும்.
- சுதந்திரம் மற்றும் பிரிவினைக்கு வழிவகுத்த சம்பவங்களை விவரிக்க முடியும்.

12.2 வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்

கிரிப்ஸ் மிஷன் வீழ்ச்சியின் பின்னர், இந்திய தேசிய இந்திய அரசியல் கட்சி அதன் நிபந்தனையில் கடுமையாக்கப்பட்டு, பிரிட்டிஷ் அரசிடமிருந்து பூரண சுதந்திரம் கோரி ஜூலை 1942 ல் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது இந்தத் தீர்மானம், அரசுக்கு எதிராக மிகப் பெரிய அளவிலான ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைக் முன்மொழிந்தது.

ஆனால், முக்கிய இந்திய அரசியல் கட்சி தலைவரான சக்ரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரி, பல உள்நூர் மற்றும் வட்டார அளவிலான தலைவர்களுடன் சேர்ந்து, வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தை ஒருங்கிணைத்தார். ஜவஹர்லால் நேரு, மௌலானா ஆசாத் ஆகியோர் காந்தியின் தீர்மானத்தை தயக்கத்துடன் முன்வைத்தனர். மறுபுறம், சர்தார் வல்லபாய் படேல், டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் மற்றும் டாக்டர் அனுக்ரஹ் நாராயண் சின்ஹா போன்ற பல தலைசிறந்த தலைவர்கள் அசோக மேத்தா, ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் போன்ற சமதர்மவாதிகளுடனும் இணைந்து ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை பகிரங்கமாக ஆதரித்தார்கள்.

அல்லாமா மஷ்ரிகி (கஸ்கார் தெஹ்ரிக் தலைவர்) வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் சேர்வதற்கு அழைக்கப்பட்டார். ஆனால் பாக்கிஸ்தானின் இயக்கம் மற்றும் உருவாக்கத்தின் விளைவு பற்றி அவர் விமர்சனமாக இருந்தார் எனவே அத்தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஜூலை 28, 1942 அன்று மவுலானா அபுல் கலாம் ஆசாத், கான் அப்துல் க.பார் கான், மகாத்மா காந்தி, ராஜகோபாலாச்சாரி, ஜவஹர்லால் நேரு, ராஜேந்திர பிரசாத், டாக்டர் பட்டாபி சீதாராமியா மற்றும் சாம்பமுர்த்தி ஆகியோருக்கு மஷ்ரிகி (சென்னை சட்டசபை முன்னாள் சபாநாயகர்) வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் இணைவதற்கு அவரது காரணங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பின்னர் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த ஒரு தந்தி பத்திரிகையில் மஷ்ரிகி கூறுகையில், 'ஒத்துழையாமை இயக்கம் சற்று முன் முதிர்ச்சியடையும் என்பதே எனது நேர்மையான கருத்தாகும். இந்திய அரசியல் கட்சி முதலில் மனப்பூர்வமாக, முஸ்லிம் கழகத்தை தத்துவார்த்த பாக்கிஸ்தானுக்கு கைகுலுக்கவும், அதன் பின்னர் அனைத்து கட்சிகளும் வெளிப்படையாக

சுயகற்பித்தல் பொருள் 217

இந்தியாவை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்ற கோரிக்கையையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆங்கிலேயர் மறுத்தால் மொத்த ஒத்துழையாமை இயக்கத்தையும் தொடங்கவும்' என்றார்.

தீர்மானத்தை எதிர்ப்பதற்கு பல தலைவர்கள் இருந்தாலும், ஆகஸ்ட் 8, 1942 அன்று அகில இந்திய இந்திய அரசியல் கட்சி குழுவின் (AICC) பம்பாய் அமர்வில் வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. பம்பாய், குவாலியா குளத்தில் நடைபெற்ற அமர்வில் காந்தி, இந்தியர்கள் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டு அகிம்சை வழி ஒத்துழையாமை இயக்கம் மூலம் சுதந்திர நாடாக செயல்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். அவரது அழைப்பு இந்தியர்களிடையே பெரும் ஆதரவைப் பெற்றுள்ளது.

இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுவதற்கு எதிர்ப்பு

வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ள நிலையில், இந்த இயக்கத்தை பல அரசியல் கட்சிகள் எதிர்க்கின்றன. இந்து மகாசபை, இந்திய பொதுவுடைமை கட்சி போன்ற கட்சிகள் இந்த இயக்கத்தை எதிர்த்ததோடு காங்கிரஸுடன் பேரணியாகச் செல்லவில்லை. இந்திய பொதுவுடைமை கட்சி இயக்கத்திற்கு எதிரானதாக இருந்தாலும், தொழில்துறை தொழிலாளர்களும் தொழிற்சங்கங்களும் இயக்கத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்தாலும், சோவியத் ஒன்றியத்துடன் கூட்டு சேர்ந்து போருக்கு ஆதரவாக இருந்தது. இது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் தடைசெய்யப்பட்டது. சுதந்திர இந்தியாவில் தமது தோட்டங்கள் இழக்கப்படும் என அஞ்சிய பல்வேறு சமஸ்தானங்களின் எதிர்ப்பையும் இந்த இயக்கம் கண்டது எனவே அவர்கள் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு நிதி உதவி செய்தனர்.

பல்வேறு முஸ்லிம் தலைவர்களும் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். முகம்மது அலி ஜின்னா மனு, பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தில் பட்டியலிடப்பட்டு ஆதரவு தெரிவித்த ஏராளமான முஸ்லிம்களை பார்வையாளர்கள் கண்டனர். மாகாண சட்டமன்றங்களில் ஆதரவு கிடைத்தது, இந்திய அரசியல் கட்சி ராஜினாமா செய்ததால், சிந்து, வங்காளம் மற்றும் வடமேற்கு எல்லையை கட்டுப்படுத்தியது.

ஆனால் தேசியவாதிகளுக்கு சர்வதேச ஆதரவு குறைவாகவே இருந்தது. இந்திய சுதந்திர இயக்கத்திற்கு கோட்பாட்டளவில் அமெரிக்கா ஆதரவளித்து வந்தாலும், அது பிரிட்டனின் கூட்டாளியாக இருந்தது. சர்ச்சில் பதவி விலக வேண்டும் என்று அச்சுறுத்தியபோது, அமெரிக்கா அவருக்கு ஆதரவளித்தது. ஆனால் போருக்கான பகிரங்க ஆதரவை வலுப்படுத்தும் பாசாங்குத்தனத்தை தொடர்ந்தது. இந்த நடவடிக்கை இந்தியர்களுக்கும் பிரிட்டிசார் மீதும் எரிச்சலை ஏற்படுத்தியது.

உள்ளூர் செயற்பாடு

ஒரு புறம் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் தேசிய அளவில் எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டிருந்தது. அதே நேரத்தில் அந்த இயக்கம் வட்டார அளவில் வெற்றி பெற்றது. அங்கு உள்ளூர்வாசிகள் ஏற்கனவே பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கியிருந்தனர்.

சதாரா, தல்ச்சர், தம்லக், மற்றும் இந்த மிட்னாபூர் பகுதிகளில் உள்ளூர் மக்கள் தங்கள் இணையான அரசாங்கங்களை நிறுவியிருந்தபோதிலும், 1944 ல் காந்தியின் தனிப்பட்ட வேண்டுகோளுக்கிணங்க அவை நிறுத்தப்பட்டன.

உத்தரப்பிரதேசத்தின் கிழக்குப் பகுதியான பல்லியாவில் உள்ளூர் மக்கள் ஒரு சிறையை உடைத்து, கைது செய்யப்பட்ட இந்திய அரசியல் கட்சி தலைவர்களை விடுவித்து, தங்கள் சுயாதீன ஆட்சியை நிறுவிவிட்டனர். ஒரு சில வாரங்களுக்கு முன்பு, ஆங்கிலேயர்கள் தம்மை மீண்டும் மாவட்டத்தில் நிறுவிட முடியும்.

மேற்கு குஜராத்தில், சௌராஷ்டிரா “பஹார்வதிய்யா” (அதாவது, சட்டத்திற்கு வெளியே நடந்தது) பாரம்பரியம் இப்பிராந்தியத்தில் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தின் செயல்பாடுகளை ஆதரித்தது. வங்காளத்திலும் இதே போல் புதிய போர் வரிகளுக்கும், கட்டாய அரிசி ஏற்றுமதிக்கும் எதிரான விவசாயிகளின் அதிருப்தியால் எரியூட்டப்பட்டது.

1942 ல் அதன் உச்சத்தில் இருந்த இந்த எதிர்ப்பு, 1943 என்ற பெரும் பஞ்சம் மூலம் தடைபட்டு, இயக்கத்தின் இடைநீக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது.

இயக்கத்தை ஒடுக்குதல்

இந்த இயக்கம் முக்கியமாக இந்திய அரசியல் கட்சியை ஒற்றுமையாக வைத்துக் கொள்ள வடிவமைக்கப்பட்டது. இந்திய-பர்மா எல்லையில் ஜப்பானிய ராணுவம் முன்னேறிக் கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயர்களை இது மேலும் அச்சுறுத்தியது. இந்த போராட்டங்களை கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு, பிரிட்டிஷ்காரர்கள், கட்சியின் செயற்குழு உறுப்பினர்கள், தேசிய தலைமையின் முக்கிய உறுப்பினர்களுடன் சேர்ந்து காந்தியை சிறைபிடித்தனர். ஆகஸ்டு 9 ம் தேதி ஏ.ஐ.சி.சி. கூட்டத்தில் தலைமை தாங்கினார் மற்றும் கொடியை ஏற்றிச் சென்றார். அப்போது பிரதம தலைவர்களான அருணா ஆசாப் அலி கைது செய்யப்பட்டார். பின்னர் இந்திய அரசியல் கட்சி தடை செய்யப்பட்டதோடு, இந்த காரணத்திற்கான வெகுஜன அனுதாபத்தை வலுப்படுத்தியது, தலைமை இல்லாமை, ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் பெரிய அளவிலான ஆர்ப்பாட்டங்களும் நாடெங்கிலும் நடத்தப்பட்டன. ஆனால் இந்த ஆர்ப்பாட்டங்கள் அனைத்தும் அமைதியாக இருக்கவில்லை, பல்வேறு இடங்களில் குண்டுகள் வெடித்தன, அரசாங்க கட்டிடங்கள் தீக்கிரை செய்யப்பட்டன, மின்சாரம் மற்றும் தகவல் தொடர்பு பாதைகள் துண்டிக்கப்பட்டன.

இந்த ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு, பிரிட்டிஷ் மக்கள் பெரும் கைதுகளை செய்வதன் மூலம் பதிலளித்தனர். இதில் 100,000 பேர் கைது செய்யப்பட்டு அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. தேவைப்பட்டால், ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களை முற்றுகையிடவும், துப்பாக்கி சூடு செய்யவும் வீரர்கள் உத்தரவிட்டனர்.

இந்த துப்பாக்கிச் சூட்டில் பல நூறு பேர் கொல்லப்பட்டனர். இதனால் பல தலைவர்கள் தலைமறைவாகிவிட்டனர். ஆனால் அவர்கள் வானொலியை ஒளிபரப்பவும் துண்டுப் பிரசுரங்கள் விநியோகித்தும் தங்களது போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தனர். இந்த சூழ்நிலையைப் பார்க்கையில், காந்தி மற்றும் தென்னாபிரிக்கா அல்லது ஏமனில் பிற முக்கிய தலைவர்களைக் கைப்பற்றி பிரிட்டிஷ் கூட ஒரு கப்பலை ஒதுக்கி வைத்தது. ஆனால் அவை கிளர்ச்சியைப் பற்றி எச்சரிக்கையாக இருந்ததால் இன்னும் தீவிரமடைந்தன.

பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

குறிப்புகள்

கடந்த மூன்றாண்டுகளுக்கு மேலாக உலகம் முழுவதிலும் இருந்து இந்திய அரசியல் கட்சி துண்டிக்கப்பட்டது. காந்தி தனது மனைவி கஸ்தூரிபா காந்தியை, அவரது தனிப்பட்ட செயலாளர் மகாதேவ தேசாய் ஆகியோரை மிகக் குறுகிய காலத்திற்குள் இழந்தார். இத்தகைய தனிப்பட்ட இழப்புக்கள் மற்றும் அவசரப்படாத உடல்நலக் குறைபாடுகள் இருந்தபோதிலும், காந்தி ஒரு 21 நாள் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டார் மற்றும் தொடர்ச்சியான எதிர்ப்பைத் தடுத்து நிறுத்தினார். 1944 ல் பிரிட்டிஷார் காந்தி உடல்நலத்தை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு விடுவித்தபோதிலும், காங்கிரஸின் விடுதலையை கோரி காந்தி எதிர்ப்பைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார்.

1944 ஆரம்ப காலத்தில், இந்தியா பெரும்பாலும் அமைதியாக இருந்தது. இந்திய அரசியல் கட்சி தலைமை இன்னமும் அடைக்கப்பட்டு இருந்தது. இந்த இயக்கம் பல தேசியவாதிகளுக்கு மன அழுத்தத்தை தோற்றுவித்தது என்ற ஒரு உணர்வு ஜின்னா மற்றும் முஸ்லீம் லீகின் மீது, கம்யூனிஸ்டுகளைப் போன்ற இந்திய அரசியல் கட்சி எதிரிகள், காந்தியையும் இந்திய அரசியல் கட்சியையும் விமர்சித்து அரசியல் ஆதாயத்தை பெற முற்பட்டனர்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தை எதிர்க்கும் அரசியல் கட்சிகள்?
2. வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானம் எப்போது நிறைவேற்றப்பட்டது?

12.3 பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

பல அரசியல் நிகழ்வுகளின் விளைவாக, இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை அடைவதற்கு பல பெரிய அரசியல் தலைவர்களும் கூட்டாக முயற்சி செய்தார்கள்.

ஆகஸ்ட் சலுகை, 1940

இதற்கிடையில் மே 1940-ல் பிரிட்டனில் ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்டது. இதில் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் பிரதமரானார் (1940–1945). பிரான்சின் வீழ்ச்சியால் காங்கிரஸின் போக்கை தற்காலிகமாக மென்மையாகக் கொண்டது. நாஜி ஆக்கிரமிப்பால் பிரிட்டனுக்கு உடனடி ஆபத்து ஏற்பட்டது. ஜூலை 1, 1940 அன்று காந்தி எழுதினார், ‘பிரிட்டிஷ் அழிவிலிருந்து நாங்கள் விடுதலை பெற விரும்பவில்லை’. போர்க்கால கூட்டணியிலிருந்து அச்சுறுத்தும் திருப்பத்தை மேற்கொண்டபோது, இந்திய அரசியல் கட்சி யுத்த முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்க முன்வந்தது. குறைந்தபட்சம் இடைக்கால தேசிய அரசாங்கம் ஒன்று மத்திய அரசில் அமைக்கப்பட்டால், இந்தியா சுதந்திரம் பெற வேண்டும் என்ற உரிமையினால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஆகஸ்ட் 8, 1940 அன்று, வைஸ்ராயின் அறிக்கையின் படி, அரசாங்கத்தின் பதில் வந்தது. இது ஆகஸ்ட் சலுகை என்று அறியப்பட்டது. ‘பல சமூகங்களின்’ பிரதிநிதிகளிடம் கலந்தாலோசிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அது குறிப்பிட்டதோடு, இந்தியாவின் தேசிய வாழ்வில் பெரிய மற்றும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் எந்த அரசாங்க அமைப்புக்கும் பொறுப்புக்களை இடமாற்றாது

என்று தெளிவுபடுத்தப்பட்டது. இது ஜின்னாவின் மத்திய கோரிக்கைகளில் ஒன்றின் ஒப்புதலாக இருந்தது. போரின் வெடிப்புக்குப் பின்னர் ஜின்னா இந்தியாவின் முஸ்லீம்களுக்கான லீகின் ஒரே பேச்சாளராக மட்டுமில்லாமல், கழகம் என்று கருதப்படும் அரசியலமைப்பு மாற்றங்களை ரத்து செய்யும் அதிகாரமும் அவருக்கு உண்டு.

இதற்கிடையில், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் நட்பு உடன்பாட்டின் அடிப்படையை அடைவதற்கு பிரதிபலிக்கும் இந்தியர்களின் முயற்சிகள் வரவேற்கப்பட வேண்டும் என்று கூறியது. கூடுதல் இந்திய உறுப்பினர்களை நியமிக்கவும் மற்றும் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை நிறுவுவதன் மூலமும் மத்திய நிர்வாகக் குழுவின் விரிவாக்கத்திற்கு உடனடி விளைவு வழங்கப்படும் என்று அவர்கள் நம்பினர். போர் ஆலோசனை கவுன்சில் பிரிட்டிஷ் இந்தியா மற்றும் இந்திய அரசுகளின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டதாக நம்பப்படுகிறது. கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம், தேசியவாதிகளையும், காந்தியையும் இறுதியாக, ஒத்துழையாமை, சட்ட மறுப்பு, ஒரு தனித்தன்மை குறைந்த, வேண்டுமென்றே பயனற்றது என்று ஆக்கியது. இந்திய அரசியல் கட்சி தனது தனிப்பட்ட சத்தியாகிரக போராட்டத்தை தொடங்கியது. நீதிமன்ற காவலில் இருந்த முதல் நபர், பூதனைத் தலைவர் வினோபா பாவே ஆவார். அவரைத் தொடர்ந்து ஜவஹர்லால் நேருவுக்கு நவம்பர் மாதம் 4 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. வல்லபாய் பட்டேல், மௌலானா ஆசாத் போன்ற சிலரும் இந்த சத்தியாகிரகத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

1940 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 20,000 காங்கிரஸார் கைது செய்யப்பட்டனர். ஆனால், இந்த இயக்கம் 1941 இலையுதிர் காலத்தால் ஏற்பட்டது. அரசு ஒரு சத்தியாகிரகியை கைது செய்யவில்லை என்றால், அவன் அல்லது அவள் செயல்திறனை மீண்டும் திரும்பச் செய்ய முடியாது. கிராமங்களுக்குள் நுழைந்து டெல்லியை நோக்கி ஒரு நடைப்பயணத்தை தொடங்க செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. தில்லி சாலோ இயக்கம் என்று அழைக்கப்படும் இயக்கத்தின் தொடக்கத்தை இது குறிக்கிறது. பிரிட்டிஷாருக்கு எத்தகைய கடுமையான சங்கடத்தையும் ஏற்படுத்தக் கூடாது என்பது இதன் நோக்கமாகும். ஆனால் வெறுமனே காங்கிரசின் இருப்பை, இந்தியர்களை கலந்தாலோசிக்காமல் நடத்தப்படும் ஒரு போருக்கு எதிரான விரோதப் போக்கை மட்டுமே பதிவு செய்ய வேண்டும். இது ஒரு பெரும் ஒடுக்குமுறைக்கு லின்லித்கோவ்வ் வாய்ப்பு கொடுக்கவில்லை. அதே சமயம், இந்த இயக்கமும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு இந்தியக் கோரிக்கைகளை சமாதானமாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கு மேலும் வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தையும் கொண்டிருந்தது.

பிப்ரவரியில், சியாங் காய்-ஷேக், இந்தியாவுக்கு வருகை தந்தபோது, சுதந்திரத்திற்கான இந்தியாவின் அபிலாஷைகளை பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்தினார். இவை அனைத்தும் ஒப்புமையில் இந்தியா சார்பு குழுக்கள், குறிப்பாக பிரிட்டனில் உள்ள கிரிபஸ், அட்லீ போன்ற போர் மந்திரிசபையின் தொழிலாளர் குழு உறுப்பினர்களுக்கு திறந்துவிடப்பட்டது. இந்த குழுக்கள் மார்ச் 1942 இன் முதல் வாரத்தில் போர் அமைச்சரவை உடன்படிக்கைக்கு ஒப்புதல் அளித்த வரைவு பிரகடனத்திற்கு உடன்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திவருகின்றன. அரசியல் அமைப்புச் சட்ட அமைப்பு ஒன்று மாகாண சட்டசபைகளினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. தனிப்பட்ட

பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

மாகாணங்கள் அதில் சேர்வதில்லை, மாநிலங்கள் பிரதிநிதிகளை நியமிக்க அழைக்கப்பட வேண்டும் என்ற உரிமையும் கொடுக்கப்பட்டது. தேசியக் குழுவில் உள்ள இந்தியர்களின் முக்கிய பிரிவுகளின் தலைவர்களை உடனடியாக, பயனுள்ள வகையில் பங்கேற்க அழைத்த ஒரு பங்கேற்பைக் கிரிப்ஸ் முன்மொழிவு கொண்டிருந்தது. ஆனால், இந்தப் பிரிவு, போரின் போது பிரிட்டிசார் இந்தியாவிற்கு பாதுகாப்பு என்ற கட்டுப்பாட்டையும், திசையையும் தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியது. இந்த அறிவிப்பு உடனடியாக வெளியிடப்படவில்லை. ஆனால், இந்திய தலைவர்களுடன் அதன் அடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தை நடத்த மார்ச் 23ல் கிரிப்ஸ் இந்தியா சென்றார். கிரிப்ஸ் மற்றும் இந்திய அரசியல் கட்சி தலைவர்களுக்கிடையே பேச்சுவார்த்தைகள் முறிந்தன. முழு சுதந்திரத்திற்கும், மாநிலங்களிலுள்ள மக்களால் அரசியலமைப்புச் சட்டமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யாமல் ஆட்சியாளர்களின் வேட்பாளர்களாலும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்தியாவின் பிரிவினைக்கு ஏற்பாடு செய்வதன் மூலமும், குடியரசுக் கட்சி நிலைமைக்கான விதிமுறைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தது.

இந்தியாவிற்கு பயனுள்ள அதிகாரத்தை உடனடியாக மாற்ற வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஏற்க மறுத்துவிட்டது, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமும், இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கான பொறுப்பில் ஒரு உண்மையான பங்கு வழங்க மறுத்துவிட்டது. காந்தி, செயற்குழு தேதியிட்ட முன்மொழிவை நிராகரிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். தோல்விக்கான காரணம் கிரிப்ஸ் வரைவு அறிவிப்புக்கு அப்பால் செல்லக்கூடாது என்று இருந்தது. மேலும் சர்ச்சில், வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் (அம்ரி) வைசிராய் (லின்லித்கோ) மற்றும் தளபதி (வவெல்) ஆகியோர் கிரிப்ஸ் வெற்றி பெற விரும்பவில்லை மற்றும் இந்திய கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கு தொடர்ந்து துரோகமிழைத்தார். கிரிப்ஸ் விரக்தியடைந்து, இந்திய மக்களை விட்டு வெளியேறினார்.

கிரிப்ஸ் திட்டம்

1941 டிசம்பரில் பேர்ள் துறைமுகத்தை ஜப்பான் தாக்கிய பின்னர், ஜப்பானிய படைகளின் அடுத்த இலக்காக இந்தியா இருக்கும் என்பது தெரிய வந்தது. ஏப்ரல் 1942 இல், பிரிட்டனுக்கு சர் ஸ்டான்லி போர்ட் கிரிப்ஸ் இந்தியா அனுப்பினார். போருக்குப் பின்னர், பேரரசு மற்றும் காமன்வெல்த் நாடுகளை விட்டு வெளியேறுவதற்கான உரிமையுடன், முழு மாகாணங்களுக்கும் அவர் ஒரு வாய்ப்பை வழங்கினார். இந்தியாவில் சேர விரும்பாத எந்த மாகாணமும் சுயாதீன அரசாக மாற்றப்படலாம் என்று கிரிப்ஸ் பரிந்துரை செய்தார். போர் இந்தியாவுக்கு வந்தபோது (மார்ச் 15, 1942 அன்று சிங்கப்பூர், மார்ச் 8 அன்று ரங்கூனும், மார்ச் 23 அன்று அந்தமான் தீவுகளும் வீழ்ந்தது), பிரிட்டிஷார் கடைசியாக இந்தியாவின் பொதுமக்கள் கருத்தை வென்றெடுக்க சில சைகைகள் செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. டிசம்பர் 1941 ல் வாஷிங்டனில் சர்ச்சில் நடத்திய பேச்சுவார்த்தையில் இந்திய அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் என்ற தலைப்பை ரூஸ்வெல்ட் எழுப்பினார். 2 ஜனவரி அன்று, சப்ரு மற்றும் ஜெயக்கர் போன்ற இந்திய தாராளவாத தலைவர்கள் ஒரு தேசிய அரசாங்கத்தில் வைசிராய் நிர்வாகியின் உடனடி ஆளுமை மற்றும் விரிவாக்கத்திற்கு முறையிட்டனர்.

கிரிபஸ் 'முன்மொழிவு நேரு மற்றும் காங்கிரசால் நிராகரிக்கப்பட்டது. அதற்கு பதிலாக இந்தியர்கள், இந்தியாவில் முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் கொண்ட ஒரு முழுமையான கேபினட் அரசாங்கம் வேண்டும் என்று கோரினர். மத்திய ஆளுமையுடன் வலிமையான ஒன்றுபட்ட இந்தியாவை உருவாக்குவதே காங்கிரஸின் நோக்கத்துக்கு எதிரானது என்று மாகாணங்களின் சுதந்திரம் என்ற கருத்து இருந்தது. இந்த கோரிக்கைகளை ஆங்கிலேய அரசு நிராகரித்தது. இதைத் தொடர்ந்து காந்தியின் அகிம்சை 'வெள்ளையனே வெளியேறு' பிரச்சாரத்திற்கு ஆதரவு அளிக்க இந்திய அரசியல் கட்சி முடிவு செய்தது. இந்த பிரசாரம் ஆகஸ்ட் 1942 ல் அறிவிக்கப்பட்டது. உடனடி விளைவுடன் சுதந்திரமானது காந்தியின் கோரிக்கையும், இந்த கோரிக்கையில் வெகுஜன வன்முறை அல்லாத (சத்தியாகிரகம்) ஒரு இயக்கம் என்ற அச்சுறுத்தலும் ஆதரிக்கப்பட்டது. ஜப்பானுக்குப் எதிராகப் போரிடுவதில் இருந்த படைகளை தவிர்த்து, இந்தியாவிலிருந்து ஆங்கிலேயர்கள் வெளியேறவேண்டும் என்பதே அவரது கோரிக்கையாக இருந்தது. இந்திய நகரங்கள் அமைதியான ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு சாட்சி சொல்ல ஆரம்பித்தன. பின்னர், இந்த ஆர்ப்பாட்டங்கள் பெரும்பாலும் வன்முறையாக மாறியது. இந்த இயக்கமும் பிரிட்டிஷ் படைகளின் விநியோகிப்பை தடுத்தது. இந்த சூழ்நிலைகளிலும், ஆங்கிலேயர்களுக்கு தொடர்ந்து குறைந்து வரும் ஆதரவுத் தளத்தையும், மகாத்மா காந்தி ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கு எதிராக இறுதித் தாக்குதலைத் தொடுக்க முடிவெடுத்தார். இதனால், 1942 ஆகஸ்ட் மாதம் பிரபல வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் தொடங்கியது. இயக்கம் வெடித்ததற்கான காரணங்கள் பின்வருமாறு:

- பல்லாயிரக்கணக்கான காயமடைந்த சிப்பாய்கள் பர்மிஸ் போரிலிருந்து திரும்பியபோது, அர்த்தமில்லாத போருக்கு எதிராக கோபமும் விரோதமும் இருந்தன.
- உணவு தானியங்களின் விலை உயர்ந்து கொண்டே வந்தது ஏப்ரல் மற்றும் ஆகஸ்ட் 1942 க்கு இடையே கிழக்கு மாகாணத்தில் கிட்டத்தட்ட 60-புள்ளி அதிகரித்தது.
- அரிசி மற்றும் உப்பு பற்றாக்குறை இருந்தது. பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க மற்றும் ஆஸ்திரேலிய வீரர்களில் பெரும்பான்மையினர் இந்தியர்கள் மீது தவறாக நடத்தப்பட்டனர் அவர்களில் பலர் இந்திய பெண்களை கற்பழித்தனர்.
- வங்காளத்திலும், அஸ்ஸாம் மாநிலத்திலும் ஜப்பானியர்களின் தாக்குதல் அச்சம் காரணமாக வங்காளத்திலும், அஸ்ஸாம் மாநிலத்திலும் சாதாரண மனிதர்களின் படகுகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன. காந்தி ஹரிஜன் எழுதிய கடிதத்தில், 'கிழக்கு வங்கத்தில் உள்ள மக்களை இழப்பது, முக்கிய உறுப்புகளை வெட்டுவது போல இருக்கிறது' (3 மே 1942)
- உணவு தானியங்களின் நெருக்கடியின் போது, இந்திய சந்தைகள் கறுப்பு சந்தையாளர்கள் மற்றும் இலாபம் ஈட்டுபவர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. இதனால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு குறிப்பாக கிழக்கு இந்தியாவில் பாதிப்பு ஏற்பட்டது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- இந்த போர் சில வணிகர்கள் மற்றும் முதலாளித்துவ செல்வந்தர்களால் ஆனது, ஆனால் 1942 ஆம் ஆண்டின் மத்திய காலத்திலிருந்து மலாயா மற்றும் பர்மாவில் பெரும் பணைசா மற்றும் மார்வாரிஸ் இழப்புக்கள் தொடங்கிவிட்டன. இந்திய அரசியல் கட்சி செயற்குழுவின் முதலாளித்துவ உறுப்பு அது பற்றிய அறிவிப்பை எடுத்தது.
- தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் ஜப்பானியர்களின் வெற்றிக் கதை ஐரோப்பியர்கள், குறிப்பாக பிரிட்டிஷாரின் மேன்மையைப் பற்றிக் கொண்டது.

1942 ஆம் ஆண்டின் மத்தியில், இந்தியாவில் நிலைமை குழப்பம் அடைந்தது. பொதுவாக பொறுமையாக இருந்த காந்தி கூட பொறுமையிழந்து, மாறுபட்ட, போர்க்குணமிக்க மனநிலையில் இருந்தார். அவர் ஆங்கிலேயர்களை நோக்கி ‘ஒழுங்கான ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அராஜகம் செல்ல வேண்டும், அதன் விளைவாக முழுமையான அக்கிரமமும் இருந்தால், நான் அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.’ என்று அறிவுறுத்தினார். ஜூலை நடுப்பகுதியில் இந்திய அரசியல் கட்சி தலைவர்கள் வார்தா கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு நடவடிக்கை குறித்து விவாதிக்க உள்ளனர். ஆகஸ்ட் 8, 1942 அன்று வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானம் பம்பாய் கூட்டத் தொடரில் (அகில இந்திய அரசியல் கட்சி) நிறைவேறியது. தலைவர்கள் வன்முறை அற்ற வழிகளில் வெகுஜன போராட்டத்திற்கு ஆர்வத்துடன் அழைப்பு விடுக்கவில்லை. அவரது புகழ்பெற்ற “செய் அல்லது செத்துமடி” உரையில் காந்தி, “ஒவ்வொரு இந்தியனும் ஒரு சுதந்திர மனிதனாக இருப்பதாகக் கருதுங்கள் என்று கூறினார். வெறுமனே சிறை செல்வது என்பது செய்யப்போவதில்லை. ஜவஹர்லால் நேரு, புலாபை தேசாய், ராஜகோபாலச்சாரி ஆகியோர் வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானத்தை எதிர்த்தனர். நேரு எப்போதும் போல, வரிசையாக விழுந்து, வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்.

- இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி உடனடியாக முடிவுக்கு வந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் ‘வெள்ளையனே வெளியேறு’ என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டது.
- அனைத்து வகை பாசிசத்திற்கும், ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் எதிராக தன்னைக் காத்துக் கொள்ள இந்தியா கடமைப்பட்டுள்ளது.
- ஒரு இடைக்கால இந்திய அரசாங்கம் முறையான தீர்மானங்களை தவிர, காந்தி, காவாலியா டேங்க் மைதானத்தில் (பம்பாய்) ஒரு முறைசாரா வழியில், சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளைச் சந்தித்து பேசியது.
 - o மாணவர்களுக்கு: தியாகம் செய்ய தயாராக இருங்கள், நம்பிக்கையுடன் இருங்கள், படிப்பை விட்டு வெளியேறுங்கள்
 - o விவசாயிகளுக்கு: ஜமீன்தார்கள் அரசு சார்பில் இருந்தால், வாடகை செலுத்த வேண்டாம்
 - o படையினருக்கு: சக நாட்டு மக்கள் மீது துப்பாக்கிச்சூடு வேண்டாம்
 - o அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு: ராஜினாமா செய்யாதீர்கள், ஆனால் அரசாங்கத்தை எதிர்ப்போம்

0 இளவரசர்களுக்கு: பொதுமக்களை ஆதரித்து உங்கள் மக்களின் இறையாண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்

0 சமஸ்தான மக்களுக்கு: ஆட்சியாளரை ஆதரித்தால் மட்டுமே, உங்கள் மாநிலத்தை இந்திய தேசத்தின் ஒரு பகுதியாகவே அறிவிக்க வேண்டும்.

அரசு முடிவு எடுப்பதில் கால அவகாசம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகஸ்ட் 1942 அன்று பெரும்பாலான தலைவர்களை காந்தி உட்பட கைது செய்தனர். பிரிட்டிஷாரின் திடீர் பாய்ச்சல் மக்களிடையே தன்னிச்சையான எதிர்வினையை அளித்தது. இந்த இயக்கத்தில், ஆங்கிலேயர்களுக்கு வேறு எந்த கோரிக்கைகளையும் முன்வைக்கவில்லை.

தேசியத்தலைவர்கள் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுமாறு ஆங்கிலேயர்களை சாதாரணமாகக் கேட்டனர். இருப்பினும், காலனித்துவ அரசாங்கம் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுவதற்கான காந்தியின் அழைப்பிற்கு பதிலடி கொடுத்தது, அவரை மட்டுமல்லாது இந்திய அரசியல் கட்சி செயல்பாட்டுக் குழுவின் ஏனைய அனைத்து செயல்திகாரிகளையும் கைது செய்தது. தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதை கண்டு மக்கள் ஆத்திரம் அடைந்தனர் மக்கள் தெருக்களில் பகிரங்கமாக வெளியே வந்து எல்லா வழியிலும் காலனித்துவ அரசாங்கத்தின் மீது தாக்குதல் நடத்தினர். தலைவர்கள் எந்த வழியையும் காட்டாத நிலையில், மக்கள் வன்முறை முறைகள், தாக்குதல், கொள்ளை மற்றும் அரசாங்க சொத்துக்களை அழித்தனர். அரசாங்கம் அதே கடுமையான நடவடிக்கைகளை எதிர்கொண்டது மற்றும் வெளிப்படையான துப்பாக்கி சூட்டில் மக்கள் கண்முடித்தனமாக கொல்லப்பட்டனர். பெரிய அளவிலான கொலைகள் மற்றும் கைதுகள் உதவியோடு, பிரிட்டிஷ் அரசு இறுதியில் அந்த இயக்கத்தை அடக்க முடிவு செய்தது.

1943 இறுதியில், கைது செய்யப்பட்ட மக்கள் எண்ணிக்கை உத்தியோகபூர்வ புள்ளிவிபரங்களின்படி 91,000 க்கும் மேலாக இருந்தது. மக்களை ஒடுக்குவதில் அவர்கள் வெற்றி பெற்றபோது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இன்னும் நீண்ட காலம் இந்தியாவை மீது தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியாது என்பது பெருகிய முறையில் வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. 19 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து நாட்டில் அவர்கள் உருவாக்கிய ஆதரவு அமைப்பு உதவியுடன் காலனித்துவ அரசாங்கம் நாட்டை ஆட்சி செய்தது. தேசியவாத தலைவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சுதந்திரப் போராட்டங்கள் மற்றும் தொடர் போராட்டங்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கக் கூடிய வகையில் இந்த அமைப்பு அகற்றப்பட்டது.

விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், மத்தியதர வர்க்கத்தினர், பணக்காரர்கள், காவல் துறை, ராணுவம் உட்பட பல்வேறு பிரிவுகளைச் சேர்ந்த மக்களின் ஆதரவு இல்லாமல், நாட்டின் மீது கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்க முடியாது என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. இந்த உணர்வு நிலையில், இந்தியாவிலிருந்து படிப்படியாக அமைதியான முறையில் வெளியேறத் தயாராவதை ஆங்கிலேயர்கள் தொடங்கினர். 1944 தொடங்கி, அனைத்து இந்திய அரசியல் கட்சி தலைவர்களும் படிப்படியாக சிறையில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டனர். ஆங்கிலேயர்களிடமிருந்து

பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

குறிப்புகள்

அதிகாரத்தை இந்திய கைகளுக்கு மாற்றும் நடைமுறையும் தொடங்கப்பட்டது. இறுதியாக, 1947 ஆகஸ்ட் மாதம் இந்தியா வலிமையான பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றது.

எனினும் இது முழுமையான வெற்றி அல்ல. இந்தியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய இரு மாநிலங்களுக்குள் பிரிவினை ஏற்பட்டதன் மூலம் மட்டுமே இந்த நாடு பெரும் பாதிப்பை சந்தித்தது. பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம் என்பது மிகப் பெரிய அளவில் வகுப்புவாத வன்முறையால் ஏற்பட்டது. ஆகவே, 1947-ம் ஆண்டு, சுதந்திரத்திற்கான நீண்ட நாள் போராட்டத்திற்கு வெற்றிகரமான முடிவு என்ற வடிவத்தில் வெற்றி பெற்றதில் ஒன்றாக இருந்தாலும், அது நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கான பெரும் துன்பகரமான ஒன்றாகும்.

பாகிஸ்தான் தேவை

வகுப்புவாத அரசியல் இந்தியாவில் ஒரு புதிய திருப்பத்தை எடுத்தது. அது 'இரு தேசக் கோட்பாடு' என்ற பரவலைக் குறித்தது. இந்திய அரசியல் கட்சி இந்தியாவில் ஒரு புதிய திருப்பத்தை எடுத்தது. இது 'இரு நாடு கோட்பாட்டின்' பரப்புதலால் குறிக்கப்பட்டது. இந்த கோட்பாடு, மதத்தின் அடிப்படையில் இந்தியா இரண்டு தனித்தனி தேசங்களை கொண்டிருந்தது என்று கூறியது: இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள். 'இரண்டு தேசிய கோட்பாடு' இந்தியாவின் வரலாற்றில் தவறானது என்று கருதப்பட்டது. இடைக்காலத்தின்போது, இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் இருவரும் ஒரு பொதுவான கலாச்சாரத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். இருவரும் 1857 ஆம் ஆண்டு எழுச்சியின்போது, சுதந்திரத்திற்காக போராடினார்கள். தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் சமமாக ஒடுக்கப்பட்டனர். 1940 ல் பாகிஸ்தான் முஸ்லிம் லீக் லாகூர் கூட்டத்தொடரில் சுதந்திர அரசாக கோரப்பட்டது. இந்த கோரிக்கையின் அடிப்படையே இரு நாட்டு கோட்பாடாகும். இந்தியாவில் உள்ள பல இஸ்லாமியர்கள் இந்த கோரிக்கையை ஆதரிக்கவில்லை.

இந்திய தேசிய இராணுவத்தின் பங்கு (INA)

இந்திய தேசிய ராணுவம் (INA) 1942 இல் சுபாஷ் சந்திர போஸால் நிறுவப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப்போரின் போது (1939–1945) இந்திய மண்ணிலிருந்து காலனித்துவ சக்திகளை தூக்கியெறிவதற்கான நோக்கத்துடன் அவர்கள் அச்ச அதிகாரங்களுடன் சேர்ந்து கொண்டார்கள். INA ஆனது 'ஆசாத் ஹிண்ட் :பஸ்' எனவும் கூறப்பட்டது. 1941 ம் ஆண்டு மலாயாவில் ஜப்பானிய படைகள் பிரிட்டிஷை தோற்கடித்தன. இந்த சம்பவம் தென்கிழக்கு ஆசியாவில் வசிக்கும் இந்திய மக்களை உற்சாகப்படுத்தியது. இந்தியர்கள் ஒன்றாக வந்து தென்கிழக்கு ஆசியாவிலிருந்து பல சங்கங்களை ஒருங்கிணைத்தனர். அப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பின் தலைவராக பிரிதம் சிங் இருந்தார். ஜப்பானிய அதிகாரியான மேஜர் புஜிஹாரா உடன் அவர், கைப்பற்றப்பட்ட இந்திய சிப்பாய்களை உள்ளடக்கிய ஒரு இந்திய இராணுவத்தை அமைக்க மோகன் சிங்கிடம் கோரினார். ஆரம்பத்தில் தயக்கம் காட்டினாலும், மோகன் சிங் அவருக்கு அடிபணிந்த சுமார் 40,000 இந்திய வீரர்களை, புஜிஹாரா ஒப்படைத்தார். இது INA உருவாவதற்கு வழி வகுத்தது. சிங்கப்பூர், பிப்ரவரி 1942 இல் ஜப்பானியர்களிடம் சரணடைந்தது. அப்போது ஜப்பானில் வசித்து வந்த புரட்சிகர போராளி ராஷ் பிஹாரி போஸ் ஜப்பானில் வசிக்கும் சுதந்திர

இந்தியர் என்ற ஒரு சங்கத்தை ஏற்பாடு செய்தார். 1942 ஜூன் 15 அன்று பாங்காங்கில் ஒரு மாநாடு நடைபெற்றது. அங்கு ஒரு தேசிய இந்திய இராணுவம் அமைக்கப்படும் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. ஒரு ஐந்து உறுப்பினர் குழு அமைக்கப்பட்டு, ராஷ் பிஹாரி போஸ் அதன் தலைவராக ஆக்கப்பட்டார். INA உருவாக்கம் முறையாக அறிவிக்கப்பட்டது.

இதற்கிடையில் ஜனவரி 17 அன்று 1941 சுபாஷ் போஸ் கல்கத்தாவிலிருந்து புறப்பட்டு ஆப்கானிஸ்தான் வழியாக ஜெர்மனி வந்தடைந்தார். பெர்லின், புலம்பெயர்ந்து, ஜெர்மனிக்கு ஆதரவு கொடுத்து வந்த இந்தியா அரசாங்கத்தை அவர் ஒருங்கிணைத்தார். ரேடியோ பெர்லின் தனது நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் ஒளிபரப்ப ஆரம்பித்த அவர் ஜப்பானுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்தினார். போஸ், அடால்ஃப் ஹிட்லருடன் தொடர்பு கொண்டு வந்தார். அவர் முன்னாள் உதவியை நீட்டினார். இது இந்தியாவில் பெரும் உற்சாகத்தை எழுப்பியது. ஜெர்மனியில் உள்ள இந்தியர்கள் அவருக்கு 'நேதாஜி' என்ற பட்டத்தை அளித்து, "ஜெய்-ஹிந்த்" என்ற முழக்கம் இந்த நேரத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஜூன் 1943 ல் போஸ் டோக்கியோவிற்கு வந்து சேர்ந்தார். ஜப்பானியப் பிரதம மந்திரியாக இருந்த ஹிதேகி டோஜோ (1941-44) உடன் இணைந்து கொண்டார். ஜப்பான் இந்தியாவிற்கான தங்கள் உதவியையும் விரிவாக்கியது. ஜூலை 2, 1943 அன்று சிங்கப்பூரில் போஸ்ஸைச் சந்திக்க ஒரு பெரிய கூட்டம் கூடியது. ஜூலை 4 ம் தேதி ராஷ் பிஹாரி போஸ் பதவி விலகினார், போஸ் கிழக்கு ஆசியாவில் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆகஸ்டு 25 அன்று போஸ் ஐ.என்.ஏ தலைமையினைக் கொண்டார் 1943 அக்டோபர் 21 அன்று, ஆசாத் ஹிந்த் இடைக்கால அரசாங்கம் அமைக்கப்படுவது பற்றியும், பிரிட்டன் மற்றும் அமெரிக்கா மீது 23 ம் தேதி அறிவிக்கப்பட்ட போர் பற்றியும் அறிவித்தது.

INA தலைமையகம் அப்போது ரங்கூனுக்கு மாற்றிவிட்டது, போஸ் மற்றும் அவரது படைப்பிரிவு 1944 இல் ரங்கூன் வந்து சேர்ந்தனர்.

இந்திய கைதிகளை ஒரு படைப்பிரிவாக பெரியதாக வைத்திருக்க முடிவு செய்யப்பட்டது அது ஒரு இந்தியரால் கட்டளையிடப்பட்டு, நடவடிக்கை கூட்டுத் திட்டப்படி தொடர்ந்தது. இதனிடையே, தேர்வு செய்யப்பட்ட இடங்களில் தனி பிரிவுகளாக இந்தியர்கள் போராட வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். இந்த மோதல்கள், அரக்கன் பள்ளத்தாக்கு, கலாம் மற்றும் சீனாவின் மலைமேல் உள்ள ஹக்கா மையம், லுசாய் குன்றுகளின் கிழக்கே உள்ள கல்வான் பள்ளத்தாக்கில் நடக்க இருந்தது. இதற்காக, சுபாஷ் படை, மூன்று பட்டாளங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. கலடான் வங்கிகளுக்கிடையில் முன்னணி வகித்த முதல் வீரர் பாலேட்டோ மற்றும் டீல்ட்மை ஆகியவற்றை கைப்பற்றினார். டீல்ட்மயிலிருந்து 64 கிலோமீட்டர் தூரத்திலிருந்து பிரிட்டிஷ் எல்லைப் பகுதியான மௌதக் ஒரு சில நாட்களுக்குப் பிறகு பட்டாளத்தினால் கைப்பற்றப்பட்டது.

விரைவிலேயே ராணுவம் ஆயுதம் மற்றும் வெடிகுண்டுகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தது. இதன் காரணமாக, பல சிப்பாய்கள் பட்டாளத்தை விட்டு வெளியேறி, இடதுசாரிகள் சுரேஜ்மால் என்ற கட்டளையால் கட்டளையிடப்பட்டனர்.

பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

குறிப்புகள்

இதற்கிடையில் இரு வேறு பட்டாலியன், ஹக்கா-கல்பன் எல்லையில் பொறுப்பேற்றது. மணிப்பூரில் இம்பால் என்ற இடத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியால், நாகாலாந்தில் உள்ள கோஹிமா இந்திய தேசிய ராணுவம் பதவி வகிக்கும் என்று பின்னர் முடிவு செய்யப்பட்டது. இது பிரம்மபுத்திராவை கடந்து பின்னர் வங்காளத்தில் நுழைய அனுமதிப்பதாக இருந்தது. இதற்கிடையில் காந்தியும் ஆசாத் படைப்பிரிவும் இம்பால் நோக்கி முன்னேறினர். மார்ச் 21ல், பிரிட்டனிடமிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட இந்திய ஆட்சி நிலவரைகள், நேதாஜி மூலம் அமைக்கப்படும் இடைக்கால சுதந்திரமான அரசின் கீழ் நிர்வகிக்கப்படும் என்று ஜப்பான் பிரதமர் அறிவித்தார்.

உணவுப் பற்றாக்குறையும் மற்றும் வெடிபொருட்கள் போன்ற பல்வேறு அபாயங்கள் இருந்த போதிலும், ஐ.என்.ஏ இந்தியாவில் 241 கி.மீ. உள்ளே இருந்தது. ஜப்பான் பிரதமர் அறிவித்த சில நாட்களுக்குப் பிறகு, அமெரிக்கர்களும் பிரிட்டனும் ஜப்பானுக்குள் நுழைவதற்கு கூட்டு நடவடிக்கைகளை எடுத்தனர். இதனால், இந்தியா தனது ஆதரவை திரும்பப் பெற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக ஐ.என்.ஏ பின்வாங்குவதோடு நேச நாடுகள் பர்மாவை மீண்டும் கைப்பற்றியபோது, அது சரணடைய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. அப்போதுதான் சக்ரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரி அகில இந்திய முஸ்லீம் கழகம் மற்றும் இந்திய தேசிய அரசியல் கட்சி இடையே அரசியல் முட்டுக்கட்டைக்கு தீர்வு காண முன்வந்தார். இந்த முன்மொழிவு சி. ராஜகோபாலாச்சாரியின் சூத்திரம் (அல்லது சி.ஆர் சூத்திரம் அல்லது ராஜாஜி சூத்திரம்) பிரித்தானியர்களிடமிருந்து இந்திய சுதந்திரத்திற்கு முன்பு வழங்கப்பட்டது. எனினும், அகில இந்திய முஸ்லீம் கழகத்தின் முக்கிய கோரிக்கைக்கு ஒப்புக்கொடுத்ததாக காந்தி வாதிட்டார். இந்த கழகம் தனது லாகூர் தீர்மானத்தை துறக்க வேண்டும் என்று காந்தி விரும்பினார். அது இரு நாட்டு கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இருந்தது என்று அவர் வாதிட்டார். மறுபுறம், முகம்மது அலி ஜின்னா, காந்தி கழகத்தின் கோரிக்கையை ஏற்க வேண்டும் என்றும் இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் இரண்டு சுதந்திர நாடுகள் என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கருத்து தெரிவித்தனர்.

வேவல் திட்டம் மற்றும் சிம்லா மாநாடு (1945)

காந்தி-ஜின்னா இடையிலான பேச்சுவார்த்தை தோல்வியடைந்ததை அடுத்து, இந்தியாவின் புதிய வைஸ்ராய், லின்லித்கோ பிரபு, புதிய முயற்சி அரசாங்கத்தால் அனுப்பிவைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். 1945 ஜூன் 14 ஆம் தேதி இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் இந்தியாவில் புதிய அரசியலமைப்பு மாற்றங்கள் செய்ய புதிய முன்மொழிவுகள் முன்வைக்கப்பட்டன. இரு கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளையும் ஒரே மேசையில் கொண்டு வருவதற்காக ஜூன் 25, 1945 அன்று சிம்லாவில் ஒரு மாநாடு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. முன்வைத்துள்ள முன்மொழிவுகள் சமரசப் போக்குக்கு உட்பட்ட அதேவேளை, ஏனையவர்களுக்கு திருப்தியில்லாத, ஆத்திரமூட்டும் வகையில் நிரூபிக்கப்பட்டன. வைசிராயை பொறுத்தவரையில், வைசிராய் மற்றும் பிரிட்டனின் தளபதியான தலைமைத் தளபதி தவிர நிறைவேற்றுக் குழுவானது முழுமையாக இந்தியாவைச் சேர்ந்தது.

வைஸ்ராயின் சிறப்பு அதிகாரங்கள் உத்தியோகபூர்வமாக குறைந்துவிடாது, ஆனால் அவை 'நியாயமற்ற' முறையில் பயன்படுத்தப்பட மாட்டாது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த திட்டங்களின் சிறப்பியல்புகள், இயல்பாகவே ஓரளவிற்கு பிரிவினை செய்யப்பட்ட முன்மொழிவுகளின் தன்மைகளும் மேசை மாநாட்டில் வைக்கப்பட்டன. எனவே, இரு குழுக்களும், இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும், சபையில் சமமான பிரதிநிதித்துவம் இருக்கும் என்று முடிவு செய்தனர். வேறுவிதமாகக் கூறினால், பிரிட்டிஷ் கொள்கையின் முதல் முறையாக உத்தியோகபூர்வ பிரகடனம் மூலம் வகுப்புவாத அடிப்படையில் சமாதானத்திற்கான முஸ்லீம் லீக்கின் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டது. சிம்லா மாநாட்டை ஏற்படுத்துதல் கான்கிரீட் வேவல் திட்டத்திற்கான முடிவு ஆகும்.

சிம்லா மாநாடு நம்பிக்கையுடன் ஒரு குறிப்பை தொடங்கியது. காந்தி வேவல் திட்டத்தை நேர்மையுடன் நம்பினார். அது நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்றார். இருப்பினும், ஜின்னா 'முழுமையாக ஒத்துழைக்க மறுத்துவிட்டார்' பின்னர் வேவலால் அறிவிக்கப்பட்டது. முஸ்லீம் லீக்கின் தலைவர் மாநாட்டைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தி, அதன் விதிமுறைகளுக்கு ஒப்புக் கொள்ளும் வரை அது தொடரும் என்றும் அவர் உணர்ந்தார். இந்த கோரிக்கைகளில் ஒன்று, லீக்கிற்குச் சொந்தமில்லாத முஸ்லிம்கள் நிர்வாகக் குழுவில் நியமிக்கப்பட மாட்டார்கள். எனினும், அப்போதைய காங்கிரஸ் தலைவரான அப்துல் கலாம் ஆசாத், அத்தகைய கோரிக்கையை உறுதியாக எதிர்த்தார். முஸ்லீம் லீக்கின் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் கட்சி முஸ்லிம் மக்களை ஏமாற்றும் என்று அவர் உணர்ந்தார்.

இருப்பினும், ஜின்னா ஒப்புதல் இல்லாமல் முன்னோக்கி செல்ல மறுத்த வேவல் மறுத்துவிட்டார். ஜின்னா ஒத்துழைக்க மறுத்தபோது, மாநாடு தோல்வியடைந்ததாக வைஸ்ராய் அறிவித்தார். வரவிருக்கும் பல மாதங்களுக்கு, முஸ்லிம் லீக் முன்மொழியப்பட்ட பொதுவான கோரிக்கைகளுக்கு ஒப்புதல் கொடுக்க மறுத்துவிட்டது. எனவே, சுதந்திரப் போராட்டத்தில் வகுப்புவாத வண்ணங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது. பிரிட்டிஷ்காரர்கள் தமது பிடியில் இந்தியாவை விடுவித்துக் கொள்ளத் தயாரானார்கள் என்பது இப்போது தெளிவாகியபோதும், இந்தியா ஒரு ஒன்றுபட்ட மதச்சார்பற்ற அரசாக, மத அடிப்படையில் ஒரு பிரிவினை வேண்டும் என்று விரும்பியவர்களுக்கு இடையே மோதல் எழுந்தது.

கேபினெட் தூதுக்குழுவின் திட்டம் (1946)

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இருந்து இந்திய தலைமைக்கு அதிகாரம் பரிமாற்றம் செய்வது குறித்து விவாதித்து திட்டமிட வேண்டும் என்பதே, 1946 என்ற பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவை திட்டத்தின் நோக்கமாகும். காமன்வெல்த் நாடுகளின் டொமினியன் அந்தஸ்தில் இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் அளிப்பது இதன் நோக்கமாகும். இங்கிலாந்தின் பிரதம மந்திரியாக இருந்த ரிச்சர்ட் அடல்பீயின் முனைப்பில் இந்த இயக்கம் உருவாக்கப்பட்டது. இதில் இந்தியாவுக்கான வெளியுறவுச் செயலர் பெத்விக் லாரன்ஸ் பிரபு, வர்த்தக வாரியத்தின் தலைவர் சர் ஸ்டாட்.போர்ட் கிரிபஸ், கடற்படை முதன்மைத் தளபதி ஏ. வி. அலெக்சாண்டர் ஆகியோர் இடம் பெற்றிருந்தனர். இந்தியாவின் வைஸ்ராயாக இருந்த வேவல் பிரபு இதில் பங்கேற்கவில்லை.

பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

1945 ல் இங்கிலாந்தில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலின் போது, அட்வீயின் அதிகாரத்தின் கீழ் தொழிற் கட்சி, பிரிட்டிஷ் பழமைவாத அரசியல்வாதி மற்றும் ராஜ்வர்மன், வின்சென்ட் சர்ச்சில் ஆகியோரின் கீழ் பழமைவாதிகளை முறியடித்தது. பின்னர், இந்தியாவை விட்டு வெளியேற பிரிட்டன் முடிவு செய்துள்ளதாக தகவல் அறிந்த வேவல் பிரபு லண்டனுக்கு வரவழைக்கப்பட்டார்.

விரைவிலேயே, 1945-46 ல் மாகாண சட்டமன்றத்திலும், மத்திய சட்டமன்றத்திலும் பொதுத் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டன. இந்த தேர்தல்களில் காங்கிரஸ், மத்திய சட்டமன்றத்தில் 57 இடங்களில் வென்றது, முஸ்லிம் லீக் முஸ்லிம்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட முப்பது இடங்களை எல்லாம் கைப்பற்றியது. 1937 ல் காங்கிரஸ் கட்சி மாகாணங்களில் 714 இடங்களைக் கொண்டிருந்தது. இது 1946 ல் 923 இடங்களைக் கைப்பற்றியது.

மறுபுறம், 1937 ல் முஸ்லிம் லீக் 492 ல் முஸ்லிம் ஒதுக்கீட்டில் 109 இடங்களை மட்டுமே ஆக்கிரமிக்க முடிந்தது எனினும் 1946 ல் இது 425 இடங்களைக் கைப்பற்றியது. நாட்டின் சுதந்திரத்தை முடிந்தவரை விரைவாக பெற ஏதுவாக, கேபினட் அமைச்சர்களின் சிறப்புத் தலைவராக இருந்த பிரிட்டிஷ் கேபினட் தூதுக்குழு 1946 மார்ச் 24 அன்று இந்தியாவிற்கு வந்தது. இந்திய மாநிலங்களின் குறிப்பிடத்தக்க பிரதிநிதிகள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட முக்கியமான பிரச்சினைகளை விவாதிப்பதற்காக இந்த இயக்கம் ஏறத்தாழ ஐந்து வாரங்களாக இந்தியாவில் இருந்தது.

5 மே 1946 அன்று சிம்லாவில் ஒரு மாநாடு நடைபெற்றது. அதில் காங்கிரஸ் மற்றும் முஸ்லிம் லீக் தலைவர்கள் ஒன்று கூடி கலந்துரையாடினர்:

- மாகாணங்களை ஒருங்கிணைத்தல்
- கூட்டாட்சி ஒன்றியத்தின் தன்மை
- ஒரு அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் இயந்திரத்தை அமைத்தல்

எனினும், காங்கிரஸ் மற்றும் லீக்கிற்கு இடையே உள்ள பொருத்தமற்ற தன்மை காரணமாக இந்த மாநாடு முடப்பட்டது. மே 16, 1946 அன்று இயக்கம் தங்கள் பரிந்துரைகளுடன், கேபினட் தூதுக்குழு திட்டம் பிரபலமாக அறியப்படும் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டது. திட்டத்தின் முக்கியமான அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

1. சமஸ்தானங்களும் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவும் அடங்கிய ஒரு கூட்டமைப்பு அமைக்கப்பட வேண்டும். அது பாதுகாப்பு, வெளியுறவு விவகாரங்கள் மற்றும் தகவல் தொடர்புகளை கையாள வேண்டும்.
2. கூட்டமைப்பு ஒரு நிர்வாகத்துறையும் சட்டமன்றத்தையும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
3. பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் மாகாணங்கள் ஒன்றியப் பாடங்களைத் தவிர அனைத்து எஞ்சிய அதிகாரங்கள் மற்றும் அனைத்துப் பாடங்களையும் ஒப்படைக்க வேண்டும்.
4. யூனியனுக்கு சரணடைந்தவர்கள் தவிர அனைத்துப் பணிகளும் சுதேச அரசுகளின் கீழ் இருக்க வேண்டும்.

5. மாகாணங்களில் குழுக்கள் (துணை கூட்டாட்சி) அமைக்க சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும்.
6. ஒன்றியத்தின் அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் ஒரு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும். அதன் சட்ட மன்றத்தின் பெரும்பான்மை வாக்கு மூலம் எந்த ஒரு மாகாணத்திற்கும் பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னர் அரசியலமைப்பின் நிபந்தனைகளை மறு பரிசீலனை செய்ய அனுமதிக்க வேண்டும்.
7. சமீபத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாகாண சட்டமன்றங்களின் அடிப்படையில் ஒரு அரசியலமைப்பு சபை அமைக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும், அதன் மக்கள் தொகையில் விகிதாசார அளவில் மொத்த இடங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதன் மூலம் பேரவை அமைக்கப்பட வேண்டும். தேர்தல்கள் ஒரு விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையில் ஒற்றை மாற்றத்தக்க வாக்கெடுப்பின் மூலம் நடத்தப்பட வேண்டும்.
8. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் வகுக்கப்பட்டு வரும் வேளையில் நாட்டின் நிர்வாகத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும். ஒரு இடைக்கால அரசாங்கமும் அமைக்கப்பட வேண்டும் இதில் முக்கிய அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவும் இருக்க வேண்டும்.

பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

குறிப்புகள்

நேரடி செயல் நாள்

16 ஆகஸ்ட் 1946 ல் தனி முஸ்லீம் மாநிலத்தை வென்றெடுப்பதற்காக நாடெங்கிலும் “நேரடி செயல் நாளாக” கருதப்படுமென லீக் முடிவு செய்தது. இந்த பதட்டமான நிலைமையில், மத்திய அரசில் இடைக்கால அரசாங்கம் அமைக்க காங்கிரஸை அழைக்கும் வைஸ்ராய் எடுத்த முடிவை எரிசாராயத்தைக் கொண்டு எரித்தனர். கல்கத்தாவில் ஆகஸ்ட் 16, 1946 அன்று லீக் பொது ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் வேலைநிறுத்தங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இதையொட்டி நகரம் முழுவதும் மோதல்களும், கலவரங்களும் ஏற்பட்டன. தொடர்ந்து நான்கு நாட்களுக்கு அந்தக் கும்பலின் ஆவேசம் தொடர்ந்தது. அதன் பிறகு இயல்பு நிலை படிப்படியாக மீண்டும் நிலவியது. கழகத் தலைவர் எச்.எஸ். சுஹ்ரவர்தி தலைமையிலான வங்காள அரசாங்கம், ஆகஸ்ட் 16 அன்று பொது விடுமுறை என்று அறிவித்திருந்தது. இது விஷயங்களை மோசமாக்கி விட்டது. மேலும் நிலைமை முற்றிலும் கட்டுப்பாட்டை மீறி வரும் வரை இராணுவத்தை அழைக்கவில்லை.

அட்லிஸ் அறிவிப்பு

முட்டுக்கட்டைகளை உடைக்க கடுமையாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்பது தெளிவாக இருந்தது. 1948 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 20 ஆம் தேதியன்று அல்லாமல், இந்தியாவின் பொறுப்பான இந்திய கைகள் என்ற அதிகாரத்தை மாற்றுவதே அரசாங்கத்தின் திட்டவட்டமான நோக்கம் ஆகும். இந்த வரலாற்று அறிவிப்பு அனைவரையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது. பிரிட்டிஷ் நாடு ஒரு வருடத்திற்கும் குறைவான நாடுகளிலிருந்து வெளியேற வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இந்திய மக்கள் தங்கள் முரண்பாடுகளை தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். 1948 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 20 ஆம் தேதி, பிரிட்டிஷ்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 231

இந்தியாவில் இருந்து பிரிந்து 30 ஜூன் 1948 க்குள் விலகி விடுவார் என்றும், மவுண்ட்பேட்டனுக்கு பதிலாக இருப்பார் என்றும் அறிவித்தார்.

பிரிட்டிஷ் அரசுகள் மற்றும் சுதேச அரசுகளின் நலன்களைப் பொறுத்த வரையில் அதிகாரத்தை பரிமாற்றுவதில் குறைவுபடும், ஆனால் அவை பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் எந்தவொரு அரசாங்கத்திற்கும் மாற்றப்படாது. அரசியலமைப்புச் சட்டமன்றம் முழுமையாக பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருந்தால், அதிகாரத்தை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மாற்றும் என்று இந்த விவகாரம் வெளிப்படையாக இருந்தது. ஒரு காலக்கெடுவை சரிசெய்தல் இரு தரப்பினரும் ஒரு உடன்படிக்கைக்கு வரக் கூடும் என்று நம்பப்பட்டது. பஞ்சாபில் முஸ்லீம் லீக் சிவில் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை தொடங்கியது. இது பஞ்சாப் முதல் மந்திரி மாலிக் கிதார் ஹயத் கானின் அமைச்சரகத்தின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

ஜின்னாவின் வெற்றியைக் கண்டு, முஸ்லீம் பெரும்பான்மையுடன் மாகாணங்களின் மீது கட்டுப்பாட்டைப் பெற ஒரு மூர்க்கமான முயற்சியை மேற்கொண்டார். கல்கத்தா, அசாம், பஞ்சாப் மற்றும் வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணத்தில் கலவரம் வெடித்தது. புதிய வைஸ்ராய் 22 மார்ச் 1947 அன்று இந்தியாவை அடைந்தது. அவர் அறிவுரைகளுடன் வந்திருந்தார், ஒன்றுபட்டு இந்தியாவிற்கு உழைக்க வேண்டும் ஆனால், பல்வேறு கட்சிகள் மற்றும் சமூகங்களைச் சேர்ந்த தலைவர்களுடனான கூட்டங்கள், பிரிவினையை தவிர்க்க முடியாதது என்று அவரை நம்பினர் நாட்டின் சிதைவை சிலர் விரும்பினர். “எனது உயிரற்ற உடலால்” இந்தியா பிளவுபடும் என்று காந்தி அறிவித்தார். பாகிஸ்தான் உருவாக்கத்தை அப்துல்கலாம் ஆசாத் கடுமையாக எதிர்த்தார். முஸ்லீம்களுக்கு சொந்த மாநிலம் வேண்டும் என்று ஜின்னா பிடிவாதமாக இருந்தார்:

மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம்

பிரிவினையின் அவசியம் குறித்து காங்கிரஸ் தலைவர்களை, மவுண்ட்பேட்டன் இப்போது நம்பும்படியாக அமைத்தார். இரண்டு எதிரெதிர் வரிகளைப் பயன்படுத்தினார். ஒரு புறம், ‘இப்பொழுது ஒப்புக் கொண்டால், சிதைத்த பாக்கிஸ்தான் பின்னர் திரும்பி வர வேண்டும்’ என்று அவர் அறிவித்தார். மறுபுறத்தில், இந்தியாவின் இரண்டு விருப்பமற்ற இறக்கைகள் வெட்டப்பட்டன என்றால், ஒரு வலுவான மற்றும் ஒன்றுபட்ட மையம் இதன் விளைவாக இருக்கும் என்று அவர் உறுதியளித்தார். இந்த இரண்டாவது வாதம் ஏற்கனவே உள்துறை மந்திரி சர்தார் படேலுடன் முறையிட்டது, அவர் ஏற்கனவே நாட்டின் உள்நாட்டு பாதுகாப்பு கருத்தில் கொண்டுள்ளார். பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேருவின் ஆட்சியை எதிர்த்து மவுண்ட்பேட்டன் அவரது ஜனநாயக உள்ளுணர்வுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். எந்த சமூகமும் ஒரு தேசத்தைச் சேர நிர்ப்பந்திக்கப்பட வேண்டும் என்று வைஸ்ராய் கூறினார். இப்போது, காந்தியுடன் பேச நேரம் கிடைத்தது. கடைசியாக மிகப்பெரிய முயற்சியில், ஜின்னா ஒரு பிரிக்க முடியாத இந்தியாவின் தலைவரானார். முஸ்லிம் தலைவர் முழு அமைச்சரவையைத் தாமே தேர்ந்தெடுக்க முடியும். ஆனால் இடைக்கால அரசாங்கத்தில் அவர்களின் சோக அனுபவங்களின் பின்னர், படேல் மற்றும் நேரு ஆகியோர் ஜின்னாவின் தலைப்புகளின் மீது தங்களை வெளிப்படுத்த விரும்பவில்லை. இறுதியில், காந்தி கூட

மனதுருகினார். அடல் இந்த திட்டத்தை 3 ஆம் தேதி மக்கள் மன்றத்தில் அறிவித்தார். ஜூன் 1947, 'ஜூன் 3ம் தேதி திட்டம்' என்று தெரிய வந்தது. அரசாங்கத்தின் திட்டம் அல்லது மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் பிரிட்டிஷ் முதல் இந்திய கைகளுக்கு இடமாற்றம் செய்யப்படும் முறை, குறிப்பாக முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாணங்கள் இந்தியாவில் தங்கியிருக்கும் அல்லது 'புதிய நிறுவனம்' பாகிஸ்தான் உள்ளது. சிந்து மற்றும் பலுசிஸ்தானில், மாகாண சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் நேரடியான முடிவு எடுக்கப்படும். வங்காளம், பஞ்சாப் ஆகிய சட்டமன்றங்கள் இரண்டு தேர்வுகளை நடத்த வேண்டும் முதலாவதாக, பெரும்பான்மையானவர்கள் பாகிஸ்தானைச் சேர்வதா, அப்படியானால், மாகாணங்கள் முஸ்லிம் மற்றும் முஸ்லிம் அல்லாத பகுதிகளுக்குள் பகுக்கப்பட வேண்டுமா என்று முடிவு எடுக்க வேண்டும். வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணங்களில் மக்கள் விருப்பத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன, மேலும் அஸ்ஸாமில் உள்ள முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாவட்டத்திலும் இருந்தன. பிரிவினை விருப்பப்பட்டால் எல்லை கமிஷன் அமைக்கப்படும்.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சபை தொடர்ந்து செயல்படும் ஆனால் ஒரு பாகிஸ்தானின் பகுதிகளாகப் தேர்வு செய்யப்பட்ட பகுதிகளுக்கு தனித்தனி சட்டமன்றம் கூட்டப்படும். மாகாண தேர்வுகள் எதிர்பார்த்தபடி சென்றன. பெலுசிஸ்தான், சிந்து மற்றும் வட மேற்கு எல்லைப்பகுதி பாகிஸ்தானுக்காக விருப்பம் கொண்டிருந்தன. பஞ்சாபும் வங்காளமும் இரட்டைப் பகிர்வுக்கு முடிவு செய்தன-மாகாணங்கள் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறின, ஆனால் முஸ்லிமல்லாத பகுதிகளான தாய் நாடுகளின் பகுதிகளாகவே இருக்கும். சில்ஹெட் பாகிஸ்தானின் கிழக்குப் பகுதியில் சேரும்.

பஞ்சாப் மற்றும் வங்காளத்தின் முஸ்லிம் மற்றும் முஸ்லிம் அல்லாத பகுதிகளுக்கிடையே எல்லை தாண்டும் வரை எல்லைப்புற ஆணைக்குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. இரண்டு தீர்ப்பாயங்களின் ஆங்கிலத் தலைவர் சார் சிரில் ராட்கிப், இறுதியில் அவருக்கு விருது வழங்க கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். நிலம் மட்டுமல்ல இந்தியாவின் நிதி, பொருள் சொத்துக்களையும் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. புதிய நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் தனது சொந்த சிவில் சேவைகளையும் ஆயுதப் படைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு கணிசமான 'படையெடுப்பு மற்றும் அனுப்புதல்' ஆகியவற்றை காண்பித்தார். காலக்கெடு காலாவதியாகும் முன்பே பிற சிக்கல்களுக்கு தீர்வைக் கொண்டு வந்தார்.

1947 என்ற இந்திய சுதந்திரச் சட்டம், ஜூன் 3 ஆம் திட்டத்திற்கு சட்டப்பூர்வ விளைவை அளித்தது. இந்த மசோதா பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்தில் 1947 ஜூலை 4ம் தேதி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அது சட்டதிருத்தம் ஏதுமின்றி விரைவாகவும், 18 ஜூலை 1947 அன்று அரசு ஒப்புதலையும் பெற்றது. இந்தியா தனது சுதந்திரத்தை வென்றிருந்தது. ஆனால் விலை பிரிவினைக்கு வந்தது. கராச்சியில் 1947 ஆகஸ்ட் 14 ம் தேதி பாகிஸ்தானின் டோமினியன் தொடங்கப்பட்டது. ஆகஸ்ட் 15, 1947 அன்று நள்ளிரவில் 12 மணிநேரம் தாக்கியபோது, இந்தியா சுதந்திரமாகியது. நேரு, தனது புகழ்பெற்ற 'ட்ரஸ்ட்' விதியின் மூலம் தேசமாக இருப்பதாக அறிவித்தார். ஆகஸ்ட் 15, 1947 அன்று காலை, மவுண்ட்பேடன் பிரபு கவர்னர் ஜெனரலின் தலைவராக பதவியேற்றார். சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பிரதமராக ஜவஹர்லால் நேருவை அவர்

பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

குறிப்புகள்

பதவிப்பிரமாணம் செய்து வைத்தார். ஆகஸ்ட் 15, 1947 சுதந்திரம் மற்றும் பிரிவினை என்ற இரட்டை யதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்தியது. லட்சக்கணக்கான அகதிகள், தங்கள் முன்னோர்களின் நிலங்களை விட்டு வெளியேறுமாறு கட்டாயப்படுத்தினர். இரண்டு புதிய மாநிலங்களுக்குள் ஊடுருவி வந்தனர். தேசிய வெற்றியின் தருணத்தில் இருந்த இந்த துயரத்தின் சின்னம் காந்திஜியின் நாற்பெரும் உருவமாக இருந்தது—வன்முறையில்லாத, உண்மை, அன்பு, தைரியம் மற்றும் இந்திய மக்களுக்கு மனப்பக்குவம் கொடுத்தவர். தேசிய சந்தோஷத்திற்கு மத்தியில், வங்காளத்தின் வெறுக்கத்தக்க நிலத்தில் அவர் சுற்றுப்பயணம் செய்து வந்தார். அப்போது கூட, அர்த்தமற்ற வகுப்புவாத படுகொலையின் மூலம் சுதந்திரத்திற்கான விலையைக் கொடுக்க வேண்டிய மக்களுக்கு ஆறுதல் கூற முயன்றார்.

இந்திய சுதந்திர சட்டம், 1947

இந்திய சுதந்திர சட்டம் இந்திய அரசுகளில் பிரிட்டிஷ் அதிகாரம் ஆகஸ்ட் 1947 அன்று தான் இழக்கும் என்று அறிவித்தது. இந்தியா அல்லது பாகிஸ்தானுடன் இணைவதற்கு மாநிலங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டன. அந்த தேதிக்கு முன், பெரும்பாலான மாநிலங்கள், அந்த கருவூலத்தில் கையெழுத்திட்டன இந்தியாவிற்கு இணங்குவதற்கு அவர்கள் சம்மதித்தனர். ஆனால் சில மாநிலங்கள் மாநில சூழ்நிலையில், அவர்களது சுதந்திரத்தை அறிவிக்க உரிமை பெற்றிருந்தன.

சுதந்திரம் மற்றும் பிரிவினை

பிரிட்டிஷ், காங்கிரஸ் மற்றும் லீக்குகள் இடையே கடந்த இரண்டாண்டுகால ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றது. இவை பெருகிய முறையில் வகுப்புவாத வன்முறையுடன் சேர்ந்து, சுதந்திரமாக உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தன, பிரிவினையுடனும், பரவலாகவும், உள்ளூர், ஆனால் மிகவும் போர்க்குணமிக்க மற்றும் ஐக்கியப்பட்ட வெகுஜன நடவடிக்கைகளுக்கு INA விடுதலை இயக்கமும் 1945-1946ல் ஆர்.ஐ.என் கலகமும் சேர்ந்து, வங்காளத்தில் தேபகா எழுச்சி, திருவாங்கூரில் உள்ள புன்னப்ரா வெயலார் மற்றும் ஹைதராபாத்தில் உள்ள தெலுங்கானா விவசாயிகள் ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார்கள்.

இதைத்தவிர நாடு முழுவதும் பல போராட்டங்கள், வேலைநிறுத்தங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்தன. இவ்விதம் உருவாக்கப்பட்ட வெகுஜன அழுத்தம் பிரிட்டிஷ் கொள்கையில் தீர்க்கமான மாற்றத்தை கொண்டுவருவதில் உதவியது. உலகளவில், இந்தியாவிலும் அதே போல் ஒட்டுமொத்த புறநிலை நிலைமையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் மற்றொரு முக்கியமான வளர்ச்சியாக இருந்தது. ஆகஸ்ட் 1945 ல் ஹிரோஷிமா குண்டுவிச்சுக்குப் பின்னர் ஜெர்மனி அழிக்கப்பட்டு ஜப்பான் சரணடைந்தது. சமத்துவமான தலைமை அல்லது பங்கேற்பு என்ற சமூக ரீதியான தீவிர ஆட்சிகள் கிழக்கு ஐரோப்பா முழுவதும் தோன்றிக் கொண்டிருந்தன. பிரான்சிலும் இத்தாலியிலும் கூட அவ்வாறு செய்வதுபோல் தோன்றியது. சீனப் புரட்சி முன்னெடுத்துச் சென்று கொண்டிருந்தது. தெற்கு-கிழக்கு ஆசியா வழியாக வியட்நாம், மற்றும் பிரெஞ்சு மற்றும் டச்சு காலனித்துவ ஆட்சியை மீட்பதற்கான முயற்சிகளை எதிர்த்து ஒரு மகத்தான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு அங்கு இருந்தது. ஒரு போர்

சோர்வுற்ற இராணுவமும் மக்களையும், ஒரு நாசமான பொருளாதாரத்தையும் கொண்டு, பிரிட்டன் பின்வாங்கியிருக்க வேண்டும் அந்த உழைப்பின் வெற்றி இந்த நடைமுறையை ஓரளவிற்கு விரைவுப்படுத்தியது.

இந்த பிரிவில் கீழ்க்கண்ட முறையில் செயல்பட வேண்டும். வங்கதேசம் மற்றும் பஞ்சாபின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு பெரும்பான்மை பிரிவினையை ஆதரிக்க முடிவு செய்திருந்தால் இந்த பிரிவில் கீழ்க்கண்ட முறையில் செயல்பட வேண்டும். சிந்து மற்றும் பலுசிஸ்தான் எந்த அரசியல் சட்டமன்றத்தில் சேரவேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்கும். NWFP இல், அது பாக்கிஸ்தானில் சேருமா அல்லது இல்லையா என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான வாக்கெடுப்பு இருக்க வேண்டும். முஸ்லீம்களது பெரும்பான்மை மாவட்டமான சில்ஹெத், கிழக்கு வங்காளத்தில் சேருமா அல்லது அஸ்ஸாமில் நீடிப்பதா என்பது குறித்தும் வாக்கெடுப்பு மூலம் முடிவெடுக்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் 1947 ஆம் ஆண்டின் முடிவில் அதிகாரத்தை பரிமாறிக்கொள்ளும் சட்டத்தை இயற்றும். இந்த அரசியல் நிர்ணய சபையின் இறுதி முடிவு, காமன்வெல்த் அமைப்பில் தங்க வேண்டுமா அல்லது இல்லையா என்பது குறித்து எவ்வித பாரபட்சமும் இல்லாமல் செய்யப்பட வேண்டும்.

முஸ்லிம் லீக் இத்திட்டத்தை காங்கிரஸ் ஒரு வாரத்திற்குள் ஏற்றுக்கொண்டது. அப்துல்கலாம் ஆசாத் கூறுகையில், இந்த திட்டத்தை ஏற்க காங்கிரசுக்கு எந்த மாற்றுக் கருத்தும் இல்லை. அராஜகத்தையும், குழப்பத்தையும் நோக்கிய இழுவை போக்கை கைது செய்வது மிகவும் முக்கியமாகும். ஆசாத், ஆனால் திட்டத்தை ஏற்க வேண்டும்.

குறைந்த தீமை தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். குடிமகன்கள் கொலை செய்வதை விட பிரிவினை என்பது சிறப்பாக இருந்தது. இப்போதுவரை இந்தியா பிரிவினையை எதிர்த்து வந்த காந்தி, தீர்மானத்தை ஆதரித்தார். பணி மகத்தானதாக இருந்தது, ஆனால் நேரம் இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. பஞ்சாப் மற்றும் பெங்கால் இரு எல்லைக் கமிஷன்களால் சர் சிரில் ராட்க்ளிஃப் இருவருக்கும் தலைவராக பிரிக்கப்பட்டது. கிழக்கு வங்காளம், மேற்கு பஞ்சாப், சிந்து மற்றும் பலுசிஸ்தான் ஆகியவை பாக்கிஸ்தானைத் தேர்ந்தெடுத்தன மேற்கு வங்காளம் மற்றும் கிழக்கு பஞ்சாப் இந்தியாவுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. சில்ஹெத் அதன் பாக்கிஸ்தானுடன் பிரிக்கப்பட்டது. NWFP இல், அப்துல் காபர் கான் மற்றும் சிவப்பு சட்டைகள் ஒரு சுயாதீன பக்ஹ்டோனிஸ்தான் வேண்டும் என்று கோரினார். இது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாக இருந்தது. சிவப்புச் சட்டைகள், பாகிஸ்தானுடன் இணைவதற்கு ஆதரவாக சென்ற, இந்த வாக்கெடுப்பிலும் பங்கேற்கவில்லை.

12.3.1 சில ஆளுமைகள்

சுதந்திர போராட்டத்தில் தொடர்புடைய சில நபர்களை இப்போது சுருக்கமாகப் பார்க்கலாம்.

மகாத்மா காந்தி

மகாத்மா காந்தி நம் நாட்டின் ஒரு பெரிய தலைவராக இருந்தார். இவர் 1869 அக்டோபர் 2ஆம் தேதி பிறந்தார். அவர் பெயர் மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி.

பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அவர் இங்கிலாந்தில் பார்க்கு அழைக்கப்பட்டார். இங்கிலாந்தில் இருந்து திரும்பிய பின்னர், இந்தியாவில் தனது சட்ட நடைமுறையை தொடங்கினார். கோகலேவின் அழைப்பின் பேரில் அவர் தென் ஆப்பிரிக்காவிற்கு சென்றார். அங்கு அரசாங்கம் இந்தியர்களை பெரும் பாரபட்சங்களுக்கு ஆளாக்கியதோடு 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப பகுதியில் மிகவும் அவமானகரமான சிகிச்சைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. அவர் சத்தியம், அகிம்சை மற்றும் மனிதனின் கண்ணியம் ஆகியவற்றில் முதன்மையாளராக இருந்து தென்னாப்பிரிக்காவில் புகழ் பெற்றார். 1914 ல் இந்தியா திரும்பிய அவர், எஞ்சிய ஆண்டுகளை தனது தாய்நாட்டுக்காக அர்ப்பணித்தார். ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகப் போராட முடிவெடுத்தார். இக்காலகட்டத்தில் சுதந்திரப் போராட்டம் காந்திய யுகம் (1920–1948) என்று அழைக்கப்பட்டது. உலக வரலாற்றில் முதல் தடவையாக ஒரு புனிதர் அரசியல்வாதி, ஒரு நாட்டை சார்ந்து வாழும் லட்சக்கணக்கான மக்களை, வன்முறை அல்லாத, ஒத்துழையாமை இயக்கம், ஒத்துழையாமை போன்ற தொழில்நுட்பங்களை நடைமுறைப்படுத்த கற்றுத் தந்து வந்தார். 1942 ல் காந்தி, இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுமாறு ஆங்கிலேயர்களை அழைத்தார். அதற்காக போராடுமாறு மக்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். பிரிட்டிஷ் இந்தியாவை விட்டு ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, முழுமையான சுதந்திரத்தை வழங்க முடிந்தது (ஆகஸ்ட் 1947). 1948 ஜனவரி 30 அன்று காந்தி ஒரு இந்து தேசியவாதி நாதுராம் காட்ஸே அவர்களால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

ஜவஹர்லால் நேரு

மகாத்மா காந்தியிடம் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இறுதிக் கட்டங்கள் தான் நேரு ஒரு முக்கியமான சுதந்திர போராளியாக இருந்தார். விடுதலைக்குப் பிறகு, இந்தியாவின் முதல் பிரதமராக ஜவஹர்லால், சுதந்திரத்திற்கு முன்பும், பின்பும் இந்திய அரசியலில் மையப் பிரமுகர்களில் ஒருவராக இருந்தார். சுதந்திர முன்னணி தலைவரும், மிதவாத மோதிலால் நேருவும், ஜவஹர்லால் நேரு மகாத்மா காந்தியின் துர்பத்தின் கீழ் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தின் ஒரு தலைசிறந்த தலைவராக உருவெடுத்தார். அதன் ஸ்தாபனத்திலிருந்து இந்தியாவிற்கு ஒரு சுயாதீனமான பிரதமராக பணியாற்றினார் 1947 ல் அவர் 1964-ல் இறக்கும் வரை தேசத்தை பின்பற்றினார். அவர் நவீன இந்திய தேசிய-அரசின் சிற்பி என்று கருதப்படுகிறார்: ஒரு இறையாண்மை, சமத்துவ, மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயக குடியரசு தலைவராக இருந்தார்.

மோதிலால் நேரு

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில் மோதிலால் நேரு ஒரு முக்கிய நபராக இருந்தார். ஒரு மிதவாதி, அவர் இரண்டு முறை காங்கிரஸ் தலைவராக, 1919–1920 மற்றும் 1928–1929 இருந்தார். அவர் ஸ்வராஜ் பிரிவில் சேர்ந்தார், பிரிட்டிஷ் நிதியுதவி ஆதரவு சபைகளில் நுழைய முயன்றார்.

முகமது அலி ஜின்னா

முகம்மது அலி ஜின்னா இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வீரரான முஸ்லிம் லீகின் தலைவராக இருந்தவர். சுதந்திர பாகிஸ்தானின் முதல் பிரதமராக அவர் தொடர்ந்தார். தனது அரசியல் வாழ்வின் ஆரம்ப காலங்களில்,

இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் கொண்டுவருவதற்கு காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த இந்து-முஸ்லிம் ஒற்றுமையின் சின்னமாக ஜின்னா இருந்து வந்தார். இருப்பினும், காங்கிரசால் ஏமாற்றப்பட்ட பின்னர், அவர் முஸ்லிம் லீக்கில் இணைந்தார் மேலும் பாகிஸ்தானின் மிக முக்கியமான ஆதரவாளராகவும் ஆனார்.

பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

குறிப்புகள்

சி. ராஜகோபாலாச்சாரி

சி. ராஜகோபாலாச்சாரி ஒரு முக்கிய சுதந்திர போராளியாக இருந்தார், இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் உறுப்பினராக இருந்தார், இந்தியாவின் கடைசி கவர்னர் ஜெனரலாகப் பணியாற்றினார். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் இருந்த ஆண்டுகளில், முகமது அலி ஜின்னா மற்றும் முஸ்லிம் லீக் ஆகிய இருதரப்புடனும் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு அவர் ஆதரவு தந்தார். பின்னர் அது சி. ஆர். கொள்கை முறை என்று அறியப்பட்டதற்கு முன்மொழிந்தார். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, தென் இந்தியாவில் இருந்து ஒரு முக்கிய அரசியல்வாதியாக மாறிய அவர், பழமைவாத ஸ்வாடன்கள் கட்சியை நிறுவி ஜவஹர்லால் நேருவின் கடுமையான விமர்சகர் ஆனார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. கிரிப்ஸ் திட்டம் ஏன் நேரு மற்றும் காங்கிரஸால் நிராகரிக்கப்பட்டது?
4. பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவைப் பணியின் நோக்கம் என்ன?
5. இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் என்னவெல்லாம் அறிவித்தது?

12.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ள நிலையில், இந்த இயக்கத்தை பல அரசியல் கட்சிகள் எதிர்த்தது. இந்து மகாசபா மற்றும் இந்திய சமத்துவ கட்சி போன்ற கட்சிகள் இந்த இயக்கத்தை எதிர்த்து காங்கிரசுடன் இணைந்து பேரணியாகச் செல்லவில்லை.
2. தீர்மானத்தை எதிர்த்து பல தலைவர்கள் இருந்தாலும், ஆகஸ்டு 8, 1942 அன்று அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் (AICC) வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானம் பம்பாய் அமர்வில் நிறைவேற்றப்பட்டது.
3. கிரிப்ஸ் முன்மொழிவு நேரு மற்றும் காங்கிரசால் நிராகரிக்கப்பட்டது. மாறாக, இந்தியாவில் முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் கொண்ட ஒரு முழுமையான அமைச்சரவையை இந்தியர்கள் கொண்டிருந்தனர். காங்கிரஸின் நோக்கம் மத்திய ஆளுமையுடன் வலிமையான ஒன்றுபட்ட இந்தியாவை உருவாக்குவதே அதற்கு எதிராக மாகாணங்களில் சுதந்திரம் பற்றிய கருத்து இருந்தது.
4. பிரிட்டிஷ் மந்திரி சபையில் இருந்து இந்திய தலைமைக்கு அதிகாரம் அளிப்பது பற்றி விவாதிக்கவும், திட்டமிடவும் இந்தியா 1946 என்ற பிரிட்டிஷ் கேபினட் திட்டத்தின் நோக்கமாக இருந்தது.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 237

காமன்வெல்த் நாடுகளின் தலைமையின் கீழ், இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் அளிப்பது இதன் நோக்கமாகும்.

5. இந்திய சுதந்திர சட்டம் இந்திய அரசுகளில் பிரிட்டிஷ் அதிகாரம் ஆகஸ்ட் 1947 அன்று தான் இழக்கும் என்று அறிவித்தது. இந்தியா அல்லது பாகிஸ்தானுடன் இணைவதற்கு மாநிலங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டன.

12.5 சுருக்கம்

- கிரிபஸ் திட்டத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் அதன் நிபந்தனையில் கடுமையாக்கப்பட்டு, பிரிட்டிஷ் அரசிடமிருந்து பூரண சுதந்திரம் கோரி ஜூலை 1942 ல் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. இந்தத் தீர்மானம், அரசுக்கு எதிராக மிகப் பெரிய அளவிலான ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை முன்மொழிந்தது.
- வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ள நிலையில், இந்த இயக்கத்தை பல அரசியல் கட்சிகள் எதிர்த்தன. இந்து மகாசபை, இந்திய சமத்துவ கட்சி போன்ற கட்சிகள் இந்த இயக்கத்தை எதிர்த்ததோடு காங்கிரசுடன் பேரணியாகச் செல்லவில்லை.
- ஒரு புறம் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் தேசிய அளவில் எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டிருந்தது. அதே நேரத்தில் அந்த இயக்கம் வட்டார அளவில் வெற்றி பெற்றது. அங்கு உள்ளூர்வாசிகள் ஏற்கனவே பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கியிருந்தனர்.
- இந்த இயக்கம் முக்கியமாக காங்கிரஸ் கட்சியை ஒற்றுமையாக வைத்துக் கொள்ள வடிவமைக்கப்பட்டது. இந்தியா-பர்மா எல்லையை ஒட்டிய ஜப்பானிய ராணுவம் ஏற்கனவே மாறுபட்ட நிலையில் இருந்த ஆங்கிலேயர்களை இது மேலும் கலவரப்படுத்தியது. இந்த போராட்டங்களை கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு, பிரிட்டிஷ்காரர்கள், கட்சியின் செயற்குழு உறுப்பினர்கள், தேசிய தலைமையின் முக்கிய உறுப்பினர்களுடன் சேர்ந்து காந்தியை சிறைபிடித்தனர்.
- டிசம்பர் 1941 ல் ஜப்பான் பேரன் துறைமுகத்தைப் தாக்கிய பின்னர், ஜப்பானிய படைகளின் அடுத்த இலக்காக இந்தியா இருக்கும் என்பது தெரிய வந்தது. பிரிட்டன் சென்ட் சார் ஸ்டீ.போர்டு கிரிபஸ் 1942 ஏப்ரலில், இந்தியாவிற்கு அனுப்பினார். போருக்குப் பின், பேரரசு மற்றும் பொதுவளமை நாடுகளை விட்டு வெளியேற உரிமை கொண்ட முழு அரசாட்சி நிலைக்கு அவர் அனைத்து மாகாணங்களுக்கும் ஒரு வாய்ப்பை வழங்கினார். இந்தியாவுடன் சேர விரும்பாத எந்த மாநிலமும் ஒரு சுதந்திர அரசாக மாற முடியும் என்று கிரிபஸ் இயக்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்டது.
- கிரிபஸ் முன்மொழிவு நேரு மற்றும் காங்கிரசால் நிராகரிக்கப்பட்டது அதற்குப் பதிலாக, இந்தியாவில் முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் கொண்ட ஒரு முழுமையான அமைச்சரவைப் பத்திரம் இந்தியர்களிடம் இருக்க வேண்டும் என்று கோரியது. மத்திய மாகாணத்துடன் ஒரு வலுவான மற்றும் ஒன்றுபட்ட இந்தியாவை உருவாக்க காங்கிரஸின் நோக்கத்திற்கு

எதிராக மாகாணங்களின் சுதந்திரம் பற்றிய கருத்து இருந்தது. இந்த கோரிக்கைகளை ஆங்கிலேய அரசு நிராகரித்தது. இதைத் தொடர்ந்து காந்தியின் அகிம்சை 'வெள்ளையனே வெளியேறு' பிரச்சாரத்திற்கு ஆதரவு அளிக்க காங்கிரஸ் முடிவு செய்தது.

- இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் இயக்கத்தின் அரசியல் பிரச்சனைகளை கருத்தில் கொண்டு காந்தி-ஜின்னா பேச்சுவார்த்தை மிகவும் முக்கியமானதாக இருந்தது. இந்து-முஸ்லிம் வேறுபாடுகளுக்கு தீர்வு காண வேண்டும் என்ற பொது மக்களின் வேண்டுகோளுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் இரு பெரும் தலைவர்களுக்கும் இடையிலான பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பமானது.
- அரசாங்கத்தின் திட்டம் அல்லது மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து இந்திய கைகளுக்கு அதிகாரம் பறிமாற்றம் செய்யப்படும் வழிமுறை குறித்தும், குறிப்பாக முஸ்லிம்-பெரும்பான்மை மாகாணங்கள் இந்தியாவில் இருப்பார்கள் அல்லது 'புதிய நிறுவனமாக' பாக்கிஸ்தானை தேர்வு செய்வார்கள் என்பதே ஆகும்.
- இந்திய சுதந்திர சட்டம் இந்திய அரசுகளில் பிரிட்டிஷ் அதிகாரம் ஆகஸ்ட் 15, 1947 அன்று தான் இழக்கும் என்று அறிவித்தது. மாநிலங்கள் இந்தியாவில் அல்லது பாகிஸ்தானில் சேர அனுமதிக்கப்பட்டன.

பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரம்

குறிப்புகள்

12.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- சி. ஆர். கொள்கை முறை: காங்கிரசுக்கும் முஸ்லிம் லீக்கும் இடையே தீர்வு காண சி. ராஜகோபாலாச்சாரி அறிமுகப்படுத்திய கொள்கை முறையாகும்.
- தீர்மானம்: இது ஒரு சட்டமியற்றும் அமைப்பு, குழு அல்லது பிற முறையான கூட்டம் ஆகியவற்றின் மூலம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருத்து அல்லது நோக்கத்தின் முறையான வெளிப்பாடு ஆகும்.
- ஏகாதிபத்தியம்: இது ஒரு நாட்டின் அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் இராஜதந்திர அல்லது இராணுவ வலிமை மூலம் விரிவுபடுத்தும் கொள்கையாகும்.
- கமிஷன்: ஒரு குறிப்பிட்ட செயல்பாட்டைக் கொண்டு அதிகாரபூர்வமாக வசூலிக்கப்படும் ஒரு குழுவையே இது குறிக்கிறது.
- பாசிசம்: அது ஒரு சர்வாதிகார, தேசியவாத வலதுசாரி அரசாங்க மற்றும் சமூக அமைப்பு முறையை குறிக்கிறது.

12.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. க்ரிப்ஸ் தூதுகுழு பற்றி ஒரு குறிப்பு எழுதுக.
2. இந்தியாவின் பிரிவினையின் போது அட்லீயின் அறிவிப்பு மற்றும் மவுண்ட்பேட்டன் திட்டத்தின் பங்கு என்ன?

நெடு விடை வினாக்கள்

குறிப்புகள்

1. வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை ஆய்க. அது ஏன் அடக்குமுறை செய்யப்பட்டது?
2. 1947 ல் இந்தியப் பிரிவினைக்கு வழிவகுத்த நிகழ்வுகளை விவாதிக்க.
3. அமைச்சரவைப் பணி திட்டத்தை விரிவாக ஆராயவும்.

12.8 மேலும் படிக்க

சாண்ட், தாரா. 2005. இந்தியாவில் சுதந்திர இயக்கத்தின் வரலாறு. புது தில்லி: ஆசியா பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.

சந்திரா, பிபான். 1999. சுதந்திர போராட்டம். புது தில்லி: நேஷனல் புக்டிரஸ்ட்.

சந்திரா, பிபான். 1989. சுதந்திர இந்தியாவின் போராட்டத்தில் பொருளாதார தேசியவாதத்தின் எழுச்சி மற்றும் வளர்ச்சி. புது தில்லி: பெங்குயின் புத்தகங்கள்.

சௌத்ரி, S.H. 1999. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது சிவில் குழப்பங்கள் (1765–1857). கல்கத்தா: வேர்ல்ட் பிரஸ் லிமிடெட்.

தேசாய், A.R. 2008. இந்திய தேசியவாதத்தின் சமூக பின்னணி. மும்பை: பிரபல பிரகாசன்.

சந்திரா, பிபின். 2009. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்ஸ்வான்.

டியூப்-பானர்ஜி, இஷிதா. 2015. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. கேம்பிரிட்ஜ்: கேம்பிரிட்ஜ் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.

தாரிக், முகம்மது. 2007. நவீன இந்திய வரலாறு. புது தில்லி: டாடா மெக்ரா-ஹில் கல்வி.

அலகு 13 ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ் சமூக, பொருளாதார மற்றும் சமய நிலைமைகள்

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 13.0 அறிமுகம்
- 13.1 நோக்கங்கள்
- 13.2 ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ் சமூக, மத சீர்திருத்தங்கள்: மக்களின் சமூக, மத நிலைமைகள்
- 13.3 மக்களின் பொருளாதார நிலை
- 13.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 13.5 சுருக்கம்
- 13.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 13.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 13.8 மேலும் படிக்க

13.0 அறிமுகம்

இந்தியா பண்டைய காலங்களிலிருந்து வர்த்தகம் மற்றும் வலுவான விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாகரிகத்தின் மையமாக கொண்டுள்ளன. இந்த மகத்தான செல்வம், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இப்பகுதியை நோக்கி படையெடுத்து வந்த படையெடுப்பாளர்களின் பொறுமைக்கு காரணமாக இருந்தது. அவர்களில் சிலர் மங்கோலியர்கள், மத்திய ஆசியர்கள், அரேபியர்கள் மற்றும் குறிப்பாக பிரிட்டிஷ்காரர்கள்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் பொருளாதார தாக்கம் பரந்தளவில் இருந்தது. பொருளாதாரம் சீரழிந்து போனதால் பிரிட்டிஷ் வருகைக்கு முன்பே, இந்தியாவின் பொருளாதாரம், உலகப் பொருளாதாரத்தில் 25 சதவிகிதத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. அவர்கள் புறப்படும் நேரத்தில் 1947-ல் இது 2-சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டது.

கிழக்கிந்திய நிறுவனம், தற்போதுள்ள ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் அரசர்களை ஈர்க்கும் வகையில் பல்வேறு பொருட்களையும் சேவைகளையும் பயன்படுத்தி இந்தியாவில் தமது பொருளாதார வேர்களை அமைத்துக் கொண்டது. இரண்டு பத்து ஆண்டு கால காலனித்துவ ஆட்சியை பல்வேறு வழிகளில் பாதித்தது. பிரிட்டிஷ், வர்த்தகம் மற்றும் வணிகத்தை உறுதி செய்தது. பெரும்பாலும், பிரிட்டிஷ் கப்பல்கள் இந்தியாவின் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டன. காப்புவரிகள் மற்றும் பிற குற்றச்சாட்டுகள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கங்களால் நிரணயிக்கப்பட்டன. பிரிட்டிஷ்காரர்கள் ஏற்குறைய எல்லா வகையான வணிக கட்டுப்பாட்டையும் கொண்டிருந்தனர். இவ்விதம் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் வருகையால் இந்திய தொழிற்சாலைகளின் ஒட்டுமொத்த அமைப்பும் மாறியது.

ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைகளிலும் அதற்கென சொந்த வரலாறு உள்ளது. வாங்காளத்தில் சணல் தொழில் நிறுவப்பட்ட அதே நேரத்தில் பருத்தி

சுயகற்பித்தல் பொருள் 241

குறிப்புகள்

தொழிற்துறையின் அஸ்திவாரம் மேற்கு இந்தியாவில் அமைக்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் தொழிற்சாலைகள் இந்தியர்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டன. ஆனால், காலனித்துவ ஆட்சியில் அதிகாரம் பிரிட்டிஷின் கைகளுக்கு மாறியது. இந்தியாவின் மொத்த விற்பனை நிலவரமும் மாற்றப்பட்டது. இந்தியாவில் இருந்து கச்சாப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்து இந்திய சந்தையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய வேண்டும் என்பது தான் காலனித்துவ அரசின் தற்போதைய நோக்கமாக இருந்தது. இது இந்தியப் பொருளாதாரத்தையும், இந்திய கூலித் தொழிலாளர்களையும் மிகப் பெரும் அளவில் சுரண்டியது. இந்திய சந்தையும் காலப்போக்கில் பெரும் கட்டமைப்பு மாறுதலைக் கண்டது.

பிரிட்டிஷின் வெற்றி இந்தியாவில் ஒரு தீர்மானமான மற்றும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் முழு காலப்பகுதியிலும் (1757–1947), இந்திய பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியலின் எந்தவொரு அம்சமும் சிறப்பாக மாறவில்லை அல்லது மோசமடையவில்லை. ஆரம்பகால தேசியவாதிகளால் முன்வைக்கப்பட்ட செல்வக் கோட்பாட்டின் வடிகால் பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியல் விளைவுகள் இரண்டையும் கொண்டது. 1919 மற்றும் 1935 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசின் சட்டம், நெடுஞ்சாலையில் முன்னணி இரண்டு மைல்கற்கள் என்று முழு பொறுப்புடைய அரசாங்கத்தால் கருதப்பட்டது. சமூக, மத சீர்திருத்தங்களின் அடிப்படையில், இந்திய சமூக சீர்திருத்தவாதிகளின் ஆதரவால் பல சீர்திருத்தங்களை பிரிட்டிஷ்காரர்கள் மேற்கொண்டனர். சமூக, மத சீர்திருத்தங்களை விவாதிப்பதன் மூலம் நாம் இந்த அலகை தொடங்குவோம்.

13.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு, உங்களால்

- பிரிட்டிஷ் காலத்தின் கீழ் சமூக மற்றும் மத சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி விவாதிக்க முடியும்.
- பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இந்தியாவில் பொருளாதார மாற்றங்களை விளக்க முடியும்.
- இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பொருளாதார தாக்கத்தை ஆராய முடியும்.

13.2 ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ் சமூக, மத சீர்திருத்தங்கள்: மக்களின் சமூக, மத நிலைமைகள்

இந்தியா 19-ஆம் நூற்றாண்டில், சமூக-மத எழுச்சியை கண்டது. பல நூற்றாண்டுகளாக மத எண்ணங்கள் மற்றும் சமூக மாநாடுகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட இந்து மதம் புதிய யோசனைகள் மற்றும் புதிய சிந்தனைகளுக்கு வழிவகுத்தது. இது இந்தியாவின் மேற்கத்திய தாக்கத்தின் விளைவாக இருந்தது. இதன் விளைவாக, மதத்திலும் பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளிலும் கண்முடித்தனமாக பின்பற்றப்பட்ட கடுமையான சடங்குகள் மக்களின் மீது தங்கள் செல்வாக்கை இழந்து விட்டன. மேற்குலகின் தொடர்பை இந்து மனம் சமூக தீமைகளுக்குத் திறந்தது. மற்றும் இயக்கத்தில் பல சமூக

சீர்திருத்த இயக்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பல்வேறு பாரம்பரிய நம்பிக்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டன. புதிய பழக்க வழக்கங்கள், நடைமுறைகள், நிறுவனங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகள் ஏற்கப்பட்டன.

மேற்கத்திய சிந்தனைகள் மற்றும் கலாச்சாரத்தின் கீழ் வந்த இந்தியர்கள், குழந்தை திருமணம் போன்ற, தற்போதுள்ள சமூக தீமைகள் பற்றி அறிந்து கொண்டார்கள். விதவை மறுமணம் மற்றும் பிற சாதி திருமணம், இடையிலான சாதி உணவு, பெண்களை தனிமைப்படுத்துதல் மற்றும் தீண்டாமை ஆகியவற்றிற்கு எதிரான தாபங்களை கொண்டிருந்தனர். இந்த விழிப்புணர்வு பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளுக்கு எதிரான கிளர்ச்சியை வழிநடத்தியது. அது சமூகத்தின் சமூக, மத மற்றும் அரசியல் கோட்பாடுகளில் சீர்திருத்தங்களை நோக்கி முதல் படியாகும். இது ராஜா ராம் மோகன் ராய் முதல் மகாத்மா காந்தி வரை பல்வேறு சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் தொடங்கப்பட வழிவகுத்தது. ராம் மோகன் ராயின் பிரம்ம சமாஜம், தயானந்த சரஸ்வதியின் ஆர்யா சமாஜம், விவேகானந்தா ராமகிருஷ்ணா திட்டம், அன்னி பெசண்ட் தத்துவ சங்கம், காந்தி சர்வோதயா இயக்கம் மற்றும் தீண்டாமைக்கு எதிரான சண்டை, மற்றும் பல இயக்கங்கள் ஆகியவை சமூக தீமைகளை ஒழிக்க உதவியது மட்டுமல்லாமல், நவீன மதிப்புகள் பற்றி மக்களுக்கு அறிவையும் அளிக்கின்றன.

பிரம்ம சமாஜம்

ராஜா ராம் மோகன் ராய் ஒரு மத, சமூக மற்றும் கல்வி சீர்திருத்தவாதி ஆவார். அவர் பாரம்பரிய இந்து கலாச்சாரத்தை சவால் செய்தார் மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இந்திய சமுதாயத்திற்கான முன்னேற்றத்தை சுட்டிக்காட்டினார். அவர் 'நவீன இந்தியாவின் தந்தை' என அழைக்கப்படுகிறார். அவர் 1828-ஆம் ஆண்டில் பிரம்மோஸ் சபாவைத் தோற்றுவித்தார். அவர் வங்காள மறுமலர்ச்சியின் போது இந்தியாவின் செல்வாக்கு மிக்க இந்திய சீர்திருத்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்த பிரம்மோ சமாஜத்தை உருவாக்கினார். அவருடைய செல்வாக்கு மதம், அரசியல், பொது நிர்வாகம் மற்றும் கல்வி ஆகிய துறைகளில் வெளிப்படையாக இருந்தது. அவருடைய செல்வாக்கு மதம், அரசியல், பொது நிர்வாகம் மற்றும் கல்வி ஆகிய துறைகளில் வெளிப்படையாக இருந்தது. இந்து இறுதிச் சடங்கு நடைமுறையின் மூலம், தனது கணவரின் இறுதிச் சடங்குக்காக விதவைப் பழக்கத்தை ஒழித்துக்கட்டும் முயற்சிகளில் அவர் அறியப்பட்டார்.

ராய் ராதிகாருரில், வங்காளத்தில், ராதி பிராமண சாதியில் பிறந்தார். அவரது குடும்ப பின்னணி மத வேறுபாடு காட்டியது. அவரது தந்தை ராகனாதன் ராய் ஒரு வைஷ்ணவச் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். அவரது தாயார் தரினிதேவி ஒரு சால்வ குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். அந்த நேரத்தில் வைஷ்ணவவாதிகள் பொதுவாக சால்வனைத் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை என்பது அசாதாரணமானதாகவே இருந்தது. இவ்வாறாக, அவரது பெற்றோர் அவரை அறிஞராக, சாஸ்திரியாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். அதே சமயம், மதச்சார்பற்ற பொது நிர்வாகியாக இருந்த லுக்கிகளுடன் ஒரு தொழிலை அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார்.

நவீன இந்திய வரலாற்றில் ராம் மோகன் ராய் ஏற்படுத்திய தாக்கம் உபநிடதத்தில் காணப்படும் வேதாந்தப் பள்ளியின் நன்னெறிகள் மற்றும்

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

கோட்பாடுகளின் மறுமலர்ச்சி பற்றியது. அவர் கடவுளின் ஒற்றுமையை போதித்தார். வேத சாஸ்திரங்களை ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்த்தார். கல்கத்தா சர்வாதிகார சமுதாயத்தை நிறுவிய இணை பிரம்ம சமாஜம் நிறுவி, சதியை எதிர்த்து பிரச்சாரம் செய்தது. அவர் இந்திய மரபுகளில் மேற்கத்திய கலாச்சாரம் ஒருங்கிணைக்க முற்பட்டார். அவர் இந்தியாவில் கல்வி முறைமையை நவீனமயமாக்க பள்ளிகளை நிறுவினார்.

பிரம்ம சமாஜம் என்பது பிரம்ம மதத்தின் சமுதாயக் கூறுகளாகும். இது வங்காளத்தில் கிரகணம் ஏற்பட்ட பின்னர் ஆதி தர்மர் என்ற முறையில் இன்று கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க மதம் சார்ந்த இயக்கங்களில் ஒன்றாகும். இது, 1859-ல் தட்வபோஷி சபா, அதன் அணிகளில் இருந்து வெளியேறியது. இது 1830-ல் கொல்கத்தாவில், ராம் மோகன் ராய், துவாரகாநாத் தாகூர் ஆகியோரின் காலத்தில் நிலவிய பிரம்மச்சரியம் (குறிப்பாக குலின் நடைமுறைகள்) முற உருவாக்கம் பெற்று, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வங்காள மறுமலர்ச்சி தொடங்கியது. அனைத்து மத, சமூக மற்றும் இந்து சமுதாயத்தின் கல்வி முன்னேற்றங்களின் முன்னோடியாகும். பிரம்ம சமாஜம் நீருற்றுகள் பிரம்மோஸியத்திலிருந்து, பங்களாதேஷில் ஒரு தனித்துவமான மதமாக சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்படும். இந்தியாவின் விசுவாசங்கள் மிக சமீபத்தில், ராம் மோகன் ராயின் சீர்திருத்த ஆன்மீக இந்து மதம் (1830 ஆலமர தெய்வத்தில் உள்ளடங்கியது) மற்றும் ரூட் ஹெப்ரேயிக்-இஸ்லாமிய நம்பிக்கை மற்றும் நடைமுறை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 1860-ஆம் ஆண்டில் ஹேமந்தநாத் தாகூரின் பிரம்மோ அஸ்தான் (நடைமுறையில்) வெளியிடப்பட்ட பிறகு, பிரம்மோசியத்தை முறையாக விவாகரத்து செய்த இந்து மதம், முதன் முதலாக பிரம்ம சமாஜ் 1861-ஆம் ஆண்டில் லாஹூரில் பண்டிட் நோபின் சந்திர ராயால் நிறுவப்பட்டது.

பிரம்ம சமாஜத்தின் கோட்பாடுகள்

பிரம்ம சமாஜத்தின் அனைத்து ரகங்களுக்கும், கிளைகள் குறித்தும் பின்வரும் கோட்பாடுகள் பொதுவானவை:

- எந்த ஒரு வேதமும்
- ஓர் அதிகாரமாக நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை.
- அவதாரங்களில் நம்பிக்கை இல்லை.
- பல்லாயிரக் கொள்கை மற்றும் சிலை வழிபாடு கண்டனம்.
- கர்மம், மறுபிறவி ஆகிய தத்துவங்களில் நம்பிக்கை இல்லை.

பிரம்ம சமாஜம் பற்றிய கோட்பாடுகள்

இந்த கோட்பாடுகள் இன்று பிரம்மோவின் பெரும்பான்மையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன:

- கடவுள் மீது: எப்போதும் எல்லையற்ற ஒற்றைப் பிறழாத, அகந்தன்மை கொண்ட, உள்ளுறை நூலாசிரியரும், இருப்பும் முன்சேவகனும் உண்டு. எல்லா இடங்களிலும் எல்லாவற்றிலும், நெருப்பிலும், தண்ணீரிலும், மிகச் சிறிய ஆலைகளிலும், மிகுந்த ஆற்றலினாலும் வெளிப்படுகிறவர்.

- இருப்பது: இது ஒரு தனித்தன்மையிலிருந்து உருவாக்கப்படுகிறது. அன்பான ஒற்றுமையைக்(திரும்ப) கொண்டிருப்பது ஒன்றுதான்.
- நுண்ணறிவு சார்ந்த தன்மை: நேர்மையான செயல்கள் குழப்பங்களுக்கு எதிராக மட்டுமே ஆட்சி செய்கின்றன. தூய மனசாட்சியின் அறிவு (உள்ள ஒளியில்) என்பது சின்னம் அல்லது இடைநிலை இல்லாத ஒரு (உச்ச) ஆட்சியாளர்.
- அன்பு மீது: அனைத்து படைப்புகள் மற்றும் மனிதர்களை மதிக்க வேண்டும். ஆனால், அவற்றை வணங்குவதில்லை (வழிபாடு) மட்டுமே தனித்தன்மையை நேசிக்க முடியும்.

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

குறிப்புகள்

பிரம்ம சமாஜத்தின் பிரிவுகள்

ராஜா ராம் மோகன் ராய் மறைவுக்குப் பிறகு, மத, சடங்குகள் மற்றும் பிராமணனின் அணுகுமுறை பற்றிய தீவிரமான வேறுபாடுகள் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு, தேபேந்திரநாத் தாகூர் மற்றும் கேசுஹப் சந்திர சென் ஆகியோரிடையே தோன்றியவை, (1857 இல் சமாஜத்தில் சேர்ந்தவர்). இதன் விளைவாக, 1866-ஆம் ஆண்டில், பிரம்ம சமாஜம் விரைவில் இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிந்தது. பழைய பழமைவாதிகள் தேபேந்திரநாத் மற்றும் கேசுப் சந்திராவின் தலைமையில் இளம் சீர்திருத்தவாதிகளை அணிவகுத்துச் சென்றனர். இரண்டு போட்டியாளர்களான ஆதி பிரம்ம சமாஜம் (தேபேந்திரநாத் தலைமையிலான) மற்றும் இந்தியாவின் பிரம்ம சமாஜம் (கேசுப் சந்திராவின் உத்வேகமும்) தலைமையில் வந்தது. இந்தியாவின் பிரம்ம சமாஜம் அதன் ஆன்மீக மற்றும் சமூக சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்றத் தொடங்கியது. குறுகிய காலத்திற்குள் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியை அடைந்தது. சமாஜம் இப்போது சமூக சீர்திருத்தங்களை இன்னும் தீவிரமான மற்றும் விரிவான திட்டமாக ஏற்றுக்கொண்டது. பெண் விடுதலை, பெண் கல்வி, சாதி வேறுபாடுகளை ஒட்டுமொத்தமாக ஒழித்தல் மீது அதிக அழுத்தத்தை அளித்தது. இதன் இரு முக்கிய சாதனைகள், 1870-ல் இந்திய சீர்திருத்த சங்கம் உருவானதும், 1872 என்ற இந்திய திருமணச் சட்டம் இயற்றியதும் ஆகும். ஜாதி இனத் திருமணங்களை அங்கீகரிக்குமாறு செய்தது. பக்தியின் கலவை (தீவிரமான பக்தி உணர்வு) மற்றும் பிரம்மவாதம் ஆகியவை மக்களுக்கு மிகவும் மென்மையானவை, உணர்ச்சி பூர்வமானவை மற்றும் கவர்ச்சிகரமானவையாகும்.

கேசுபுவின் கீழ் பிரம்ம இயக்கத்தின் துடிப்பான முன்னேற்றம் இருந்தபோதிலும், 1878 மே மாதம் ஒரு இரண்டாவது கலகம் என்று சமாஜம் இருந்தது. கேசுப் சந்திர சென்னின் ஆதரவாளர்கள் குழு அவரை சேதுரன் ப்ரஹ்மோ சமாஜத்தை நிறுவுவதற்காக வனாந்திரத்தில் கொண்டு சென்றது. இந்த புதிய அணியின் நிறுவனர்கள் தேவாலயத்தில் ஒரு ஜனநாயக அரசியலமைப்பை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்தனர். இதனை கேசுப் சந்திரா மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்கள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இந்தியாவின் பிரம்ம சமாஜத்தின் அணிகளில் பிரிவினையை பொறுத்தவரையில் இரு வேறு காரணிகளும் கேசுபின் ஆதிஷா கோட்பாடாக இருந்தன (தெய்வீக கட்டளை). 1872-ஆம் ஆண்டு இந்திய திருமண சட்டத்தை மீறியதாக கூச் பீகார் இளவரசருடன் கேசுப் மகள் திருமணம் செய்து கொண்டார். மூத்த டெரோஜியன் சிபிச்சந்திர தேவ் தலைமையிலான சத்ரன் பிரம்ம சமாஜம், சிவநாத் சாஸ்திரி, ஆனந்த

சுயகற்பித்தல் பொருள் 245

குறிப்புகள்

மோகன் போஸ் மற்றும் துவாரகாநாத் கங்காலி போன்ற காலத்தின் திறமையான இளைஞர்கள் சிலரை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. அவர்கள் அனைவரும் ஜனநாயகத்தின் பெரும் ஆதரவாளர்களாக இருந்தனர். அவர்களது புதிய அமைப்பிற்கு சர்வதேச வயது வந்தோர் வாக்குரிமையை அடிப்படையாக கொண்ட முழு ஜனநாயக அரசியலமைப்பை உடனடியாக இயற்றினர். இந்திய கழகம் (1878), இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஆகியவற்றின் செயல்பாடுகளில் பலர் முனைப்புடன் பங்கு கொண்டனர்.

ராஜா ராம் மோகன் ராய் சமூக மத சீர்திருத்தங்கள்

1830-ல் ராம் மோகன் ராய், வங்காளத்தின் கடல் துறைமுகமான கேஜ்ரி துறைமுகத்தில் இருந்து ஐக்கிய இராச்சியத்தில் பயணம் செய்தார். அப்போது ராய், இரண்டாம் மொகலாயப் பேரரசர் அக்பரின் தூதுவராக இருந்தார். அவர், இந்தியாவின் நலனுக்கான பிரிட்டிஷ் அரசை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், சதி வழக்கைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்று கர்த்தர் பெனாஸ்டிக் விதித்ததை உறுதிப்படுத்துவதற்கு ‘ராஜா’ என்ற பட்டத்தை அவருக்கு வழங்கினார். ராய் பிரான்ஸைப் பார்வையிட்டார். ராய் சொத்துரிமை உரிமைகளை பெண்களுக்கு கோரினார்.

ராய் அரசியல் பின்புலம் இந்து மதத்தின் சமூக, மத சீர்திருத்தங்களுக்கு தாக்கம் செலுத்தியது. அவர் எழுதியது: ‘இந்துக்களின் தற்போதைய அமைப்பு அவர்களின் அரசியல் நலன்களை மேம்படுத்துவதில் நன்கு அறியப்படவில்லை. அவர்களது மதத்தில், குறைந்தபட்சம் அவர்களின் அரசியல் ஆதாயத்திற்கும், சமூக வசதிக்குமாக, சில மாற்றங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்பது அவசியம்’. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துடன் பணிபுரியும் ராம் மோகன் ராய், மேற்கத்திய பாரம்பரியங்களின் நம்பகத்தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு இந்து பாரம்பரியங்கள் பெரும்பாலும் மரியாதைக்குரியதாக இல்லை என்று நினைத்தார். இது அவரது மத சீர்திருத்தங்களை பாதித்தது. இந்து மதத்தை சீர்குலைக்கும் மூடநம்பிக்கை நடைமுறைகள் அதன் ஆணைகளின் தூய ஆவிக்கு எதுவும் செய்யவில்லை என்பதை நிரூபிப்பதன் மூலம், இந்து மரபுகள் தனது ஐரோப்பிய அறிஞர்களிடம் சட்டப்பூர்வமாக்க வேண்டும் என்றும், அவர் விரும்பினார். மூடநம்பிக்கை, சாதி இறுக்கம், பலதார மணம் மற்றும் குழந்தைத் திருமணம் ஆகியவை அடங்கும் என்ற மூட நம்பிக்கைகளைப் பற்றி ராம் மோகன் ராய் ஆட்சேபித்தார். இந்த நடைமுறைகள் பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் இந்தியாவின் மீது தார்மீக மேன்மையைக் கூறின என்பதற்கான காரணங்கள் ஆகும். மதத்தின் ராம் மோகன் ராய் கருத்துகள், நவீன உலகில் இந்துமதத்தை சட்டப்பூர்வமாக்குவதன் மூலம், மனிதாபிமான நடைமுறைகளை கிறிஸ்தவக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் நியாயமான மற்றும் வெறும் சமுதாயத்தை உருவாக்க முனைந்தது.

பிரிஸ்டலில் வடகிழக்கில் 1833 செப்டம்பர் 27 அன்று ஒரு கிராமமாக இருந்த ஸ்டேபிள்டனில் ராய் இறந்தார்.

ராஜா ராம் மோகன் ராய்: கல்வித்துறை

சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கு கல்வி இன்றியமையாதது என்று ராய் நம்பினார். 1817-ல் டேவிட் ஹரே உடன் இணைந்து கல்கத்தாவில் இந்துக் கல்லூரியை

அமைத்தார். 1822-ல் ராய் ஆங்கிலோ-இந்து பள்ளியை நிறுவினார். நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வேதாந்தம் கல்லூரியைப் பின்பற்றி, ஒரே மாதிரியான கோட்பாடுகளின் போதனைகளை 'நவீன மேற்கத்திய பாடத்திட்டம்' உடன் இணைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். வேதாந்த கல்லூரி, மேற்கத்திய மற்றும் இந்திய கற்றல் பாடப்பிரிவின் ஒரு தொகுப்பாக பாடநெறிக்கு முன்வந்தது. 1830 ஆம் ஆண்டில், அலெக்சாண்டர் டப் பொது சபை நிறுவனத்தை நிறுவுவதில் அவருக்கு உதவினார். அவருக்கு பிரம்ம சபாவில் ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தையும் மாணவர்களின் முதல் தொகுதியையும் பெற்றுக் கொடுத்தது. நாட்டில் ஒரு நவீன கல்வி முறையை அறிமுகப்படுத்த ஆதரவாக ராம் மோகன் இருந்தார். இந்தியக் கல்வியில் மேற்கத்திய கல்வி கற்றலை ராய் ஆதரித்தார். இந்தியாவில் சுதேச, சமஸ்கிருத கல்வி முறை தொடர வேண்டும் என்று வாதிட்டவர்களின் கருத்துகளை அவர் எதிர்த்தார். அவருடைய பார்வையில், சமஸ்கிருத கல்வி முறை இருளிலிருந்து நாட்டைக் காக்கும். ஆங்கிலம், அறிவியல், மேற்கத்திய மருத்துவம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை ஆய்வுக்கு அவர் பரிந்துரைத்துள்ளார். ராய் ஆங்கில, ஹிந்தி, பாரசீக மற்றும் வங்காள மொழிகளில் பத்திரிகைகளை வெளியிட்டார்.

ராய் ஆங்கில, ஹிந்தி, பாரசீக மற்றும் வங்காள மொழிகளில் பத்திரிகைகளை வெளியிட்டார். 1821-ல் அவர் பிரமோனிகள் இதழைப் ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டார். அவர் வெளியிட்ட ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த இதழ், 1821-இல் வெளிவந்த சம்பத் கமுதி ஆகும். 1822-இல், ராம் மோகன் பாரசீக மொழியில் மிராத்-உல்-அக்பரை வெளியிட்டார்.

சில பிரச்சினைகள் வெளிவந்த பின்னர், பிரம்மோனிக்கல் இதழும் நின்று விட வில்லை. வாராந்த பத்திரிகையான சம்பத் கமுதி பத்திரிகை சுதந்திரம், இந்தியர்களை உயர் பதவிகளில் சேர்ப்பது, நீதித்துறை நிர்வாகத்திலிருந்து பிரித்தெடுப்பு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. 1830 ஜனவரியில் சம்பத் கமுதி இரு வாரங்களாக மாறியது மற்றும் முப்பத்தி மூன்று ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நீடித்தது.

1823 பத்திரிகை கட்டளையை அறிமுகப்படுத்தியதற்கு எதிராக தனது போராட்டத்தை பதிவு செய்யுமாறு அவர் பத்திரிகையை வெளியிட்டார். பேரவையில் ஆளுநர் நாயக உரிமம் எந்த பத்திரிகை வெளியிடப்பட வேண்டுமென கட்டளையிடப்பட்டது. ஆங்கில நிறுவனம் பத்திரிகைகளை தணிக்கை செய்த போது, 1829 மற்றும் 1830-ஆம் ஆண்டுகளில் ராம் மோகன் முறையே இரண்டு நினைவுச் சின்னங்களை எழுதினார்.

சதி வழக்குக்கு ராம் மோகன் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். ஆனால், ஒரு வெளிநாட்டு அரசியல் அதிகாரத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டம் நடைமுறையில் ஒழிக்கப்படுவதற்கு அவர் சிறிது தயக்கம் காட்டினார். இந்த மனித நேயமற்ற பழக்கத்தை கல்வியின் மூலம் துடைத்தெறிய வேண்டும் என்பதே அவரது வழிமுறை. ராய் அதை எதிர்த்து அதன் நோக்கத்தை அடைவதை நோக்கி இடைவிடாமல் வாதிட்டார். ஒரு வெளிநாட்டு அதிகாரிகளின் சட்டம் சட்டப்பூர்வமாக நடைமுறையில் இருப்பதாக அவர் அறிந்திருந்தார். அது உண்மையில் பெங்களூரில் வேறு இடத்திற்குச் சென்றது. ஆனால், ஒரு வலுவான, அறிவு பூர்வமான பொதுக் கருத்தை நடைமுறைக்கு எதிராக உருவாக்கினால், அது முற்றிலும் துடைத்தெறியப்பட முடியும்.

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

ராம் மோகன் தனது நாட்டு மக்களுக்கு உருவ வழிபாட்டைக் கைவிடவும், ஒரு உண்மையான கடவுளை வழிபடவும் அழைப்பு விடுத்தார். ஆன்மாக்களின் இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் பூமியில் தோன்றிய கடவுளின் அவதாரத்தை அவர் நம்பவில்லை. சதி வழக்குக்கான மத அனுமதி குறித்து ராம் மோகன் கேள்வி எழுப்பினார். குழந்தைத் திருமணத்தை எதிர்த்த அவர், விதவைகளின் மறுமணத்திற்கும், மனிதன் மற்றும் பெண்களின் சம உரிமைகளுக்கும் கேள்வி எழுப்பினார். இத்தகைய காரணங்களால், இந்து மதமும், நாட்டின் பண்டைய வரலாறும் இந்த சமூகத் தீமைகள் தொடர்வதை நியாயப்படுத்தவில்லை என்று அவர் நிலை நாட்டினார். ராம் மோகன் வம்சாவளியினர் ஆசாரியத்துவ முறைமையை எதிர்த்தார். அவரது வழிகாட்டுதலின் கீழ், பிரம்மோ சமாஜம் இந்த கருத்துக்களை பரப்பினார். அதன் உறுப்பினர்கள் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த முயன்றனர்.

இந்து மதத்தின் ஆதார இலக்கியங்கள் சிலவற்றை வங்காள மொழியில் ராம் மோகன் மொழிபெயர்த்தார். அப்போதிருந்து, இந்துக்களின் புனித நூல்கள் ஆசாரிய வர்க்கத்தின் இரகசியமாகக் காத்து நிற்கின்றன. அவர் இந்து பண்டிதர்களால் கடுமையாக விமர்சித்தார்.

ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகரின் சீர்திருத்த இயக்கம்

ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர் சமஸ்கிருத மொழியை கற்றுக் கொள்வதற்கான ஒரு புதிய நுட்பத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். மேலும், பல தொடர்ச்சியான சமஸ்கிருத அறிஞர்களுக்குப் பொறுப்பாளராக இருந்தார். பெங்காலி மொழிக்கும் இலக்கியத்திற்கும் அவர் மிகுந்த பங்களிப்பை அளித்தார். வித்யாசாகர் கல்வி மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதி ஆவார். சமஸ்கிருதக் கல்லூரியை பிராமணர் அல்லாதவர்கள் என்று தூக்கி எறிபவர்கள் என்றும் ஆங்கிலக் கல்வியை செம்மொழி அறிஞர்களுக்குத் தந்து விட்டனர். பள்ளிகளின் அரசு ஆய்வாளராக இருந்த போது, ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் பெண்கள் 20 மாதிரிப் பள்ளிகளுக்கு பதிலாக 35 பள்ளிகளை நிறுவினார். அவர் பெண்களுக்கு உயர் கல்வி வழக்குரைஞராக இருந்தவர்.

பிரம்மோ கூட இல்லை என்றாலும், ஈஸ்வர் சந்திரா, ராம் மோகனின் சமுதாயத் தீமைகளுக்கு எதிராகவும், சமூக ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் நலனுக்காகவும் சிறந்த மரபுகளை மீண்டும் தொடர்ந்தார். வித்யாசாகர், குழந்தைத் திருமணம் மற்றும் பலதார மணத்திற்கு எதிராக குரல் எழுப்பினார். ஆனால், அவரது மிகவும் மறக்க முடியாத நிலைப்பாடு வலுவான பழமைவாத எதிர்ப்பின் பல்வகைகளில் விதவையின் மறுமலர்ச்சிக்கான அவரது தைரியமான வாதமாகும். வங்காள பார்வையாளர், இளம் வங்கியின் ஊதுகுழலாக, விதவை மறுவாக்குதலுக்காக வாதிட்டிருந்தாலும், இந்த விவாதத்தை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு காரணியாக வித்யாசாகரின் தைரியமான வாதம் இருந்தது. அரசு முதலில் இந்த விஷயத்தில் எந்த சட்டத்தையும் ஆரம்பிக்க விரும்பாவிட்டாலும், 1856-ல் இந்து விதவை மறுமண சட்டத்தை இயற்றுவதற்கு வித்யாசாகர் வெற்றிகரமாக முடிவெடுத்தார்.

ஆரிய சமாஜம்: ஒரு மறுமலர்ச்சி இயக்கம்

ஆரிய சமாஜம் இயக்கம் மேற்கத்திய செல்வாக்கின் விளைவுக்கு எதிர்வினையாக அமைந்தது. அது வடிவத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால்,

உள்ளடக்கத்தில் இல்லை. இயக்கத்தின் நிறுவனர் ஸ்வாமி தயானந்த் மேற்கத்திய கருத்துகளை நிராகரித்து, ஆரியர்களின் பண்டைய மதத்தை புதுப்பிக்க முயன்றார்.

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

தயானந்தாவின் கருத்து இந்தியாவை மத ரீதியாகவும், சமூக ரீதியாகவும், தேசிய அளவிலும், ஒரு வர்க்கமற்ற, சாதியற்ற சமுதாயத்தையும், அந்நிய ஆட்சியிலிருந்து சுதந்திரமான இந்தியாவையும் கொண்ட பொது இந்தியாவை மதமாக்க வேண்டும் என்பதேயாகும். இந்து மதத்தின் உண்மையான மூலப் விதையை இந்தியாவின் 'பாறை காலம்' என்று வேதங்கள் கருதினர். 'வேதங்களை திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும்' என்பது அவரது குறிக்கோள். வேதங்களை பற்றி தன் விளக்க உரை நிகழ்த்தினார். பிற்கால இந்து மத நூல்களின் அதிகாரத்தை புராணங்களைப் போலவே அவர் கருதினார். அவர்கள் குறைந்த மனிதர்களின் வேலை, சிலை வழிபாட்டின் தீய பழக்கங்கள், இந்து மதத்தில் உள்ள பிற முடநம்பிக்கைகள் ஆகியவை பற்றியும் அவர் விவரித்தார். தயானந்த் சிலை வழிபாட்டை கண்டித்து, தெய்வத் தலையில் ஒற்றுமையை போதித்தார். வேதங்கள் அனுமதிக்காத வகையில் அவர் தீண்டாமை மற்றும் சாதித்தன்மையை அடைந்தார். அவர் விதவை மறுமணம் மற்றும் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு உயர்ந்த நிலைக்கு வாதிட்டார். அவரது புகழ் பெற்ற படைப்பு சத்யத்த பிரகாஷின் (உண்மை வெளிப்பாடு) அவரது கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டன. பிரம்ம சமாஜ மற்றும் தியோஸ்சிக்கல் சமுதாயம் ஆங்கிலம் கல்வியாளர்களின் உயரதிகாரிகளுக்கு மட்டுமே வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தாலும், தயானந்தின் செய்தி இந்தியாவின் மக்களுக்கு இருந்தது. பஞ்சாப், உத்திரப் பிரதேசம் மற்றும் ராஜஸ்தான் ஆகியவற்றில் இந்த இயக்கமானது பிரபலமானது.

குறிப்புகள்

ஆரிய சமாஜம் நிகழ்ச்சிகள்

- கல்வி: சமஸ்கிருத இலக்கியம் பற்றிய அறிவை புதுப்பிக்கத் தயானந்தா விரும்பினார். இந்திய கலாச்சாரம் மற்றும் நாகரீகத்தின் அடிப்படையில் இந்திய இளம் மனங்களை படிக்க வைக்க முடியும் என்று குருகுலத்தை இயக்க ஆரிய சமாஜம் பொறுப்பாக்கினார். இந்த இளைஞர்கள் உயர்ந்த ஒழுக்கக் குணத்தின் மதிப்பை கற்பிக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். அவை ஊட்டமளிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், நாட்டுப்பற்று மற்ற அனைத்திற்கும் மேலாக இருந்த சூழ்நிலையில் வளர்க்கப்பட வேண்டும். குருகுலங்கள் வேத ஆய்வு மற்றும் ஆராய்ச்சிகளின் மையங்களாக இருக்க வேண்டும். சமூக தீமைகளுக்கு எதிராக ஆரிய சமாஜம் எழுச்சி பெற வேண்டும்.
- சமூக சீர்திருத்தங்கள்: இந்து சமுதாயத்தில் இத்தகைய மறுமலர்ச்சியை எதிர்ப்பதற்கு கட்டுப்பாடானது கட்டாயமாக இருந்தது என்று தயானந்த் உணர்ந்தார். இந்து சமுதாயத்தை சிதைத்திருந்த, குழந்தை திருமணம் அல்லது சாதிய முறை மற்றும் பிற தீமைகளைக் கடுமையாய் எதிர்த்து நிற்க வேண்டும் என்று ஆரிய சமாஜவாதிகளின் பங்கை அவர் கட்டாயமாக்கினார். காலத்தின் போக்கை கருத்தில் கொண்டு, மத போதகர்கள் மற்றும் பிற மதங்களின் புத்தகங்களில் தேவையற்றதை அம்பலப்படுத்த வேண்டும் என்று ஆரிய சமாஜவாதிகளில் தயானந்தா கேட்டுக் கொண்டார். இந்து மத போதனைகளையும், தத்துவங்களையும்

குறிப்புகள்

கண்டித்து விமர்சித்ததில் இருந்து தயக்கம் காட்டினர். தயானந்தத்தின் மூலம், இந்து மதத்தை மனம் வந்து மீண்டும் அரவணைத்துச் செல்ல விரும்புவார்கள். அவ்வாறு செய்ய தடை விதிக்கக்கூடாது என்று பிரச்சாரம் செய்தார்.

- ஜனநாயக அரசியலமைப்பு: தயானந்த், ஆரிய சமாஜம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில், அந்த நாட்களின் சமய அமைப்புகளுக்கு தெரியாத வகையில், தேர்தல் முறையை அறிமுகப்படுத்தினார். ஆரிய சமாஜம் ஜனநாயக வழியில் ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் எடுத்துரைத்தார். தங்கள் அலுவலக நிர்வாகிகள் தங்கள் உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாகவும், பரம்பரை அல்லது நியமன உறுப்பினர்களோ இல்லை என்பதையும் ஆரிய சமாஜவாதிகள் காண வேண்டியிருந்தது.
- அரசியல் சீர்திருத்தங்கள்: அரசியல் களத்தில், சுதேசி இயக்கத்தைப் போதித்து பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். சுய அரசை கோருவதெனும் அவர்களுக்கு அது கட்டாயத் தேவை என்பதை ஆரிய சமாஜவாதிகளுக்கு தயானந்த் தெரிவித்தார். அதிகாரம் பரவலாக்கம் செய்யப்பட வேண்டும். அரசாங்கத்தின் மீது ஒரு ிருப்பம் இருக்க வேண்டும் என்று கூறினார்.

இந்தியாவில் அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார எழுச்சிக்கு ஆரிய சமாஜ் பொறுப்பாளியாக இருந்தார். பல சமகாலத்தவர்கள் மீது இது ஆழமான செல்வாக்கு இருந்தது. தேசிய தலைவர்களுள் பெரும்பாலானோர் ஆரிய சமாஜின் கோட்பாடுகளை மிக நெருக்கமாகப் படித்தவர்கள். இதில் செல்வாக்கு செலுத்தியவர்களில் லாலா ஹர் தயால், ஹர் கிருஷ்ண லால், கிருஷ்ண லால், கிருஷ்ண வர்மா, கோபால் கிருஷ்ண கோகலே, மகாத்மா காந்தி மற்றும் ரவீந்திரநாத் தாகூர் போன்ற நபர்களிடமிருந்து ஆரிய சமாஜத்தின் செல்வாக்கு தெளிவாகிறது. வட-மேற்கு இந்தியாவில், ஆரிய சமாஜத்தின் தாக்கம் அதன் வளர்ச்சியின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் கூட உணரப்பட்டது.

ஆரிய சமாஜத்தின் வேலையும், பங்களிப்பும் காரணமாக, பண்டைய இந்திய மகிமைகள் புத்துயிர் பெற்று, இந்தியாவின் இளம் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் கல்வி கற்பதற்காக குருகுலக் கட்டமைப்பு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இந்து சமுதாயம் மீதான கிறித்தவத்தின் செல்வாக்குக்கு எதிராக ஆரிய சமாஜம் ஒரு சோதனையாக செயல்பட்டது.

ராமகிருஷ்ணா குழு

இந்த இயக்கமானது வங்காளத்தில் ஸ்ரீ. ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சாவால் தொடங்கப்பட்டது. ராமகிருஷ்ணர் எளிமையான கிராமத்து பூசாரி. இருப்பினும், ஒட்டுமொத்த மத்திய தர வர்க்கமும், மேற்கத்திய கல்வி கற்ற வங்காள சமூகமும் அவரை தமது தேசிய தலைவராக்கியது. கேஹவ் சந்திர சென், பங்கிம் சந்திர சாட்டர்ஜி (நாவலாசிரியர்) மற்றும் கிரிஷ் சந்திர கோஷ் போன்ற மனிதர்கள் அவரை ஒரு மகான் என்று கருதினர். ஆங்கிலக் கருத்துக்களால் தொடர்படாத மக்கள் மத்தியில் இருந்த ராமகிருஷ்ணா, ஒரு முழு தலைமுறைக்கும் உத்வேகம் அளிக்கும் வகையில் நின்றிருந்தார்.

இந்திய மக்களின் தேசிய விழிப்புணர்ச்சியும் இராமகிருஷ்ணரால் ஈர்க்கப்பட்ட இயக்கத்தில் வெளிப்பாட்டை கண்டது. மத உண்மையை

குறிப்புகள்

அல்லது கடவுளின் ஈடேற்றத்தை அவர் தேடுகையில், மறு அவதாரம், தியானம், பக்தி ஆகிய பாரம்பரிய வழிகளில் சமய இரட்சிப்பை அவர் கோரினார். முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர்கள் உட்பட மற்ற மத நம்பிக்கைகளுடன் வாழ்ந்தவர். கடவுள் மற்றும் இரட்சிப்புக்கு பல சாலைகள் உள்ளன என்றும், மனித குலத்திற்கு சேவை என்பது கடவுளுக்கு மட்டுமே சேவை என்றும், மனிதன் கடவுளின் உருவமாக இருந்தார் என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார்.

அவரது மகா சீடரான சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள், மகான் இறந்த பிறகு தனது போதனைகளை பிரச்சாரம் செய்ய ராமகிருஷ்ண குழுவை (1897) நிறுவினார். இந்த குறிக்கோள் மேற்கத்திய நாகரிகத்தின் பொருள் முதல் வாதத் தாக்கங்களிலிருந்து இந்தியர்களை பாதுகாக்கும் நோக்கத்தை கொண்டிருந்தது. இது சிலை வழிபாட்டு முறை மற்றும் பக்தி வாத வழிபாட்டு முறையையும் உள்ளடக்கியது. இது இந்து மதம் புதுப்பிக்கப்பட்டதன் மூலமாக உலகின் ஆன்மீக வெற்றியை இலக்காகக் கொண்டது.

இந்த இயக்கம் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் பல கிளைகளை கொண்டது. பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் மருந்தகங்கள், காப்பகங்கள் மற்றும் நூலகங்களை திறந்து வைத்து சமூக நலப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. ஆனால், சமூக நன்மை அல்லது சமூக சேவையில், தனிப்பட்ட இரட்சிப்பை இயக்கத்தை வலியுறுத்தவில்லை.

விவேகானந்தரின், பணியை முழுமையாக தேசிய சேவையின் காரணமாக அர்ப்பணித்தார். நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் சமூக சேவை மற்றும் மத ஒழுக்கம் சார்ந்த வீடுகளை நிறுவினார். இந்த ஆணையால் பயிற்சி, ஒழுக்கம் ஆகிய காலக்கட்டங்கள் மூலம் செல்ல வேண்டிய துறவிகள், அந்த வரிசையில் அனுமதிக்கப்படுவதற்கு முன், அவர்களை பயன்படுத்திக் கொண்டனர். சேவா ஆசிரமங்கள் நாடு முழுவதும் வளர்ந்துள்ளன. இராமகிருஷ்ண தூதுக்குழு மற்ற சமூக, மத இயக்கங்களிலிருந்து வேறுபட்டிருந்தது. அது வேதாந்தத்தின் அம்சத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. விவேகானந்தர், இந்து மதத்தைப் பற்றி விளக்கம் தந்து, அதை உலகளாவிய அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தினார்.

விவேகானந்தரின் உள்ளார்ந்த நாட்டுப்பற்று இந்தியா முழுவதும் தேசிய இயக்கத்திற்கு ஒரு புதிய நிறத்தை அளித்தது. அன்னிபெசண்ட் அவரை ஒரு 'போர்வீரர்-துறவி' என்று வர்ணித்தார். அவரது காலத்தின் அரசியல் சிந்தனையால் அவர் ஆழ்ந்த செல்வாக்குடன் இருந்தார். விவேகானந்தர் இந்தியாவின் புதிய விழிப்புணர்வுக்கு பெருமளவில் பங்களித்து வந்தார்.

இறையியல் இயக்கம்

தத்துவம் (கிரேக்க தத்துவஞானம் ஐதியோஸ் பொருள் தெய்வம் சோபியா பொருள் ஞானம்ஸ் 'தெய்வீக ஞானம்') என்பது, குறிப்பாக தெய்வீகத்தின் பண்பு மீது கவனம் செலுத்தும் உயிரினங்கள் மற்றும் இயற்கையின் மர்மங்கள் தொடர்பான நேரடி அறிவை ஊக அல்லது புலனாய்வு செய்யும் ஒரு அமைப்பு என்று வரையறுக்கலாம். ஒரு தனிநபருக்கு தெளிவுபடுத்தும், இரட்சிப்பை வழங்கக்கூடிய அறிவு அல்லது ஞானத்தை மறைத்து வைப்பது போன்ற எசோடெரிஸியம் என்னும் பெரிய ஒழுக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக

குறிப்புகள்

அல்லது தத்துவமாக கருதப்படுகிறது. ஒரு தத்துவஞானி பிரபஞ்சத்தின் மர்மங்களைப் பற்றியும், பிரபஞ்சம் மனிதர்களையும் வானியலாளர்களையும் பிணைக்கும் காரணிகளையும் பற்றி அறிய விரும்புகிறார். இவ்வுலகம், வாழ்க்கை, மனித நேயம் (இறுதியியல்) ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய நித்தியத்தையும் மனித குலத்தின் மூலத்தையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்த ஆய்வு பிரபஞ்சத்தின் நோக்கத்திற்கும் ஆதாரத்திற்கும் (அண்ட பிறப்பியல்) ஒரு அறிவார்ந்த கண்டுபிடிப்புக்கு வழிவகுக்கிறது. இயற்கையின் படிமமான, ஒரு தெய்வவியல், அல்லது கவித்துவ விளக்கங்கள், மலர்கள், மழைக்கூக்கள் மூலம் ஆராயப்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டுக்கதை அல்லது வெளிப்படுத்தல் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பிரம்மஞான விளக்கத் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். இந்த வெளிப்பாடு குறியீட்டு முக்கியத்துவம் பிரித்தெடுக்க மாறும் சிந்தனை மற்றும் இந்த மர்மங்கள் முற்றிலும் புரிந்து அறிவை தொடர பயன்படுத்துகிறது.

இறையியல் சமுதாயம் ஒரு அமைப்பாக நிறுவப்பட்டது. 1875, ஆன்மீக கருத்துக்களை வளர்ப்பதற்கான, உண்மையை தேடுகிறது. இந்நிகழ்ச்சிப்போக்குக்கு இறையியல் என்று பெயர். அசல் அமைப்பு பல பிரிவுகளுக்கும் மாற்றங்களிலும் (2011) பல பின்தோன்றல்களிலும் விளைந்துள்ளது. இன்று, இறையியல் என்பது தத்துவத்தின் ஒரு சுறுசுறுப்பான பள்ளி ஆகும். பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பெற்ற பின்னர், பிற இறையியல், தத்துவ, மத பள்ளிகளை ஊக்குவித்தது.

இறையியல் சமூகத்தின் வரலாறு

இறையியல் சமுதாயத்தை அமைக்கும் யோசனை முதலில் நியூயார்க் நகரில் 1875 செப்டம்பர் 8 அன்று திட்டமிடப்பட்டது. இருப்பினும், இந்த சமுதாயம் நவம்பர் 1875-ல் ஹெலினா பிளவாட்ஸ்கி, ஹென்றி ஸ்டீல் ஒல்காட், வில்லியம் க்வான் ஜட்ஜ் மற்றும் பலரால் உத்தியோக பூர்வமாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்த சமுதாயத்தின் அடிப்படை குறிக்கோள் 'மறைந்தமை, கபாலாவின் ஆய்வு மற்றும் தெளிவுபடுத்தல்' ஆகும். சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஆல்காட் மற்றும் ப்ளாவாட்ஸ்கி இந்தியாவுக்கு வந்தார். சென்னை சர்வதேச நகரமான அடையார் என்ற இடத்தில் தனது சர்வதேச தலைமையகத்தை நிறுவினார். கிழக்கின் மதங்களைப் பற்றிய ஆய்வு அவர்களுக்கும் ஆர்வமாக இருந்தது. எனவே, அவர்கள் சங்கத்தின் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டனர். சமுதாயத்தின் நோக்கங்களை வளர்ப்பதற்கு பல பயிற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- இனம், நம்பிக்கை, பாலுறவு, சாதி அல்லது நிறத்தின் அடிப்படையில் பாகுபாடு இல்லாமல், மனித குலத்தின் உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தின் உட்கருவை உருவாக்குதல்.
- ஒப்புநோக்கு சமயம், தத்துவம் மற்றும் அறிவியலை ஊக்குவித்தல்.
- இயற்கை மற்றும் மறைக்கப்பட்ட மனிதனின் பலமற்ற சட்டங்களை பற்றி விசாரணை.
- சமூகம் அல்லாத பிரிவினையற்ற உடலைப் போல கட்டமைக்கப் பட்டுள்ளது. தத்துவவியல் சங்கத்தின் அரசியலமைப்பு மற்றும் விதிகள் பின்வருமாறு:

- இறையியல் சமுதாயம் அல்லாத பிரிவினருக்கு மற்றும் எந்த உறுதியான நம்பிக்கை, விசுவாசம் அல்லது அதன் உறுப்பினராக தகுதி பெறும் நம்பிக்கை தேவைப்படுகிறது.
- எனினும், உறுப்பினராகச் செல்லும் எவரும், அதன் உறுப்பினராகி விட்டால், மனித குலத்தின் உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தின் உட்கருவை உருவாக்கும் முயற்சிகளுக்கு அனுதாபம் கொள்ள வேண்டும். இந்த சமூகத்தின் மீதான இந்தக் கருத்து, இறையியல் சமூகத்தின் பொதுக்குழுவை, 23 டிசம்பர் 1924 அன்று நிறைவேற்றியது என்ற தீர்மானத்தில் மீண்டும் வகுக்கப்பட்டது.

சமுதாயத்தின் முதன்மையான கோட்பாடாக, சமூகம் வளர்த்தது. அது பிரபஞ்ச அளவுகோலின் மீது நிகழ்ந்துள்ள அனைத்து இருப்புக்கும் அறிவார்ந்த பரிணாமத்தின் ஒரு சிக்கலான தத்துவமாகும். பிரபஞ்சத்தின் அறியப்பட்ட மற்றும் அறியப்படாத அம்சங்கள் இரண்டு, உடல் மற்றும் உடல் அல்லாத அம்சங்கள் இதில் அடங்கியிருந்தது. அவற்றின் அளவு அல்லது முக்கியத்துவம் எதுவாக இருந்தாலும், அதன் உறுப்புக் கூறுகள் அனைத்தும் பாதிக்கப்பட்டன. எலனா பிளவாத்ஸ்கி கலை வேலை பற்றிய ரகசியக் கோட்பாடு, 1888-இல் இந்த கோட்பாட்டை பரப்பியது. இந்தப் பார்வையில், பூமியின் மனித குலத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி (மற்றும் அதையும் தாண்டி) பெரிய பிரபஞ்ச பரிணாமத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இருந்தது. ஒரு மறைக்கப்பட்ட ஆன்மீக படிநிலை இந்த பரிணாமத்தை நிர்வகிக்கிறது. இந்த படிநிலை புராதன ஞானத்தின் எஜமானர்கள் என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. மேம்பட்ட ஆன்மீக மனிதர்கள் இந்த படிநிலை மேல் உள்ளனர். இறையியல் சமுதாயம் பிளவாத்ஸ்கியால் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்பட்டது. மனிதகுலத்தை வழிநடத்தும் இந்த மறைமுகமான வரிசைமுறையின் பல முயற்சிகளில் ஒன்றாகும். மனித குலம் அதன் இறுதியான, மறுக்க முடியாத பரிணாமக் குறிக்கோளை நோக்கி வழிநடத்திச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு தனித்திறன், நனவு மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சிப் படிமுறை ஆகியவற்றில் சாதனை படைத்துள்ளது. இந்த முயற்சிகள் வெற்றி பெற (இறையியல் சமூகம் போன்ற) ஒரு உலக உள்கட்டமைப்பு தேவைப்படுகிறது. இறுதியாக, பல மகாத்மாவின் உறுப்பினர்கள், இந்த சமூகத்தை எழுச்சியூட்டும் வகையில் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

இறையியல் சமுதாயத்தில் பிரிவுகள்

1891-ஆம் ஆண்டில், ஹெலனா பிளவாத்ஸ்கி இறந்த பின், சங்கத்தின் தலைவர்கள் ஆரம்பத்திலேயே ஒத்துழைக்கத் தொடங்கின. எனினும், இந்த நல்லிணக்கம் குறுகிய வசப்பட்டது. 1895-ல் ஆல்காட் மற்றும் அன்னிபெசண்ட் ஆகியோருடன் நீதிபதி முறித்துக் கொண்டு, அவர்கள் இருவரையும் மகாத்மாவின் கடிதங்கள் மூலம் குற்றம் வழங்கினார். சமுதாயத்தின் மிகப் பெரிய அமெரிக்கப் பிரிவு அவரை எடுத்துக் கொண்டது. அதன் தலைவர்கள், ஆல்காட் மற்றும் பெசண்ட் ஆகியோர் இந்தியாவில் தலைசிறந்த இறையியல் சமுதாயம் அடையார் என்ற பேரியல் இன்னமும் இருக்கிறது. நீதிபதியின் அமைப்பானது இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஒன்று, கேத்ரீன் டிங்லி தலைமையிலானது. மற்றொன்று, நீதிபதி செயலர் எர்னெஸ்ட் டெம்பிள் ஹர்கோவில் தலைமையில் இருந்தது. ஹர்கோவின் பிரிவு

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இப்போது இல்லை. இருப்பினும், டிங்களே பிரிவு இப்போது 'இறையியல் சமூகத்தின் சர்வதேச தலைமையகம், பசுடேனா, கலிபோர்னியா' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. மற்றொரு பிரிவு, 1909-ல் டிங்கிளி பிரிவிலிருந்து பிரிந்து, இறையியல் அல்லது ULT-இன் ஐக்கிய இருப்பிடம் ஒன்றை உருவாக்கியது.

1902-ல், ஜெர்மன்/ஆஸ்திரியன், இறையியல் சமுதாயத்தின் பிரிவு அதன் பொதுச் செயலாளராக ருடோல்ப் ஸ்டைனரை நியமித்தது. அவர் மேற்கு நோக்கி சாய்ந்தார். இந்த அமைப்பை அதன் அடையாள தலைமையிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாக மாற்றினார். அன்னிபெசண்ட் மற்றும் சர்வதேச தலைமையின் பிற உறுப்பினர்களுடன் தீவிர இறையியல் மோதல்களுக்குப்பின் ஜெர்மன் பிரிவு நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்த மோதல்கள் இயேசுவின் ஆன்மீக முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி இருந்தன. பெரும்பாலான ஜெர்மன் மற்றும் ஆஸ்திரிய உறுப்பினர்கள், 1913-ல் மூலச் சமுதாயத்தில் இருந்து, மனித சமுதாயத்தை அமைத்தார். பின்னர், கிளைகள் பல நாடுகளில் இன்னும் செயல்பட்டு வருகின்றன. உலகம் முழுவதும் இன்று அமெரிக்கா, கனடா உள்ளிட்ட நாடுகளிலும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

'உலக ஆசிரியர்'

1889-ஆம் ஆண்டில் பிளவாட்ஸ்கி ஏற்கனவே இருந்தவர்களுக்கான மற்றொரு குறிக்கோளை அளித்தார். மனித நேயத்திற்கு 'உலக ஆசிரியர்' என்ற ஒன்றை உருவாக்கவே இந்த சமூகம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது என அவர் பகிரங்க பிரகடனம் செய்தார். மனித இனம் இந்த உலக ஆசிரியரை நோக்கி தான் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறினார். 'உலக ஆசிரியர்' என்ற இறையியல் கோட்பாடு, பூமியில் அவ்வப்போது தோன்றிய, மனித குலத்தின் பரிணாமத்தை இயக்குவதற்கு, ஒரு நுட்பமான ஆன்மீக அமைப்பு (மைதீயா) ஒரு வெளிப்பாடான அம்சம். நவீன மனிதர்கள் புரிந்து கொள்ள, ஒரு சிறந்த வழியில் மனித குலத்தை மேம்படுத்துவதற்கான உதவும் அறிவை எளிமைப்படுத்துவதாக இந்த ஆன்மீக அமைப்பு உள்ளது. 1907-ல் பெசண்ட் இச்சங்கத்தின் ஜனாதிபதியாக பதவியேற்ற போது, '20-ம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதி' என்று அவர் கணித்ததை விட விரைவில் உலக ஆசிரியர் முன்னெடுக்கப்படும் என்று அவர் நம்பினார்.

ஜிட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தி

சார்லஸ் வெப்ஸ்டர் லீட்பீட்டர், மைத்ரேயை 'உலக ஆசிரியராக' உடனடியாகத் தோற்றமளிக்கும் என்று எதிர்பார்த்த நபர்களில் ஒருவர் ஆவார். லீட்பீட்டர், ஒரு செல்வாக்கு மிக்க தத்துவவாதி மற்றும் மறைநூல்வாதி. 1909-இல் அவர் ஒரு வளரிளம் பருவ இந்தியப் பையனான ஜிட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியின் குறுக்கே வந்தார். அவர், 'உலக ஆசிரியர்' என்ற வெளியிட உதவும் சாதனத்திற்காக, வருங்கால போட்டியாளராக இருந்தார். சில மாதங்களுக்கு முன், கிருஷ்ணமூர்த்தி குடும்பம் இந்தியாவின் அடையாரிலுள்ள பகுதியில் தத்துவ சங்கத்தின் தலைமையகத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. அவர் லில்லுக்கு வந்த பிறகு, அந்த சமுதாயம் கிருஷ்ணமூர்த்தியின் கீழ் வந்தது. அவர் வெளிச்சத்திற்கு வந்த பிறகு, சமுதாயம் அதைக் கிருஷ்ணமூர்த்தியிடம் எடுத்துக் கொண்டதுடன், அவர் தனது பணிக்காக அவரை தயார் செய்ய விரிவுபடுத்தினார். ஆனால், 1925-ஆம் ஆண்டில், கிருஷ்ணமூர்த்தி அடையாறு

மற்றும் பல தீண்டப்படாத சமுதாயத்தில் உள்ள பல தத்துவஞானிகள் ஆகியோரால் அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட போக்கில் இருந்து விலகிச் செல்ல ஆரம்பித்தார். விண்மீன் வரிசை என்பது ஒரு உலகளாவிய சமுதாயமாக இருந்தது. இது மைத்ரேயாவின் வருகைக்காக உலகம் தயாரிக்க தத்துவஞான சங்கத்தின் தலைமையால் நிறுவப்பட்டது. ‘உலக ஆசிரியருக்காக’ அவரால் இயற்றப்பட்ட ‘வாகனம்’ என்ற பங்கையும் அவர் நிராகரித்தார். இறுதியாக, சமுதாயத்தின் தனித்தனி உறுப்பினர்கள் இன்னமும் அவருடைய நண்பர்களாகவே இருந்தாலும் கூட, அவர் தத்துவ சங்க சமுதாயத்தில் இருந்து விலகினார். தனது வாழ்நாளில் மீதமுள்ள பகுதி அவரை ஒரு சுயாதீனமான பேச்சாளராக உலகெங்கிலும் பயணம் செய்வதில் செலவிட்டது. ஆன்மீகம், தத்துவம், உளவியல் போன்ற பாடங்களில் அவர் தனது சிந்தனைகள் என்ற தனித்தன்மைக்கு நன்கு அறியப்பட்டார்.

சர்ச்சை மற்றும் இனவாத நம்பிக்கைகள்

ஹெலெனா பிளவாட்ஸ்கியின் கருத்துப்படி, மனித குலத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி என்பது வேர் இனங்கள் எனப்படும் பல நிலைகளை உள்ளடக்கியிருந்தது. ஆரியர்கள் ஐந்தாம் வேர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் (ஏழு பேர்). எனினும், வேர் இனங்கள் இனவாதிகளைக் கொண்டவை அல்ல. அவை, மனித குலத்தின் பரிணாம நிலைகள் ஆகும். அடுத்தடுத்த வேர் இனம் ஒவ்வொன்றும் முந்தைய ஒன்றை விட அதிக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. நான்காம் வேர் இனம் காலத்தில், அட்லாண்டிஸின் முந்தைய கட்ட பரிணாமத்திற்கு மையமாக இருந்தது என்பதை பிளவத்ஸ்கி போதனைகள் சுட்டிக் காட்டியது. அந்த நேரத்தில், ஆரிய வேர் இனம் பரிணாம வளர்ச்சியில் இன்னும் ஒரு படி முன்னேறியது. கடைசியாக, ஆன்மீக ஆறாவது வேர் இனம் அதை அடக்கியது.

மானுடவியல், சமூகவியல் மற்றும் பிற பீடங்கள் ஒரு ஒப்புமை மற்றும் வரம்புக்குட்பட்ட முறையில் இனம் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. பிளவட்ஸ்கி மூலம் எந்த நபரும் அல்லது குழுவும் உயர்ந்தவர் என்று கருதப்படவில்லை. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் பொதுவான தோற்றம் மற்றும் விதி ஆகியவற்றின் யோசனை மற்றும் உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தின் கொள்கை, தத்துவஞான சமுதாயத்தின் முதல் பொருள் என ப்ளாவாக்ஸ்கி ஊக்குவித்தார். மத சகிப்புத்தன்மை மற்றும் ஈடுபாடு ஆகியவை அவரால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டன. அவர் சொன்னார், ‘தத்துவஞானிகள், வேதாகமத்தில் உள்ள அதே நித்திய சத்தியங்களை கண்டுபிடித்து மற்ற மக்களுடைய புனித நூல்களைப் போலவே பைபிளை மதிக்கிறார்கள், ஜேன்-அவெஸ்தா, திரிபிடாக்கஸ் போன்றவை.’ கூடுதலாக, ஆஸ்திரிய/ஜெர்மனிய தீவிர தேசியவாதி, கைடோ வோன் பட்டியல் மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்கள், பின்னர் பிளவாட்ஸ்கியின் மறைந்த தத்துவத்தின் பாகங்களை தேர்ந்தெடுத்து, தேசியவாதம் மற்றும் பாசிசத்தின் கருத்துக்களுடன் கலந்தனர். இந்த சிந்தனை முறை அரியவகை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. ஒரு சில ஆராய்ச்சியாளர்கள், பிரம்மஞான தொடர்பை கண்டறிந்துள்ளனர். முதன்மையாக ‘இனத்துவ பரிணாமத்தின் அறிவுசார் முன்னாள் நிலைப்பாடுகளைச் சார்ந்துள்ளது’ என்று கூறியுள்ளது. இருந்தபோதிலும் பிளவட்ஸ்கி கூற்றின்படி, திறவுகோலாகப் பேசுகையில், சமூகம் என்பது தத்துவார்த்த அடிப்படையில் அல்லது

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

நடைமுறை அடிப்படையில் சகோதரத்துவத்தின் கருத்தை பரப்புவதற்கு, விஞ்ஞான அமைப்பாக இருக்கிறது.

தொடர்புடைய தனிநபர்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள்

கள்ளர்கள் சங்கம், தத்துவங்கள், தலைவர்கள், கிளைகள் அல்லது சந்ததியினர் சில நேரங்களில் அல்லது பிற புள்ளிகளில் தொடர்புடைய பிற அமைப்புகள் பின்வருமாறு:

- அக்னி யோகா
- ஆனந்த கல்லூரி
- மனித இன அறிவு
- ஆலிஸ் பெய்லி
- சுதந்திரத்திற்கான பாலம்
- வெற்றி புகழ் கொண்ட உலகளாவிய ஆலயம்
- ஜேம்ஸ் கசின்ஸ்
- ஹாலிசோன், கலிபோர்னியா
- ஹக் டவுடிங்
- என்னுடைய செயல்பாடு
- அன்னா கிங்ஸ்போர்ட்
- கத்தோலிக்க திருச்சபை
- ரோஸி குறுக்கு கோவிலின் ஆணை
- எலிசபெத் கிளேர் நபி
- நீலகண்ட ஸ்ரீ ராம்
- ஜோர்ஜ் எஞ்ஜல் லிவரகா ரிஜி
- தத்துவ நிறுவனம்
- சர்வதேச பங்கு
- ஆரிய சமாஜத்தின் தத்துவ சமூகம்
- சகோதரர் XII (எட்வர்ட் ஆர்தர் வில்சன்)

இதர சீர்திருத்த இயக்கங்கள்

இந்தியாவில் வேறு சில சீர்திருத்தங்கள் இயக்கங்கள் பற்றி விவாதிக்கலாம். இளம் வங்காள இயக்கம்: இது ஆங்கிலோ-இந்தியன், ஹென்றி விவியன் டெரோஸியோவால் தொடங்கப்பட்டது. இந்தியாவின் முதல் தேசிய கவிஞராக கருதப்பட்டது. அவர் 1826-இல் இந்துக் கல்லூரியில் (கல்கத்தா) ஆசிரியராக ஆனார். அவரது சீடர்கள் டெரோஸியன்கள் என அறியப்பட்டனர். பிரம்ம சமாஜவாதிகளைப் போலன்றி, டெரோஸியர்கள் தங்கள் அணுகுமுறையில் தீவிரமாக இருந்தனர்.

ரானுமாய் முஷ்டியாயன்: பார்சிஸ் மத்தியில் சமூக-மத சீர்திருத்தத்திற்கான ஒரு சங்கம் 1851-ல் பம்பாயில் தாதாபாய் நரோவ்ஜி, பார்டுஞ்சி நாரோஜி,

K. R. காமா மற்றும் எஸ். எஸ். வங்காளிகள் அவர்களால் நிறுவப்பட்டது. குழந்தைத் திருமணம் போன்ற சமூக நடைமுறைகளை அவர்கள் எதிர்த்தனர். இந்தியாவில் பார்ஸி சமுதாயத்தில் ஜோதிடம் மற்றும் பழமைவாதத்தை நம்பியிருக்க வேண்டும். குஜராத்தில் வெளியிடப்பட்ட ரஸ்ட் கோப்டர் (உண்மை பேசுபவர்) தாதாபாய் நௌரோஜியால் வெளியிடப்பட்டது. இது சங்கத்தின் ஊதுகுழலாக இருந்தது.

சிங் சபா

இது 1873-ஆம் ஆண்டு அம்ரித்ஸ்டாரில் உள்ள தாக்கூர் சிங் சாந்த்வாலியா மற்றும் கியானி கியன் சிங் ஆகியோரால் நிறுவப்பட்டது. இது பின்வரும் குறிக்கோள்களைக் கொண்டிருந்தது:

- சீக்கிய சமூகத்தில் மேற்கத்திய கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்படுதல்.
- கிறிஸ்தவர் மற்றும் இந்து மதம் மறுமலர்ச்சியின் மதச்சார்பற்ற செயற்பாடுகளை எதிர்ப்பதற்கு,
- பஞ்சாப் முழுவதும் கல்சா பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளை திறப்பதற்கு

அகாலி இயக்கம், சிங் சபாவின் ஒரு செயல்திட்டமாக இருந்தது.

பிரார்த்தனை சமாஜ்

சமகால சமூக மற்றும் கலாச்சார அமைப்பு முறைகளுக்கும் மத நம்பிக்கைகளுக்கும் இடையிலான உறவுகளை பிரார்த்தனை சமாஜ் விமர்சனரீதியாக ஆய்வு செய்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் ஏற்கெனவே துவக்கப்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்தார். அவர்களின் விரிவான சீர்திருத்த இயக்கம் பல சுவாரஸ்யமான தகவல்களை வழிவகுத்தது, மேற்கத்திய நாடுகளில் கலாச்சார மாற்றம் மற்றும் சமூக சீர்திருத்த திட்டங்கள், பெண்கள் மற்றும் தாழ்ந்த வகுப்பு முன்னேற்றம், சாதி அமைப்பு, குழந்தை திருமணம், பெண்களுக்கு கல்வி வாய்ப்புகள் மற்றும் விதவைகள் மறுவாழ்வு போன்றவற்றிற்கு வழிவகுக்கிறது. அதன் வெற்றியை சர் ராமகிருஷ்ண கோபால் பண்டார்கர், பிரபல சமஸ்கிருத அறிஞர், அட்மரம் பாண்டூரங், நாராயண் சந்தவர்கர் மற்றும் நீதி மஹாதேவ் கோவிந்தா ரண்டே ஆகியோரால் வழிநடத்தப்பட்டது. சீர்திருத்தவாதி முழு மனிதனையும் சமாளிக்க முயற்சிக்க வேண்டும். ஒரு புறத்தில் மட்டும் சீர்திருத்தம் கொண்டு வர கூடாது என்று ரானடே வலியுறுத்தினார். ரானடேயின் கருத்துப்படி, இந்தியாவில் உள்ள சமூக உயிரினம் புறக்கணிக்கப்படாமல், வலுக்கட்டாயமாக அடக்கி வைக்கப்பட முடியாத ஒரு வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. சாதி மற்றும் தீண்டாமை முற்றிலுமாக அழிப்பதை மகாராஷ்டிர வித்தால் ராம்ஜி ஷிண்டே வென்றார். அவர் முதல் மனச்சோர்வு கொண்ட வகுப்புகளை நிறுவினார்.

வங்காளத்தின் இணை பிரம்ம சமாஜத்துடன் ஒப்பிடுவதன் மூலம் பகுத்தறிவு அல்லது தத்துவ நம்பிக்கை மற்றும் சமூக சீர்திருத்தத்தின் இலட்சியங்கள், பிரார்த்தனை சமாஜ் (தீவுகள்) நாமதேவ், துகாராம் மற்றும் ராம்தாஸ் (சிவாஜியின் குரு) போன்ற மராத்திய புனிதர்களின் பெரும் மத பாரம்பரியத்தை பின்பற்றுவையாக இருந்தன. பண்டைய வேத நூல்கள் உட்பட பல உலக மதங்களை ப்ரம்ம சமாஜ் நிறுவனர் ஆய்வு செய்தார்,

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

பின்னர் அது தெய்வீகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. பிரார்த்தனை சமாஜின் ஆதரவாளர்கள் தங்களை அர்ப்பணித்தவர்களாக இருந்தபோதிலும் வேதாக்களை தெய்வீகமாக அல்லது தவறுதலாகக் கருதவில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய உத்வேகத்தை இந்து மத நூல்களில் இருந்து ஈர்த்தார்கள். பழைய மராத்தி கவிஞர்களின் பாசுரங்களை அவர்கள் பிரார்த்தனையில் பயன்படுத்தினர். அவர்களின் கருத்துக்கள் தெற்கு மகாராஷ்டிராவின் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் வைஷ்ணவ பக்தி இயக்கத்தின் வித்தலசாஸ் பகுதியின் பக்தி கவிதைகளை மீண்டும் காணலாம். முகலாயர்களுக்கு எதிரான இயக்கத்துக்கு மராத்திய கவிஞர்கள் ஊக்கம் தந்திருந்தனர். ஆனால் மத அக்கறைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, பிரார்த்தனை சமாஜத்தின் முதன்மையான கவனம் சமூக, கலாச்சார சீர்திருத்தங்களில் இருந்தது.

பிரார்த்தனை சமாஜின் கோட்பாடுகள்

பிரார்த்தனை சமாஜ் பாம்பேயில் துவங்கப்பட்டது. இது பிரம்ம சமாஜத்தால் அதன் கொள்கைகளில் மிதமான மற்றும் தீவிரமானதாக இருந்தது. தெய்வீக வழிபாடு முதன் முதலில் சமூக சீர்திருத்தங்கள், சாதி, விதவை மறுமணம், பெண் கல்வி, குழந்தை திருமணத்தை ஒழித்தல் போன்றவையாகும். சுதந்திரமான இயக்க இயக்கத்திற்கான உறுதியான நம்பிக்கைகள் மற்றும் இறையியல் சிந்தனைகள் அவசியமற்றவை என பல உறுப்பினர்கள் கருதுகின்றனர். ஏனையோர் இறையியல் மற்றும் பக்திப் புத்தகங்களை தயாரித்துள்ளனர். பண்டைய இந்து நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும், வேதங்களின் உத்வேகத்தையும், இடம்பெயர்தல் பற்றிய நம்பிக்கையையும் அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். சமாஜ் பின்வருமாறு தனது நம்பிக்கையை வரையறுக்கிறது:

- கடவுள் இந்த பிரபஞ்சத்தின் உருவாக்கியவர். அவர் ஒரே மெய்க் கடவுள். அவரைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை. அவர் நித்தியமானவர், ஆவிக்குரியவர், எல்லையற்றவர், சகல நற்கிரியைகளையும், சகல மகிமையையும், சகலவிதமான சந்தோஷத்தையும், இரண்டாம் தலைவரையும், சர்வவல்லமையுள்ளவரும், சர்வவல்லவரும், இரக்கமுள்ளவரும், பரிசுத்தவான்கள், பாவிகளுடைய இரட்சகரும் அல்லாதவர் ஆவார்.
- அவரது வழிபாடு மட்டுமே இந்த உலகில் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது.
- அவருக்கு அன்பும், பயபக்தியும், அவன் மீது பிரத்தியேகமான நம்பிக்கை வைத்து தொழுதும், இந்த உணர்வுகளுடன் ஆன்மீக ரீதியாக அவர் பாடுகிறார்.
- வழிபாடு, படங்கள், பிற உருவாக்கப்பட்ட பொருட்கள், பிரார்த்தனை ஒரு உண்மையான தெய்வீக முறையில் இல்லை.
- தேவன் தன்னைத் தானே அவதாரப்படுத்த மாட்டான், கடவுளால் நேரடியாக வெளிப்படுத்தப்பட்டதோ, அல்லது முற்றிலும் அறிவான புத்தகமாகவோ இல்லை.
- அனைவரும் அவருடைய பிள்ளைகள். எனவே, அவர்கள் ஒருவரையொருவர் வேறுபடுத்திப் பார்க்காமல், சகோதரர்களாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

- ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வித்தியாசத்தில் இந்தக் கோட்பாடு பிரம்ம சமாஜம் போன்றே இருந்தது. பிரதர்ண சமாஜம், விதலாவின் பக்தி கவிதைகளை, குறிப்பாக துக்காரத்தின் மீது வழிபாடு செய்து வருகிறது.

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

பிரார்த்தனை சமாஜ் வரலாறு

இரண்டு இரகசிய சமுதாயங்கள் பிராதானா சமாஜிற்கு முன் இருந்தன. குப்த சபாவைப் பற்றி நமக்கு தெரியாது. குப்தர் சபைகளை பற்றித் தெரிந்து கொண்டோம். இதைத் தொடர்ந்து 1849-ல் ராமர் பாலகிருஷ்ண ஜெய்கர் அவர்களால் நிறுவப்பட்ட பரமஹம்ஸா சபா தொடங்கப்பட்டது. உறுப்பினர்கள் ரொட்டி சுடுபவரையும், இஸ்லாமியர் கொண்டு வந்த தண்ணீரையும் அருந்த வேண்டியிருந்தது. இந்த சமாஜம் மேற்கு இந்தியாவில் புனே, அகமதாபாத், ரத்னகிரி மற்றும் பிற இடங்களில் சுமார் ஆயிரம் உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்தது. பழமைவாத எதிர்ப்பு, 1860-ல் ஆவணங்கள் திருடப்பட்டு, உறுப்பினர்களின் பெயர்கள் பகிரப்பட்டன. இது பரவலான பீதியை ஏற்படுத்தியது. சில உறுப்பினர்கள் கிறிஸ்தவத்திற்கு மதம் மாறிய வேளையில் ஏனையவர்கள் தமது நம்பிக்கைக் குறித்து உறுதியாக இருந்தனர். 1867-ல் பம்பாயில் பிராதன சமாஜத்தை நிறுவுவதற்காக அவர்கள் மத நம்பிக்கைகளை நடத்தினார்கள். இந்த நிறுவன உறுப்பினர்கள் இந்தியாவில் கல்வி கற்றவர்கள் தலைவர்களின் 1835-ஆம் ஆண்டில் வில்சன் கல்லூரியை நிறுவிய டாக்டர் வில்சன் ஒரு தனிப்பட்ட நண்பரான டாக்டர் அத்மார் பாண்டூரங் (1823–1898) உடன் இணைந்துள்ளார். இந்த மனிதர்களுக்கு பிரம்ம சமாஜ் ஒரு முக்கியமான தோற்றத்தை அளித்தது. 1864-ஆம் ஆண்டில் கேசப் சாந்தேர் சென் பம்பாயில் இருந்தார். 1872-ல் பிரதாப் சந்திரா, பிரார்த்தனா சமாஜின் அழைப்பின் பேரில் மற்றொரு பிரம்மோ செய்தார். பிரார்த்தன சமாஜ் பிரம்ம சமாஜின் கிளையாக மாற்றுவதற்காக அவரது விஜயத்தின் போது ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. பம்பாயில் எதிரொலிக்கக்கூடிய வங்கியின் பிராமோஸில் பிளவுகளை சுட்டிக்காட்டியதன் மூலம் மஹாதேயோ ரனடேவால் இது தடுக்கப்பட்டது, அதே நேரத்தில் டாக்டர் பண்ட்ரகர், கேசப் சந்திர சென்னின் தீவிரவாதத்தையும் கிறிஸ்தவ சார்பையும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இதேபோல், 1874-ல் தயாநிதி சரஸ்வதி பம்பாயில் வந்த போது, அவரது விரிவுரைகளில் பெரும் அக்கறை இருந்தது. அடுத்த ஆண்டில் அவர் பாம்பேயில் ஆர்யா சமாஜ் நிறுவப்பட்டது. ஆயினும், வேதங்களில் இருந்த அவரது கருத்துக்கள் பிரார்த்தனா சமாஜை நிறுத்திவிட்டன. எனவே, பிராதன சமாஜம் ஒரு சுதந்திரமான சீர்திருத்த இயக்கமாக தொடர்ந்தது. பம்பாயில், முக்கிய ஆளுமைகளின் அனுசரணையில், இது மிக முக்கியமான ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இயக்கமாகும்.

பிரம்ம சமாஜம் என்ற முறையில் சமயப் பரப்பாளர்களின் குழுக்கள் இருந்ததில்லை என்று பிராதன சமாஜம் உணர்த்தியது. ஓரிரு சமயப் பிரச்சாரர்கள் மட்டுமே அந்த இயக்கத்தில் விரிவாக பரவின. ஆனால், இந்த சமாஜத்தின் தன்மை தென்னிந்தியாவில், குறிப்பாக ஆந்திரா மற்றும் தமிழ்நாட்டில், இத்தகைய நிறுவனங்கள் அனைத்திலும் பிரபலமானவர் என்று பிராதன சமாஜம் பாராட்டியுள்ளது.

சமாஜம், மத இலக்கியம், சுபோத பத்திரிகா, இரவுப் பள்ளிகள், ஒரு பெண்கள் சங்கம் என இளம் சங்கம், அஞ்சல் வழி அனுப்பும் பணி

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

போன்றவற்றை கொண்டுள்ளன. இது மாணவர்கள் சகோதரத்துவத்துடன் தொடர்புடையது, அனாதை இல்லம், சமூக சீர்திருத்த இயக்கம் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் பணி ஆகியவற்றின் அமைப்பு சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் அகில இந்திய தீவாத முயற்சியை கொண்டுள்ளது.

மாநாட்டில் பிரம்ம சமாஜம், பிராதன சமாஜம் ஆகிய இரு தரப்பினரும் கலந்து கொள்கின்றனர்.

பிரார்த்தனை சமாஜ் நடைமுறையில் சிலை வழிபாட்டை எதிர்த்தாலும், மத சம்பந்தமான முக்கியத்துவம் இல்லாதவர்களாக இருப்பினும் உறுப்பினர்கள் இந்து சமயத்தின் பண்டிகைகளை பின்பற்றுகிறார்கள். எனவே, சமாஜ் உறுப்பினர்கள் தங்கள் வீடுகளில் சிலை வழிபாட்டை கடைப்பிடிக்க முடியும் மற்றும் சாதி அமைப்பு ஒரு பகுதியாக இருக்க முடியும். இது பிரார்த்தனை சமாஜ், இந்து எதிர்ப்பைக் கொண்டுள்ளது என்று கூறப்படுகிறது. இயக்கத்திற்குள் உள்ள ஆதரவாளர்களின் எண்ணிக்கையில் உத்தியோகபூர்வ புள்ளிவிவரங்கள் எதுவும் இல்லை. அவை மேற்கு மற்றும் தெற்கு இந்தியாவில் காணப்படுகின்றன.

இஸ்லாமிய சீர்திருத்த இயக்கங்கள்

சில இஸ்லாமிய சீர்திருத்த இயக்கங்கள் கீழே விவாதிக்கப்படுகின்றன:

1. அலிகார் இயக்கம்

அலிகர் இயக்கம் இந்தியாவில் முஸ்லிம் சமூக மத இயக்கமாக இருந்தது. சையது அகமது கான் தலைமையில் நடைபெற்றது. சையது அகமது கான் டெல்லியில் ஒரு மதிப்புமிக்க குடும்பத்தில் பிறந்தார் மற்றும் முகலாய நீதிமன்றத்தில் அவரது குழந்தை பருவத்தை கழித்தார். அவர் பழமையான முறைப்படி அரேபிய மற்றும் பாரசீக மொழிகளைப் படித்தார், மேலும் ஷா வளி உல்லாவின் வேலைகளையும் ஆய்வு செய்தார். அவர் எந்த சமயக் கல்வியையும் பெறவில்லை என்றாலும், அவர் உலமாவை விட ஒரு அரசியலமைப்பாளராக அல்லது அரசாங்க அதிகாரியுடன் மிகவும் தனித்துவமானவர் என்பதை நிரூபித்தார். இஸ்லாமிய சமயத்தில் வருங்கால இஸ்லாமியர்கள், குறிப்பாக இந்தியாவில் வசிக்கும் இஸ்லாமியர்களின் வருங்காலங்களில் தங்கியுள்ளனர் என்று சையத் அகமது கான் நம்பினார். அவர் தனது எழுத்துக்களுடன் மற்றவர்களை ஈர்த்தார், தனது கருத்துக்களை பரப்புவதற்கு பல்வேறு பொது மன்றங்களை நிறுவினார். அவர் இஸ்லாமிய சமூகத்தின் ஒரு முக்கிய தலைவராக உருவானார்.

சையது அகமது கான் இஸ்லாமியர்களின் சச்சரவுகளை நம்பினார், இஸ்லாமிய சூழலில் ஆங்கில அறிவின் கூறுகளை பரப்பிய கல்வி இந்தியாவில் அமைக்கப்பட்டது. இந்த சங்கடத்தை தீர்க்கும் நோக்கத்துடன், இஸ்லாமியர்களுக்கு முறையாக கல்வி கற்பிக்க கூடிய ஒரு கல்விநிறுவனத்தை திறக்க அவர் திட்டமிட்டார். அவர் 1875 ஜூனில் அலிகார் நகரில் உள்ள முகமதன் ஆங்கிலோ ஓரியண்டல் கல்லூரியை நிறுவினார். இது 1890 இல் அலிகார் இஸ்லாமிய பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்டது. சையது அகமது கானின் முக்கிய நோக்கம் கல்வி நிறுவனத்தை நிறுவிய பின்னால், ஆங்கில அரசாங்கத்துடன் இணைந்து பணியாற்றவும், இஸ்லாமிய சமூகத்தை பாதுகாக்கவும், நேர்மையானவர்கள், பொதுமக்கள் உற்சாகமளிக்கும் தலைவர்களை வழங்குவதாகும்.

குறிப்புகள்

அலிகர் இயக்கம் உண்மையில் இஸ்லாமியத்தை தூய்மையாக்குவதற்கு ஒரு கல்வி இயக்கமாக இருந்தது. அது முந்தைய முயற்சிகளுடன் ஒரு கூர்மையான இஸ்லாமியத்தை தூய்மையாக்கி அதன் கடந்தகால மகிமைக்கு திரும்புதலாகும். இந்த இயக்கத்தின் பார்வை ஆட்சி செய்யும் ஒரு நிர்வாக வகுப்பை உருவாக்குவது, பிரிட்டிஷ் உல்லாமா மீது கவனம் செலுத்துவதை விட வேண்டும 1850 களின் மூலம், சையத் அஹ்மத் கான் கல்விக்காக வலுவான பாணியை வளர்த்துக் கொண்டார். ஐரோப்பிய நீதி மன்றம் உட்பட பல்வேறு பாடங்களைப் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டபோது, சர் சையத் மேற்கத்திய பாணி கல்வியின் அனுகூலங்களை உணர் ஆரம்பித்தார், இது இந்தியா முழுவதும் புதிதாக நிறுவப்பட்ட கல்லூரிகளில் வழங்கப்பட்டது.

பக்தி மிகுந்த இஸ்லாமிய இருந்தபோதும், சர் சையது விமர்சித்தார் மரபுவழிக் கோட்பாடு மற்றும் மத பழமைவாதம், பெரும்பாலான இந்திய இஸ்லாமியர்கள் ஆங்கிலேயரின் செல்வாக்குக்காக சந்தேகப்பட்டு இருந்தது. இஸ்லாமிய சமூகங்களின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி அவர் கவலைகொண்டார். முகலாய பிரபுக்களின் சர் சையது, இஸ்லாமிய கலாச்சாரத்தின் மிகச்சிறந்த மரபுகளில் வளர்க்கப்பட்டு, இந்தியா முழுவதும் இஸ்லாமிய அரசியல் அதிகாரம் தொடர்ந்து வீழ்ச்சியடைந்து வருவதை அறிந்திருந்தார். பிரிட்டிஷ் மற்றும் இஸ்லாமியர்களுக்கு இடையில் 1857-இன் கிளர்ச்சி (சுதந்திரப் போர்) முன் மற்றும் அதற்கு பின்னும் ஏற்பட்ட விரோதமானது பல தலைமுறைகளாக இந்தியா முழுவதும் இஸ்லாமிய சமூகங்களை வலுப்படுத்த அச்சுறுத்தியது. அவர் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளுடன் ஒத்துழைப்பை ஊக்குவிப்பதற்காக தனது பணியை தீவிரப்படுத்தினார். இந்திய இஸ்லாமியர்களிடையே பேரரசின் விசுவாசத்தை ஊக்குவித்தார். இஸ்லாமியர்களின் உயிர்வாழ்விற்காக சர் சையது 1859-ஆம் ஆண்டில் முபாராபாவில் நவீன மதராசாவை நிறுவினார். இது விஞ்ஞான கல்வியை வழங்குவதற்கான மத பாடசாலைகளில் ஒன்றாகும்.

இஸ்லாமியர் மீதான தங்கள் உறுதியை வலுவழிக்கச் செய்யாமல் இஸ்லாமியர்களிடையே மேற்கத்திய கல்வியை பரப்புவதில் அலிகார் இயக்கம் வெற்றி பெற்றது. இஸ்லாமிய சமுதாயத்தில் சமூகச் சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்துவது தான் இந்த இரண்டாவது பணியாக இருந்தது. அலிகர் இயக்கம் ஒரு தனித்துவமான சமூக மற்றும் கலாச்சார சமூகமாக, நவீனவாதத்தின் வழியில் இஸ்லாமிய சமூகத்தை பரிணமித்துக் கொள்ள வகை செய்தது. அலிகார் இயக்கம் குர்ஆனின் விளக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இஸ்லாம் மற்றும் தாராளமய பண்பாட்டை கலக்கும் முயற்சி உள்ளது. அலிகார் இயக்கத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட பாம்பே, பஞ்சாப், ஹைதராபாத் மற்றும் பிற இடங்களில் பல முற்போக்கான இயக்கங்கள் வந்தன.

2. வாஹாபி இயக்கம்

இது ரே பரேலி (1786–1831) என்ற சையத் அகமது அவர்களால் தொடங்கப்பட்டது. வாஹாபி இயக்கம், அடிப்படையில் இந்தியாவில் தொடங்கப்பட்ட, அரேபியா மற்றும் ஷா வலியுல்லாஹ் போதனைகளின் செல்வாக்கின் கீழ் ஒரு புத்துயிர் இயக்கம் உள்ளது. இந்த இயக்கத்தின் நோக்கம் இஸ்லாமியத்தை தூய்மைப்படுத்துதல், தார்-உல்-ஹாராபை தார்-உல்-இஸ்லாமாக மாற்றுதல் என்பதாகும். இந்த இயக்கம்

குறிப்புகள்

இஸ்லாமியத்தில் அனைத்து மாற்றங்களையும் புதுமைகளையும் கண்டனம் செய்தது. இஸ்லாமியத்தின் உண்மையான ஆவிக்கு திரும்புவது சமூக-அரசியல் ஒடுக்குமுறையை அகற்ற ஒரே வழி என்று இயக்கம் கண்டது. வட மேற்கு எல்லையில் சித்தானா தலைமையகம் உள்ளது. 1857-ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சியில், வஹாபிஸ் பிரிட்டிஷ் உணர்வுகளை பரப்புவதில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தார். 1863-65-க்கு இடைப்பட்ட கால இடைவெளியில், வஹாபி இயக்கத்தின் அனைத்து முக்கிய தலைவர்களும் கைது செய்யப்பட்டனர். இந்த இயக்கத்தின் மிகவும் மரியாதைக்குரிய தலைவரான, இஸ்லாம்பூரை சேர்ந்த இப்ராஹிம் மண்டல் ராஜ் மகால் வழக்கு விசாரணை (1870) அன்று ராஜ் ஷாஹி என்ற இடத்தில் இயக்கத்திற்காக தண்டிக்கப்பட்டதோடு, ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டு, அந்தியன்களுக்கு அனுப்பப்பட்டார். இருப்பினும் அவர் 1878-ஆம் ஆண்டில் லார்ட் லிட்டன் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. வஹாபியர்கள் பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்பு உணர்வுகளை பரப்பினாலும், இராணுவ நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் சரியான பங்களிப்பை கொடுக்கவில்லை என்பது வரலாற்றாசிரியர்கள் கருத்தாகும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. எந்த ஆண்டில் பிரம்ம சமாஜம் இரு குழுக்களாக பிரிந்தது?
2. ராம் மோகன் ராய் வெளியிட்ட குறிப்பிடத்தக்க பத்திரிகையின் பெயர் என்ன?
3. விதவை மறுவாழ்வு சட்டம் எப்போது நிறைவேற்றப்பட்டது?
4. எந்த ஆண்டில் கள்ளர்கள் சங்கம் நிறுவப்பட்டது?
5. முஹம்மதன் ஆங்கிலோ-ஓரியண்டல் கல்லூரி எப்போது நிறுவப்பட்டது?

13.3 மக்களின் பொருளாதார நிலை

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பொருளாதார தாக்கம் பின்வருமாறு:

- விவசாயத்தை வர்த்தகமயமாக்குதல்: புதிய முறையின் கீழ், விவசாயமானது சந்தைக்கு உற்பத்தி செய்து, போக்குவரத்தின் வழிகளை சீரான முறையில் மேம்படுத்தி, வர்த்தக மூலதனத்தின் செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்துகிறது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் அதிகபட்ச பண வரவை நிறைவேற்றும் நோக்குடன் அவர் இவ்வாறு செய்தார். முதன்மையாக நிலவரி மிகவும் உயர்வாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த மாநிலத்திற்கு நிலவரி செலுத்த வேண்டும். இதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு சிறப்பான பயிர்களை வளர்க்க வழிவகுத்தது. இவ்வாறாக, கிராமங்கள் தோறும் உள்ள ஒரு விவசாய பயிரான பருத்தி, சணல், கோதுமை, கரும்பு, எண்ணெய்-விதைகள், அவுரி, அபின் போன்ற பயிர்ச்செய்கை போன்ற விவசாயப் பயிர் சாகுபடிக்காக, கிராமங்களில் உள்ள இனக்குழுக்கள் மட்டுமே முழுமையாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. மேலும், வர்த்தகமயமாக்கல் விவசாயி தனது தயாரிப்புகளின் விற்பனையை நடுத்தரர் மீது, அதாவது, வணிகர் மீது வைத்திருந்தார். வணிகர், அவரது உயர்ந்த பொருளாதார நிலைப்பாட்டின் மூலம் விவசாயிகளின் வறுமையை முழுமையாகப் பயன்படுத்தினார். ஏழை விவசாயி

பொருளாதார இருப்பு இல்லாத நிலையில், அரசின் வருவாயைக் எதிர்கொள்ளவும், மேலும் அறுவடை நேரத்தில் தனது உற்பத்திப் பொருளை நடுத்தர மனிதனுக்கு விற்க வேண்டியிருந்தது. இந்த பரிவர்த்தனை, அவர் காத்திருக்க முடியுமா என்றால் விவசாயிகளுக்கு மிகக் குறைவான தொகையை அவர் வைத்திருப்பார். இவ்விதம் நடுத்தரவர்க்கம் இலாபத்தில் பெரும் பங்கை ஈட்டியது.

- கிராமப்புற கடன்களின் வளர்ச்சி: பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இந்திய விவசாய கடனாளியின் முற்போக்கான அதிகரிப்பு இருந்தது. இது தசாப்தத்தில் இருந்து பத்தாண்டு வரை வீழ்ச்சியடைந்தது. 1880-ம் ஆண்டு கிராமப்புறக் கடன்பாடு, அத்தகைய ஒரு வடிவியல் விகிதத்தில் உயர்ந்தது, நிலம் வாங்கும் வகுப்புகளில் மூன்றில் ஒரு பகுதி ஆழமாகவும், பிரிக்கமுடியாத கடனுக்காகவும், குறைந்தபட்சம் சமமான விகிதமும் கடனாக உள்ளன, ஆனால் தங்களை மீட்கும் சக்திக்கு அப்பால் இல்லை. கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று 75 சதவிகிதத்திற்கு மேலான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து குறைந்த பட்ச வாழ்வாதாரத்தைக் ஈட்ட முடியவில்லை என்பதாகும்.

புதிய முறையின் கீழ் நிலம் விற்பனைசெய்யக்கூடிய பொருளாக மாறியது. விவசாயி தனது நிலத்தை அடமானம் வாங்கவோ அல்லது விற்கவோ சுதந்திரத்தை கொடுக்கும்போது, கடனாளியின் நிலத்தை கைப்பற்ற விவசாயிகளின் சுதந்திரத்தை கொடுத்தார். புதிய பொருளாதார சூழல்களினால் வறுமை நிலைமைகளில், அதிக நிலங்கள் அவருக்குக் கடனாக மாற்றுவதற்கு பணம் அனுப்பப்பட்டன. இந்திய விவசாயிகளின் பாரியளவிலான அபகரிப்பு, காணாமல்போன நிலப்பிரபுத்துவத்தின் பரந்த வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

கிராமப்புற கடன்கமை என்ற நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருந்தது. அந்த மாகாணம் நிறுவனத்தின் ஆட்சிக்கு கீழ் வந்த பின்னர், மலபார் பகுதியில் உள்ள மொப்லாக்கள், பல தசாப்தங்கள் கிளர்ச்சிக்கு இட்டுச் சென்றது.

- விவசாயிகளின் வறுமை: 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வறுமைக்கும் விவசாயத்தின் சீரழிவுக்கும் வழிவந்ததால், உயர் வருவாய் கோரிக்கை பேரழிவிற்கு வழிவகுத்தது. இது விவசாயிகளுக்கு பணத்தை கடனாளியின் பிடியிலிருந்து விழ வைத்தது. விவசாயி பணத்தை செலுத்த முடியவில்லை என்றால், அவரது நிலம் விற்கப்படும். கடன் வழங்குபவர்கள், வியாபாரிகள், பணக்கார விவசாயிகள் மற்றும் பிற பணக்கார வகுப்புகளுக்குள் நுழைந்தனர். வளர்ந்து வரும் வணிகமயமாக்கல், விவசாயிகளை சுரண்டுவதற்கும் பணத்தை கடன் வாங்குபவருக்கும் உதவியது. விவசாயிகள் அறுவடைக்குப் பிறகு தனது விளை நிலங்களை விற்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். எவ்வளவு விலை கொடுக்க முடியுமோ அந்த நேரத்தில், அரசு ஜமீன்தாரின் கோரிக்கைகளையும் பணத்தடையையும் அவர் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. விவசாயத்தின் மீது மக்கள்தொகை அழுத்தம் அதிகரித்ததால், பெரிதும் எடை அதிகரித்ததால் மேற்கண்ட காரணிகளில் சேர்க்கப்பட்டது. வேளாண்மையில் குறைந்த மகசூல் கிடைப்பதன் விளைவாக விவசாயம் மோசமாகி, விவசாயத்தின் அதிக

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அளவு நிலவரி தேவைப்படுகிறது. நில வருவாயின் வளர்ச்சி, அதிகரித்து வரும் கடன்சுமை, பயிர்ச்செய்கை ஆகியவற்றை குறைத்தல் போன்ற பணிகள் தொடங்கின. ஒரு காலத்தில் விவசாயம் உலகம் முழுவதும் நவீனமயமாக்கப்பட்டு வந்தது. இந்திய விவசாயம் தொழில்நுட்ப ரீதியாக தேக்க நிலையில் இருந்தது. மேலும், பஞ்சத்தின் தாக்கம் அதிகரித்தது. வறட்சி அல்லது வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படும் போதெல்லாம் பல கோடி மக்கள் இறந்தனர்.

- பாரம்பரிய பொருளாதாரத்தின் இடையூறு மற்றும் கலைஞர்களின் சரிவு மற்றும் கைவினைஞர்கள்: பாரம்பரிய கைவினைத் தொழிலைப் பற்றியும், கலைப் பொருள்களின் உற்பத்தி பற்றியும் கவலை கொண்டிருந்த நிலையில், இந்தியா ஏற்கனவே உலகின் பிற நாடுகளை விட முன்னேறி இருந்தது. 18-ஆம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியாவின் பொருளாதார நிலைமை ஒப்பீட்டளவில் மேம்பட்டதாகவும், இந்திய உற்பத்தி முறைகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப வணிக அமைப்பின் உலகின் வேறு எந்தப் பகுதியிலும் இருப்பவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியும். நூற்பு மற்றும் நெசவு மற்றும் பிற கைவினைப் பொருட்கள் மில்லியன் கணக்கான ஆண்டுகளுக்கும் பெண்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பினை வழங்கியிருந்தது. இந்த கைவினைப்பொருட்கள் இந்தியாவில் ஒரு துடிப்பான பொருளாதாரத்தை வழங்கின. ஆனால், கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் கொள்கைகள் வெளிநாட்டுச் சந்தைகளை போலல்லாமல் உள்நாட்டு வழக்கங்களையும், போக்குவரத்துத் தீர்வையும் கொண்ட ஒரு அமைப்பு முறையின் மூலம் உள்நாட்டு சந்தைகளையும் பறிக்கொடுத்தது. மேலும், அன்னிய உற்பத்தி பெருமளவு இறக்குமதியால் இந்தியத் தயாரிப்புகளின் விற்பனையில் ஒரு செங்குத்தான சரிவு ஏற்பட்டது. புதிய தொழிற்சாலைகள் தனது இடத்தை எடுத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில், பாரம்பரியத் தொழில்கள் சரிந்து வருவது நாட்டின் பொருளாதார வாழ்க்கையை மோசமாக்கியது. இதனால், லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்தனர்.

இந்தத் தொழிலாளர்கள் விவசாயத்தின் மீது மற்ற வேலை வாய்ப்புகளில் விழுந்தனர். வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்கள் இந்தியாவை ஒரு தோட்டமாக வைத்து பிரிட்டிஷ் கப்பல்களில் முகவர்கள் மூலம் அனுப்பிவைக்க வேண்டும் என்று பார்த்தார்கள். பிரிட்டிஷ் தொழில் திறனிலும், மூலதனத்திலும், பிரிட்டிஷ் வர்த்தகர்களின் சார்பாக, இந்தியாவிலும் பிற இடங்களிலும் உள்ள பிரிட்டிஷ் நிறுவனங்களுக்கு மீண்டும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டும்.

உள்நாட்டு தொழிற்சாலைகள் வீழ்ச்சிக்கான மற்றொரு காரணம், இந்திய உற்பத்தியாளர்களின் சந்தை தடைகள் மற்றும் மிக உயர்ந்த காப்புவரிகள் மூலம் படிப்படியாகக் குறுகி, இந்திய சந்தைகள் பிரிட்டிஷ் உற்பத்திப் பொருட்களை அதிக அளவில் விரிவுபடுத்தின.

- போட்டி பயம்: மற்றொரு காரணம் இந்தியத் தொழில்கள் எதிர்கொண்ட போட்டியாகும். ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முன், இந்தத் தொழில்களில் போட்டி குறித்த அச்சம் ஏற்படவில்லை. எனவே, இந்தியாவில் உற்பத்தி தொழில்நுட்பத்தை தொடர் அடிப்படையில் தரம் உயர்த்துதல்

என்பது, ஐரோப்பாவில் இந்திய தயாரிப்புகளைப் போட்டித்தன்மையை குறைவாக உள்ளது போலாகும். இதன் காரணமாக இந்தியாவில் தொழில்மயமாக்கல் நடைமுறையில் இருந்தது.

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

- விவசாய வாழ்க்கையில் மாற்றங்கள்: விவசாயிகளின் நிலை பல காரணிகளால் பாதிக்கப்பட்டது. முதலாவதாக, போருக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் அமைதியான நிலைமைகள் ஏற்பட்டு, இயற்கை வளத்தைக் கொண்ட நிலையான மக்கள் தொகை அதிகரித்திருந்தது. இது பிரிட்டிஷ் உற்பத்தியாளர்களின் இறக்குமதியால் விளைந்த குடிசைத் தொழில்களை அழிப்பதன் மூலம், நிலத்தின் அழுத்தத்தை அதிகரிக்க வழிவகுத்தது. நில உடைமையின் சராசரி அளவு குறைக்கப்பட்டது. இரண்டாவதாக, வருவாய் முறைமைகள் விவசாயிகளை பெரிதும் அழுத்தின. மூன்றாவதாக, சட்ட நீதிமன்றங்கள் நிறுவுதல், தகவல் பரிமாற்றத்தின் முன்னேற்றம், பிரிட்டிஷ் பொருட்கள் அதிகரித்தல் போன்றவை கிராமப்புறப் பகுதிகளில் தலையீடு செய்வதை படிப்படியாக அதிகப்படுத்தியது. இந்த நிகர முடிவுகள் படிப்படியாக பொருளாதார தன்னிறைவு காரணமாக, கிராமத்திலுள்ள முதியவர்களிடம் இருந்து அரசின் முகவர்கள் வரை படிப்படியாக அதிகார மாற்றம் செய்யப்பட்டது. அவர்கள் படிப்படியாக கிராமப்புற வாழ்க்கையின் தீவிர சமூக பொருளாதார மாற்றத்திற்கு இட்டுச் சென்றது.
- கிராம சமூகங்களின் சிதைவும் இந்திய நடுத்தர வர்க்கத்தின் தோற்றமும்: இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்களால் நிறுவப்பட்ட நிலவரி முறை, விவசாய மக்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக வாழ்ந்த அந்த பண்டைய சமூக கட்டமைப்பை உடைத்தெறிய வழிவகுத்தது. கிராமப்புற சமுதாயத்தின் வெவ்வேறு கூறுபாடுகளைப் பிணைத்திருந்த சமூகப் பிணைப்புகள் முறிந்திருந்தன. ஒத்துழைக்கும் போட்டிக்கு மாற்றப்பட்டது. கிராமத்தின் கூட்டு வாழ்க்கை, தனிமனித வாதத்திற்கு வழி அளித்தது. விவசாய உற்பத்தியானது, கிராம மக்களின் தேவைகளுக்கு பதிலாக, வெளிச் சந்தைகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப பின்பற்றப்பட்டது. வெளிநாட்டு இறக்குமதிக்கு கிராமங்கள் உள்ளதால், கிராம கைவினைக் கலன்கள், தொழிற்சாலைகளுக்கு கொடிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது.
- வெளிநாட்டு மூலதன வளர்ச்சியும், இந்தியாவில் நவீன தொழில்களின் எழுச்சி: காலவரிசைப்படி, இண்டிகோ, தேயிலை மற்றும் காபி தோட்டத் தொழில்கள் இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்படுபவை ஆகும். அவர்கள் பிரத்தியேகமாக ஐரோப்பிய உரிமைத்துவத்தில் இருந்தனர். நவீன இயந்திர இயக்கங்களை முற்றிலும் நம்பியிருக்கவில்லை. இந்தியாவில் நவீன எந்திரங்கள் மற்றும் 1850-இன் பருத்தி ஜவுளி, சணல், நிலக்கரி சுரங்க தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றின் நுழைவு இந்தியாவில் தொடங்கப்பட்டது. இவ்விரு புலங்களும் முதன்மையாக ஐரோப்பிய மூலதனத்தைப் பாதுகாப்பவை. இந்த போக்கு ஒரு சார்பு மற்றும் வளர்ச்சியடையாத காலனித்துவ பொருளாதாரத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் மூலதன முதலீடுகளின்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

தனிப்பெரும் பொருளை ரயில்வே உள்ளடக்கியிருந்தது. ஆனால் அதன் பெரும்பகுதி ஆபத்தில் தனியார் முதலீட்டின் மூலம் இந்திய வரி செலுத்துபவர்கள் உள்ளனர். ரயில்வே கருவிகளின் பெரும்பகுதி இங்கிலாந்தில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டு, சுமார் 90 சதவீதம் மேலான ரயில்வே பதவிகளில் ஆங்கிலேயர்களால் ஆளப்பட்டன. ரயில்வே மூலம் உருவாக்கப்பட்ட வருமானத்தின் கணிசமான பகுதி தோட்டங்களில், சுரங்கங்களில், வங்கி, காப்பீடு, கப்பல், சணல் ஆலைகள், முதலியவற்றில் மற்ற தொழில்துறை முதலீடுகள் வெளியேற்றப்பட்டன. 1914-க்கு முன்னர் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் மூலதன முதலீடுகளில் கிட்டத்தட்ட 97% அரசு திட்டங்கள் (இரயில்வே, சாலைப் போக்குவரத்து போன்றவை), தோட்டத் தொழில் (ஊ, காபி, ரப்பர் போன்றவை) பணிகள் முடிவுற்றதை நோக்கி திருப்பிவிடப்பட்டுள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (வங்கிகள், காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் போன்றவை). இந்தியாவில் உள்ள வெளிநாட்டு வங்கிகள் மொத்த வங்கி வைப்புத் தொகையில் ஏறக்குறைய நான்கில் மூன்று பங்குகளை கொண்டிருந்தன. பல பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் தங்கள் துணை நிறுவனங்களை இந்தியாவில் செயல்படுத்தி, இந்திய பொருளாதாரத்தின் ஒவ்வொரு துறையிலும் ஊடுருவின. இவ்வாறாக, பிரிட்டிஷ் நிதி மூலதனத்தின் முன்னோக்கான கட்டுப்பாடு, இந்தியாவில் தடையற்ற தொழில்துறை வளர்ச்சி மற்றும் பொதுவான பொருளாதார வளர்ச்சியை கொண்டிருந்தது. ஒரு நிகழ்ச்சிக்காக இந்திய தேசியவாத இயக்கம் நாட்டின் விரைவான தொழில்துறை வளர்ச்சி, இந்திய மக்களின் பெளதிக, சமூக, பண்பாட்டு முன்னேற்றத்திற்கான பிரிட்டிஷ் நிதி மூலதனத்தின் அணுகுமுறை மற்றும் அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் பற்றி மிகவும் விமர்சிக்கப்பட்டது.

- இந்தியாவின் வர்த்தக கட்டமைப்பில் மாற்றம்: இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் வணிகம் விரிவாக்கப்படுவது இந்திய வர்த்தகத்திற்கும் தொழிற்சாலைக்கும் இடையூறாக மட்டுமல்ல, இந்தியாவின் வர்த்தக கட்டமைப்பை தீவிரமாக மாற்றியது. பிரிட்டிஷ் இறக்குமதியை இலவசமாக அல்லது கடனாளிகளுக்கான கட்டணமாக இந்தியா ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, அதே நேரத்தில் இங்கிலாந்தில் அதிகமான இறக்குமதி வரிகளுக்கு இந்திய தயாரிப்புகளை தொடர்ந்து உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. 18-ம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் உலகின் பிரதான உற்பத்தியாளராகவும், ஏற்றுமதியாளராகவும் இந்தியா, அடுத்த நூற்றாண்டில் வெளியுறவு உற்பத்தி நிறுவனங்களின் மிகப் பெரிய நுகர்வோர், பருத்தி ஜவுளி முக்கிய பொருட்களாக இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. பட்டு மற்றும் கம்பளி துணிகள், இயந்திரங்கள், உலோக உற்பத்தி ஆகியவை இந்தியாவிற்குள் இறக்குமதி செய்யும் சில சரக்குகளாக இருந்தன. (இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களுடன் இந்தியத் தொழிலை அழித்தது). கைவினைஞர்களின் வருமானத்தை இழந்து, உழைப்புக்கான வேலை வாய்ப்புகள் குறுகின. மறுபுறம், பருத்தி, பட்டு, உணவு தானியங்கள், அபின், அவுரி, சணல்

ஆகியவை அடங்கிய ஏற்றுமதிகள், தனது விவசாய உபரிநிலத்தைக் கண்டதோடு, கச்சாப் பொருள்களின் விலைகளை உயர்த்தியது. எதிர்கால விவசாயப் பற்றாக்குறையும் பஞ்சமும் அதற்கு அடித்தளம் போட்டது. அது அடுத்த 100 ஆண்டுகளில் நாட்டை தங்கள் பிடியில் வைத்துள்ளது.

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

6. கிராமப்புறக் கடன்தன்மை வளர்வதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் எது?
7. நிலவரி முறையின் விளைவு யாது?

13.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. 1866-ல் பிரம்ம சமாஜம் இரு குழுக்களாகப் பிரிந்தது.
2. ராம் மோகன் ராய் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பத்திரிகை சம்பத் கமூடி ஆகும்.
3. இந்து விதவை மறுமண சட்டம் 1856-ல் நிறைவேற்றப்பட்டது.
4. 1875-ல் இறையியல் சமுதாயம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.
5. முஹமதன் ஆங்கிலோ ஓரியண்டல் கல்லூரி ஜூன் 1875-ல் நிறுவப்பட்டது.
6. கிராமப்புற கடன்தன்மை வளர்வதற்கு முக்கியக் காரணங்களில் ஒன்று 75 சதவிகித குடியானவர்கள் நிலத்திலிருந்து குறைந்தபட்ச வாழ்வாதாரத்தை ஈட்ட முடியவில்லை.
7. இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்களால் நிறுவப்பட்ட நிலவரி முறை, விவசாய மக்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக சமூக கட்டமைப்பை உடைத்தெறிய வழிவகுத்தது.

13.5 சுருக்கம்

- துவர்கநாத் தாகூர் உடன் ராஜா ராம் மோகன் ராய் 1828-ல் பிரம்ம சமாஜம், வங்காளத்தில் செல்வாக்கு மிக்க இந்திய சமூக மத சீர்திருத்த இயக்கம் மறுமலர்ச்சியுடன் இணைந்துள்ளது.
- 1866-ல் பிரம்ம சமாஜம் இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிந்தது.
- சதி வழக்குக்கு ராம் மோகன் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்.
- இஸ்வார் சந்திர வித்யாசாகரின் குறிப்பிடத்தக்க செயல்பாடு, தைரியமான பேச்சால் விதவை மறுமணத்தை கொண்டு வந்தார்.
- 1856-ல் இந்து விதவை மறுமண சட்டத்தை நிறைவேற்ற காலனிய அரசை வித்யாசாகர் வெற்றிகரமாக சம்மதிக்க வைத்தார்.
- ஆரிய சமாஜம் இயக்கம் மேற்கத்திய செல்வாக்கின் விளைவுக்கு எதிர்வினையாக அமைந்தது. இது வடிவத்தில் மறுமலர்ச்சி கொண்டுள்ளது ஆனால் உள்ளடக்கத்தில் இல்லை.

குறிப்புகள்

- ஆரிய சமாஜ இயக்கத்தின் நிறுவனர் சுவாமி தயானந்த், மேற்கத்திய கருத்துகளை நிராகரித்து ஆரியர்களின் பண்டைய மதத்தை புதுப்பிக்க முயன்றது.
- ஆரிய சமாஜ பொறுப்பாளராக, இந்தியாவில் அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார மறுசீரமைப்பு உள்ளது.
- சுவாமி விவேகானந்தர், ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சனின் இறந்த பிறகு, ராமகிருஷ்ண குழுவில் (1897) தனது போதனைகளை விளம்பரப்படுத்தினார்.
- 1875-ஆம் ஆண்டில், ஆன்மீகக் கோட்பாடுகளை வளர்த்து, சத்தியத்தைத் தேடுவதற்காக, தத்துவஞான சமூகம் ஒரு அமைப்பாக நிறுவப்பட்டது.
- பிரார்த்தன சமாஜ சீர்திருத்த இயக்கம் மேற்கத்திய இந்தியாவில் கலாச்சார மாற்றம் மற்றும் சமூக சீர்திருத்த திட்டங்கள், போன்ற பெண்கள் மற்றும் தாழ்ந்த வகுப்புகள் முன்னேற்றம், சாதி அமைப்பு, குழந்தை திருமணம் மற்றும் குழந்தைத் தீர்ப்பை அகற்றுவது, பெண்களுக்கு விதவைகள் மறுவாழ்வு போன்றவை உள்ளன.
- இந்தியாவில் இஸ்லாமியர்களுக்கான அலிகர் இயக்கம், சையது அகமது கான் தலைமையில் நடைபெற்றது.
- சையது அகமது கான், முஹம்மதன் ஓரியண்டல் கல்லூரியை 1875-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் நிறுவினார், பின்னர் அலிகர் கல்லூரி, 1890-ல் அலிகர் இஸ்லாமிய பல்கலைக்கழகமாக வளர்ந்தது.
- இஸ்லாமியர்கள் மத்தியில் மேற்கத்திய கல்வியைப் பரப்புவதில் அலிகர் இயக்கம் வெற்றி பெற்றது. இஸ்லாமிய சமுதாயத்தில் சமூகச் சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்துவது இரண்டாவது பணியாக இருந்தது.
- வாஹாபி இயக்கம், இந்தியாவில் தொடங்கப்பட்ட, அரேபியா மற்றும் ஷா வலியுல்லாஹ் போதனைகளின் செல்வாக்கின் கீழ் புத்துயிர் இயக்கம் பெற்றது.
- வாஹாபி இயக்கத்தின் நோக்கம் இஸ்லாமியத்தை தூய்மைப்படுத்துதல் ஆகும். தார்-உல்-ஹர்பாவை, தார்-உல்-இஸ்லாமாக மாற்றுதல் என்பதாகும்.
- ஆரம்பத்தில் இந்தியா ஒரு தன்னிறைவு நாடாக இருந்தது. அனைத்து இயற்கை மற்றும் விவசாய வளங்களிலும் அது பணக்காரர்களாக இருந்தது, ஆனால் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் இறங்கியபோது ஒரு வலுவான பேரரசை உருவாக்கியது.
- ஆங்கிலேயர்கள் இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக ஆட்சி செய்து நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பில் மகத்தான மாற்றங்களை கொண்டு வந்தனர்.

13.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- சீர்திருத்த இயக்கங்கள்: சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் சில அவசியமான சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்த முயற்சி செய்யும் இயக்கங்கள் உள்ளன.

- வேலைப்பாடு: இது தயாரிப்பு செய்யும் திறன் அல்லது வேலை செய்யும் திறனை குறிக்கிறது.
- ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்: அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வேலை செய்ய, கையொப்பமிட அல்லது கட்டாய ஒப்பந்தத்தின் மூலம் கட்டுப்பாடற்ற உழைப்பு , அமைப்பில் உள்ள ஊழியர்களை குறிப்பிடுகிறார்கள்.

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

குறிப்புகள்

13.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. ராமகிருஷ்ணா குழு பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.
2. பின்வருபவற்றில் சிறு குறிப்பை எழுதுக:
 - இளம் வங்காள இயக்கம்
 - ரஹனுமாய் முடியாயன்
 - சிங் சபா
3. பிராதானா சமாஜின் வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. பிரம்ம மற்றும் ஆரிய சமாஜ இயக்கத்தில் கட்டுரையை எழுதுக.
2. இறையியல் சமுதாயத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவும்:
 - (a) இறையியல் சமூகம் மற்றும் அதன் தத்துவத்தின் வரலாற்றை வரையறு.
 - (b) சமூகத்தில் உள்ள பிரிவுகளை விவரி.
 - (c) உலக ஆசிரியர் கருத்தை விவரி.
3. இஸ்லாமிய சீர்திருத்த இயக்கங்களை விவரிக்க.
4. பிரிட்டிஷாரால் கொண்டு வரப்பட்ட பொருளாதார மாற்றங்களை விவரி.

13.8 மேலும் படிக்க

சாண்ட், தாரா. 2005. இந்தியாவில் சுதந்திர இயக்கத்தின் வரலாறு. புது தில்லி: ஆசியா பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.

சந்திரா, பிபான். 1999. சுதந்திர போராட்டம். புது தில்லி: நேஷனல் புக் டிரஸ்ட்.

சந்திரா, பிபான். 1989. சுதந்திர இந்தியாவின் போராட்டத்தில் பொருளாதார தேசியவாதத்தின் எழுச்சி மற்றும் வளர்ச்சி. புது தில்லி: பெங்குயின் புத்தகங்கள்.

சௌத்ரி, S.H. 1999. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது சிவில் குழப்பங்கள் (1765–1857). கல்கத்தா: வேர்ல்ட் பிரஸ் லிமிடெட்.

ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்
சமூக, பொருளாதார மற்றும்
சமய நிலைமைகள்

குறிப்புகள்

தேசாய், A.R. 2008. இந்திய தேசியவாதத்தின் சமூக பின்னணி. மும்பை:
பிரபல பிரகாசன்.

சந்திரா, பிபின். 2009. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட்
பிளாக்ஸ்வான்.

டியூப்-பானர்ஜி, இஷிதா. 2015. நவீன இந்தியாவின் வரலாறு. கேம்பிரிட்ஜ்:
கேம்பிரிட்ஜ் யுனிவர்சிட்டி பிரஸ்.

அலகு 14 பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

அமைப்பு

- 14.0 முன்னுரை
- 14.1 நோக்கங்கள்
- 14.2 கல்வி மேம்பாடு
- 14.3 உள்ளூர் சுய அரசின் வளர்ச்சி
- 14.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 14.5 சுருக்கம்
- 14.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 14.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 14.8 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

14.0 முன்னுரை

ஆரம்பத்தில் கிழக்கிந்திய நிறுவனம், இந்தியர்களுக்கு கல்வி அளிப்பது தனது கடமை என்று நினைக்கவில்லை. பழைய கல்வி முறையை தொடர அனுமதித்தது. அனைவருக்காகவும் திறக்கப்பட்டிருந்த பத்ஷாவில் கிராமப்புற சமுதாயத்தின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் ஒரு சிறப்பு வகை கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது. மராஸாவின் முஸ்லிம்கள் கலந்து கொண்டனர். உயர்கல்வி முதன்மையாக உயர்சாதியினருக்கு மட்டுமே அளிக்கப்பட்டது. இந்த கல்விமுறை இறுதியில் ஆங்கிலேயர்களால் மாற்றப்பட்டது. ஆங்கில மொழி தெரிந்த இந்திய எழுத்தாளர்கள் தேவை என்பதற்காகவே மேலைநாட்டு கல்வியை பரப்ப அரசு நடவடிக்கை எடுக்க தொடங்கியது.

ஆனால், மேற்கத்திய கல்விமுறை, ஆங்கிலேயர்களால் கற்பனை செய்து கூட பார்க்கமுடியாத வகையில் இந்திய சமுதாயத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஜான் லொக், ஜெரெமி பெந்தம், ஆடம் ஸ்மித், வால்டேர் போன்ற தத்துவ வாதிகளின் கோட்பாடுகள் இந்திய மனோபாவங்களைக் கற்பனை செய்து, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் ஜனநாயகம் பற்றிய கருத்துக்கள் ஆகியவற்றை கொண்டிருந்தது. இத்தகைய கருத்துக்களை அம்பலப்படுத்தியதன் விளைவாக, இந்தியர்கள் மாற்றத்திற்கான தேவையை உணர்ந்தார்கள்.

19ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தோன்றிய சமூக மற்றும் மத சீர்திருத்தத்திற்கான தேவை மேற்கத்திய கல்வி மற்றும் கலாச்சாரத்திற்கு ஒரு பிரதிபலிப்பாக இருந்தது. மேற்கு நாடுகளால் கல்வி கற்ற இந்தியர்களுடனான இந்தியாவின் தொடர்பு சமூகத்தின் சீர்திருத்தம் நாட்டினுடைய அனைத்து சுற்று வளர்ச்சிகளுக்கும் ஒரு முன்னிபந்தனை என்பதை உணர்கிறது.

ராஜா ராம் மோகன் ராய், இஷோர் சந்திர வித்யாசாகர் போன்ற படித்த இந்தியர்கள் சமூக தீங்குகளை ஒழிக்க திட்டமிட்டு செயல்பட்டார்கள்.

குறிப்புகள்

14.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- இந்திய சமுதாயம் குறித்து நவீன கல்வியின் தாக்கத்தை விவாதிக்க முடியும்.
- புதிய நுண்ணறிவுள்ளவர்கள் தோன்றுவதில் நவீனக் கல்வியின் பங்கினை விளக்க முடியும்.
- பிரிட்டிஷ் காலத்தில் உள்ளூர் அரசாங்கத்தின் வெளிப்பாடு குறித்து விவாதிக்க முடியும்.

14.2 கல்வி மேம்பாடு

பண்டைய இந்தியாவின் கல்வி முறை வாய்மொழி கற்பித்தல் மற்றும் கற்றல் நூல்களின் வழிகாட்டியை இதயத்தில் பொதிந்துள்ளது. இந்த முறை பழங்காலக் கற்றலை, தலைமுறை தலைமுறையாகப் பரிமாற்றம் செய்வதன் மூலம், அது கையெழுத்துப் பிரதிகள் வடிவில் சேமித்து வைக்கப்படுவதற்கு முன்பு வரையறுக்கப்பட்டது. மாணவர் தன் வீட்டிலிருந்தோ, ஒரு ஆசிரியரின் வீட்டிலிருந்தோ, அல்லது புகழ் பெற்ற உணவகத்துடன் அமைந்த இல்லத்திலோ தங்கியிருந்த குருகுல முறையில் கல்வி கற்றது பண்டைய இந்தியவின் கல்வி முறையின் மிக முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்றாகும். மாணவர் தனது தொடக்க விழாவிற்கு பிறகு ஆசிரியரின் மேற்பார்வையின் கீழ் வாழ ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று இந்து சாஸ்திரங்கள் சிபாரிசு செய்கின்றது. நேர்மையான குணவியல்புடைய ஆசிரியருடன் நேரடி, தனிப்பட்ட மற்றும் தொடர்ச்சியான தொடர்பை இயற்கையாகவே சிறுவயதில், இளமை பருவத்தில் மற்றும் வளைந்து கொடுக்கும் காலத்திலேயே அவர்கள் மீது பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்த கற்றல் மையங்களில் ஆன்மீக வளைவின் உரைகளாக அறியப்பட்டன. முகலாயர்கள், பாரசீகர்கள், துருக்கியர்கள் ஆகியோரின் படையெடுப்பிற்குப் பிறகு, இந்தப் பெருமக்களின் பண்பாடு, கற்பித்தல் ஆகியன இந்திய வடிவிலான கற்றல் மீது பெரும் தாக்கத்தை கொண்டிருந்தது. முஸ்லீம் குழந்தைகளுக்கு இஸ்லாமியக் கற்றலை கற்பிக்க முஸ்லீம்கள் மதராஸர்களை நிறுனார்கள். காலனியாதிக்கத்திற்கு முன் இந்தியாவில் இரண்டு முக்கிய பள்ளிகள் இருந்தன:

- கல்வியின் வேத வடிவம்
- மதராசத்தில் கல்வி
- காலனித்துவ அமைப்பில் கல்வி

ஆரம்பக் கட்டத்திலிருந்து இந்தியாவில் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் நிலைமை மிகவும் ஆபத்தாக இருந்தது. இந்த நிறுவனம் ஏற்கனவே உள்ள அமைப்புகளின் தொடர்ச்சியில் நடைமுறைக்கேற்ற நிலைப்பாட்டை எடுத்தது. கிழக்கு இந்திய கம்பனியின் ஆரம்பக் கொள்கையானது இந்திய சமூக விஷயங்களில் தலையிடாமல் இருந்தது. 18ம் நூற்றாண்டின் கடைசி

இருபதாண்டுகளுக்கும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முதல் தசாப்தத்திற்கும், நிறுவனத்தின் அதிகாரிகள் அதன் புதிய மேலாதிக்கத்தின் பூர்வீக கலாச்சாரத்தை நோக்கிய சமரச கொள்கையை பின்பற்றிச் செய்தனர்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

ஆனால், வங்காளத்தில் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் ஆட்சி தொடங்கிய காலம் முதலே, இந்தியர்களை கல்வி கற்க வைப்பதில் அதிகாரிகள் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார்கள். எனவே, அந்தக் கொள்கை பின்பற்றத் முயன்ற மூன்று இலக்குகள் பின்வருமாறு:

- தங்கள் சொந்த கலாச்சாரத்தில் இந்தியர்களை ஊக்குவித்தல்
- இந்தியாவின் அறிவை மேம்படுத்துதல்
- அரசாங்கத்தில் தமது அறிவைப் பயன்படுத்துதல்

குறிப்புகள்

கீழை நாட்டு மரபு

முந்தைய பிரிட்டிஷ் நிர்வாகிகளில் ஒருவர், மரபு சார்ந்த இந்தியக் கலாச்சாரத்திற்கு மதிப்பளித்து, வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் கீழை நாட்டு மரபு என்ற கொள்கையில் தன்னை வெளிப்படுத்தி கொண்டார். இந்திய நாகரிகத்தில் ஈர்க்கப்பட்ட பல கல்வியாளர்களால், கீழை நாட்டு மரபு வசதி பெற்றது. ஆசிய அறிவை மேம்படுத்துவதன் காரணமாக, நிறுவனத்தின் சேவையை அறிஞர்கள் அறிமுகப்படுத்தினர். முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, ஆசிய சமுதாயம் கல்கத்தாவில் புதிதாக நீதிபதி வில்லியம் ஜோன்ஸ் அவர்களால் நிறுவப்பட்டது.

வங்காள உச்ச நீதிமன்றத்தில் விரைவான இந்திய-ஐரோப்பிய மொழிகளின் பொதுவான தோற்றம் பற்றிய தனது புகழ்பெற்ற ஆய்வறிக்கையை ஜோன்ஸ் முன்னெடுத்துள்ளார். சில நிறுவன அதிகாரிகள், அந்த நிறுவனம் தனது பாடங்களில் வெற்றி பெற முயற்சிக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டனர். இப்பகுதியில் முந்தைய ஆட்சியாளர்களை உள்ளூர் கற்றலுக்கு ஆதரவில்லை. இதன் விளைவாக காசன்வாலிஸ் பிரபுவினால் 1791-ல் வாரணாசியில் காசி சமஸ்கிருத கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் நிறுவனம் ஒரு பெரிய பேரரசின் வாரிசாகக் கருதப்பட்டது. மேலும் சாம்ராஜ்ஜியத்திற்கு பொருத்தமான பாத்திரமாக உள்ளூர் கற்றலின் ஆதரவு கிடைத்தது. சமஸ்கிருத மற்றும் பாரசீக மொழிகளில் வேதங்களைப் படிப்பதன் மூலம் இந்திய கலாச்சாரத்தைப் பற்றி அறியும் முயற்சி ஏற்பட்டது. மேலும் ஆட்சி நிலைகளில் அந்த அறிவைப் பயன்படுத்துவதற்கான முயற்சியும் ஏற்பட்டது.

1781 ஆம் ஆண்டில், ஹஸ்திங்ஸ், அரபு மற்றும் பாரசீக மொழிகள், இஸ்லாமிய சட்டம் ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்வதற்காக கல்கத்தாவில் மதரசா அலியா என்ற ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவினார். சில நிறுவன அதிகாரிகள் திறமையான நிர்வாகிகளாக மாற முயற்சி செய்தார்கள். இந்திய மொழிகளின் கலாச்சாரங்கள் மற்றும் அறிவும் இந்த முயற்சிக்கு உதவியதை அவர் உணர்ந்தார். அது 1800-ல் கல்கத்தாவில் வில்லியம் கோட்டை என்ற கல்லூரியை அப்போதைய கவர்னர் ஜெனரல் வெல்லெஸ்லி பிரபுவின் தலைமையில் நிறுவத் வழிவகை செய்தது. பின்னாளில், நவீன இந்திய மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கும், வங்காள மறுமலர்ச்சிக்கும், இக்கல்லூரி முக்கியப் பங்காற்றி வந்தது. இந்தியாவில் நிரந்தர நிறுவனங்களை வளர்ப்பதற்காக ஒரு அடிப்படை முன்னிபந்தனையாக, இருக்கும் மக்கள்தொகை,

சுயகற்பித்தல் பொருள் 273

குறிப்புகள்

அவர்களின் சமூக பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் குறியீடுகள் பற்றிய அறிவு ஆகும். தாமஸ் மூர்ரோ மற்றும் மான்ஸ்டுவாட் எல்பின்ஸ்டோன் போன்ற பல முக்கிய நிறுவன அதிகாரிகள், கீழை நாட்டு மரபால் பாதிக்கப்பட்டார்கள். இந்தியாவின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு இந்திய அரசின் நிறுவனம் பதிலளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை அவர்கள் ஆதரித்தார்கள். 1820 ஆம் ஆண்டில் கல்வி கொள்கையில் கீழ்த்திசை நாடுகள் மொழிகளைக் கற்றவர்களின் தத்துவம் நிலவியது. 1821 ஆம் ஆண்டில் பூனாவில் பூனா சமஸ்கிருத கல்லூரி நிறுவப்பட்டது மற்றும் 1824 இல் கல்கத்தா சமஸ்கிருதக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது. ஹெஸ்டிங்ஸின் கொள்கையானது, தங்கள் சொந்த வழிகளில் வெற்றிபெறுவதற்கும், எதிர்ப்புணர்வை எதிர்ப்பதற்கும், ஆரம்பகால நிர்வாகிகளின் கருத்தியல் முன்னுரிமைகள், அவர்களின் அரசியல் நடைமுறை ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

விதேவதை வாதம்

விதேவதை வாதம் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இங்கிலாந்தில் இருந்த ஒரு சீர்திருத்த கிறிஸ்துவ இயக்கமாகும். வைதீக திருச்சபத்துக்கு முரணாக அமைந்த இந்த இயக்கம், நிறுவப்பட்ட திருச்சபையின் மரபுகளை விட, தனிப்பட்ட அனுபவங்கள், நற்செய்தி பற்றிய தனிப்பட்ட வாசிப்பு ஆகியவற்றை வலியுறுத்தியது. சில கிறிஸ்துவ மிஷனரிகள் 'சிதைந்த இந்திய சமுதாயத்தை அமைதியாக' சீர்திருத்த முயற்சிக்கையில், சுவிசேஷகர்கள் வெளிப்படையாக 'இந்திய நாகரீகமற்ற நிலைக்கு' விரோதமாக இருந்தார்கள் மேலும் அவர்கள் 'இந்தியாவை நாகரீகப்படுத்த' விரும்பினார்கள்.

விதேவதை வாதத்தின் செல்வாக்குமிக்க உறுப்பினர்கள் வில்பெர்ட்ஸ், பிட், சார்லஸ் கிராண்ட், இயக்குநர்களின் தலைவர் மற்றும் அவருடைய மகன் ஒரு அமைச்சரவை அமைச்சராக இருந்தார். அவர்கள் கிறிஸ்துவ மேற்கை கிழக்கிற்கு அழைத்து, 'இந்தியா சூரியனுக்கு ஒரு மலையாக தன்னை சீர்திருத்த வேண்டும்' என்று வாதிட்டார்கள். பிரிட்டனின் மாபெரும் நாகரிக குறிக்கோளுக்குள் இந்தியாவை உள்வாங்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை சார்லஸ் கிராண்ட் பரப்பினர். இந்த அணுகுமுறை மெக்காலே பரிந்துரைக்கும் தாராளவாதத்துடன் ஒருங்கிணைகொண்டது.

இந்தியாவில் நாகரிகத்தின் இந்த தத்துவத்தை பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் ஏற்றுக் கொண்டது. இதன்மூலம் இந்தியாவில் தங்கள் முடிக்கப்பட்ட தயாரிப்புகளுக்கான சந்தைகள் இருக்க முடிகிறது. நாகரீகத்தை ஏற்படுத்தும் செயல்முறை, பொருள் செழிப்பிற்கு வழிவகுக்கும் என்ற கருத்தை சாலிஸ் கிராண்ட்டும் ஆதரித்தார். 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும், 'முன்னேற்றம்' என்ற யோசனை நாகரிக வழிவகையின் ஒரு பகுதியாக மாறியது. சொத்துகளில் மந்திரத் தொடுகை, நிலத்தில் மூலதனத்தையும் சந்தையும் உருவாக்கும் என்பதால், அதன் முன்னேற்றம் குறித்த ஒரு பகுதியாகவே, அப்போதைய கவர்னர் ஜெனரல் காரன்வாலிஸ், வங்காளத்தில் நிரந்தர தீர்வைப் புகுத்தினார்.

1833 ஆம் ஆண்டின் சாசன சட்டத்தின் மூலம் வில்லியம் பென்டிங்க் இந்தியாவின் ஆளுநர் ஜெனரல் வில்லியம் ஆனபோது, மேற்கத்திய கல்வி முறை மூலம் இந்தியர்கள் நாகரிகமயமாக்கப்பட வேண்டும்

என்று தாராள மனப்பான்மையுடைய மக்கோலாய் பரிந்துரை செய்தார். மெக்காலேயின் நடவடிக்கைக்கு ஆதரவளித்த ஆங்கிலிகிஸ்ட்டுகள் வலியுறுத்திக் கொண்ட கீழை நாடகளுக்கு இடையே பழைய கல்வி முறை தொடரும் என்ற ஒரு விவாதம் எழுந்தது. இறுதியாக சீர்திருத்தவாதி ராஜா ராம் மோகன் ராய் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் மேற்கத்திய கல்விமுறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

பயனெறிமுறை

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை, பயனெறிமுறை சிந்தனைப் பள்ளியாக ஆங்கிலேய அரசியல் சிந்தனையை மேலோங்க செய்தது. பிரான்சிஸ் ஹட்ஸன், ஹியூம், ஹெல்வேடைஸ், புரோகிதர்கள் வில்லியம் பால்லி மற்றும் பெகாரியா ஆகியோர் பயனெறிமுறையின் ஆரம்பகால பிரச்சாரகாரர்களாக இருந்தனர். இருப்பினும், பெந்தம் இந்த கோட்பாட்டில் திட்டமிட்ட, சீர்திருத்தத்திற்கான எண்ணற்ற முன்மொழிவுகளின் அடிப்படையில் அவற்றை பிரபலமானதாக மாற்றினார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் சிறந்த தத்துவவாதியான பெர்ட்ரண்ட் ரஸ்ஸல் பென்ஹாம் தகுதிக் கொள்கையில் கோட்பாடு இல்லை. என்றாலும் பல நடைமுறை சிக்கல்களுக்கு அது தீவிரமான பயன்பாட்டில் இருந்தன என்பதை சுட்டிக்காட்டினார்.

பெந்தமின் நெருங்கிய நண்பர் ஜேம்ஸ் மில், அந்த காலத்தின் மிகப் பெரிய பொருளாதார வல்லுனர்கள் இருவரை அறிமுகப்படுத்தினார், அவர்கள் மால்தஸ் மற்றும் டேவிட் ரிச்சர்டோ ஆகியோரால், செவ்வியல் பொருளியல் பற்றிய பல்வேறு கருத்துகளை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. இந்த சிந்தனையாளர்கள் தங்களை 'தத்துவ அறிவாளிகள்' என்று அழைத்தனர். இவர்களது நோக்கம் இங்கிலாந்தை நவீன, தாராள ஜனநாயக, அரசியலமைப்பு, மதச்சார்பற்ற அமைப்பை சந்தை அரசாக மாற்றுவதே ஆகும். பயனெறிமுறை என்ற சொற்றொடர், தத்துவ ரீதியான தீவிரவாதக் கொள்கை, தனிமனித வாதம், தலையிடக் கொள்கை மற்றும் நிர்வாக நிகிலத்துவம் ஆகியவற்றின் மூலம் இடைமாற்றமின்றி பயன்படுத்தப்பட்டது. மனித இனத்தின் , இந்த கொள்கை மகிழ்ச்சியைத் தேடித்தந்தது, அந்த இன்பம் மட்டுமே நல்லவையாகும், மிகப் பெரிய எண்ணிக்கையே மிகப் பெரிய மகிழ்ச்சியை உருவாக்கியது என்பதுதான் இந்த உக்தியின் முதன்மையான அனுமானங்களாக இருந்தது. பயனுடைமை சிந்தனையாளர்கள் கிரேக்க சிந்தனையாளர்களின் கருத்துகளை மீண்டும் வலியுறுத்தினர். பெந்தம் மகிழ்ச்சியான வலி கோட்பாட்டிற்கு விஞ்ஞான அணுகுமுறை ஒன்றை வழங்கியதோடு, மாநில, நலன்புரி நடவடிக்கைகளின் கொள்கைகளுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. தண்டனை மற்றும் சட்ட சீர்திருத்தங்கள் ஆகியவற்றின் மீது மனித இயல்பு கொள்கைகள் உளவியல் கண்ணோட்டத்தை வழங்கியது.

அறநெறி மற்றும் சட்டத்திட்டங்கள் என்ற கோட்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்துகையில், பெந்தம் தனது பயன்பாட்டுப் கோட்பாட்டைத் தனது நூலில் புகுத்தினார். அவருடைய கொள்கையின் முக்கியத்துவம், 'மிகச் சிறந்த எண்ணிக்கையின் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை' அளிக்கும் வரை மட்டுமே இந்த அரசாங்கம் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதுதான். பெந்தம் ஒரு முழுமையான பயன்மிக்க சட்ட விதிகளை உருவாக்க விரும்பினார்,

சுயகற்பித்தல் பொருள் 275

குறிப்புகள்

அதற்கு ‘பனோமியன்’ என்று பெயரை வைத்தார். பல சட்ட மற்றும் சமூக சீர்திருத்தங்களை முன்வைத்தார். சட்ட நெறி அடிப்படையில் ஒரு அடிப்படை தார்மீக நெறியை அவர் அமைத்தார். சரியான செயல் அல்லது கொள்கை என்பது ‘மிகப் பெரிய எண்ணிக்கையிலான மக்களுக்கு மிகப் பெரிய நன்மையை ஏற்படுத்தும்’ (அதாவது மிகப் பெரிய வலிமையான கோட்பாடு அல்லது பயன்பாட்டு கோட்பாடு) என்று அவர் வலியுறுத்தினார். எந்த ஒரு நடவடிக்கையின் தார்மீக அந்தஸ்தையும் மதிப்பீடு செய்யும் ஒரு நடைமுறையின் கணிப்பை ஹேடோனிக் அல்லது ‘.பெலிக்.’பிக் கால்குலஸை முன்மொழிந்தார். அவரது பயன்மிக்க தத்துவத்தை அவருடைய மாணவர் ஜோன் ஸ்டூவர்ட் மில் மூலம் திருத்திக் கொண்டு விரிவுபடுத்தப்பட்டார். அரசின் கொள்கை நோக்கங்களில் தாராள கருத்துருவைப் பெற்றுள்ள மில்லி ‘பெந்தமிசம்’ என்ற முதன்மை உறுப்பினராக மாற்றப்பட்டார். பெந்தம் 12 வலிகளையும் 14 இன்பங்களையும் வகைப்படுத்தி இருந்தார். எந்த ஒரு நடவடிக்கையின் ‘மகிழ்ச்சி காரணியையும்’ சோதிப்பதற்காக ‘பாராட்டு நுண்கடன்’ ஒன்றை அவர் முன்வைத்தார். இந்த அளவீடுகளை பயன்படுத்தி, தண்டனை மற்றும் அதன் பயன்பாடு ஒரு சமூகத்திற்கு மேலும் மகிழ்ச்சியை அல்லது அதிக வலியை உருவாக்கும் என்று கருத்துக்களை முன் வைக்கிறார். மேலும் தீய குற்றம் செய்வதற்கு தண்டனை ஒரு காரணமாக ஆகிவிடுகிறதா என்பதை மதிப்பிடுவதற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அவர் அழைக்கிறார். பெந்தம் தேவையற்ற சட்டங்களும் தண்டனைகளும் இறுதியில் புதிய, மேலும் அபாயகரமான குற்றங்களை அளிக்க முடியும் என்று வாதிட்டுள்ளார்.

இயற்கை மனிதகுலத்தை வலி மற்றும் இன்பம் ஆகிய இரண்டு இறையாண்மை கொண்ட ஆளுமையின்கீழ் வைத்துள்ளது, என்று பெந்தம் வாதிட்டார். நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை சுட்டிக்காட்டவும், நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்கவும் அவர்கள் மட்டுமே. ஒருபுறம், வலது மற்றும் தவறான தரவரிசை, மறுபுறம், சங்கிலித் தொடர் மற்றும் விளைவுவான சட்டம். இன்பம் அடைதல், வலியை தவிர்த்தல் ஆகியவை மனித நடத்தையின் உந்துசக்தியைத் தூண்டுவது மட்டுமல்ல வாழ்க்கையில் விழுமியங்களின் தரத்தையும் நிர்ணயிப்பதாகும். பெந்தமின் கூற்றுப்படி, ஒரு தனிநபரின் ஒழுக்கக் கூற்றுக்குப் பொருந்தும், சமமான விசையுடன் பொருந்துகிறது. அரசைப் பொறுத்தவரையில் அரசின் நடவடிக்கை நன்றாக உள்ளது என்பதை அவர் சுட்டிக்காட்டினர். அது மகிழ்ச்சியை அதிகரித்து, அதனை உள்ளடக்கிய தனிநபர்களின் அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்களின் வலியை குறைத்து. இந்த அளவுகோல் மூலம் அனைத்து செயலையும் தீர்மானிக்க வேண்டும். அவர் கருத்துப்படி, அரசு மிகப் பெரிய அளவில் நன்மையை வளர்க்கிறது என்றால் அது நல்லது, இல்லையென்றால் அது மோசமானது. பெந்தம்-ஐ பொறுத்தவரையில், மிகப்பெரிய எண்ணிக்கையிலான மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சி மட்டுமே சரியான மற்றும் தவறான நடவடிக்கை ஆகும். எனவே பெந்தமின் பயன்முறை தனித்துவம் ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இந்த பயணமுறை நாகரிகம், விதேவதை வாதத்தை இந்தியாவில் மேலும் முன்னேற்றும் என்ற நோக்கத்தையும் நம்பினார்கள். அவர்கள் தீவிரவாதிகளும் மனிதாபிமானவாதிகளும், பகுத்தறிவின் மீது பலமான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள்.

1817ல் ஜேம்ஸ் மில் எழுதிய இந்திய வரலாறு என்ற நூல், கிழக்கிந்தியக் நிறுவனத்தின் ஊழியர்களால் விரிவாக வாசிக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்திய வரலாறு மற்றும் நாகரிகம் பற்றிய ஆய்வுக்கு வகுப்புவாத அணுகுமுறைகளின் விதைகளை இடுவதன் மூலம் இந்தச் சமுதாயம் இந்திய சமூகத்திற்கு பெரும் தீங்கு விளைவித்தது. அனைத்து இந்தியத் துறைகளையும் தனித்தனி தலைவர்களுடன் உருவாக்கிய டல்ஹவுசியின் கருத்துகளின் மீது பயனெறிமுறைத் தத்துவம் தாக்கம் செலுத்தியது. பயனெறிமுறை சமுதாயத்திற்கு நல்லது என்ற தார்மீக நெறிமுறையைப் பரிந்துரைத்து, பயனுள்ள அறிவை வளர்த்தனர். இந்தியர்களுக்கு இத்தகைய பயனுள்ள வழிமுறை, நிறுவனத்தின் வளர்ந்து வரும் அதிகாரத்துவத்திற்கு மிகவும் உகந்ததாகும்.

மில்லின் கருத்துப்படி, ஆசிய மக்கள் அதிக அளவில் அறிவூட்டப்படுவார்கள் மற்றும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பார்கள். மில்லைப் பொறுத்தவரை, ஐரோப்பிய பழக்க வழக்கங்கள், கலைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் ஆகியவை பயனெறிமுறை முன்னோக்கில் இருந்து மதிப்பிடப்படும் போது மிகவும் கச்சிதமாக உள்ளன. ஐரோப்பா மற்றும் உலகம் முழுவதிலும், பயனெறிமுறை தாராளவாதக் கோட்பாட்டின் தார்மீக மற்றும் அரசியல் லட்சியங்களும் நடைமுறைகளும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால், உலக மகிழ்ச்சியை விழைவு செய்ய முடியும்.

1819 ல் கிழக்கிந்திய நிறுவனம் நிர்வாகப் பணியை மேற்கொள்ளும் முன்பே ஐரோப்பிய ஞான உபதேசத்தை இந்தியாவுக்கு கொண்டு வருவதுதான், மில்லின் உடனடி நோக்கமாக இருந்தது. 1813 ஆம் ஆண்டில், இந்தியர்கள் புத்திசாலித்தனமாக இருக்க முடியாது என்ற கூற்றை மறுபார்வை கட்டுரை ஒன்றில் மில்லின் கண்டித்தார். ஒரு மாற்றத்தை உருவாக்கும் வகையில் கணக்கிடப்படுவது எதுவாக இருந்தாலும், எல்லாமே மாறாதவை. இந்தியர்கள் ஐரோப்பியர்களுடன் விரிவான தொடர்பு கொண்டிருந்தால், அவை தவிர்க்க முடியாமல் ஐரோப்பியர்களிடமிருந்து அவர்களின் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு கணிசமான சாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்று மில் கருதினார். ஐரோப்பியர்கள் உடன் சேர்ந்து செயல்படுவதன் மூலம் இந்தியர்கள் அடையக்கூடிய முன்னேற்றத்தின் அளவு முகலாயர்கள் கொண்டுவந்ததை விட குறைவாக இருக்காது என்று மில்லின் நம்பினார். ஐரோப்பியர்களுடனான உடலுறவு முகமதியர்கள் போலவே அதே நிலை நாகரீகத்தில்தான் ஒரு மனிதருடனான உடலுறவைக் காட்டிலும் குறைந்த அளவிலான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

இந்தியாவில், மொகலாயர்கள் ஆட்சிக்கு முன்னர், இந்தியர்களின் தனிப்பட்ட முன்னேற்றமும், சமூக முன்னேற்றமும் இந்துமதத்தில் அவர்களின் மூடநம்பிக்கைகளுடன் குன்றியிருந்தது. இந்தியாவின் ஞான உபதேசம் ஐரோப்பிய நாகரிகத்தை, ஐரோப்பியர்களிடமிருந்து அதிக ஞானத்தை பெற்ற மற்ற ஆசிய மக்களின் 'வாயில்களுக்கு' அருகே கொண்டுவரும் என்று நம்பினார்.

ஆங்கிலேயர்கள் மற்றும் கீழ்த்திசைவாணர்கள் ஐரோப்பிய மற்றும் ஆங்கிலோ இந்திய குழந்தைகளின் கல்விக்காக கல்கத்தா, மதராஸ், பம்பாய் ஆகிய பகுதிகளில் நடத்தப்படும் தொண்டு பள்ளிகள் மூலம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

மில்லின் கருத்துப்படி, உயர் மட்டத்தில் உள்ள மக்கள், ஒப்பீட்டளவில் கீழ்மட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவுவது விரும்பத்தக்கது. சுதந்திர சமஸ்தானங்கள் ஆங்கிலேயர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டாலும், சுயாதீன மாநிலங்களில் இந்தியர்களுக்கு நன்மையளிப்பதாக இருந்த போதிலும், அவர்கள் மீது ஆங்கிலேய நிறுவனங்களின் தாக்குதலுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். நிறுவனம் இந்த பள்ளிகளை பல்வேறு வழிகளில் ஆதரித்தது, ஆனால் 1813 வரை சுதேச மக்களின் கல்விக்கு நேரடியாக பொறுப்பேற்கவில்லை. சமயப் பிரச்சாரகர்கள் மேற்கத்திய கல்வியை பரவலாக்கும் வேலை செய்தார்கள். பூர்வீக மொழிகளும், உள்நாட்டு அறிவும் பின்தங்கியவை என்று கருதினார்கள். மேற்கத்திய கல்விமுறை, சுயசார்பு நிலைக்கு வழிவகுக்கும் என்று சமயப் பிரச்சாரக்காரர்கள் நம்பினர். குறிப்பாக செரம்பூர் சமயப் பிரச்சாரகர்கள் மேற்கத்திய கல்வியை பரப்ப மிகவும் ஆர்வமாக இருந்தனர். கல்கத்தாவிற்கு அருகே இருந்த அவர்களது குடியேற்றம், டாக்டர் வில்லியம் கேரி, வார்டு மற்றும் ஜோஷ்வா மார்ஷ்மன் ஆகிய மூன்று சரணாலயமாக மாறியது. அவர்கள் சிறுவர்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரும் பள்ளிகளை நடத்தி, ஒரு அச்சு பத்திரிக்கை மற்றும் உள்ளூர் மொழிகளில் பைபிளை மொழிபெயர்க்கவும் ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் 1813-க்கு முன்னர் அத்தகைய சமய பிரச்சாரகர்களின் நடவடிக்கைகளின் எண்ணிக்கை மிகச் குறைவாக இருந்தது.

வட்டார மற்றும் பாரம்பரிய மொழிகளை நன்கு அறிந்த இந்தியர்கள், ஆரம்பத்தில் கிழக்கிந்திய கம்பெனி நிர்வாகத் தேவைகளுக்காக தேவைப்பட்டனர். நீதித்துறையில் சமஸ்கிருதம், அரபு அல்லது பாரசீக மொழி கொண்ட இந்தியர்கள், ஆங்கில நீதிபதிகளைக் கணக்கீட்டாளர்கள் போல் அமரவும், இந்து அல்லது முஸ்லிம் சட்டத்தை சமஸ்கிருத, பாரசீக அல்லது அரேபிய புத்தகங்களில் இருந்து வெளியேற்றவும் தேவைப்பட்டனர். பாரசீக மற்றும் வட்டார பேச்சு மொழி பற்றிய அறிவும் இந்திய அரசின் ஆட்சியாளர்களுடனான கடிதத்திற்கான அரசியல் துறையில் மதிக்கப்பட்டது. வருவாய்துறை மற்றும் வர்த்தக துறைகளில் உள்ள கிளர்ச்சியாளர்கள் பணியாளர்களின் குறைந்த மதிப்பீட்டும் முக்கியம், ஏனென்றால் அவர்கள் வட்டார பேச்சு மொழி பற்றிய அறிவைப் பொறுத்த வரையில், படிக்காத வெகுஜனங்களுடன் நேரடி தொடர்புகளை கொண்டிருந்தனர். எனினும், நிறுவனத்தின் கொள்கைகளில் படிப்படியான மாற்றம் ஏற்பட்டு, நிறுவனத்தின் சேவைகளில் உயர் தரத்தில், ஆங்கிலத்தைப் பற்றிய அறிவும், வட்டார பேச்சு மொழி அறிவுத்தலும் பிற்காலத்தில் தவிர்க்க முடியாததாக கருதப்பட்டது. 1813 ஆம் ஆண்டில், சாசனச் சட்டம் (1813) இலக்கியத்தின் மறுமலர்ச்சி மற்றும் ஊக்குவிப்புக்கான 1,00,000 ஆண்டு வருடாந்திர செலவில் வழங்கியபோது, 1813 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவின் கல்வி வளர்ச்சியை நோக்கி இயக்குநர்கள் நீதிமன்றம் மற்றும் கற்றறிந்த இந்திய மக்களை ஊக்கப்படுத்துதல், பிரிட்டிஷ் எல்லைப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களிடையே அறிவியல் பற்றிய அறிவை வளர்ப்பதற்கான அறிமுகமும், ஊக்குவிப்பும் ஆகும். ஆனால், இந்தியர்களுக்கு வழங்க வேண்டிய கல்வியின் தன்மையை இந்த முடிவு உடனடியாக முடிவு செய்யவில்லை. இந்தியாவில் அதிகார பூர்வமான சிந்தனையில், ஓரியல்வாத சிந்தனைகள் இன்னமும் சக்திவாய்ந்ததாகவே இருந்தன. அதே நேரத்தில், கவர்னர் ஜெனரலும், 1806 க்கும் 1813 க்கும்

இடையே சமீபத்தில் நடந்த ஒரு நிமிட முடிவில் அவருக்கு வலுவான ஆதரவு கிடைத்தது. பொது அறிவுக் குழுவின் புதிய பொதுக் குழு, இந்திய பாரம்பரிய இலக்கியங்கள் மற்றும் அறிவியல்கள் ஆகியவற்றின் முன்னேற்றத்தைக் குறிப்பிடுவதற்கே இந்த உட்பிரிவை அர்த்தப்படுத்தின. அவர்கள் ஆரம்பித்த திட்டம் கல்கத்தாவில் சமஸ்கிருத கல்லூரி நிறுவப் பட்டது. மேலும் இரண்டு கிழக்கத்திய கல்லூரிகள் ஆக்ரா மற்றும் டெல்லியில் இருந்தன. ஆங்கிலமொழி மற்றும் மேற்கத்திய இலக்கியங்களை ஆதரித்து அளவிடப்பட்ட பிரதான காரணி, புதிதாக வெளிவந்த இந்திய அறிவுஜீவிகளின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ள நிறுவனத்தின் கல்விக் கொள்கையாகும். ஆங்கிலக்கல்வி மூலம் இந்தியாவின் நவீனமயமாக்கல் செயல்படுத்தப்படும் என்று இந்த அறிவு ஜீவிகள் மேற்கத்திய கல்வியின் ஒரு விளைபொருளாக இருந்தனர். மேலும், இந்த இந்தியர்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை சம்பாதிக்க உதவும் கல்வி முறையை விரும்பினார்கள்.

கல்கத்தா, மெட்ராஸ், பனாரஸ் சமஸ்கிருத கல்லூரியை வலுப்படுத்தும் அரசின் யோசனையை கண்டித்து ராஜா ராம் மோகன் ராய் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். சமஸ்கிருத கல்வியை 1823 ஆம் ஆண்டில் இறைவன் அம்ஹர்ஸ்ட் எழுதினார். அவர் எழுதிய கடிதத்தில் சமஸ்கிருத கல்வி, “இளைஞர்களின் மனதில் இலக்கண நுண்ணுயிரிகளோடு ஒப்பிடுவதற்கும், வாழ்க்கையின் மனோதத்துவ வேறுபாடுகளோடும், அவற்றின் சொந்தக்காரர்களிடமோ அல்லது சமுதாயத்திலோ நடைமுறை ரீதியிலான பயன்பாடு நடைமுறையில் இல்லை என்று கூறினார். எனவே, இரண்டு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள், ஊக ஆண்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதில் இருந்து வீணான மற்றும் வெற்று உப உறவுகளைக் கூடுதலாக சேர்த்துக் கொள்வார்கள். நவீன விஞ்ஞானக் கற்றலின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி அவர் எழுதியதாவது: ‘சமஸ்கிருத கல்வி முறைமை, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருந்திருந்தால், நாட்டை இருளில் வைத்திருக்க சமஸ்கிருத கல்விமுறை சிறந்ததாக இருக்கும். ஆனால், பூர்வீக மக்களின் முன்னேற்றம் அரசின் நோக்கம் என்பதால், இது மேலும் தாராள மற்றும் ஞானமான வழிமுறை, கணிதம், இயற்கை தத்துவம், வேதியியல், உடற்கூறு போன்ற பிற பயனுள்ள விஞ்ஞானங்களை மேம்படுத்தப் பயன்படுகிறது. இதன் பயனாக ஆங்கிலத்தையும், கீழ்த்திசை மொழிகளைப் பற்றியும் ஆய்வை ஊக்குவிக்க அரசு ஒப்புக்கொண்டது.’

1817 ல் வங்காளி அறிவுஜீவிகள் அமைத்த கல்கத்தா இந்துக் கல்லூரிக்கு ஒரு மானியம் வழங்கப்பட்டது. இது முக்கியமாக ஆங்கில மொழியில், மேற்கத்திய மானுடவியல் மற்றும் அறிவியலை ஆய்வு செய்ய வலியுறுத்தியது. கல்கத்தா, டெல்லி மற்றும் ஆக்ராவில் ஒரு மூன்று சமஸ்கிருத கல்லூரிகளை அரசு அமைத்தது. மேலும், ஐரோப்பிய அறிவியல் படைப்புகளை கீழ்த்திசை மொழிகளுக்குள் மொழிபெயர்ப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது.

இந்தியாவில் கல்விக் கொள்கை குறித்து வாதாடிய இரண்டு எதிரெதிர் குழுக்கள் இருந்தன. எச்.டி. கிழக்கத்திய இலக்கியங்களுக்கான ஊக்குவிப்பை வழங்குவதற்கான கொள்கையை பிரின்செப் ஆதரித்தது, ஆங்கிலவாதிகள் ஆங்கிலத்தை ஒரு அறிவு ஊடகமாக ஏற்றுக் கொள்ள ஆதரித்தனர். 1828 ஆம் ஆண்டில் கவர்னர் ஜெனரலாக பிரிட்டிஷ் வரலாற்றாளர்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

மற்றும் அரசியல்வாதியுமான தாமஸ் பாபிங்டன் மெக்காலே 1834 இல் தனது மன்றத்தின் சட்ட உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார்.இதையடுத்து, உடனடியாக பொது அறிவுப் பொதுக் குழு தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். 1835 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 2 ம் தேதி, அவர் தனது புகழ்பெற்ற 'இந்தியக் கல்வி பற்றிய பிரமாணக் குறிப்பு' வெளியிட்டார். ஜேம்ஸ் மில்லின் தலைமையில் இருந்த பயனாளிகளையும் நிறுவனத்தின் கொள்கைகளை வடிவமைப்பதில் கணிசமான பங்கை ஆற்றத் தொடங்கியிருந்த ஆங்கிலேயர்களின் கண்ணோட்டத்தையும் மெக்காலே ஆதரித்தார்.

கீழ்த்திசை கற்றலுக்கான முழு அவமதிப்பு, மெக்காலேயின் நிமிடம், 'ஒரு சிறந்த ஐரோப்பிய நூலகத்தின் ஒரு அலகு இந்தியாவிற்கும் அரேபியாவிற்கும் முழு பூர்வீக இலக்கியங்கள் மதிப்புடையவை' என்று வலியுறுத்தினார். அவர் இந்தியர்களுக்கு ஐரோப்பிய இலக்கியம், அறிவியல் ஆகிய மொழிகளில் ஆங்கிலமொழி மூலம் கல்வி கற்பதற்கு ஆதரவு கொடுத்தார். அத்தகைய ஒரு கல்வி, 'நமக்கும், நாம் ஆளக்கூடிய லட்சக்கணக்கானோருக்கிடையேயான ஒரு வர்க்கம், இரத்தம் மற்றும் நிறத்திலும் இந்திய மக்கள் ஒரே வர்க்கம். ஆனால் சுவையில் ஆங்கிலம், ஒழுக்கங்கள், அறிவுத்திறன்கள் ஆகியவற்றில் ஆங்கிலத்தை உருவாக்கும்' என்று வாதிட்டார். பெண்டின் உடனடியாக மெக்காலேயின் முன்மொழிவுகளை மார்ச் 7, 1835 இல் நிறைவேற்றினார். ஆங்கில மொழியின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி மெக்காலே எழுதினார்: இந்த மொழி, அனைத்து புத்திஜீவித தேசங்களையும் உருவாக்கி, 90 தலைமுறைகளின் போக்கில் கையளித்துள்ள பரந்த அறிவார்ந்த செல்வங்கள் அனைத்தையும் அணுக தயாராக இருக்கிறது. இந்தியாவில் ஆங்கிலம் என்பது ஆளும் வர்க்கத்தினால் பேசப்படுகின்ற மொழி ஆகும். அரசு இடங்களில் உள்ள உயர் வர்க்கத்தினரால் இது பேசப்படுகிறது. கிழக்கிலுள்ள கடல் பகுதியின் வழியாக வாணிகம் நடைபெறுவதற்கான வாய்ப்பானது அதிகம் இருந்தது. ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சி மற்றும் ரஷ்யாவின் வழக்கு ஆகியவற்றின் உதாரணங்களை மெக்காலே மேற்கோளிட்டு காட்டியுள்ளார். சமீபத்தில் அறியாமையும் மற்றும் காட்டுமிராண்டியாக இருந்த நாடுகளில் இருந்த, கலை மற்றும் விஞ்ஞானங்களை தூய்மைப்படுத்தி, அதன் மூலம், அறிவை தூய்மையாக செய்ய ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் மனதிற்கு கொடுக்கப்பட்ட பெரும் தூண்டுதலுக்கான அறிவினை அவர் மேம்படுத்தினார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நிறுவனத்தின் நிர்வாகத்தில் கீழ்மட்ட தொண்டர்களை நிரப்புவதற்காக 'பிரவுன் ஆங்கிலேயர்களை' உற்பத்தி செய்ய முற்பட்டார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நிறுவனத்தின் நிர்வாகத்தில் உள்ள கீழ்மட்ட தொண்டர்களை நிரப்புவதற்காக 'ஆங்கிலேயர்கள்' அதிகம் ஆக்க அவர் முயற்சி செய்தார்.

வில்லியம் பென்டிங் பிரபு 7 மார்ச் 1835 என்ற தீர்மானத்தின் மூலம், எதிர்காலத்தில் நிறுவனத்தின் அரசாங்கத்தின் நோக்கம் ஐரோப்பிய இலக்கியமானது அறிவியலுக்கு ஊக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்ற மெக்காலேவின் கண்ணோட்டத்தை அவர் அறிந்து கொண்டார். ஆங்கில மொழி மற்றும் அதற்கான எதிர்காலத்துக்கு தேவையான அனைத்து நிதிகளையும் அவர் செலவிட முயற்சித்தார். பாரசீக மொழியை உத்தியோகபூர்வ மொழியாக மாற்றி, ஆங்கிலத்தை அறிவுச் சொல்லாகப் பயன்படுத்துதல், ஆங்கிலம் பேசும் இந்தியர்களை ஆசிரியர்களாக

பயிற்றுவித்தல் போன்றவற்றை பென்டிங் ஆதரவளித்தார். அவர் நலப் பயன்சார் யோசனையால் ஈர்க்கப்பட்டு பயனுள்ள கற்றல் தேவையினால் சரிசெய்யப்பட்டது. மெக்காலேவின் கீழ், ஆயிரக்கணக்கான தொடக்கநிலை மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் திறந்திருந்தாலும், அவை பொதுவாக அனைத்தும் ஆண் மாணவர்களுக்காக இருந்தன. கல்கத்தா பம்பாயிலும், சென்னை மாகாணத்திலும் உள்ள பல்கலைக்கழகங்கள், 1857 ஆம் ஆண்டு எழுச்சிக்கு முன்பு நிறுவப்பட்டன. 1890 இல், சுமார் 60,000 இந்தியர்கள், முக்கியமாக தாராளக் கலைகள் அல்லது சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளனர். மூன்றில் ஒரு பங்கினர் பொது நிர்வாகத்தில் நுழைந்தனர். மற்றொருவர் மூன்றாவது வக்கீல்கள் ஆனார்கள். இதன் விளைவு மிகவும் நன்றாகப் படித்த தொழில்முறை அரசு அதிகாரவர்க்கமாக இருந்தது. 1830 களின் ஆரம்பத்தில் இந்தியாவில் கல்விக் கொள்கையை வகுப்பது என்ற கட்டுப்பாட்டை ஆங்கிலேய வாதிகள் கொண்டிருந்தனர். 1835 இந்தியக் கல்வியில் தாமஸ் பாபிங்டன் மெக்காலேவின் நிமிஷத்தில் பல பயன் சார்ந்த கருத்துக்கள் இருந்தன. அடுத்த நூற்றாண்டுக்குள் இந்தியாவில் கல்விக் கொள்கையை நன்கு தாக்கப் போவதாக அந்த நிமிடம் இருந்தது. எனினும் பின்னர் அது பெரும் பிரச்சனைகளை கிளப்பியது.

பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி

19ம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் இதழியலின் வளர்ச்சி பல சமூக நடப்புகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. நவீன ஆங்கிலக் கல்விமுறை மேலைநாடுகளில் இருந்து புதிய சிந்தனைகளை கொண்டு வந்தது. இது சமுதாயத்தில் படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தின் ஒரு புதிய பிரிவை உருவாக்கத் துவங்கி, பத்திரிகைகள் இந்த படித்த பிரிவுகளின் பிரதிநிதியாக வளர்ந்தது. பத்திரிகைச் செய்தி, படித்த வகுப்புக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தது. படித்த வர்க்கமும் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதால், சமூக மத சீர்திருத்த இயக்கங்களால் பெரிதும் தாக்கப்பட்டனர். அதுமட்டுமல்லாமல், தீவிரமான சமய பிரச்சாரமும், உள்நாட்டு மத நடைமுறைகள் பற்றிய விமர்சனங்களும் இந்தியர்களை பல்வேறு பத்திரிகைகளின் நெடுவரிசைகளை எதிர்த்தே செயல்பட ஊக்குவித்தது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, வங்காள மொழி இதழியலின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியானது நாட்டின் பிற பகுதிகளில் அதன் செல்வாக்கை அதிகரிக்க செய்தது.

இந்த தாக்கங்கள் அனைத்தும் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சியில் நேரடித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் மூன்று மாகாணத்திலும் இந்திய சமுதாயத்தில் படித்த பிரிவினரால் நிறுவப்பட்ட ஆரம்பகால பத்திரிகைகள் இதைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இதழியல் துறையில் இத்தகைய ஆரம்ப முயற்சிகள் பரந்த அளவில் இரண்டு முக்கிய போக்குகளை பிரதிபலித்தன.

- முதலாவதாக, புதிய மேற்கத்திய அறிவு மற்றும் தாராளமய மதிப்பீடுகளின் வெளிச்சத்தில் ஆரம்பகால பத்திரிகைகள் இந்து சமுதாயம் பற்றிய ஒரு விவாதத்தை ஆரம்பித்தது . அதன் மத நடைமுறைகள் பழைய மரபுகள், அவற்றில் உள்ளார்ந்த தீமைகள் ஆகியவற்றை கொண்டு இருந்தது. சில பத்திரிகைகள் பழைய பாரம்பரிய முறைகளை சீர்திருத்தவும் ஆலோசனை கூறினர். இந்த புதிய

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

சிந்தனைகள் சமுதாயத்தின் மரபார்ந்த பிரிவிலிருந்து கண்டனத்திற்கு உள்ளானது. மேற்குலகின் தாராளவாத மதிப்பீடுகளின் செல்வாக்கில் வளர்ந்துவரும் மத்தியதர வர்க்கத்தினரால் தொடங்கப்பட்ட சீர்திருத்த முயற்சிகளை அவர்கள் எதிர்கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் தீவிரமான சீர்திருத்த பிரச்சாரம் அதன் பத்திரிகைகளிலிருந்து அதிக கவனத்தை ஈர்த்தது.

- இரண்டாவதாக, கட்டுப்பாடற்ற சமய சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளும், இந்து மரபுகளைப் பற்றிய விமர்சனங்களும் பொது மக்களின் உணர்வுகளை அடைய முயற்சி செய்யவில்லை. இந்த மதக் கருத்துவேறுபாடு, இரு குழுக்களுக்கிடையே உள்ள இறையியல் வாதம் ஆகியவை பத்திரிகைகளின் பகுதிகளில் உள்ள வெளிப்பாடானது கண்டறிப்பட்டது.

இந்த இரண்டு பரந்த பத்திரிகைகளும் சென்னை மாகாணத்தில் உள்ள பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இந்தியருக்குச் சொந்தமான ஆங்கிலப் பத்திரிகைச் செய்தி 1844 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கிறிஸ்துவ சமயவாதிகள் வெளியிட்ட இதழ்களில் இந்து மத நடைமுறைகள் குறித்து இடையூறு இல்லாத சமய பரப்புகளாக இருந்ததால் விமர்சனங்கள் இந்தியாவிற்கு சொந்தமான ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் பெரியதாக இருந்தது. இந்த பத்திரிகைகள் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிராக பொதுக் கருத்தைப் பெருக்கவும், சமய பரப்பு நடவடிக்கைகளை விமர்சிப்பதன் மூலம் பிரிட்டிஷ்களின் எதிர்ப்பு உணர்வை உருவாக்கவும் முயன்றார்கள்.

வெர்லார் பிரஸ் அதே நேரத்தில் அதன் தொடக்கங்கள் செய்தார். வங்காளப் மராத்தி, குஜராத்தி பத்திரிகையுடன் ஒப்பிடுகையில் தெலுங்கு பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி மெதுவாகவே இருந்தது. ராம் மோகன் ராய் இரண்டு பத்திரிகைகளை வெளியிட்டார். சம்பாத்-கௌமுதி பெங்காலி மற்றும் பாரசீக மொழியில் மிராதுல் அக்பர் ஆகியோர் சமூக சீர்திருத்தத்திற்காக இந்த வழக்கை பிரச்சாரம் செய்து வந்தனர். தாதா பாய் நாரோஜி, ரஸ்த் கோர்பார் மற்றும் இவார் சந்திர வித்யாசாகர் ஆகியோர் 1890 ல் ஷேராம் பிரகாஷை தொடங்கினர். 1851 ல் குஜராத்தி மாதமிருமுறை, தாதாபாய் நாரோஜி அவர்களால் தொடங்கப்பட்டது. இந்திய சமூக சீர்திருத்தவாதி என்ற ஆங்கில வார இதழ், சமூக சீர்திருத்தங்களை பரப்புவதற்காக பம்பாயில் தொடங்கப்பட்டது. டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா 1861 ல் தொடங்கியது 1865 ல் முன்னோடி 1865 ல் மெட்ராஸ் மெயில், 1875 ல் ஸ்டேட்மேன். இந்த பத்திரிகைகள் பொதுவாக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவளித்தன.

மற்ற பத்திரிகைகள் 1868 ல் வங்காளத்தில் தொடங்கிய அம்ரித் பஜார் பத்திரிக்கை 1878 ல் மெட்ராஸில் தொடங்கப்பட்டது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலேயே இந்திய மொழிகளிலும், ஆங்கிலத்திலும் சுமார் 500 செய்தித்தாள்கள் மற்றும் இதழ்கள் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் தொடங்கின.

ஆங்கில நாளிதழ் வளர்ச்சி

இந்தியாவின் முதல் பத்திரிகையின் வருகை மேற்கு வங்காள தலைநகர் கொல்கத்தாவில் நிகழ்ந்தது. ஜேம்ஸ் அகஸ்டின் ஹிக்கெய், கொல்கத்தாவில்

உள்ள முதல் இந்திய ஆங்கில நாளிதழ், பெங்கால் கெஜட் அல்லது கல்கத்தா பொது விளம்பரம், 1780 ஜனவரியில் தொடங்கப்பட்டபோதே இந்திய பத்திரிகைகளின் தந்தையாக கருதப்படுகிறார்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

இந்த முதல் அச்சடித்த செய்தித்தாள் வார வெளியீடாக இருந்தது. 1789 ல் பம்பாயிலிருந்து வந்த முதல் செய்தித்தாளான பாம்பே ஹெரால்டு பத்திரிகை, 1791 இல் பம்பாய் கூரியரால் வெளிவந்தது. பின்னர் 1792 ஆம் ஆண்டு பம்பாய் பத்திரிகையுடன் பம்பாய் அரசிதழ் இணைக்கப்பட்டது. இந்த செய்தித்தாள்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் உள்ள பகுதிகள் பற்றிய செய்திகளை எடுத்துச் செல்கின்றன.

குறிப்புகள்

ஜனாதிபதி பதவியில் இருந்த முந்தைய மூன்று ஆங்கில இதழ்களான தி நேட்டிவ் சர்குலேடர் (1844), க்ரெஸ்ஸெண்ட் (1844) மற்றும் தி ரைசிங் சன் (1857) ஆகியவை தெலுங்கிற்கு சொந்தமானவை.

சமயப்பரப்பாளர்களுக்கு எதிராக போராட லக்ஸ்மிநரசு, நாராயணசுவாமி நாயுடுவால் உருவாக்கப்பட்ட தி நேட்டிவ் சர்குலேடர் என்ற நாளிதழ் வாங்கி, தி க்ரெசெண்ட் என மறுபெயரிட்டார். இந்த அறிக்கை சமயப்பரப்பாளர் ஊடக வாகனமாக இருந்த பதிவேட்டை எடுத்தது. தி க்ரெசெண்ட்-ன் முதல் ஆசிரியரான திரு. ஹார்லி, ஒரு முன்னாள் இராணுவ மனிதர் ஆவார். இந்த இதழின் முதல் நகல் அக்டோபர் 2, 1844 அன்று வெளியானது. மற்ற பத்திரிகைகளுக்கு வழங்கிய சலுகைகளை அரசாங்கம் நிராகரித்தது, அதன் ஆரம்பத்திலிருந்தே அந்தக் கடினமான சிரமங்களை எதிர்கொண்டது. ஆர்மேனிய தெருவில் உள்ள லக்ஸ்மிநரசு இந்து பத்திரிகையில் இருந்து தி க்ரெசெண்ட் வெளியிடப்பட்டது. ஆரம்பத்தில், புதன் மற்றும் சனிக்கிழமைகளில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு வார இதழ், கூடுதலாக ஒரு சிறப்பு அரை தாள் பதிப்பு தவிர திங்கட்கிழமை மாலை வெளியிடப்பட்டது. மாதவ ராவ், சதாசிவா பிள்ளை, சேஷய்யா சாஸ்திரி மற்றும் ராம ஐயங்கார் போன்ற முன்னணி நபர்கள் வழக்கமான பங்களிப்பாளர்களாக இருந்தனர்.

1785 ல் மெட்ராஸ் கூரியர் வார இதழ் தொடங்கப்பட்டது. 1840 ஆம் ஆண்டு இந்து தேசபக்தர் என்பதை ஹரிஷ்சந்திர முகர்ஜி தொடங்கினார். 1862 ல் இந்தியன் மிரர் துவங்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் ஆசிரியரான தேவேந்திரநாத் தாகூர், கேசவச்சந்திர சென் மற்றும் நரேந்திரநாத் சென் ஆகியோரை பின்தொடர்ந்து வந்தார். 1861 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 28 அன்று பாம்பே டைம்ஸ், பாம்பே ஸ்டாண்டர்ட், பாம்பே கூரியர் மற்றும் த டெலிகிராப் ஆகியவை ஒன்றாக இணைந்து, தி டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா உருவாக்கின. அதன் ஆசிரியர் ராபர்ட் நைட் ஆவார். ஆரம்பத்தில் அது மாதாந்திரமாக இருந்தது, ஆனால் பிந்தையது வாரமாக மாற்றப்பட்டது. 1875 இல் இராபர்ட் நைட் ஸ்டேட்ஸ்மேன் தொடங்கினார். 1890 ஆம் ஆண்டில், ஸ்டேட்ஸ்மேன் மற்றும் பிரண்ட் ஆப் இந்தியா இணைக்கப்பட்டு, ஸ்டேட்ஸ்மேன் ஆக மாறியது. 1865 ல் முன்னோடி அலகாபாத்தில் இருந்து தொடங்கப்பட்டது. செப்டம்பர் 20, 1878 அன்று, ஹிந்து ஜி. சுப்ரீனியம் அய்யர் என்பவரால் மதராஸ் பத்திரிகையில் வார இதழாக தொடங்கப்பட்டது. ஆனால், குஸ்ருங்கர் அதன் ஆசிரியராக இருந்த போது, 1883 ல் வாரம் மும்முறையாக மாறியது. 1889 ஆம் ஆண்டில் தினசரி செய்யப்பட்டது. சில ஆங்கில பத்திரிகைகள் பின்வருமாறு:

சுயகற்பித்தல் பொருள் 283

1. டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா

டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா பம்பாய் டைம்ஸ், ஜர்னல் ஆஃப் காமர்ஸ் என்று அழைக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு சனி மற்றும் புதன்கிழமையும் வெளியிடப்பட்டது. து.நு. பிரென்னன் ஆசிரியர் ஆவார் 11 நிறுவனங்களில் பிரிட்டிஷ் சிண்டிகேட் உரிமையாளர்களையும் உள்ளடக்கியது. சீர்திருத்தத் தலைவரான R.N.D. வேலால்கர் அவர்களால் அரைவார பதிப்பாக தொடங்கப்பட்டது. இது 1850 ல் ஒரு நாளாந்தம் ஆக இருந்தது. மற்ற காகிதங்களை இணைப்பதை அடுத்து டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

இந்த இணைப்பு, '19-ம் நூற்றாண்டில் இந்திய இதழியலின் மிகவும் எழுச்சியூட்டும் புள்ளிவிவரங்களில் ஒன்று' என்று ராபர்ட் நைட் ஆல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1988-94 ஆம் ஆண்டில், பிரபல பத்திரிகையாளரும் டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா பத்திரிகையின் ஆசிரியருமான திலீப் பட்டுகௌன்கர் கூறுகையில் — 'தன்னுடைய (நைட்) தீவிரமாக வாசிக்கப்பட்ட பதிப்புரைகள் மூலம், நைட், இந்தியாவில் பிரபலமான உரிமைகள் என்ற ஒரு ஒலி அமைப்பு பற்றி பிரச்சாரம் செய்ததோடு இரயில் வலையமைப்பை விரிவுபடுத்தவும், பம்பாயின் குடிநீர் விநியோகத்தை மேம்படுத்தவும், சாலைகள் அமைக்கவும் மற்றும் பாசன வசதிகளையும் ஏற்படுத்த பெரும் முதலீடுகளை நாடினார்.' பட்டுகௌன்கர் (தோற்றம் இதழ் நவம்பர் 2012). 'அவர் தொடர்ந்து பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளையும் அவர்கள் அனுபவித்த சலுகைகளையும் பற்றி கண்டித்தார். இந்தியர்களின் மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த மோசமான எண்ணங்கள் காரணமாகவும், இந்தியாவின் மிகக் குறைந்த வறுமையைப் போக்குவதற்கான மதிப்பை அழிப்பதற்கும் அவர் கண்டித்தார். மேலும் ஆங்கிலோ-இந்திய பத்திரிகைகளைப் போலன்றி, 1857 என்ற மாபெரும் எழுச்சிக்கு அவர் அனுதாபப்பட்டார். அதே நேரத்தில் அவர் உயிர்களையும் சொத்துக்களையும் பெரிய அளவில் அழித்திருக்கிறார்.'

19ஆம் நூற்றாண்டில் TOI சுமார் 800 ஊழியர்களைக் கொண்டிருந்தது. இந்தியாவிலும் ஐரோப்பாவிலும் இது புழங்கியது. 1892 ல் அதன் ஆசிரியர் வு.து பென்னட் என்பவர் F.M கோல்மேன் உடன் கூட்டு சேர்ந்து கொண்டார். இதன் விளைவாக கூட்டுப் பங்கு நிறுவனமான பென்னட், கோல்மன் & கோலிமிடெட் (BCCL) உருவானது.

2. ஸ்டேட்ஸ்மேன்:

இந்த ஸ்டேட்ஸ்மேன், இரண்டு செய்தித்தாள்களின் நேரடி வழித்தோன்றல் ஆவார். தி இங்கிலிஷ்மேன் மற்றும் தி ப்ரண்ட் ஆஃப் இந்தியா கல்கத்தாவிலேயே வெளியிட்டனர். (இப்போது கொல்கத்தா). தி இங்கிலிஷ்மேன் 1811 ல் ராபர்ட் நைட் ஆல் தொடங்கப்பட்டது. அவர் முன்னாள் டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியாவின் முதன்மை நிறுவனர் மற்றும் தொகுப்பாளர் ஆவார். நைட், ஸ்டேட்ஸ்மேன் மற்றும் புதிய ப்ரண்ட் ஆஃப் இந்தியா வை, 1875 ஜனவரி 15 அன்று, நிறுவினார். அது பின்னர் தற்போதைய பெயரை ஏற்றது.

3. நேஷனல் ஹெரால்ட்

நேஷனல் ஹெரால்ட் பத்திரிகை செப்டம்பர் 1938 அன்று லக்னோவில் ஜவஹர்லால் நேருவால் நிறுவப்பட்டது. அந்த ஏடு அதன் தலைங்கத்தைப்

பற்றிக் கொண்டது. ‘சுதந்திரம் ஆபத்தில் உள்ளது, உங்கள் அனைத்து பலத்தோடும் அதை பாதுகாக்க வேண்டும்’ இது கேலிச்சித்திரத்திலிருந்து, ப்ரண்ட்போர்ட்ஸ் உள்ள கேப்ரியல் என்பவரால் எடுக்கப்பட்டது. ஜவஹர்லால் நேரு செய்தித்தாளின் ஆரம்ப ஆசிரியராக இருந்தவர். அவர் பிரதமராக நியமிக்கப்படும்வரை ஹெரால்ட் இயக்குனர் வாரியத்தின் தலைவராக இருந்தார். 1938ல் K. ராமா ராவ் பத்திரிகையின் முதல் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆகஸ்ட் 1942 அன்று வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானத்தை தொடர்ந்து, பிரிட்டிஷ் ராஜ் இந்திய பத்திரிகையாளர்களைத் துண்டித்ததோடு, 1942 மற்றும் 1945 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடையில் அந்தப் பத்திரிகை மூடப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

4. பைனியர்

1865 ல் அலகாபாத்தில் இந்த பைனியர் ஜார்ஜ் ஆலென், இங்கிலிஷ்மேன் என்பவரால் நிறுவப்பட்டது. 1865 முதல் 1869 வரை மற்றும் அதன் பின்னர் தினமும் வாரத்திற்கு மூன்று முறை கொண்டு வரப்பட்டது. 1866 ல், ஒரு இணைப்பில், பைனியர் அஞ்சலின், ‘48 கால் பங்கு அளவு பக்கங்கள்’ பெரும்பாலும் விளம்பரங்களால் சேர்க்கப்பட்டது. 1872 ல் ஆல்பிரட் சின்னெட் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக ஆனார். பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் பெரும் செல்வாக்கைச் செலுத்தக் கூடிய ஒருவருக்கு செய்தித்தாள் மாறியதை மேற்பார்வையிட்டார். 1874 ல் வாராந்திர பைனியர் அஞ்சல், பைனியர் அஞ்சல் மற்றும் இந்தியா வாராந்திர செய்திகள் என மாறி, சிறுகதை மற்றும் பயண எழுத்துக்களை சிறப்பிக்கத் தொடங்கியது. ஆசிரியர் ருத்யார்ட் கிப்ளிங் (1865–1936), தனது 20 களின் ஆரம்ப காலத்தில் அலகாபாத்தில் உள்ள செய்தித்தாள் அலுவலகத்தில் நவம்பர் 1887 முதல் மார்ச் 1889 வரை உதவி ஆசிரியராக பணியாற்றினார். ஜூலை 1933-ல், பைனியர் அஞ்சல் மற்றும் இந்திய வாராந்திர செய்தி வெளியீட்டைத் தொடங்கிய காலத்தில், பைனியர் ஒரு ஆட்சிக்குழுவிடம் விற்கப்பட்டு, உத்தரப் பிரதேசத்தை அலகாபாத்தில் இருந்து லக்னோ நோக்கி நகர்த்தியது.

5. இந்து

1878 ஆம் ஆண்டில், ஹிந்து பத்திரிக்கை, ஒரு மாதத்திற்கு ஆறு நபர்களால் தொடங்கப்பட்டது. 1883 ஆம் ஆண்டில் ஹிந்து பத்திரிகை வார இதழ்களாக (திங்கள், புதன் மற்றும் வெள்ளிக்கிழமை மாலை) வெளியிடப்பட்டது. ஹிந்து பத்திரிக்கைகள் அரசாங்க நடவடிக்கைகளை ஆதரித்தன மற்றும் INC அமர்வுகளுக்கு பரந்த பாதுகாப்பு அளித்தன. 1889 இலிருந்து, ஹிந்து பத்திரிகை தினசரி வெளியிடப்பட்டது.

பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி விளைவுகள்

இந்தியர்களின் தேசிய உணர்வை வடிவமைப்பதில் பத்திரிகைகளும், இலக்கியங்களும் முக்கியப் பங்காற்றினர். அந்நாட்களில் பத்திரிகைகளும் தேசியவாதிகளின் அரசாங்க சேவையின் குறிக்கோளுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அரசியல் உணர்வை தூண்டுவது, காலனிய ஆட்சியை அம்பலப்படுத்துவது, அரசாங்கத்தின் நியாயமற்ற, தீமை பயக்கும் கொள்கைகளை எதிர்ப்பதன்

குறிப்புகள்

மூலம் மக்களுக்கு விசுவாசத்தைப் போதிக்க வேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளுடன் செய்தித்தாள்கள் வெளியிடப்பட்டன.

குறிப்பாக, தி இந்தியன் மிரர், தி பம்பாய் சமாச்சார், மற்றும் தி ஹிந்து பட்ரியோட், தி அம்ரிதா பஜார் பட்ரிகா, தி ஹிந்து, தி கேசரி, தி பெங்காலி, தி ஹரியாரா போன்ற பத்திரிகைகளின் பங்கு. பெங்காலி பப்லிக் ஒபினியன், தி ரீஸ் மற்றும் ராயெட், தி சாம்பராகாவ், தி சுலாப் சமாச்சார், தி ஹிடாவடி, தி இந்துப்பிரகாவ், தி சுதேசிமித்ரன், தி அட்வகட் ஆப் லக்னோ, தி ஹெரால்டு ஆஃப் பீகார் ஆகியவை உண்மையில் குறிப்பிடத்தக்கவை. 1875 ல் இந்தியாவில் செய்தித்தாள்களின் வளர்ச்சி மிக அதிகமாக இருந்தது. இது எண்ணிக்கையில் 475 ஆக உயர்ந்தது. இந்த செய்தித்தாள்கள், இந்திய மக்களிடையே ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்தும், அந்நிய நுகர்த்திடமிருந்து விடுதலை என்ற தங்கள் குறிக்கோளை அடைவதற்கும் ஒரு குரலுடன் செயல்பட வேண்டும் என்ற விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினர்.

பிபன் சந்திரா, 1870 முதல் 1918 வரையிலான காலகட்டத்தில், சக்திவாய்ந்த, அச்சமற்ற தேசியவாதிகளின் கீழ் சக்தி வாய்ந்த பத்திரிகைகள் வெளிப்பட்டன. பத்திரிகைகளின் செல்வாக்கு அதன் கல்வியறிவு பெற்ற சந்தாதாரர்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. அவர்களது செல்வாக்கு நகரங்கள் மற்றும் பெரிய நகரங்களுக்கு மட்டும் மட்டுப்படவில்லை. இந்த மாறுதல்கள் அனைத்தும் இந்தியாவின் தேசிய விழிப்புணர்வின் வெளிப்பாடு, மேலும் அதன் வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தன. இந்திய பத்திரிகைகள் காலனிய ஆட்சி தொடர்பாக மக்கள் கருத்தை உருவாக்க உதவின. அரசியல் எதிர்ப்புக்கள், தேசியவாத போராட்டத்தை ஊக்குவிப்பது போன்ற அமைப்புக்கும் இது உதவியாக இருந்தது. பிரிட்டிஷ் நிர்வாகிகளின் வஞ்சகத்தை அம்பலப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட செய்தித்தாள்கள் ஆங்கிலத்திலும், வெர்னியர்களும், அதே நேரத்தில் மக்கள் மத்தியில் சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் ஜனநாயகம் பற்றிய கருத்துக்களை பரவலாகக் கொண்டு வந்தனர். அது சுதந்திரத்தை அடைவது என்ற எண்ணத்திற்கு புதிய நிறத்தை தந்தது. இதனால் இந்தியாவில் பத்திரிகைகள் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு வளர்ச்சி பெற்று, 1875 ல், ஏறத்தாழ 478 பத்திரிகைகள் தேசத்தில் வெளியிடப்பட்டன. சுதந்திரப் போராட்டத்தின் காரணத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு ஒரு பத்திரிகையோ செய்தித்தாளோ தயாரிக்கவில்லை என்று இந்தியாவில் ஒரு மாகாணம் கூட இல்லை.

கவிதைகள், நாவல்கள், பாடல்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள் போன்ற தேசிய இலக்கியங்கள் தேசியவாத உணர்வுகளை தூண்டுவதாக இருந்தன. அக்காலத்தின் முக்கிய தேசியவாத எழுத்தாளர்கள் சிலர்: பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி, வங்காள மொழியில் ரவீந்திரநாத் தாகூர் அசாத்திய, லக்ஷ்மிநாத் பெஸ்பர்வர் மராத்தியில் விஷ்ணு சாஸ்திரி சிம்சேகர் சுப்ரமணிய பாரதி தமிழில் பரதவேடு ஹரிஷ் சந்திரா மற்றும் பிரேம் சந்த் ஹிந்தி மற்றும் அல்தாஃப் ஹுசைன் அலி, மொகம்மது ஷிப்லி நானி மற்றும் முகம்மது இக்பால் ஆகியோர் உருது மொழியில் பேசினர். அவர்கள் அனைவருமே மனித நேயத்தின் தன்மை, சமத்துவம், தனி மனிதர்களின் சுதந்திரம் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தினர்.

பத்திரிகைகளும் இதழ்களும் கருத்துக்களையும் பிரச்சினைகளையும் பகிர்ந்துகொள்ளும் வாய்ப்புக்களை அளித்தன. அதேபோல் நாவல், நாடகம்,

சிறுகதை, கவிதை, பாடல், நடனம், நாடகம், கலை மற்றும் சினிமா போன்ற காட்சிகளை பரப்பவும் காலனிய ஆட்சிக்கு எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. அவர்கள் மக்களின் மொழியில் பேசினார்கள். அவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையின், இன்பங்கள் மற்றும் துயரங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. செய்தித்தாள்கள் மற்றும் இதழ்களுடன், தன்னம்பிக்கை, சுய மரியாதை, விழிப்புணர்வு மற்றும் நாட்டுப்பற்று ஆகிய உணர்வுகளை உருவாக்கி அதன்மூலம் தேசிய உணர்வு உணர்வை வளர்த்தனர். இந்த எழுத்தாளர்களில் ராஜா ராம் மோகன் ராய், ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர், பாக்கிம் சந்திரா, ஆ.பு. ரானடே மற்றும் பலர் தங்கள் இலக்கியப் படைப்புகளில் மக்களிடையே தேசப்பற்று, தேசிய உணர்வை வளர்த்தனர்.

இந்திய பத்திரிகைகள் மக்கள் கருத்தை திரட்டுவதிலும், அரசியல் இயக்கங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதிலும், பொது அபிப்பிராயங்களை எதிர்த்துப் போரிடுவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை வகித்ததோடு, தேசியவாதத்தையும் ஊக்குவித்தது. 1916 ல் அன்னி பெசண்ட் மற்றும் பால கங்காதர திலகர் நிறுவிய ஹோம் ரூல் லீக், அச்சு ஊடகங்களை பிரச்சார வாகனமாக பயன்படுத்தியது. 'மெட்ராஸ் ஸ்டாண்டர்டு' என்று ஆரம்பித்து அது 'நியூ இந்தியா' என பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது. தேசம் மற்றும் சுதந்திரப் போராட்டம் பற்றிய செய்திகளுடன் புதிய இந்தியா முழு பக்க பாதிப்புரைகளுடன் வந்தது.

முதல் உலகப் போரின் காரணமாக பத்திரிக்கை தொழிற்சாலைகளில் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. எனவே அச்சுக் கட்டணம், செய்தித்தாளின் செலவை அதிகப்படுத்தின. இதன் விளைவாக சந்தாதாரர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து விட்டது.

1915 ஆம் ஆண்டில், காந்தி தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்து திரும்பி வந்த பிறகு குஜராத்தில் 'யங் இந்தியா' மற்றும் 'நேவ்ஜியன்' என்ற பத்திரிக்கையினை தொடங்கினார். அவரது எழுத்து நடை எளிமையானதாகவும் தெளிவானதாகவும் இருந்ததால், இந்தியர்களிடையே ஒற்றுமை மற்றும் சுதந்திரம் பற்றிய கருத்துக்களை அவர் பரப்ப உதவியது. காந்தியின் சீடர்கள் இந்தியாவில் மற்ற மொழிகளில் அதே பத்திரிகைகளைத் தொடங்கினர். காந்தி வறுமை, பெண்கள் உரிமைகள், தீண்டாமை முடிவுக்கு வந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், வெளிப்படையாக பேசுவதற்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கு உதவியது.

1919 ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ரௌலட் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. அன்னி பெசண்ட் பத்திரிகையில் அவரது எழுத்து மூலம் போராடினார். 1920 ஆம் ஆண்டில், அன்னி தேசிய பல்கலைக்கழகத்தைத் தொடங்கினார் மற்றும் தொழிற்படிப்பு பாடநெறியாக பத்திரிகை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு பின்னர் நியூ இந்தியாவில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உதவினார். இவ்வாறு அவர் 'இந்திய விடுதலையை பரப்பும் ஒளி' மற்றும் 'இதழ்களின் முன்னோடி' என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.

1930 ஆம் ஆண்டில், தண்டி உப்பு சத்தியாகிரகம் பத்திரிகைகளால் பரந்த விளம்பரம் வழங்கப்பட்டது. 1938 ஆம் ஆண்டில், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (INC) தேசிய பிரகடனம் பத்திரிகை தொடங்கப்பட்டது. அது முழுமையாக INC நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவளித்தது. 1941 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் செய்தித்தாள் தினத்தன்று 'தின தந்தி' மதுரை முதல் பதிப்போடு ஆதித்தனாரால் நிறுவப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இந்திய பத்திரிகை வளர்ந்தது, மக்களுடைய தேசிய நன்மை கிளர்ந்தெழுவதில் ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தது. இரு வாராந்தர பத்திரிக்கையான கேசரி மற்றும் மராத்தா ஆகியவை பால கங்காதர் திலக்கால் தொடங்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அவ்வப்போது வளர்ந்து வரும் இந்திய பத்திரிகை மீது தணிக்கை செய்வதற்கு பல சட்டங்களை இயற்றியது. அடக்குமுறை இருந்தபோதிலும், மக்கள் சீர்திருத்தத்திற்கான தேவையை எழுச்சிக்கொள்ளும் பாத்திரத்தை தேசியவாதத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு கருவியாக மாற்றியது. பத்திரிகைகள் கட்டுப்படுத்த பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட சில நடவடிக்கைகள் பின்வருமாறு:

வெல்லெஸ்லி பிரபுவின் தணிக்கைச் சட்டம் 1799: ஒவ்வொரு பத்திரிகை அச்சப்பொறி, ஆசிரியர் மற்றும் உரிமையாளர் பெயர்களை அச்சிட வேண்டும். எந்தவொரு தகவலையும் அச்சிடுவதற்கு முன், அது தணிக்கை செயலாளரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். ஹேஸ்டிங்ஸால் இந்தச் சட்டம் அகற்றப்பட்டது.

ஜான் ஆடம்ஸின் உரிமம் வழங்கும் ஒழுங்குமுறை சட்டம் 1823: ஒவ்வொரு வெளியீட்டாளரும் அரசாங்கத்திடம் இருந்து உரிமம் பெற வேண்டும், தவறு செய்தவர்கள் 400 ரூபாய் அபராதம் செலுத்துவதோடு, பத்திரிகைகள் அரசாங்கத்தால் நிறுத்தப்படும். உரிமத்தை ரத்து செய்ய அரசுக்கு உரிமை உள்ளது. சார்ல்ஸ் மெட்காப் இச்சட்டத்தை ஒழித்தார்.

வெர்னாகுலர் பத்திரிகை சட்டம் IX 1878: வெர்னாகுலர் பதிப்பகம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை குறை கூறியுள்ளது. எனவே பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் வென்சிகுலர் பத்திரிகையினால் கடுமையாக வந்தது. சமாதானம் மற்றும் பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தலான எதையும் பிரசுரிக்க வேண்டாம் என்ற உறுதிப்பாட்டை வழங்கும் வகையில் செய்தித்தாளின் வெளியீட்டாளரை கேட்க நீதிபதிகள் அதிகாரம் பெற்றுள்ளனர். எந்த ஒரு சர்ச்சைக்கு நீதிபதியின் முடிவே இறுதியானது. இந்த சட்டம் ஆங்கில பத்திரிகைகளுக்கு பொருந்தாது. 1882 ல் ரிப்பன் பிரபுவால் இச்சட்டம் ஒழிக்கப்பட்டது.

பத்திரிக்கைச் சட்டம் 1908: பத்திரிகைகளின் சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்யும் அதிகாரம் நீதிபதி வசம் இருந்தது. இந்த பறிமுதலுக்கு எதிராக 15 நாட்களுக்குள் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மேல்முறையீடு செய்யலாம். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் 7 பத்திரிக்கைகளை பலர் இழந்தனர்.

பத்திரிகை ஒழுங்குமுறை சட்டம் 1942: பத்திரிகையாளர்கள் பதிவு கட்டாயமாக்கப்பட்டது. உள்நாட்டு தொந்தரவுகள் பற்றிய செய்திகளில் வரம்புகள் விதிக்கப்பட்டன. சதித்திட்ட செயல்கள் பற்றிய செய்தி தடை செய்யப்பட்டது. இடையூறுகள் பற்றிய செய்திக்கு வழங்கப்படும் தலைப்புகள் மற்றும் இடைவெளிகளில் வரம்புகள் உள்ளன. அரசு தன்னிச்சையான தணிக்கை மீது அதிகாரத்தை கொண்டிருந்தது.

புதிய சிந்தனையாளர்கள் மற்றும் அதன் தொகுப்பின் வெளிப்பாடு

19 ஆம் நூற்றாண்டில் பாரம்பரிய கலாச்சாரத்தின் பின்தங்கிய கூறுபாடுகளுக்கு எதிரான ஒரு கலாச்சார கருத்தியல் போராட்டம் ஒருபுறமும், வேகமான மேலாதிக்கம் கொண்ட காலனித்துவ கலாச்சாரம் மற்றும் பிற கருத்தியல்களையும் கண்டது. ஐரோப்பாவின் அனுபவங்களைப்

போலவே இந்தியாவின் மறுமலர்ச்சி யுகமும் பல காலமாக இருந்து வந்தது. இது இந்தியாவின் சமூக மற்றும் கலாச்சார துறையின் பல பகுதிகளில் மாற்றங்களைக் கண்ட ஒரு கட்டமாகும். இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்கள் காலனியாதிக்கம் செய்ய பல வழிகள் இருந்தன. பிரிட்டிஷாரின் செல்வம் மற்றும் நாட்டின் கலாச்சாரத்தை அழிப்பதன் காரணமாக, பல பன்முகப் பகுதிகளிலும், கல்வி, மொழி மற்றும் சமூக கட்டமைப்புகள் ஆகியவற்றில் மிகவும் வெளிப்படையான மாற்றங்கள் அதிகரித்துள்ளன. ஆங்கில மொழி அறிமுகத்தால் மறுமலர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சியுடன் நிறைய செய்யப்பட்டது. மறுமலர்ச்சி காலத்துக்கு வழிவகுத்த முக்கிய தாக்கங்கள்:

- கிறித்தவ சமய பரப்பாளரின் செல்வாக்கு
- ஆங்கில மொழி
- மேற்கத்திய சிந்தனைகள் மற்றும் வாழ்க்கை முறைகள்

மேற்கு நாடுகளின் சிந்தனை மற்றும் தத்துவங்களின் செல்வாக்கு இந்தியாவின் படைப்பாற்றலை ஒரு நாட்டிற்கும் மக்கள்தொகையாகவும் ஏற்கனவே இயங்க வைக்கும் சாத்தியத்தை விழிப்பூட்டுவதில் பெரும் பங்கைக் கொண்டிருந்தது. இந்தியா தனது வளமான ஆன்மீகவளத்தையும் பண்பாட்டையும் கொண்டு நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகளுக்கும் மேலான வெளிநாட்டுப் படையெடுப்பின் காரணமாக சற்றே சீரழிவுக்கு வந்தது. இந்த மறுமலர்ச்சிக் காலம் ஒடுக்கப்பட்ட இந்திய ஆன்மாவிற்கு ஒரு மறுமலர்ச்சியைக் கண்டது. ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் ஒரு படைப்பு உணர்வு உண்டு. பல்வேறு சமூகக் சூழ்நிலைகள் காரணமாக, ஒரு நாடு அல்லது கலாச்சாரம் கூட்டாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும்போது, வெளியிலிருந்து கடுமையான அடக்குமுறை பெறப்படும் போது விழித்தெழுத முடியும். இந்தியாவைப் பொறுத்த வரை இது துல்லியமாக நடந்தது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்தியாவின் படைப்பு திறமைகளில் ஒரு பெரிய மறுமலர்ச்சியை பெறுவதற்காக ஒரு ஊக்கமாகவும், இருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இந்திய மறுமலர்ச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணங்கள் பின்வருமாறு: பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் காரணமாக அரசியல், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு துறைகளில் மேற்கத்திய உலகிலிருந்து கருத்துக்கள் வந்தன.

- இந்திய மற்றும் ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் மற்றும் சிந்தனையாளர்களான மேக்ஸ் முல்லர், சர் வில்லியம் ஜோன்ஸ், ராஜா ராமமோகன் ராய், பகவான் லால் இந்திரஜித், R.G. பண்டார்கர் மற்றும் M.G. ரானடே ஆகியோர் இந்தியாவின் கலாச்சார மற்றும் ஆன்மீக வளர்ச்சியின் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திச் சென்றனர்.
- பங்கிம் சந்திரா, கேசவ் சந்திர சென், மதுசுதன் தத் போன்ற அறிஞர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்களிடமிருந்து பெரும் நவீன இலக்கியம் இந்தியாவின் மரபுவழி மற்றும் வரலாற்றை ஒரு படைப்பாக மாற்றியமைக்க புதிய வழிகளுக்கு வழிவகுத்தது. இது இந்தியாவில் மனித உணர்வின் பெரும் விழிப்புணர்வுக்கு இட்டுச் சென்றது.
- கிறிஸ்தவத்தை பரப்புவதற்கு தங்கள் பணியில் உள்ள, தங்கள் குறிக்கோளுடைய கிறிஸ்துவ சமய பரப்பாளர்கள், வங்கமொழி, மராத்தி, தமிழ் மற்றும் தெலுங்கு போன்ற பிராந்திய மொழிகளுக்குள்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

ஏராளமான ஐரோப்பிய இலக்கியங்கள் மற்றும் மத எழுத்துக்களை மொழிபெயர்க்க உதவின.

இது இந்திய மக்களை குறிப்பாக சமுதாயத்தில் நலிவடைந்த பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களை, அவர்களின் நிலை குறித்து அறிந்து கொண்டது. சாதி, வகுப்பு எதுவாக இருந்தாலும் அனைத்து மனித நேயம் சமத்துவம் என்ற செய்தியை பரப்புவதில் சமய பரப்பு வாதிகள் மிகவும் பொறுப்புடன் இருந்தார்கள். இந்தியச் சமூகத்தைப் பிளக்கும் பிற சமூகத் தீமைகளையும் அவர்கள் தாக்கினர்.

சீர்திருத்தவாதிகள், புத்துயிர்வாளர்கள், தேசியவாதிகள் மற்றும் படித்த மத்தியதர வர்க்கத்தினர் ஆகியோரின் எழுச்சி

ஆங்கிலக் கல்வியும், சித்தாந்தமும் ஏற்படுத்திய தாக்கம் காரணமாக 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்றத்தாழ்வு மாற்றத்தை இந்திய சமுதாயம் கண்டது. புதிய சிந்தனையாளர்கள் சீர்திருத்தவாதிகள், சமய ஆதரவாளர், தேசியவாதிகள் மற்றும் படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தினர் வடிவத்தில் இருந்தனர்.

1. சீர்திருத்தவாதிகளின் தோற்றம்

சீர்திருத்தவாதிகள் படிப்படியான சீர்திருத்தத்தை பரிந்துரைக்கும் மக்களே இதை ஒழிக்க புரட்சியை ஏற்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் படிப்படியான சீர்திருத்தங்களை ஆதரிக்கிறார்கள் அல்லது முன்னேற்றுகிறார்கள். இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் படையெடுப்பும், அதன் விளைவாக காலனிய கலாச்சாரமும், சித்தாந்தங்களும் இந்தியாவின் பாரம்பரிய பண்பாடு மற்றும் நிறுவனங்களின் வலிமை மற்றும் பலவீனங்களைப் பற்றி ஒரு தவிர்க்க முடியாத வகையில் உள்நோக்கத்திற்கு இட்டுச் சென்றன. ஆனால், சமூக, மத வாழ்க்கை சீர்திருத்தப்பட வேண்டும் என்பது பொதுவான நம்பிக்கை. இந்த தேடுதலில் உள்ள சமூகத் தளம் பொதுவாக மறுமலர்ச்சிக் காலம் என்று அழைக்கப்படவில்லை. புதிதாகத் தோன்றிவரும் மத்தியதர வர்க்கமும் பாரம்பரியமும் மேலைநாட்டு படித்த சிந்தனையாளர்களும் தான் இருந்தனர்.

தனியுரிமை, சமத்துவம், சுதந்திரம் மற்றும் மனித உரிமைகள் மறுசீரமைப்பு, சீர்திருத்த இயக்கம் மற்றும் ஐரோப்பாவில் நடந்த பல்வேறு புரட்சிகள் போன்றவை இந்தியாவில் புதிய கருத்துக்களை கொண்டு வந்தது. இந்த கருத்துக்கள் நமது சமுதாயத்தின் சில பிரிவுகளுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தது. நாட்டில் பல்வேறு பகுதிகளில் பல சீர்திருத்த இயக்கங்களுக்கு இட்டுச் சென்றது. இந்த இயக்கங்களின் முன்னணியில் ராஜா ராம் மோகன் ராய், சர் சையது அகமது கான், அருணா ஆசாப் அலி மற்றும் பண்டித ராமாபாய் போன்ற சீர்திருத்தவாதிகள் இருந்தனர்.

இந்த எண்ணற்ற தனிநபர்கள், சீர்திருத்த சமுதாயங்கள் மற்றும் மத அமைப்புகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் தாக்கத்தை உணர்ந்தன மற்றும் இது தேசிய இயக்கத்தில் மிகவும் வெளிப்படையாக இருந்தது. பெண்கள் சிறந்த கல்வி வாய்ப்புகளை பெற்று, தங்கள் வீடுகளுக்கு வெளியில் தொழில் மற்றும் பொது வேலைவாய்ப்புகளை பெற்றுக் கொண்டனர். இந்திய தேசிய இராணுவத்தின் தளபதி லக்ஷ்மி செகால், (INA), சரோஜினி நாயுடு, அன்னி பெசண்ட், அருணா ஆசாப் அலி மற்றும் பலர் சுதந்திர போராட்டத்தில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்கள்.

ஆங்கில மொழி மற்றும் மேற்கத்திய கருத்துகள் சமுதாயத்தில் சில சாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ராஜாராம் ராம் மோகன் ராய், ஈஷ்வர் சந்திர வித்யாசாகர், சுவாமி தயானந்த் சரஸ்வதி, சர் சையத் அகமது கான் மற்றும் ஸ்வாமி விவேகானந்தர் போன்ற நவீன அறிஞர்கள், தாராளவாதம் மற்றும் ஜனநாயகம் பற்றிய மேற்கத்திய சிந்தனைகளை ஈர்த்ததோடு, காலத்தைச் சேர்ந்த சில மனிதாபிமான சமூக மற்றும் சமய நடைமுறைகளை சீர்திருத்தப் பயன்படுத்தினர். சமூக மற்றும் பொருளாதார சமத்துவம் அரசியல் கட்சிகள், விவாதங்கள் மற்றும் பொது மேடை மற்றும் பத்திரிகைகளில் விவாதங்கள் மூலம் வேரூன்றியது.

1828 ல் வங்காளத்தில் பிரம்ம சமாஜம் உருவாவதற்கு வழிவகுத்த ராஜா ராம் மோகன் ராய் மேற்கொண்ட முயற்சியால் தொடங்கிய சீர்திருத்த மனப்பான்மை கிட்டத்தட்ட இந்தியா முழுவதிலும் பரவியது. பிரம்ம சமாஜம் தவிர, மகாராஷ்டிரத்தில் பரமஹம்ஸ மண்டபமும், பிரார்த்தனை சமாஜமும், பஞ்சாப் மற்றும் வட இந்தியாவில் ஆரிய சமாஜம் ஆகியவை ஹிந்துக்களிடையேயான சில முக்கிய இயக்கங்கள் ஆகும். உத்தரப்பிரதேசத்தில் உள்ள கயாசுத் சபா, பஞ்சாப்பில் உள்ள சரின் சபா போன்ற சில வட்டார மற்றும் சாதி இயக்கங்கள் இருந்தன. மகாராஷ்டிராவின் சத்ய சோதனை சமாஜ் மற்றும் கேரளாவில் ஸ்ரீ நாராயண தர்ம பரிபாலன சபை ஆகியோருடன் பின்தங்கிய சாதிகள் மறுசீரமைப்பு வேலைகளை ஆரம்பித்தன. அஹமதிய மற்றும் அலிகார் இயக்கங்கள், சிங் சபா மற்றும் ரேணுமாய் மஸ்தீயசன சபை ஆகியவை முறையே முஸ்லீம்கள், சீக்கியர்கள் மற்றும் பார்சி ஆகியோரின் சீர்திருத்த ஆற்றலை பிரதிபலித்தன.

இந்த இயக்கங்களுக்கான மத சீர்திருத்தங்கள் பிரதான காரணியாக இருந்த போதிலும், அவர்களில் யாரும் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாக இல்லை. மனிதநேயத்தினால் இது உற்சாகமாக ஊக்கமளித்தது, மற்றவற்றுக்கான மற்றும் இரட்சிப்பின் கருத்து சீர்திருத்தவாதிகளின் நிகழ்ச்சி நிரலில் ஒரு பகுதியாக இல்லை. அதற்கு பதிலாக அவர்களின் உலக வாழ்வில் கவனம் செலுத்தியது. அக்ஷய் குமார் தத் மற்றும் ஈஷ்வர்ச்சந்திர வித்யாசாகர் ஆகியோர் இயற்கைக்கு மாறான கேள்விகளுக்கு எந்த விவாதத்திலும் கலந்து கொள்ள மறுத்துவிட்டனர். கடவுளின் இருப்பைப் பற்றி கேட்டபோது வித்யாசாகர், பூமியிலேயே செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு கடவுளைப் பற்றி யோசிக்க நேரம் இல்லை என்று சொன்னார். பங்கிம் சந்திர சாட்டர்ஜி மற்றும் விவேகானந்தர் மதத்தின் மதச்சார்பற்ற பயன்பாட்டை வலியுறுத்தினார்கள்.

2. மறுமலர்ச்சியாளர்களின் எழுச்சி

மறுமலர்ச்சி என்பது ஒரு நபர் மத மறுமலர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதோ அல்லது நடத்துவதோ ஆகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மறுமலர்ச்சிக்கு முந்தைய பழங்குடிகள், முறைகள், முதலியவற்றை புதுப்பிப்பவர்கள். காலனித்துவ நிர்வாகத்தின்போது இந்தியா காலனித்துவ கலாச்சாரம் மற்றும் சித்தாந்தத்தை ஊடுருவச் செய்யும் சவாலை எதிர்கொண்டது. எனவே, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் உருவாக்கப்பட்ட பாரம்பரிய நிறுவனங்களை புதுப்பிப்பதற்கான ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. காலனித்துவ ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான ஆரம்பப் போராட்டம் கலாச்சாரத்தின் அரங்கில் இருந்தது. சமுதாயத்தின்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

கலாச்சார அம்சத்தில் ஊடுருவல்கள் தீவிரமாக உணர்ந்தன. ஆகையால், பழங்குடிப் பண்பாட்டை பாதுகாத்தல் காலனித்துவ வெற்றிகளுடன் கிட்டத்தட்ட ஒரே சமயத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த யோசனைக்கு ஆதரவு கொடுத்தவர்கள் மறுமலர்ச்சிக்காக அறியப்பட்டனர்.

இந்த சிந்தனையானது முழுமையான கலாச்சார இருப்பு, வாழ்க்கை வழி மற்றும் மொழி, மதம், கலை மற்றும் தத்துவம் போன்ற அனைத்து செயல்முறைகளையும் நடைமுறைப்படுத்தியது. இந்த சிந்தனையை முன்னிலைப்படுத்திய இரண்டு பிரதான அம்சங்கள் ஒரு மாற்று கலாச்சார-கருத்தியல் முறையை உருவாக்குதல் மற்றும் பாரம்பரிய நிறுவனங்களின் மீளுருவாக்கம். இந்தியாவின் கலை, இலக்கியம், இந்திய பாரம்பரிய ஆடை, உணவு, மதம் மற்றும் இந்திய மருத்துவத்தின் புத்துயிர்ப்பு ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி சில மாற்றுக் கருத்துகள், வட்டார மொழிகளின், ஒரு மாற்று கல்வி முறையை உருவாக்குதல், இந்திய கலை மற்றும் இலக்கியம் ஆகியவை மீண்டும் புதிதாக உருவாக்குவதே மறுமலர்ச்சியாகும்.

3. காலனித்துவ காலத்தில் தேசியவாதிகள்

தேசியம் என்பது ஒரு தனி நபர் அல்லது ஒரு தேசத்துடன் இணைக்கப் பட்ட ஒரு தனிமனிதனை உள்ளடக்கிய ஒரு நம்பிக்கை, கோட்பாடு அல்லது அரசியல் கருத்தியல் ஆகும். இது தேசிய அடையாளத்தை உள்ளடக்கியது. ஒரு தேசியவாதி, தனது நாட்டிற்காக அரசியல் சுயாதீனத்தை பெற முயல்கிறார்.

1900 வாக்கில், இந்தியா அனைத்து இந்திய அரசியல் அமைப்பாக உருவானது. அரசாங்க சேவையில் அவற்றின் பிரதிநிதித்துவம் போதுமானதல்ல என உணர்ந்த முஸ்லிம்களை இது ஈர்க்கத் தவறிவிட்டது. சர் சையத் அஹ்மத் கான் முஸ்லீம் மறுமலர்ச்சிக்கான ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார். 1875 ஆம் ஆண்டில் அலிகார் என்ற இடத்தில் முகலாயன் ஆங்கிலோ-ஓரியண்டல் கல்லூரி நிறுவப்பட்டது (1920 ஆம் ஆண்டில் அலிகார் முஸ்லீம் பல்கலைக்கழகம் என்று மறுபெயரிடப்பட்டது), நவீன மேற்கத்திய அறிவோடு இஸ்லாம் இணக்கத்தன்மையை வலியுறுத்துவதன் மூலம் செல்வம் படைத்த மாணவர்களுக்கு கல்வி கற்பிப்பதே நோக்கமாகும்.

காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களிடையே தேசியவாத உணர்வுகள், இந்திய நிர்வாகத்தில் ஒரு சொல்லைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக, அரசின் உடைமைகளில் இந்த இயக்கம் பிரதிநிதித்துவம் பெற வழிவகுத்தது. காங்கிரஸ்காரர்களும் தங்களை விசுவாசிகள் என்று கருதிக் கொண்டார்கள். ஆனால் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் சார்பில் தங்கள் சொந்த நாட்டை ஆளுகின்ற பணியில் தீவிரமாக இருந்தனர். இந்த போக்கை, தாதாபாய் நௌரோஜி தனிப்பணியாக்கும் வகையில், பிரிட்டிஷ் மக்கள் மன்றத்தில் நடந்த தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றிகரமாக அதன் முதல் இந்திய உறுப்பினரானார்.

சுயராஜ்யத்தை நாட்டின் தலைவிதி என்று அரவணைத்துக் கொண்ட முதல் இந்திய தேசியவாதி பால கங்காதர திலகர் ஆவார். இந்தியாவின் கலாச்சாரம், வரலாறு மற்றும் விழுமியங்களை புறக்கணித்து, இழிவுபடுத்திய அப்போதைய பிரிட்டிஷ் கல்வி முறையை திலகர் ஆழமாக எதிர்த்தார். தமது நாட்டு விவகாரங்களில் சாதாரண இந்தியர்களுக்கு எந்த குரலும்,

பாத்திரமோ இல்லாததற்காக ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகப் போரிட்டார். இந்தக் காரணங்களால், அவர் சுயராஜ்யத்தை இயற்கை மற்றும் ஒரே தீர்வாக கருதினார். அவரது பிரபலமான வாக்கியம் ஸ்வராஜ் எனது பிறப்புரிமை. அது இந்தியர்களுக்கு உத்வேகம் தருகிறது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

4. படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தின் தோற்றம்

படித்த நடுத்தர வர்க்கம் இந்தியாவை ஒரு நவீன மற்றும் ஜனநாயக நாடாக கற்பனை செய்து வெளிப்படுத்துவதற்கான ஆதாரமாக இருந்து வருகிறது. எனவே அவை நவீன இந்தியாவில் வரலாற்று மற்றும் சமூகவியல் வகையைச் சேர்ந்த ஒரு பகுதியாகவே இருந்து வருகின்றன. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் பிரிட்டிஷ் காரர்களின் காலனிய ஆட்சியின் பிந்தைய ஆண்டுகளில் இது நிகழ்ந்தது. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் முடிவிற்குப் பிறகு இந்திய தேசியவாத இயக்கமும் இந்த இயக்கத்தின் நடுத்தர வர்க்கத் தலைமையும் புதிதாக சுயாதீனமான நாட்டிற்கு அடித்தள விழுமியங்களை வழங்குவதில் உதவியது.

காலனியாதிக்கத்தின் இணைப்பும், ஜனநாயக அரசும், முதலாளித்துவப் பொருளாதார வளர்ச்சியும் இந்தியாவில் கல்வி பயின்ற நடுத்தர வர்க்கத்தின் விதைகளை வளர்ப்பதில் உதவியது. நடுத்தர வர்க்க வளர்ச்சியின் முதல் நிகழ்வானது காலனித்துவ காலத்தில் அமைந்துள்ளது. இது இந்தியாவின் பிரிட்டிஷ் குடியேற்ற ஆட்சியிலிருந்து வந்தது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி, நவீனத் தொழில் பொருளாதாரம், மதச்சார்பற்ற கல்வி மற்றும் பல நிர்வாக மாற்றங்களை புகுத்துவது போன்ற ஏராளமான மாறுதல்களைக் இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக கொண்டுவந்தது. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும், குறிப்பாக கல்கத்தா, சென்னை மற்றும் பம்பாய் போன்ற குடியேற்ற நகரங்களிலும் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் தொடங்கப்பட்டன.

கடந்த ஆண்டுகளில் இந்தியாவில் ஒரு புதிய வர்க்கம் உருவானது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத் துறையில் பணியாற்றியவர்கள், இவர்களைத் தவிர மருத்துவர்கள், ஆசிரியர்கள், வழக்கறிஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் போன்ற பிற நிபுணர்களும் இருந்தார்கள். இந்த தொழிலாளர்கள் வழக்கமாக சலுகை பெற்ற மேல் ஜாதி பின்னணி மற்றும் நிதி வலுவான குடும்பங்களில் இருந்து வந்தவர்கள். ஆனால் சம்பாதிக்கும் ஒரு பொருள் இல்லாமல் பணக்காரர்களாக இல்லை. இது பெரிய பரம்பரை நிலப்பிரபுக்கள் அல்லது சுதேசிய பிரபுத்துவ குடும்பத்தின் வாரிசுகள் போன்றோரை சமுதாயத்தின் செல்வந்த அடுக்குகளிலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கும் காரணிகளில் ஒன்றாகும். அதே போல, இது இந்திய ஏழை எளிய மக்களின் மிகப் பெரும்பான்மையானவர்களிடம் அவற்றை சுமத்தியது.

தாராளவாதம் மற்றும் ஜனநாயகம் பற்றிய சிந்தனைகள், இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் நவீனக் கல்வியின் மூலம் இந்தக் கருத்துகளை பெற்று வந்த படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தின் மீது பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. பிரெஞ்சுப் புரட்சி, தாராளவாதம், ஜனநாயகம் ஆகிய சிந்தனைகளை அதனுடன் கொண்டுவந்தது. எனவே, புரட்சிக்குப் பின் மேற்கில் அவர்கள் பிரபலமானார். படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தினர் தங்களது குறிப்பிட்ட சமூகங்களில் 'சமூக சீர்திருத்த இயக்கம்' தொடங்கி,

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இந்தியர்களை காலனிய ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற போராட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர். ஆனால் இந்த நடுத்தர வர்க்கத்தினர் 'நவீனமாக' இருந்த போதும் கூட, அவர்கள் தனித்துவமான இயக்கங்களில் கலந்து கொண்டு, மதங்கள் மற்றும் சமூகங்கள் இடையே எல்லைகளை வலுப்படுத்த உதவினர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு மறுமலர்ச்சியின் தன்மைகள் மற்றும் வரையறைகள்

இந்த காலகட்டத்தில், சீர்திருத்த இயக்கங்கள் இரண்டு முக்கிய அறிவார்ந்த கொள்கைகளை கொண்டு, பகுத்தறிவுவாதம் மற்றும் மதசார்ந்த சர்வமயவாதம் ஆகியவற்றால் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. பகுத்தறிவு வாய்ந்த மதச்சார்பற்ற கண்ணோட்டம், பாரம்பரியத்துடனும், வழக்கத்துடனும் இருந்த குருட்டுத்தனமான நம்பிக்கைக்கு பதிலாக இருந்தது. சர்வமயவாதம் என்பது முற்றிலும் தத்துவம் அல்ல. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மதச்சார்ந்த கோட்பாடு வேரூன்றியதில் இருந்து அரசியல் மற்றும் சமூக கண்ணோட்டத்தை அது பாதித்தது. இந்த இயக்கத்தின் முக்கிய குறிக்கோள்கள் தாராளவாத கருத்துக்கள், தேசிய ஒற்றுமை மற்றும் முன்னேற்றம் ஆகியனவாகும். பாரம்பரிய கலாசாரத்தில் பின்தங்கிய அடிப்படைக்கூறுகளையும், காலனிய கலாச்சாரம் மற்றும் சித்தாந்தத்தில் உள்ள ஒடுக்குமுறைக் கூறுகளையும் அகற்றுவதன் மூலம் இவை சாதிக்க முடியும். சாதித்தன்மையையும், உருவ வழிபாட்டையும் கைவிட்டு, உள்ளூர் மொழிகளுக்கு புத்துயிர் அளிப்பதில் முக்கியத்துவம் கொண்டிருந்தது. பண்டைய கலை மற்றும் மருத்துவத்தை புதுப்பித்து பாரம்பரிய இந்திய அறிவை மறுகட்டமைப்பதன் மூலம் உள்நாட்டு கல்வி முறைகளை மீட்டெடுக்கும் திட்டமும் உள்ளடங்கி இருந்தது. சமூக-மத இயக்கங்கள் வளர்ந்து வரும் தேசியவாத உணர்வின் இன்றியமையாத பகுதியாக இருந்தது. இந்த கட்டத்தில் இந்தியர்களை இந்தியன் என்று பெருமைகொள்ள வைக்க வேண்டியது அவசியம். அதாவது அவர்களின் பண்பாடு, பாரம்பரியம் பற்றி பெருமிதம் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த இயக்கம் அந்த வகையில் வெற்றியடைந்தது. காலனிய பண்பாட்டு மேலாதிக்க செயல்முறை அதன் தடங்களில் நிறுத்தப்பட்டது. ஆரம்ப சீர்திருத்த இயக்கங்கள், சமூக, மத அமைப்பில் தேவைப்படும் மாற்றங்கள் பற்றி பேசப்பட்டது. இதற்கான காரணத்தை கண்டுபிடிப்பது கடினம் அல்ல. நன்கு அறியப்பட்ட சமூக பழக்கவழக்கங்களும் இந்திய மரபுகளும் மத தடங்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவை ஆகும். இந்திய சீர்திருத்தவாதிகள் சிந்தனை மற்றும் செயல்பாடுகளின் சமூக மற்றும் மத துறைகளுக்கு இடையிலான நெருக்கமான தொடர்பை உணர்ந்தனர். இத்தகைய ஆரம்பகால சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கங்கள், பிரதானமாக விளங்கியது.

ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் அல்லது சாதியத்தின் நிலைமைகளை மேம்படுத்துவது இல்லை. மாறாக சமூக நலனை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.

பதினெட்டாம், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு சீர்திருத்த இயக்கங்கள் பெரும் போக்குகளைக் காட்டுகின்றன. ராஜா ராம் மோகன் ராய், ஈஷ்வர் சந்திர

வித்யாசாகர் போன்ற சில சீர்திருத்தவாதிகள் சமுதாயத்துக்குள் இருந்து சீர்திருத்தங்கள் தொடங்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை கொண்டிருந்தனர். இந்த மாற்றங்கள் சட்டமியற்றும் தலையீட்டால் ஆதரிக்கப்பட வேண்டும் என்று மற்றவர்கள் விரும்பினார்கள்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

இதன் பொருள் அரசு ஆதரவு சீர்திருத்த இயக்கங்கள் மட்டுமே திறம்பட்ட முடியும் என்பதாகும். இந்த கருத்துக்கு கேஹப் சந்திர சென், எம்.ஜி. ரான்டே போன்ற சீர்திருத்தவாதிகள் ஆதரவளித்தனர். இளம் வங்காள இயக்கம், மாற்றத்தின் குறியீடுகளின் மூலம் சீர்திருத்தத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. சீர்திருத்த செயல்பாடுகளில் அது ஒரு தீவிரமான போக்கை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. சீர்திருத்தத்திற்கான இந்தியாவின் பண்பாட்டு மரபுகளை அது ஒருபோதும் நம்பியதில்லை.

குறிப்புகள்

சமூக சீர்திருத்தத்தின் மையமாக பெண்கள்

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இந்தியப் பெண்களின் நிலை அக்காலத்தின் சமூக, மத, பொருளாதார, அரசியல் கட்டமைப்பில் வேரூன்றியுள்ளது. இந்து மத இலக்கியங்களான புராணங்கள், ஸ்மிருதிகள், இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம் கூட பெண்களுக்கு எதிரான பாரபட்சங்களை பரப்புவதில் பல விதங்களில் காரணமாக இருந்தன. பெண்களுக்கு எதிரான சமூக தீமைகள் சமூகத்தில் அதிகமாக இருந்தன. சாதி, குழந்தைத் திருமணம், பலதார மணம், பெண் சிசுக்கொலை, கல்வி மற்றும் பிற அடிப்படை மனித உரிமைகள் பறிபோகும் கொடூரமான நடைமுறைகள், விதவையை மறுமணம் செய்யும் உரிமை, அதே போல் சொத்துக்களை வாரிசாக்கும் உரிமை போன்ற சில பொதுவான தீமைகள் மட்டுமே கிட்டத்தட்ட இந்தியாவின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இருந்தது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்தியப் பொருளாதாரத்தை நாசமாக்கி விட்டது என்பது உண்மைதான் என்றாலும், பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் இந்த நாட்டின் தரக்குறைவான வாழ்க்கை நிலைமைகளில் பெண்களை தூக்கி எறியும் முயற்சியை மேற்கொண்டனர் என்பதும் உண்மையாகும். ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் ஒரு முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தையும், தனிநபரின் சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திரக் கோட்பாடுகளையும் அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு சட்ட, அரசியல் ஆட்சியை அறிமுகப்படுத்தினர். இதன் அடிப்படையில் பிறப்பு, பாலினம், சாதி அல்லது சமூகம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலான ஏற்றத் தளர்ச்சிகள் எதுவும் இல்லை. இந்தியப் பெண்களைப் பொறுத்தவரை இது மேற்கத்திய கல்வி, மேற்கத்திய தாராளவாத சிந்தனை, சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கம், நவீன நிறுவனங்கள், நவீன போக்குவரத்து முறை மற்றும் தொலைத் தொடர்பு சாதனங்கள் ஆகியவை நவீன வழிமுறையாக இருந்தது, அவை ஒட்டுமொத்தமாக அவர்களது விடுதலையில் ஒரு சாதகமான பங்கை ஆற்றியது.

முக்கியமாக, பெண்கள் விடுதலை இயக்கத்திற்கான முதல் பாதுகாப்புவாதிகள் அல்ல, ஆண்கள்தான் அவ்வாறு உள்ளனர். (முற்போக்கான ஆட்கள்). பெண்கள் தங்கள் நிலைப்பாட்டைப் பற்றி நினைத்துக்கொண்டிருந்தபோது, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் தமது சொந்த விடுதலைக்கான இயக்கத்தில் நுழைந்தனர். உண்மையில், பத்தொன்பதாம்

குறிப்புகள்

நூற்றாண்டிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டு காலத்திலும், பெண்கள் விடுதலை என்ற பிரச்சினையை சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கொடூரமான சாதி வழக்குக்கு எதிராக ஒரு இயக்கத்தை தொடங்கியதில் முற்பட்ட இந்தியர்களில் ஒருவராக ராஜா ராம் மோகன் ராய் இருந்தார். அவரது விடாமுயற்சியால், ஊதியம், சதி எதிர்ப்பு தீர்மானம் 1829 இல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இந்து சமுதாயத்தைத் தாழ்த்திய மற்றொரு சமூகத் தீமை குழந்தைத் திருமணம் மற்றும் இந்திய பெண்களை பல நூற்றாண்டுகளாக மௌனத்திற்கு ஆளாக்கியது. இரண்டு முக்கிய சீர்திருத்தவாதிகள், ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர் மற்றும் B.M. மலபாரி ஆகியோர் ஒரு பார்ஸி கடுமையான ஆரம்ப திருமணத்தை எதிர்த்தனர். வித்யாசாகரின் இந்த விடா முயற்சியே 1860 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வழிவகுத்தது. இந்தச் சட்டத்தின்படி, திருமணம் மற்றும் திருமணமாகாத பெண்கள் ஆகியோரின் ஒப்புதல் வயது பத்து ஆண்டுகளுக்கு உயர்த்தப்பட்டது. B.M. மலபாரி தன் மீது இந்த தீமை பற்றிய விழிப்புணர்வை தனது இந்திய பார்வையாளரின் பத்திரிகைக்கு எடுத்துச் சென்றார். இந்து திருமணத்தின் அழிவை குழந்தைத் திருமணம் எவ்வாறு வழிநடத்திச் சென்றது என்றும் அவர் மேலும் விளக்கினார். அவரது இடைவிடாத முயற்சிகளால், 1891 ல் ஒப்புதல் பெற்ற வயது நிறைவேறியது. இந்த சட்டத்தின்படி திருமணம் செய்து கொள்ளும் வயது பத்து முதல் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வரை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

1929 ஆம் ஆண்டில், குழந்தை திருமணம் தடை சட்டம் (பிரபலமாக சர்தா சட்டம் என்று அறியப்பட்டது) நிறைவேற்றப்பட்டது, அதில் பெண்களுக்கான திருமண வயது பதினான்கு வயது, ஆண்களுக்கு பதினெட்டு வயது என ஆனது. இயல்பாகவே, இந்த வளர்ச்சிகளால் தங்கள் சமூக நிலையை மேம்படுத்துவது பெண்களுக்கு புத்துணர்ச்சி அளிக்க கூடியதாக இருந்தது. அதற்கு ஒருவர் மட்டும் போராடி வாழ்வில் அனைத்தையும் அடைய முடியும் என்பதையும் அவர்களுக்கு அறியவைத்தார்.

விதவைகள் ஒரு பரிதாபமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். வங்காளத்தில் ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர், நர்மத், நீதிபதி ரானடே, கே. நடராஜன் ஆகியோர் பம்பாயில் இந்த வழக்கை பற்றி வலுவாக பேசினார்கள். அவர்கள் மீண்டும் திருமணம் செய்து கொண்டு மரியாதைக்குரிய வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர். அவர்களது முயற்சிகள் ஓரளவிற்கு செல்லவில்லை, 1856 ஆம் ஆண்டில் லார்ட் டல்ஹௌசி விதவை மறுமணத்தை நிறைவேற்றினார். சாஸ்திரங்களும், பண்டைய இந்து இலக்கியமும் இந்து விதவைகளுக்கு எதிராக இப்போது மறுமணம் செய்து கொள்ள முடிந்தது. சமுதாயத்தைத் தோல்வியுறச் செய்த மற்றொரு சமூக நோக்கம் கோவில் விபச்சாரம் (தேவதாசி) ஆகும். இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் அது பின்பற்றப்பட்டாலும், இந்த சமூகத் தீமை குறிப்பாக தென்னிந்தியாவில் மிகவும் பரவலாக இருந்தது. அங்கு ஒரு சில வகையான உன்னதங்கள் கோவில்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தன. தேவதாசி இந்த பெண்களுக்கு ஒரு பரம்பரைச் சாதி ஆனது, அவர்கள் சிறுவயதில் இளமைக் காலத்தில் தெய்வீக சேவையில் ஈடுபட்டார்கள். அவர்கள் கோவில்களில் நடனமாடி பாடினார்கள், ஆனால் இந்த புனித இடங்களில் விபச்சாரம் செய்ய நிர்பந்திக்கப்பட்டனர். சமூக சீர்திருத்தவாதி முத்துலட்சுமி ரெட்டி இந்த அதிர்ச்சிகரமான நடைமுறைக்கு

எதிரான ஒரு இயக்கத்திற்கு முன்னோடியாக இருந்தார். 1925-ல் அரசாங்கம் சிறுபான்மையினரின் கடத்தல் தடைசெய்யப்பட்ட சட்டத்தை நிறைவேற்றியது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

பெண்களுக்கு எதிராக பாதிக்கப்படக்கூடிய கொடுமைகளுக்கு எந்த முடிவும் இல்லை என்பது போல் தோன்றியது. மற்றொரு பிரச்சினை பலதார மணம் அல்லது 'பல திருமணங்கள்' ஆகும். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்திற்கு மட்டுப்பட்ட ஒரு விடயமல்ல என்பது தெளிவாகும். அநேகமாக எல்லா சமுதாயங்களிலும் அது நுழைந்து விட்டது மற்றும் சிலரே அதிலிருந்து தப்பிக்க முடியும். சமூக ஆர்வலர்கள் அதை கடுமையாக எதிர்த்தனர் மற்றும் பெண்கள் பாதுகாக்கும் ஒரு கடுமையான சட்டம் வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சில செயற்பாட்டாளர்கள் கேசப் சந்திர சென், சர் சையது அகமது கான் ஆகியோர் ஆவர். 1872 ல் பூர்விக திருமணச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அது பலதார மணத்தை (மற்றும் ஒரு ஆண் பல பெண்களுடன் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட பாலியல் சங்கம்) இந்துக்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. அது விதவை மறுமணம் என்ற கருத்துக்கு ஏற்றம் கொடுத்து, அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளி அல்லது மத நம்பிக்கை இல்லாதவர்களுக்கு இடையே கலப்பு திருமணத்தை அனுமதித்தது.

குறிப்புகள்

கல்வியின் முக்கியத்துவத்தையும், வெகுதொலைவை அடையும் விளைவுகளையும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. அந்த நேரத்தில் இந்திய சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் இதை அங்கீகரித்து பெண்களுக்கான கல்வி உரிமைகளை வலியுறுத்தினர். கல்வி என்பது பெண்களை தன்னம்பிக்கையுடனும், அறிவாற்றலும் ஆக்கும் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். பிரம்ம சமாஜ், ஆர்யா சமாஜ், ராம கிருஷ்ணா மிஷன், அலிகார் இயக்கம், ஹாலந்து (நெதர்லாந்து), அமெரிக்கா, ஜெர்மனி மற்றும் இங்கிலாந்தின் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் போன்ற சில சமூக அமைப்புகளால் இந்த இயக்கத்தில் முன்னோடி வேலை செய்யப்பட்டது. 1849 ம் ஆண்டு மே மாதத்தில் இஷ்வார் சந்திர வித்யாசாகர் பெத்தூனின் உதவியுடன் 'இந்து பாலி வித்யாலயா' எனும் பள்ளிக்கூடம் பெண்களுக்கு முதன்முதலாக நிறுவப்பட்டது. உயர் ஜாதி குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமான பெண்களுக்கு மட்டுமே இது பொருந்தும் என்றாலும், அது பெண் கல்விக்கு எதிரான பாரபட்சங்களை அகற்றுவதில் நீண்ட தூரம் சென்றது. பெண்கள் கல்வி கற்பதன் முக்கியத்துவத்தை மக்கள் அறிந்ததை உறுதி செய்வதில் வித்யாசாகர் வெற்றி கண்டார். எனினும் பெண்களுக்கு கல்வி வழங்குவதில் பல தடைகள் ஏற்பட்டன. அவற்றில் ஒன்று, இந்திய மக்கள்தொகையை நெறிப்படுத்தக் கூடிய ஏழ்மையின் சாபம் ஆகும். அதையும் மீறி, பெண்களின் கல்வியில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. சில புள்ளி விவரங்களில் இருந்து இதை அறியலாம்: பள்ளிகளில் கலந்து கொண்ட மாணவிகளின் எண்ணிக்கை 1917 ல் 1,230,000 இருந்து 1937 ல் 2,890,000 என்று உயர்ந்தது. 1854 ம் ஆண்டு வுட்'ஸ் டெஸ்பாட்ச் மற்றும் 1882 ஆம் ஆண்டின் ஹண்டர் கமிஷன் பெண்களின் கல்வியை தள்ள முனைந்தாலும், சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் மற்றும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் செயல்திறன் மிகச் சிறந்தது என்பதை வலியுறுத்த வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்கள் திறந்து அதை நடத்துவதில் அவர்கள் வெற்றி பெற்றனர். சமூக சீர்திருத்தவாதி மற்றும் கல்வியியலாளர் பேராசிரியர் கார்வே 1916 இல் புனேயில் முதல் இந்திய மகளிர் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண்கள் இதில் பங்கு கொள்ள ஆரம்பித்த போது, தேசிய இயக்கம் பெண்களுக்கு சமூக சீர்திருத்த முறைக்கு மாறுபட்ட பாதையை அளித்தது.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 297

குறிப்புகள்

காந்திய இயக்கமானது பெண்கள் பங்கு பெற்ற அமைப்பாக இருந்தது. ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அரசியல் வெகுஜன இயக்கத்தில் ஈடுபட்டனர். அவர்கள் மதுபானக் கடைகளை மறியல் செய்ய தயங்கவில்லை, ஆர்ப்பாட்டங்கள், நீதிமன்ற சிறைகள், மற்றும் லத்தி குற்றச்சாட்டுக்களை கூட எதிர்கொண்டனர். பின்னர், 1937 ல் உருவாக்கப்பட்ட காங்கிரஸ் அரசாங்கங்களின் செயலாளர்கள் மற்றும் துணை பேச்சாளர்கள் என்ற முறையில் பல பெண்கள் அமைச்சர்களாகவும் பணிபுரிந்தனர். இந்திய பெண்கள் உள்ளூர் வாரியங்கள் மற்றும் நகராட்சி உறுப்பினர்களாகவும் ஆனார்கள். இந்தியாவில் பெண்கள் ஒரு நீண்ட வழி வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு புதிய விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. அவர்கள் உலகில் தங்கள் இடத்தை கண்டுபிடிக்கவும் மற்றும் அவர்களின் சொந்த விதி தயார் செய்யவும் இருந்தனர்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. பண்டைய இந்தியாவின் கல்வி முறை என்ன?
2. முந்திய கால இந்தியாவில் கல்வியின் இரு பிரதான பாடசாலைகளின் பெயர் என்ன?
3. இந்தியாவில் ஒரு இந்தியருக்கு சொந்தமான முதல் ஆங்கில அச்சகம் எந்த ஆண்டு நிறுவப்பட்டது?
4. 19ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் மாற்றம் ஏற்பட்ட காலத்துக்கு முக்கியக் காரணங்கள் எவை?
5. பூர்வீக திருமண சட்டம் எப்படி இருந்தது, எப்போது நிறைவேறியது?

14.3 உள்ளூர் சுய அரசின் வளர்ச்சி

ஆங்கிலேயர்கள் கூட்டாட்சி அரசாங்க வடிவத்தை நோக்கி நகர்ந்ததால், அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் மிகத் தெளிவாகக் காணப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து, புதிய துறைகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, இத்துறை சீரான முறையில் நடத்துவதற்கான நடைமுறைகளை மாற்றி அமைக்க நடவடிக்கை செய்யப்பட்டது. ஆரம்பத்தில், நிர்வாகம் இரண்டு பரந்த பிரிவுகளின் கீழ் குழுவாக்கப்பட்டது. பொது நிர்வாகம், வெளிநாட்டு சேவைகள் மற்றும் நிதி ஆகிய துறைகளில் ஒன்று, வருவாய் மற்றும் நீதித் துறைகள் இரண்டாம் பிரிவின் கீழ் குழுவாக்கப்பட்டன.

பின்னர், 1843 ஆம் ஆண்டில் நிர்வாகத்திற்குள்ளான நான்கு முக்கிய துறைகள், இராணுவம், வெளிநாடு, வீடு மற்றும் நிதி போன்றவை. சட்டமன்ற விவகாரங்களையும் உள்துறை கையாண்டது. 1855 ல், ரயில்வே மற்றும் நாட்டின் பாசன முறையை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டு, பொதுப் பணிகள் என அறியப்படும் தனித் துறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. காலப்போக்கில் மூன்று முக்கியத் துறைகள் நிறுவப்பட்டன. 1869 ல், சட்டமியற்றும் துறை, உள்துறையை கையகப்படுத்தியது. விவசாயம், வருவாய் மற்றும் வணிகம் ஆகியவை இரண்டாம் துறையை உள்ளடக்கியது, இது 1871 இல் உருவாக்கப்பட்டது. 1905 இல், மூன்றாவது துறையாக தொழில் துறை நிறுவப்பட்டது. அந்த ஆண்டு பிற்பகுதியில் ரயில்வே வாரியமும் நடைமுறைக்கு

வந்தது. இராணுவ சேவைகள் துறை பின்னர் இராணுவத்துறை மற்றும் இராணுவ சேவைத் துறை என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அரசு 1911 ல் ஒரு கல்வித் துறையை நிறுவியது. படிப்படியாக துறை ரீதியிலான பொறுப்பும் வளர்ந்தது. பேரவையின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஒரு குறிப்பிட்ட துறையும், காகிதங்களின் வகைப்பாடுகளும் அவசர, வழக்கமான மற்றும் முக்கியமற்றது என அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அவசர ஆவணங்கள் மட்டுமே நேரடியாக தலைமை ஆளுநருக்கு சென்றுவிடும். இந்த நடவடிக்கைகளை டல்ஹவுஸி பிரபு அறிமுகப்படுத்தினார். 1862 ல் ஒரு போர்ட்..போலியோ முறை ஒரு குறிப்பிட்ட அமைப்போடு சேர்த்து முன்மொழியப்பட்டது. 1882 ல் ஒரு அடுக்கு கோப்பு அமைப்பு கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. இது அதிகாரபூர்வ பகட்டு நுலநிவை குறைக்கும் பொருட்டு லார்ட் கார்சனால் மேம்படுத்தப்பட்டது. சொல்வன்மை தனிப்பட்ட தகவல் தொடர்பை ஊக்குவிப்பதில் முக்கியத்துவம் அளித்தது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

அரசாங்கச் சேவை

1833 என்ற பட்டய சட்டத்திற்கு முன்பு, இந்திய அரசு ஊழியர்களின் தேர்வு மற்றும் நியமனங்கள் கிழக்கிந்தியக் நிறுவனத்தின் இயக்குநர்களால் நடத்தப்பட்டது. இயக்குநர்கள் வேட்பாளர்களை தனித்தனியாக நியமித்தனர். பல இளம் ஆங்கிலேயர்கள் அரசு சேவையை ஒரு தொழில்முறை விருப்பமாக தேர்ந்தெடுத்து, நிறுவனத்திற்கு உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் பணியாற்ற உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தனர். இத்தகைய இளைஞர்கள் 'உடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட ஊழியர்கள்' என அழைக்கப்பட்டனர். அந்த உடன்படிக்கைக்குள் நுழையாதவர்கள் வழக்கமான தரம் வாய்ந்த சேவையின் ஒரு பகுதியாக இல்லை. எனினும், படிப்படியாக இருவருக்குமிடையே இருந்த வேறுபாடுகள் மங்கத் துவங்கி விட்டன. 1833 ஆம் ஆண்டின் சட்டம், இந்திய அரசாங்கத்தின் ஒழுங்குமுறை கட்டுப்பாடுகள் பொது ஊழியர்கள் மீது நிறுவப்பட்டது. பணி ஓய்வு பெறும் வயது மற்றும் நிர்வாகத்திற்கும், நீதித்துறைக் கிளைகளுக்கும் இடையே சேவைகள் பிரிவினை செய்வது போன்ற முக்கியப் பிரச்சினைகள் இருந்தன. அரசாங்க சேவையைச் சுற்றியுள்ள முக்கிய பிரச்சினைகள் பணி ஓய்வு பெறும் வயது, நிர்வாக மற்றும் நீதித்துறை பிரிவுகளுக்கிடையே பணி பிரிவு ஆகியவை ஆகும். 1874 ல் உச்ச வயது வரம்பு பத்தொன்பது ஆகவும், இந்திய வேட்பாளர்களை பாதிக்கும் கீழ் பதினேழு ஆகவும் குறைக்கப்பட்டது. ஒரு இணையான பதவி உயர்வு, ஒரு ஊழியர் உடன்படிக்கை போன்ற ஏதேனுமொரு தேர்ந்தெடுக்கும் முறை இருந்தது. படிப்படியாக, 1924 ஆம் ஆண்டு லீ ஆணைய அறிக்கையில் பிரதிபலித்த அரசாங்க சேவைகள் இந்திய சேவைக்கான கோரிக்கையை அதிகரித்தது.

நிதி நிர்வாகம்

எல்லன்பரோ பிரபு தலைமையில் 1833 ல் திருத்திய நிதி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. நிதி செயலாளர் பதவியை உருவாக்கிய அவர், அனைத்து நிதி செயல்பாடுகளையும் மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் கொண்டு வந்தார். எல்லன்பரோ ஒரு நிதி உறுப்பினரை நியமிக்க விரும்பினார். அவர் கணக்குகளின் தலைமைக் கட்டுப்பாட்டு ஆணையாளர் அலுவலகத்தையும் உருவாக்கினார். 1860 ல் ஒரு வரவு செலவு திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. 1870 இல், மாகாண நலனை பிரதானமாக கொண்ட சில துறைகளில் உள்ளூர்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 299

குறிப்புகள்

நிதி மேலாண்மைக்கு மாகாண அரசு பொறுப்பாக பிரபு பொறுப்பேற்றபோது நிதி உறவுகள் பரவலாக்கப்பட்டன. மாகாண அரசாங்கங்கள் உள்ளூர் வரிகளை உயர்த்துவதன் மூலம் கூடுதல் வருவாயை உயர்த்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட நிலையில், பேரரசின் நிதி மாயோ பிரபு மீதான இந்த சமிக்ஞையால் நிம்மதி பெறப்பட்டது.

காவல் நிர்வாகம்

முன்னதாக ஜாமீன்களால் கட்டுப்படுத்தப்படாத உத்தியோகபூர்வ சக்தியானது நாட்டின் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கை நிர்வகிக்கிறது. 1792 ல் காரன்வாலிஸ் பிரபு அறிமுகப்படுத்திய டாரோகா அமைப்பு, ஜமீன்தாரி தனிடர்ஸை மாற்றீடு செய்தது. கிராம அளவில் கிராம பட்டேல்கள், வருவாய் ஆட்சியர்கள் மற்றும் காவல்துறை ஆகிய இருவரிடமும் இப்பணியை செய்ய ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஒரு தன்னிறைவு கொண்ட நிபுணர் காவல் படை சிந்து பகுதிக்கு வந்தது. மாவட்ட நீதவானுக்கு கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கண்காணிப்பாளர், காவல் துறை ஆணையரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நியமிக்கப்பட்டார். 1860-ல் ஒரு காவல் ஆணைக்குழு அரசால் நியமிக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக அரசு ஊர்க்காவல் படை என்ற ஒற்றை வகை படையை நிறுவ சிபாரிசு செய்தது. மாவட்ட அளவில் மாவட்டக் கண்காணிப்பாளருக்கு உதவியாக இருந்த காவல் துறைத் தலைவர் தலைமையில் விசாரணைக் குழு அமைக்கப்பட்டது. மாவட்ட நீதவான் குற்றவியல் நீதி நிர்வாகத்தில் தனது நீதித்துறை அதிகாரத்தை தக்கவைத்துக் கொண்டார். தண்டனைச் சட்டம் மற்றும் குற்றவியல் சட்ட விதி ஆகியவையும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

உள்ளூர் நிர்வாகம்

உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் எப்போதும் உதவிகரமாக இருக்கின்றன. நீதித்துறை மற்றும் ஆட்சிப் பணிகள் இரண்டையும் நடத்தும் கிராமத் தலைமையுடன் உள்ள கிராமங்களில், இந்தியாவில் உள்ளூர் அரசாங்கங்களும் இருந்தன. எனினும், ஆங்கிலேய அரசாங்கம் முற்றிலும் புதுமையான உள்ளூராட்சி அமைப்பை கொண்டுவந்தார்கள். 1870 ல் நிறைவேற்றப்பட்ட மாயோ தீர்மானம், உள்ளூரில் முக்கிய சேவைகளை நிர்வகிப்பதையும், பல்வேறு இடங்களில் சுய அரசாங்கத்தை அறிமுகப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தியது. பல மாகாணங்களில் நகரசபை சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. 1687 ல், முதன் முதலாக உள்ளாட்சி அரசு சென்னையில் நிறுவப்பட்டு சென்னை மாநகராட்சி என்ற பெயரில் அழைக்கப்பட்டது. படிப்படியாக மற்ற மாகாண நகரங்களும் அவற்றிலுள்ள நகராட்சிகளை கொண்டிருந்தன. உள்ளூர் அரசாங்கத்தின் வரலாற்றில் முக்கிய இடமாகக் கருதப்பட்ட ரிப்பன் பிரபுவின் 1882 ஆம் ஆண்டின் தீர்மானம், இந்த நடவடிக்கையை முன்வைப்பது முன்னேற்றம் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் இல்லை என்று அறிவித்தார். இது அரசியல் மற்றும் பிரபலமான கல்வியின் கருவியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்துள்ளது.

மான்டே செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தங்கள், 1919

இந்தியர்கள் சுய ஆட்சி வடிவத்துடன் நன்கு பரிச்சயம் செய்து கொள்வதற்காக, 1919 ல் மான்டே செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தங்களை ஆங்கிலேயர்கள் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். சீர்திருத்தங்களுக்கு மாண்டே,

இந்தியாவின் மாநில செயலாளர் சேம்ஸ்போர்டு பிரபு மற்றும் வைஸ்ராய் ஆகியோரின் பெயரும் இடப்பட்டது. இவர்கள் இருவரும் காந்தி, ஜின்னா போன்ற இந்திய தலைவர்களை, மட்டுப்படுத்திய சுய அரசாங்கத்தை அறிமுகப்படுத்துவது மற்றும் முஸ்லீம்கள், சீக்கியர்கள் போன்ற சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது குறித்து விவாதிக்கும் வகையில் பேசினர். இந்த சீர்திருத்தங்கள், 1919 ல் மத்திய மற்றும் மாகாண சபைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட விரிவாக்கப்பட்ட வாக்குரிமையையும், அதிகரித்த அதிகாரத்தையும் முறையாக நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்தன. எனினும், வைஸ்ராய் இப்போதும் லண்டனுக்கு பொறுப்பாளராக இருந்தார். இந்த சீர்திருத்தங்கள் இந்தியர்களையும் திருப்திப்படுத்தவில்லை. 1919 ல் ரௌலட் சட்டங்கள் மேலும் மறுவலியுறுத்தப்பட்டன.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

குறிப்புகள்

இந்திய அரசின் சட்டம் 1919 -இன் முகவுரை

இந்திய அரசின் சட்டம் 1919 ன் பிரமாணமானது நிர்வாக சீர்திருத்தங்களில் பெரும் பாய்ச்சலாக இருந்தது. இது பாராளுமன்றத்தின் அறிவிக்கப்பட்ட கொள்கையாகும். இது, இந்திய நிர்வாகத்தின் ஒவ்வொரு கிளையிலும் இந்தியர்களிடையே அதிகரித்து வரும் கூட்டமைப்பு மற்றும் சுயநிதிக் கல்வி நிறுவனங்களின் படிப்படியான மேம்பாட்டுக்கு வழிவகை செய்தது, ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய பேரரசின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இருந்தனர். முன்கணிப்பை எதிர்கொள்ளும் இச்சட்டம் உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்கள் மீது முழுமையான கட்டுப்பாட்டையும் மாகாண சபைகளில் அதிகபட்ச பிரதிநிதித்துவத்தையும் வழங்கியது. இந்திய அரசு ஆங்கிலேய நாடாளுமன்றத்திற்கு பொறுப்பாக இருந்தது என்றாலும், இந்திய சட்டமியற்றும் குழு விரிவுபடுத்தப்பட்டு அதிக இந்தியப் பிரதிநிதிகளை கொண்டிருந்தது. இந்திய அரசு மீது ஆங்கிலேய பாராளுமன்றத்தின் கட்டுப்பாடு தளர்த்தப்பட்டது. மாகாண அரசு மீதான மத்திய அரசின் கட்டுப்பாடு பெருமளவு குறைக்கப்பட்டது. இந்திய அரசின் சட்டம் 1919 ன் முக்கிய அம்சங்கள் (i) மாநில செயலாளரின் சபை எட்டு முதல் பன்னிரண்டு உறுப்பினர்களை கொண்டது, அதில் மூன்று இந்திய உறுப்பினர்கள் இருந்தனர் (ii) மாநில செயலாளர் அவையின் வழிகாட்டுதலை பின்பற்ற வேண்டும் (iii) மாநில செயலாளர் மாகாண சபையின் செயல்பாடுகளில் குறுக்கிட அனுமதிக்கப்படவில்லை (iv) ஆளுநர்கள் நிர்வாக விவகாரங்கள் பற்றி கண்டிப்பான வழிமுறைகளை வழங்கினர் (v) முஸ்லீம்கள் தவிர, சீக்கியர்கள், ஆங்கிலோ-இந்தியர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் ஐரோப்பியர்கள் உட்பட சிறுபான்மையினர் போன்ற தனி வாக்காளர்களும் உரிமை அளித்தனர்.

மத்திய அரசு

மத்திய அரசு இன்னும் பொறுப்புணர்ச்சியாகவும் மற்றும் பிரதிநிதித்துவமாக இருந்த போதிலும், அது ஒரு பெரிய அளவிற்கு பொறுப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை, தலைமை ஆளுநர் முழு நிர்வாகத்தையும் முழுமையான கட்டுப்பாட்டில் கொண்ட ஒரு தன்னாட்சியாளராக இருந்தார். இங்கிலாந்து அரசு இந்தியாவை ஆட்சி செய்தது போலத் தோன்றியது. ஆனால் உண்மை நடைமுறையில், அவர் அதிகபட்ச அதிகாரங்களுடன் முதலீடு செய்யப்பட்ட தலைமை ஆளுநராக இருந்தார் நிர்வாகக் ஆளுநரின் முடிவுகளை அவர் மீறலாம். தலைமை ஆளுநர் இந்த அதிகாரத்தின்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 301

குறிப்புகள்

உண்மையான அர்த்தத்தில் நிறைவேற்றும் அதிகாரியாக இருந்தார் மற்றும் நிறைவேற்றும் ஆளுநர்கள் அவருடைய வேட்பாளர்களாக இருந்தனர். ஒட்டுமொத்த அரசியல் மற்றும் வெளிநாட்டுத் துறைகள் அவரது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தன. ஒவ்வொரு மசோதாவுக்கும் அவரது ஒப்புதல் தேவைப்பட்டது. சட்டமன்றம் பரந்த அடிப்படையிலானது என்றாலும், அதன் அதிகாரங்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. நிறைவேற்றப்பட்ட ஒவ்வொரு மசோதாவும் ஆளுநரின் ஒப்புதலுக்குத் உட்பட்டது. முஸ்லிம்களுக்கான 1909 சட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வகுப்புவாதக் பிரதிநிதித்துவம், சீக்கியர் போன்ற பிற வகுப்பினருக்கும், இந்தியர்களிடையே பிரிவினைவாத போக்குகளுக்கு ஊக்கம் அளித்து வந்தது.

மாகாணங்களில் இரட்டையாட்சி முறை

மான்டே செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தத்தின் ஒரு புதுமையான அம்சம், மத்திய, மாகாண (கூட்டாட்சி) மற்றும் ஒதுக்கப்பட்ட மற்றும் மாற்றப்பட்ட இடங்களுக்கு இடையே மாகாண மட்டத்தில் உள்ள பிரிவுகள் மற்றும் உப பிரிவுகளுக்கான ஒரு வரையறை ஆகும். இரட்டை ஆட்சி என்பது மாகாணங்களில் இரட்டை அரசாங்கம் இருப்பதை குறிக்கிறது. ஆளுநர்களின் பொறுப்பில் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் ஆளுநரால் நியமிக்கப்பட்டன. அவரை அமைச்சர்கள் நியமித்தனர். ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் முக்கிய துறைகள் இருந்தன. 1858 முதல் 1919 வரை முழு நிர்வாகத்திலும் வழிமுறை மற்றும் செயல் வணிக விதிகளின் மூலம் ஆளுநர் திறம்பட அதிகாரங்களை பிரயோகித்துவந்தார்.

சீர்திருத்தங்களின் இருப்புநிலைக் குறிப்பு

காங்கிரஸின் உருவாக்கம், சீர்திருத்தங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதும் நிர்வாக அமைப்பில் சில முன்னேற்றங்களைக் காட்டியது. இரட்டையாட்சி முறை தோல்வியடைந்து, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் (1920) முதல் தேர்தல்களை புறக்கணித்தது. 1924 தேர்தலில் INC பங்கு பெற்ற போதிலும், அதன் முக்கிய குறிக்கோள் சீர்திருத்தங்களை உடைப்பதாக இருந்தது. இரட்டை ஆட்சி, கட்டமைப்பில் பலவீனமாக இருந்ததால் அதன் தோல்வி தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது. நிர்வாகம் முறையாக செயல்படுவதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகளை அது நடைமுறைக்கு கொண்டு வரவில்லை. நிதித் துறையின் மீதான அதீத கட்டுப்பாடு, நிர்வாகத்தின் சீரான செயல்பாட்டைப் பாதித்தது. இதனால் இரட்டை ஆட்சி முறை தோல்வியடைந்தது. எனினும், இந்த சீர்திருத்தங்கள் நிர்வாகத்தை கவனிக்க ஒரு வாய்ப்பை அளித்தன. உள்ளூராட்சி மற்றும் கல்வி சமூக நலன்புரி தொடர்பான சில பிரதான சீர்திருத்தங்கள் இக்காலகட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அநேகமாக ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் வாக்களிக்கும் உரிமை பெண்களுக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டது. சில குறைபாடுகள் இருந்தபோதிலும் கூட, திருத்தங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டபோது, அது மேலும் சீர்திருத்தங்களுக்கு வழி வகுத்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

6. உடன்படிக்கை செய்த ஊழியர்கள் யார்?
7. 1860 ல் அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் கடமை என்ன?

14.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி
வளர்ச்சி

1. பண்டைய இந்தியாவில், கல்வி முறையானது வாய்மொழி கற்பித்தல் மற்றும் கற்றல் நூல்களின் வழிகாட்டியை உள்ளடக்கியது.
2. காலனித்துவத்தின் முன் இந்தியாவில் இரண்டு முக்கிய கல்வி நிறுவனங்கள் உள்ளன:
 - வேத வடிவிலான கல்வி
 - மதராசில் கல்வி
3. ஆங்கிலேய பத்திரிகைகளின் தொடக்கமானது 1844 ஆம் ஆண்டளவில் இந்தியர்களுக்கு சொந்தமானது.
4. முக்கிய காரணங்கள்:
 - ஆங்கிலேய ஆட்சியின் காரணமாக அரசியல், பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார துறைகள் மேற்கத்திய உலகின் கருத்துக்களை ஒரு ஊற்றாகக் கொண்டிருந்தது.
 - இந்திய மற்றும் ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் மற்றும் அறிவார்ந்தவர்கள் மேக்ஸ் முல்லர், சர் வில்லியம் ஜோன்ஸ், ராஜா ராம்மோகன் ராய், பகவான் லால் இந்திரராஜி, R.G. பண்டார்கர் மற்றும் M.G. ரானடே ஆகியோர் இந்தியாவின் கலாச்சார மற்றும் ஆன்மீக வளர்ச்சியின் சாத்தியத்தை தூண்டினர்.
 - அறிஞர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்கள், பங்கிம் சந்திரா, கேஹ்வ சந்திர சென் போன்றவர்களின் சிறந்த நவீன இலக்கியங்கள் இந்தியாவின் பாரம்பரியத்தையும் வரலாற்றையும் சிறந்த படைப்பாற்றலையும், உணர்வையும் கொண்ட ஒரு தேசமாக பார்க்கும் புதிய வழி-களை வகுத்தது. இது இந்தியாவில் மனித உணர்வை பெரும் விழிப்புணர்வுக்கு இட்டுச் சென்றது.
5. 1872 ஆம் ஆண்டில் தேசிய திருமண சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது, இது இந்துக்களிடையே பாலியல் வன்முறையை (மற்றும் பல ஆண்களுடன் ஒரு பெண்ணின் பாலியல் ஆளுமை) தடைசெய்தது. அது விதவை மறுமணம் என்ற கருத்துக்கு ஆதரவு கொடுத்து, எந்த அங்கீகரிக்கப்பட்ட மதம் அல்லது மத நம்பிக்கையில் இருந்தவர்களுக்கு இடையேயான கலப்பு திருமணத்தை அனுமதித்தது.
6. பல இளம் ஆங்கிலேயர்கள் அரசு சேவையை ஒரு தொழில்முறை விருப்பமாக தேர்ந்தெடுத்து, நிறுவனத்திற்கு உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் பணியாற்ற உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தனர். இத்தகைய இளைஞர்கள் 'உடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட ஊழியர்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டனர்.
7. 1860 ல் ஒரு காவல் ஆணைக்குழு அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர் ஒரே ஒருபடித்தான அரசு ஊர்க்காவல் படை நிறுவ சிபாரிசு செய்தது.

குறிப்புகள்

14.5 சுருக்கம்

குறிப்புகள்

- இந்தியாவின் கல்வி, வங்காளத்தில் நிறுவனத்தின் ஆட்சி தொடங்கிய காலத்தில் இருந்தே கிழக்கிந்திய நிறுவன அதிகாரிகளிடையே ஆர்வத்தின் முக்கிய விஷயமாக மாறிவிட்டது.
- இந்திய நாகரிகத்தில் ஈர்க்கப்பட்ட பல கல்வியாளர்களால், கீழையுலக மொழிப்புலமை எளிதாக்கப்பட்டது. ஆசியாவின் அறிவை மேம்படுத்துதல் என்பது அறிஞர்களையும், நிறுவனத்தின் சேவையைத் தொடர்ந்து ஈர்த்திருந்தது.
- சமஸ்கிருத மற்றும் பாரசீக மொழிகளில் வேதங்களைப் படிப்பதன் மூலம் இந்திய கலாச்சாரத்தைப் பற்றி அறியும் முயற்சி மற்றும் ஆட்சி செயல்பாடுகளில் அந்த அறிவைப் பயன்படுத்துவதற்கான முயற்சி இருந்தது.
- சமயப் பிரச்சாரகர்கள் மேற்கத்திய கல்வியை பரவலாக்கும் வேலையை செய்தார்கள். பூர்வீக மொழிகளும், உள்நாட்டு அறிவும் பின்தங்கியவை என்று கருதினார்கள். மேற்கத்திய கல்விமுறை, சுயசார்பு நிலைக்கு வழிவகுக்கும் என்று மிஷினரிகள் நம்பினர்.
- ஆங்கில மொழி மற்றும் மேற்கத்திய இலக்கியம் ஆகியவற்றிற்கு ஆதரவாக அளவிடப்பட்ட பிரதான காரணி புதிதாக எழுந்த இந்திய அறிவுஜீவிகளின் ஆதரவை கண்டுபிடித்து நிறுவனத்தின் கல்விக் கொள்கையாக இருந்தது. இந்த அறிவுஜீவிகள் மேற்கத்திய கல்வியின் விளைபொருளாக இருந்தனர், ஆங்கிலக்கல்வி மூலம் இந்தியாவின் நவீனமயமாக்கல் செயல்படுத்தப்படும் என்று நம்பினர்.
- பொது அறிவுக் குழுவில், இந்தியாவில் கல்விக் கொள்கை குறித்து வாதாடிய இரண்டு எதிரெதிர் குழுக்கள் இருந்தன. H.T. பிரின்செப் தலைமையிலான ஓரியண்டல் கிழக்கத்திய இலக்கியங்களுக்கான ஊக்கம் அளிக்கும் கொள்கையை ஆதரித்தார், அதேசமயம் ஆங்கிலவாதிகள் ஆங்கிலத்தை ஒரு அறிவு ஊடகமாக ஏற்றுக் கொள்ள ஆதரித்தனர்.
- 1835 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 2 ஆம் தேதி, தாமஸ் பாபிங்டன் மெக்காலே தனது புகழ்பெற்ற 'மினுட் ஆன் இந்தியன் எஜுகேசன்' வெளியிட்டார். ஜேம்ஸ் மில்லின் தலைமையில் இருந்த பயனநெறிமுறைக் கோட்பாட்டாளர், நிறுவனத்தின் கொள்கைகளை வடிவமைப்பதில் கணிசமான பங்கை ஆற்றத் தொடங்கியிருந்த ஆங்கிலவாதிகளின் கண்ணோட்டத்தையும் மெக்காலே ஆதரித்தார்.
- 1835 இல் தாமஸ் பாபிங்டன் மெக்காலேயின் 'மினுட் ஆன் இந்தியன் எஜுகேசன்' என்ற நூலில் பல பயனுள்ள கருத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அந்த நிகழ்ச்சி இந்தியாவில் கல்விக் கொள்கையை அடுத்த நூற்றாண்டுக்குள் நன்கு தாக்கப் போவதாக இருந்தது.
- பங்கிம் சந்திரா, கேசவ் சந்திர சென், மத்துசுதன் தத் போன்ற அறிஞர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்களிடமிருந்து வரும் சிறந்த நவீன இலக்கியம் இந்தியாவின் மரபுவழி மற்றும் வரலாற்றை ஒரு படைப்பாக

மாற்றியமைக்க புதிய வழிகளுக்கு வழிவகுத்தது. இது இந்தியாவில் மனித உணர்வின் பெரும் விழிப்புணர்வுக்கு வழிவகுத்தது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

- இந்த காலகட்டத்தில், சீர்திருத்த இயக்கங்கள் இரண்டு முக்கிய அறிவுசார்ந்த கோட்பாடுகளால் பெருமளவில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின— அவை பகுத்தறிவுவாதம் மற்றும் மத பொதுவுடைமை வாதம் ஆகும்.
- ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் ஒரு முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தையும், தனிநபரின் சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திரக் கோட்பாடுகளையும் அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு சட்ட, அரசியல் ஆட்சியை அறிமுகப்படுத்தினர். இதன் அடிப்படையில் பிறப்பு, பாலினம், சாதி அல்லது சமூகம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலான ஏற்றத் தளர்ச்சிவுகள் எதுவும் இல்லை. இந்தியப் பெண்களைப் பொறுத்தவரை இது மேற்கத்திய கல்வி, மேற்கத்திய தாராளவாத சிந்தனை, சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கம், நவீன நிறுவனங்கள், நவீன போக்குவரத்து முறை மற்றும் தொலைத் தொடர்பு சாதனங்கள் ஆகியவை நவீன வழிமுறையாக இருந்தது, அவை ஒட்டுமொத்தமாக அவர்களது விடுதலையில் ஒரு சாதகமான பங்கை ஆற்றியது.
- இந்து சமுதாயத்தால் ஏற்பட்ட மற்றொரு சமூக தீமை, குழந்தைத் திருமணம் மற்றும் இந்தியப் பெண்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக மௌனத்திற்கு ஆளாகினர். இரண்டு முக்கிய சீர்திருத்தவாதிகள், ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர் மற்றும் B.M. மலபாரி ஆகியோர் ஒரு பார்ஸி கடுமையான ஆரம்ப திருமணத்தை எதிர்த்தனர். வித்யாசாகரின் இந்த விடா முயற்சியே 1860 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வழிவகுத்தது.
- விதவைகள் ஒரு பரிதாபமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். வங்காளத்தில் ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர், நர்மத், நீதிபதி ரானடே, கே. நடராஜன் ஆகியோர் பம்பாயில் இந்த வழக்கை பற்றி வலுவாக பேசினார்கள். அவர்கள் மீண்டும் திருமணம் செய்து கொண்டு மரியாதைக்குரிய வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர்.
- கல்வியின் முக்கியத்துவத்தையும், வெகுதொலைவை அடையும் விளைவுகளையும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. காலத்தின் இந்தியச் சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகள் இதை அங்கீகரித்து பெண்களுக்கான கல்வி உரிமைகளை வலியுறுத்தினர். கல்வி என்பது பெண்களை தன்னம்பிக்கையுடனும், அறிவாற்றலும் ஆக்கும் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள்.
- 19ம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் இதழியலின் வளர்ச்சி பல சமூக நடப்பில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. நவீன ஆங்கிலக் கல்விமுறை மேலைநாடுகளில் இருந்து புதிய சிந்தனைகளை கொண்டு வந்தது. இது சமுதாயத்தில் படித்த நடுத்தர வர்க்கங்களின் ஒரு புதிய பிரிவின் தோற்றத்தை ஏற்படுத்தியது, பத்திரிகைகள் இந்த படித்த பிரிவுகளின் பிரதிநிதியாக வளர்ந்தது.
- ஆங்கிலேயர்கள் கூட்டாட்சி அரசாங்க வடிவத்தை நோக்கி நகர்ந்ததால், அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்கள் மிகத் தெளிவாகக் காணப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து, புதிய துறைகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, இத்துறை

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

சீரான முறையில் நடத்துவதற்கான நடைமுறைகளை மாற்றி அமைக்க நடவடிக்கை செய்யப்பட்டது. ஆரம்பத்தில், நிர்வாகம் இரண்டு பரந்த பிரிவுகளின் கீழ் தொகுக்கப்பட்டது.

- 1833 என்ற பட்டயம் சட்டத்திற்கு முன்பு, இந்திய அரசு ஊழியர்களின் தேர்வு மற்றும் நியமனங்கள் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் இயக்குநர்கள் நீதிமன்றத்தினால் நடத்தப்பட்டன. இயக்குநர்கள் வேட்பாளர்களை தனித்தனியாக நியமித்தனர். பல இளம் ஆங்கிலேயர்கள் குடிமைப் பணிகளை ஒரு தொழில்நெறி விருப்பமாக தேர்வு செய்து, நிறுவனத்திற்கு உண்மையுடனும் நேர்மையாகவும் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற ஒரு உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தார்கள். இத்தகைய இளைஞர்கள் 'உடன்படிக்கை செய்த ஊழியர்கள்' என அழைக்கப்பட்டனர்.
- முதல் உலகப்போரின் போது (1914-1918) பிரிட்டிஷர் மற்றும் அவர்களின் கூட்டாளிகளுடன் அச்ச சக்திகளுக்கு எதிராக இந்தியர்கள் ஒத்துழைத்தனர் மற்றும் பல இந்தியர்கள் தங்கள் உயிர்களை இழந்தனர். அதற்குப் பதிலாக, போருக்குப் பின்னர் இந்தியாவிற்கு ஆளுமைத் தரத்தை வழங்குவதற்கான கோரிக்கையை ஆங்கிலேயர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் நம்பினர்.
- முதல் உலகப் போர் முடிவடைந்த பின்னர், ஸ்வராஜ் மற்றும் அரசியலமைப்புக்கான கோரிக்கைக்கு விடையளிக்கும் வகையில் பிரிட்டிஷ் 1919 இன் மான்டாக்-சேம்ஸ்போர்ட் சீர்திருத்தங்கள் எனவும் அழைக்கப்படும் இந்தியாவின் 1919 அரசின் சட்டம், மற்றொரு சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. போரில் பிரிட்டனுடன் சேர்ந்து சண்டையிட்டுக் கொண்ட பிறகு, இந்தியர்களுடைய இலட்சியங்களை நிறைவேற்றுவதில் சீர்திருத்தங்கள் மிகச் சிறியதாக இருந்தன. சுய ஆட்சி, அல்லது ஸ்வராஜை விட குறைவானவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை.

14.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- ஆங்கிலவயவாக்கம்: தோற்றத்தில் ஆங்கிலம் ஆக வேண்டும் என்று பொருள்.
- மானியங்கள்-உதவி: ஒரு நிறுவனத்திற்கு அல்லது ஒரு நபருக்கு நிதியைக் கொடுப்பது என்பது ஒரு திட்டம் அல்லது செயல்முறைதிற்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது.
- எவாஞ்சலிசம்: இது 18ஆம் நூற்றாண்டின் இங்கிலாந்தின் ஒரு சீர்திருத்த கிறிஸ்துவ இயக்கமாகும். ஆர்தோடோக்ஸ் திருச்சபத்துக்கு முரணாக அமைந்த இந்த இயக்கம், நிறுவப்பட்ட திருச்சபையின் மரபுகளை விட, தனிப்பட்ட அனுபவங்கள், நற்செய்தி பற்றிய தனிப்பட்ட வாசிப்பு ஆகியவற்றை வலியுறுத்தியது.
- பயனெறிமுறை: அவை பயனுள்ளவையாகவோ அல்லது பெரும்பான்மை நலனுக்காகவோ இருந்தால், இது சரியான செயல் என்று கொள்கை உள்ளது.

14.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் கல்வி வளர்ச்சி

குறு விடை வினாக்கள்

1. நவீன கல்வி இந்தியச் சமூகத்தின் மீது எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது?
2. எந்த ஆண்டில் யார் பிராம்ம சமாஜைத் துவங்கினார்?
3. காலனித்துவ காலத்தின்போது இந்தியாவில் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சிக்கான காரணங்களை மீண்டும் வலியுறுத்துங்கள்.
4. இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் சமூகத்தின் மீது பத்திரிகைகள் ஏற்படுத்திய தாக்கம் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.
5. பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் உள்ளூர் அரசின் வளர்ச்சி பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.

குறிப்புகள்

நெடு விடை வினாக்கள்

1. காலனித்துவ அமைப்பில் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் நிலைப்பாட்டை உள்நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தியது எப்படி?
2. ஆங்கிலவாதிகள் மற்றும் ஒன்டியவாதிகளுக்கிடையே நடந்த கருத்துவேறுபாடு பற்றிய விவாதத்தின் முக்கிய அம்சங்களை வெளிக்கொணர்க.
3. பிரம்ம சமாஜம் என்பதன் பங்கினை விளக்குக.
4. இந்தியக் சமுதாயத்தின் மீது காலனித்துவக் கல்விக் கொள்கைகளின் தாக்கத்தை விவாதிக்கவும்.
5. எவாஞ்சலிசம் மற்றும் பயனெறிமுறை பற்றி விவாதியுங்கள்.

14.8 மேலும் படிக்க

- சாண்ட், தாரா. 2005. இந்தியாவில் சுதந்திர இயக்கத்தின் வரலாறு. புது தில்லி: ஆசியா பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்.
- சந்திரா, பிபான். 1999. சுதந்திர போராட்டம். புது தில்லி: நேஷனல் புக்டிரஸ்ட்.
- சந்திரா, பிபான். 1989. சுதந்திர இந்தியாவின் போராட்டத்தில் பொருளாதார தேசியவாதத்தின் எழுச்சி மற்றும் வளர்ச்சி. புது தில்லி: பெங்குயின் புத்தகங்கள்.
- சௌத்ரி, S.H. 1999. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது சிவில் குழப்பங்கள் (1765–1857). கல்கத்தா: வேர்ல்ட் பிரஸ் லிமிடெட்.

